

இம்.

தஞ்சைப் பரமேஸ்வரம்

பாது ஸ்ரீ நிச்சலதாலர் அவர்கள்

இயற்றியிருக்கிற

ஸ்ரீ விருத்திப் பிரபாகரம்

இது

தஞ்சைமாநகரம்

சென்னை குப்பல்வாமிராஜ் ஆலயம்

மொழிபெயர்க்கப்பட்டு.

பாது ஸ்ரீ நிச்சலதாலர் அவர்கள்

தஞ்சைப் பரமேஸ்வரம்

அவர்களால் தயார்

மாநகரம் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலைகள்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1901.

பிரபாகரம் சித்திரை.

Copy Right - Registered

இதன் விலை ரூபாய் 4

விசாரதற்பரரும் பிரபஞ்சோபரதரும் ஸ்ரீசிச்சலதாசர் மாணுக்கரு
மாகிய ஸ்வாமி திரிலோகராமஜீ என்பவர் பிரயாசையுடன் இந்நூல்
முழுவதையும் சுத்தமாய் எழுதுவித்து மும்பயி(பம்பாய்)நகர்க் கொ
மூர்தருளி அங்குப்பதிப்பித்து, பண்டிதபீதாம்பரர் முதலிய சர்ச்சனர்
களுக்குச் செவ்வையாய்ச் சிரவணஞ் செப்தித்து, விக்கிரமசகம்
கக௨௫-ல் அங்கிருந்து புறப்பட்டு மகிமண்டனத்தில் வசித்துக்கொ
ண்டிருந்தனர். வெகுகாலத்திற்குப்பின்னர்ப் பிரஹ்மநிஷ்டபண்டித
ஸ்ரீபீதாம்பரஜீ அவர்கள் இதனைச் செவ்வையாய்ப்பரிசோதித்து சில
மூக்கியப் பிரசங்கங்களும் அநேக மத்தியப்பிரசங்கங்களுமாகப்பிரி
த்து அமைத்துக்கொடுக்க அவ்வாறே பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. விசார
சாகரம் விருத்திப்பிரபாகரமென்னும் இரண்டனையும் செவ்வை
யாய் ஆய்ந்துணர்ந்தோர் பிரஹ்மசூத்திர பாஷிய முதல் ஸ்ரீ அப்பய
திகழிதஸ்வாமிகளாலியற்றப்பட்ட சித்தாந்தலேசமுதலிய அத்வைத
நூல்களையும் நியாய முதலிய ஏனைய நூல்களில் பலவற்றையும் பல
நாள் முயன்று சுற்பதனாலம்பயனை எளிதிற் பெறுவதோடு நல்லா
சிரியர் வாயிலாகக் கேட்டலால் நிரதிசயாநந்தத்தையு முழுவரெ
ன்பது நிண்ணம்.

-ஆனால் இந்நூல்கள் பிறமொழியிலிருத்தலால் இத்தமிழ்நாட்
டாருக்குப்போகமாகா திருத்தல்கண்டு, அவற்றைத்தமிழ்நாட்டாரு
க்குப்போகமாக்குவிப்பான் முயன்றகாலத்து, அவற்றுள் முன்னைய
தாகிய விசாரசாகர மென்னும் நூல் முன்னமே தமிழில் மொழி
பெயர்க்கப்பட்டிருத்தலின், அதனைவிட்டுப் பின்னையதாகிய இவ்வி
ருத்திப்பிரபாகரமென்னு நூல் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. இந்நூ
லாசிரியர் இவ்வரிய நூலை மிக வெளிய நடையில் வசனரூபமாக
எழுதியிருத்தல்பற்றி அவ்வாறே இங்கும் யாவரும் எளிதி லுணரு
மாறு இஃது எளிய தமிழ்நடையில் மொழிபெயர்க்கலாயிற்று. இத
னைக் கண்ணுறும் நல்லோர் யாரும் பிரமாதத்தா லேற்படும் எழுத்
துப்பிழை சொற்பிழை முதலியவற்றைக் கருதாது, இவ்வரிய
பொருள் வெளிப்பட நேர்ந்த திருவருட்பாங்கை நோக்கி யெமது
குற்றத்தைப் பொறுத்தருள்வாராக.

பிரத்தியக்ஷ முதல் அறுவகைப் பாகியம் சுசமுதலியவற்
றைக் கோசரிக்கும் ஆந்தரம் ஈசுவராசிரிதம் என்னும் வேறுபா
ட்டால் எண்வகைப் பிரமா விருத்தியும், சம்சயம் பிரமம் தர்க்
கம் சொப்பனப் பிரமவிருத்தி அபகார்த்த ஸ்மிருதி யென்னும்

வேறுபாட்டால் ஐவகை அயதார்த்த அப்பிரமா விருத்தியும், யதார்த்த ஸ்மிருதி யென்னும் யதார்த்த அப்பிரமையுமாய இவை விருத்திஞானவடிவ பதினான்கு இரத்தினங்கள். இவற்றை இந்தூல்கூர் யன்போல் விளக்குவதா யிருத்தலின் இதற்கு விருத்திப்பிரபாகரமென்றும், இதன் எட்டுப்பிரகரணங்களுக்கும் பிரகாசமென்றும் பெயரிடப்பட்டது. இதன்கண் உள்ள விஷயங்களை இதன் அநுக்கிரமணிகையினால் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

இந்நூலாகியப் ஸ்ரீதிச்சுலதாஸர் சரித்திர முழுவதனையும் எழுதுவதற்குத்தக்க ஆதாரம் அகப்படாமையின் ஈண்டுச் சிறிது வரையப்படுகின்றது:—

ஸ்ரீதிச்சுலதாஸரது ஜன்மகாலமும் இடமும் அறிப்பப்படவில்லை வித்தியாப்பியாசத்தில் இவருக்கு மிக்க விசுவாசமிருந்தது. 14 வது வருஷமுதல் 70-வது வருஷப்பரியந்தம் வித்தியாப்பியாசத்திலேயே காலத்தைக் கழித்தனர். அது விசாரசாகரத்தின் 526 வது பிரசங்கத்தில் வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இத்தகைய அப்பியாச முடையோர்க்குக் காலத்து அறிதாய்க்காணப்படுகின்றனர். விசாரசாகரத்தினாலே அவரது அற்புத விஷ்டை அருமிக்கற்பாற்று. என்னை, சித்தாந்தக்கூற்றெதனையும் ஓரிடத்தும் ஒளித்துக் கூறுவானில்லை; அன்றியும் மோகை காமருக்கு நிஷ்டை கூடுதற்றன்மையினையும் செவ்வனே அதன்கண் அமைத்திருக்கின்றனராகலின்.

அவர் வியவகாரம் மிக உத்தமமானதும் சங்கையிலில்லாததுமாயிருந்தது. சிலர் ஞானித்தன்மை யபிமானத்தைக் கொண்டே தேகாபிமான முதலியவற்றில் அமிழ்ந்திருக்கின்றனர். அவரது இம்மகாத்ம புருஷ ரிருந்தாரில்லை. மகாவிரத்த நிலையிடை யுடையாய்ப் பெருத்த பிரஹ்ம நிஷ்டராயிருந்தனர். பிரஹ்மகார விருத்தியிலேயே எப்போதும் முழுகியிருப்பர்.

நியாய விவாகரண முதலியன புத்தியைத் தீவிரமாக்குகின்றன. தீவிரபுத்தி வேதாந்தத்தில் உபயோகமாம். அங்ஙனமானும் அதிகமாய்ப் படித்தலால் அனை அநாத்மாவின் (துவாததின்) கண் புத்தியைப் போப்பித்து மதிவை மலைமாக்கிவிடுவான்று கூறுவர். அதாவது துறா மகத்து வேதாந்தத்தை விட சித்தால் அப்பிவது தீவிரபுத்தி அஷங்கம்மாப் புத்தி சூதையை மனடாயும் என்று முதிவையப் பெறுதின். ஸ்ரீதிச்சுலதாஸ

வியாகரணம் நியாய முதலியவற்றில் மிக்கச் சமர்த்தராயினும் அவருக்கு வேதாந்தத்தின்கண்ணேயே பிரபலநிஷ்டை யிருந்தது.

தாம் சிற்சிலருக்கு நியாயாதி சாஸ்திரங்களைப் படிப்பித்துக் கொண்டிருப்பர். ஆங்கு எவரேனும் காலையில் நியாய முதலியவற்றைப் படிக்க வருவரேல், அவர்களைப் படிப்பிக்காது “காலையில் யாம் அநாத்மப்பிரதிபாதக நூல்களைப் படிப்பியேம்” என்று பகர்வர்.

இத்திருஷ்டாந்தங்களால் நிச்சலதாஸர் அற்புத நிஷ்டையுடையவராயிருந்தனரென்பது பெறப்பட்டதாகின்றது.

ஸ்ரீநிச்சலதாஸரது பாண்டித்தியம் மிக வற்புதமான தென்பது அவரது அப்பியாசத்தினாலே பெறப்படுகின்றது. விருத்திப் பிரபாகரநூலைப்பார்த்துப் பெரியபெரிய வித்துவான்களும் அவரது பாண்டித்தியத்தைப் புகழ்கின்றார்கள். அதிகமாய்ச் சொல்லுவதினாலென்ன? அவர் காலத்திலும் இப்போதும் சாது புருஷர்களில் பரிபக்குவ வித்தையினைபுடைய பண்டிதர் ஸ்ரீநிச்சலதாஸருக்குச் சமானமானவர் ஒருவரும் இல்லை.

ஸ்ரீநிச்சலதாஸர் பிருதிவியின்கண் யாண்டுச் சரித்துக்கொண்டிருந்தனரோ, ஆண்டுத் தினந்தோறும் வேதாந்த சாஸ்திரத்தின்கதை செய்துகொண்டிருப்பர். விசாரசாகரத்தையும் தாம் அநேகமுறை கதை செய்திருக்கின்றனர். அவர் சிரவணம் செய்விந்துக்கொண்டிருந்த விடங்கள்தோறும் சிரவணத்தின்பொருட்டு அநேக சாதுக்களின் சபைசேர்ந்து அதிரவிக பாஷணத்தைக் கேட்டு ஆரந்த முடையராவர்.

அநேகமாய் ஸ்ரீநிச்சலதாஸர் ஸ்ரீகாசி கேஷத்திரத்திலேயேவசித்தனர். அங்குத் தாமும் சில சிரவணங்களிற்செல்லுவார். ஒருசமயம் ஸ்ரீ காசியில் இராமாயண கர்த்தாவின் விலகூணரான மஹாத்மா ஸ்ரீ துளவிதாஸரென்பவர் கதை செய்துகொண்டிருந்த விடத்துத் தாம்சென்றார். தொடர்பாட்டால் ஸ்ரீதுளவிதாஸர் “ஈசுவரனிடத்து ஆவரண சக்தியில்லை, விகேஷபசக்தியுண்டு” என்று சொல்ல அதனை ஸ்ரீநிச்சலதாஸர் கேட்டு “ஈசுவரனிடத்து இரண்டுமில்லை” என்றார். இவ்விஷயமாய்ச் சிலநேரம் வார்த்தை நடந்தது. அதன்பின் அவர் அம்மகாத்மாவின் கதைக்குப் போனூரில்லை. காரணம் யாதெனின்

நம்முடைய வார்த்தையினால் யாருக்கும் துன்பமுண்டாகலாகா என்பதாம். ஆனால் அம்மகாத்மாவின் நிஷ்டையைப் பற்றித் தாம் புகழ்ந்து பேசுவர். அவ்வாறே துளணிதாஸரும் நிச்ச தாலரது பாண்டித்தியத்தையும் அற்புத நிஷ்டையினையும் அடி கடி ஸ்துதி செய்வார். “சுகவரணிதத்து ஆரணசக்தி விசேஷ சக்தி இரண்டுமில்லை” என்பது விசாரசாகரத்தின் 206, 207 வது பிரசங்கங்களிற் செவ்வையாய்ப் பிரதிபாதனஞ் செய்யப்ப டுளது. விசாரசாகர மென்னு நூலைச் சொப்பங்காலத்து எந் லின் சகாயமுமின்றி ஒருவர் சுகசமாய் நிருபம் எழுதுவதுபோல செய்துமுடித்தனர். விருந்திப்பிரபாகரத்தைச் செய்யுங்காலத்தி வேறு நூல்களைப் பார்ப்பர். அனாவும் தமது நூலைத் தோஷமின்றித் தாக்குதற்பொருட்டாம். விருந்திப்பிரபாகரத்தில் அநேக ம் மாணமுடைய நூல்களின் பிரமாணங்கள் காட்டப்பட்டன. அதை கண் நூல்களின் தோஷமும் வப்பஷ்டமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது இப்போதும் சிற்சில சமஸ்கிருத முணர்ந்த பண்டிதர்கள் அந்ந ட்டில் விருந்திப்பிரபாகரத்தை மறைவாகவைத்து வாசித்துவ வதென்னை? சமஸ்கிருதவுணர்ச்சி யுடையோராயிருந்தும் பாஸ நூலின் சகாயத்தைக் கொள்ளுதல் அவர்களுக்கு நானமா யிரு தலின் என்க. ஆனால் மிக மேன்மை யுடையதா யிருத்தலின் அதை சகாயத்தைக் கொள்ளுகின்றனர். விருந்திப்பிரபாகரத்தில் நியா முதலிய அநேக பாண்டித்திய மதங்கள் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன கடைசிப் பிரகரணத்தில் சகல மதங்களுக்கும் கண்டித்து வேதாந் மதத்தைப் பிரதிபாதனம் செய்திருக்கின்றனர்.

ஹிந்துஸ்தானத்தில் புந்ரீயென்னும் நகரத்தில் ராமசிம்ஹ ராஜாவானவர் நிச்சலதாஸரை மிக்க ஆதரவோடு நம்மிடத்து வை திருந்தனர். இராஜா இராணி இருவரும் அவரிடம் குருபாவ வைத்திருந்தனர். நிச்சலதாலரது சேர்க்கையினால் அவ்விராஜ பண்டிதபதவியை யடைந்தனர். இராஜாவானவர் ஒருநாள் பெரி பண்டிதர்களின்சபை சேர்த்திருந்தார். அதில் சாஸ்திரார்த்தங்கு நிகழ்ந்தன. அதனை இராஜா உள்ளவாறே பரிகரித்தனர். அன்பு முதல் பண்டிதர்கள் யாவரும் அவ்வரசனுக்கு விந்துவானென் பெயர்வைத்தனர். அவ்வரசன் நிச்சலதாஸரை வணங்கி “ஹிந்து தானிபாஷையில் பண்டிதர்களுக் குபயோகமாகத்தக்க வேதாந் நூல்கள் ஒன்றுமில்லையாகலின் தாம் செய்யுமிடத்து அன சகஜம்

யாகும்” என்று பிரேரிக்க, தாம் பாஷை யுணர்ச்சி உடையாரிடத்துக் கிருபானோக்கத்தால் விருத்திப் பிரபாகரத்தைச் செய்தருளினர். ஸ்ரீ நிச்சலதாஸர் ஸ்ரீகாசியி லிருந்துகொண்டு 2700000 சம்ஸ்கிருத சுலோகங்களைச் சங்கிரகித்தார். தாம் சம்ஸ்கிருத யுணர்ச்சியில் வல்லவராயினும், பாஷை யுணர்ச்சி உள்ளார்பொருட்டு இரண்டு உத்தம நூல்களை வெளிப்படுத்தினு ரென்பது விசாரசாகரத்தின் 526 - வது பிரசங்கத்தாற் றெரியவருகின்றது.

ஸ்ரீ நிச்சலதாஸர் ஸ்ரீ கடவல்லி யுபநிஷத்தின் பேரில் சம்ஸ்கிருத வியாக்யானமும் வைதிக சாஸ்திரத்தின் ஒரு நூலும் செய்திருப்பதாகக் கேள்விப்படுகின்றோம். 39 யுக்திகளுள்ள யுக்திப் பிரகாச மென்னும் நூலும் செய்திருப்பதாகத் தெரியவருகின்றது. காவ்விய சாஸ்திரங்களிலும் சமர்த்தரென்பது அவர் செய்த விசாரசாகர நூலின் சுந்தகுகளினாலேயே விளங்கும்.

ஸ்ரீசுந்தரவிலாசமென்னும் நூலின் கர்த்தாவாகிய ஸ்ரீ சுந்தரதாஸரும் ஸ்ரீ நிச்சலதாஸரும் சேர்ந்து ஸ்ரீ தாதாஜீ அவர்கள் மாரக்கத்தை (சம்பிரதாயத்தை) மிகப் பிரகாசப்படுத்தினர்.

ஸ்ரீ நிச்சலதாஸருக்குச் சம்பிரதாயத்தின் அபிமான மிருந்ததில்லை. அவர் பெரிய நிரபிமானியாயிருந்தார். பாலியாவஸ்தையிற்றும் சாதுநசையிலேயே யிருந்தனர். அதில் பெருத்த வித்தியாப்பியாசத்தைச் செய்து, பின்னர்ப் பெரும்பாலும் பிரஹ்மசிந்தனத்திலேயே அமிழ்ந்தி யிருப்பர். விக்கிரமசகம் ௧௯௨0-ல் டில்லிப்பட்டணத்தில் தேகவியோக மெய்தினர். அவருக்கு ஸ்ரீ கிஷ்டோலியில் பாண்டு விசாரசாகரம் சமாப்தியடைந்ததோ ஆண்டுக் குருசம் பிரதாயமுமிருக்கின்றது. இப்போதும் அங்கு அவர்சிஷ்யர்களு மிருக்கின்றார்கள். இம்மகாத்மாவின் சரித்திரம் சம்பூரணமாய்க் கிடைக்குமாயின் அப்போது விஸ்தாரமாய் எழுதிப் பிரசுரிக்கப்படும்.

பரோபகாரத்தையே தமக் கங்கமாகக் கொண்டொழுகிய ம - ா - ா - ஸ்ரீ சை. ரத்நசெட்டியார் அவர்கள் ஜீவர்கள் சம்சய விபரீதங்க ளொழிந்து நிரதிசயானந்த முறுத்தற்பொருட்டு இந்நூலை அச்சியற்றி வெளிப்படுத்த வேண்டுமென்றெண்ணி முயன்றவாறு முடிவுபெறச்செய்த ஈசனாகிய எம்பெருமான் இந்நூல் இந்நிலை விலகில் என்று நிலைபெறும்படி அருள்புரிவாராக.

தஞ்சை - வெ - குப்புஸ்வாமி ராஜா.

ஸ்ரீ விருத்திப்பிரபாகரத்தின் அநுக்கிரமணிகை.

பிச்சங் கம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
	முதற்பிரகாசம்.	
	பிரத்தியக்ஷப் பிரமாண நிருபணம்.	
க	விருத்தியின் சாமானிய லக்ஷணமும் பேதமும்	...
உ	பிரமாண பேதம்	...
ஈ	கரண லக்ஷணம்	...
ச	பிரத்தியக்ஷப்பிரமையின் பேதம்	...
ரு	பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் சுரோத்திரஜப் பிரமையின் நிரூபணம்	...
சு	துவாசப்பிரமையின் நிரூபணம்	...
எ	சாக்ஷாவஷப்பிரமையின் நிரூபணம்	...
அ	இராசனப்பிரமையின் நிரூபணம்	...
ஊ	கிராணஜப்பிரமையின் நிரூபணம்	...
க 0	மானசப்பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் நிரூபணம்	...
க க	பிரத்தியக்ஷப் பிரமையினது கரணத்தின் விசாரம்	...
க உ	ஞானத்தின் ஆசிரயத்தைக் கூறுதல்	...
க ஈ	நியாயமத்தத்தின் அநுசாரமான பிரமத்தின் றன்மை	...
க ச	வஸ்துவின் ஞானத்தில் விசேஷண ஞானம் ஏதுவாதல்	...
க ரு	விசேஷண விசேஷிப்பங்களின் சொரூபம்	...
க சு	விசேஷண விசேஷிப்பங்களினது ஞானத்தின் பேத பூர்வகமான நியாயமத்தத்தினது பிரமஞானத்தின் சமர்ப்பித்தி	...
க எ	வேதாந்த சித்தாந்தத்தின் அநுசாரமாக இந்திரிய ஜந்ரிய மாகாத பிரமஞானத்தின் றன்மை	...
க அ	நியாயத்திற்கும் வேதாந்தத்திற்குமுள்ள அந்நிய வேற்றுமை	...
க ஊ	சாரக்கிராகி (சாரத்தைக் கிரகிக்கும்) திருஷ்டியினால் வாசஸ்பதி மதத்தின் (மனதினது இந்திரியத்தன்மையின்) அங்கீகாரம்	...
உ 0	நியாயத்திற்கும் வேதாந்தத்திற்கும் பிரத்தியக்ஷ விசாரத்திலுள்ள பேதம்	...
உ க	பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் உபசங்காரம்	...
	இரண்டாவது பிரகாசம்.	
	அநுமானப்பிரமாண நிருபணம்.	
உ உ	அநுமிதியினது சாமக்கிரியின் பேதமும் சொரூபமும்...	...
உ ஈ	அநுமிதி ஞானத்தில் வியாப்தியினது ஞானம் அபேக்ஷிக் கப்படுமாறு	...
உ ச	சகல நையாயிக மதத்திலுமுள்ள அநுமிதியின் கிரமம்...	...
உ ரு	அநுமிதியின்கண் மீமாம்ஸை மதம்	...
உ சு	அத்வைத மதாநுசாரமான அநுமிதியின் கிரமம்	...
உ எ	வியாப்தியினது ஸ்மிருதியின் வியாபாரத் தன்மையும் சம்ஸ்காரத்தின் அவ்வியாபாரத்தன்மையும்	...

பிரசங் கம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
உஅ	சுவார்த்தாதுமிதி அநுமானங்களின் சொரூபம் ...	௫௪
உக	பரார்த்த அநுமானம், அதுமிதி, தர்க்கமென் } ...	௫௪
	பவற்றின் சொரூபம்	
௩௦	வேதாந்த மதத்தில் தர்க்கத்தோடு கூடிய பரார்த்தாது ...	௫௬
	மானத்தின் சொரூபம்	
௩௧	வேதாந்தத்தில் அநுமானத்தின் பிரயோஜனம் ...	௫௮
	மூன்றுவது பிரகாசம்.	
	சுப்பிரமாண நிருபணம்.	
௩௨	சாப்திப்பிரமையின் பேதம் ...	௫௮
௩௩	சாப்திப்பிரமையின் தன்மை ...	௫௯
௩௪	சப்தத்தின் சக்திவிருத்தியைக் கூறுதல் ...	௬௦
௩௫	சாப்திப்பிரமையின் கிரமபூர்வகமாகச் சத்தியில்விவாதம் ...	௬௨
௩௬	வாக்கியங்களின் பேதம் ...	௬௪
௩௭	சத்தத்தின் சக்திவிருத்தி லக்ஷணவிருத்திகளோச் சுருக்கமாகக் கூறுதல் ...	௬௮
௩௮	வாக்கியார்த்த ஞானத்தின் கிரமம் ...	௬௯
௩௯	இலக்ஷணையின் நன்மை ...	௭௨
௪௦	கொணிலிருத்தியைக் கூறுதல் ...	௮௧
௪௧	நான்காவது வியஞ்சனவிருத்தியைக் கூறுதல் ...	௮௧
௪௨	இலக்ஷணையின் பேதத்தைக் கூறுதல் ...	௮௩
௪௩	சாப்தஞானத்திற்கு ஏதுவாந்தன்மையின் விசாரம் ...	௮௪
௪௪	மகாவாக்கியத்தில் இலக்ஷணையின் உபயோகமும் } ...	௯௦
	அதன்கண் சங்கை சமாதானங்களும் }	
௪௫	இலக்ஷணையின்பிற் சக்திவிருத்தியால் மகாவாக்கியத்திற் } ...	௯௨
	ற்கு அத்தைப் பிரஹ்மத்தை யறிவிக்குந்தன்மையுள் } தெனல்	
௪௬	மீமாம்ஸகமதம் ...	௯௦
௪௭	பிராகீனவிருத்திகாரர் மதம் ...	௯௦
௪௮	ஆறு வைதிக வாக்கியங்களினது } ...	௯௪
	தாற்பரியத்தின் இலிங்கம் }	
௪௯	அவாய்நிலை முதலிய நான்கும் சாப்தபோதத்தின் } ...	௯௦
	சககாரிகளாமெனல் }	
௫௦	திவிரமான ஞானவிருப்பம் போதத்திற்கு ஏதுவாதல் ...	௯௧
௫௧	வேதாந்தத்தின் தாற்பரியமும், வேதத்தினையும் சொல்லி } ...	௯௫
	னையும் விசாரித்தலும் }	
	நான்காவது பிரகாசம்.	
	உவமானப்பிரமாண நிருபணம்.	
௫௨	கிரமபங்கத்தின் அபிப்பிராய பூர்வகமான இரண்டி } ...	௯௨
	நியாயக் கிரமத்தான் உவமான உவமிதிகளின் }	
	இருவகைச் சொரூபம்	
௫௩	வேதாந்தத்தின்படி உவமான உவமிதிகளின் சொரூபம். ...	௯௨
௫௪	விசாரசாகரத்தில் நியாயக்கிரமமாய் உவமிதிகளைச் } ...	௯௨
	சொல்லுதலின் அபிப்பிராயம் }	

பிரசங் கம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
௩௩	முற்கூறிய வேதாந்தக்கிரம நியாயக்கிரமங்களின் விலக்கை ணமான உவமிதி உவமானங்களின் இலக்கணம் ...	௧௨௬
௩௪	வேதாந்த பரிபாஷையினும் அந்நுரையினும் } கூறியதன் கண்டனம் ...	௧௨௭
௩௭	சுரணத்தினது இலக்கணத்தின் நிர்ணயம் ஐந்தாவது பிரகாசம். அந்ததாபந்திப் பிரமாணம்.	௧௨௯
௩௮	நியாயமதத்தில் அந்ததாபந்தியின் அங்கீகாரமின்மை யும் மூவகை அனுமானங்களின் வர்ணனமும் ...	௧௩௦
௩௯	வேதாந்தத்தின்படி ஒரே அந்நுவயி (அந்நுவயிவெதிபேதி) அதுமானமும், அந்ததாபந்திபைக் கொள்ளுதலும் ...	௧௩௬
௪௦	அந்ததாபந்திப்பிரமாண பிரமைகளின் சொரூபபேதமும், உதாரணமும் } அந்ததாபந்தியின் மூன்றுகவுக் கனுகூலமான } உதாரணம் ...	௧௩௭ ௧௪௧
அறுவது பிரகாசம். அநுபலப்பிப்பிரமாணம்.		
௪௨	அபாவத்தின் சாமானிய லக்கணமும் பேதமும் ...	௧௪௩
௪௩	பிராசீன நியாயமதத்தில் அபாவங்களின் ஒன்றற்கொண் றுள்ள விலக்கணத்தன்மையின் சாதகவுணர்ச்சி ...	௧௪௩
௪௪	நவீன நியாயமதத்தில் அபாவங்களின் ஒன்றற்கொன்று ள்ள விலக்கணத்தன்மையின் சாதகவுணர்வு ...	௧௪௬
௪௫	அபாவத்தின் இரண்டாவது இலக்கணமும் } விலக்கண வுணர்வும் } ...	௧௪௭
௪௬	அந்நியோந்நியாபாவ லக்கணமும், அதிற் சங்கை சமாதானமும் } ...	௧௪௮
௪௭	நவீனக் கிரமமாகச் சம்ஸர்க்காபாவத்தின் நான்கு பேதமும், அவற்றினிலக்கணமும், பரிசைகவு } ...	௧௫௧
௪௮	நான்கு சம்ஸர்க்காபாவங்களுக்கும் பிரதியோகி யோடு விரோதமும், அந்நியோந்நியாபாவத்திற்கு அவிரோதமு முண்டெனல் } ...	௧௫௭
௪௯	நால்வகைச்சம்ஸர்க்காபாவங்கட்கும் ஒன்றற்கொன்றுள்ள விரோதமும், அந்நியோந்நியாபாவத்திற்கு அவற்றோ டுள்ள அவிரோதமும் ...	௧௬௧
௫௦	பிராசீனமதத்தில் அபாவங்களுக்கு ஒன்றற்கொன்றும் பிரதியோகியோடு முள்ள விரோதா விரோதங்களை விரிவாய்க் கூறுதல் ...	௧௬௧
௫௧	நவீன தார்க்கிகர் சாமயிகாபாவஸ்தானத்தில் அநித்திய அத்தியந்தாபாவத்தை யங்கீகரித்தலும், அதிற் சங்கை சமாதானமும் ...	௧௭௮
௫௨	நவீன தார்க்கிகரது முற்கூறிய மதத்தின் கண்டனம் ...	௧௮௦
௫௩	நியாய சம்பிரதாயத்தில் கடப்பிரத்துவம்சத்தின் பிரதக் பாவம் கடமும் படப்பிராகபாவமுமாமெனல் ...	௧௮௩

பிரசங் கம்.	விஷயம்.	பக்க.
எச	முற்கூறிய மதத்தின் கண்டனமும், கடப்பிரத்துவம்ஸத் தினது அபாவப் பிரதியோகியினையுடைய பிராகபாவ த்தின் சித்தியும்	கஅ
எடு	சமயிகாபாவத்தின் பிராகபாவம் அபாவப் பிரதியோகி யினையுடையதாதல்	கஅ
எசு	பாசினர் பிராகபாவத்தினது பிரத்துவம்ஸம் பிரதியோ கிப் பிரதியோகியிலும் பிரதியோகிப் பிரதியோகியின் துவம்ஸத்திலும் அடங்குமென்றல் நவீனசாற் கண்டி க்கப்படுதலும், அதன் அபாவப்பிரதியோகித்தன்மையும்	கஅ
எஎ	அடங்கியோந்நியாபாவத்தினது அத்தியந்தாபாவத் திக் கடத்தன்மைவடிவாந்தன்மையும், அந்நிலைநேஷமும்...	கஅ
எஅ	அத்தியந்தாபாவத்தின் அத்தியந்தாபாவம் முதலத்தியந்தா பாவத்தின் பிரதியோகிவடிவினதாதலைப் பிரதிபாதித் தலும், அதன் கண்டனமும்	கஅ
எக	அபாவப்பிரதியோகியினையுடைய அந்நியோந்நியாபாவத் தின் உதாரணமும், முற்கூறிய அர்த்தத்தின் அதுவா தமும்	கக
அ0	முற்கூறிய நியாயமதத்தில் லேதாந்தத்திற்கு விருத்தமன ஆசங்கையைக் காட்டலும், அநாதிப்பிராகபாவத்தின் கண்டனமும்	கக
அக	அநந்தப்பிரத்துவம்ஸாபாவத்தின் கண்டனம்	கக
அஉ	அந்நியோந்நியாபாவத்திற்கு ஸாதிஸாந்தத் தன்மையையு ம் அநாதித்தன்மையையும் அங்கீகரித்தல்	கக
அஈ	அபாவப்பிமைக்கு ஏதுவாகிய பிரமாணத்தின் நிரூப ணமும் அபாவஞானத்தின் பேதபூர்வகமாக நியாய மதத்தில் பிரமப்பிரத்தியக்ஷத்தில் விஷயாபேகை யின்மையும்	உ0
அச	சித்தாந்தத்தில் பரோக்ஷப் பிரமத்தில் விஷயத்தின் அபேகை யின்மையும், அபரோக்ஷப் பிரமத்தில் அதன் அபேகை யுண்மையும்	உ0
அடு	சித்தாந்தத்தில் அபாவப்பிரமமுதலிய விடங்களில் அந் நியதாக்கியாதியின் அங்கீகாரம்	உ0
அசு	பிரத்தியக்ஷ பரோக்ஷ உதார்த்தப் பிரமரூப அபாவப்பிர மைக்கு இந்நிரியமும் அதுபலம்முதலியனவும் சாமக் கிரியாதலைக் கூறுதல்	உ0
அஎ	ஸ்தம்பத்தில் பிசாசின் திருஷ்டாந்தத்தால் சங்கை சமா தான பூர்வகமான அதுபலமபத்தின் நிர்ணயம்	உ0
அஅ	உபலம்பத்தை ஆரோபித்தலாலும் ஆரோபிதமையா லும் அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷமும் அப்பிரத்தியக்ஷமு முண்டாமென்பதில் உதாரணம்	உக
அக	எவ்விந்நிரியத்தால் உபலம்பத்தின் ஆரோபமுண்டா கின் றதோ, அவ்விந்நிரியத்தினால் உபலம்பத்தை ஆரோபி த்தலால் அபாவம் பிரத்தியக்ஷமாமெனல்	உஉ

பிரசங் கம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
கூ 0	நியாயமதத்தில் சாமக்கிரியையோடுகூடிய அபாவப்பிர மையைக் கூறுதல் ...	உஉசு
கூக	பட்ட வேதாந்த மதங்களில் நியாயமதத்தினும் அபாவப் பிரமையின் சாமக்கிரியிலுள்ள வேறுபாடு ...	உஉஅ
கூஉ	வேதாந்த முறைப்படி இந்நிரியத்தாற் பெறப்படாத பிர த்தியக்ஷ லக்ஷணத்தின் நிர்ணயம் ...	உ௩க
கூ௩	பிரத்தியபிஞ்ஞைஞப் பிரத்தியக்ஷ ஞானம், அபிஞ்ஞைப் பிரத்தியக்ஷ ஞானம், ஸமிருதி முதலிய பரோக்ஷஞா னம் என்பவற்றைச் சாமக்கிரியோடு நிர்ணயித்தல் ...	உ௩உ
கூச	இந்நிரிய ஐந்தியத்தன்மையின் நியமமின்றிய பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தின் அதுசந்தானம் ...	உ௩௭
கூரு	அபாவத்தின் ஞானம் யாண்டும் பரோக்ஷமா மென்பதின் நிர்ணயம் ...	உ௩அ
கூசு	அநுபலப்திப் பிரமாணத்தை அங்கீகரித்தலில் நையாயி கர் சங்கையும் சித்தாந்தியின் சமாதானமும் ...	உ௪௩
கூ௭	அநுபலப்திப் பிரமாணத்தின் விருபணம் ஐஞ்ஞாசுவுக்கு உபயோகமானாறு ...	உ௩௩
ஏழாவது பிரகாசம்.		
விருத்தி பேதமும் அநிர்வசனீயக் கியாதியின் மண்டனமும், கியாதிகண்டனமும் தானே பிரமாணமாந்தரணமைப் பிரமாண நிபுணமும்.		
கூஅ	உபாதானம் (சமவாயி), அசமவாயி, நிமித்தகாரணம், சை யோகம் என்பவற்றின் இலக்கணம் ...	உ௩ச
கூக	இரண்டு காரணங்களை அங்கீகரித்தலோடு மூன்றாவது அசமவாயி காரணத்தைக் கண்டித்தல் ...	உ௪0
கூ00	விருத்தி ஞானத்தின் உபாதான நிமித்த காரணங்களும் சாமானிய லக்ஷணமும் ...	உ௪௪
கூ0க	பிரத்தியக்ஷத்தினாலு இலக்ஷணத்தோடு பிரமை அப்பிர மை வடிவினதாகிய விருத்தி ஞானத்தின் பேதம் ...	உ௪அ
கூ0உ	சம்சயவடிவமான பிரமத்தின் இலக்ஷணமும் பேதமும் ...	உ௪0
கூ0௩	நிச்சய வடிவமான பிரமஞானத்தின் இலக்ஷணம் ...	உ௪௩
கூ0ச	அத்தியாசத்தின் இலக்ஷணமும் பேதமும் ...	உ௪௪
கூ0ரு	அந்நியோந்நியாத் கியாசத்திற் சங்கை சமாதானம் ...	உ௪அ
கூ0சு	அநாத்மாவில் அத்தியஸ்தமாகிய ஆத்ம, விற்குப் பரமா ர்த்த சத்தையில் நூற்பரியம் ...	உ௪0
கூ0௭	அத்தியாசத்தின் வேறு இலக்கணம் ...	உ௪உ
கூ0அ	ஒரு அநிகரணத்தில் பாவாபாவங்கட்கு விரோதமுளதெ னும் சங்கையும் சமாதானமும் ...	உ௪உ
கூ0௯	அத்தியாசப் பிரசங்கத்திலுண்டாம் நான்கு சங்கைகள் ...	உ௪௩
கூ00	முற்கூறிய நான்கு சங்கைகளின் சமாதானம் ...	உ௪௩
கூ0க	முற்கூறிய அத்தியாசத்தினாலு பேதத்தின் அநுவாதமும் அதில் உதாரணமும் ...	உ௪அ

பிரசங் கம்.	விஷயம்.	
	ககஉ - கக௯. சித்தாந்த சம்மதமர்ன அநிர்வசநீயக் கியாதியின் கிரமம்.	
ககஉ	சாம்பிரதாயிக மதம்	
கக௩	முற்கூறிய அநிர்வசநீயக்கியாதி வழிவமாகிய அர்த்தத்தில் சங்கையும், சம்க்ஷேப சாரீரகத்தின் சமாதானமும் ...	1
கக௪	கவிதார்க்கிக சக்கரவர்த்தி நிருசும்ஹபட்டோ பாத்தியாய ரது மதத்தின் அநுவாதமும் அநாதமும் ...	1
கக௫	அத்தியாசத்தின் காரணத்தன்மையில் பஞ்சபாதிக்கை விவ ரணங்களின் மதம் ...	1
கக௬	பஞ்சபாதிக்கை சம்க்ஷேப சாரீரகங்களினது மதத்தின் வில்லுணத்தன்மையும் அதில் இரகசியமும் ...	1
கக௭	விஷயவுபகித விருத்திபுகித, சேதனங்களின் அபேதத் தில் சங்கை சமாதானம் ...	1
கக௮	இரஜ்ஜு முதலியவற்றின் இதுவெனும் வடிவப்பிரமை யினால் சர்ப்ப முதலியவற்றின் பிரமஞான முண்டா வதிலுள்ள இரண்டு பகஷம் ...	1
கக௯	கவிதார்க்கிக சக்கரவர்த்தி நிருசும்ஹ பட்டோ } பாத்தியாயர் மதம் ...	1
கஉ௦	உபாத்தியாயரது மதத்தில் சாமாயினான (தர்மிஞான) வாதியின் சங்கையும் சமாதானமும் ...	1
கஉ௧	பிராசீன ஆசாரியராகிய தர்மிஞான வாதியின் மதம் ...	1
கஉ௨	தர்மிஞானவாதியின் மதத்தில் உபாத்தியாயரது சங்கை யும் சமாதானமும் ...	1
கஉ௩	உபாத்தியாயர் சாநிருசிய ஞானம் அத்தியாசத்திற்குக் காரணமாதலைக் கண்டித்தல் ...	1
கஉ௪	தர்மிஞானவாதியினால் உபாத்தியாயரதுமதத்தில் தோஷ மும் அதன் பரிசுரமும் ...	1
கஉ௫	உபாத்தியாயரது மதத்தில் தர்மிஞான வாதியின் சங்கை யும் சமாதானமும் ...	1
கஉ௬	உபாத்தியாயரது மதத்தில் சங்கையும் சமாதானமும் ...	1
கஉ௭	தர்மி ஞானவாதி அத்தியாசத்தில் பரம்பரையாக நேத்தி ரத்தின் உபயோகமுளதெனலும் உபாத்தியாயர் சங் கின் பீதத்தன்மை அத்தியாசத்தில் நேத்திரத்தின் சாக்ஷாத் உபயோக முளதெனலும் ...	1
கஉ௮	தர்மி ஞானவாதிகூறும் சங்குப் பொன்மையின் அத்தி யாச அபாவமும், உபாத்தியாயர் கூறும் அதன் அநு வாதமும், தோஷமும் ...	1
கஉ௯	முற்கூறிய தோஷத்திற்குத் தர்மி ஞான வாதியினால் சொல்லப்படும் (இருமுறை) சமாதானமும், உபாத்தி யாயரால் சொல்லப்படும் (இருமுறை) தோஷமும் ...	1
க௬௦	மதுரமாகிய பாலில் கைப்பிரசாத்தியாசத்தின் இரஸனை யால் கோசரிக்குந்தன்மை பூர்வகமான உபாத்தியாய ரது மதத்தின் நிச்சயம் ...	1

பிரசங் கம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
க ௩௧	ஆசாரியரது வாக்கியத்திற்கும் உபாத்தியாயரது மதம் விரோதப்படுதலும், தர்மிஞான வாதியின் மதத்திற் கூறிய தோஷத்திற்குச் சமாதானமும் ...	௩௪௪
க ௩௨	கைப்பிரசாத்தியாசத்தில் சிலரது வேறுவார்த்தையும் கண்டனமும் ...	௩௪௭
க ௩௩	முக்கியசித்தாந்தத்தைக் கூறுதல் ...	௩௪௮
க ௩௪	தர்மிஞானவாதத்தில் ஆகாயத்தில் நிலத்தன்மையத்தி யாசத்தின் அசம்பவமும் அதன் பரிகாரமும் ...	௩௪௯
க ௩௫	சர்ப்பமுதலிய பிரமஸ்தலத்தில் நான்குமதங்களும், நான் காவது மதத்தில் உள்ள தோஷமும் ...	௩௫௦
க ௩௬	அந்நிவசநீயக்கியாதியில் முற்கூறிய நான்கு மதங்களின் அதுவாதமும், அதன் சமாப்திச்செய்யுளும் ...	௩௫௫
க ௩௭	பிறநூல்களிற் கூறிய ஐந்து கிபாதிசுளின் பெயர் ... ௩௩௮-௩௪௪. சுத்கியாநீயின் கிரமம்.	௩௫௬
க ௩௮	சுத்கியாநிவாதியின் சித்தாந்தம் ...	௩௫௭
க ௩௯	சுத்கியாநிவாதத்தின் கண்டனம் ...	௩௫௭
க ௪௦	சுத்தியில் சுத்தியுடனானது சாமக்கிரியின் அங்கீகார மும் கண்டனமும் ...	௩௫௮
க ௪௧	சுத்கியாநிவாதியினால் முற்கூறிய தோஷத்தின் பரிகார மும் அதன் கண்டனமும் ...	௩௫௯
க ௪௨	இரஹத ஞானத்தின் நிவிருத்தியினால் பிராதிபாஸிகமும் வியாவகாரிகமுமாகிய இரஹதத்தின் நிவிருத்தியும் அதன் கண்டனமும் ...	௩௬௦
க ௪௩	சுத்கியாநிவாதத்துள்ள பிரபலதோஷம் ... ௩௪௪-௩௪௮. ழுவகை அசுத்கியாநீயின் கிரமம்.	௩௬௧
க ௪௪	குணியவாதியின் கிரமமாக அசுத்கியாநிவாதத்தின் கண் டனம் ...	௩௬௩
க ௪௫	ஓர் தாந்திரிகரது கிரமமாக அசுத்கியாநிவாதம் ...	௩௬௪
க ௪௬	நியாயவாசஸ்பதிகாரர் கிரமப்படி அசுத்கியாநிவாதம் ...	௩௬௫
க ௪௭	இருவகை அசுத்கியாநிவாதத்தின் கண்டனம் ... ௩௪௮-௩௫௪. ஆத்மக்கியாநீயின் கிரமமும் கண்டனமும்.	௩௬௭
க ௪௮	ஆந்தரபதார்த்தங்களை அங்கீகரிக்கும் ஆத்மக்கியாநிவாதி யின் அபிப்பிராயம் ...	௩௬௭
க ௪௯	ஆந்தரபதார்த்தத்தை அங்கீகரிக்கும் ஆத்மக்கியாநிவாதி யினது மதத்தின் கண்டனம் ...	௩௬௮
க ௫௦	செனகதர்களு இரண்குபேதங்களில் பாகியபதார்த்தவா திகளது ஆத்மக்கியாநீயின் அதுவாதம் ...	௩௬௯
க ௫௧	பாகியபதார்த்தத்தை அங்கீகரிக்கும் ஆத்மக்கியாநிவாதி யினது மதத்தின் கண்டனம் ...	௩௭௦
க ௫௨	ஆத்மக்கியாநிவாதத்தின் விலக்கணமான அத்தைவாதத் தின் சித்தாந்தம் ...	௩௭௨
க ௫௩	சித்தாந்தத்திற்கூறிய கௌரவதோஷத்தின் பரிகார பூர் வகமாக இருவகை விஞ்ஞான வாதத்தின் அசம்பவம் ...	௩௭௩

பிரசங் கம்.	விஷயம்.	பக்கம்
	கருசு - கசுக. அந்நியநாக்கியாதியின் கிரமமும் கண்டனமும்.	
கருசு	அந்நியநாக்கியாதிவாதியின் தாற்பரியம் ...	௩௭௪
கருகு	விசாரசாகரத்தின்கண்டறிய இராவகைக்கியாதி வாதத் தில் முதல் பிராசீனமதத்தின் கிரமமும் கண்டனமும்	௩௭௫
கருசு	முற்கூறிய அந்நியநாக்கியாதி வாதத்தின் கண்டனம் ...	௩௭௭
கரு௭	பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திற்கேகதுவாகிய அறுவகை இலௌகிகமும் மூவகை அலௌகிகமுமாகிய } ...	௩௭௮
	இரண்டு சம்பந்தங்கள்	
கரு௮	நியாயமதத்தில் அலௌகிக சம்பந்தத்தால் சுத்தியில் தே சார்தரத்துள்ள இ - ஜதத்தன்மையின் ஞானமும், அந் த ஞானம் சுகந்தமுடைய சந்தனத்தின் ஞானத்திற்கு விலக்ஷணமாதலும் ...	௩௮௬
கரு௯	அநிர்வசநீயக்கியாதியில் நியாயத்திற்கூறிய தோஷம் ...	௩௮௮
கசு௦	சாமரியம் ஞானலக்ஷண முதலிய அலௌகிக சம்பந்தம் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திற்கு ஏதுவாதல் சம்பவியாமை யின் பிரமஞானத்திற்கு இந்திரியஜந்நியத் துவமின்மை	௩௯௦
கசு௧	அநிர்வசநீயவாதத்தில் நியாயவாதி கூறிய தோஷத்தின் நிவிருத்தி ...	௪௦௧
	கசு௨ - க௭௮. அக்கியாதிவாதத்தின் கிரமமும் கண்டனமும்.	
கசு௨	அக்கியாதிவாதியின் தாற்பரியம்	௪௦௬
கசு௩	அக்கியாதிவாதி பிறரால் செய்யப்பட்ட சங் கையை நிவர்த்தித்தல் } ...	௪௦௮
கசு௪	அக்கியாதிவாதத்தின் கண்டனம்	௪௧௨
கசு௫	பிரமஞானவாதியின் மதத்திற்கூறிய தோ ஷத்தின் அசம்பவம் } ...	௪௧௮
	கசு௬, க௮௧. பிரமாத்தன்மை அப்பிரமாத்தன்மைகளின் சொருபமும் உற்பத்தியும் ஞானத்தின் தன்மையும்.	
கசு௬	பிரமாத்தன்மை அப்பிரமாத்தன்மைகளின் சொருபம்...	௪௨௦
கசு௭	நியாயவைசேஷிகமதத்தில் ஞானத்தை உண்பெண்ணும் சாமக்கிரிக்குப் புறம்பாகிய சாமக்கிரியினால் பிரமாத் துவ அப்பிரமாத்துவங்கள் உற்பத்தியாதல் (பிறிதாற் பிராமாணியவாதமும் பிறிதால் அப்பிராமாணியவாத மும்) ...	௪௨௨
கசு௮	ஞானஞானத்தன்மைகளின் சாமக்கிரியின் வேறு காரண த்தினால் பிரமாத்தன்மையின் ஞானத்தின் உற்பத்தி (பிறிதாற் பிராமாணியங்கொள்ளும் வாதம்) ...	௪௨௪
கசு௯	மீமாம்ஸகமதத்திலும் சித்தாந்தமதத்திலும் கொண்டுள்ள தன்னை பிராமாணியவாதத்தில் தோஷம் ...	௪௩௦
௧௭௦	பிரபாகரது மதத்தில் சகல ஞானங்களினாலும் திரிபுடி பிரகாசித்தல் ...	௪௩௧

பிரசங் க.ம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
க எ க	முராரி மிசிரர் மதம்	ச ரு க
க எ உ	பட்டர் சித்தாந்தம்	ச ரு க
க எ ஈ	நியாய வைசேஷிகமத நிச்சயம்	ச ரு ஈ
க எ ச	நியாயவைசேஷிகமத கண்டநம்	ச ரு ஈ
க எ டு	முராரி மிசிரர் மதத்தின் கண்டநம்	ச ரு அ
க எ ங	பட்டமதகண்டநம்	ச ரு அ
க எ ள	பிரபாகரர் மதத்தின் கண்டநம்	ச ரு அ
க எ ஞ	கண்ணற் பிராமாணியவாதத்தின் அங்கீகாரமும் சித்தா ந்தமதத்தில் முற்கூறிய சம்சயத்தின் அநுபபத்திவடிவ தோஷத்தின் பரிகாரமும்	ச ரு க
க எ கூ	நியாயமதத்தில் (பிரிதாற் பிராமாணிய } வாதத்தில்) தோஷம்	ச ச க
க அ 0	அக்கியாதிவா தியினது வசனத்தின் பரிகாரம்	ச ச ரு
க அ க	பிராந்திஞானத்தின் மூலகைத்தன்மையும் விருத்திபேத த்தின் பரிகாரமும்	ச ச ச
எட்டாவது பிரபாகரம்.		
ஜீவேசுவாசோருப விருத்திப்பிரயோஜனத்தோடு கற்பித நிவிர்த்திசோருப நிருபணம்.		
கஅஉ - கஅ௭. அந்நானத்தின் விசாரம்.		
க அ உ	விருத்தியின் பிரயோஜனத்தைக் கூறுதலின் பிரதிஞானை	ச ச டு
க அ ரு	அஞ்ஞானத்தின் ஆசிரயமும் விஷயமும்	ச ச டு
க அ ச	அஞ்ஞானத்தின் நிருபணம்	ச ச ச
க அ டு	அஞ்ஞானத்தின் அநாதிபாவருபத்தன்மையில் சங்கை	ச ச ச
க அ ங	முற்கூறிய சங்கைக்குச் சமாதானம்	ச ச அ
கஅ௭ - 20௩. ஜீவேசுவரர்குளிந்நு விசாரம்.		
க அ ள	மாயை அவித்தை பூர்வகமாக ஜீவேசுவரர்களது வடிவத் தில் நான்குபக்கம்	ச ச க
க அ ழ	முற்கூறிய நான்கு பக்கங்களிலும் முக்தஜீவர்களுக்குச் சுத்தப் பிரஹ்மத்தோடு அபேதமுளதாதல்	ச டு க
க அ கூ	முற்கூறிய நான்குபக்கங்களிலும் ஆறு அநாதிபதார்த்தங் களைக் கூறி மூலகைச் சேதனத்தை அங்கீகரித்தல்	ச டு க
க ௯ 0	சித்திரிபத்தில் விந்நியாரணியசுவாமிகளாற் சொல்லப் பட்ட சேதனத்தின் நான்குபேதம்	ச டு க
க ௯ க	பிம்பப்பிர திபிம்பவாதத்தோடு ஆபாச } வாதத்திற்றான் ள பேதம்	ச டு உ
க ௯ உ	ஆபாசவாதத்தின்படி ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் அபேதவாக் கியங்களில் பாதசமாநுதிகரண முளதெனல்	ச டு ஈ
க ௯ ஈ	கூடஸ்தப்பிரஹ்மங்களின் அபேதஸ்தலத்தில் அபேத (மூக்ரிய) சபாநுதிகரண முளதெனல்	ச டு ஈ
க ௯ ச	முற்கூறிய பாதசமாநுதிகரணத்தில் விவரணகாரரது வசனத்தோடு விரோதமின்மை	ச டு ச

பிரசங் கம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
ககடு	விவரணத்திற்குரிய ஜீவனுக்குப் பிரஹ்மத்தோடுள்ள முக்கிய சமானாதிகரணமும் வித்தியாரணியரது வாக்கியத்தின் பிரௌட்வாதத்தன்மையும் ...	சடுடு
ககசு	வித்தியாரணியர் கூறிய சேதனத்தின் நான்குபேதங்களது அநுவாதம் ...	சடுசு
கக௭	வித்தியாரணியசுவாமிகள் கூறிய புத்திவாசனையிலுள்ள பிரதிபிம்பத்தினது ஈசுவரத்தன்மையின் கண்டநம் ...	சடுசு
ககஅ	வித்தியாரணியசுவாமி கூறிய ஆநந்தமய கோசத்தினது ஈசுவரத்தன்மையின் கண்டநம் ...	சடுசு
ககக	மாண்டேகிய உபநிஷத்தில் கூறிய ஆநந்தமயனது சர்வஞ்ஞத்தன்மை முதலியவற்றின் அபிப்பிராயம் ...	சடுஅ
உ00	ஆநந்த மயனுக்கு ஈசுவரத் தன்மையில் வித்தியாரணியசுவாமிகளுக்குத் தாற்பரியமில்லாமை ...	சசுக
உ0க	சேதனத்தின் மூன்று பேதங்களை வித்தியாரணியசுவாமி யோடு எல்லோரும் அங்கீகரித்தல் ...	சசுக
உ0உ	ஜீவனுக்கு மோக்ஷதையில் முற்கூறிய பக்ஷங்களில் சுத்தப்பிரஹ்மத்தோடு விவரணபக்ஷத்தில் ஈசுவரனோடும் அபேதமுண்டெனல் ...	சசுஉ
	உ0௩-உக0. வேதாந்தத்தின் சித்தாந்தத்தில் பாக்கிரியையின் பேதம்.	
உ0௩	விவரணகாரர்மதத்தில் அஞ்ஞானத்தில் பிரதிபிம்ப ஜீவனையும் பிம்ப ஈசுவரனையும் நிரூபித்தல் ...	சசு௩
உ0ச	அவச்சேதவாதியினால் ஆபாசவாதத்தின் கண்டநமும் தனது மதத்தின் நிரூபணமும் ...	சசுசு
உ0டு	அவச்சேதவாதத்தின் கூற்று ...	சசுசு
உ0சு	அந்நக்கரண அவச்சின்ன சேதனம் ஜீவன், அநவச்சின்னசேதனம் ஈசுவரன்என்னும் பக்ஷத்தின் கண்டநம். ...	சசு௭
உ0௭	திருப்திதிபத்தில் வித்தியாரணிய சுவாமிகள் கூறிய அந்நக்கரணத்தின் சம்பந்தம் அதன் அபாவம் என்பவற்றினது உபாதித்தன்மையின் அபிப்பிராயம் ...	சசு௭
உ0அ	அவச்சேதவாதத்தின் பேதபூர்வகமாக அதன்சமாப்தி ...	சசுஅ
உ0க	சித்தாந்தமுத்தாவலி முதலியவற்றிற்கூறிய ஏகஜீவ (திருஷ்டி சிருஷ்டி) வாதத்தின் நிரூபணம் ...	சசுஅ
	உக0-உக௭. வேதாந்த சித்தாந்தத்தின் நாநாப் பிரக்கிரியைகளின் தாற்பரியம்.	
உக0	சகல அத்தைவதக்கிரந்தங்களினது தாற்பரியத்தின்விஷயம் ...	ச௭உ
உகக	ஜீவேசுவரர்களிடத்துச் சகல தூலாகிரியருடைய சம்மதியின் ஒருமித்த நிச்சயம் ...	ச௭உ
உகஉ	விவரணகாரர் முறைப்படி பிரதிபிம்பத்தின் சொருபத்தை நிரூபித்தல் ...	ச௭௩
உக௩	வித்தியாரணியசுவாமி விவரணகாரர்களது மதங்களின் வேற்றுமை ...	ச௭ச

பிரசங்கம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
உகச	இருவர் பக்ஷங்களும் கொள்ளத்தக்கனயாமெனல் ...	சஎசு
உகரு	பிம்பப் பிரதிபிம்பங்களின் அபேதபக்ஷத்தின் கிரமம் அபேதத்தை அறிவித்தலில் எளிதாமெனல் ...	சஎசு
உகசு - உருள. பிரதிபிம்பத்தில் விசாரம்.		
உகசு	ஆபாசவாதம் பிரதிபிம்பவாதத்தினும் சிறிதுபேதமாமாறு.	சஎஎ
உகஎ	பிரதிபிம்பத்திற்கு நிழல்வடிவத்தன்மையை நிகேஷித்தல் ...	சஎஎ
உகஅ	பிரதிபிம்பம் பிம்பத்தினும் வேறுகிய வியாவகாரிகத்திர வியவடிவாமென்பதை நிகேஷித்தல் ...	சஎஎ
உகசு	ஆபாசவாதப் பிரதிபிம்பவாதங்களின் யுக்தியோடுகூடிய தன்மையைக் கூறி இரண்டு பக்ஷங்களிலும் அஞ்ஞானம் உபாதானமாகலைக் கூறுகின்றார் ...	சஎசு
உஉ௦	மூலாஞ்ஞானத்திற்கு அல்லது ஆலாஞ்ஞானத்திற்குப் பிரதிபிம்பத்தின் அல்லது அதன் தர்பங்களின் உபாதானத்தன்மை சம்பவியாமையின் சங்கை ...	சஎசு
உஉக	முற்கூறிய சங்கைக்கு ஓர் நூலாசிரியரது கிரமப்படி சமாதானம் ...	சஅ௦
உஉஉ	முற்கூறிய சங்கைக்குப் பிறநூலாசிரியர் முறைப்படி சமாதானம். ...	சஅக
உஉரு	மூலாஞ்ஞான ஆலாஞ்ஞானங்களின் பேதத்தில் சிறிது விசாரம் ...	சஅக
உஉச	ஆபாசவாதப் பிரதிபிம்பவாதங்களில் தர்மி அல்லது தர்மத்தின் அத்தியாசத்தினது உற்பத்திக்கு உபாதானமாகந் ஆலாஞ்ஞானத்தைக்கொண்டு அதிக்ஷ்டானத்திற்குப் பேதங் கூறுதல் ...	சஅஉ
உஉரு	இரண்டு பக்ஷங்களிலும் மூலாஞ்ஞானத்திற்கு உபாதானத்தன்மையை அங்கீகரித்து அதிக்ஷ்டானத்திற்குப் பேதமும் மூலாஞ்ஞானத்திற்கு முற்கூறிய அத்தியாசத்திற்கு உபாதானமாந் தன்மையின் யோக்கியதையை யும் கூறுதல் ...	சஅரு
உஉசு	ஆலாஞ்ஞானத்திற்குப் பிரதிபிம்பாதத்தியாசத்தின் உபாதானத்தன்மையைக் கூறுவோர் மதம் ...	சஅரு
உஉஎ	முற்கூறிய மதத்தை நிகேஷித்தலோடு மூலாஞ்ஞானமே பிரதிபிம்பாதத்தியாசத்திற்கு உபாதானமெனல் ...	சஅரு
உஉஅ	மூலாஞ்ஞானம் உபாதானமாம் என்னும் பக்ஷத்திற்சங்கை ...	சஅசு
உஉசு	இச்சங்கைக்குச் சமாதானம் ...	சஅசு
உரு௦	ஏகதேசியின் கிரமமாகப் பாதத்தின் லக்ஷணம் ...	சஅஎ
உருக	அநே நூலாசிரியர்கள் மதப்படி பாதத்தின் இலக்ஷணமும் பிரஹ்மஞானமின்றிப் பிரதிபிம்பாதத்தியாசத்தினது பாதத்தின் சித்தியும் ...	சஅஅ
உருஉ	முகம் கண்ணாடி முதலிய அதிக்ஷ்டானத்தின் ஞானம் பிரதிபிம்பாதத்தியாசத்தின் நிவிருத்திக்கு ஏதுவாதல். ...	சஅசு

பிரசங் கம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
உ.க.க	முகம் கண்ணாடி மூலவியற்றின் ஞானத்திற்கு மூலாஞ் ஞானத்தின் நிவிருத்தியின்றிப் பிரதிபிம்பத்தியாசத் தைக் கெட்டுத்தன்மை ...	ச அக
உ.க.ச	முற்கூறிய பக்கத்தில் பதம்பாதாசாரியராற் செய்யப் பட்ட பஞ்சபாதிக்கையின்படி தூலாஞ்ஞானத்திற்கு அத்தியாசத்தின் ஏதுத்தன்மையைக் கூறும் வாதியின் சங்கை ...	ச கஉ
உ.க.ரு	முற்கூறிய சங்கை பொருந்தாமை ...	ச கக
உ.க.சு	மூலாஞ்ஞானத்திற்கு முற்கூறிய அத்தியாசத்தினது ஏது த்தன்மையை யங்கீகரிக்கின் பஞ்சபாதிக்கையின் வச னத்தோடு விரோதமும் மூலாஞ்ஞானத்திற்கு ஏது வாந்தன்மையை அங்கீகரிக்கின் அவிரோதமும் உள் தாதல் ...	ச கரு
உ.க.ஏ	பிரதிபிம்பத்தியாசத்தின் வியாவகாரிகத்தன்மை பிராதி பாவிகத்தன்மைகளின் விசாரபூர்வமான சொப்பன த்தியாசத்தினது உபாதான விசாரத்தின் பிரதிஞ்ஞை. உ.க.அ - உ.ரு.எ. கோப்பனத்தில் விசாரம்.	ச கஅ
உ.க.அ	தூலாஞ்ஞானம் சொப்பனத்திற்கு உபாதான மாதலின் கிரமம் ...	ச கஅ
உ.க.க	முற்கூறிய பக்கத்திற் சங்கை ...	ரு 0 0
உ.ச.0	முற்கூறிய சங்கைக்குச் சமாதானம் ...	ரு 0 0
உ.ச.க	வியாவகாரிக ஜீவனும் ஜகத்தும் சொப்பனத்தின் பிராதி பாவிக ஜீவனுக்கும் ஜகத்திற்கு அதிஷ்டானமாதல் ...	ரு 0 க
உ.ச.உ	முற்கூறிய பக்கத்தின் பொருத்தமின்மையோடு சேதன த்திற்குச் சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானத்தன்மை ...	ரு 0 க
உ.ச.க	அகங்காராவச்சின்ன சேதனத்தைச் சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானமாகக்கொண்டு தூலாஞ்ஞானம் அதற்கு உபாதானமாதலும் ஜாக்ஜிரத்தின் ஞானத்தால் அதன் நிவிருத்தியும் கூறுதல் ...	ரு 0 உ
உ.ச.ச	அகங்கார அநவச்சின்ன சேதனத்தைச் சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானமாகக் கொண்டு மூலாஞ்ஞானத்திற்கு அதன் உபாதானத்தன்மையும் உபாதானத்தில் விலய வுடிவமான அதன் நிவிருத்தியும் கூறுதல் ...	ரு 0 உ
உ.ச.ரு	அகங்கார அநவச்சின்ன சேதனத்தினையே அதிஷ்டான மெனக்கொண்டு விரோதி ஞானத்தினால் அஞ்ஞானத் தின் விசேஷப ஏதுவான சத்தி ஒன்றானது நாசத்தின் அங்கீகாரம் ...	ரு 0 உ
உ.ச.சு	முற்கூறிய சேதனத்திற்குச் சொப்பனத்தின் அதிஷ்டா ன வாதத்திலும் சரீரத்தின் உள்ளிடத்திருக்கும் சேத னத்திற்கே அதிஷ்டானத்தன்மை சம்பவித்தல் ...	ரு 0 க
உ.ச.ஏ	சரீரத்தின் உள்ளிடத்திருக்கும் அகங்கார அநவச்சின்ன சேதனத்திற்குச் சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானத் தன் மையின் யோக்கியதை ...	ரு 0 ச

விஷயம்.

பக்கம்.

சங் தம்.	வெளியும் உள்ளும் சாதாரணமான தேசத்திருக்குப் செ தனத்தில் சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானத்தன்மையைக் கூறுதலில் கௌடபாதர் பாஷியகாரர் முதலியோரது வசனத்திற்கு விரோத முனதாதல்	௧௦௩
சங் சு	அகங்கார அநவச்சின்ன சேதனம் அவித்தையில் பிரதி பிம்பமும் பிம்பமுமாகிய இரண்டுமாம். அவற்றில் பிர திபிம்பவடிவ ஜீவசேதனத்திற்கு அதிஷ்டானத் தன் மையின் சம்பவம்	௧௦௩
௨௫ ௦	முற்கூறிய பக்ஷத்தில் சம்க்ஷேப சாரீரகத்திற்குரிய அந் தியாசத்தின் அபரோக்ஷத் தன்மையின்பொருட்டு அ திஷ்டானத்தின் மூலித அபரோக்ஷத்தன்மை	௧௦௪
௨௫ ௧	முற்கூறிய பக்ஷத்தில் சங்கை சமாதானபூர்வகமான ஜீவ சேதன வடிவ அதிஷ்டானத்தின் சொரூப்பப்பிரகாசத் தினால் சொப்பனத்தின் பிரகாசம்	௧௦௪
௨௫ ௨	அத்வைததீபிகையில் நிருசிஹ்மாகிரம ஆசாரியர் கூறிய ஆகாச கோசர சாக்ஷுஷ விருத்தியை நிரூபித்தலோடு சம்க்ஷேபசாரீரகத்திற் கூறிய ஆகாசகோசரமானச விருத்தயின் அபிப்பிராயம்	௧௦௪
௨௫ ௩	இரண்டு மதங்களையும் அங்கீகரித்தலோடு அத்வைத தீபி கையிற் கூறியதன்மை நலமுடையதெனல்	௧௦௬
௨௫ ௪	இரஜ்ஜு சர்ப்ப முதலியவற்றிற்கு எல்லாமதங்களிலும் துலாஞ்ஞானமே உபாதானமாதல்	௧௦௭
௨௫ ௫	சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானமாகிய ஆத்மாவின்சுயம்பிர காசத்தன்மையில் பிரமாண வடிவமாயுள்ள பிரகாச ரணிய சுருதியின் அபிப்பிராயம்	௧௦௭
௨௫ ௬	சொப்பனத்தில் இந்திரிய அந்தக்கரணங்கள் ஞானசாத் ன மாகாமையைக் கூறி, தானே அபரோக்ஷமாம் ஆத் மாவினால் சொப்பனத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மையைக் கூறுதல்	௧௦௯
	௨௫௭ - ௨௫௯. திருஷ்டி சிருஷ்டி சிருஷ்டி திருஷ்டி வாதங்களின் பேதம்.	
௨௫ ௭	திருஷ்டி சிருஷ்டி வாதத்தில் சகல அநாத்மாக்களின் ஞாதசத்தை (சாக்ஷிபாஸியத்தன்மை) யைக்கூறி திரு ஷ்டி சிருஷ்டி பதத்திற்கு இரண்டுபொருள் கூறுதல்.	௧௧௨
௨௫ ௮	திருஷ்டி திருஷ்டிவாத (வியாவகாரிகபக்ஷ) ததைக்கூறுதல் ௨௫௯ - ௨௬௬. மித்தியாப்பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாத் தன்மையின் சங்கை சமாதானம்.	௧௧௬
௨௫ ௯	முற்கூறிய இரண்டு பக்ஷங்களிலும் மித்தியாபதார்த்தங் களின் மித்தியாத் தன்மைத் தர்மத்தில் துவைதவாதிக ளின் ஆக்ஷேபம்	௧௧௬
௨௬ ௦	முற்கூறிய ஆக்ஷேபத்திற்கு அத்வைததீபிகையிற் கூறிய சமாதானம்	௧௧௭

பிரசங்கம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
உசுக	மித்தியாப்பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாத்தன்மைத் தர்மத்தில் வேறுவகையால் துவைதவாதிகளின் ஆகேஷபம் ...	௫௧௬
உசுஉ	முற்கூறிய ஆகேஷபத்திற்கு முற்கூறிய சமாதானமே பொருந்துமாறு ...	௫௧௬
உசு௩	அத்தைததீபிகையிற் கூறிய சமாதானம் சத்தையின்பே தத்தை அங்கீகரிக்கிற் சம்பவித்தலும், ஒரு சத்தையை அங்கீகரிக்கிற் சம்பவியாமையும் ...	௫௧௭
உசு௪	முற்கூறிய ஆகேஷபத்திற்கு நூலாசிரியர் நிச்சலதாசர் கூறிய சமாதானம் ...	௫௧௭
உசு௫	முற்கூறிய ஆகேஷபத்திற்கு வேறு நூலாசிரியர் கூறிய சமாதானம் ...	௫௧௯
	உசு௬ - உ௭௧ மதபேதந்தால் ஐந்துவகைப் பிரபஞ்சத்தின் சத்தியத்தன்மையினது பிரதிக்கேஷபம் (கிரஸ்காரம்).	
உசு௬	தத்துவசத்திகாரர் கிரமப்படி பிரபஞ்சத்தின் சத்தியத் தன்மையினது பிரதிக்கேஷபம் ...	௫௨௦
உசு௭	பிறநூலாசிரியர் கிரமப்படி பிரபஞ்சத்தின் சத்தியத்தன்மையினது பிரதிக்கேஷபம் ...	௫௨௧
உசு௮	நியாயசாதகாரர் கிரமப்படி பிரபஞ்சத்தினது சத்தியத்தன்மையின் பிரதிக்கேஷபம் ...	௫௨௨
உசு௯	வேறு ஆசிரியர் கிரமப்படி பிரபஞ்சத்தினது சத்தியத்தன்மையின் பிரதிக்கேஷபம் ...	௫௨௨
உ௭௦	சமீக்கேஷ சாரீரகத்தின்படி பிரபஞ்சத்தினது சத்தியத் தன்மையின் பிரதிக்கேஷபம் ...	௫௨௩
	உ௭௧ - உ௮௦. கர்மம் ஞானசாதனமாதலில் விசாரம்.	
உ௭௧	மித்தையாகிய பிரபஞ்சத்தின் நிவிருத்தியில் கர்மத்தின் உபயோக மின்மையை அநுவதித்தலோடு சி. தார்த்ததின் இருவகைச் சமூச்சயத்தை நிச்சயித்தல் ...	௫௨௪
உ௭௨	பாஷிபகாரகூறிய சாதனத்தன்மை ...	௫௨௫
உ௭௩	வாசஸ்பதிமிசிரர் ஞானவிருப்பத்திற்குச் சாதனமாமெனல் ...	௫௨௫
உ௭௪	விவரணகாரர்கூறிய கர்மம் ஞானத்திற்குச் சாதனமாந் தன்மை ...	௫௨௫
உ௭௫	வாசஸ்பதி விவரணகாரர்களது மதத்தின் விலக்ஷணத்தன்மையிற் சங்கை ...	௫௨௭
உ௭௬	முற்கூறியசங்கைக்குச் சமாதானம் ...	௫௨௭
உ௭௭	ஓர் ஆசிரியர்மதப்படி வர்ணமாத்திரத்தின் தர்மங்கள்வித் தையில் உபயோகமாமெனல் ...	௫௨௮
உ௭௮	கல்பதருகாரர் மதப்படி சகல நித்திய கருமங்களும் வித் தையில் உபயோகமாமெனல் ...	௫௨௯
உ௭௯	சமீக்கேஷ சாரீரக கர்த்தாவின் மதப்படி காமியமும் நித் தியமுமாகிய சகல சுபகர்மங்களுக்கும் வித்தையில் உபயோக முண்டெனல் ...	௫௨௯

பிரசங்கம்.	விவரம்.	பக்கம்.
	உ.அ.௦ - உ.அ.௧. சந்திரியாசம் ஞானத்திற்குச் சாதனமாகமென்பதில் விசாரம்.	
உ.அ.௦	பாபவிலி தந்தியை மிலகை ஞானத்திற்கு ஏதுவாதலால் கிரமபாபவிலி மூலம் சந்திரியாசம் முமாகிப் இரண்டும் கர்த்தவசியாகப்பெனல் ...	ரு.௦
உ.அ.௧	தர் அசாபிரியாதத்தில் சந்திரியாசத்திற்கும் பிரதிபந்தகமாகியபாபவிலி தந்தியும் புண்ணியத்தின் உற்பத்தியாகியபாபவிலி மூலத்தின் சாதனத்தன்மையும் ...	ரு.௦
உ.அ.௨	விவரணகாரமாதத்தில் சந்திரியாசம் ஞானப்பிரதிபந்தகவிபேஷத்தின் கவிருத்திவடிவ நிருஷ்ட பலத்திற்கு ஏதுவாதல் ...	ரு.௧
	உ.அ.௧ - உ.அ.௧. சந்திரியாவைபிரிகளுந் சந்திரியாசத்திலும் சிவவணத்திலும் அதிகாரத்திலும் அதிகாரத்தை விசாரத்தல்.	
உ.அ.௧	சுத்திரியாவைபிரிகளுக்குச் சந்திரியாசத்திலும் சிவவணத்திலும் உள்வ அதிகாரவிசாரத்தின் பிரதிஞ்ஞை ...	ரு.௨
உ.அ.௨	தர் ஞானபிரியாதத்தில் மதப்படி சந்திரியாசத்திலும் அங்ஙனமே பிரஹ்ம சிவவணத்திலும் பிரஹ்மணனுக்கே அதிகாரமுண்டி, சுத்திரியாவைபிரிகளுக்கு அதிகாரமில்லை ...	ரு.௨
உ.அ.௩	மேறு ஞானபிரியாதப்படி சந்திரியாசத்தில் கேவலம் பிரஹ்மணனுக்கே அதிகாரமுண்டு, சுத்திரியாவைபிரிகளுக்குச் சந்திரியாசத்தைவிடவும் கேவலம் பிரஹ்ம சிவவணத்தில் அதிகாரமுண்டெனல் ...	ரு.௨
உ.அ.௪	அவ்வப்பிரியாதம் மேறு ஞானபிரியாதம் மதப்படி சுத்திரியாவைபிரிகளுக்குப் பிரஹ்ம சிவவணத்திற் போல வித்வத் சந்திரியாசத்திலும் அதிகாரமுண்டெனல் ...	ரு.௧
உ.அ.௫	பார்த்திகாரம் மதத்தில் விவிதிகார சந்திரியாசத்திலும் சுத்திரியாவைபிரிகளுக்கு அதிகாரமுண்டெனல் ...	ரு.௧
உ.அ.௬	மேறு ஞானபிரியாதம் மதப்படி பிரஹ்மணர்களுக்கு ஞானத்தில் சந்திரியாசத்தின் அபேகையையும் சுத்திரியாவைபிரிகளுக்குச் சந்திரியாசத்தில் அதிகாரமின்மையும் ஞானத்திற்கு உபயோகமுள்ள கர்மத்திலும் வேதாந்த சிவவணத்திலும் அதிகாரமுண்மையும் ...	ரு.௪
உ.அ.௭	தர் ஞானபிரியாதம் மதத்தில் சூத்திரனுக்குச் சிவவணத்திலுந் திகாரமுண்டெனல் ...	ரு.௫
உ.அ.௮	மேறு ஞானபிரியாதம் மதப்படி சூத்திரனுக்கும் வேதத்திற்குக் கீழ்ப்பாண புரண இடிகாசமுதலியவடிவ அந்யாத்மதூல் களின் சிவவணமுதலியவற்றில் திகாரமுண்டெனல் ...	ரு.௬
	உ.அ.௭ - உ.அ.௮. மனிதர் மாத்திரத்திற்குப் பக்தி ஞானங்களின் அதிகாரமுண்டெனல்.	
உ.அ.௯	அந்தியஜர் முதலிய மதுவர்களுக்கு தத்துவ ஞானத்தின் திகாரம் ...	ரு.௭

பிரசங் கம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
உகஉ	தத்துவஞானத்தில் தெய்வசம்பத்தை அபேக்ஷித்தலோடு மதுஷமாத்திரத்திற்குப் பகவத்பக்தி தத்துவஞானங் களின் அதிகாரத்தினது நிச்சயம் ...	௫௩௮
உக௩	உக௩ - உக௫. தத்துவஞானத்தினால் சுவ (தனது) ஏதுவான அஞ்ஞானத்தின் நிவிர்த்தியில் சங்கை சமாதானம்.	...
உக௬	அஞ்ஞானத்தின் காரியமான அந்தக்கரணத்தின்விருத்தி வடிவ தத்துவ ஞானத்தினால் அதற்குக் காரணமான அஞ்ஞானத்தின் நிவிர்த்தியிற் சங்கை ...	௫௩௯
உக௭	முற்கூறிய சங்கைக்குச் சமாதானம். ...	௫௩௯
உக௮	உக௮-௩௦௩. அவித்தியாலேச சம்பந்தியின் விசாரம்.	...
உக௯	தத்துவஞானத்தினால் அவித்தை வடிவ உபாதானத்திற்கு நாசமுண்டானபின் ஜீவன்முக்தியுடைய வித்வானது தேகஸ்திதியின் சங்கை ...	௫௪௦
உக௧௦	முற்கூறிய சங்கைக்கு ஓர் ஆசிரியரின் கிரமப்படி சமா தானம் ...	௫௪௧
உக௧௧	முற்கூறிய சமாதானத்தின் அசம்பவம் ...	௫௪௧
உக௧௨	அவித்தியாலேசத்தின் மூலகை ...	௫௪௧
உக௧௩	இவ்வர்த்தத்தில் சர்வஞ்ஞாத்மமுனிவர் மதம் ...	௫௪௨
௩௦௦	முற்கூறிய மதத்திற்கு ஞானியின் அதுபவத்திலுள்ள விரோதம் ...	௫௪௨
௩௦௧	அவித்தையின் நிவிர்த்திகாலத்தில் தத்துவஞானத்தின் நிவிர்த்திக்கிரமம் ...	௫௪௨
௩௦௨	பிரகிருத அர்த்தத்தில் பஞ்சபாதினைக்காரர் மதம் ...	௫௪௩
௩௦௩	௩௦௩-௩௦௬. தத்துவஞானத்தின் காரணமும் சககாரியமாகிய சாதனத்தில் விசாரம்.	...
௩௦௪	உத்தமமத்திம் அதிகாரிகளின் பேதத்தால் தத்துவஞான த்தின் இரண்டு சாதனங்களைக் கூறுதல் ...	௫௪௩
௩௦௫	முற்கூறிய இரண்டுபேஷங்களிலும் பிரசங்கியானத்தைத் தத்துவஞானத்திற்குக் கரணமாகிய பிரமாணமெனல் ...	௫௪௪
௩௦௬	பாமதிகாரவாசஸ்பதியின் மதத்தில் பிரசங்கியானத்தி ற்கு மனதின் சககாரியாதலும் மனம் பிரஹ்மஞான த்திற்குக் கரணமாதலும் ...	௫௪௫
௩௦௭	அத்தைவதக் கிரந்தங்களின் முக்கிய மதம் ...	௫௪௫
௩௦௮	சப்தத்தினால் அபரோக்ஷஞானத்தின் உற்பத்தியில் சங் கை சமாதானம் ...	௫௪௬
௩௦௯	வேறு நூலின்படி சப்தத்திற்கு அபரோக்ஷ ஞானத்தை யுண்டிபண்ணுந்தன்மை ...	௫௪௭
௩௧௦	௩௧௦-௩௧௨. விஷயஞானங்களின் அபரோக்ஷித் தன்மையில் விசாரம்.	...
௩௧௧	வேறு நூலாசிரியர் மதப்படி ஞானமும் விஷயமுமாகிய இரண்டிலும் அபரோக்ஷத்தன்மை வியவகாரத்தைக் கூறுதல் ...	௫௪௮

விஷயம்.	பக்கம்.
மற்கூறிய அர்த்தத்தில் சங்கை சமாதானம் ...	௫௪௯
7. வாயத்தில் பரோக்ஷத்தன்மை அபரோக்ஷத்தன்மை களைச் சம்பாதிக்கும் பிரமாத்திருசேதனத்தின் பேத அபேதத்தோடு விஷயத்தின்கண் உள்ள பரோக்ஷத் தன்மை அபரோக்ஷத்தன்மைகளின் அநீனமே ஞான த்தின் பரோக்ஷத்தன்மை அபரோக்ஷத்தன்மைகளா மென்பதின் நிரூபணம் ...	௫௪௯
௮. மற்கூறிய மதத்தில் அவாந்தரவாக்கிய ஐந்திய பிரஹ்ம ஞானத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மையின் பிராப்திவடிவ ரோகம் ...	௫௫௦
௯. மற்கூறிய தோஷத்தினால் அபரோக்ஷத்தன்மைக்கு வேறு இலக்கணம் ...	௫௫௧
10. அபரோக்ஷஞானத்தில் சர்வஞ்ஞாதம் முனிவரது மதத் தின் அநுவாதம் ...	௫௫௨
11. மதித்தலேயே தூஷிக்கப்பட்ட விஷயத்தின்கண் உள்ள அபரோக்ஷத்தன்மையின் அநீனமாம் ஞானத் தின்கண் உள்ள அபரோக்ஷத்தன்மை என்னும் மத த்தின் அநுவாதம் ...	௫௫௩
12. தவைய வித்தியாசாரியர் மதப்படி விஷயத்தின்கண் உள்ளதும் ஞானத்தின்கண் உள்ளதுமான அபரோ க்ஷத்தன்மையை வேறுவிதமாகச் சொல்லுதலும் தூஷி க்கப்பட்ட முற்கூறிய மதத்தில் வேறு தூஷணத்தைச் சொல்லுதலும் ...	௫௫௪
13. அபரோக்ஷத்திற்கு முற்கூறிய இலக்ஷணம் சம்பவியா தென்பதை அநுவதித்தல் ...	௫௫௫
14. மற்கூறிய நோஷமின்றிய அபரோக்ஷத்தின் இலக்ஷ ணம் ...	௫௫௬
15. விருத்திவடிவப்பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தில் முற்கூறிய அப ரோக்ஷத்தின் இலக்ஷணத்தினது அவ்வியாப்தி ...	௫௫௭
16. மற்கூறிய அவ்வியாப்திக்கு அத்வைத வித்தியாசாரியர் முறைப்படி பரிகாரம் ...	௫௫௮
17. மற்கூறிய பக்ஷத்திற் சங்கை ...	௫௫௯
18. மற்கூறிய சங்கைக்குச் சமாதானம் ...	௫௬௦
19. மற்கூறிய பக்ஷத்தில் வேறு சங்கை ...	௫௬௧
20. மற்கூறிய சங்கைக்குச் சமாதானம் ...	௫௬௨
21. பத்தத்தினால் அபரோக்ஷ ஞானத்தின் உற்பத்தியில் சொல்லப்பட்ட மூன்று மதங்களில் முதல் மதத்தின் நலமுடைமை ...	௫௬௩
௩௨௬ - ௩௪௨. விருத்தியின் பிரயோஜனத்தைக் கூறுதல்.	
22. மரத்தத்தின் ஆரம்பத்திற் கூறிய மூன்று வினாக்களையும் அவற்றிற் சொல்லப்பட்ட இரண்டன் விடையையும் அநுவதித்தல் ...	௫௬௪

பிரசங்கம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
௩௨௭	விருத்தியின் பிரயோஜன சம்பந்தியாகிய மூன்றாவது வினாவின் விடையின் ஆரம்பம்	௩௩௦
௩௨௮	விருத்தியின் பிரயோஜனத்தைக் கூறும் அவசரத்தில் ஜாக்கிரத்தின் இலக்கணம்	௩௩௧
௩௨௯	சில நூலாசிரியர் மதப்படி ஆவரணத்தின் அபிபவம் விருத்தியின் பிரயோஜனமாமெனல்	௩௩௧
௩௩௦	சமஷ்டி அஞ்ஞானம் ஜீவனது உபாதியாகும் பக்கத்தில் பிரஹ்ம் அல்லது ஈசுவர அல்லது ஜீவசேதனங்களின் சம்பந்தத்தால் ஆவரணத்தினது அபிபவம் சம்பவியாமை	௩௩௧
௩௩௧	இப்பக்கத்தில் அபரோகஷ விருத்தியினால் அல்லது அபரோகஷ விருத்தி விசிஷ்டசேதனத்தினால் ஆவரணத்தினது அபிபவத்தின் சம்பவம்	௩௩௨
௩௩௨	முற்கூறிய பக்கத்தின்படி ஆவரண நாசமாகிய விருத்தியின் பிரயோஜனத்தைக் கூறுதல்	௩௩௩
௩௩௩	இரண்டாவது பக்கத்தின்படி ஜீவசேதனத்தோடு விஷயத்தின் சம்பந்தமாகிய விருத்தியின் பிரயோஜனத்தைக் கூறுதல்	௩௩௩
௩௩௪	அந்தக்கரண விசிஷ்டசேதனம் ஜீவமென்றும் பக்கத்தில் விஷய சம்பந்தத்தின் பொருட்டு விருத்தியின் அபேகை உண்டெனல்	௩௩௪
௩௩௫	முற்கூறிய இரண்டுபக்கங்களின் விலக்கணத்தன்மை...	௩௩௫
௩௩௬	மதபேதத்தால் சம்பந்தத்தில் விலக்கணத்தன்மையைக் கூறுதல் அசங்கதமாமெனல்	௩௩௫
௩௩௭	நான்குசேதனங்களைக் கூறுதலோடு முற்கூறிய பொருளின் சித்தி	௩௩௬
௩௩௮	ஜாக்கிரத்தில் உண்டாவதாகிய விருத்தியின் அநுவாதத்தோடு சொப்பனாவஸ்தையின் இலக்கணம்	௩௩௭
௩௩௯	சுழுத்தி யவஸ்தையின் இலக்கணம்	௩௩௭
௩௪௦	சுழுத்தி சம்பந்தமுள்ள பொருளினைக் கூறுதல்	௩௩௭
௩௪௧	முற்கூறிய அவஸ்தையின் பேதம் விருத்தியின் அதிநாமாமெனல்	௩௩௮
௩௪௨	விருத்தியின் பிரயோஜனத்தைக் கூறுதல்	௩௩௮
௩௪௩ - ௩௫௨. கற்பித்தநீதி நிவிருத்தியில் விசாரம்.		
௩௪௩	கற்பித்ததினது நிவிருத்தியின் அதிஷ்டான வடிவத்தன்மை பூர்வகமாக மோகத்தில் துவைதாபத்தி (துவைதம் நேரதல்) தோஷத்தைக் கூறுதலின் அபுத்தத்தன்மை	௩௩௮
௩௪௪	நியாயமகரந்தகாரர் கூறிய அதிஷ்டானவடிவ கற்பித்ததின் நிவிருத்திபக்கத்தில் தூஷணம்	௩௩௯
௩௪௫	நியாயமகரந்தகாரர் முறைப்படி அதிஷ்டானத்திற்கு வேறுகிய கற்பித்ததினது நிவிருத்தியின் நிரூபணம்.	௩௪௦

பிரசங் கம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
௩௪௬	நியாயமகரந்தகாரர் கிரமப்படி கற்பித நிவிருத்தியினது சொரூப நிச்சயத்தின் பொருட்டு அநேக விகற்பங்களை எழுதுதல் ...	௩௪௬
௩௪௭	நியாயமகரந்தகாரர் கிரமப்படி முற்கூறிய நான்குவிதத்தி னும் விலக்ஷணமானதும் பிரஹ்மத்திற்கு வேறானது மான ஐந்தாவது வகையாகிய கற்பித நிவிருத்தியின் சொரூபம் ...	௩௪௭
௩௪௮	நியாயமகரந்தகாரர் மதத்தின் நலமின்மை ...	௩௪௮
௩௪௯	நியாயமகரந்தகாரர் ஞாத அநிஷ்டான வடிவ கற்பிதத் தின் நிவிருத்திபக்ஷத்தில் கூறிய தோஷத்தின் பரிசார மும் பிரசங்கத்தால் விசேஷண உபாதி உபலக்ஷணங் களின் லக்ஷணமும் ...	௩௪௯
௩௫௦	அநிஷ்டான வடிவ நிவிருத்தியின் பக்ஷத்தில் ஐந்தாவது வகைவா தியின் சங்கை ...	௩௫௦
௩௫௧	முற்கூறிய சங்கையின் சமாதானம் ...	௩௫௧
௩௫௨	நியாயமகரந்தத்தினும் வேறுவகையாக அநிஷ்டானத்தி ற்கு வேறான கற்பித நிவிருத்தியின் சொரூபம் ...	௩௫௨
௩௫௩	முற்கூறியமதத்தில் புருஷார்த்தத்தின் சொரூபம் (துக்கா பாவம் அல்லது கேவலசுகம்) ...	௩௫௩

விருத்திப்பிரபாகரத்தின் அநுக்கிரமணிகை

முடிந்தது.

விளம்பரம்.

இப்புஸ்தகமும் கீழ்க்குறிக்கப்பட்ட புஸ்தகங்களும் வேண்டியவர்கள் சென்னை மதராஸ் ரிப்பன் அச்சுக்கூடத்தலைவருக்கும், தஞ்சை-வி. கோவிந்தன் அண்டு பிரதர்ஸ் அவர்களுக்கும் எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இதன் விலை ரூ. 4.

தபாற்கூலி-வேறு.

	ரூ.	அ.	ப.
பஞ்சதசப்பிரகரணம் வசனம் (சுத்தப்பதிப்பு)	...	1	0 0
தத்துவமவலிமகாவாக்ஷிய உபதேச வசனம் (சாந்தோக்கியம்)	...	0	2 0
பிரமகீதை உரை (பழையபதிப்பு) (10 உபநிஷத்)	...	2	8 0
விசாரசந்திரோதயம் வினாவிடை (வேதாந்தம்)	...	1	0 0
திருமந்திரம் மூவாயிரம்	...	1	8 0
ஹடயோகப்பிரதீபிகை சம்ஸ்கிருத மூலமும் தமிழுரையும்	...	1	8 0
வள்ளலார் சாஸ்திரம்	...	1	8 0
போதாரியை யென்னும் சுவாத்ம நிருபணம் வசனம்	...	0	2 0
அபரோக்ஷானுபூதிவசனம்	...	0	2 0
தத்துவவாதமுதல் 16 (ஒருகட்டம்)	...	2	0 0
முதற்குறள்வாதமுதல் 7 (ஒருகட்டம்)	...	1	8 0
சூதசங்கிதை தமிழ்ச்செய்யுள்	...	1	8 0
பக்தலீலாம்ருதம் வசனம் (82 பக்தர் சரித்திரம்)	...	3	0 0

இனிப் பதிப்பிக்கப்படும் புத்தகங்கள்.

விருத்திரத்நாவளி (விருத்திப்பிரபாகரத்தின் சாரம்)
யோகசூத்திரம் தமிழுரையுடன்
பிரஹ்மசூத்திரம் தமிழுரையுடன்
பஞ்சதசப்பிரகரணம் தமிழுரையுடன்
விசாரசாகரம் (இரண்டாம் பதிப்பு)
சாங்கியசூத்திரம் தமிழுரையுடன்
நியாயசூத்திரம் தமிழுரையுடன்
வைசேஷிகசூத்திரம் தமிழுரையுடன்

ஓம்.

தத்ஸத் ப்ரஹ்மணேந்மஃ.

விருத்திப் பிரபாகரம்.

முதற்பிரகாசம்.

பிரத்தியக்ஷப்பிரமாண நிருபணம்.

ம ங் க ல ம்.

சத்திய ஞான நந்தத் தனிப்பெருஞ் சுடரே மேலாந்
தத்துவ முணர்த்து மாறு சங்கரா சார்ய நென்னு
மெய்த்தனிப் பெயர்பூண் டிந்த மேதினி தன்னில் வந்த
தத்தகு பொருளை யாழு மதுதினஞ் சிந்தை செய்வாம்.

நூல் வரலாறு.

பெருத்த மாயை யழியவெய்தும் பேரின் பமியான் பிரமமெனும்
விருத்தி யதனாற் பெறுவதென வேதம் விளம்பு மதனாலல்
விருத்தி ஹேது பயன்யாதென் வினாவின் விடையாத் தமிழ்மொழியில்
விருத்திப் பிரபா கரமெனுநூல் விளம்பப் படுமால் விளக்கமுற.

அகம் * பிரஹ்மாஸ்மி (யான்பிரஹ்மம்)என்னும் விருத்தியால்
காரியத்தோடு அஞ்ஞானத்தின் நிவிர்த்தியும், பரமாநந்தப் பிரா
ப்தியு முண்டாகின்றன வென்பது வேதாந்த சித்தாந்தம். ஆண்டு,
விருத்தியென்பது யாது? அதன் காரணம் யாது? அதன் பிரயோ
ஜனம் யாது என்றிவ்வாறு அறியும் வேட்கை யுண்டாக, அக்கார
ணமாய் இவ் “விருத்திப்பிரபாகரம்” என்னும் நூல் சொல்ல
ப்படுகின்றது.

க. விருத்தியின் சாமானியலக்ஷணமும் பேதமும்.

அந்தக்கரண அஞ்ஞானங்களின் பரிணாமம் வீருந்தீயெனப்
படும். குரோதம் சுகம் முதலியன அந்தக்கரணத்தின் பரிணாமமாக

* இந்நூலில் யாண்டும் ஸ்ரஹ்ம - ப்ரஹ்மம் என்னும் பதத்திற்குப்
பிரஹ்மம் என்றும், ஸ்ரஹ்ம - ப்ரமம் என்னும் பதத்திற்குப் பிரமம் என்றும்,
ஸ்ரஹ்ம - ப்ரமா என்னும் பதத்திற்குப் பிரமை யென்றும் வழங்கப்படும்.

வும், ஆகாயாதிகள் அஞ்ஞானத்தின் பரிணாமமாகவு மிருக்கின்றன; என்றாலும் அவற்றை விருத்தியென்று சொல்லுவ தில்லை. விஷயத்தை விளக்கும் அந்தக்கரண அஞ்ஞானங்களின் பரிணாமம் எதுவோ, அது விருத்தி யெனப்படும். சூரோதம் சுகம் முதலிய வடிவின் வாகிய அந்தக்கரண பரிணாமங்களால் எப்பொருளின் விளக்கமு முண்டாகித்தில்லை. அவ்வாறே, ஆகாய முதலியவற்றாலும் விளக்க முண்டாகித்தில்லை. ஆதலால் அவை விருத்தி யன்று; ஞானரூப பரிணாமத்தால் விளக்க முண்டாகின்றதாகலின், அதனையே விருத்தி யென்பர். சுகம், துக்கம், காமம், திருப்தி, சூரோதம், பொறை, தைரியம், அதைரியம், நாணம், பயமுதலிய எத்துணை அந்தக்கரண பரிணாம முண்டாவோ, அவையனைத்தும் அநேக விடங்களில் விருத்தியென்னுஞ் சொல்லால் விவகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன; என்றாலும் “நந்துவாநுசந்தானம்” “அந்துவைநகௌஸ்துபயம்” முதலிய நூல்களில் விளக்க பரிணாமே விருத்தியெனப் பட்டது. ஆகலின் மாயை யந்தக்கரணங்களின் ஞானரூப பரிணாமமே விருத்தியென்னுஞ் சொல்லிற்கு அத்துவைத மதத்தில் பாரிபாஷிகப் பொருளாம்.

அவ்விருத்தி ஞானமும் பிரமைவடிவினது, அப்பிரமை வடிவின்னது என இருவகைத்தாம். பிரமாண ஜந்திய (அளவைபாற் றேன்றிய) ஞானத்தைப் பிரமை யென்பர்; அதனின் வேறுபாடு அப்பிரமை யென்பர். பிரமை ஞானம் யதார்த்தமேயாம். அப்பிரமை ஞானம் இருவகையாம்:—ஒன்று யதார்த்தம், மற்றையது பிரமம் (ஐ. 10). தோஷத்தாற் றேன்றியதனைப் பிரம மென்பர். தோஷத்தாற் றேன்றியதாகாது, இந்திரிய வதுமான முதலிய பிரமாணங்களாலேனும் வேறு எக்காரணங்களாலேனும் முண்டாவ நெதுவோ, அது யதார்த்த மெனப்படும். சுத்தியில் இரசத ஞானம் சாதிருசிய (ஒப்புமைத்) தோஷத்தாற் றேன்றியதாகலின் பிரம (ஐ. 11) மாம். கற்கண்டில் கைப்புணர்வு பித்த தோஷத்தாலாயது; சந்திரனிடத்து இலகுத் தன்மையின் ஞானமும், அநேக விருஷங்கொரினிடத்து ஒருமை யுணர்ச்சியும் சேய்மைத் தோஷத்தா லாகியனவாம்; ஆதலால் அவை பிரமமாம். விசாரசாகரத்தில் தோஷம் அத்தியாச வேதுவாகாதெனக் கண்டிக்கப்பட்டுள்ளது. அதனபிப் பிராயம் இதுவாம்:—பிரமா பிரமாணம் பிரமேயமென்னும்முன்று தோஷமும் அத்தியாசத்திற் கேது வல்ல; யாதேனுமோர் தோஷ

மிருந்தால் அத்தியாச முண்டாகு மென்பதாம். எத்தோஷங்களு மின்றி யத்தியாச முண்டாமெனக் கூறியது * பிரௌடிவாதத் தாற் கூறியதாம். யாண்டு வேறெத்தோஷமு மில்லையோ, ஆண்டு அவித்தையே தோஷமாம். ஆதலால் தோஷத்தாற் றேன்றியதனை யே பிரமமென்பர்.

ஸ்மிருதி ஞானமும், சுக துக்கங்களின் பிரத்தியக்ஷ ஞான மும், ஈசுவர விருத்தி ஞானமும் தோஷத்தாற் றேன்றியவன் ருச லின் பிரமமும் அன்று; பிரமாண ஜந்நிய மன் ருசலின் பிரமையும் அன்று; பிரமப் பிரமைகளின் வேறும்; ஆனால் யதார்த்தமாம். ஏனெனின், எவ்வுணர்ச்சியின் விடயத்திற்குச் சம்சார காலத்தில் ஐ பாத (வாயு) மாதலில்லையோ, அது யதார்த்த மெனப்படுதலால்.

ஸ்மிருதி ஞானத்திற் கேது சம்ஸ்கார வாயிலாகப் பூர்வ அது பவமாம். யாண்டு யதார்த்த அநுபவத்தால் ஸ்மிருதி யுண்டாகின் றதோ, ஆண்டு ஸ்மிருதி யதார்த்தம்; பிரமவடிவ அநுபவத்தின் சம்ஸ்காரத்தாலுண்டாகும் ஸ்மிருதி அயதார்த்தமாம்.

தர்ம முதலிய நிமித்தத்தால் அநுகூலப் பிரதிகூல பதார்த்தங்களின் சம்பந்த முண்டாதலின், அந்தக்கரணத்தின் சத்துவகுண இரஜோ குணங்களின் பரிணாமமாகிய சுக துக்கங்க ளுண்டாகின் றன. சுக துக்கங்களுக்கு நிமித்தம் யாதோ, அந் நிமித்தத்தானே சுக துக்கங்களை விஷயஞ் செய்யும் அந்தக்கரண விருத்தியு முண்டாகின்றது. அவ் விருத்தியில் ஆருட (ஏறியுள்ள) சாட்சி சுக துக் கங்களை விளக்குகின்றது. சுகாகார துக்காகார அந்தக்கரண விருத்தி பிரமாணஜந்நிய மன்று; அதனால் பிரமை யன்று.

ஈசனது இச்சா ஞானக் கிரியைகள் நியாயமதத்திலோ நித் தியமாம். ஆனால் சருநியில் ஈசுவரனது ஞான முதலியவற்றிற்கு உற்பத்தி கூறப்பட்டிருத்தலால் நித்திய மன்று. ஆனால் பிராணி களது கர்மாநுசாரமாகச் சிருஷ்டியின் ஆதிகாலத்தில் சருவ பதார்த்தங்களையும் விஷயஞ் செய்யும் ஈசுவரனது ஞானம் உண்டா யிருக்கின்றது. அந்த ஞானம் பூத பவிஷ்யத்வ வர்த்தமான கால த்துச் சுகல பதார்த்தங்களின் சாமானிய விசேஷத் தன்மைகளையும் விஷயஞ் செய்கின்றது; பிரளய பரியந்தம் நிற்பதாயு மிரு

* பிரௌடி - தனது மேன்மையின்பொருட்டு, வாதம் - சொல்லுதல் பிரௌடி வாதமாம்.

ஐ பாதம் - மித்தியாத்துவ நிச்சயம் (பொய்யெனத்துணிதல்).

க்கின்றது. ஆதலால் அந்த ஞானத்தை ஏகமென்றும் நித்தியமென்றும் கூறுவர். அங்ஙனமே இச்சையும் கிரியையும் உற்பத்தியுடையனவும் நிலையுள்ளவனவாம். ஆதலால் பிரளய பரியந்தம் ஒவ்வொரு*வியத்தியிருக்கின்றது. இதன்கண் “சுகவரனது இச்சை பிரளயபரியந்தம் நிற்பதாகுமாயின் மழை வெயில் சூரிர் என்பன சுகவரனதிச்சைபால் உண்டாகின்றன வாகலின், பிரளய பரியந்தம் மழை, அங்ஙனமே வெயில், அல்லது சூரிர் என்பன உண்டாகல் வேண்டும்” எனச் சங்கை யுண்டாயின், அச்சங்கை பொருந்தாது. ஏனெனின், சுகவரனது இச்சையாகிய வியத்தி நானாவாயும் நித்தியமாயு மிருக்குமாயின், அப்போது இத்தோஷ முண்டாம். அவ்வியவரனது பிரளய பரியந்தம் நிற்கும் இச்சையாகிய வியத்தி நானாவன்று; ஏகமாம். அவ்வொரு இச்சை சுகல பதார்த்தங்களையும் எவ்வகையாக விஷயஞ் செய்கின்றதோ, அவ்வகையாக அவை யுண்டாகின்றன. “இவ்வளவு காலம் மழை யுண்டாகுக, இவ்வளவுகாலம் சூரிருண்டாகுக, இவ்வளவு காலம் வெயிலுண்டாகுக.” என் றிவ்வாறு சுகவரனது இச்சை பதார்த்தங்களை விஷயஞ் செய்கின்றது. ஆதலால், சுகல பதார்த்தங்களும், ஓர் காலத்தி லுண்டாகின்றன. பிரளய பரியந்தம் நிற்கும் இச்சை பொன்றாமென்னும் இப்பண்புத் தில் தோஷமின்று. சுருதியில் இச்சா ஞானக் கிரியைகளுக்கு உற்பத்தி சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் ஞான முதலியன உற்பத்தி யுடையனவாய் ஆகாயத்தைப்போல மகாப்பிரளய பரியந்தம் நிற்பனவாம். ஒருவன் சுகனது ஞானத்திற்குப் பிரபஞ்சஸ்திதி காலத்தில் அநேகமுறை உற்பத்தி நாச மொப்புமானாயின், அவனை சுகவரனிடத்து ஏதோ ஓர் ஞானவியத்தி பிரபஞ்சத்தின்ஸ்திதிகாலத்தில் எப்போதும் பொருந்தி யிருக்கின்றதா? அல்லது பிரபஞ்சமிருக்க ஓர்காலத்தில் ஞானமின்றிய சுகவரனிருக்கின்றனா? என்று இவ்வாறு வினாவுவாம். ஞானமின்றிய சுகவரன் ஓர் காலத்தி லிருக்கின்றனெனின், அக்காலத்து சுகவரன் அஞ்ஞானவன். ஓர் ஞானவியத்தி சுகவரனிடத்து என்றுமுனதெனின், அந்த ஞானத்திற்கு அந்த உற்பத்தி அந்த நாச மொப்புதல் திஷ்பலமாம். ஒரு ஞானமே சிருஷ்டியின் ஆதிகாலத்தி லுண்டாய் மகாப்பிரளய பரியந்தம் நிற்பதாயிருக்கின்றது. அவ்வியவரனது இச்சா ஞானக் கிரியைகள் விசம்வாதி யன்று ; சம்வாதிபாம், நிஷ்

* சாதிக்கு ஆசிரயமா யுள்ளது வியத்தி.

பிரவிருத்தியைப் பிறப்பிக்கும் இச்சை முதலியன விசம்வாதி
னப்படும்; அதனின் வேராயவை சம்வாதி யெனப்படும். ஜீவ
இச்சா ஞானக் கிரியைகள் சம்வாதி விசம்வாதியென இரு
கயாம். ஈசுவரனது இச்சா ஞானக் கிரியைகள் நிஷ்பலப் பிர
திதியை யுண்டிபண்ணுவன வாகாமையின், விசம்வாதியன்று;
பாதிபாம். விசம்வாதி ஞானத்தைப் பிரமமென்பர், சம்வாதி
னத்தை யதார்த்த மென்பர். பிரமாண ஜந்ரிய யதார்த்த ஞான
தப் பிரமை யென்பர். சீவனது ஞானம் அந்தக்கரண விருத்தி
வமாம்; அதுபோல ஈசுவரனது ஞானம் மாயையின் விருத்தி
வமாம்; சீவர்களது அதிருஷ்டத்தாற் றேன்றியதாம்; பிர
மாண ஜந்ரியமன்று. ஆகலின் பிரமையன்று; தோஷத்தாற் றேன்
து மன்று; நிஷ்பலப் பிரவிருத்தியை யுண்டிபண்ணுவது
ன்று; ஆகலின் பிரமமும்ன்று; யதார்த்தமாம். பிரமாண ஜந்
ஞானத்தைப் பிரமை யென்பர்.

உ. பிரமாணபேதம்.

பிரமாணம்: பிரத்தியக்ஷம், அதுமானம், சப்தம், உவமானம்,
தத்தாபத்தி, அதுபலப்தி யென ஆறாம். பிரத்தியக்ஷப் பிரமை
கரணமெனவோ, அது பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணமெனப்படும்.
மிதிப் பிரமையின் கரணத்தை அதுமானப் பிரமாணமென்பர்;
திப் பிரமையின் கரணத்தைச் சப்தப்பிரமாண மென்பர்;
மிதிப் பிரமையின் கரணத்தை உவமானப் பிரமாண மென்பர்;
தத்தாபத்திப் பிரமையின் கரணத்தை அநுநிதாபத்திப் பிரமா
ணமென்பர்; அபாவப் பிரமையின் கரணத்தை அநுபலப்திப் பிர
மாண மென்பர். பிரத்தியக்ஷ அருத்தாபத்திப் பிரமாணங்களுக்
பிரமைகளுக்கும் பெயர் ஒன்றேயாம். பட்டர் மதத்தில் ஆறு
மாணங்கள் அங்கிகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வேதாந்த நூல்
ஆறாம் ஆறு பிரமாணங்களே எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. * சூத்
கார பாவியபகாரர்கள் பிரமாண சங்கையை எழுதாவிடனும்
தாரத்திற்கு விரோதமின்றிய பட்டர் மதத்தினை அந்நவைத
தத்தில் அங்கிகரித்திருக்கின்றனர். ஆதலால் வேதாந்த பரி
ஷத முதலிய நூல்களில் ஆறு பிரமாணங்களே எழுதப்பட்டிரு
ன்றன.

* சூத்ரிகாரர் - விபாசர், பாவியபகாரர் - சங்கரபகவத்பாதர்.

ஈ. கரணலக்ஷணம்.

நியாய சால்தீரத்தில் நான்கு பிரமாணங்களை அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். அருத்தாபத்தி யதுபலத்திகளை யங்கீகரிக்கவில்லை. ஆண்டு நியாய சால்தீரத்தின் மதம் இதுவாம்:—பிரமையின் கரணம் பிரமாண மெனப்படும். பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் கரணம் நேத்திர முதலிய இந்திரியங்களாம். ஆகலின் நேத்திராதி இந்திரியங்களைப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாண மென்பர். வியாபாரமுடைய அசாதாரண காரணம் கரணமெனப்படும். ஈசுவரன், அவனது இச்சை, ஞானம், கிரியை, திக்கு, காலம், அநிருஷ்டம், பிராகபாவம், பிரதிபந்தகாபாவமென்னு மிவையொன்பதும் சாதாரண காரணமாம்; இவற்றிற்கு வேறாய காரணம் அசாதாரண காரணமெனப்படும். அசாதாரண காரணமும் வியாபாரமுடையது, வியாபார மின்றியதென இருவகையாம். காரணத்திற் றேன்றிக் காரியத்தைத் தோற்றுவிப்ப தெதுவோ அது வியாபார மெனப்படும். எங்ஙனம்:—கபாலம் கடத்திற்குக் காரணம். கபால மிரண்டின் சையோகமும் கடத்திற்குக் காரணம். ஆண்டுக் கபாலங் காரணமாதலிற் சையோகம் வியாபாரமாம். ஏனெனின், கபால சையோகம் கபாலத்திற் றேன்றிக் கபாலத்தின் காரியமாகிய கடத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றது. ஆகலின் சையோகரூப வியாபாரமுடைய காரணம் கபாலமாம். காரியத்தை ஒன்றன் வாயிலாகத் தோற்றுவிப்பது தானே தோற்றுவிப்பது எதுவோ, அது வியாபாரமெனப்படும். ஈசுவரன் முதலிய ஒன்பது சாதாரண காரணங்களுக்கும் வேறுகிய வியாபாரமுடைய காரணம் கரணமெனப்படும். அத்தன்மையது கபாலமாம். ஆகலின் கடத்திற்குக் கபாலம் கரணமெனப்படும். கபாலத்தின் சையோகம் அசாதாரணமாயினும், வியாபார முடையதன்று. ஆகலின் கரணமெனப்படாது, கேவலம் காரணமென்றே சொல்லப்படும்.

சு. பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் பேதம்.

அங்ஙனமே பிரத்தியக்ஷப் பிரமைக்கு நேத்திர முதலிய இந்திரியங்கள் கரணமாம். ஏனெனின், நேத்திர முதலிய இந்திரியங்களுக்குத் தத்தம் விஷயங்களோடு சம்பந்தமுண்டாகாவிடின் பிரத்தியக்ஷப் பிரமை புண்டாகிறதில்லை. இந்திரிய விஷய சம்பந்தமுண்டாகும்போது துண்டாகின்றது. ஆகலின் இந்திரிய விடயங்

பிரகாசம்.] ௫. பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் சுரோத்
திரஜப் பிரமையின் நிரூபணம்.

௭

களின் சம்பந்தம் இந்திரியத்திற் றேன்றிப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையைத் தோற்றுவித்தலால் வியாபாரமாம். சம்பந்தரூப வியாபாரமுடைய பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் அசாதாரணகாரணம் இந்திரியமாகலின் இந்திரியங்களைப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாண மென்பர். இந்திரியத்தாற் றேன்றிய யதார்த்த ஞானத்தை நியாயமதத்திற் பிரத்தியக்ஷப் பிரமை யென்பர். பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் கரணமாகிய இந்திரியம் ஆரூபிருத்தலின் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையும் அறுவகையாம். சுரோத்திரம், துவக்கு, நேத்திரம், இரசனை, கிராணம், மனமென்னும் ஆறும் இந்திரியங்களாம். சுரோத்திர ஜந்திய யதார்த்த ஞானம் சுரோத்திரப் பிரமையாம். துவக் கிந்திரியத்தாற் றேன்றிய யதார்த்த ஞானம் துவாசப் பிரமையாம். நேத்திரேந்திரியத்தாற் றேன்றிய யதார்த்தஞானம் சாக்ஷுஷப் பிரமையாம். இரசனேந்திரியத்தாற் றேன்றிய யதார்த்தஞானம் இரசனப் பிரமையாம். கிராணேந்திரியத்தாற் றேன்றிய யதார்த்த ஞானம் கிராணஜப் பிரமையாம். மன இந்திரியத்தாற் றேன்றிய யதார்த்த ஞானம் மானசப் பிரமையாம். நியாயமதத்தில் சுத்தி ரசித முதலிய பிரமமும் இந்திரிய ஜந்தியமாம் ஆனால் கேவல இந்திரிய ஜந்தியமன்று ; தோஷத்தோடு கூடிய இந்திரிய ஜந்தியமாம். விசம்வாதியாம் ; யதார்த்தமன்று. ஆகலின் சுத்தியில் இரசதஞானம் சாக்ஷுஷ ஞானமாயினும் சாக்ஷுஷப் பிரமையன்று. இவ்வாறு மற்ற இந்திரியத்தாறு முண்டாகும் பிரமம் யாதோ, அது பிரமையன்று.

௫. பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் சுரோத்திரஜப்
பிரமையின் நிரூபணம்.

சுரோத்திரேந்திரியத்தால் சுத்தத்தின் ஞானமும், சுத்தத்திலுள்ள சுத்தத்தன்மைச் சாதியின் ஞானமு முண்டாகின்றன. அவ்வாறே சுத்தத்தன்மையின் வியாப்பியமானகத்துவ (சுத்தத்தன்மை) முதலியவற்றின் ஞானமும்* தாரத்துவ முதலியவற்றின் ஞானமு முண்டாகின்றன; அங்ஙனமே சப்தாபாவத்தின் ஞானமும் சப்தத்தில் தாரத்தன்மை முதலியவற்றின் அபாவ ஞானமு முண்டாகின்றன. சுரோத்திரேந்திரியத்தால் எதன் ஞான முண்டாகின்ற

* தாரம் - உச்சஸ்வரம்.

தோ, அவ்விடயத்தோடு சுரோத்திரேந்திரியத்திற்குச் சம்பந்தம் சொல்லவேண்டியதாகலின் சம்பந்தம் சொல்லப்படுகின்றது. நியாய மதத்தில் நான்குந்திரியங்களுமோ முறையே வாயு, அக்கினி, ஜலம், பிருதிவி பென்பவற்றினின்றும் உண்டாயின. சுரோத்திரமும் மனமும் நித்தியமாம். கர்ணகோளகத்திலுள்ள ஆகாயத்தைச் சுரோத்திர மென்பர். வாயு முதலியவற்றினின்றும் துவக்கு முதலியன உண்டாயிருப்பதுபோல ஆகாயத்தினின்றும் சுரோத்திரமுண்டாயிருக்கின்றதெனையாயிகர் கொள்ளார். கர்ணத்திலுள்ள ஆகாயமெதுவோ, அதனையே சுரோத்திரமென்பர். குணத்திற்குக் குணியோடு சமவாய சம்பந்தங் கூறுவர். சத்தம் ஆகாயத்தின் குணமாம். ஆதலால் ஆகாய வடிவமாகிய சுரோத்திரத்தோடு சத்தத்திற்குச் சமவாய சம்பந்த முண்டு. பேரிமுதலிய விடங்களிலுள்ள ஆகாயத்தில் சத்த முண்டாகின்றது. கர்ண உபகித (காதில் வளைப்பட்ட) ஆகாயத்தைச் சுரோத்திர மென்பதாகலின், பேரி முதலியவற்றான் உபகித ஆகாயத்தில் சத்தத்தின் சம்பந்த முளது. கர்ண உபகித ஆகாயத்திலில்லை; என்றாலும் பேரிதண்டங்களின் சையோகத்தால் பேரியுபகித ஆகாயத்தில் சத்த முண்டாகின்றது. அதற்குக் கர்ண உபகித ஆகாயத்தோடு சம்பந்த மில்லை யாகலின் பிரத்தியக்ஷமாகிறதில்லை. ஆனால் அச் சத்தத்தினின்றும் வேறு சத்தங்கள் பத்துத் திசைகளான் உபகிதமாய ஆகாயத்தில் உண்டாகின்றன. அவற்றினின்றும் வேறு (சத்தங்கள்) உண்டாகின்றன. கர்ணஉபகித ஆகாயத்தி லுண்டாகும் சத்தத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞான முண்டாகுமேயன்றிப் பிறவற்றின் ஞான முண்டாவதில்லை. சத்தத்தின் பிரத்தியக்ஷப் பிரமை பலம். சுரோத்திரேந்திரியம் கரணம். துவாச முதலிய பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திலோ சுகல விஷயங்களுக்கும் இந்திரியத்தோடுள்ள சம்பந்தமே வியாபாரமாம். சுரோத்திரப் பிரமையில் விஷயத்தோடு இந்திரியத்திற்குள்ள வியாபாரம் சம்பந்தமாதல் இல்லை. ஏனெனின் பிறவிடங்களில் விடயங்களுக்கு இந்திரியங்களோடு சையோக சம்பந்தமுளது. சத்தத்திற்குச் சுரோத்திரத்தோடு சமவாய சம்பந்தமுளது. நியாய மதத்தில் சையோகம் ஜந்நியமாம், சமவாயம் நித்தியமாம். துவக்கு முதலிய இந்திரியங்களுக்குக் கடாடிகளோடுள்ள சையோக சம்பந்தம் துவக்கு முதலிய இந்திரியங்களினின்றும் தோற்றிப் பிரமையை யுண்டாக்குகின்றமையால் வியாபாரமாம். அவ்வாறு

சத்தத்திற்குச் சுரோத்திரத்தோடுள்ள சமவாயசம்பந்தம் சுரோத் திர ஜந்நியமன்று; ஆதலால் வியாபாரமாகாது; சுரோத்திர மனது களுக்குள்ள சையோகம் வியாபாரமாம். சையோகம் இரண்டினை ஆசிரயித்திருக்கும். எவற்றை யாசிரயித்துச் சையோக மிருக்கு மோ, அவ்விரண்டும் சையோகத்திற்கு உபாதான காரணமாம். சுரோத்திர மனதுகளின் சையோகத்திற்கு உபாதான காரணம் சுரோத்திரம் மனமெனும் இரண்டுமாம். சுரோத்திர மனதுகளின் சையோகம் சுரோத்திரத்தாற் றேன்றிச் சுரோத்திரத்தாற் றேன் றும் ஞானத்தைத் தோற்றுவிப்பதாயிருத்தலின் வியாபாரமாம்.

இதில், சுரோத்திர மனதுகளின் சையோகம் சுரோத்திரத் தாற் றேன்றியதாயினும் எங்ஙனம் சுரோத்திர ஜந்நிய பிரமையை முண்டாக்குவதாம் எனச் சங்கை நிகழுமாயின், அதற்குச் சமா தானம் வருமாறு :— ஆன்ம மனதுகளின் சையோகமோ சுகல ஞானத்திற்கும் சாதாரண காரணமாம். ஆகலின் ஞானத்தின் சாமாநிய சாமக்கிரி ஆன்ம மனதுகளின் சையோகமாம். பிரத்தி யக்ஷ முதலிய ஞானத்தின் விசேஷ சாமக்கிரி இந்திரிய முதலியன வாகலின், சுரோத்திர ஜந்நியப் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திற்குமுன்னும் ஆத்ம மனதுகளுக்குச் சையோக முண்டாகின்றது; அங்ஙனமே மனதிற்கும் சுரோத்திரத்திற்கும் சையோகமுண்டாகின்றது. மன திற்கும் சுரோத்திரத்திற்கும் சையோக முண்டாதலின்றிச் சுரோ த்திர ஜந்நிய ஞானமுண்டாகிற்றில்லை. ஏனெனின், அநேக இந்திரி யங்களுக்குத் தத்தம் விஷயங்களோடு ஒருகாலத்திற் சம்பந்தமுண் டாகியும் ஒருகாலத்தில் அவ்வெல்லா விஷயங்களின் ஞானமும் இந் திரியங்களால் உண்டாதலில்லை. அதன்கண் இஃது ஏதுவாம்;—மன தின் சையோகமுடைய இந்திரியத்திற்கு விஷயத்தோடு சம்பந்த முண்டாகுங்கால் ஞானமுண்டாகின்றது. மனதோடுகூடாத இந்திரி யத்திற்குத் தனது விஷயத்தோடு சம்பந்தமுண்டாயினும் ஞான முண்டாகிற்றில்லை. நியாயமதத்தில் மனம் பரமானுவாகலின் ஒரு காலத்தில் அநேக இந்திரியங்களோடு மனதிற்குச் சையோகம் சம்பவிப்பதில்லை. இக்காரணத்தால் அநேக இந்திரியங்களால் ஒரே காலத்தில் அநேக விடயங்களின் ஞானமுண்டாதலில்லை. ஞானத் திற்கு ஏது இந்திரிய மனதுகளின் சையோக மன்றெனின், ஒரே காலத்தில் அநேக இந்திரியங்களுக்கு விஷயங்களோடு சம்பந்த

முண்டாகி ஏக காலத்தில் அநேக ஞானம் உண்டாதல்வேண்டும். இவ்வாற்றால் சக்ஷமுதலிய விர்திரியங்களுக்கு மலாதோடுண்டாகுஞ் சையோகம் சாக்ஷஷ முதலிய ஞானங்களுக்கு அசாநாரண காரணமாம். துவாச் ஞானத்தில் துவக்கு மனதுகளின் சையோகம் காரணம்; இராசன ஞானத்தில் இரசனை மனதுகளின் சையோகம் காரணம்; அங்ஙனமே சாக்ஷஷ ஞானத்தில் நேத்திர மனதுகளின் சையோகமும், கிராணஜ ஞானத்தில் கிராண மனதுகளின் சையோகமும், சுரோத்திரஜ ஞானத்தில் சுரோத்திர மனதுகளின் சையோகமும் காரணமாம். இவ்வாற்றால் சுரோத்திரமனதுகளின் சையோகம் சுரோத்திரத்திற்கு ஏன் மிச் சுரோத்திரத்திற்கு ஏன் மும் ஞானத்தைத் தோற்றுவிப்பதாயிருத்தலின் வியாபாரமாம். ஆன்ம மனதுகளின் சையோகம் சகலஞானத்திலும் ஏதுவாம். ஆகலின், முதலில் ஆன்ம மனதுகளின் சையோக முண்டாகி, அதன்பின் எவ்விர்திரிய ஜந்ரிய ஞான முண்டாகுமோ அவ்விர்திரியத்தோடு ஆத்ம சையுத்த மனதிற்குச் சையோக முண்டாகின்றது; பின்னர் மனசையுத்த இந்திரியத்திற்கு விஷயத்தோடு சம்பந்த முண்டாய் ப்பாகியப் பிரத்தியக்ஷ ஞான முண்டாகின்றது. இந்திரிய விஷயங்களின் சம்பந்த மின்றிப் பாகியப் பிரத்தியக்ஷ ஞான முண்டாகித் தில்லை.

விஷயத்திற்கு இந்திரியத்தோடுள்ள சம்பந்தம் அநேக விதம்:—யாண்டுச் சுரோத்திரத்தால் சப்தத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சப்தமாத்நிரமே சுரோத்திரஜந்ரிய ஞானத்திற்கு விடயமன்று; சப்தத்தின் தர்மமாகிய சப்தத்தன்மை முதலியனவும் அந்த ஞானத்திற்கு விஷயமாம். சப்தத்திற்கோ சுரோத்திரத்தோடு சமவாயசம்பந்த முளது, சப்தத்தின் தர்மமாகிய சப்தத்தன்மை முதலியவற்றோடு சுரோத்திரத்திற்குச் சமவேத சமவாயசம்பந்த முளது. ஏனெனின், குண குணிகளுக்குப்போல ஜாதிக்குந் தனது ஆசிரயத்தில் சமவாயசம்பந்த முண்டு. அதனால் சப்தத்தன்மைச் சாதிக்குச் சப்தத்தில் சமவாய சம்பந்த முண்டு. சமவாய சம்பந்தத்தோ டிருப்ப தெதுவோ, அதனைச் சமவேத மென்பர். சுரோத்திரத்தில் சமவாய சம்பந்தமாயிருக்கும் சப்தம் எனுவோ அது சுரோத்திர சமவேதமாம். அச்சுரோத்திர சமவேத சப்தத்தில் சப்தத்தன்மையின் சமவாயமிருத்தலின் சுரோத்திரத்திற்குச் சப்தத்தன்மையோடு சமவேத சமவாய சம்பந்த முளது.

அங்ஙனமே சுரோத்திரத்தில் சத்தஞான முண்டாகாத காலத்துச் சப்தாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆண்டுச் சத்தாபாவத்திற்குச் சுரோத்திரத்தோடு விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தமுளது. எவ் வதிகரணத்தில் பதார்த்தத்தின் அபாவ முண்டாகின்றதோ, அவ்வதிகரணத்துள்ள பதார்த்தத்தின் அபாவத்திற்கு விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தம் சொல்லப்படுகின்றது. வாயுவில் உருவமில்லையாகலின் வாயுவில் உருவமின்மையின் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தமுளது. யாண்டுப் பிருதிவியில் கடமில்லையோ, ஆண்டுப் பிருதிவியில் கடாபாவத்திற்கு விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தமுளது. இவ்வாற்றால் சத்த சூனிய சுரோத்திரத்தில் சத்தாபாவத்தின் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தமுளது. ஆகலின், சுரோத்திரத்தோடு சத்தாபாவத்தின் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தம் சத்தாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷஞானத்திற்கு ஏதுவாம். சுரோத்திரத்தினால் ககரமுதலிய சத்தத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகுமிடத்துச் சமவாய சம்பந்த முளது. அவ்வாறே ககர முதலியவற்றிலுள்ள கத்துவமுதலிய சாதிகளின் பிரத்தியக்ஷ ஞானம் சமவேத சமவாய சம்பந்தத்தா லுண்டாகின்றது. சுரோத்திரத்தில் சத்தாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷம் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்தத்தா லுண்டாகின்றது. அவ்வாறே சுரோத்திர சமவேத ககரத்தில் * ஈத்துவாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆண்டுச் சுரோத்திரத்திற்கு ஈத்துவாபாவத்தோடு சமவேத விசேஷணத்தன்மைச்சம்பந்தமுளது. ஏனெனின், சுரோத்திரத்திற் சமவேதித்திருக்கும் ககரத்தில் ஈத்துவாபாவத்தின் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. இது முதல் அநேக சம்பந்தங்கள் அபாவப் பிரத்தியக்ஷத்தில் சுரோத்திரத்தோ டிருக்கின்றன. ஆனால் விசேஷணத்தன்மைத் தன்மை சுகல அபாவங்களின் சம்பந்தத்திலு முளது. ஆதலால் அபாவப் பிரத்தியக்ஷத்தில் சுரோத்திரத்திற்கு ஒரே விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த முளது. இவ்வாற்றால் சுரோத்திர ஜந்நியப் பிரமைக்கு ஏது மூன்று சம்பந்தமாம். சப்தத்தின் ஞானத்திற்கு ஏது சமவாய சம்பந்தமாம். சத்தத்தின் தர்மமாகிய சத்தத்தன்மை கத்தன்மை முதலியவற்றின் ஞானத்திற்கு ஏது சமவேத சமவாய சம்பந்தமாம். அபாவத்தின் சுரோத்திர ஜந்நிய ஞானத்

* ஈத்துவம் - ககரத் தன்மை.

தில் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தம் ஏதுவாம். அவ்விசேஷணத் தன்மை பலவகைப்படும். சப்தாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் கூற்த விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தமுண்டு. ககரத்தில் ஸத்துவாபாவத் தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் சமவேத விசேஷணத் தன்மையுண்டு. விசே ஷணத்தன்மைச்சம்பந்தத்திற்கு அநேகவேறுபாடுகளுளாயினும், எல்லாவற்றிலும் விசேஷணத் தன்மைத் தன்மைச் சமவாதலின் விசேஷணத் தன்மை ஒன்றே யெனப்படுகின்றது. சத்தம் இரண்டு வகையாம்:—ஒன்று பேரிமுதலிய விடத்திலுண்டாகும் துவனிவடி. வினதாகிய சத்தம்; மற்றொன்று கண்ட முதலியவிடத்து வாயுயின் சையோகத்தா லுண்டாகும் வர்ண (எழுத்து) வடிவினதாகிய சத் தம். சுரோத்திரேந்திரியத்தால் இருவகைச் சத்தத்தின் பிரத்தி யக்ஷ முண்டாகின்றது. வர்ண ரூப சத்தத்தில் எங்ஙனம் கத்துவ முதலிய சாதிகளின் பிரத்தியக்ஷம் சமவேத சமவாய சம்பந்தத்தா லுண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே துவனிரூப சத்தத்திலுள்ள தாரத் துவ மந்தத்துவ முதலிய தர்மங்களின் பிரத்தியக்ஷமும் சுரோத்திர த்தினு லுண்டாகின்றது. ஆனால் கத்துவ முதலியனவோ வர்ணங் களின் தர்மமாகிய ஜாதிரூபமாம். ஆதலால் கத்துவாதிகளுக்குக் ககரமுதலிய வடிவினவாகிய சத்தங்களோடு சமவாய சம்பந்த முண்டு. துவனிரூப சத்தத்தின் தாரத்துவ முதலிய தர்மம் ஜாதி ரூபமன்று; நியாயமதத்தில் உபாதி ரூபமாம். ஆகலின், தாரத்துவ முதலியவற்றிற்குத் துவனிரூப சத்தத்தில் சமவாயசம்பந்தமில்லை; சுவரூப சம்பந்த முளது. ஏனெனின் நியாய மதத்தில் சாதிரூப தர்ம த்திற்கும் குணத்திற்கும் கிரியைக்கும் தமது ஆசிரயத்தில் சமவாய சம்பந்தங் கூறுவர். சாதி குணக் கிரியைகளின் வேறுகிய தர்மத் தினை உபாதி யென்பர். உபாதிக்கும் அபாவத்திற்கும் அதனதன் ஆசிரயத்தோடுள்ள சம்பந்தத்தைச் சொரூப சம்பந்த மென்பர். சொரூபத்தையே விசேஷணத்தன்மை யென்பர். ஆகலின் சாதிரூப வேறுகிய தாரத்துவ முதலிய தர்மங்களுக்குத் துவனி ரூப சத்தக் தோடு சொரூப சம்பந்த முண்டு. அதனையே விசேஷணத்தன்மை யென்பர். ஆதலால் சுரோத்திர சமவேதமாகிய துவனியில் தாரத் துவ மந்தத்துவங்களின் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருத்த லின், சுரோத்திரத்திற்கும் தாரத்துவமந்தத்துவங்களுக்கும் சுரோ த்திர சமவேத விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த முண்டு. இவ்வாற னால் சுரோத்திரேந்திரியம் சுரோத்திரப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின்

பிரகாசம்.] சு. துவாசப் பிரமையின் நிருபணம். ௧௩

கரணமும், சுரோத்திரமனதுகளின்சையோகம் வியாபாரமும், சத்த முதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையாகிய ஞானம் பலமுமாம்.

சு. துவாசப் பிரமையின் நிருபணம்.

துவக்கிந்திரியத்தால் ஸ்பரிசத்தின் ஞான முண்டாகின்றது; அப்படியே ஸ்பரிசாகிரயத்தின் ஞானமு முண்டாகின்றது. அன்றியும் ஸ்பரிசத்தின் ஆகிரிதமான ஸ்பரிசத்துவ ஜாதியின் பிரத்தியக்ஷமும் ஸ்பரிசாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷமும் துவக்கிந்திரியத்தினாலுண்டாகின்றன. ஏனெனின், எவ்விந்திரியத்தால் எப்பதார்த்தத்தின் ஞான முண்டாகின்றதோ, அப்பதார்த்தத்தின் அபாவத்தினது ஞானமும் அப்பதார்த்தத்தினது ஜாதியின் ஞானமும் அவ்விந்திரியத்தால் உண்டாம். பிருதிவி ஜலம் தேயு வென்னும் மூன்றுதிரவியங்களின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமும் துவக்கிந்திரியத்தினாலுண்டாகின்றது. வாயுவின் பிரத்தியக்ஷ ஞான முண்டாகிற தில்லை. ஏனெனின், பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய ரூபமும் பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய ஸ்பரிசமுமாகிய இரண்டும் எத்திரவியத்தி லிருக்கின்றனவோ, அத்திரவியத்தின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாம். வாயுவில் ஸ்பரிசமோ இருக்கின்றது; ஆனால் உருவம் இல்லை. ஆகலின், வாயுவின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. வாயுவினது ஸ்பரிசத்தின் பிரத்தியக்ஷம் துவக்கிந்திரியத்தான் உண்டாகின்றது; ஸ்பரிசத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தால் வாயுவின் அதுமிதிஞான முண்டாகின்றது.

மீமாம்ஸா மந்தத்தில் வாயுவின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிற தென்பதின் அபிப்பிராயம் இதுவாம்:—பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய ஸ்பரிசம் எத்திரவியத்திலிருக்கின்றதோ அத்திரவியத்தின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. துவக்கிந்திரிய ஜந்திரிய திரவியத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் உருவத்தின் அபேக்ஷை யில்லை. கேவல ஸ்பரிசத்தின் அபேக்ஷை யிருக்கிறது. எங்ஙனம்: திரவியத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்தில் உற்பூத வருவத்தின் அபேக்ஷை யுண்டு; ஸ்பரிசத்தின் அபேக்ஷை யில்லை. ஏனெனின் திரவியத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்தில் உற்பூத ஸ்பரிசத்தின் அபேக்ஷை யிருக்குமாயின், தீபத்தின் பிரபையிலும் அங்ஙனமே சந்திரனது பிரபையிலும் உற்பூத ஸ்பரிசமில்லை யாகலின், அவற்றின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகாது; பிரத்தியட்சமோ உண்டாகிறது. அன்றியும் (திரி) அணுகத்தில் ஸ்பரிசமோ னிருக்கின்றது; ஆனால் உற்பூத

ஸ்பரிசு மில்லை. ஆகலின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை; கேவலம் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறது. ஆதலாற் கேவல உற்பூத ரூபமுடைய திரவியத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. அங்ஙனமே கேவல உற்பூத ஸ்பரிசுமுடைய திரவியத்தின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகின்றது. வாயுவின் உருவமோ இல்லை; உற்பூத ஸ்பரிசு மிருக்கின்றது. ஆகலின் வாயுவின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை; துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. மற்றும் எல்லா ஜனங்களுக்கும் எனக்குத் துவக்கினால் வாயுவின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதென்று அறுபவ முண்டாகின்றது. ஆகலின் வாயுவின் பிரத்தியக்ஷமும் துவக்கந்திரியத்தினு முண்டாகின்ற தென்பது மீமாம்ஸா மதமாம்.

ஆனால் நியாயசித்தாந்தத்தில் வாயு பிரத்தியக்ஷ மன்று. பிருதிவி ஜல தேயுக்களினும் யாண்டு உற்பூத உருவமும் உற்பூத பரிசுமு முண்டோ, ஆண்டு அவற்றின் துவாசப்பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது; மற்றவற்றின் துவாசப்பிரத்தியக்ஷ முண்டாத லில்லை. பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாகிய உருவமும் பரிசுமும் உற்பூத மெனப்படும். கிராண ரசன நேத்திரங்களில் உருவமும் பரிசுமு மிருக்கின்றன; ஆனால் அவை உற்பூத மன்று. ஆகலின் பிருதிவி ஜல தேயுவுடையவான அவ்விந்திரியங்களின் துவாசப்பிரத்தியக்ஷமும் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகிறதில்லை. அன்றியும் சாளரத்திற் றோன்றும் அதிநுட்பமான துகள் எதுவோ அது அணுகரூபமான பிருதிவியாம். அதில் உற்பூத உருவம் இருக்கின்றது. ஆகலின் அணுகத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷமோ உண்டாகின்றது; உற்பூத பரிசு மின் மையான் துவாசப்பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. அணுகத்தில் பரிசுமு மிருக்கின்றது; ஆனால் அப்பரிசும் உற்பூதமன்று. வாயுவில் உற்பூத பரிசுமோ இருக்கின்றது; உருவ மில்லை. ஆகலின் வாயுவின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷமும் அங்ஙனமே சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகிறதில்லை. இதனால் திரவியத்தின் சாக்ஷுஷப்பிரத்தியக்ஷத்தில் உற்பூத வுருவம் ஏதுவாமென்பதும், திரவியத்தின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷத்தில் உற்பூத வுருவமும் உற்பூத ஸ்பரிசுமுமாகிய இரண்டும் ஏதுவாமென்பதுஞ்சித்தித்தன. எத்திரவியத்தில் உற்பூத வுருவமும் உற்பூத ஸ்பரிசுமு முளவோ அத்திரவியத்திற்கே துவாசப்பிரத்தியக்ஷ முண்டாம். எத்திரவியத்தின் துவாசப்பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ, அத்திரவியத்தின் பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய ஜாதியின்

துவாசப் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகின்றது. எங்ஙனம் கடத்தின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகுமிடத்துக் கடத்திலுள்ள பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய ஜாதியாகிய கடத்தன்மையின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே திரவியத்திலுள்ள ஸ்பரிசம் சங்கை பரிமாணம் சையோகம் விபாகம் முதலிய யோக்கிய ஞானிகளின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷமும், ஸ்பரிச முதலியவற்றின்க ணுள்ள ஸ்பரிசத்தன்மை முதலிய ஜாதிகளின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகின்றன. மென்மைத் திரவியத்தில் வன்மைப்பரிசத்தின் அபாவமும் குளிர்த ஜலத்தில் உஷ்ண ஸ்பரிசத்தின் அபாவமு மிருக்கின்றன. அவற்றின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகுமிடத்துக் கடமுதலிய திரவியங்களோடு இந்திரியத்திற்குச் சையோக சம்பந்த மிருக்கின்றது. கிரியையாற் றேன்ருவது சையோகமாம். திரவியத்திற்கோ சையோக முண்டாகின்றது. துவக்கிந்திரியம் வாயுவின் பரமாணு ஜந்ரியமாகலின் அது வாயுவடிவ திரவியமாம்; கடமும் பிருதிவிவடிவ திரவியமாம். சிலவிடத்தில் துவக்கிந்திரியத்தின்கோளகமாகிய சரீரத்தின் றொழிலால்துவக்கிற்கும் கடத்திற்கும் சையோக முண்டாகின்றது; சிலவிடத்துக் கடத்தின் றொழிலால் துவக்கிற்கும் கடத்திற்கும் சையோகமுண்டாகின்றது; சிலவிடத்து இரண்டின்கண்ணு முண்டாகும் தொழிலால் சையோக முண்டாகின்றது. நேத்திரத்திலோ கோளகத்தைவிட்டுக் கேவல இந்திரியத்தில் கிரியையுண்டாகின்றது. துவக்கிந்திரியத்தில் கோளகம் விட்டுச் சுவதந்திரத்தில் கிரியை ஒருநாளும் உண்டாத வில்லை. ஆகலின் துவக்கிந்திரியத்தின் கோளகமாகிய சரீரத்தின் றொழிலாலேனும், அல்லது கடமுதலிய விஷயங்களின் றொழிலாலேனும், அல்லது அவ்விரண்டின் றொழிலாலேனும் துவக்கிற்குக்கட முதலிய திரவியங்களோடு சையோக முண்டாகின்றது. அப்போது துவாசஞானம் உண்டாகின்றது. ஆண்டுத் துவாசப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமை பயன்; துவக்கிந்திரியம் சுரணம்; துவக்கிந்திரியத்திற்குக் கடத்தோடுள்ள சையோகம் வியாபாரமாம். ஏனெனின், துவக்கிற்கும் கடத்திற்குமுள்ள சையோகத்திற்கு உபாதானகாரணம் கடமும் துவக்குமாகிய இரண்டுமாம். ஆகலின் அச்சையோகம் துவக்கிந்திரிய ஜந்ரியமாம். துவக் கிந்திரியத்தின் காரியமாகிய துவாசப்பிரமையை யுண்டாக்குவதா யிருத்தலால் துவக்கிற்குக் கடத்தோடுள்ள சையோகம் வியாபாரமாம், யாண்டுத் துவக்கினால் கட

த்தின் கடத்துவ சாதி, ஸ்பரிச முதலிய குணங்கள் என்பவற்றின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுத் துவக் கிந்திரியம் கரணம்; பிரத்தியக்ஷப் பிரமை பயன்; சையுத்த சமவாய சம்பந்தம் வியாபாரமாம். ஏனெனின், துவக்கிந்திரிய சையுத்த (துவக் கிந்திரியத்தோடு சையோகமுடைய) கடத்தில் கடத்தன்மைச்சாதி ஸ்பரிசமுதலிய குணங்கள் என்பவற்றின் சமவாய மிருக்கின்றது.அங்ஙனமே கடமுதலியவற்றின் ஸ்பரிச முதலிய குணங்களிலுள்ள ஸ்பரிசத்துவமுதலிய ஜாதிகளின் துவாசப்பிரத்தியக்ஷமாகிய பிரமை யுண்டாகின்றது. ஆண்டுத் துவக்கிந்திரியம் கரணம்; ஸ்பரிசத்தன்மை முதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷப் பிரமை பயன்; சையுத்தசமவேத சமவாயசம்பந்தம் வியாபாரமாம். ஏனெனின், துவக் கிந்திரியத்தோடு சையுத்தமான கடத்தில் சமவேதமாகிய (சமவாய சம்பந்தத்தானிருக்கும்) ஸ்பரிசமுதலியவற்றில் ஸ்பரிசத்துவ முதலிய சாதியின் சமவாயமிருக்கின்றது. சையுத்தசமவாயமும் சையுத்தசமவேத சமவாயமாகிய இரண்டு சம்பந்தங்களினும் சமவாயபாகமோ நித்தியமாய் இக்திரியஜந்தியமாகாததாயிருக்கின்றது; என்றாலும் சையோகமுடையதனைச் சையுத்தமென்பர். அச் சையோகம் ஜந்தியமாம். ஆதலால், துவக்கிந்திரியத்தின் சையோகம் துவக்கு ஜந்தியமா (துவக்காற்றேன்றியதா) யிருந்தலின், துவக்கு சையுத்த சமவாயமும் துவக்கு சையுத்த சமவேத சமவாயமும் துவக்கிந்திரிய ஜந்தியமும், துவக்கிந்திரிய ஜந்தியமாகித் துவாசப் பிரமையை யுண்டுபண்ணுவனவாமாம். ஆதலால் வியாபாரமாம். யாண்டுப் புஷ்பமுதலிய மென்மைத் திரவியத்தில் வன்மைப் பரிசாபாவத்தின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷமும், குளிர்ந்த ஜலத்தில் உஷ்ண ஸ்பரிசாபாவத்தின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டுத் துவக்கிந்திரியம் கரணமும், அபாவத்தின் துவாசப் பிரமை பயனாமாம். இந்நிரியத்தோடு அபாவத்திற்குத் துவக்கு சையுத்த விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. அது வியாபாரமாம். ஏனெனின், துவக்கிந்திரியத்திற்குக் கட முதலிய திரவியங்களோடு சையோக மிருக்கின்றது. ஆகலின் துவக்கு சையுத்த மென்மைத் திரவியத்தில் வன்மைப் பரிசாபாவத்தினது விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. அதுபோலத் துவக்குசையுத்த குளிர்ந்த ஜலத்தில் உஷ்ண ஸ்பரிசாபாவத்தின் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. யாண்டுக் கட

பிரகாசம்.] எ. சாஷுபலப்பிரமையின் நிருபணம். கள

ஸ்பரிசத்தில் உருவத் தன்மை அபாவத்தின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுத் துவக்கு சையுத்த கடத்திற் சம வேதமான ஸ்பரிசத்தில் உருவத்தன்மையபாவத்தின் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருத்தலின், துவக்கு சையுத்த சமவேத விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் துவாசப் பிரத்தியக்ஷத்தில் நான்கு சம்பந்தங்கள் ஏதுவாம். அவை (க) துவக்கு சையோகம், (உ) துவக்கு சையுத்த சமவாயம், (ங) துவக்கு சையுத்த சமவேதசமவாயம், (ச) துவக்கு சம்பந்த விசேஷணத் தன்மை என்பனவாம். துவக்கோடு சம்பந்தமுடையதனைத் துவக்கு சம்பந்த மென்பர். பாண்டு மிருதுவான திரவியத்தில் கடின ஸ்பரிசாபாவ முளதோ, ஆண்டுத் துவக்கின் சையோக சம்பந்தமுடைய மென்மைத் திரவிய மிருக்கின்றது. அத்துவக்கு சம்பந்த முடைய மென்மைத் திரவியத்தில் கடின ஸ்பரிசாபாவத்தின் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்தம் வெளிப்படையா மிருக்கின்றது. பாண்டு ஸ்பரிசத்தில் உருவத்தன்மையபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷ முளதோ, ஆண்டுத் துவக்கிற்கு ஸ்பரிசத்தோடு சையுத்த சமவாய சம்பந்த முளது. துவக்கோடு சையுத்த சமவாய சம்பந்த முடைய தாயிருத்தலின் துவக்கு சம்பந்தம் ஸ்பரிசம்; அதன்கண் உருவத்தன்மை யபாவத்தின் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் துவாசப் பிரமைக்கு ஏது சையோகாதி நான்கு சம்பந்தங்களாம்.

எ. சாஷுபலப்பிரமையின் நிருபணம்.

அதுபோலச் சாஷுபலப் பிரமைக்கு (க) நேத்திரசையோகம், (உ) நேத்திர சையுத்தசமவாயம், (ங) நேத்திர சையுத்த சமவேத சமவாயம், (ச) நேத்திர சம்பந்த விசேஷணத்தன்மை என்னும் நான்கு சம்பந்தமும் ஏதுவாம்; அதுவே (சம்பந்தமே) வியாபாரமாம். பாண்டு நேத்திரத்தால் குட முதலிய திரவியங்களின் சாஷுபலப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு நேத்திரத்தின் கிரியையால் திரவியத்தோடு சையோக சம்பந்த முண்டாகின்றது. அச்சையோகம் நேத்திர ஜந்ரியமும், நேத்திரத்தாற் றேன் லுஞ் சாஷுபலப் பிரமையைத் தோற்றுவிப்பதுமாம்; ஆகலின் வியாபாரமாம். பாண்டு நேத்திரத்தால் திரவியத்தின் குடத்தன்மை முதலிய ஜாதியின் பிரத்தியக்ஷமும், உருவம் சங்கைமுதலிய குணங்

களின் பிரத்தியக்ஷமுமுண்டாகின்றனவோ, ஆண்டு நேத்திர சையுத்த திரவியத்தில் கடத்தன்மை முதலிய ஜாதி, உருவம், சங்கை முதலிய குணங்கள் என்பவற்றின் சமவாயசம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆகலின் திரவியத்தினது ஜாதி குணமென்பவற்றின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்தில் நேத்திர சையுத்த சமவாய சம்பந்த மிருக்கின்றது. யாண்டுக் குணத்திலிருப்பதாகிய ஜாதியின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு உருவத்தன்மை முதலிய ஜாதி யோடு நேத்திரத்திற்குச் சையுத்த சமவேத சமவாய சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஏனெனின், நேத்திரத்தோடு சையுத்தமான கடமுதலியவற்றின் சமவேதமான உருவமுதலியவற்றில் உருவத்தன்மைமுதலியவற்றின் சமவாயம் இருக்கின்றது. நேத்திரத்தோடு சையோகம் சகல திரவியங்களுக்கும் சம்பவிக்குமாயினும், உற்பூத வருவமுடைய திரவியத்தோடு நேத்திரத்திற் குண்டாகும் சையோகம் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேதுவாம். மற்றத்திரவியங்களோடு நேத்திரத்திற் குண்டாகும் சையோகம் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேதுவாகாது. பிருதிவி ஜலம் தேயு வென்னும் இம்முன்றும் உருவமுடையனவாம்; மற்றவை வருவமுடையன வன்று. ஆகலின், பிருதி விஜல தேயுக்கள் மாத்திரத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாம். இவற்றினும் யாண்டு உற்பூத உருவமிருக்கின்றதோ ஆண்டு அதன் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாம். எதன்கண் அதுற்பூத வருவ முளதோ, அதன் சாக்ஷுஷப்பிரத்தியக்ஷ முண்டாத லில்லை. எங்ஙனம்; கிராணம், இரசனம், நேத்திர மென்னு மிம்முன்றிந்திரியங்களும் முறையே பிருதிவி ஜல தேயு வடிவங்களாம். இம்முன்றன்கண்ணும் உருவ முளது. ஆனால் இவற்றின் உருவம் அதுற்பூதமாம்; உற்பூத மன்று. ஆகலின், இவற்றின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிற் தில்லை. இதனால் உற்பூதஉருவமுடைய பிருதிவி ஜல தேயுக்களே சாக்ஷுஷப்பிரத்தியக்ஷத்திற்கு விஷயமாகென்பது சித்தமாயிற்று. அவற்றிற் சில குணம் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாம்; சில சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ போக்கிய மன்று. எங்ஙனம்; பிருதிவியில் (க) உருவம், (உ) இரசம், (ங) கந்தம், (ச) பரிசம், (ரு) சங்கை, (சு) பரிமாணம், (எ) வேற்றுமை, (அ) சையோகம், (கூ) விபாகம், (கௌ) பரத்துவம், (கக) அபரத்துவம், (கஉ) குருத்துவம், (கங) திரவத்துவம், (கச) சம்ஸ்காரம் என்னும் பதினாறு குணங்க ளுள். இவற்றுள் கந்தத்தைவிட்டுச் சிநேகத்தைச் சேர்க்

கின் பதினெரு குணங்கள் ஜலத்திற் குரியனவாம். இவற்றுள் இர சம் கந்தம் குருத்துவம் சிநேக மென்பவை யொழிந்த பதினேரு குணங்கள் தேயுவிற் குரியனவாம். இவற்றுள் உருவம், சங்கை, பரி மாணம், வேற்றுமை, சையோகம், விபாகம், பரத்துவம், அபரத்து வம், திரவத்துவ மென்னும் குணங்கள் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாம்; மற்றவை யாகா. ஆகலின், நேத்திர சையுத்த சம வாயருப சம்பந்தமோ சர்வகுணங்களோடு முண்டு; யாவும் நேத் திரயோக்கியமல்ல. எத்துணை நேத்திரயோக்கியமோ, அத்துணைக் குணங்களின் பிரத்தியக்ஷமே நேத்திர சையுத்த சமவாய சம்பந்த த்தானுண்டாகின்றது. ஸ்பரிசத்தில் துவக்கிந்நிரியத்திற்கு யோக் கியதை யிருக்கின்றது; நேத்திரத்திற்கில்லை. உருவத்தில் நேத் திரத்திற்கு யோக்கியதை யிருக்கின்றது; துவக் கிந்நிரியத்திற் கில்லை. சங்கை, பரிமாணம், வேற்றுமை, சையோகம், விபா கம், பரத்துவம், அபரத்துவம், திரவத்துவ மென்பவற்றில் துவ க்கு நேத்திர மென்னு மிரண்டற்கும் யோக்கியதை யிருக்கின் றது. ஆகலின், துவக்கு சையுத்த சமவாயம் நேத்திர சையுத்தசம வாய மென்னும் இரண்டு சம்பந்தமும் சங்கை முதலியவற்றின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷத்திற்கும் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்திற்கும் ஏதுவாம். இரசத்தில் இரசனை மாத்திரத்திற்கு யோக்கியதை யிருக்கின்றது; மற்ற விர்திரியங்களுக் கில்லை. கந்தத்தில் கிராண த்திற்கு யோக்கியதை யிருக்கின்றது; மற்றவற்றிற் கில்லை. எவ் விர்திரியத்தின் யோக்கியதை எக்குணத்தி லிருக்கின்றதோ, அவ் விர்திரியத்தான் அக்குணத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. பிற வற்றோடு இந்நிரியத்திற்குச் சம்பந்த முண்டாயினும் பிரத்தியக்ஷ மாகிற் கில்லை. அதுபோலக் கடமுதலியவற்றிலுள்ள உருவ முதலி யன சாக்ஷுஷ ஞானத்திற்கு விஷயமாம். அவற்றின் உருவத் தன்மை முதலிய ஜாதியினது சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷம் நேத்திர சையுத்த சமவேத சமவாயத்தால் உண்டாகின்றது. சாக்ஷுஷ ஞானத்திற்கு விஷயமாகாத இரசமுதலியவற்றில் இரசத்துவமுத லிய ஜாதியோடு நேத்திரத்திற்குச் சையுத்த சமவேத சமவாய சம் பந்த மிருக்கினும் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிற் கில்லை. இதனால் உற்பூதவுருவமுடைய திரவியத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தி யக்ஷம் நேத்திர சையோகத்தானும், உற்பூதவுருவமுடைய திரவி யத்தினது நேத்திர யோக்கிய ஜாதி, நேத்திர யோக்கிய குண

மென்பவற்றின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷம் எயுத்த சமவாய சம்பந்தத்தானு முண்டாகின்றன வென்பது சித்தித்தது. அங்ஙனமே நேத்திர யோக்கிய குணம் உருவத் தன்மை முதலிய ஜாதியென்பவற்றின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷம் நேத்திர எயுத்த சமவேதசமவாய சம்பந்தத்தானுண்டாகின்றது. அங்ஙனமே அபாவத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷம் நேத்திர எயுத்தத்தானுண்டாகின்றது. யாண்டுப் பூதலத்தில் கடாபாவத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் பூதலத்தில் நேத்திரத்தின் சையோக சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆகலின், நேத்திரசம்பந்தமுடைய பூதலத்தில் கடாபாவத்தின் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. அங்ஙனமே, நீலகடத்தில் பொன்மையுருவத்தினது அபாவத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆண்டு நேத்திரத்தோடு சையோக மிருக்கலின் நேத்திரசம்பந்தமுடைய நீலகடத்தில் பொன்மை யுருவத்தினது அபாவத்தின் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது; அங்ஙனமே கடத்தின் நீலவுருவத்தில் பொன்மைத் தன்மைச் சாதி அபாவத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆண்டு நேத்திரத்தோடு சையுத்த சமவாய சம்பந்தமுடைய நீல வுருவம் மிருக்கின்றது. ஆகலின், நேத்திர சம்பந்தமான நீல வுருவத்தில் பொன்மைத்தன்மை யபாவத்தின் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்த மிருத்தலான், நேத்திரசம்பந்த விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் (க) நேத்திரசையோகம், (உ) நேத்திர சையுத்த சமவாயம், (ங) நேத்திரசையுத்த சமவேத சமவாயம், (ச) நேத்திரசம்பந்த விசேஷணத்தன்மை வென்னும் நான்கு சம்பந்தமும் சாக்ஷுஷப்பிரமைக்கு ஏதுவாம். அதுவே விவாபரமாம்; நேத்திரம் கரணமும் சாக்ஷுஷப்பிரமை பயனுமாம்.

அ. இராசனப்பிரமையின் நிரூபணம்.

துவக்கினாலும் நேத்திரத்தினாலும் திரவியத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாவதுபோல இரசனேந்திரியத்தால் திரவியத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. ஆனால் இரசம், இரசத்துவ மதூரத்துவ முதலிய இரசத்தினது ஜாதி, அங்ஙனமே இரசபாவம், மதூர முதலிய இரசத்தில் புளிப்புத் தன்மை முதலிய ஜாதியின் அபாவமென்பவற்றின் இராசனப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆகலின்

இராசனப் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேது, இரசனேந்திரியத்தோடு விஷயங்களுக் குண்டாகும் இரசன சையுத்த சமவாயம், இரசன சையுத்த சமவேத சமவாயம், இரசன சம்பந்த விசேஷணத் தன்மையென்னும் மூன்று சம்பந்தமுமாம். யாண்டுப் பழத்தினது மதுர ரசத்தின் இராசனப் பிரத்தியக்ஷம் இரசனேந்திரியத்தா லுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் பழத்திற்கும் இரசனத்திற்கும் சையோக சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆகலின் இரசன சையுத்த பழத்தின்கண் இரச குணத்தின் சமவாய மிருத்தலால் இரசத்தின் இராசனப் பிரத்தியக்ஷத்தில் சையுத்த சமவாய சம்பந்தம் இருக்கின்றது; அது வியாபாரமாம். ஏனெனின், சையுத்த சமவாய சம்பந்தத்திலுள்ள சமவாயக் கூறே நித்தியமாம்; இரசனத்தாற் றேன்றிய தன்று. ஆனால் சையோகக்கூறு இரசனத்தாற் றேன்றியதும், இரசனேந்திரியத்தாற் றேன்றும் இரசத்தின் இராசன சாக்ஷாத்கார மெதுவோ அதனைத் தோற்றுவிப்பதுமா மாகலின் வியாபாரமாம். அவ் வியாபார முடைய இராசனப் பிரத்தியக்ஷ அசாதாரண காரணம் இரசனேந்திரியமாம், அது கரணமா யிருத்தலின் பிரமாணமாம்; இராசனப் பிரமை பயனாம். அங்ஙனமே இரசத்திலுள்ள இரசத்தன்மைச் சாகி, மதுரத்தன்மை புளிப்புத் தன்மை உவர்ப்புத் தன்மை கைப்புத்தன்மை துவர்ப்புத் தன்மை உறைப்புத் தன்மைகளாகிய ஆறுதர்மங்கள் என்னு மிவற்றின் இராசனப் பிரத்தியக்ஷம் இரசனேந்திரியத்தான் உண்டாகின்றது. ஆண்டு இரசனத்தோடு பழ முதலிய திரவியத்திற்குச் சையோகம் இருக்கின்றது. அந் திரவியத்தில் இரசம் சமவேதமாம். ஆகலின் இரசன சையுத்த திரவியத்தில் சமவேதமான (சமவாய சம்பந்தமுடைய) இரசத்தில் இரசத்தன்மை இரசத் தன்மையின் வியாப்பியமான மதுரத்தன்மை முதலியன வென்னு மிவற்றின் சமவாய மிருத்தலால் இரசன சையுத்த சமவேத சமவாய சம்பந்தம் இருக்கின்றது. அங்ஙனமே பழத்தின் மதுர ரசத்தில் புளிப்புத் தன்மையாவத்தின் இராசனப் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றது. ஆண்டு இரசனேந்திரியத்திற்குப் புளிப்புத் தன்மை யபாவத்தோடு சுவ (ரசன) சம்பந்தவிசேஷணத் தன்மைச்சம்பந்தமிருக்கின்றது. ஏனெனின், சையுத்த சமவாய சம்பந்தத்தான் இராசன சம்பந்தமுடையது மதுர ரசம்; அதன்கண் புளிப்புத்தன்மை யபாவத்தின் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆகலின் இரசனேந்திரி

யத்திற்குப் புளிப்புத் தன்மை யபாவத்தோடு சையுத்த சமவேத விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. இராசனோத்திரியத்தாற் றோன்றிய இராசனப் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேது முன்று சம்பந்தமாம்.

க. கிராணஜப் பிரமையின் நிரூபணம்.

அங்ஙனமே கிராணஜ (கிரானோத்திரியத்தாற் றோன்றிய) பிரத்தியக்ஷப் பிரமை யுண்டாகுமிடத்தும் கிராணத்திற்கு விஷயங்க ளோடுள்ள மூன்று சம்பந்தங்கள் ஏதுக்களாகின்றன. அவைபா வன:-(க)கிராண சையுத்த சமவாயம்,(உ)கிராணசையுத்த சமவேத சமவாயம், (ங) கிராண சம்பந்த விசேஷணத் தன்மை யென்பன வாம். கிரானோத்திரியத்தால் திரவியத்தின் பிரத்தியக்ஷமோ உண்டாகிற தில்லை; ஆனால் கந்தகுணத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. திரவியத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகுமாயின் கிராணத்தின் சையோக சம்பந்தம் பிரத்தியக்ஷத்தில் கிராணமாம். திரவியத்தின் பிரத்தியக்ஷம் கிராணத்தால் உண்டாகிற தில்லை. ஆகலின் கிராண சையோகம் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேதுவன்று. கந்தத்திற்குக் கிராணத்தோடு நேரே சம்பந்தமில்லை. ஆனால் புஷ்பமுதலியவற்றில் கந்தத்தின் சமவாய சம்பந்த மிருக்கின்றது. கிராணத்தோடு புஷ்ப முதலியவற்றிற்குச் சையோக சம்பந்தம் இருக்கின்றது. ஆகலின் கிராண சையுத்த சமவாய சம்பந்தத்தாற் கந்தத்தின் கிராணஜப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. கிராணத்தால் மற்றக் குணங்களின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. ஆனால் கந்தத்திலுள்ள கந்தத்தன்மைச் சாதி, கந்தத் தன்மை வியாப்பியமான நற்கந்தத் தன்மை தூர்க்கந்தத்தன்மை யென்பவற்றின் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றன. அங்ஙனமே கந்தாபாவத்தின் கிராணஜப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. எவ்விந்திரியத்தால் எப்பதார்த்தத்தின் உணர்ச்சி யுண்டாகின்றதோ, அவ்விந்திரியத்தால் அதனது ஜாதியின் உணர்ச்சியும் அதன் அபாவத்தின் உணர்ச்சியும் உண்டாகும். யாண்டுக் கந்தத் தன்மை, நற்கந்தத்தன்மை தூர்க்கந்தத் தன்மை யென்பவற்றின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுக் கிராண சையுத்த சமவேத சமவாய சம்பந்தம் கிராணஜப் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேதுவாம். ஏனெனின், கிராண சையுத்தமான புஷ்ப முதலியவற்றில் சமவேதம் கந்தம்; அதிற் சமவாயம் கந்தத்துவ முதலியவற்

றிற் குளது. அங்ஙனமே புஷ்பத்தின் நற்கந்தத்தில் தூர்க்கந்தத் தன்மை யபாவத்தின் கிராணஜப் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றது. ஆண்டுக் கிராணத்திற்குத் தூர்க்கந்தத் தன்மை யபாவத்தோடு சுவ (கிராண) சம்பந்த விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஏனெனின், சையுத்த சமவாய சம்பந்தத்தால் கிராண சம்பந்தமுடைய நற்கந்தத்தில் தூர்க்கந்தத்தன்மை யபாவத்தின் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்தம் இருக்கின்றது. யாண்டுப் புஷ்ப முதலியன தூரத்திலிருக்கக் கந்தத்தின் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் புஷ்பத்தில் கிரிஷய காணப்படுகிறதில்லை யாகலின், புஷ்ப முதலியவற்றிற்குக் கிராணத்தோடு சையோக மின்மையால் கிராண சையுத்த சமவாய சம்பந்தம் சம்பவியாது. என்றாலும் கந்தமோ குணமாகலின் கந்தத்திற் கிரியை யுண்டாகாது. ஆனால் கந்தத்திற் காகிரயமான புஷ்ப முதலியவற்றின் சூக்ஷ்ம அவயவங்களிற் கிரியை யுண்டாய்க் கிராணத்தோடு சையோக முண்டாகின்றது. ஆதலாற் கிராண சையுத்த புஷ்ப முதலியவற்றின் அவயவங்களில் கந்தத்தின் சமவாய மிருத்தலின் கிராண சையுத்த சமவாய சம்பந்தமே கந்தத்தின் கிராணஜப் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேதுவாம். இவ்வாற்றால் கிராணஜப் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேது மூன்று சம்பந்தங்களாம்; அவை வியாபாரமாம். கிராணேந்திரியம் கரணமும், கிராணஜப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமை பயனுமாம். இவ்வாற்றும் சுரோத்திரமுதலிய ஐந்திந்திரியங்களாற்புறப்பொருள்களின் ஞான முண்டாகின்றது.

௧௦. மானசப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் நிருபணம்.

ஆத்மா, ஆத்மாவின் சுகமுதலிய தர்மங்கள், ஆத்மத் தன்மைச் சாதி, அங்ஙனமே சுகத்தன்மை முதலிய சாதி யென்னு மிவற்றின் பிரத்தியக்ஷம் சுரோத்திர முதலியவற்றா லுண்டாகிற தில்லை. ஆனால் ஆத்மா முதலிய உட் பதார்த்தங்களின் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேது மன விந்திரியமாம். ஆன்மாவிற்கும் அதன் தர்மமாகிய சுக முதலியவற்றிற்கும் வேரூயவற்றைப் பாகிய (வெளி) மென்றும், ஆத்மாவையும் அதன் தர்மங்களையும் ஆந்தரம் (உள்) என்றும் கூறுவர். எங்ஙனம் பாகியப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமைக்குக் கரணம் சுரோத்திர முதலிய விந்திரியங்களோ, அங்ஙனமே ஆந்தரமாகிய ஆத்மா முதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷப் பிரமை

க்குக் கரணம் மனமாம்; ஆதலின் மனமும் பிரத்தியக்ஷப் பிரமணமாம், இந்திரியமும். மனதின் கிரியை யுண்டாய் ஆத்மாவோடு சையோக முண்டாகுங் காலத்து ஆத்மாவின் மானசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆண்டு ஆத்மாவின் மானசப் பிரத்தியக்ஷமாகிய பயனோ பிரமையாம், ஆத்ம மன சையோகம் வியாபாரமாம்; ஏனெனின், ஆத்ம மன சையோகம் மனோ ஜந்தியமும் மனோஜந்தியமான ஆத்மாவின் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையை யுண்டு பண்ணுவதுமா மாகலின் வியாபாரமாம். அச் சையோகமாகிய வியாபாரத்தைமுடைய ஆத்மாவினது பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் அசாதாரணகாரணம் மனம்; அது பிரமாணமாம். ஞானம், இச்சை, பிரயத்தனம், சுகம், துக்கம், துவேஷமென்பவை ஆத்மாவின் குணங்கள். அவற்றின் சாக்ஷாக்காரத்திற்கும் எது மனமாகிய பிரமாணமாம். ஆண்டு மனதோடு ஞான முதலியவற்றிற்குச் சாக்ஷாத் (நேர்) சம்பந்தமோ வில்லை; ஆனால் பரம்பரைச் சம்பந்தமிருக்கின்றது. தனது சம்பந்தியின் சம்பந்தம் பரம்பரைச் சம்பந்தமெனப்படும், ஞானமுதலியவற்றிற்கு ஆத்மாவிலிடத்துச்சமவாய சம்பந்தமிருக்கின்றதாகலின் ஞான முதலியவற்றின் சம்பந்தியாத்மாவாம். அதனோடு மனத்திற்குச் சையோக மிருத்தலின் மனதோடு ஞானதிகளுக்குப் பரம்பரைச் சம்பந்தமிருக்கின்றது. அந்த ஞான முதலியவற்றிற்கு மனதோடு சுவசமவாயி சையோக சம்பந்தமிருக்கின்றது. (சுவ என்பது ஞான முதலியன; அவற்றின் சமவாயி என்பது சமவாயமுடைய ஆத்மா; அதற்கு மனதோடு சையோகமிருக்கின்றது.) அங்ஙனமே மனதிற்கு ஞான முதலியவற்றோடும் பரம்பரைச் சம்பந்தமிருக்கின்றது. அது மனசையுத்த சமவாயமாம். (மனதோடு சையுத்த என்பது சையோகமுடைய ஆத்மா; அதன்கண் ஞானதிகளுக்குச் சமவாய சம்பந்தமிருக்கின்றது.) அங்ஙனமே ஞானத்தன்மை, இச்சைத்தன்மை, பிரயத்தனத்தன்மை, சுகத்தன்மை, துக்கத்தன்மை, துவேஷத்தன்மை பென்பவற்றின் பிரத்தியக்ஷம் மனதினால் உண்டாகின்றது. ஆண்டு மனதோடு ஞானமுதலியவற்றிற்குச் சுவாசிரய சமவாயி சையோகசம்பந்தமிருக்கின்றது. (சுவ என்பது ஞானத்தன்மை முதலியன; அவற்றின் ஆசிரயம் என்பது ஞான முதலியன; அவற்றின் சமவாயி என்பது சமவாயமுடைய ஆத்மா; அதற்கு மனதோடு சையோகமிருக்கின்றது.) அங்ஙனமே மனதிற்கு

ஞானத்தன்மை முதலியவற்றோடு மனசையுத்த சமவேத சமவாய சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஏனெனின், மனசையுத்த ஆத்மாவிற்கண் சமவேதமான ஞான முதலியவற்றில் ஞானத் தன்மை முதலியவற்றின் சமவாய சம்பந்த மிருக்கின்றது. அங்ஙனமே ஆத்மாவினிடத்துச் சுகாபாவ துக்காபாவங்களின் பிரத்தியக்ஷமுண்டாகின்றது. ஆண்டு மனசம்பந்தமுடைய விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஏனெனின், மனதோடு சம்பந்தமுடைய அதாவது சையோக சம்பந்தமுடைய ஆத்மாவிற்கண் சுகாபாவ துக்காபாவங்களின் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது; அன்றியும் சுகத்தில் துக்கத்தன்மை யபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆண்டு மனசையுத்த சமவாய சம்பந்தத்தால் மன சம்பந்தமுடைய சுகத்தில் துக்கத்தன்மை யபாவத்தின் விசேஷணத் தன்மைச்சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஏனெனின் மனதோடு சையுத்தமான ஆத்மாவினிடத்துச் சுகமுதலிய குணங்களின் சமவாய சம்பந்த மிருக்கின்றது. அபாவத்திற்கு விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தமே யுண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் அபாவத்தோடு மானசப் பிரத்தியக்ஷத்திற்கேது மன சம்பந்த விசேஷணத் தன்மை யொன்றேயாம். யாண்டு ஆத்மாவிற்கண் சுகாபாவ முதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சையோக சம்பந்தத்தால் மனசம்பந்தமுடைய வாத்மாவிற்கண் சுகாபாவ முதலியவற்றின் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. சுகமுதலியவற்றில் துக்கத் தன்மை யபாவ முதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆண்டுச் சையுத்த சமவாய சம்பந்தத்தான் மனசம்பந்தமுடையன சுகாதிகள்; அவற்றில் துக்கத்தன்மை யபாவமுதலியவற்றின் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தமிருக்கின்றது. சிலவிடத்துச் சாக்ஷாத் சம்பந்தத்தால் மனசம்பந்த முடையவற்றின்கண்ணும், சிலவிடத்துப் பரம்பரைச் சம்பந்தத்தான் மன சம்பந்த முடையவற்றின் கண்ணும் அபாவத்தின் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. இவ்வாற்றான் மானசப் பிரத்தியக்ஷத்திற்கேது நான்குசம்பந்தங்களாம். அவையாவன:—(௧)மனசையோகம், (௨) மனசையுத்த சமவாயம், (௩)மனசையுத்த சமவேத சமவாயம், (௪) மனசம்பந்த விசேஷணத் தன்மை யென்பனவாம். மானசப் பிரத்தியக்ஷத்திற்கேதுவாகிய நான்கு சம்பந்தமும் வியாபாரமாம்; சம்பந்தந்ரூப வியாபாரமுடைய அசாதாரண காரணமான மனம் கரண

மாம்; ஆதலாற் பிரமாணமாம். ஆத்ம சகமுதலியவற்றின் மானச சாக்ஷாத்காரமான பிரமை பயன். எங்ஙனம் ஆத்மாவின் குணமாகிய சகமுதலியவற்றின் பிரத்தியகூத்திற் கேது சையுத்த சமவாய சம்பந்தமோ, அங்ஙனமே தர்மம் அதர்மம் சம்ஸ்கார முதலியனவும் ஆத்மாவின் குணங்களாகலின், அவற்றோடு மனதிற்குச் சையுத்த சமவாய சம்பந்தம் இருக்கின்றது. ஆனால் தர்ம முதலிய குணங்கள் பிரத்தியகூத யோக்கிய மன்று. ஆதலின் தர்ம முதலியவற்றின் மானசப் பிரத்தியகூத முண்டாகிற்றில்லை. பிரத்தியகூத யோக்கியதை எதன்க ணில்லையோ, அதன் பிரத்தியகூத முண்டாகிற்றில்லை. யாண்டு ஆகிரயத்தின் பிரத்தியகூத முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சையோகத்தின்பிரத்தியகூத முண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: இரண்டு விரல்கள் சையோகத்திற் காசிரயமாம். விரல்களிரண்டின் சாக்ஷாஷப் பிரத்தியகூத முண்டாகுங் காலத்துச் சையோகத்தின் சாக்ஷாஷப் பிரத்தியகூத முண்டாகின்றது. விரல்களின் துவாசப் பிரத்தியகூத முண்டாகின்றது. அங்ஙனமே அதர்மமன சையோகத்தால் ஆத்மாவின் மானசப் பிரத்தியகூத முண்டாகின்றது. ஆண்டுச் சையோகத்திற் காசிரயம் ஆத்மாவாகலின், சையோகத்தின் மானசப் பிரத்தியகூதமு முண்டாதல் வேண்டும். என்றாலும் சையோகத்திற் காசிரயம் இரண்டாம். யாண்டு இரண்டும் பிரத்தியகூதமாகின்றனவோ ஆண்டுச் சையோகத்தின் பிரத்தியகூத முண்டாகும். யாண்டு ஒன்றன் பிரத்தியகூத முண்டாய் மற்றொன்றின் பிரத்தியகூத முண்டாகவில்லையோ, ஆண்டுச் சையோகத்தின் பிரத்தியகூத முண்டாதலில்லை. எங்ஙனம்: இரண்டு கடங்களின் பிரத்தியகூத முண்டாகின்ற தாகலின் அவற்றினது சையோகத்தின் பிரத்தியகூதமு முண்டாகின்றது. அன்றியும், கடத்தின் கிரியையால் கடத்திற்கும் ஆகாசத்திற்கும் சையோக முண்டாகின்றது. ஆண்டுச் சையோகத்திற் காசிரயம் கடமும் ஆகாசமுமாம். அவற்றுள் கடமோ பிரத்தியகூதம், ஆகாயம் பிரத்தியகூதமன்று. ஆதலால் அவற்றின் சையோகமும் பிரத்தியகூத மன்று. இவ்வாற்றால் ஆத்மமன சையோகத்திற் காசிரயம் ஆத்மாவும் மனமுமாம். அவற்றுள், ஆத்மாவின் மானசப் பிரத்தியகூத முண்டாகின்றது, மனதின் மானசப் பிரத்தியகூத முண்டாகிற்றில்லை யாகலின், ஆத்ம மன சையோகத்தின் மானசப் பிரத்தியகூத முண்டாகிற்றில்லை. ஆத்மா,

ஞானம் சுகமுதலியன வென்னு மிவற்றின் மானசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆண்டு ஞானம் சுக முதலியவற்றை விட்டு ஆத்மாமாத்நிரத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. ஆத்மாவை விட்டுக் கேவலம் ஞானம் சுகமுதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகிறதில்லை. ஆனால் ஞானம் இச்சை கிரியை சுகம் துக்கம் துவேஷ மென்னும் குணங்களுள் யாதேனும் ஓர் குணத்தின் மானசப் பிரத்தியக்ஷமும் ஆத்மாவின் மானசப் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகின்றன. யான் அறிகிறேன், யான் இச்சையுடையவன், முயற்சியுடையவன், சுகி, துக்கி, துவேஷமுடையவன் என்றிவ் வாறு யாதேனும் ஓர் குணத்தை விஷயஞ் செய்வதாய் ஆத்மா வின் மானசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் இந்திரிய ஜந்நியப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமைக் கேது இந்திரியத்தின் சம்பந்த மாம்; அது வியாபாரமாம்; இந்திரியம் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாண மாம்; இந்திரிய ஜந்நிய சாக்ஷாத்காரமாகிய பிரத்தியக்ஷப் பிரமை பயமும். இது நியாய சாஸ்திரத்தின் சிந்தாந்தம்.

கக. பிரத்தியக்ஷப் பிரமையினது

கரணத்தின் விசாரம்.

கௌரிகாந்த பட்டாசாரியர், பிரத்தியக்ஷப் பிரமைக்கு இந் திரியம் கரண மன்று. ஆனால் இந்திரியத்தின் சம்பந்தமாகிய எதனை வியாபாரமெனக் கூறுகின்றார்களோ, அது கரணமாம்; இந்திரியம் காரணமாம்; கரண மன்று என் றிவ்வாறு எழுதி யிருக்கின்றனர். அதன் அபிப்பிராயம் இதுவாம்:—வியாபாரமுடைய காரணம் கரணமெனப் படுவதில்லை. ஆனால் எதுண்டாகவே காரி யத்தில் விலம்ப (தாமத) முண்டாகிறதில்லையோ, மறைப்பின்றிய பிற்கணத்தில் காரியமுண்டாகிறதோ, அப்படிப்பட்ட காரணம் கரணமெனப்படும். இந்திரியத்தின் சம்பந்த முண்டாகவே பிரத் தியக்ஷப் பிரமையாகிய காரியத்தில் விலம்ப முண்டாகிறதில்லை. இந்திரிய சம்பந்தத்தான் மறைப்பின்றிய பிற்கணத்தில் பிரத்தி யக்ஷப் பிரமையாகிய காரியம் அவசிய முண்டாகின்றது. ஆதலால் இந்திரியத்தின் சம்பந்தமே கரணமா யிருத்தலின் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணமாம்; இந்திரியம் பிரமாண மன்றென்னும் மதத்தில் கட த்தின்கரணம் கபால மன்று; ஆனால் கபாலத்தின் சையோகம் கர ணமாம். கபாலமோ கடத்தின் காரணமாம், கரண மன்று. அங்ஙன

மே படத்தின் கரணமும் தந்துவன்று; ஆனால் தாலின்சையோகம் கரணமாம். தந்துவோ படத்திற்குக் காரணமாம், கரண மன்று, இவ்வாற்றால் முதற்பக்ஷத்தில் எதனை விடப்பா வடிவ காரண மென்று கொண்டிருக்கின்றார்களோ, அதுவே சபக்ஷத்தில் கரண மாம். எதனைக் கரணமாகக் கொண்டிருக்கின்றார்களோ அது கேவல காரணமாம்.

க2. ஞானத்தின் ஆசிரயத்தைக் கூறுதல்.

பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திற் காசிரயம் ஆத்மாவாம், அது கர்த்தாவாம். அதனையே பிரமாநா வென்றும் ஞானா வென்றும் கூறுவர். பிரமை ஞானத்தின் கர்த்தா பிரமாநா வெனப்படும்; ஞானத்தின் கர்த்தா ஞானா வெனப்படும். அந்த ஞானம் பிரம மாயினுமாகுக, அல்லது பிரமையினு மாகுக. நியாய சித்தாந்தத்தில் எங்ஙனம் பிரமைஞானம் இந்திரிய ஜந்நியமோ, அங்ஙனமே பிரம ஞானமும் இந்திரிய ஜந்நியமாம். ஆனால் பிரமஞானத்தின் காரணமாகிய இந்திரிய மெதுவோ, அது பிரமஞானத்தின் காரண மெனப்படும்; பிரமாண மெனப்படுகதில்லை; பிரமையின் அசாத்யன காரணம் பிரமாண மெனப்படுதலான்.

பிரமஞானத்தின் விசாரம் கா—கா.

கங. நியாயமதத்தின் அநுசாரமான பிரமத்தின் தன்மை.

யாண்டுப் பிரம முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு நியாயமதத்தில் இதுகிரமமாம்:—தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரத்தின் சையோகம் இரஜ்ஜுவினோடு எப்போ துண்டாகின்றதோ, அப்போது இரஜ்ஜு தன்மைத் தர்மத்தோடு நேத்திரத்திற்குச் சையுத்த சமவாய சம்பந்தம் இருக்கின்றது. ஆனால் தோஷத்தின் வலியால் இரஜ்ஜு தன்மை தோற்றுகிற தில்லை, இரஜ்ஜுவில் சர்ப்பத் தன்மை தோற்றுகின்றது. சர்ப்பத் தன்மையோடு நேத்திரத்திற்குச் சையுத்த சமவாய சம்பந்த மில்லையாயினும், இந்திரிய சம்பந்தமின்றியே தோஷ வலியால் சர்ப்பத் தன்மையின் சம்பந்தம் இரஜ்ஜுவில் நேத்திரத்தால் தோற்றுகின்றது. ஆனால் எவனுக்குத் தண்டத் தன்மையின் ஸ்மிருதி முன்னுளதோ, அவனுக்கு இரஜ்ஜுவில் தண்டத் தன்மை தோற்றுகின்றது. எவனுக்குச் சர்ப்பத் தன்மை

யின் பூர்வ ஸ்மிருதி யுளதோ, அவனுக்கு இரஜ்ஜுவில் சர்ப்பத் தன்மை தோற்றுகின்றது.

கசு. வஸ்துவின் ஞானத்தில் விசேஷணஞானம் வ துவாதல்.

யாண்டுத் தோஷமின்றிய இந்திரியத்தால் யதார்த்த ஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் விசேஷணத்தின் ஞானம் வதுவாம். ஆகலின் இரஜ்ஜு-ஞானத்திற்குமுன் இரஜ்ஜுத்தன்மையின் ஞான முண்டாகின்றது. ஏனெனின், வெள்ளைப் பாகையும் வெள்ளைக் கஞ்சுகமு (சட்டையு) முடைய தண்டந் தாங்கிய பிராமணனோடு நேத்திரத்திற்குச் சையோக முண்டாகின்றது. ஆண்டு ஓர்காலத்து மனிதன் என்னும் ஞானமும், ஓர்காலத்துப் பிராமண நென்னும் ஞானமும், ஓர்காலத்துத் தண்டந்தாங்கிய பிராமண நென்னும் ஞானமும், ஓர் காலத்துச் சட்டையுடைய பிராமண நென்னும் ஞானமும், ஓர்காலத்து வெள்ளைச் சட்டையுடைய பிராமண நென்னும் ஞானமும், ஓர்காலத்துப் பாகையுடைய பிராமண நென்னும் ஞானமும், ஓர்காலத்து வெள்ளைப்பாகையுடைய பிராமண நென்னும் ஞானமும், ஓர்காலத்துப் பாகையும் சட்டையுமுடைய தண்டந் தாங்கிய பிராமண நென்னும் ஞானமும், ஓர் காலத்து வெள்ளைப் பாகையும் வெள்ளைச் சட்டையு முடைய தண்டந் தாங்கிய பிராமண நென்னும் ஞானமு முண்டாகின்றன. ஆண்டு நேத்திர சையோகமோ எல்லா ஞானங்களுக்கும் சாதாரண காரண மாம். ஞானங்களின் விலக்ஷணத் தன்மையில் இஃதுவதுவாம்:— யாண்டு மனிதத்தன்மையாகிய விசேஷணத்தின் ஞானமும் நேத் திர சையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டு மனிதநென்னும் சாக்ஷுஷ்ஞான முண்டாகின்றது. யாண்டுப் பிராமணத்தன்மை யின் ஞானமும் நேத்திரசையோகமுமுண்டாகின்றனவோ, ஆண்டு ப் பிராமணநென்னும் சாக்ஷுஷ்ஞான முண்டாகின்றது. யாண்டு த் தண்ட பிராமணத் தன்மைகளின் ஞானமும் நேத்திர சையோ கமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டுத் தண்டந்தாங்கிய பிராமண முண்டாகின்றது. யாண்டுச் சட்டை நென்னும் சாக்ஷுஷ்ஞான முண்டாகின்றது. யாண்டுச் சட்டை பிராமணத்தன்மை யென்னும் இரண்டு விசேஷணங்களின் ஞான மும் நேத்திரத்தின் சையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டுச் சட்டையுடைய பிராமணநென்னும் சாக்ஷுஷ்ஞான முண்டாகின்

றது. யாண்டு வெண்மையோடு கூடிய சட்டைவடிவமும் பிராமண த்தன்மை வடிவமுமாகிய விசேஷணங்களின் ஞானமும் நேத்திர சையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டு வெள்ளைச் சட்டை யுடைய பிராமண நென்னும் சாக்ஷாஷ ஞான முண்டாகின்றது. யாண்டுப் பாகை பிராமணத்தன்மையென்னும் இரண்டு விரோடணங்களின் ஞானமும் நேத்திரசையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டுப் பாகையுடைய பிராமண நென்னும் சாக்ஷாஷ ஞான முண்டாகின்றது. யாண்டு வெண்மையோடு கூடிய பாகையும் பிராமணத்தன்மையுமாகிய விசேஷணங்களின் ஞானமும் நேத்திரசையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டு வெள்ளைப் பாகையுடைய பிராமண நென்னும் சாக்ஷாஷ ஞான முண்டாகின்றது. யாண்டுப் பாகை, கஞ்சகம், தண்டம், பிராமணத்தன்மையென்னும் நான்கு விசேஷணங்களின் ஞானமும் நேத்திர சையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டுப் பாகையும் சட்டையுமுடைய தண்டந் தாங்கிய பிராமண நென்னும் ஞான முண்டாகின்றது. யாண்டு வெண்மை யடுத்த பாகை வெண்மையடுத்த கஞ்சகம் தண்டம் பிராமணத் தன்மை யென்னும் விசேஷணங்களின் ஞானமும் நேத்திர சையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டு வெள்ளைப்பாகையும் வெள்ளைக் கஞ்சகமுமுடைய தண்டந் தாங்கிய பிராமண நென்னும் ஞான முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் எவ்விசேஷண பூர்வகமான ஞான முண்டாகின்றதோ, அவ்விசேஷண விசிஷ்டத்தின் ஞானம் இந்திரியத்தா லுண்டாகின்றது. ஆண்டு இந்திரியத்தின் சம்பந்தமோ முழுதும் சமமாம். விசிஷ்டப் பிரத்தியக்ஷத்தின் விலக்ஷணத் தன்மைக்கு ஏது விலக்ஷண விசேஷண ஞானமாம். விலக்ஷண விசேஷண ஞானத்தைக் காரணமென அங்கீகரியாவிடின், நேத்திர சையோகத்தால் பிராமணனது சகல ஞானமும் சமமாதல் வேண்டும். யாண்டுக் கடத்தோடு நேத்திரத்திற்கும் அங்ஙனமே துவக்கிற்கும் சையோகமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு ஓர்காலத்துக் கடமிருக்கின்ற தென்னும் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது; ஓர்காலத்து மண்ணிருக்கின்ற தென்னும் ஞான முண்டாகின்றது; ஓர்காலத்துக் கடமண்ணிருக்கின்ற தென்னும் ஞானம் உண்டாகின்றது. யாண்டுக் கடத்தன்மையாகிய விசேஷணத்தின் ஞானமும் இந்திரிய சையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டுக் கடமிருக்கின்ற தென்னும் பிரத்

பிரகாசம்.] கரு. விசேஷண விசேஷிய-சொருபம். ௩௧

தியகூட முண்டாகின்றது. யாண்டு மண்டன்மையாகிய விசேஷணத்தின் ஞானமும் இந்திரிய கட சையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டு மண்ணிருக்கின்ற தென்னும் பிரத்தியகூட முண்டாகின்றது. யாண்டிக் கடத்தன்மை மண்டன்மை யென்னும் இரண்டு விசேஷணங்களின் ஞானமும் இந்திரிய சையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டிக் கடமண் என்னும் பிரத்தியகூட முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் கடத்தோடு இந்திரியத்தின் சையோகமாகிய காரணம் ஒன்றும்; விஷயமாகிய கடமும் ஒன்றும். கடத்தன்மை மண்டன்மைச் சாதிகள் கடத்தில் என்று மிருக்கின்றன ; என்றாலும் கடத்தன்மையோடு கூடிய கடமாத்திரத்தை ஞானம் விஷயஞ் செய்கின்றது. திரவியத் தன்மை மண்டன்மை முதலிய ஜாதிகளையும் உருவமுதலிய குணங்களையும் கடமிருக்கிற தென்னும் ஞானம் விஷயஞ்செய்கிறதில்லை. ஓர்காலத்து மண்ணிருக்கின்ற தென்னும் கடஞானம் கடத்தில் கடத்தன்மையையும் விஷயஞ் செய்கிறதில்லை; ஆனால் மண்டன்மையையும் கடத்தையும் அங்ஙனமே மண்டன்மையின் சம்பந்தத்தையும் விஷயஞ் செய்கின்றது; ஓர் காலத்து மண்டன்மை கடத்தன்மைச் சாதிகளையும், அவற்றிற்குக் குடத்திலுள்ள சம்பந்தத்தையும், அங்ஙனமே கடத்தையும் விஷயஞ்செய்கின்றது. இவ்வாற்றால் ஞானத்தின் பேதம் சாமக்கிரிகளின் பேதமின்றிச் சம்பவியாது. ஆண்டு விசேஷண ஞானமாகிய சாமக்கிரியின் பேதமே ஞானத்தின் விலகாணத்தன்மைக்கு ஏதுவாம். யாண்டிக் கடமிருக்கின்ற தென்னும் ஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டிக் கடமும், கடத்தன்மையும், கடத்தில் கடத்தன்மையின் சமவாய சம்பந்தமும் விளங்குகின்றன. யாண்டு மண்ணிருக்கின்ற தெனக் கடத்தின் ஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டிக் கடமும், மண்டன்மையும், கடத்திலுள்ள மண்டன்மையின் சமவாயசம்பந்தமும் விளங்குகின்றன.

கரு. விசேஷண விசேஷியங்களின் சொருபம்.

ஆண்டிக் கடத்தன்மை மண்டன்மைகள் விசேஷணமும், கடம் விசேஷியமுமாம். ஏனெனின், சம்பந்தத்தின் பிரதியோகி விசேஷணமெனப்படும், சம்பந்தத்தின் அறுயோகி விசேஷிய மெனப்படும். எதன் சம்பந்த முண்டாகின்றதோ அது சம்பந்தத்தின் பிரதியோகியெனப்படும், எதற் சம்பந்த முண்டாகின்றதோ அது அறு

யோகியெனப்படும். சூடத்தன்மை மண்டன்மைகளின் சமவாய சம்பந்தம் கடத்திற் காணப்படுகின்றது. ஆகலின், சூடத்தன்மை மண்டன்மைகள் சமவாய சம்பந்தத்தின் பிரதியோகியா யிருத்தலின் விசேஷணமாம். சம்பந்தத்தின் அநுயோகி கடமாகலின் விசேஷியமாம். யாண்டுத் தண்டி புருஷனைன்னும் ஞான முண்டாகின்ற தோ, ஆண்டுத் தண்டத்தன்மை விசிஷ்ட தண்டம் சையோகசம் பந்தத்தால் புருஷத்தன்மை விசிஷ்ட புருஷனிடத்துக் காணுகின்றது. அதன் ஞானமே காஷ்டமுடைய மனிதனை உண்டாகின்றது. ஆண்டுக் காஷ்டத்தன்மை விசிஷ்ட தண்டம் மனிதத்தன்மை விசிஷ்ட புருஷனிடத்துச் சையோக சம்பந்தத்தால் தோற்றுகின்றது. முதல் ஞானத்தில் தண்டத்தன்மை விசிஷ்ட தண்டம் சையோகத்தின் பிரதியோகியா யிருத்தலின் விசேஷணமாம்; புருஷத்தன்மை விசிஷ்ட புருஷன் சையோகத்தின் அநுயோகியா யிருத்தலின் விசேஷியமாம். இரண்டாவது ஞானத்தில் காஷ்டத்தன்மை விசிஷ்ட தண்டம் பிரதியோகியாம், மனிதத்தன்மை விசிஷ்ட புருஷன் அநுயோகியாம். இரண்டு ஞானங்களினும் தண்டம் விசேஷணமும் புருஷன் விசேஷியமுமாயிருக்கினும், முதல் ஞானத்திலோ, தண்டத்தில் தண்டத்தன்மை தோற்றுகின்றது; காஷ்டத்தன்மை தோன்றுகின்றதில்லை. புருஷனிடத்துப் புருஷத்தன்மை தோற்றுகின்றது; மனிதத்தன்மை தோற்றுகின்றதில்லை. அங்ஙனமே இரண்டாவது ஞானத்திலும் தண்டத்தில் காஷ்டத்தன்மை தோற்றுகின்றது; தண்டத் தன்மை தோற்றுகின்றதில்லை. புருஷனிடத்து மனிதத்தன்மை தோற்றுகின்றது; புருஷத்தன்மை தோற்றுகின்றதில்லை. தண்டத்தன்மையும் காஷ்டத்தன்மையும் தண்டத்தின் விசேஷணங்களாம். ஏனெனின், தண்டத்தன்மை முதலியவற்றிற்குத் தண்டத்திலுள்ள சம்பந்த மெதுவோ, அதன் பிரதியோகி தண்டத்தன்மை முதலியவனாம். தண்டத்தன்மை முதலியவற்றிற்குத் தண்டத்தில் சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆகலின் சம்பந்தத்திற்கு அநுயோகியா யிருத்தலின் தண்டம் விசேஷியமாம். இவ்வாற்றால் தண்டத்தன்மைக்குத் தண்டம் விசேஷியமாம்; புருஷனுக்குத் தண்டம் விசேஷணமாம்; ஏனெனின், தண்டத்திற்குப் புருஷனிடத்துள்ள சையோக சம்பந்த மெதுவோ, அதன் பிரதியோகி தண்டமாம்; ஆகலின் அது புருஷனுக்கு விசேஷணமாம், அச்சையோகத்திற்குப் புருஷன் அநுயோகியாகலின் விசேஷியமாம்.

பிரகாசம்.] கரு. விசேஷண விசேஷிய-சொருபம். ௩௩

புருஷனுக்குத் தண்டம் விசேஷணமாதல் போலப் புருஷத்தன்மை மனிதத் தன்மைகளும் புருஷனுக்கு விசேஷணங்களாம். ஏனெனின், தண்டத்திற்குப் புருஷனோடு சையோக சம்பந்தம் தோற்று வதுபோலப் புருஷத்தன்மை முதலியசாதிக்குச் சமவாயசம்பந்தந் தோற்றுகின்றது. அச்சம்பந்தத்திற்குப் புருஷத் தன்மைமுதலியன பிரதியோகியா யிருத்தலின் விசேஷணமும், புருஷன் அறுயோகியா யிருத்தலின் விசேஷியமுமாம். ஆனால் இத்துணைப் பேதமுண்டு:— புருஷனது தர்மமாகிய புருஷத்தன்மை மனிதத்தன்மைமுதலியன எவையோ, அவை கேவலம் புருஷவியக்தியின்விசேஷணங்களாம். புருஷத்தன்மைமுதலிய தர்மவிசிஷ்ட புருஷவியக்தியில் தண்டமுதலியன விசேஷணமாம். தண்டமுதலியனவும், தண்டத்தன்மைமுதலிய தர்மங்களின் விசேஷியமும், புருஷத்தன்மை முதலியவற்றின் விசேஷணமுமாம். ஆனால் தண்டத்தன்மைமுதலிய விசேஷணங்களின் சம்பந்தத்தைக்கொண்டு புருஷன் முதலிய விசேஷியத்தின் சம்பந்தி உத்தர காலத்தில் தண்டாதிசுளாம். இவ்வாற்றால் கேவல வியக்தியில் புருஷத்தன்மை மனிதத்தன்மைகள் விசேஷணமாம். புருஷத்தன்மை அல்லது மனிதத்தன்மை விசிஷ்ட புருஷ வியக்தியில் தண்டத்தன்மை அல்லது காஷ்டத்தன்மை விசிஷ்டதண்டம் விசேஷணமாம். கேவலதண்டவியக்தியில் தண்டத்தன்மையல்லது காஷ்டத்தன்மை விசேஷணமாம்.

இவ்வாற்றால், ஞானத்திற்கு விஷயமாதலைவிசாரிக்கின் வெகு சூக்ஷ்மமாம். இதனைச் சக்கரவர்த்திகதாதர பட்டாசாரியர் சங்கதி யென்னும் நூலில் எழுதியிருக்கின்றனர். ஜயராமபஞ்சானன பட்டாசாரியரும், அங்ஙனமே இரகுநாதபட்டாசாரியரும் விஷயந் தன்மைவிசார மென்னுநூலில் எழுதியிருக்கின்றனர். சூக்ஷ்ம பதார்த்தங்கள் சம்ஸ்கிருதவாக்கானன்றி எழுதப்படா; அறிதற் கரியன வுமாம். அதுபற்றி மிகவும் ஸ்தூலமான விதமாத்திரம் ஈண்டு அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

ககா. விசேஷண விசேஷியங்களினது ஞானத்தின்
பேதபூர்வகமான நியாயமதத்தினது
பிரமஞானத்தின் சமீபத்தி.

இவ்வாற்றால், விசிஷ்ட ஞானத்திற்கு எது விசேஷண ஞானமாம்; அவ்விசேஷணத்தின் ஞானம் சிலவிடத்து வ்யபிசுத்திநூபமாம், சிலவிடத்து நிருவிகற்பமாம், சிலவிடத்து விசிஷ்ட ஞானமே விசேஷணமும். விசேஷியத்திற்கு முன் விசேஷண மாத்திரத்தினி இந்நிரியத்திற்குச் சம்பந்தமுண்டாகின்றது. ஆண்டு விசேஷணம் விசேஷண மாத்திரமாக இந்நிரிய சம்பந்த ஜந்யமாம். ஆனாலும் விசிஷ்டப் பிரத்தியக்ஷமேயாம். யாண்டுப் புருஷனின் மிக் கேவல தண்டத் தோடு இந்நிரியத்திற்குச் சம்பந்தமுண்டாய்ப் பிற்கணத்தில் புருஷனே விசேஷணமாதலாகின்றதோ, ஆண்டுத் தண்டரூபவிசேஷணத்தின் ஞானம் விசேஷணமாத்திரத்தின் சம்பந்தத்தா னுண்டாகின்றது. அதற்குப் பிற்கணத்தில் தண்டபுருடன் என்னும் விசிஷ்டத்தின் ஞானமுண்டாகின்றது. கடமிருக்கிற தென்னும் முதல்விசிஷ்ட ஞானமெதுவோ, அதற்குமுன் கடத்துவருபவிசேஷணத்தின் நிர்விகற்ப ஞானம் இந்நிரிய சம்பந்தத்தா னுண்டாகின்றது. பிற்கணத்தில்கடமிருக்கிற தென்னும் கடத்துவவிசிஷ்டகடஞானம் உண்டாகின்றது. எவ்விந்நிரிய சம்பந்தத்தால் கடத் தன்மையின் நிர்விகற்ப ஞானமுண்டாகின்றதோ, அவ்விந்நிரிய சம்பந்தத்தாற்றினே கடத்துவ விசிஷ்டகடத்தின் சவிகற்ப ஞானமுண்டாகின்றது. கடத்தன்மையின் நிர்விகற்ப ஞானத்தில் இந்நிரியம் கரணமும், இந்நிரியத்தின் சையுத்த சமவாய சம்பந்தம் வியாபாரமு மாம். கடத் தன்மை விசிஷ்ட கடத்தின் சவிகற்ப ஞானத்தில் இந்நிரியத்தின் சையுத்த சமவாய சம்பந்தம் கரணமும், நிருவிகற்ப ஞானம் வியாபாரமுமாம். இவ்வாறு ஓர் ஆதுனிக (நவீன) நையாயிகர் நிர்விகற்பக சவிகற்பக ஞானங்களில் கரணத்தின் பேதம் கூறியிருக்கின்றனர்.

அது சம்பிரதாயத்திற்கு விருத்தமாம். ஏனெனின், வியாபாரமுடைய அசாதாரண காரணம் கரணமெனப்படு மென்னும் மதத்தில் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திற்குக் கரணமாயிருத்தலால் இந்நிரியமே பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணமெனப் படுகின்றது. ஆதுனிகர் கிரமப்படி சவிகற்பக ஞானத்தின் கரணமாயிருத்தலால், இந்நிரியத்தின் சம்பந்தத்தையும் பிரமாண மெனல் வேண்டும். சம்பிரதாயமுடை

பிரகாசம்.] கசு. விசேஷண-விசேஷிய-ஞான-பேத- ௩௫
நியாய-பிரமஞானத்தின்சமாப்தி.

யோர் சம்பந்தத்தைப் பிரமாணமாகக் கூறினூரில்லையாகலின், இரண்டு பிரத்தியக்ஷ ஞானங்களுக்கும் இந்திரியமே கரணமாம். ஆதலால் இந்திரியம் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணமாம். ஆனால் நிர்விகற்பக ஞானத்தில் இந்திரியத்தின் சம்பந்தமாத் திரம் வியாபாரமாம். சவிகற்பஞானத்தில் இந்திரியத்தின் சம்பந்தமும் நிர்விகற்பஞானமுமாகிய இரண்டும் வியாபாரமாம். இருவகைப் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திற்குங் கரணமாயிருத்தலால் இந்திரியம் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணமாம். தர்மதர்மிகளின் சம்பந்தத்தை விஷயஞ் செய்யும் ஞானம் சவிகற்பகஞான மெனப்படும். கடமிருக்கின்றது என்னும் ஞானத்தால் கடத்தில் கடத் தன்மையின் சமவாயம் விளங்குகின்றதாகலின், சவிகற்ப ஞானத்திற்குத் தர்மம் தர்மி சமவாயமென்னும் மூன்றும் விஷயமாம். ஆதலால் கடமிருக்கிறது என்னும் விசிஷ்டஞானம் சம்பந்தத்தை விஷயஞ்செய்தலால் சவிகற்பக மெனப்படிகின்றது. அதனின் வேறாய ஞானத்தை நிருவிகற்பக ஞானமென்பர். சவிகற்பக நிருவிகற்பக ஞானங்களின் இலக்கணம் சித்தகண்டியில் விஸ்தாரமாய் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அவ்வர்த்தம் சூக்தமமாயிருத்தலின் ஈண்டு விஸ்தாரமாய் எழுதப்படவில்லை. இவ்வாற்றான் முதல்விசிஷ்ட ஞானத்தை யுண்டிபண்ணும் விசேஷணஞானம் நிருவிகற்பக ஞானமாம். ஒருமுறை கடமிருக்கிறது என்னும் விசிஷ்டஞான முண்டாய்ப் பின்னர்க் கடத்தின் விசிஷ்ட ஞான முண்டாகுமிடத்து, கடத்தோடு இந்திரியத்திற்குச் சம்பந்தமிருக்கின்றது. முன் அதுபவித்த அதே கடத்தன்மையின் ஸ்மிருதியுண்டாகின்றது. அதற்குப் பிற்கணத்தில் கடமிருக்கிற தென்னும் விசிஷ்டஞான முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் இரண்டாவது முதலிய விசிஷ்ட ஞானத்திற் கேதுவாகிய விசேஷண ஞானம் ஸ்மிருதிருபமாம்.

யாண்டுத் தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரத்திற்கு இரஜ்ஜுவோடாயினும் சுத்தியோடாயினும் சம்பந்த முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுத் தோஷத்தின் வலியால் சர்ப்பத்தன்மையின் அல்லது இரஜதத்தன்மையின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது; இரஜ்ஜுத்தன்மை சுத்தித் தன்மைகளின் ஸ்மிருதி யுண்டாகிநிலை. விசிஷ்ட ஞானத்திற் கேதுவாகிய விசேஷண ஞானம் எத் தர்மத்தை விஷயஞ் செய்கின்றதோ, அத்தர்மமே விசிஷ்டஞானத்தோடு விஷயத்

தில் விளங்குகின்றது. சர்ப்பத் தன்மை இரஜதத் தன்மைகளின் ஸ்மிருதி ஞானம் இரஜ்ஜுத்தன்மை சுத்தித்தன்மைகளை விஷயஞ் செய்கிற தில்லை; ஆனால் சர்ப்பத் தன்மை இரஜதத் தன்மைகளை விஷயஞ் செய்கின்றது. ஆகலின் சர்ப்பப் பிஞ்சுக்கிறது என்னும் இரஜ்ஜுவின் விசிஷ்ட ஞானத்தால் இரஜ்ஜுவில் சர்ப்பத் தன்மை தோற்றுகின்றது. இரஜதம் இருக்கின்ற தென்னும் சுத்தியின் விசிஷ்ட ஞானத்தால் சுத்தியில் இரஜதத்தன்மை தோற்றுகின்றது. சர்ப்பப் பிஞ்சுக்கின்ற தென்னும் விசிஷ்டப் பிரமத்தில் விசேஷியம் இரஜ்ஜு, சர்ப்பத்தன்மை விசேஷணம். ஏனெனின், சர்ப்பத்தன்மையின் சமவாய சம்பந்தம் இரஜ்ஜுவில் தோற்றுகின்றது. அச் சமவாயத்திற்குச் சர்ப்பத்தன்மை பிரதியோகியும், இரஜ்ஜு அது யோகியுமாம். அங்ஙனமே வெள்ளியிருக்கின்றது என்னும் பிரமத்தால் சுத்தியில் இரஜதத்தன்மையின் சமவாயம் தோற்றுகின்றது. அச்சமவாயத்திற்குப் பிரதியோகி இரஜதத்தன்மையாகலின் அது விசேஷணமாம்; சுத்தி அதுயோகியாகலின் விசேஷியமாம். இவ்வாற்றால் சகல பிரமஞானங்களாலும் விசேஷணத்தின் அபாவமுடையதன்கண் விசேஷணம் தோற்றுகின்றது. ஆகலின் நியாயமதத்தில் விசேஷணத்தின் அபாவமுடையதன்கண் விசேஷணத் தோற்றுதல் பிரமம் (மயக்கம்) எனப்படும். அதனையே வ்யநாந்த ஞான மென்பர்; அந்நியநாகீக்யாநி யென்றும் கூறுவர். பிரமஞானத்தின்கண் சூக்ஷ்மவிசாரத்தை அந்நியநாகீக்யாத்வாதமென்னும் தூஷிற் சக்கரவர்த்தி கதாதரபட்டாசாரியர் எழுதியிருக்கின்றனர். அஃது அறிதற்கரியதாகலின் ஈண்டெழுதப்படவில்லை. இவ்வாற்றால் நியாயமதத்தில் சர்ப்பமுதலிய பிரமத்திற்கு விஷயம் இரஜ்ஜுமுதலியனவாம்; சர்ப்பாதிக ளன்று. பிரத்தியகஷவடிவமான பிரம (மயக்கம்) ஞானமும் இந்திரிய ஜந்தியமாம்.

கௌ. வேதாந்த சித்தாந்தத்தின் அநுபாரமாக இந்திரிய ஜந்தியமாகாத பிரமஞானத்தின் தன்மை. வேதாந்த சித்தாந்தத்தில் சர்ப்பப்பிரமத்திற்கு விஷயம் இரஜ்ஜுவன்று; அநிர்வசனீய சர்ப்பமாம். பிரமஞானம் இந்திரியஜந்தியமன்று. நியாயமதத்தில் சகல ஞானங்களுக்கும் ஆசிரயம் ஆத்மாவாம். வேதாந்த மதத்தில் ஞானத்திற்குப் குபாதானகாரணம் அந்தக்கரணமாகலின் அந்தக்கரணம் ஆசிரயமாம். நியாயமதத்தில் சகலமுதலியவற்றை ஆத்மாவின் குணமென்பர். அவை முழுவதும்

பிரகாசம்.] கௌ. வேதா-சித்தா-அநு-இந்தி-ஜந்- ௩௭
பிரமஞான-தன்மை.

அந்தக்கரணத்தின் பரிணாமமாம். ஆகலின் அந்தக்கரணத்தின் தர்மமாம். ஆத்மாவின் தர்மம் மன்று. ஆனால் பிரமஞானம் அந்தக்கரணத்தின் பரிணாமம் மன்று; அவித்தையின் பரிணாமமாம். இதனை விசாரசாகரத்தில் எழுதியிருத்தலால், ஈண்டு எழுதுவதற்குப் பயனில்லை.

பிரமஞானத்தின் சுருக்கமாகிய தன்மை இதுவாம்:—சர்ப்ப சம்ஸ்காரத்தோடு கூடிய புருஷனது தோஷ சகித நேத்திரத்திற்கு இரஜ்ஜுவுடன் சம்பந்த முண்டாகுங்காலத்து இரஜ்ஜுவின் விசேஷ தர்மமாகிய இரஜ்ஜுத்தன்மையும் தோற்றுகிற தில்லை; இரஜ்ஜுவினுள்ள வைக்கோல் வடிவமாகிய அவயவம் யாதோ அதுவும் தோற்றுகிறதில்லை; ஆனால் இரஜ்ஜுவில் சாமானிய தர்மமாகிய இதந்தை (இதுவெனுந்தன்மை) தோற்றுகின்றது. அங்ஙனமே சுத்தியில் சுத்தித்தன்மையும், கருமுதுகுடைமையும், முக்கோணத் தன்மையும் தோற்றுகிற தில்லை. ஆனால் சாமானிய தர்மமாகிய இதந்தை தோற்றுகின்றது. ஆகலின் நேத்திர வாயிலாக அந்தக்கரணம் இரஜ்ஜுவை யடைந்து இதுவென்னும் வடிவினதாகிய பரிணாமத்தை யடைகின்றது. அந்த இதுவென்னும் வடிவினதாய் விருத்தி யுபகித (விருத்தியை யுபாதி யாக வுடைய) சேதனத்தின்கணுள்ள அவித்தையின் சரீர்பாகாரம் ஞானகாரமென்னும் இரண்டு பரிணாமங்க ளுண்டாகின்றன. அங்ஙனமே தண்ட சம்ஸ்காரத்தோடு கூடிய புருஷனது தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரத்திற்கு இரஜ்ஜுவின் சம்பந்தத்தால் யாண்டு விருத்தி யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுத் தண்டமும் அதன் ஞானமும் அவித்தையின் பரிணாமங்க ளாகின்றன. மாலையும் அதன் ஞானமும், மாலேச் சம்ஸ்காரத்தோடு கூடிய புருஷனது தோஷ சகித நேத்திரத்திற்கு இரஜ்ஜுவோடு சம்பந்தமுண்டாக, அதனது இதுவென்னும் வடிவினதாய் விருத்தி யுண்டாகின்றதோ, அதனது விருத்தி யுபகித சேதனத்திலுள்ள அவித்தையின் பரிணாமமாகின்றன. யாண்டு ஒரு இரஜ்ஜுவோடு மூன்று புருஷர்களது தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரங்களுக்குச் சம்பந்த முண்டாக, சர்ப்பம் தண்டம் மாலையென்னும் ஒவ்வொன்றன் பிரமம் அவர்களுக் குண்டாகின்றதோ, ஆண்டு எவன் விருத்தி யுபகிதத்தில் எவ்விஷய முண்டாயிருக்கின்றதோ, அவனுக்கு அவ்விஷயமே காணப்படுகின்றது. மற்றவனுக்குக் காணப்படுகிறதில்லை. இவ்வாற்றால் பிரமஞானம் இந்திரிய

ஜந்நிய மன்று; அவித்தையின் விருத்தி ரூபமாம். ஆனால் எந்த விருத்தி யுபகித சேதனத்திலுள்ள அவித்தையின் பிரமாணம் பிரமமோ, அவ்விதுவென்னும் வடிவினதாய விருத்தி கேத்தித்தோடு இரஜ்ஜு முதலிய விஷயங்களுக் குண்டாம் சம்பந்தத்தை அண்டா கின்றது. இதனால் பிரம ஞானத்தில் இந்திரிய ஜகத்யத் தன்மை தோற்றுகின்றது. அநிர்வசனீயக்கியாதிரிந்திருபணமும் அந்நியதா க்கியாதி முதலியவற்றின் கண்டனமும் கௌபப் பிரமம்மாதந்ததாற் செய்யப்பட்ட கியாதிவிராத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. அவை மிகக் கடினமாகலின் ஈண் டெழுதப்பட்டவில்லை. இவ்வாற்றால் வேதாந்த சித்தாந்தத்தில் பிரமஞானம் இந்திரிய ஜகத்யமன்று.

௧௮. நியாயத்திற்கும் வேதாந்தத்திற்குமுள்ள
அந்நிய வேற்றுமை.

வேதாந்த சித்தாந்தத்தில் அபாவத்தின் ஞானமும் இந்திரிய ஜந்நியமன்று. அதுபலப்பதியென்னும் வேறு பிரமாணத்தால் அபாவத்தின் ஞான முண்டாகின்றது. ஆகலின் அபாவத்தினது பிரத்தி யக்ஷத்திற் கேதுவாக விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்தத்தை அங் கீகரித்தல் நிஷ்பலமாம். ஜாதிக்கும் வியத்திக்கும் சமவய சம்பந்தமில்லை. ஆனால் தாதாத்மிய சம்பந்த முண்டு. அங்ஙனமே குணத்திற்கும் குணிக்கும், கிரியைக்கும் கர்த்தாவிற்கும், காரியத்திற்கும் உபாதான காரணத்திற்கும் தாதாத்மிய சம்பந்த முண்டு. ஆகையால் சமவய ஸ்தானத்தில் தாதாத்மியத்தைக் கூறுகின்றனர். துவக்கு முதலிய இந்திரியங்கள் எங்ஙனம் பூத ஜந்நியமோ, அங்ஙனமே சுரோத்திரேந்திரியமும் ஆகாய ஜகத்யமாம்; ஆகாய வடிவமன்று. பீமாம்ஸாமதத்தில் சத்தம் திரவிய மாம். வேதாந்த மதத்தில் குணமாம். ஆனால் நியாயமதத்திலோ சத்தம் ஆகாயத் தின் குணமேயாம். வேதாந்த மதத்தில் வித்தியாரணிய சுவாமி கள் பஞ்ச பூதங்களுக்கும் குணம் கூறியிருக்கின்றார். வேதாந்த மதத்தில் வாசஸ்பதிமிகிரர் மனம் இந்திரியமெனக்கொண்டிருக்கின் றார். மற்றைய நூலாசிரியர்கள் மனதை இந்திரியமெனக் கொள்ள வில்லை. எவர்கள் மதத்தில் மனம் இந்திரிய மன்றோ, அவர்கள் மதத்தில் சுக துக்கங்களின் ஞானம் பிரமாண ஜந்நிய மன்று; ஆகையால் பிரமையன்று. ஆனால் சுக துக்கங்களாகக் கிபாவியமாம் வாசஸ்பதிமிகிரர் மதத்தில் சுக முதலியவற்றின் ஞானம் மனரூபம்

பிரமாண ஜந்நியமாம். ஆகையாற் பிரமையாம். பிரஹ்மத்தின் அபரோகூ ஞானமோ இரண்டு மதங்களிலும் பிரமையாம். அது வாசஸ்பதிமிகிரர்மதத்தில் மனரூபப் பிரமாணஜந்நியமும், மற்றையோர் மதத்தில் சப்தரூபப் பிரமாண ஜந்நியமாமாம்.

கக. சாரக்கிராகி (சாரத்தைக் கிரகிக்கும்)

திருஷ்டியினால் வாசஸ்பதி மதத்தின்

(மனதினது இந்திரியத்தன்மையின்)

அங்கீகாரம்.

எவர்கள் மதத்தில் மனம் இந்திரிய மன்றோ, அவர்கள் மதத்தில் இந்திரிய ஜந்நியத்துவம் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தின் இலக்ஷணமன்று. ஆனால் விஷய சேதனத்திற்கு விருத்தி சேதனத்தோடுள்ள அபேதமே பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தின் இலக்ஷணமாம். விருத்திசேதனத்திற்கும் விஷய சேதனத்திற்கும் அபேத முண்டாகுந் தன்மை விசார சாகரத்தில் ஸ்பஷ்டமாம். வாசஸ்பதியின் மதமும் நன்றே. ஆனால், வாசஸ்பதியின் மதத்தில் இத்தோஷங்கள் கூறுகின்றனர்:— (க) மனத்திற்கு அசாதாரண விஷய மில்லை. ஆகலின் மனம் இந்திரிய மன்று. (உ) கீதையின் வசனத்திற்கும் விரோதமாம். கீதையின் மூன்றாவது அத்தியாயத்தின் நாற்பத்திரண்டாவது சுலோகத்தில் மனம் இந்திரியங்களின் பரமாம் (இந்திரியங்களுக்கு மேலானதாம்) என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. மனமும் இந்திரியமாகுமாயின் இந்திரியத்தினும் மனம் பரமெனல் சம்பவியாது. (௩) மானசஞானத்திற்குப்பிரஹ்மம்விஷயமாகாதென்று சருதி ஸ்மிருதிகளில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. வாசஸ்பதியான வர்மனத்திற்குஇந்திரியத்தன்மையை அங்கீகரித்துப்பிரஹ்ம சாக்ஷாத்காரமும் மனரூப இந்திரிய ஜந்நியமாமாகலின் மானசமா மெனக் கூறியிருக்கின்றனர். அது விருத்தமாம். (ச) அந்தக்கரணத்தின் அவஸ்தையை மன மென்பர். அவ்வந்தக்கரணம் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திற்கு ஆசிரயமாயிருத்தலின் கர்த்தாவாம். யாது கர்த்தாவாகுமோ, அது கரணமாகாது. ஆகலின் மனம் இந்திரிய மன்று. எத்தோஷங்கள் மனதின் இந்திரியத்தன்மையில் சொல்லப்படுகின்றனவோ, அவை விசாரித்துப் பார்க்குமிடத்துத் தோஷமாகா. ஏனெனின், (க) மனதின் அசாதாரண விஷயங்கள் சுகம் துக்கம் இச்சை முதலியனவாம். அந்தக்கரண விசிஷ்டன் ஜீவன். (உ) கீதை

யில் இந்திரியங்களுக்குப் பரம் மன மெனக்கூறப்பட முருக்கின்றது. ஆண்டு இந்திரிய சப்தத்தால் புற வித்திரியங்கள் கொள்ளப்படுகின்றன. ஆகலின் புற வித்திரியங்களினும் மன வித்திரியம் பரம மென்பது சீதாவசனத்தின் அபித்தமாதலால் விவரிக்கப்படவில்லை.

(ங)மானசஞானத்திற்குவிஷயம் பிரஹ்மமன்றெனக்கூறுதற்கு இஃதபிப்பிராய மாம்:— சம தமாத் சம்ஸகாத நின்றுப விஷிப்த (கலக்கமுள்ள) மனதினாலுண்டாகியஞானத்திற்கு விஷயம் பிரஹ்ம மன்று. மானச ஞானத்தின் பலனியப்பியத் தன்மை பிற்பாடுந் திலலை. விருத்தியிற் சிதாபாசன்பலமென்பதிலை. அங்ஙனக்கு (சிதாபாசனுக்கு) விஷயம் பிரஹ்மமன்று. கடமுதலிய அகாத்மபாதார்த் தங்களை விருத்தியடையுங்காலத்து விருத்திசிதாபாசனென்னும் இரண்டற்கும் பதார்த்தங்கள் வியாப்பிய (விஷய) மாகின்றன. பிரஹ்மமாகார விருத்தியிற் சிதாபாசனுக்குப் பிரஹ்மம் வியாப்பிய (விஷய) மன்று; விருத்திமாத்திரத்திற்கு விஷயமாம். இவ்விஷயம் விசாராக ரத்தின் நான்காவது தரங்கத்தில் தெளிவாகச் சொல்லப்பட முருக்கின்றது. பிரஹ்மத்தினிடத்து மனத்திற்கு விஷயமாகத் தன்மை நிகேதிக்கப்பட்ட முருத்தல்போலச் சத்தத்திற்கு விஷயமாகத் தன்மையும் நிகேதிக்கப் பட்டிருக்கின்றது. “யதோவாவொயிவத-புனெச வுராபு) உஸ்ஸாஸஹ - வாக்கானது மனதோடு சென்றடையாது எதனினின்றும் திரும்புகின்றதோ” என்பது (சுருதி) நிகேதவசனம். ஆண்டுச் சத்தத்தாற்றேன் றியஞானத்திற்குவிஷயம் பிரஹ்மமன்று எனும்பொருளை அங்கீகரிக்கின்மகாவாக்கியங்களுஞ்சத்தருபமே யாம். அவற்றனுண்டாகிய ஞானத்திற்கும் பிரமம் விஷயமாகாது; சித்தார்த்தத்திற்கும் பங்கமுண்டாகும். ஆதலால் நிகேத வசனத்திற்கு பொருளாம்:—பிரஹ்மம் சத்தத்தின் சக்திவிருத்தி ஜந்ரிய ஞானத்திற்கு விஷயமாகாது; ஆனால் சத்தத்தின் இலகூஹவிருத்தி ஜந்ரிய ஞானத்திற்கு விஷயமாகும் என்பதாம். அங்ஙனமே இலகூஹ விருத்தி ஜந்ரிய ஞானத்திலும் சிதாபாச ரூப பலத்திற்குப் பிரஹ்மம் விஷய மன்று. ஆனால் ஆவரண பங்கரூப விருத்தி மாத்திரத்திற்கு விஷயமாகத் தன்மை பிரஹ்மத்தின்கண் ணுளது. சப்த ஜந்ரிய ஞானத்திற்கு விஷயமார்தன்மை முற்றிலும் நிகேதிக்கப் படுவதில்லை. அதுபோல மானஸ ஞானத்திற்கு விஷயமார்தன்மையும் முற்றிலும் நிகேதிக்கப்படுகிறதில்லை. ஆனால் சம்ஸ்காரமின்

பிரகாசம்.] கக சார-திருஷ்டி-வாச-அங்கீகாரம். சக

விய மனதிற்குப் பிரஹ்ம ஞானத்தில் ஏதுவார் தன்மையில்லை. மானச ஞானத்திலுள்ள சிதாபாச அம்சம் எதுவோ, அதற்கு விஷயமார் தன்மையு மில்லை. சங்கை:—பிரஹ்ம ஞானத்தில் மனதிற்குக் கரணத் தன்மை யிருக்கின், பிரஹ்ம ஞானம் இரண்டு பிரமாணத்தாற் றேன்றியதா மெனல் வேண்டும். ஏனெனின், மகாவாக்கியங்களில் பிரஹ்ம ஞானத்தின் கரணத்தன்மை யுள் தெனப் பாஷியகாரர் முதலியோர்களால் எங்கும் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் அதன் நிஷேதமோ பொருந்தாது. மனதிற்கும் கரணத்தன்மை கூறுவோமாயின், பிரமையின் கரணம் பிரமாண மெனப்படு மாகலான், பிரஹ்மப் பிரமைக்குச் சத்தம் மனமென்னும் இரண்டு பிரமாணங்கள் சித்தமாகின்றன. ஆயின் அது திருஷ்ட விருத்தமாம். ஏனெனின், சாக்ஷாஷ். முதலிய பிரமைகளுக்கு நேத்திர முதலியன ஒவ்வொன்றே பிரமாணமாம். ஓர் பிரமைக்கு இரண்டு பிரமாணம் ஏதுவாதலைக் கண்டதுமில்லை, கேட்டதுமில்லை. நையாயிகரும் சாக்ஷாஷ்முதலிய பிரமையில் மனதிற்குச் சககாரித்தன்மையை யங்கீகரித்து, நேத்திர முதலியவற்றிற்கே பிரமாணத்தன்மை ஒப்பி யிருக்கின்றனர். மனதிற்கே கொப்பவில்லை. சகமுதலியவற்றின் ஞானத்தில் கேவல மனதிற்கே பிரமாணத்தன்மையங்கீகரித்திருக்கின்றனர். மற்றவற்றிற்கில்லை. ஆகலின் ஒரு பிரமைக்கு இரண்டினைப் பிரமாணமாகக் கூறுதல் திருஷ்ட விருத்தமாம். கடத்தில் நேத்திரம் துவக்கு என்னும் இரண்டிந்திரியங்களுக்கும் யோக்கியதை யிருத்தல்போல யாண்டு ஒரு பதார்த்தத்தில் இரண்டு இந்திரியங்களுக்கு யோக்கியதை யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் இரண்டு பிரமாணத்தால் ஒரு பிரமை யுண்டாகிற தில்லை. நேத்திரப் பிரமாணத்தால் குடத்தின் சாக்ஷாஷப் பிரமையும், துவக்குப் பிரமாணத்தால் துவாசப் பிரமையு முண்டாகின்றன. இரண்டு பிரமாணங்களால் ஒரு பிரமையின் உற்பத்தி காணப்படுகிற தில்லையென்று இவ்வாறு கூறுவானாயின், அச்சங்கை பொருந்தாது. ஏனெனின், பிரத்தியபிஞ்ஞாபிரத்தியகூ முண்டாகுமிடத்துப் பூர்வ அநுபவமும் இந்திரியமுமாகிய இரண்டு பிரமாணங்களால் ஒருபிரமை யுண்டாகின்றது; ஆதலால் திருஷ்ட விருத்த மாகாது. யாண்டுப் பிரத்தியபிஞ்ஞை யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் பூர்வ அநுபவம் சம்ஸ்காரவாயிலாக ஏதுவாம். சையோகமுதலிய சம்பந்த வாயிலாக இந்திரியம் ஏதுவாம்.

ஆகலின் சம்ஸ்காரரூப வியாபாரமுடைய காரணம் பூர்வ அநுபவ மாம். சம்பந்தரூப வியாபாரமுடைய காரணம் இந்திரியமாம். ஆகலின் பிரமைக்குக் கரணமாயிருத்தலின் இரண்டும் பிரமாணமாம்.

அங்ஙனமே பிரஹ்மசாக்ஷாத்காரமாகிய பிரமைக்குச் சப்தம் மனமென இரண்டு பிரமாணங்க ளுளவெனக் கூறுதலில் திருஷ்ட விரோதமின்று. * மாறாகிய பிரஹ்மசாக்ஷாத்காரத்திற்கு மனமாகிய இந்திரியத்தாற் றேன்றிய தன்மை அங்குகரிக்கின் பிரத்தியக்ஷத் தன்மை விவாதமின்விச் சித்திக்கின்றது. பிரஹ்ம ஞானத்திற்குக் கேவலம் சப்தத்தாற் றேன்றிய தன்மை யங்குகரிக்கின் விவாதத் தாற் பிரத்தியக்ஷத்தன்மை சித்திக்கின்றது. தசம திருஷ்டாந்தத் திலும் இந்திரியத்தாற் றேன்றிய தன்மை சப்தத்தாற் றேன்றிய தன்மைகளுக்கு விவாதமுளது. இந்திரிய ஜந்திய ஞானத்திற்குப் பிரத்தியக்ஷத் தன்மையில் விவாத மில்லை. பிரத்தியபிஞ்ஞாபிரத்தியக்ஷத்தில் பூர்வ அநுபவத்தாற் றேன்றிய சம்ஸ்காரம் சககாரியும் கேவல இந்திரியம் பிரமாணமுமாமெனக் கூலின், அதற்குச் சமாதானம் இதுவாம்:—பிரஹ்மசாக்ஷாத்காரமாகிய பிரமையினும் சப்தம் சககாரியும், கேவல மனம் பிரமாணமுமாம். வேதாந்த பரிபாலஷ முதலிய நூல்களில் இந்திரிய ஜந்திய ஞானத்திற்குப் பிரத்தியக்ஷத்தன்மை கூறுதலில் எத்தோஷம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதோ, அதற்குச் செவ்வையான சமாதானம் நியாய கேளஸ்துப் பழலிய நூல்களில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அதனைத் தெரிய விரும்புவோர் அவற்றிற்கண்டுகொள்க. (ச) ஞானத்திற்கு ஆகிரயமாயிருத்தலின் அந்தக்கரணம் கர்த்தாவாம்; ஆகலின் ஞானத்திற்குக் கரணமாகாதென மனத்திற்கு இந்திரியத் தன்மையில் எந்தத் தோஷம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதோ, அந்தத்தோஷமுமில்லை. ஏனெனின் தர்மியாகிய அந்தக்கரணம் ஞானத்திற்கு ஆகிரயமாயிருத்தலின் கர்த்தா வாம். அந்தக்கரணத்தின் பரிணாமமாகிய மனம் ஞானத்திற்குக் கரணமாம். இவ்வாற்றான் மனமும் பிரமை ஞானத்திற்குக் கரணமாம். ஆகலின் பிரமாணமாம்.

* பிரபஞ்ச திருஷ்டி பகிர்முகமும் பிரஹ்ம திருஷ்டி அந்தர்முகமுமாயிருத்தலின் மாறாகிய பிரஹ்மசாக்ஷாத்கார மென்றார்.

பிரகாசம்.] ௨௦. நியாயத்திற்கும் வேதாந்தத்திற்கும் சூந்
பிரத்தியக்ஷ விசாரத்திலுள்ள பேதம்.

யாண்டு இந்திரியத்தால் திரவியத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டா
கின்றதோ, ஆண்டு நியாய வேதாந்தமதங்களில் வேற்றுமையில்லை.
திரவியத்திற்கு இந்திரியத்தோடுமுண்டாம் சையோகமே சம்பந்த
மாம். இந்திரியத்தோடு திரவியத்தினது ஜாதி அல்லது குண
த்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகுமிடத்து நியாயமதத்திலோ சையுத்த
சமவாய சம்பந்த மிருக்கின்றது. வேதாந்த மதத்தில் சையுத்த
தாதாநீய சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஏனெனின், நியாயமதத்தில்
எவற்றிற்குச் சமவாய முண்டோ, அவற்றிற்கு வேதாந்த மதத்தில்
தாதாநீய சம்பந்த முண்டு. குணத்தினது ஜாதியின் பிரத்தியக்ஷத்
தில் நியாய மதப்படி சையுத்த சமவேத சமவாய சம்பந்த முண்டு.
வேதாந்த மதத்தில் சையுத்த தாதாநீயமுடைய தாதாநீய சம்பந்த
முண்டு. இதனையே சையுத்தாபின்ன தாதாநீய மென்பர். இந்திரிய
த்தோடு சையுத்தமான கடமுதலியவற்றில் தாதாநீய முடையன்
உருவ முதலியன வாம். அவற்றில் தாதாநீய சம்பந்தம் உருவ
த்தன்மை முதலிய ஜாதிக்காம். எங்ஙனம் உருவமுதலியன கட
முதலியவற்றில் தாதாநீய முடையனவோ, அங்ஙனமே கடமுத
லியவற்றோடு அபின்னமுமா மென்றுசொல்லப்படுகின்றன. அபின்
னத்திற்கே தாதாநீய சம்பந்த முண்டாகின்றது. யாண்டுச் சுரோ
த்திரத்தால் சத்தத்தின் சாக்ஷாத்கார முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு
நியாயமதத்திலோ சமவாய சம்பந்த முண்டு. வேதாந்த மதத்தில்
சுரோத்திரேந்திரியம் ஆகாயத்தின் காரியமாகலின், சக்ஷமுதலிய
வற்றில் கிரியை யுண்டாவதுபோல, சுரோத்திரத்தின் கிரியை யுண்
டாய்ச் சத்தமுடையதிரவியத்தோடு சுரோத்திரத்திற்குச் சையோக
முண்டாகின்றது. அச்சுரோத்திரசையுத்த திரவியத்தில் சத்தத்தின்
தாதாநீயசம்பந்த மிருக்கின்றது. ஏனெனின், வேதாந்த மதத்தில்
சத்தம் பஞ்சபூதங்களின் குணமாயிருத்தலால் பேரிமுதலியவற்றி
னும் சத்தம் இருக்கின்றது. ஆகலின் சுரோத்திரத்தின் சையுத்த
தாதாநீய சம்பந்தத்தான் சத்தத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்
றது. சத்தத்தன்மையின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகுமிடத்துச் சுரோ
த்திரத்தின் சையுத்த தாதாநீயமுடைய தாதாநீயசம்பந்த மிருக்கின்
றது. வேதாந்தமதத்தில் எங்ஙனம் சத்தத்தன்மை சாதியோ, அங்
ங்ஙனமே தாரத்தன்மை மந்தத்தன்மைகளும் ஜாதியேயாம். நியாய
மதத்தைப்போல ஜாதிக்கு வேறாய் உபாதியில்லை. ஆகலின் சத்தத்

தன்மை ஜாதிக்குச் சரோத்திரத்தினோடொன்றாய் பற்றி மெதுவோ, அச்சம்பந்தமே தாரத்தன்மை மந்தத் தன்மைக்குத் துணை. விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தமில்லை, அபாவத்தின் ஞானம் அதுபலத்திப்பிரமாணத்தா னுண்டாகின்றது. எவ்வித்தியத்தானும் அபாவத்தின் ஞானமுண்டாகிறதில்லை. ஆகலின் அபாவத்திற்கு இந்திரியத்தோடு சம்பந்தம் அபேக்ஷிக்கப்படுகிறதில்லை. இது நியாயமாதத்திற்கும் வேதாந்த மதத்திற்கும் பிரத்தியக்ஷவிசாரத்தினால் பெறலாம்.

உக. பிரத்தியக்ஷப்பிரமையின்

உபசங்காரம்.

இவ்வாற்றால் பிரத்தியக்ஷப் பிரமைக்கு ஆறு பேத முண்டு. அவற்றின் கரணமும் ஆறாம். ஆகையால் தேத்திர முதலிய ஆறு இந்திரியங்களும் பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணமெனப்படும். நியாயமாதத்திலும் வாசஸ்பதீமதத்திலும் ஆறாவது பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணம் மனமாம். பஞ்சபாதிகை யென்னும் நூலின் கர்த்தாவாகிய பத்மபாதாசாரியரது மதத்தை யநுசரித்தவர்கள் மனதைப் பிரமாணமென்று கொள்ள வில்லை. சுக நுகங்களுகோ சாக்ஷி பாஸ்யங்களாமாகலின் அவற்றின் ஞானம் பிரமையன்று. விசிஷ்ட ஜீவனில் அந்தக் கரண பாகம் சாக்ஷி பாஸ்யமாம். சேதன பாகம் கவையம் பிரகாசமாம். ஆகலின் ஜீவனது ஞானமும் மானசமன்று. பிரஹ்மவிக்ரையாகிய அபரோக்ஷ ஞானம் பிரமை வடிவமாயினும், அதன் கரணம் சத்தமாம்; மனம் பிரமாண மன்று. ஆனால் பஞ்சபாதீகாதாரத்தித்தந்த மெதுவோ, அதன்கண்ணும் பிரத்தியக்ஷப் பிரமைக்கு ஆறு பேதமுண்டு. சப்தஜநிய பிரஹ்மப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமை ஆறாவதாம். அபாவத்தின் ஞானம் அதுபலத்திப் பிரமாண ஜநியமாயினும் பிரத்தியக்ஷமாம். இவ்வார்த்தையினை அதுபலத்திப்பிரமாண நிரூபணத்திற் கூறுவாம். இதனால் பிரத்தியக்ஷப் பிரமைக்கு ஏழு பேதங்கள் சம்பவிக்கின்றன. என்றாலும் இந்நூலின்படி அபாவ ஞானத்தில் பிரத்தியக்ஷத் தன்மை யில்லையாகலின், பிரத்தியக்ஷப் பிரமைக்கு ஆறுபேத முண்டு; ஏழில்லை. கருக்கமாகப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணம் சொல்லப்பட்டது.

முற்பிரகாசம்

பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணநிரூபணம்

முடிந்தது.

ஓம்.

தத்ஸத்ப்ரஹ்மணேநமஃ.

இரண்டாவது பிரகாசம்.

அநுமானப் பிரமாணநிருபணம்.

௨௨. அநுமிதியினது சாமக்கிரியின்

பேதமும் சொருபமும்.

அநுமிதிப் பிரமையின் கரணமெதுவோ அது அநுமானப் பிரமாணமெனப்படும். இலிங்க ஞானத்தாற்றேன்றும் ஞானமெதுவோ, அது அநுமிதியெனப்படும். எங்ஙனம்: பருவதத்தில் புகையின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமுண்டாய் வன்னியின் ஞானமுண்டாகின்றது; ஆண்டுப் புகையின் பிரத்தியக்ஷ ஞானம் இலிங்க ஞானமெனப்படும். அதனால் வன்னியின் ஞானமுண்டாகின்றமையின் பருவதத்தில் வன்னியின் ஞானம் அநுமிதியாம். எதன் ஞானத்தாற் சாத்தியத்தின் ஞானமுண்டாகின்றதோ அது இலிங்கமெனப்படும். அநுமிதி ஞானத்தின் விஷயம் சாத்தியமெனப்படும். அநுமிதிக்கு விஷயம் வன்னியாகலின் வன்னி சாத்தியமாம். தூம ஞானத்தால் வன்னியாகிய சாத்தியத்தின் ஞானமுண்டாதலான் தூமம் இலிங்கமாம். வியாப்பியத்தின் ஞானத்தால் வியாபகத்தின் ஞானமுண்டாகின்றதாகலின் வியாப்பியத்தை இலிங்கமென்பர். வியாபகத்தைச் சாத்தியமென்பர். வியாத்தியுடையதனை வியாப்பியமென்பர். வியாப்தி நிரூபகத்தைவியாபகமென்பர். அவிராபாவரூப சம்பந்தத்தை வியாத்தி யென்பர். எங்ஙனம்: தூமத்தில் வன்னியின் அவிநாபாவரூப சம்பந்த மிருக்கின்றது; அதுவே தூமத்தில் வன்னியின் வியாப்தியாம். ஆகையால் தூமம் வன்னியின் வியாப்பியமாம். அந்த வியாப்திரூப சம்பந்தத்தின் நிரூபகம் வன்னியாம். ஆகலின் தூமத்தின் வியாபகம் வன்னியாம். எஃகின்றி எது உளதாகாதோ, அதன் அவிராபாவரூப சம்பந்தம் அதன்கண் சொல்லப்படுகின்றது. வன்னியின்றித் தூம மிராதாகலின் வன்னியின் அவிராபாவரூப சம்பந்தம் தூமத்தின்க ணுள்ளது. வன்னியினிடத்துத் தூமத்தின் அவிராபாவமில்லை. ஏனெனின் ஒழுக்கக்காய்ச்சிய இருப்புத்துண்டில் தூமமின்றி வன்னியிருக்கின்றது. ஆகையாற் தூம

த்தின் வியாப்பியம் வன்னி யன் று. வன்னியின் வியாப்பியம் தூம மாம். அங்ஙனமே உருவத்தின் வியாப்பியம் இரசமாம். பிருதிவி ஜல தேயுக்களில் உருவமிருக்கின்றது. பிருதிவியினும் ஜலத்தினும் இரச மிருக்கின்றது. ஆகையால் உருவத்தின் அவிநாபாவருப சம்பந்தம் இரசத்தின்க ணிருத்தலால் உருவத்தின் வியாப்பியம் இரச மாம். உருவத்தில் இரசத்தின் வியாபாவம் (இரசமின் பிருதிருத்தல்) இருக்கின்றது. தேயுவில் இரசவிநாபாவம் (இரசமின் பிருதிருத்தல்) இருக்கின்றது. ஆகையால் இரசத்தின் வியாப்பியம் உருவ மன்று. எதுதனின் வியாபிசாரியா (பிறழ்வுடையதா) கின்றதோ அது அதன் வியாப்பிய மாகாது. அதிக தோத்திரப்பது எதுவோ, அதுவியபிசாரியெனப்படும். தூமத்தினும் அதிகதேசத்திலிருக்கும் வன்னி யெதுவோ, அது தூமத்தின் வியாபிசாரியாம். இரசத்தினும் அதிக தேசத்தில் உருவ மிருக்கின்றது. ஆகையால் இரசத்தின் வியாபிசாரி உருவமாம். அற்ப தேசத்தி லிருப்பது எதுவோ, அதன்கண் அவிநாபாவ சம்பந்தமுண்டு. அதுவே வியாப்பியமாம். வன்னியினும் அற்பதேசத்தில் தூமமுளதாம். ஆகலின் வன்னிக்குத் தூமத்தில் அவிநாபாவருப வியாபித்யுண்டு. அத்தூமம் வியாபியமாம். உருவத்தினும் அற்ப தேசத்தில் இரச மிருக்கின்றது. ஆகையால் இரசத்தில் உருவத்தின் வியாபித்யுளது. அதனை யுடைய இரசம் வியாப்பியமாம். எங்ஙனம் அற்பதேசத்தி லிருப்பதன்கண் அதிக தேசமுடையதின் வியாபித்யுண்டோ, அங்ஙனமே இரண்டு பதார்த்தங்கள் சமான தேசத்தி லிருப்பன வாகுமாயின், அவற்றிற்கு மொன்றற் கொன்று வியாபித்யுண்டு. கந்தகுணமும் பிருதிவித்தன்மைச் சாதியும் கேவலம் பிருதிவியின்க ணிருப்பனவாம். ஆண்டு கந்தத்தின் வியாபித்யு பிருதிவித் தன்மையிலும், பிருதிவித் தன்மையின் வியாபித்யு கந்தத்திலும் உண்டு. அங்ஙனமே சிநேக குணமும் ஜலத்தன்மைச் சாதியும் ஜலத்தின்க ணுண்டு. ஜலமின்றிச் சிநேகமும் ஜலத்தன்மையு மிவா. ஆகலின் சமதேசத்திலிருப்பனவாயிருந்தலின் இரண்டும் ஒன்றற்கொன்று வியாபித்யுடையன வாதலால் வியாப்பியமாம். ஏனெனின், எங்ஙனம் அற்பதேசத் திருப்பதன்கண் அவிநாபாவருப சம்பந்த மிருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே சமான தேசத்தி லிருப்பனவாகிய பதார்த்தங்களுக்கும் ஒன்றற்கொன்று அவிநாபாவமுண்டு. பிருதிவித் தன்மையினும் அற்ப தேசத் திருப்பது கந்தம்; ஜலத் தன்மையி

னும் அற்ப தேசத்திருப்பது சிநேகம். ஏனெனின், முதல் கூணத்தில் நிர்க்குணத் திரவிய முண்டாகின்றது. இரண்டாவது கூணத்தில் குணமுண்டாகின்றது. ஜாதி முதல்கூணத்திலும் திரவியத்திலிருக்கின்றது. ஆகலின் கடத்தின் முதல் கூணத்தில் கந்தத்தின் வியபிசாரியாகிய பிருதிவித்தன்மை யிருத்தலால் அதன்கண் கந்தத்தின் அவிராபாவ சம்பந்தமாகிய வியாப்தியின் அபாவமிருக்கின்றது. உற்பத்தி கூணத்தி் விருப்பதாகிய ஜலத்தில் சிநேகத்தின் வியபிசாரியாகிய ஜலத்தன்மை யிருத்தலால் அதன்கண் சிநேகத்தின் அவிராபாவரூப சம்பந்தமில்லை. ஆதலாற் சிநேகத்தின் வியாப்திக்கு ஜலத்தன்மையில் அபாவ மிருத்தலால் சிநேகத்தின் வியாப்தியம் ஜலத்தன்மையன்று. இவ்வாற்றால் பிருதிவித்தன்மையின் வியாப்தியம் கந்தமாம்; கந்தத்தின் வியாப்தியம் பிருதிவித்தன்மையன்று. அங்ஙனமே ஜலத் தன்மையின் வியாப்தியம் சிநேகமாம்; சிநேகத்தின் வியாப்தியம் ஜலத் தன்மையன்று. என்றாலும் கந்தமுடைமையும் பிருதிவித்தன்மையும் ஒன்றற்கொன்று வியாப்தியுடையனவாம். ஆகலின் இரண்டும் ஒன்றற்கொன்று வியாப்தியமாம். அங்ஙனமே சிநேகமுடைமையும் ஜலத்தன்மையுமாகிய இரண்டும் ஒன்றற்கொன்று வியாப்தியமாம். ஏனெனின், கந்தத்தின் அதிகரணத்தன்மையைக் கந்தமுடைமை யென்பர். சிநேகத்தின் அதிகரணத்தன்மையைச் சிநேகமுடைமை யென்பர். எதன்கண் எந்தப் பதார்த்தம் எப்போதாயினு மிருக்குமோ, அதன்கண் அப்பதார்த்தத்தின் அதிகரணத்தன்மை என்றுமுள்தாம். இது வியாப்திநீருபணத்தில் ஜகதீச பட்டாசாரியர் முதலியோர்களால் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ஆண்டு இது பிரசங்கமாம்:—அவியாப்பியவிருத்தி பதார்த்தத்தின் அதிகரணத்தன்மை வியாப்பியவிருத்தியாம். அதிகரணத்தன்மை அவியாப்பியவிருத்தி யாகிறதில்லை. * அவியாப்பிய விருத்தி இருவகையாம். தேசத்தானாகிய அவியாப்பிய விருத்தியு முண்டு. காலத்தானாகிய அவியாப்பிய விருத்தியு முண்டு. எது பதார்த்தத்தின் ஏகதேசத்திலிருந்து ஏகதேசத்தில்வாதிருக்கின்றதோ, அது தேசத்தானாகிய அவியாப்பிய விருத்தி யெனப்படும். எங்ஙனம் : பதார்த்தத்தின் ஏகதேசத்தில் சையோகமுண்டாகின்றது. அது தேசத்தானாகிய அவியாப்பிய விருத்தியாம். ஆனால் சையோகத்தின் அதிகரணத்தன்மை பதார்த்தமுமுவதினு மிருக்கும். ஏகதேசத்தி

* தனது (அத்தியந்தாபாவ) ஸமானாதிகரணத் தன்மை அவ்வியாப்பிய விருத்தித் தன்மையாம்.

லிராது. ஆகலின் அவியாப்பியவிருத் திசையோகத்தின் அதிகரணத்தன்மை வியாப்பிய விருத்தியாம்; அவியாப்பிய விருத்தி யன்று. இது சிந்தாந்த மாம். ஒருகாலத்திலிருந்து ஒருகாலத்தில் இல்லாதிருப்ப தெதுவோ, அது காலிக் அவியாப்பிய விருத்தி யெனப்படும். முற்கூறிய விதத்தாற் கந்தமுதலிய குணங்கள் காலிக் அவியாப்பிய விருத்தியாம். அவற்றின் அதிகரணத்தன்மை திரவியத்தின் உற்பத்திசூனத்தினு மிருக்கின்றதாகலின் கந்தமுதலிய இரகமுடைமைகள் பிருதிவித்தன்மை ஜலத்தன்மைகளின் சமாதேச சமகாலத் திருப்பனவாம். இது நியாய ரீதியான சமாதானமாம். வேதாந்தமந்தத்திலோ நிர்க்குணத்திரவிய முண்டாகிறதில்லை. முதற்கண்ணே சகுணமுண்டாகின்றது. ஆகலின் கந்த பாகங்களுக்கும் பிருதிவித்தன்மை ஜலத்தன்மைகள் வியாப்பியமாம்.

உங். அநுமிதிஞானத்தில் வியாப்தியினது ஞானம் அபேக்ஷிக்கப்படுமாறு.

இவ்வாற்றால் அவிராபாவருப சம்பந்தம் வியாப்தியும் அதனை யுடையது வியாப்பியமுமாம். எவனுக்குப் பங்கு முதலியவற்றில் வியாப்பியமாகிய தூமத்தின் பிரத்தியகூ ஞானம் அல்லது சந்த ஞான முண்டாகின்றதோ, அவனுக்குப் பங்கு முதலியவற்றில் அக்கினியின் அநுமிதி ஞான முண்டாகின்றது. அங்கானமே இரகத்தின் ஞானத்தால் உருவத்தின் ஞான முண்டாகின்றது. ஆனால் எந்தப் புருஷனுக்குத் தூமம் வன்னி வியாப்பியமா மென்னும் ஞானம் முன் நிகழ்ந்திருக்குமோ, அவனுக்குத் தூமஞானத்தால் வியாப்பியத்தன்மையின் ஸ்மரண முண்டாய் வன்னியின் அநுமிதி யுண்டாகின்றது. வியாப்தியை வியாப்பியத்தன்மை யென்பர். அங் லானமே உருவத்தின் வியாப்பியம் இரகமாமென்னும் ஞானம் எவனுக் குண்டாகின்றதோ, அவனுக்கு இரகத்தின் ஞானத்தால் இரகத்தில் உருவத்தினது ஸ்மரண முண்டாய் உருவத்தின் அநுமிதி யுண்டாகின்றது. எவனுக்கு வியாப்பியத் தன்மையின் ஞானம் முன் நிகழவில்லையோ, அவனுக்குத் தூமமுதலியவற்றின் ஞானத்தால் வன்னி முதலியவற்றின் அநுமிதி நிகழா தாகலின், வியாப்தியின் ஞானம் அநுமிதிக்குக் கரணமாம். வியாப்தி யுடையதனை வியாப்பியமென்றும், வியாப்தியினை வியாப்பியத் தன்மையென்றும் கூறுவர். அந்த வியாப்தி ஞானமும் சந்தேகரூப காரண மன்று. ஏனெனின், தூமம் வன்னியின் வியாப்தி யுடையதா? அன்றா?

என்னும் ஞானம் எவனுக்கு முன் உண்டாயிருக்கின்றதோ, அவனுக்குத் தூமஞானத்தால் வன்னியின் ஞானமுண்டாகாது. ஆனால் “தூமம் வன்னியின் வியாப்தி யுடையது” என்னும் நிச்சய ஞாப ஞானம் எவனுக்குண்டாயிருக்கின்றதோ, அவனுக்குத் தூமஞானத்தால் வன்னியின் அநுமிதியாகிய ஞான முண்டாம். ஆகலின் வியாப்தியின் நிச்சயம் அநுமிதிக்கு ஏதுவாம். அந்த வியாப்தியின் நிச்சயம் உடனிகழ்ச்சி ஞானத்தா லுண்டாகின்றது. அடுக்களை முதலியவற்றில் அடிக்கடித் தூம வன்னிகளின் உடனிகழ்ச்சியைக் கண்டு “வன்னியின் வியாப்பியம் தூமமாம்” என்னும் ஞான முண்டாகின்றது. “தூமத்தின் வியாப்பியமாம் வன்னி” என்னும் ஞான முண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின், அடுக்களை முதலியவற்றில் வன்னியின் உடனிகழ்ச்சி எங்ஙனம் தூமத்திற் காணப் படுகின்றதோ, அங்ஙனமே தூமத்தின் உடனிகழ்ச்சி வன்னியிற் காணப்படினும் தூமத்தின் வியபிசாரமும் வன்னியிற் காணப்படுகின்றது. இதனால் எதன்கண் எப் பதார்த்தத்தின் வியபிசாரம் தோற்றது உடனிகழ்ச்சி தோற்றுக்கின்றதோ, அதன்கண் அப்பதார்த்தத்தினது வியாப்தியின் நிச்சயமுண்டாகின்றது. தூமத்தில் வன்னியின் வியபிசாரம் தோற்றது, உடனிகழ்ச்சி தோற்றுக்கின்றதாகலின், தூமத்தில் வன்னியினது வியாப்தியின் நிச்சய முண்டாகின்றது. வன்னியில் தூமத்தின் உடனிகழ்ச்சியும் தோற்றுக்கின்றது; வியபிசாரமும் தோற்றுக்கின்றது. ஆகலின், “தூமத்தின் வியாப்பியமாம் வன்னி” என்னும் நிச்சயம் உண்டாகிறதில்லை. உடனிகழ்ச்சி மென்பது கூட விருத்தற்காம். வியபிசார மென்பது வேறு யிருத்தற்காம். நீரினது புகையின்கண் வன்னியின் வியபிசாரமிருக்கின்றது. அக்கினி அணைந்தகாலத்து அடுக்களையி லிருக்கும் தூம மெதுவோ, அதன்கண் னும் வன்னியின் வியபிசார மிருக்கின்றது. என்றாலும் எதன் மூலம் சேதிக்கப்பட வில்லையோ, அப்படிப்பட்ட உயர்ந்த தூம ரேகையில் வன்னியின் வியபிசார மில்லை. ஆகையால் விலகூணமான தூம ரேகையில் வன்னியினது வியாப்தியின் பிரத்தியக்ஷமாகிய நிச்சய முண்டாகின்றது. அப்படிப்பட்ட விலகூண தூம ரேகையின் பிரத்தியக்ஷம் பர்வதமுதலியவற்றி லுண்டாய் ‘தூமம் வன்னியின் வியாப்பியமாம்’ என்னும் அநுபவத்தின் சம்ஸ்காரம் எழும்புகின்றது. அதன்பின் ‘வன்னியுடையது பர்வதம்’ என்னும் அநுமிதி யுண்டாகின்றது.

உச. சகல நையாயிகமதத்திலுமுள்ள

அநுமிதியின் கிரமம்.

நியாயமதத்தில் அநுமானப் பிரசங்கத்தில் அநேக பக்தங்கள்
 ஞான, அவை அவர்கள் தூல்களில் ஸ்பந்தமாம். ஆனால் சகல
 நையாயிகர் மதத்தினும் அநுமிதியின் கிரமம் இதுவாம்: முதற்
 கண் அநேகனை முதலியவற்றில் ஏது சாத்தியங்களின் உடனிகழ்
 ச்சிச் காட்சி யுண்டாகின்றது. அதனால் ஏதுவில் சாத்தியத்தினது
 வியாப்தியின் நிச்சயம் உண்டாகின்றது. அதன்பின் பர்வத முதலிய
 வற்றில் ஏதுவின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. அதன்பின் சம்ஸ
 காத்தின் எழுச்சி யுண்டாய் வியாப்தியின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்
 ரது. அதன்பின் சாத்தியத்தினது வியாப்தி விசிஷ்ட வரதானின் பிர
 த்தியக்ஷம் பக்ஷத்திலுண்டாகின்றது. அதனைப் பராமரிசமென்பர்,
 வன்னியின் வியாப்திய தாமமுடையது மலையென்பது பிரசித்தாது
 மானத்தில் பராமரிசத்தின் ஆகாரமாம். சாத்திய வியாப்திய ஏது
 யுடையது பக்ஷம் என்பது பராமரிசத்தின் சாமானிய ரூபமாம்.
 அதன் பின்னர் வன்னியுடையது பர்வதம் என்னும் அநுமிதி
 ஞான முண்டாகின்றது. இந்த முறையாக அநுமிதி யுண்டா
 கின்றது. ஆனால் பிராசீனர் (பழமையானோர்) மதத்தில் அநுமிதியின்
 கரணம் பராமரிசமாம். ஊற்றெல்லா ஞானமும் அந்நியகாதித்
 தாம் (பித்தோராற்றாற் பெறப்படுவதாம்). அவர்கள் மதத்தில்
 பராமரிசமே அநுமானமாம். பராமரிசத்தின் வியாபாரம் அகப்
 பாவியுடையது, அவர்கள் மதத்தில் வியாபாரமின்றிய காரணத்தைக்
 கரண மென்பர். ஆகையாற் பராமரிசமே அநுமிதியின் கரணமா
 யிருத்தலின் அநுமானமாம். சில நையாயிகர் ஞான வேட்கத்தின்
 அநுமான மென்பர், ஓர்பக்ஷத்தில் ஏதுவின் ஞானத்தை அநுமான
 மென்பர்; வியாப்தியின் ஸ்மிருதியையும் பராமரிசத்தையும் வியா
 பாரமென்பர். சிலர் வியாப்தியின் ஸ்மிருதி ஞானத்தை அநுமான
 மென்பர்; பராமரிசத்தை வியாபாரமென்பர். இவ்வாறு நையாயி
 சிகருத்த அநேகமத முண்டு. ஆனால் எல்லோர் மதத்தினும் பராமரி
 சத்தின் அங்கேயமுண்டு. சிலர் பராமரிசத்தைக் கரணமென்பர்,
 சிலர் வியாபாரமென்பர். பராமரிசமின்றி யநுமிதியுண்டா கா தென்
 பது சகல நையாயிகர்களது மதமாம்.

மீமாம்ஸைமதம் இதுவாம்:—யாண்டுப் பருவதத்தில் தூமத் தின் பிரத்தியக்ஷத்தால் வியாப்தியின் ஸ்மிருதியுண்டாய் வன்னி யின் அநுமிதியுண்டாய் விடுகின்றதோ, ஆண்டுப் பராமரிசமின்றி யும் அநுமிதி யநுபவசித்த மாம். ஆகையால் யாண்டுப் பராமரிச முண்டாய் அநுமிதி யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் பராமரிசம் அநு மிதிக்குக் காரணமன்று. ஆனால் பராமரிசம் அந்நியதாசித்தமென ப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: தெய்வீகமாய் வந்த கழுதை அல்லது குலால் பத்தினி கடத்தில் அந்நியதாசித்தமாம். கரண சாமக்கிரி யினும் புறம்பாயுள்ளதெதுவோ, அது அந்நியநாசித்த மெனப்படும். இவ்வாற்றான் மீமாம்ஸை மதத்தில் பராமரிசம் காரண மன்று. அதன் அதுசாரிகளும் பராமரிசமொன்றை விட்டு ரையாயிகர்களைப் போல அநேகபதார்த்தங்களை அனுமானமென்பர். சிலர் வியாப்தியின் ஸ்மிருதியையும், சிலர் அடுக்களை முதலியவற்றின்கண் வியாப்தி யின் அநுபவத்தையும், சிலர் பக்ஷத்தில் ஏதுவின் ஞானத்தையும் அனுமானமென்பர்.

உசு. அத்வைத மதா நுசாரமான

அநுமிதியின் கிரமம்.

அத்வைத நூலும் யாண்டு விரோத முண்டாத லில்லையோ, ஆண்டு மீமாம்ஸையினது * பிரக்கிரியையின் அநுசாரமாம். ஆத லால் அத்வைத மதத்தினும் பராமரிசம் காரண மன்று. ஆனால் அடுக்களை முதலியவற்றின்கண் உண்டாகும் வியாப்தியின் பிரத் தியக்ஷமாகிய அநுபவம் யாதோ, அது அநுமிதியின் கரணமாம். அந்த வியாப்தியினது அநுபவத்தின் உற்புத்த(எழுப்பிய) சம்ஸ்கா ரம் வியாபாரமாம், பர்வதத்திலுண்டாகும் தூமத்தின் பிரத்தியக்ஷ மெதுவோ, அது சம்ஸ்காரத்தின் † உற்போதகமாம். யாண்டு வியா ப்தியின் ஸ்மிருதியுண்டாய் விடுகின்றதோ, ஆண்டும் ஸ்மிருதியின் உற்பத்தியால் சம்ஸ்காரங்களினது நாசமோ உண்டாகிற் தில்லை. ஆதலால் ஸ்மிருதி சம்ஸ்காரம் என்னும் இரண்டுமுண்டு. ஆண்டும் அநுமிதியின் வியாபாரரூப காரணம் சம்ஸ்காரமாம். வியாப்தியின் ஸ்மிருதி காரண மன்று. ஏனெனின், அநுமிதியில் வியாப்தி ஸ்மி

* ஒரு பிரசாரமாகச் சொல்லப்படும் விஷயம் பிரக்கிரியை யெனப்படும்.

† உற்போதகம்—எழுப்புவது, புலப்படுத்துவது.

ருதியின் விபாபாரமாகிய காரணமென அங்கீகரிக்கினும் ஸ்மிருதியின் காரணம் சம்ஸ்காரமென அங்கீகரித்தலும், ஸ்மிருதியின் அதுமிதியின் காரணத்தன்மையை அங்கீகரித்தலும் வேண்டும். ஆகலால் இரண்டிலும் காரணத்தன்மையைக் கற்பித்தல் † கௌரவமாம். ஸ்மிருதியின் காரணமாக யங்கீகரித்த சம்ஸ்காரம் எதுவோ, அதனை அதுமிதியின் காரணமாக அங்கீகரிக்கின், ஸ்மிருதியின் காரணத்தன்மையை விடுதல் ‡ இலாகவமாம். இவ்வாற்றால் விபாப்தியின் அதுபவம் கரணமும், சம்ஸ்காரம் வியாபாரமும், அதுமிதிபயனுமாம். இது வேதாந்தப்பிரபாஷைமுதலிய அந்வைய நூல்களின் சோல்லிய கிரமமாம். நையாயிகர் மதத்திற் போலப் பராமரிசும் அதுமிதியின் காரணமன்று.

உள. வியாப்தியினது ஸ்மிருதியின் வியாபாரத்தன்மையும் சம்ஸ்காரத்தின் அவ்வியாபாரத் தன்மையும்.

சம்ஸ்காரத்தை அதுமிதியின் வியாபாரமென அங்கீகரிப்பது, ஸ்மிருதியை வியாபாரமென அங்கீகரிக்கினும் சித்தாந்தத்திற்குக் கெடுதி யில்லை. வேதாந்தப்பிரபாஷை முதலிய நூல்களில் விரோதமிருக்கினும், யுக்தியினால் அர்த்த நிச்சயஞ் செய்தலால் ஆதான நூல்களின் விரோதத்தாற் கெடுதி யில்லை. ஆனால் சுருதி ஸ்மிருதிகளின் விரோதத்தா லேனும் சித்தாந்த விரோதத்தா லேனும் கெடுதியுண்டாம். அதுமிதியின் வியாபாரரூபகாரணம் ஸ்மிருதி அல்லது சம்ஸ்காரமாக மென்னும் அர்த்தத்தில் சுருதி ஸ்மிருதிகள் உதாசினமாக யிருக்கின்றன. சித்தாந்தமும் உதாசினமாக யிருக்கின்றது. ஆகலால் விபாப்தியின் ஸ்மிருதிக்கு வியாபாரத்தன்மையைக் கூறுதலில் விரோதமில்லை. மாறுதலான சாதகயுக்தி யுள்ளது.

ஏனெனின், வியாப்தியின் சம்ஸ்காரத்தை அதுமிதிக்குக் காரணமாகச் சொல்லு மிடத்து, அதுந்புத்த சம்ஸ்காரத்தால் அதுமிதியுண்டாகுமாயின், பர்வதத்தில் தூமத்தின் பிரத்தியயை.

† ஒரு வஸ்துவிலேயே ஒரு காரியம் சித்திக்கக்கூடியதாயிருக்க, அதற்குப் பல வஸ்துக்களை ஏதுவாகக் கற்பித்தலைக் கற்பிப்பது கௌரவ மென்று.

‡ அங்கே கூறிய இலாகவம் எவ்விதின் முடிதலாம்; தோஷமன்று.

மின்றியும் என்றுமே அதுமிதி யுண்டாதல் வேண்டும். அதனால் உற்புத்த(புலப்பட்ட)சம்ஸ்காரம் அதுமிதிக்கு ஏதுவாமென அங்கீகரிக்க வரும். உற்புத்த சம்ஸ்காரங்களினாலேயே ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. ஆதலால் யாண்டு அதுமிதியின் சாமக்கிரி யுளதோ, ஆண்டுநியமமாக ஸ்மிருதியின்சாமக்கிரியுண்டு. இரண்டின் சாமக்கிரிகளுமிருக்குங்காலத்து எந்தஞான முண்டாகுமென்பதைத்* தர்ம ராஜரைக் கேட்கவேண்டும். ஒன்றற் கொன்று பிரதிபந்திக்கபடுந் தன்மையும் பிரதிபந்திக்குந் தன்மையும் அங்கீகரிக்கின் கௌரவ தோஷமுண்டாகும்; † விநிகமன விரஹமு முண்டாகும்; அதுபவ விரோதமு முண்டாகும். ஏனெனின், பர்வதத்தில் தூம தரிசனத் தால் தூமத்தில் வன்னியினது வியாப்தியின் ஸ்மரணத்திற்குப் பிற்காலத்தில் அதுமிதி யுண்டாகின்றது. இது புத்திமான்களது அதுபவசித்தமா (அதுபவத்தாற் பெறப்பட்டதா)ம். அதுமிதியால் வியாப்தியினது ஸ்மிருதியின் பிரதிபந்தம் அதுபவ விருத்தமாம். யாண்டு இரண்டு ஞானங்களின் இரண்டு சாமக்கிரிகளு முளவோ, ஆண்டு ஒரு சாமக்கிரிக்கு மற்றோர் சாமக்கிரி பிரதிபந்தகமாம். ஈண்டு அதுமிதியின் சாமக்கிரியும் ஸ்மிருதியின் சாமக்கிரியும் ஒரே சம்ஸ்காரமாம். அதற்குப் பிரதிபந்திக்கப் படுவது பிரதிபந்திப்ப தெனுந்தன்மைபொருந்தாது. அன்றியும் அதுமிதியால் ஸ்மிருதிக்குப் பிரதிபந்த முளதெனின், அதுமிதி பவிஷ்ய (எதிர்கால)த்ததாம்; அது உண்டாகவில்லை. அதற்குப் பிரதிபந்தகத் தன்மை சம்பவியாது. வேதாந்த பரிபாஷையினும் அங்ஙனமே அதன் உரையினும் அதுமிதியால் ஸ்மிருதிக்குப் பிரதிபந்தம் எழுதப்படவில்லை. ஏனெனின், உரையோடு கூடிய வேதாந்த பரிபாஷையில் இஃதெழுதப் பட்டிருக்கின்றது. தூம தரிசனத்தால் சம்காரம் உற்புத்தமாகின்றது. அதனால் சிலவிடத்து ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது; சிலவிடத் துண்டாகிறதில்லை. யாண்டு ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் சம்ஸ்காரங்களின் நாசமோ வுண்டாகிறதில்லை. சம்ஸ்காரம் ஸ்மிருதி யென்னு மிரண்டுமுள. ஆனால் ஸ்மிருதி சூனியமான ஸ்தலத்தில் எங்ஙனம் சம்ஸ்காரம் வியாபாரமோ, அங்ஙனமே ஸ்மிருதி

* தர்மராஜர் என்பவர் வேதாந்த பரிபாஷை யென்னும் நூலின் கர்த்தா.

† இரண்டில் ஒருபகூத்தை நிச்சயிக்கும் யுக்தியின்மையை விநிகமன விரஹமென்பர்.

௧௪ அநுமானப் பிரமாண நிருபணம் [இரண்டாவது

யின் இருப்பாகிய ஸ்தலத்திலும் சம்ஸ்காரமே வியாபாரமாம்; ஸ்மிருதியன்று. இது தர்மாஜாது தூல். அதன்கண் புத்திமான்களுக்கு இவ்வாச்சரிய முண்டாகின்றது. உற்புத்த சம்ஸ்காரமிருக்க, ஸ்மிருதி குணியமான ஸ்தலமெங்ஙனமிருக்கும்? ஸ்மிருதியின் உற்பத்தியால் சம்ஸ்காரத்திற்கு நாச முண்டாகின்றது; ஸ்மிருதியால் வேறு சம்ஸ்கார முண்டாகின்ற தென்பது யுத்தியோடு கூடிய பகையாம். அதன் உபபாதனம் (அடைவு) வேறு நூல்களிற்ப் பிரதித்தமாம். இந்தப் பகைத்தில் ஸ்மிருதி சம்ஸ்காரம் என்னு மிரண்டு மிருப்பதாகக் கூறுதல் முற்றும் விருத்தமாம்.

உஅ. சுவார்த்தாநுமிதி அநுமானங்களின் சொரூபம்.

ஆகையால் வியாப்தியின் அநுபவம் கரணமும், வியாப்தியின் ஸ்மிருதி வியாபாரமுமா மென்னும் இப்பகைத் தோஷமின்றிய தாம். இவ்வாற்றால் யாண்டு அநுமிதி யுண்டாகின்றதோ, அன்று அது சுவார்த்த (தன்பொருட்டு) அநுமிதி யெனப்படும். ஆனால் நியாய மதத்தில் தூமத்தின் பிரத்தியக்ஷமும் வியாப்தியின் ஸ்மரணமு முண்டாகியும் வன்னியின் அநுமிதி யுண்டாகிற தில்லை. இரண்டு ஞானங்களுக்கும் பின்னர்ப் பராமரிசமென்னும் மூன்றாவது ஞான முண்டாகின்றது. அங்ஙனமே அநுமிதியுமுண்டாகின்றது. “வன்னி வியாப்திய தூமமுடையது மலை” என்னும் ஞானத்தைப் பராமரிச மென்பர். அதனை வேதாந்தத்தில் அநுமிதியின் காரணமாக அங் கீகரிப்பதில்லை. இவ்வாற்றான் வாக்கியப் பிரயோகமின்றி வியாப்தி ஞான முதலியவற்றான் எவ்வதுமிதி யுண்டாகின்றதோ, அது சுவார்த்தாநுமிதி யெனப்படும். அதன் கரணமாகிய வியாப்தி ஞான முதலியன சுவார்த்தாநுமானமெனப்படும்.

உக. பார்த்த அநுமானம், அநுமிதி, தர்க்க மென்பவற்றின் சொரூபம்.

ஓர் புருடன் ‘பர்வதத்தில் வன்னி, அநுமானப் பிரமாணத் தால் நிச்சயிக்கப்பட்டது’ என்கின்றான். மற்றொருவன் ‘இல்லை’ என்று சொல்லுகின்றான். இவ்வாறு இருவருக்கும் விவாதம் நேர்ந்தவிடத்து, வன்னி நிச்சயமுடைய புருஷன் தனது பிரதிவாதியை நிரூபித்திக்கும் பொருட்டு வாக்கியப் பிரயோகஞ் செய்கின்றான். அதனைப் பார்த்தாநுமான மென்பர். அவ்வாக்கியம் வேதாந்த மத

தில் மூன்று அவயவங்களை யுடையதாம். க. பிரதிஞ்ஞை, உ. ஏது, . உதாசரணம் என்பன வாக்கியத்தினது அவயவங்களின் பெயர். க. பர்வதம் வன்னியுடைத்து, உ. புகையுடைமையால், . யாது யாது தாமமுடைத்து, அது அது வன்னியுடைத்து, அடுக் னைபோல் வென்னு மிவ்வளவும் மகாவாக்கியமாம். அதன்கண் ணு அனுவர்த்த வாக்கியங்களுள்; அவற்றிற்குப் பிரதிஞ்ஞை அதலியன முறையே பெயர்களாம். சாத்திய விசிஷ்டமான பகூத தை அறிவிக்கும் வாக்கியம் பிரதிஞ்ஞை வாக்கிய மெனப்படும். இவ்வியல்பினது 'பர்வதம்வன்னியுடைத்து' என்னும் வாக்கியமாம். வன்னி விசிஷ்டம் பர்வதம்' என்னும் அறிவு இவ்வாக்கியத்தா ண்டாகின்றது. ஆண்டு வன்னி சாத்தியம், பர்வதம் பகூதம். மெனின், அநுமிதிக்கு விஷயம் எதுவோ, அது சாத்திய மெனப் படும். அநுமிதிக்கு விஷயம் வன்னியாகலின் சாத்தியமாம். 'பர்வ தம் வன்னியுடைத்து' என்னும் அநுமிதி யுண்டாகின்றது. அதற்கு பர்வதமும் விஷயமாகின்றது. அதனையும் சாத்தியமெனல்வேண் டம். என்றாலும் வேதாந்த மதத்தில் 'பர்வதம் வன்னியுடைத்து' என்னும் ஞானமோ ஒன்றேயாம்; ஆனால் அது பர்வத அம்சத்தில் நித்திரியஜந்நியமும், வன்னியம்சத்தில் தாமஞானமாகிய அநுமான தால் தோன்றியதுமாம். ஆகையால் ஒரு ஞானத்தில் சாகூஷத் தன்மை அநுமிதித்தன்மை என்னுமிரண்டுதர்மங்களுள். சாகூஷத் தன்மை யம்சத்தின் விஷயத் தன்மை பர்வதத்தினும், அநுமிதி தன்மை யம்சத்தின் விஷயத்தன்மை வன்னியின்கண்ணு முள ராகலின், அநுமிதிக்கு விஷயம் பர்வதமன்று; கேவலம் வன்னி ராம். எவ்வதிகரணத்தில் சாத்தியத்தை யறியும் ஹிருப்ப முண் டாய்ச் சாத்தியத்தின் அநுமிதி வடிவ நிச்சய முண்டாகின்றதோ, னது பகூத மெனப்படும். அவ்வியல்பினது பர்வதம். பிரதிஞ்ஞை வாக்கியத்திற்கு வேறொரு இலங்கத்தை யறிவிக்கும் வசனம் எது வா, அது ஏது வாக்கிய மெனப்படும். அத்தன்மைய வாக்கியம் புகை யுடைமையான்' என்பதாம். ஏது சாத்தியங்களின் உட ரிகழ்ச்சியை யறிவிப்பதாகியதிருஷ்டாந்தத்தைப் பிரதிபாதிக்கும் வசனம் எதுவோ, அது உதாசரண வாக்கிய மெனப்படும். வாதி ரதிவாதிகளுக்கு யாண்டு விவாதமுண்டாக வில்லையோ, யாண்டு றுருவரானும் நிச்சயிக்கப்பட்ட அர்த்த முனதோ, அது தீருஷ் டாந்த மெனப்படும். அவ்வியல்பினது அடுக்கையாம். இவ்வாறு

னால் பிரதிஞ்ஞை முதலிய மூன்றன் சமுதாயமாகிய மகாவாக்கியத்தான் விவாதம் நிக்ருத்தியாகின்றது. மகாவாக்கியத்தைக் கேட்டும், அடுக்களை முதலியவற்றின்கண் வன்னியின் உடனிகழ்ச்சியாகிய தூமமிருக்கின்றது; பர்வதத்தில் வன்னியின் வியபிசாரியாகிய தூமமிருக்கின்றது. ஆகையால் பர்வதத்தில் தூமமுண்டு; வன்னி யில்லையென்று பிரதிவாதி ஆக்கிரகஞ் செய்யின், அல்லது வியபிசாரத்தின் சங்கையுண்டாயின், தர்க்கத்தால் ஆக்கை சங்கை(சந்தேகம்)களின் நிக்ருத்தியுண்டாகின்றது. அநிஷ்டத்தைச் சம்பாதித்தலைத் தீர்க்க மென்பர். பர்வதத்தில் வன்னியின்றித் தூம மிருக்குமாயின் தூமம் வன்னியின் காரியமாகா தென்புதர்க்கம். இதனால் தூமத்தில் வன்னியின் வியபிசார சந்தேகம் நீங்குகின்றது. வன்னி தூமங்களுக்குக் காரண காரியத்தன்மை இஷ்டமாம்; அவற்றின் அபாவம் அநிஷ்டமாம். ஆகையால் காரண காரியத்தன்மைகளின் பங்கம் சம்பாதிக்கப் படுகின்றது, அக்காரண காரியத் தன்மைகளின் பங்கம் அநிஷ்டமாம். ஆகையால் அநிஷ்டத்தைச் சம்பாதித்தல் வடிவினது தர்க்கமாம். இத்தர்க்கத்தால் பிரதிவாதியின் நிக்ருத்தியும் சங்கையின் நிக்ருத்தியு முண்டாகின்றன. ஏனெனின், வன்னி தூமங்களின் காரண காரியத் தன்மை இருவருக்கும் இஷ்டமாம்; அதன் பங்கம் இருவருக்கும் அநிஷ்டமாம். வன்னியின் வியபிசாரம் தூமத்திற் கூறின் அநிஷ்டத்தின் சித்தியுண்டாகும். அப்பயத்தால் வன்னியின் வியபிசாரியாம் தூமமென்னும் வார்த்தையைப் பிரதிவாதி சொல்லான். இவ்வாற்றான் மூன்றவயவங்களின் சமுதாயமாகிய மகாவாக்கிய மெதுவோ, அதனைப் பரார்த்தாநுமான மென்பர். அதன்பின்னர் உண்டாம் அதுமிதி யாதோ, அது பரார்த்தாநுமிதி யெனப்படும். அநுமானப் பிரமாணத்தால் நிச்சயஞ்செய்ய, வியபிசார சங்கை யுண்டாகுமாயின், அது தர்க்கத்தால் நிக்ருத்தியாகும். ஆகையால் பிரமாணத்தின் சககாரி தர்க்கமாம்.

கூ. வேதாந்தமதத்தில் தர்க்கத்தோடு கூடிய பரார்த்தாநுமானத்தின் சொருபம்.

வேதாந்த வாக்கியங்களால் ஜீவனிடத்து நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கும் பிரஹ்மத்தின் அபேதம் எதுவோ, அது அநுமானத்தூதராம் இவ்வாற்றாற் சித்திக்கின்றது:—ஜீவன் பிரஹ்மபின்னம், சேதனத் தன்மையால், யாண்டு யாண்டுச் சேதனத் தன்மை

ரடோ, ஆண்டாண்டுப் பிரஹ்மாபேத முண்டு; பிரஹ்மத்திற்
 ால இதுமுன்றவயவங்கனின் சமுதாயமாகிய மகாவாக்கியமாம்.
 ாகயாற் பாரிந்தாதுமான மெனப்படும். ஈண்டுச் சீவன் பக்டும்,
 ஹ்மாபேதம் சாந்நியம், சேதனத் தன்மை ஏது, பிரஹ்மம்
 ட்டாந்நியம். ஈண்டுப் பிரதிவாதியானவன் ஜீவனிடத்துச் சேதன
 ன்மையாகிய ஏதுவோ விருக்கின்றது, பிரஹ்மாபேதமாகிய
 ிதியமில்லை யென்றிவ்வாறு பக்டத்தில் சேதனத்தன்மையாகிய
 'விற்குப் பிரஹ்மாபேதரூப சாத்தியத்தோடு வியபிசார சங்கை
 ப்பின், தர்க்கத்தால் அச்சங்கையை நிவிருத்தி செய்யவேண்
 . ஈண்டுத் தர்க்கத்தின் சொரூபம் இதுவாம்:—ஜீவனிடத்துச்
 கனத்தன்மையாகிய ஏதுவை யங்கீகரித்துப் பிரஹ்மாபேத
 கிய சாத்தியத்தை யங்கீகரிப்பாவிடின், சேதனத்திற்கு அவ்விதீய
 ன்மையைப் பிரதிபாதிக்கும் சுருதிக்கு விரோதமுண்டாகும்.
 ஷ்டத்தைச் சம்பாதித்தல் தர்க்க மெனப்படும். சுருதியின்
 'ராதம் சர்வ ஆஸ்திகர்களுக்கும் அறிஷ்டமாம். வியாவஹாரிக
 ரபஞ்சம் மித்தை, ஞானத்தால் நிவிருத்திக்கப்படுந் தன்மை
 ல், யாண்டு யாண்டு ஞானத்தால் நிவிருத்திக்கப்படுந் தன்மை
 ாடோ, ஆண்டு ஆண்டு மித்தியாத்துவமுண்டு, இப்பிவெள்ளி
 ிலியவற்றிற்போல. ஈண்டு வியாவகாரிகப் பிரபஞ்சம்பக்டும், மித்
 ாத்தன்மை சாந்நியம், ஞானத்தால் நிவிருத்திக்கப்படுந் தன்மை
 , இப்பிவெள்ளிமுதலியன திருஷ்டாந்தம். வியாவகாரிகப் பிரபஞ்
 மித்தை யென்பது பிரநீருளை வாக்கியம், ஞானத்தால் நிவிரு
 க்கப்படுந் தன்மை ~~யுடைய~~ லென்பது ஏது வாக்கியம்,
 ன்டியாண்டு ஞானத்தால் நிவிருத்திக்கப்படுந் தன்மையுண்டோ,
 ன்டு ஆண்டு மித்தியாத்துவ முண்டு, இப்பிவெள்ளி முதலியவற்
 போலவென்பது உநாகரணவாக்கியம். ஈண்டும் பிரபஞ்சத்திற்கு
 னத்தால் நிவிருத்திக்கப்படுந் தன்மையை அங்கீகரித்து மித்தியா
 ன்மையை யங்கீகரியாவிடின் சத்தி(உள்ளது)ற்கு ஞானத்தால்
 ருத்தி பொருந்தாது. அதனால் ஞானத்தால் சகல பிரபஞ்சமும்
 'ருத்தியா தலைப்பிரதிபாதிக்கும் சுருதி-ஸ்மிருதிகளுக்கு விரோத
 ன்டாமென்னும் தர்க்கத்தால் வியபிசார சங்கையின் நிவிருத்தி
 ாடாகின்றது.

௩௧. வேதாந்தத்தில் அநுமானத்தின் பிரயோஜனம்.

இவ்வாறு வேதாந்த அர்த்தத்தின் அநுசாரிகளாகிய அநேக அதுமானங்களுள். ஆனால் வேதாந்தவாக்கியங்களால் அத்துவிதி பிரஹ்மத்தின் எந்த நிச்சயம் சித்தித்திருக்கின்றதோ, அதன் சம்பாவனை (பொருத்தம்) மாத்திரத்திற்கு எது அதுமானப் பிரமாணமாம். சுவதந்திர அதுமானம் பிரஹ்மம் என்பதற்குத் தேதுவன்று; வேதாந்தவாக்கிய மொழிந்த மற்றைய பிரமாணங்களுக்குப் பிரஹ்மத்திற் பிரவிருத்தி யில்லையென்பது சித்தாந்தமாகலின். நருக்கமாக அதுமானப் பிரமாணம் சொல்லப்பட்டது.

இரண்டாவது பிரகாசம்

அதுமானப்பிரமாணநிருபணம்

மு. டி. நீ த நு.

ஓம்.

தத்ஸத்ப்ரஹ்மணோநம:.

முன்ருவது பிரகாசம்.

சப்தப்பிரமாண நிருபணம்.

௩௨. சாப்திப்பிரமையின் பேதம்.

சாப்திப்பிரமையின் கரணத்தைச் சப்தப்பிரமாண மென்பர். சாப்திப்பிரமை இருவகையாம். ஒன்று வியாவகாரிகம், மற்றொன்று பாரமார்த்திகம். வியாவகாரிக சாப்திப் பிரமையும் இருவகையாம் ஒன்று இலௌகிக வாக்கிய ஜந்நியம், மற்றது வைதிக வாக்கிய ஜந்நியம். 'நீலக்குடம்' என்றல் முதலியன இலௌகிக வாக்கியமு 'வஜ்ரஹஸ்தன் புரந்தரன்' என்றல் முதலியன வைதிகவாக்கியமுமாக பதங்களின் சமுதாயத்தை வாக்கிய மென்பர். பொருளுடைய ணம் (எழுத்து) அல்லது வர்ணசமுதாயம் பதமெனப்படும். அகார முதலிய வர்ணங்களும் விஷ்ணுமுதலிய பொருளுடையனவாயிருக்கின்றன. நாராயணன்முதலிய பதங்களில் வர்ணங்களின் சமுதாயம் (கூட்டம்) அர்த்தமுடையதாயிருக்கின்றது. நீலொவடி - நீலம் குடம்என்னும் வாக்கியத்தில் வியாகரணத்தின்படி இரண்டு பதங்க

நூன், நியாயமதத்தின் படி நான்கு பதங்களுள். வியாகரண மதத்திலும் அர்த்தத்தை யறிவிக்குந் தன்மை நான்கு சமுதாயங்களினுமுண்டு. பதம் நான்கில்லை.

௩௩. சாப்திப்பிரமையின் தன்மை.

ஆண்டுச் சாப்திப்பிரமையின் தன்மை இதுவாம்:—நீலம் துடம் என்னும் வாக்கியத்தைக் கேட்டகாலத்துச் சுரோதாவிற்கு (கேட்பவனுக்கு) ச் சகல பதங்களின் சிரவண ஞான முண்டாகின்றது. பதங்களின் சாஷாத்தகாரத்தால் பதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. சங்கை:—பதங்களின் அநுபவம் பதங்க ளின் ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாம், பதார்த்தங்களின் அநுபவம் பதார்த்தங்க ளின் ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாம். பதங்களின் சாஷாத்தகாரம் பதார்த்தங் களின் ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாதல் பொருந்தாது. ஏனெனின், எந்த வஸ்துவின் பூர்வ அநுபவ முளதோ, அதன் ஸ்மிருதி யுண்டாகும். மற்றொன்றின் அநுபவத்தால் மற்றொன்றின் ஸ்மிருதி யுண்டா காது. ஆகையால் பதங்களின் ஞானத்தால் பதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதி யுண்டாதல் பொருந்தாது.

சமாதானம்:—சம்ஸ்காரவாயிலாகப் பதார்த்தங்களின் அநு பவமே பதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாம்; என்றாலும் உற் சூத சம்ஸ்காரங்களால் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது; அநுபூத சம்ஸ்கா ரங்களால் ஸ்மிருதி யுண்டாகிறதில்லை. அநுபூத சம்ஸ்காரங்க ளாலும் ஸ்மிருதி யுண்டாகுமாயின், அநுபவிக்கப்பட்ட பதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதி எப்போது முண்டாதல் வேண்டும். ஆண்டுப் பதார்த்தங்களினது சம்ஸ்காரத்தின் உற்பவத்திற்கு ஏது பத ஞானமாம். ஏனெனின், சம்பந்திகளின் ஞானத்தால் அங்ஙனமே சாதிரூபிய பதார்த்தங்களின் ஞானத்தால் அல்லது சிந்தனத்தால் சம்ஸ்காரம் உற்பூதமாகின்றது. அதனால் ஸ்மிருதி யுண்டாகிந் தது. எங்ஙனம்: புத்திரனைப் பார்த்துப் பிதாவின் ஸ்மிருதியும், பிதாவைப்பார்த்துப் புத்திரனது ஸ்மிருதியு முண்டாகின்றன. ஆண்டுச் சம்பந்தியின் ஞானம் சம்ஸ்காரங்களின் உற்பவத்திற்குக் காரணமாம். அங்ஙனமே ஓர் தவசிபைக் கண்டு முற் கண்ட மற்றோர் தவசியின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. ஆண்டுச் சம்ஸ்காரத்தின் உற்போதம் (புலப்படச்செய்வது) சதிரூப தரிசனமா லுப்புமைக் காட்சியா) ம். யாண்டு ஏகாந்தத்தி லுட்கார்த்து

கொண்டு, அநுபவிக்கப்பட்ட பதார்த்தங்களின் சிந்தனம் செய்யு
மிடத்து, அதனால் அநுபவிக்கப்பட்ட பதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதி
யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சம்ஸ்காரங்களின் உற்பிபாதகம் சித்
தனமாம். இவ்வாற்றாற் சம்பந்தி ஞான முதலியன சம்ஸ்காரத்தின்
உற்போத (எழுச்சி) னாயிலாக ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாம். சம்ஸ்கார
த்தின் உற்பத்தி வாயிலாகச் சமன விஷயமுடைய சூர்வ அநுப
வம் ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாம். ஆகையாற் பதார்த்தங்களின் சூர்வ
அநுபவமோ பதார்த்தங்களை விஷயிக்கும் சம்ஸ்காரத்தின் உற்ப
த்திவாயிலாக ஏதுவாம். பதார்த்தங்களின் சம்பந்தி பதம்; அத
லாற் பதார்த்தங்களின் சம்பந்திகளாகிய பதங்கள் எவையோ, அவ
ற்றின் ஞானம் சம்ஸ்காரத்தின் உற்பிபாத வாயிலாகப் பதார்த்தங்
களின் ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாம். ஆகையாற் பதங்களின் ஞானத்
தால் பதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதி சம்பவிக்கும். யாண்டு ஒரு சம்ப
ந்தியின் ஞானத்தால் மற்றொரு சம்பந்தியின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்
றதோ, ஆண்டு இரண்டுபதார்த்தங்களினது சம்பந்தத்தின் ஞானம்
எவனுக் குண்டாகின்றதோ, அவனுக்கு ஒன்றன் ஞானத்தால்
மற்றொன்றன் ஸ்மிருதி யுண்டாகும். எவனுக்குச் சம்பந்தத்தின்
ஞான முண்டாக வில்லையோ, அவனுக்கு ஒன்றன் ஞானத்தால்
மற்றொன்றின் ஸ்மிருதி யுண்டாகாது. எங்ஙனம்: பிதா புத்திரர்
களுக்கு ஜநீய ஜநகபாவ சம்பந்த முண்டு. எவனுக்கு ஜநீய ஜநக
பாவ சம்பந்தத்தின் ஞான முண்டாகின்றதோ, அவனுக்கு ஒருவ
னது ஞானத்தால் மற்றொருவனது ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது.
எவனுக்கு ஜநீய ஜநக பாவ சம்பந்தத்தின் ஞான முண்டாக
வில்லையோ, அவனுக்கு ஒருவனது ஞானத்தால் மற்றொருவனது
ஸ்மிருதி யுண்டாகாது. அங்ஙனமே பதத்திற்கும் பொருளிற்குந்
தம்மினுள்ள சம்பந்தமெதுவோ, அதனை விருத்தி யென்பப் பதத்திற்
கும் அர்த்தத்திற்கு முள்ள விருத்தியாகிய சம்பந்தம் யாதோ
அதன் ஞானம் எவனுக்குண்டாகின்றதோ, அவனுக்குப் பதத்தின்
ஞானத்தால் அர்த்தத்தின் ஸ்மிருதி யுண்டாகும். பதத்திற்கும்
அர்த்தத்திற்கு முள்ள விருத்தி ரூப சம்பந்தம் எதுவோ, அதன்
ஞான மில்லாதவனுக்கும் பதத்தின் ஞானத்தால் அர்த்தத்தின்
ஸ்மிருதி யுண்டாகாது. அதலால் விருத்தியோடுகூடிய பதத்தின்
ஞானம் பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாம்.

கூறுதல்.

அந்த விருத்தி சக்தி விருத்தி இலகூணு விருத்தி யென
இரண்டு வகை யாம். நியாயமதத்தில் ஈசுவரனது இச்சையே சக்தி
யாம். மீமாம்ஸை மதத்தில் சக்தி யென்பது ஓர் பின்ன பதார்த்த
மாம். வியாகரணமதத்திலும் பாதஞ்சலமதத்திலும் வாச்சிய வாசக
த்தன்மைக்குக் காரணமான பதத்திற்கும் பொருளிற்குமுள்ள
தாதாத்திய சம்பந்தமெதுவோ அதுவே சக்தியாம். விசாரசாகரத்
தில் யோக்கியதையாகிய சக்தி வியாகரணமதத்தால் எழுதப்பட்
புருக்கின்றது. அது பூஷணகாரர் மதமாம். வியாகரணத்தின்
மத்துஷா வென்னும் நூலில் யோக பாஷியத்தின்படி வாச்சிய
வாசகபாவத்திற்கு மூலமாகிய தாதாத்தியசம்பந்தமே சக்தியெனச்
சொல்லப்பட்ட புருக்கின்றது. அந்நவத சிந்தாநீதத்தில் முழுவதும்
நனதுகாரியத்தைச்செய்தலின் சாமர்த்தியமே சக்தியாம். எங்ஙனம்
நந்துவில் படஞ்செய்தலின் சாமர்த்தியமாகிய சக்தி யிருக்கின்ற
தோ, எங்ஙனம் வன்னியில் தாகஞ் செய்தலின் சாமர்த்தியமாகிய
சக்தி யிருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே பதங்கனிலுள்ள தமது அர்த்த
ஞானத்தின் சாமர்த்தியமே சக்தியாம். ஆனால் இத்துணைப் பேத
முண்டு:—வன்னிமுதலிய பதார்த்தங்கனிலுள்ள சாமர்த்தியமாகிய
சக்திக்கு ஞானத்தின் அபேகை யில்லை. சக்தி அறியப்பட்ட
தாகுக; அல்லது அறியப் படாததாகுக. இரண் டிடங்கனிலும்
வன்னி முதலியவற்றால் தாகாதி காரியங்களுண்டாகின்றன. பதத்
தினது சக்தியின் ஞான முண்டாகுமாயின், அப்போது அர்த்தத்
தின் ஸ்மிருதியாகிய காரிய முண்டாகின்றது. சக்தியின் ஞான
முண்டாகாவிடின், அப்போது அர்த்தத்தின் ஸ்மிருதியாகிய காரிய
முண்டாவதில்லை. ஆகையால் பதத்தின் சாமர்த்தியமாகிய சக்தி
அறியப்பட்டதாகுமாயின் அப்போது பதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதி
யாகிய காரியமுண்டாகின்றது.

சங்கை :—யாண்டு அதீத (கழிந்த) பதத்தின் ஸ்மிருதி யுண்
டாகின்றதோ, ஆண்டுப் பதத்தின் ஸ்மரணமாகிய ஞானத்தால்
அர்த்தத்தின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. அஃதுண்டாகலாகாது;
சாமர்த்தியரூப சக்தியுடைய பதத்தின் துவம்ஸம் (நாசம்) உண்
டாய்விட்டமையால் அர்த்தத்தின் ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாகிய பதத்
தின் அபாவ மிருத்தலின்.

சமாதானம் : —மீமாம்ஸைமதத்தில் சகல பதங்களும் நித்தியமாம். அவற்றிற்கு உற்பத்தி நாச முண்டாகிறதில்லை. ஆகையால் பதத்திற்குத் துவம்ஸம் பொருந்தாது. பதங்களை அநித்தியமெனக் கொள்ளின், இது சமாதானமாம்:—பதார்த்த ஸ்மிருதியின் சாமர்த்தியம் பதத்திலில்லை. ஆனால் பதஞானத்தில் பதார்த்தத்தினது ஸ்மிருதியின் சக்தி யுளது. யாண்டுப் பதத்தின் துவம்ஸ முண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் பதத்தின் ஸ்மரணமுப நானமுண்டு. யாண்டு வர்த்தமான பதமுளதோ, ஆண்டுப் பதத்தின் கிராவண சாக்ஷாத் கார ஞானமுண்டு. அந்த ஞானத்தில் பதார்த்தத்தினது ஸ்மிருதியின் சாமர்த்திய மிருக்கின்றது. அதுவே சக்தியாம். இந்தப் பதத்தில் சக்தி யுடையது பத மன்று; ஆனால் பதத்தின் ஞானமாம். இந்தப் பதம் கதாதர பட்டாசாரியரால் சந்திவாத கிரந்தத்தில் ஞான சக்தி வாதமாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் பதத்தின் சாமர்த்தியம் அல்லது பதத்தினது ஞானத்தின் சாமர்த்தியம் சக்தியெனப்படும். இரண்டாவது பதத்திலும் பதம் சக்தி யுடையதாம் என்னும் வியவகார சித்தியின்பொருட்டுப் பதத்தின் தர்மமாகியசக்தி அபேகறிக்கப்படுவதாயின், எப்பதத்தின் ஞானம் எவ்வர்த்தத்தின் ஸ்மிருதியில் சாமர்த்தியமுடையதாகின்றதோ, அப்பதத்திற்கு அவ்வர்த்தத்தில் சக்தி சொல்லப்படுகின்றது.

௩௫. சாப்திப்பிரமையின் கிரமபூர்வகமாகச்

சத்தியில் விவாதம்.

இவ்வாற்றும் சக்தியோடு கூடிய பதஞானத்தால் பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. எவ்வளவு பதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றதோ, அவ்வளவு பதார்த்தங்களினது சம்பந்தத்தின் ஞானமாதல், சம்பந்தத்தோடு கூடிய சகல பதார்த்தங்களின் ஞானமாதல் வாக்கியார்த்த ஞான மெனப்படும். அதனையே சாப்திப் பிரமை யென்பர். 'நிலோகடஃ (நிலோகடஃ)' என்னும் வாக்கியத்தில் க. நிலபதம், உ. ஓகாரபதம், ஈ. கடபதம், ச. விஸர்க்கபத மென நான்கு பதங்க ளுள, நிலரூப விசிஷ்டத்தில் நிலபதத்தின் சக்தி யிருக்கின்றது. ஓகாரபதம் பொருளின்றியதாம். இவ்வர்த்தை வியூத்பந்தி வாதமுதலிய கிரந்தங்களில் எப்படிமாம், அல்லது ஓகாரபதத்திற்கு அபேத அர்த்தமாம், கடபதத்திற்குக் கடத்தன்மை

சிஷ்டத்தில் சக்தியுண்டு. * விசர்க்கத்திற்கு ஒருமையெண்ணில்
 தி யிருக்கின்றது. சக்தியின் ஞானம், கோசம் (சிகண்டு) வியா
 ணம் (இலக்கணம்) முதலிய நூல்களா லுண்டாகின்றது. நீலம்
 நம் (கருமை பொன்மை) முதலிய பதங்களுக்கு வர்ணத்தினும்
 ண முடையதன்கண்ணும் சக்தி உண்டென்பது கோசத்தில்
 முதப்பட்டிருக்கின்றது. விசர்க்கத்திற்கு ஒருமைச் சங்கையில்லை,
 தி யுண்டென்பது வியாகரணத்தான் அறியப்படுகின்றது. கட
 நத்திற்குக் கடத் தன்மை விசிஷ்டத்தில் சக்தி யுண்டென்பது
 பாகரண நூலிலும் சக்திவாதமுதலிய தூக்க நூல்களிலும் எழுதப்
 டிருக்கின்றது. நியாயநூதிரத்தில் கௌதமரானவர் ஜாதி ஆகி
 தி வியக்திகளில் சகலபதங்களுக்கும் சக்தியுண்டென்று சொல்லி
 ருக்கின்றார். அவயவங்களின் சையோகத்தை ஆகீருநீ யென்பர்.
 நேக பதார்த்தங்களிலிருக்கும் நித்தியமாகிய ஒரு தர்ம மெது
 வா, அது ஜாதி யெனப்படும். அநேக கடங்களிலுள்ள நித்திய
 ம் ஏகமுகிய கடத்தன்மை சாதிபாம். அங்ஙனமே ஜாதியின்
 சிரயத்தை வியக்தியென்பர். இம்மதத்திற் கடபதத்திற்குக் கபால
 சயோகத்தோடு கூடிய கடத்தன்மை விசிஷ்டகடத்தில் சக்தி
 ண்டு. தீநீகாரசிரோமணி பட்டாசாரியர் மதத்தில் சகல பதங்களுக்
 ம் வியக்தி மாத்திரத்திற் சக்தி யுண்டு. ஜாதி ஆகிருதிகளிலில்லை.
 ம்மதத்தில் கடபதத்திற்கு வாச்சியம் கேவல வியக்தியாம். கடத்
 ன்மையும் கபால சையோகமும் கடபதத்திற்கு வாச்சியமாகா.
 னெனின், எப்பதத்திற்கு எப்பொருளின்கண் சக்தியுண்டோ,
 ப்பதத்திற்கு அப்பொருள் வாச்சியமெனப்படும்; சக்சியமென்
 ம் சொல்லப்படும். கேவல வியக்தியில் சக்தியிருத்தலான் கேவல
 யக்தியே வாச்சியமாம்.

சங்கை:—கடபதத்தின் உச்சாரணத்தால் கடத்தன்மையின்
 தாற்றமும், கோபதத்தின் உச்சாரணத்தால் கோத்தன்மையின்
 ஞானமும், பிராமணபதத்தின் உச்சாரணத்தால் பிராமணத்தன்
 மையின் ஞானமு முண்டாகின்றன. அஃது இம்மதத்தி லுண்டாக

* விசர்க்கமென்பது சம்ஸ்கிருதத்தில் உயிர்வர்க்கத்தின் ஈற்றிலுள்ள
) இரண்டு புள்ளி வடிவினது. தமிழில் கரியன் தேவதத்தன் என்னும்
 ஈக்கியத்தைக்கொண்டு, அதனை 'கரிய, ன், தேவதத்த, ன்' என்று நான்கு
 வங்களாகப் பிரித்து முடித்துக்கொள்க.

லாகாது. ஏனெனின், அவாச்சிய அர்த்தத்தின் ஞானம் இலக்ஷணையின்மீப் பதத்தா லுண்டாகிதில்லை. அவாச்சிய அர்த்தத்தின் ஞானம் இலக்ஷணையின்மீப் பதத்தால் அங்கீகரிக்கின், கட பதத்தின் அவாச்சியமாகிய கடத்தன்மையின் ஞானம் எங்ஙனம் கட பதத்தால் அங்கீகரிக்கப் படுகின்றதோ, அங்ஙனமே கடபதத்திற்கு அவாச்சியமாகிய பட முதலியவற்றின் ஞானமும் கடபதத்தா லுண்டாதல் வேண்டும்.

சுமாதானம்:—வாச்சியத்தின் பிரதீதி பதத்தால் உண்டாகின்றது; அன்றியும் வாச்சியத்திலிருக்கும் ஜாதி யெதுவோ, அதன் தோற்றமு முண்டாகின்றது. ஆகலின் இது நியமமாம்:—ஜாதிக்கு வேறுகிய அவாச்சியத்தின் பிரதீதி யுண்டாகி தில்லை. வாச்சியத்தின்கணுள்ள ஜாதி எதுவோ, அது அவாச்சியமாகியும் தோற்று கின்றது. ஆகையால் கடத்தன்மை முதலியனவோ, அவாச்சியமாகியும் கடமுதலிய பதங்களால் தோற்றுகின்றன; பட முதலிய அவாச்சியம் தோற்றுகிறதில்லை.

சங்கை : —வாச்சியத்தின்க ணிருக்கும் அவாச்சிய சாதியின் தோற்றம் பதங்களா லங்கீகரிக்கின், கடபதத்தால் பிரதிவித்தன்மைச் சாதியின்தோற்றமுமுண்டாதல்வேண்டும். ஏனெனின், கட பதத்தின் வாச்சியத்தில் எப்படிச் கடத்தன்மைச் சாதியிருக்கின்றதோ, அதுபோலப் பிரதிவித்தன்மையு மிருக்கின்றது. ஆதலால் இரண்டும் வாச்சியத்தி லிருப்பனவாயும் அவாச்சியமாயு மிருக்கின்றன. கடத்தன்மையின் தோற்றம்போலப் பிரதிவித்தன்மையின் தோற்றமு முண்டாதல் வேண்டும். கோபதத்திற்கு வாச்சியமாகிய பதம் எதுவோ, அதன்கண் கோத்தன்மையைப் போலப் பசுத்தன்மை (விலங்குத்தன்மை)யுமிருக்கின்றது. ஆதலால் இரண்டும் வாச்சியமாம். அங்ஙனமே பிராமணபதத்தால் பிராமணத்தன்மையைப்போல மனிதத்தன்மையும் தோற்றல்வேண்டும்.

சுமாதானம்:—வாச்சியத்தன்மை யவச்சேதகமான அவாச்சியம் எதுவோ, அதன் தோற்றமும் வாச்சியத்தின் தோற்றமும் பதத்தா லுண்டாகின்றன. பிறவற்றின் தோற்ற முண்டாவதில்லை. எங்ஙனம்: கட பதத்தின் வாச்சியமான கட வியத்தியின் தோற்றமும், வாச்சியத் தன்மை யவச்சேதகமான கடத் தன்மையின் தோற்றமும் கடபதத்தா லுண்டாகின்றன. பிரதிவித்தன்மை

ராச்சியமு மன்று; வாச்சியத்தன்மை யவச்சேதகமு மன்று. ஆக
 ன் கட பதத்தால் பிருதிவித் தன்மையின் தோற்ற முண்டாகிற
 ல்லை. வாச்சியத்தன்மையினும் குறைந்தவிடத் திருப்பதும் அதிக
 டத் திருப்பது மாகாமல், எவ்வளவிடத்தில் வாச்சியத்தன்மை
 ளதோ, அவ்வளவிடத்தி லிருப்பது எதுவோ, அது வாச்சியத்
 தன்மை யவச்சேதக மாம். கட பதத்தின் வாச்சியத் தன்மை
 கல கட வியக்திகளினு மிருக்கின்றது. கடத் தன்மையும் சகல
 ட வியக்திகளினு மிருக்கின்றது. ஆதலால் கடத் தன்மை கடத்
 ன் வாச்சியத்தன்மையினும் குறைந்தவிடத்திருப்பதும் அதிக
 டத்திருப்பது மாகாமல், சமான தேசத்திருப்பதா யிருத்தலால்
 ட பதத்தின் வாச்சியத்தன்மை யவச்சேதகமாம். கடபதத்தின்
 வாச்சியத் தன்மை படத்தி லில்லை. பிருதிவித் தன்மை படத்தி
 றண்டு. ஆதலால் அதிக விடத்திருப்பதா யிருத்தலின் பிருதிவித்
 தன்மை கட பதத்தின் வாச்சியத் தன்மை யவச்சேதக மன்று.
 காபதத்தின் வாச்சியத்தன்மை சகல கோவியக்திகளினு முண்டு.
 காத் தன்மையும் சகல கோ வியக்திகளினு முண்டு. ஆகலின்
 காத் தன்மை கோ பதத்தின் வாச்சியத் தன்மை யவச்சேதக
 மாம். அசுவத்தில் கோபதத்தின் வாச்சியத்தன்மை யில்லை. அதன்
 ண் பசுத் தன்மை யிருக்கின்றது. ஆதலால் கோ பதத்தினது
 வாச்சியத்தினும் அதிகவிடத் திருப்பதா யிருத்தலான் கோ பத
 தின் வாச்சியத்தன்மை யவச்சேதகம் பசுத்துவமன்று. அங்ஙன
 ம பிராமணபதத்தின் வாச்சியத்தன்மை சகல பிராமண வியக்தி
 ளினு முண்டு. பிராமணத் தன்மையும் சகல பிராமண வியக்தி
 ளினு முண்டு. ஆகையால் பிராமண பதத்தின் வாச்சியத்தன்மை
 வச்சேதகம் பிராமணத்தன்மையாம். கூத்திரியர் முதலியோரிட
 துப் பிராமணபதத்தின் வாச்சியத்தன்மை யில்லை. ஆண்டு மனித
 தன்மை யிருக்கின்றது. ஆதலால் அதிக விடத்திருப்பதாயிருத்த
 லால் பிராமணபதத்தின் வாச்சியத்தன்மை யவச்சேதகம் மனித
 தன்மை யன்று. இவ்வாற்றால் கடமுதலிய பதங்களால் கடத்
 தன்மைமுதலியவற்றின் தோற்ற முண்டாகின்றது. சக்தியின்மை
 லால் அவை (கடத்தன்மை முதலியன) கடமுதலிய பதங்களின்
 வாச்சியமன்று; ஆனால் வாச்சியத்தன்மை யவச்சேதகமாம். இது
 'ரோமணி பட்டாசாரியரது மதமாம். கட முதலிய பதங்களுக்குச்
 சாதி மாத்திரத்தில் சக்தி யுண்டு; வியக்தியின்க ணில்லை யென்பது
 மாய்மை மதம்.

சங்கை:—எவ்வர்த்தத்தில் எப்பதத்தினது சக்தியின் ஞான முண்டாகின்றதோ, அவ்வர்த்தத்தின் ஸ்மிருதி அப்பதத்தா லுன் டாகச் சாப்திப்பிரமை யுண்டாகின்றது. பதத்தின் சக்தியின் ப் பதத்தால் வியக்தியின் ஸ்மிருதியும் சாப்திப்பிரமையும் உன் டாகலாகாது.

சமாதானம்:—சப்தப் பிரமானத்தினால் ஜாதியின் ஞானமே யுண்டாகின்றது. அங்ஙனமாயினும் அருத்தாபத்திப் பிரமானத் தால் வியக்தியின் ஞான முண்டாகின்றது. பதஞ்ஞாப்தம் பதஞ்ஞா க்கு இராத்திரி போஜனமின்றிப் பருமை சம்பவியாததுபோல வியக்தியின்றிக் கேவல ஜாதியில் ஒரு கிரியையும் சம்பவியாது. ஆகையால் அர்த்தாபத்திப் பிரமானத்தால் வியக்தியின் போத முண்டாகின்றது. “ஆவைக்கொண்டோ” என்றும் வர்ச்சியத்தான் கோத்தன்மையினது கொண்டு வருதலின் ஞான முண்டாகின்றது. அது கோவியக்தியின் கொண்டு வருதலையின் லிப் பெருக்தாது. கோவியக்தியின் கொண்டு வருதலானது சம்பாதகமாய்; கோத் தன்மையின் கொண்டு வருதலானது சம்பாத்தியமாய். சம்பாதக ஞானத்திற்கு ஏதுவாகிய சம்பாத்தியத்தின் ஞானம் அர்த்தாபத்திப் பிரமானமென்பப்டும். சம்பாதகஞானம் பிரமையாய். இவ்விடத்துச் சாதியின் ஞானம் பிரமானமும், வியக்தியின் ஞானம் பிரமையு மாமென்பது பட்டமீமாம்ஸகர் மதம். ஓர் ஜாதிகத்தினாதி * அது மானத்தால் வியக்தியின் ஞானத்தை யங்கீகரித்துவான். அது பிற ஞால்களில் தெளிவாயுண்டு. கடினப் பிரசங்கத்தான் சண்டெழுத ப்படவில்லை. கேவல ஜாதியில் சக்தியை யங்கீகரிப்பவன் பதத்தில் வியக்தியின் ஞானம் சப்தப் பிரமானத்தால் உண்டாகிற தில்லை; அர்த்தாபத்தியால் அல்லது அதுமானத்தால் வியக்தியின் ஞான முண்டாகின்றது. ஆனால் ஓர் ஞாலாகிரியர் ஜாதியில் ரூபஜசக்தியை யங்கீகரித் திருக்கின்றனர். அவர் மதத்தில் வியக்தியின் ஞான மும் சப்தப் பிரமானத்தானே யுண்டாகின்றது. அவர் அபிப்பிரா யம் இதுவாய்:—சகல பதங்களின் சக்தியோ ஜாதிகிஷ்ட விய க்தியிலுண்டு. ஆனால் சக்தியின் ஞானம் எவனுக்குண்டாயிருக்கின்

* அவ்வதுமானம் வருமாறு:—

கடத்தன்மை வியக்தியை யாசிரயித்ததாய்; சாதித்தன்மையால், யாது யாது ஜாதியோ அதுஅது வியக்தியை யாசிரயித்ததேயாய்; படத்தன்மை போல.

தேதா, அவனுக்குப் பதத்தால் அர்த்தத்தின் ஸ்மிருதியும் சாப்த
பாதமு முண்டாகின்றன; பிறனுக்கில்லை. ஆண்டுக் கடபதத்தின்
ஈதி கடத்தன்மையிலுண்டு. இவ்வாற்றான் ஜாதி சக்தியின் ஞானம்
தார்த்தத்தினது ஸ்மிருதிக்கும் சாப்தபோதத்திற்கும் ஏதுவாம்.
யக்தியில் சக்தியினது ஞானத்தின் உபயோக மில்லை. வியக்தி
நந்தமாகலின் எல்லா வியக்திகளின் ஞானமும் சம்பவியாது.
காரணத்தால் வியக்தியின்சக்தி சொருபமாகப் பதார்த்தத்தி
து ஸ்மிருதிக்கும் சாப்தபோதத்திற்கும் ஏதுவாம். அதன் ஞானம்
து வன்று. இவ்வாற்றான் கட பதத்திற்குக் கடத்துவ விசெஷத்
ற் சக்தி யிருத்தலான் கட பதத்தின் வாச்சியமோ கடத்துவம்
மென்னு மிரண்டுமாம். ஆதலால் கடபதத்தின் வாச்சியமாகிய
தத்தன்மை கடமென்பவற்றின் சாப்தபோதத்திற்கு ஏது கடத்
ன்மையிலுள்ள சக்தியின் ஞானமாம். இப்பகஷத்தினைக் * குப்ஜ
ஈதி வாந மென்பர். வேறு வகையாற் குப்ஜசக்தி வாதம் கதாதர
ட்டாசாரியரால் சக்தி வாதத்தின் ஈற்றில் எழுதப்பட்டிருக்கின்
து. அது கடினமாகலின் ஈண்டுமூதப்படவில்லை. கட முதலிய
தங்களால் ஜாதி விசெஷ வியக்தியின் ஞான முண்டாவதுபோல
யக்தியி லுள்ள ஜாதியின் சமவாய முதலிய சம்பந்தங்களின்
ானமு முண்டாகின்றது. ஆதலால் ஜாதி வியக்தி சம்பந்தமென்
யம் முன்றினும் கடமுதலிய பதங்களின் சக்தி யுண்டென்பது
காதர பட்டாசாரியர் மதம். சகல மதங்களினும் ஜாதிவிசெஷ விய
தியில் கடமுதலிய பதங்களுக்குச் சக்தியுண்டு. இம்மதம் அநேக
ாலாசிரியர்களால் எழுதப்பட்டிருக்கின்றதாம். ஆதலால் கடத்த
மைவிசெஷத்தில்கடபதத்தின்சக்திசொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

நடக. வாக்கியங்களின் பேதம்.

நீலத்தின் அபேதமுடைய ஒரு கட மிருக்கின்ற தென்பது
து-நீலக்குடம்' என்னும் வாக்கியத்தின் அர்த்தமாம். அங்ஙன
ம 'வஜ்ஜிரஹஸ்தன் புரந்தரன் (வச்சிராபுதத்தைக் கையிலுடைய
ன் இந்திரன்)' என்பது வைதிக வாக்கியம். 'நீலக்குடம்' என்னும்
ாக்கியத்தில் எங்ஙனம் நீலபதம் விசேஷணத்தை யறிவிப்பதும்,
டபதம் விசேஷியத்தை யறிவிப்பதுமா யிருக்கின்றனவோ, அங்
னமே வஜ்ஜிரஹஸ்தன் என்னும் பதம் விசேஷணத்தை யறிவிப்

* குப்ஜம் - வளைவு.

பதம், புரந்தரனென்னும் பதம் விசேஷியத்தை யறிவிப்பதுமாம். விசேஷண பதத்தின் சுற்றிலுள்ள எனகரம் பொருளின் மியதாம், அல்லது அபேதத்தின் பொருட்டாம். விசேஷிய பதத்தின் சுற்றிலுள்ள எனகரம் ஒருமையை யுணர்த்துதற் பொருட்டாம். வஜ்ர ஹஸ்தத்தின் அபேதமுடைய ஒருபுரந்தர னுளனென்பது வாக்கியத்தின் அர்த்தம். இவ்வாற்றான் இலௌகிக வைதிக வாக்கியங்களுக்குச் சமானமான தன்மை யுண்டு. ஆனால் வைதிக வாக்கியம் இருவகையாம்:—ஒன்று விபாகாரிகப்பொருளை யுணர்த்துவது, மற்றொன்று பரமார்த்த தத்துவத்தை யறிவிப்பது. பிரஹ்மத்தின் வேறாய யாவும் வியாவரீகப் பொருளென்பதும், பிரஹ்மம் பரமார்த்தத்தாவ மெனப்படும், பிரஹ்மத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியமும் அவார்தரவாக்கியம் மகாவாக்கியமென இருவகைப்படும். அவற்றுள் தத்பதார்த்தத்தின் அல்லது துவம்பதார்த்தத்தின் சொரூபத்தை யறிவிப்பது அவாந்திர வாக்கியமாம். அது 'சக்திய ஞான அநந்தம் பிரமம்' என்னும் வாக்கியம் தத்பதத்தை யறிவிப்பதும், 'இவன் இருதயத்தினுள் உட்சோதியாயுள்ள புருஷன்' என்னும் வாக்கியம் துவம்பதத்தின் சொரூபத்தை யறிவிப்பது மாதல் போலவாம். தத்பதார்த்த துவம்பதார்த்தங்களின் அபேதத்தை அறிவிக்கும் தத்துவமவி முதலியன மகாவாக்கியமாம்.

௩௭. சத்தத்தின் சக்திவிருத்தி லக்ஷணவிருத்திகளைச் சுருக்கமாகக் கூறுதல்.

எப்பொருளில் எப்பதத்தின் விருத்தி யுண்டோ, அப்பொருளின் ஞானம் அப்பதத்தாலுண்டாகின்றது. அவ்விருத்தியும் சக்தி இலக்கண பென்னும் பேதத்தால் இருவகையாம். சுகவரனது இச்சையை அல்லது வாச்சிய வாசகத்தன்மைச் சம்பந்தமாகிய மூலதாதான்மியத்தை அல்லது பதார்த்தஞான வேதுவாகிய சாமர்த்தியத்தைச் சக்தி பென்பர். எப்பொருளின்கண் பதத்தின் சக்தி யுண்டாகின்றதோ, அப்பொருள் பதத்தின் சக்தியமெனப்படும். சக்திய சம்பந்தத்தை இலக்ஷணபென்பர். கங்கையென்னும் பதத்தின் சக்தி பிரவாகத்தின்க ணிருக்கின்றதாகலின், கங்கையென்னும் பதத்தின் சக்தியம் பிரவாகமாம். அதனோடு சையோக சம்பந்தம் தீரத்திற(கரைக்)குளது. இவ்வாற்றாற் பதத்திற்குப் பொருளோடுள்ள பரம்பரைச் சம்பந்த மெதுவோ, அது இலக்ஷண

௩௮. வாக்கியார்த்தஞானத்தின் கிரமம். ௬௬

கையென்னும் பதத்திற்குத் தீரத்தோடு பரம்பரைச் சமச்சுகின்றது. அதுவே தீரத்தில் கங்கையென்னும் பதத்ஷக்ஷணை யெனப்படும். ஏனெனின், சாக்ஷாத் சம்பந்தமுள்ள சம்பந்த மெதுவோ, அது பரம்பரைச் சம்பந்தமும். கங்கையென்னும் பதத்திற்குச் சக்திரூப சம்பந்தம் தீராடுண்டு; அதனோடுசையோகம் தீரத்திற்குண்டு. ஆகையெனும் பதத்திற்குத் தீரத்தோடு சுவ(தனது)சக்சியரூப பரம்பரைச்சம்பந்தமுண்டு. அதுவே இலக்ஷணை யென்கனால் இது சித்திந்தது:—எப்பொருளோடு எப்பதத்திரூப சாக்ஷாத் சம்பந்த முண்டாகின்றதோ, அப்பொருள்மீது சக்சிய மெனப்படும். எப்பொருளோடு எப்பதத்தக்சியத்தின் சம்பந்த முண்டாகின்றதோ, அப்பொருளின் இலக்ஷிய மெனப்படும். கங்கையென்னும் பதத்தின்மீது பிரவாகமெதுவோ, அதற்குத் தீரமாகிய பொருளோடுசையோகச்சம்பந்தமிருக்கின்றது. ஆதலால் கங்கையென்னும் சக்சியம் பிரவாகமும், இலக்ஷியம் தீரமுமாகும்.

பாரற்றப் பதத்தின் சாக்ஷாத் சம்பந்தமும் பரம்பரைச் சமச்சுகிய சக்தி யிலக்கணைகளின் பேதத்தால் விருத்திப்பபடும். எப்பதத்தின் விருத்தி எப்புருஷனுக்கு அறியப்பயிருக்கின்றதோ, அப்பதத்தின் சாக்ஷாத்காரம் அப்புருண்டாகியும் பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதியும் சாப்தபோதமுறதில்லை. ஆதலால் சக்தி யிலக்கணையென்னும் விருத்தினம் பதார்த்த ஸ்மிருதிக்கும் சாப்தபோதத்திற்கும் ஏது

௩௮. வாக்கியார்த்த ஞானத்தின் கிரமம்.

3. போதத்தின் கிரமம் இதுவாம்:—எந்தப் புருஷனுக்குப் விருத்தி அறியப்பட்டதாகின்றதோ, அந்தப்புருஷனுக்குகின்றது சகல பதங்களின் சாக்ஷாத்காரமு முண்டாகின்றதத்தின் விருத்தி எப்பொருளில் முன் அறியப்பட்டதாகவா, அப்பதத்தான் அப்பொருளின் ஸ்மிருதி யுண்டா அதுவின் ஒன்றற்கொன்று சம்பந்தமுடைய சகலசுகளின் ஞானமாகிய அல்லது சகல பதார்த்தங்களின் கானுள்ள சம்பந்த ஞானமாகிய வாக்கியார்த்த ஞான

முண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: 'நீ ஆவைக் கொண்டு'வா' என்னும் வாக்கியத்தில் ஆமுதலிய பதங்களெவையோ, அவற்றிற்குத் தமது பொருளில் விருத்தியின் இவ்வியல்பினதாய் ஞானம் முதலிற் புருஷனுக் குண்டாதல் வேண்டும். ஆவென்னும் பதத்திற்கு ஆத் தன்மை விசிஷ்ட பசு விசேஷ (விலங்கின் பேத) த்தில் சக்தி யுண்டு. இரண்டாம் வேற்றுமைக்குச் சொப்பாநிபொருண்மையிற் சக்தியாம், கொண்டுவிருதலிற் கொண்டுவா வென்னும் பதத்திற்குச் சக்தியாம், ஆய்விசுதி புணர்ந்துகெட்ட வாவென்னும் பதத்திற்கு வினையினும் ஏவற்கண்ணும் சக்தியாம். சம்பந்தமுள்ள போகவிசேஷன த்தில் (விளித்தலின் சம்பந்தத்தையுடைய உபநினைவில்) நீ யென்னும் பதத்திற்குச் சக்தியிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் சக்திஞான முடையவனுக்கு 'நீ ஆவைக் கொண்டு'வா' என்னும் வாக்கியத் திற்குச் சுரோத்திரத்தோடு சம்பந்தமுண்டாகவே, ஆ முதலிய சகல பதங்களின் சாக்ஷாத்காரமு முண்டாய் அதனால் அப் பதங் களினது சக்தியார்த்தத்தின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. யானைப் பாகனது ஞானத்தால் அவன் சம்பந்தமுடைய யானையின் ஸ்மி ருதி யுண்டாதல் போலப் பதங்களின் ஞானத்தால் அவற்றின் சம்பந்தமுடைய சக்தியார்த்தங்களின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. 'இவன் யானைப்பாகன்' என்று யானைக்கும் மாவுத்தனுக்கு முள்ள சம்பந்தத்தின் ஞானம் எவனுக்குண்டாகாமல் 'மனிதன்' என்னும் ஞான முண்டாகின்றதோ, அவனுக்கு யானைப்பாகனைக் கண்டுழி யும் யானையின் ஸ்மிருதி யுண்டாகிறதில்லை. அதுபோல இப்பதத் திற்கு இது சக்தியமாம், அல்லது இலக்கியமாமெனச் சக்தியல்லது இலக்கணையாகிய சம்பந்தத்தின் பூர்வ ஞானம் எவனுக் குண்டா காமல், அறியப்படாத பொருளினையுடைய பதத்தின் கிராவண சாக்ஷாத்கார மு (செவி யுணர்வு) ண்டாகின்றதோ, அவனுக்குப் பதங்களின் சிரவணத்தாலும் அர்த்தங்களின் ஸ்மிருதி யுண்டாகிற தில்லை. ஆகலின் விருத்தியோடு கூடிய பதத்தின் ஞானம் பதார்த்த ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாம்; கேவல பதத்தின் ஞானம் ஏதுவன்று. பதங் களின் ஞானத்தால் சகலபதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதியு முண்டாய்ச் சகல பதார்த்தங்களின் ஒன்றற்கொன்றுள்ள சம்பந்தத்தின் ஞான முண்டாகின்றது. அல்லது பதங்களின் ஞானத்தால் ஒன் றற்கொன்று சம்பந்தமுள்ள பதார்த்தங்களின் ஸ்மரண முண் டாயிருக்கின்றதோ, ஒன்றற்கொன்று சம்பந்தத்தோடு கூடிய அப்

காசம்.] ௩௮. வாக்கியார்த்தஞானத்தின் கிரமம். ஏக

பார்த்தங்களின் ஞான முண்டாகின்றது. அந்தப் பதார்த்தங்
ரின் ஞானம் அல்லது சம்பந்தத்தோடு கூடிய பதார்த்தங்களின்
ரணம் வாக்கியார்த்த ஞானமெனப்படும்; சாப்திப்பிரமையென்றும்
அல்லப்படும். 'ஆவைக் கொண்டுவா நீ' என்னும் வாக்கியத்தில்
வென்னும் பதப் பொருட்கு இரண்டாம் வேற்றுமைப் பொரு
கிய செயப்படு பொருண்மையில் ஆதேயநீ தன்மைச் சம்பந்த
ண்டு. ஆதேயத்தன்மையினை விருத்தித்துவம் (விருத்தித்தன்மை)
ர்பர். 'கொண்டுவா' என்பதின் பொருளாகிய கொணர்தலிற்
யப்படு பொருண்மையை நீருபிக்குந் தன்மைச் சம்பந்த முண்டு.
வென்பதற்கு வினை, ஏவலென இரண்டு பொருளுண்டு. ஆண்டு
னயிற்கொணர்தலின் அங்குலந்தன்மைச் சம்பந்தமுண்டு. வினை
5 நீ யென்னும் பதப்பொருளில் ஆசிரயந்தன்மைச் சம்பந்தமும்,
மற்கு நீ யென்னும் பதப்பொருளில் விடயந்தன்மைச் சம்பந்தமு
ண்டு. ஆதலின் "ஆவின்கணிருக்கும் செயப்படு பொருண்மை
ப நீருபிக்கும் கொணர்தலான அங்குல வினையின் ஆசிரயமாகிய
ரேரனை (ஏவலின்) விஷயம் நீ யென்னும் பதப்பொருளாம்" என்
ம் ஞானவாக்கியம் சுரோதாவிற்குண்டாகின்றது. ஆண்டுவிருத்தி
ஷ்ட சகல பதங்களின் ஞானமும் சத்தப்பிரமாணமாம்; பதங்
ரின் ஞானத்தாலுண்டாகும் அவற்றினது அர்த்தத்தின் ஸ்மிருதி
ரபாரமாம்; வாக்கியார்த்த ஞானம் பயனும். இவ்வாற்றான்
லெனாகிக் வைதிக வாக்கியங்களால் அநேக விடங்களில் பதார்த
களினது சம்பந்தத்தின் அல்லது சம்பந்தத்தோடுகூடிய பதார்
ங்களின் ஞானமே பயனாகின்றது. என்றாலும் துவம்பதார்த்தத்
ர சம்பந்தியாகிய தத்பதார்த்தத்தின் ஞானமும் தத்பதார்த்தத்
ர சம்பந்தியாகிய துவம்பதார்த்தத்தின் ஞானமும் மகா வாக்கி
களால் அங்கீகரிக்கின், "இப்புருஷன் அசங்கனே" என்றல்
லைய சுருதி வாக்கியங்களால் வேதாந்தப் பிரதிபாத்திய (உபநிட
கணாற் சொல்லப்படும்) பிரஹ்மத்திற்கு அசங்கத் தன்மை
ரல்லப் படுகின்றமையால் அதற்குப் பாதமுண்டாகின்றது. ஆத
ல் மகாவாக்கியங்களாற் சொல்லப்படுவது அகண்டபிரஹ்மமாம்.
க்கியங்கள் அகண்டார்த்தத்தை யறிவிப்பனவா மென்பதில்
ஷ்டாந்தம் சமீகேஷபரார்த்தத்தில் ஸ்பஷ்டமாம்; விரிவஞ்சி
முதப்படவில்லை.

௩௯. இலக்ஷணையின் மன்மை.

மகா வாக்கியங்களில் இலக்ஷணையின் கிரமம் விசார சாகரத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அதனைத் தெரிந்துகொள்க. பதத்தின் சக்கியத்தோடுள்ள சம்பந்தத்தினை இலக்ஷணையென்பர். ஆதலால் பதத்திற்குப் பரம்பரைச் சம்பந்தமாகிய இலக்ஷணையிருக்கின்றது. ஏனெனின், பதத்தின் சாக்ஷாத் சம்பந்தம் சக்கியத்தோடுண்டாகின்றது. அச்சக்கியத்தின் சம்பந்தம் இலக்ஷணையோடுண்டாகின்றது; ஆதலால் சக்கியவாயிலாகப் பதத்திற்குச் சம்பந்தமிருத்தலான் பரம்பரைச் சம்பந்தமாகிய இலக்ஷணையிருத்தியுண்டு. இக்காரணத்தானே நூலாகிரியர்கள் இலக்ஷணை விருத்தியினை * ஜகந்நிய மெனக் கூறியிருக்கின்றனர். யாண்டுப் பதத்திற்குச் சாக்ஷாத் சம்பந்தமாகிய சத்திவிருத்தி சம்பவிக்க வில்லையோ, ஆண்டுப் பரம்பரைச் சம்பந்தமாகிய இலக்ஷணைவிருத்தி அவ்விக்கப்படும. இக்காரணத்தானே நூலாகிரியர்கள், யாண்டுச் சக்கியார்த்தத்தில் டொல்லுவோனது தாற்பரியஞ் சம்பவிக்கவில்லையோ, ஆண்டு இலக்ஷணைவிருத்தியை யங்கீகரித்துப் பதத்தினிலகறியப் பொருளை யங்கீகரித்தல் தருதியாம். யாண்டுச் சக்கியார்த்தத்தில் உரைப்போனது தாற்பரியம் சம்பவிக்கின்றதே, ஆண்டு இலக்ஷியப்பொருளை யங்கீகரித்தல் தருதியென்றென்று எழுதியிருக்கின்றார்கள். அவ்விலக்ஷணை கேவல லக்ஷணை, இலக்ஷித லக்ஷணையென்னும் பேதத்தால் இருவகையாம். பதத்திற்குச் சக்கியத்தின் சாக்ஷாத் சம்பந்த முண்டாகுமாயின் அதனைக் கேவல லக்ஷணையென்பர். கங்கையென்னும் பதத்திற்குக் கரையினிடத்து இலக்ஷணை யுண்டாகின்றது. ஆண்டுக் கங்கையென்னும் பதத்தின் சக்கியமாகிய பிரவாகம் எதுவோ அதற்குக் கரையோடுள்ள சாக்ஷாத் சம்பந்தமே யோகமா(அவயவசக்தியா)ம். அதனின் கங்கையென்னும் பதத்திற்குக் கரையினிடத்துக் கேவல இலக்ஷணையாம். இலக்ஷித லக்ஷணையின் உதாரணம் இதுவாம்:— + “துவிரேபம் ஒலிக்கின்றது” என்னும் வாக்கியத்திற்கு “இரண்டு ரேபங்கள் (ரகரங்கள்) ஒலிக்கின்றன” என்னும் பொருள் பதங்களின் சத்தி

* ஜகந்நியம் - தாழ்ந்தது.

+ துவிரேபம் என்பது இரண்டு ரகரங்களையுடைய பதத்தின் பொருளாம். இரண்டு ரகரங்களையுடைய பதம் பிரமரம்; அதன்பொருள் வண்டு.

யாற் றோற்றுக்கின்றது. அவ்வெழுத்து வடிவான ரேபத்தில் ஒலித் தல் சம்பவியாது. ஆதலால் சக்கியார்த்தத்தில் உரைப்பவனுக்குத் தாற்பரியமில்லை. ஆனால் இரண்டு ரேபங்களைபுடைய பிரமரபதம் எதுவோ அதன்சக்கியத்தின்கண்ணே ரேப பதத்திற்கு இலகக்ஷணையாம். அது கேவலலகக்ஷணையோவன்று. ஏனெனின் எப்பொருளில் பதத்தினது சக்கியத்தின் சாக்ஷாத் சம்பந்தமுண்டாகின்றதோ, அதன்கண் கேவல லகக்ஷணை புண்டாகின்றது. துவிரேப பதத்தின் சக்கியம் இரண்டுரேபமாம். அவற்றின் அவயவித்தன்மைச் சம்பந்தம் பிரமரபதத்திலுளது. அப்பதத்தின் சக்திருபசம்பந்தம் தனது வாச்சியமாகிய வண்டில் இருக்கின்றது. ஆதலால் சக்கிய சம்பந்தியாகிய பிரமரபதம் எதுவோ அதன் சம்பந்தமிருத்தலால் சக்கியத்தின் பரம்பரைச்சம்பந்த மிருக்கின்றது; ஆகலின் இலகக்ஷணை யாம். இரண்டுரேபங்களைத் துவிரேபமென்றுகூறுவதில்லை, இரண்டு ரேபங்களுடையதனைத் துவிரேபமென்பர். இரண்டு ரேபமுடையது பிரமரபதமாம். ஆகலின் துவிரேப பதத்தின் சக்கியமாகிய பிரமரபதமெதுவோ, அதற்கு வண்டினோடு சாக்ஷாத் சம்பந்த மிருத்தலால் கேவலலகக்ஷணைசம்பவிக்கின்றது. என்றாலும் வியாகரணமதத்தில் அது சமாசத்தின் (*தொகைச்சொல்லின்)சக்தியாமாகலின் துவிரேப பதத்தின் சக்கியம் இரண்டு ரேபங்களைபுடைய பிரமரபதமாம். நியாயவைசேஷிகர் ஸ்ரூதியோர் மதத்தில் சமாசசமுதாயத்திற்கு (தொகைச்சொற் றொகுதிக்கு)ச் சக்தி யங்கீகரிப்பதில்லை. ஆனால் சமாச சமுதாயத்தின் அவயவங்க ளெவையோ, அவற்றிற்கு இலகக்ஷணை விருத்தியினால் அதிக அர்த்தம் சமாசத்தின்கண் தோற்றுக்கின்றது. எங்ஙனம்: 'துவிரேபம்' என்னும் இவ்வளவும் சமாச சமுதாயமாம். அதற்கு எப்பொருளினும் சக்தி யில்லை. ஆண்டுத் துவித்துவ (இருமைச்) சங்கை விசிஷ்டம் துவிபதத்தின் அர்த்தமாம். ரேபத்தன்மைச் சாதிவிசிஷ்ட அக்ஷரம் ரேபபதத்தின் பொருளாம். துவிபதத்தின் சக்கியத்திற்கும் ரேபபதத்தின் சக்கியத்திற்கு முள்ள அபேதசம்பந்தம் வாக்கியார்த்த மாகுமாயின், துவித்துவ சங்கையுடையன ரேபங்களாமென்னும் அர்த்தமே சக்கியமாம். துவிரேபமுடைய பதத்தினைத் துவிரேபமென்பர். அல்லது இலகக்ஷணை விருத்தியை யங்கீகரித்துக் கூறுகின்றனர்.

* துவிரேபம் என்பது தேன்மொழியினைப் போல அன்மொழித் தொகைச்சொல்.

ஆனால் இத்துணைப் பேதமுண்டு:—நியாய வைசேஷிகமதத்தில் வாக்கியத்திற்கு இலக்ஷணை யங்கீகரிப்பதில்லை. ஏனெனின், சக்கிய சம்பந்தத்தை இலக்ஷணை யென்பர். பதசமுதாய வடிவினதாகிய வாக்கியத்திற்கு எப்பொருளினும் சக்தியில்லை. ஆதலால் வாக்கியத்தினது சக்கியத்தின் அபாவமிருத்தலான் சக்கிய சம்பந்தமாகிய இலக்ஷணை வாக்கியத்திற்குப் பொருத்தாது. பதத்திற்கு இலக்ஷணையுண்டென்னும் மதத்தில் இரேப பதத்திற்கு இரேபமுடையதன்கண் இலக்ஷணையாம். மீமாம்ஸைமதத்தினும் அங்குளமே வேதாந்த மதத்தினும் வாக்கியத்திற்கும் இலக்ஷணை யங்கீகரித்துளர். வாக்கியத்தி னிலக்ஷணையில் எத்தேதாஷம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதோ, அதற்கு சமாதானமாம்:—பத சமுதாயத்தினை வாக்கியமென்பர். அச்சமுதாயம் ஒவ்வோர்பதத்தினும் வேறன்று. ஆதலாற் பதங்களின் சக்கியமே வாக்கியத்தின் சக்கியமாம். அல்லது சக்கிய சம்பந்தம் இலக்ஷணையன்று; பொத்திய (அபியப்பிதெற்) சம்பந்தம் இலக்ஷணையா மென்பர். பதத்தின் சக்கியத்தன்மை சக்தியிருத்தியா லறியப்படுவ தாதல்போல ஒன்றற்கொன்று சம்பந்தத்தோடு கூடிய பதார்த்தவடிவ அல்லது பதார்த்தங்களின் சம்பந்த வடிவ வாக்கியார்த்தம் வாக்கியத்தால் அறியப்படுவதாம். ஆதலால் பதத்தானறியப்படும் சம்பந்தமாகிய இலக்ஷணை எங்ஙனம் பதத்திற்குளதோ, அங்ஙனமே வாக்கியத்தான றியப்படும் சம்பந்தமாகிய இலக்ஷணை வாக்கியத்திற்கு முண்டென்னும் பதத்தில் துவிரேப சமுதாயத்திற்கு இரண்டு ரேபமுடைய பதத்தின்கண் இலக்ஷணையாம். இவ்வாற்றான் துவிரேப பதத்தான் இலக்ஷித (இலக்ஷிக்கப்பட்ட) பிரமர பதத்திற்கு வண்டினிடத்து இலக்ஷணையிருத்தலான் இலக்ஷித இலக்ஷணையெனப்படும். அதுவும் இலக்ஷணையினு ளடங்கியதேயாம். ஏனெனின், துவிரேப பதத்தின் சக்கியமாகிய இரண்டு ரேபங்களுக்குப் பிரமர பதத்தோடு சாக்ஷாத் சம்பந்தமும் பிரமரமாகிய வண்டோடு பிரமர பதவாயிலாகப் பரம்பரைச் சம்பந்தமு மிருக்கின்றனவாகலின், சக்கிய சம்பந்தமாகிய இலக்ஷணையினும் இலக்ஷித லக்ஷணை வேறன்று. வியாகரண மதத்தில் துவிரேப பதத்தின் சக்கியம் இரண்டு ரேபங்களைமுடைய பிரமரபதமாம். அதற்கு வண்டோடு சாக்ஷாத் சம்பந்தமுண்டு. ஆகலின், இவ்வுதாரணம் இலக்ஷித லக்ஷணையினதன்று; கேவல இலக்ஷணையினதாம். இம்மதத்தில் இலக்ஷித லக்ஷணையின் உதாரணம் 'சிவ

கம் தேவதத்தன்' என்றல் முதலியனவாம். ஈண்டுச் 'சிங்கத்தோ
டபின்னன் தேவதத்தன்' என்னும் வாக்கியார்த்தம் பதங்களின்
சக்திவிருத்தியாத் தோன்றுகின்றது; அது சம்பவியாது. ஏனெனின்
பசுத்தன்மைச் சாதியும் மனிதத் தன்மைச் சாதியும் ஒன்றற்
கொன்று விருத்தமாம்; ஒன்றினிடத்துச் சம்பவியா. ஆகலின் சிங்க
மென்னும் சொல்லிற்குச் சூரத்தன்மை குரூரத்தன்மைத் தர்ம
முடைய புருஷனிடத்து இலக்கணையாம். அப்புருடனோடு சிங்க
மாகிய சக்தியுத்திற்குச் சாஷ்டாத் சம்பந்த மின்மையால் கேவல
லக்கணையோ இல்லை. ஆனால் சூரத்தன்மை முதலியவற்றோடு சிங்க
சத்தத்தின் சக்தியுத்திற்கு ஆதேயத்தன்மைச் சம்பந்தமுளது. சக்
கிய சம்பந்தியாகிய சூரத்தன்மை முதலியவற்றிற்குப் புருஷனிட
த்து ஆசிரயத்தன்மைச் சம்பந்தமுண்டு. ஆனால் சிங்கத்தின் சூர
த்தன்மைக்கும் புருஷனு சூரத் தன்மைக்கும் அபேதம் அங்கீ
கரிக்கின் சிங்கத்தின் சூரத்தன்மைக்குத் தேவதத்தனிடத்து அநீ
கரணத்தன்மையின் சம்பந்தமாம். இரண்டு சூரத்தன்மைகளுக்கும்
ஒன்றற்கொன்று பேத மங்கீகரிக்கின், சிங்கத்தினது சூரத்தன்
மைக்குப் புருஷனிடத்துத் தன்னினமுள்ள சூரத்தன்மையின் அதி
கரணத்தன்மைச் சம்பந்தமுண்டு. சிங்கத்தின் சூரத்தன்மை தா
னென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாம். இவ்வாற்றான் வாக்கியத்
திற்குப் பரம்பரைச் சம்பந்த மிருத்தலான், சிங்க சத்தத்திற்குச்
சூரத்தன்மை முதலிய குண விசிஷ்டனிடத்து இலக்கித லக்கணை
யாம். சக்தியுத்தின் பரம்பரைச் சம்பந்தத்தினை இலக்கித லக்கணை
யென்பர்.

இலக்கித லக்கணையென்னும் சொல்லால் முற்கூறிய பொரு
ளின் சித்தி (பொறுதி)கிலேசமுடையதாம்; ஏனெனின், இலக்கித
லக்கணையெனுஞ் சொல்லின் * ரூடியோ சக்தியுத்தின் பரம்பரைச்

* ரூடி (இருதி) யென்பது பதத்தின் சமுதாய சக்தி (பொதுவாற்
றல்). அவ்வாற்றலுடைய பதங்கள் மரம், நிலம் என்பனவாம். யோகம் (கார
ணம்) என்பது பதத்தின் அவயவங்களில் (சொல்லின் பகுதி விசுதி முதலிய
வற்றுகளில்) உள்ள சக்தியாம். அவ்வாற்றலுடைய பதங்கள் அணி, முடி
முதலியனவாம். யோகப்பொருளிலிருக்கும் ரூடிசக்தி யோக ரூடி (காரண
இருதி) யாம். இவ்வாற்றலுடைய பதங்கள் பங்கயம் முக்கண்ணன் முதலி
யனவாம். யோகப் பொருளினும் வேறாய் பொருளிலிருக்கும் ரூடிசக்தி
யோகரூடிசக்தியாம். அவ்வாற்றலுடையபதம் உற்பிதம்முதலியன. உற்பித
மென்னும் பதத்திற்கு யோகப்பொருள் பிளந்துகொண்டுவரும் மரம் கொடி
முதலியன; ரூடிப்பொருள் ஓர் யாகம்.

சம்பந்தத்தால் கோசம் (கிதண்டு) முதலியவற்றில் ஒரிடத்து மில்லை. யோகவிருத்தியால் இலக்ஷணையென்னும் சொல்லிற்கு முற்கூறிய பொருள் கோற்றுகிற தில்லை. ஏனெனின், இலக்ஷிதத்தின் இலக்ஷணை இலக்ஷித இலக்ஷணையென்றவ்வாறு ஆறும்வேற்றுமைத் தொகையாகச் செய்யின், இலக்ஷிதம் அதாவது இலக்ஷணை விருத்தியாற் றேன்றிய தெனுவோ, அதன் இலக்ஷணை யென்பது இலக்ஷித லக்ஷணையென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாகச் சித்திக்கின்றது. துவிரேபம் ஒலிக்கின்றது, சிங்கம் தேவதத்தன் என்றல் முதலியனவாகச் சொல்லப்பட்ட இலக்ஷிதலக்ஷணையின் உதாஹரணமெனுவோ, அதில் முற்கூறிய சொருபமுள்ள இலக்ஷித லக்ஷணை சம்பவியாது. ஏனெனின் 'துவிரேபம் ஒலிக்கின்றது' என்னும் வாக்கியத்தில் துவிரேப பதத்தால் பிரமாபதம் இலக்ஷிதமாகின்றது. அதற்கு வண்டினிடத்து இலக்ஷணையுண்டாகுமாயின், முற்கூறிய அர்த்தம் சம்பவிக்கும். அங்ஙனம்கு வார்த்தையு மில்லை. ஏனெனின், துவிரேப பதத்தினது சக்கியத்தின் சம்பந்தம் பிரமர பதத்தோ னொதாயினும் துவிரேப பதத்தால் இலக்ஷிதம் பிரமர பதமன்று. ஏனெனின் சொல்லுவானது கருத்திற்கு விடயமாகும் சக்கிய சம்பந்தி இலக்ஷிதமாம்; கேவல சக்கிய சம்பந்தி இலக்ஷிதமன்று, கேவல சக்கிய சம்பந்தி இலக்ஷிதமாயின், கங்கையென்னும் பதத்தினது சக்கியத்தின் சம்பந்திகள் மீனமுதலிய அநேகமுன; அவையாவும் கங்கையென்னும் பதத்தால் இலக்ஷிதமாதல் வேண்டும். ஆதலால் சொல்லுவான் குறிப்பிற்கு விடயமாகும் சக்கியசம்பந்தி இலக்ஷிதமாம். கங்கையென்னும் பதத்தின் சக்கிய சம்பந்தியோ அநேகமாம். என்றாலும் 'கங்கையில் இடைச்சேரி' என்னும் வாக்கியத்தில் கேட்பவனுக்குக் கங்கையென்னும் சொல்லால் கரையின் ஞான முண்டாகின்றது. இவ்வாறு கருத்திற்கு விடயமாகும் சக்கிய சம்பந்தி கேவலம் கரையாம். ஆகலின் கங்கையென்னும் பதத்தால் கரையே இலக்ஷிதமாம். மீனமுதலியனவும் சக்கிய சம்பந்திகளா யிருக்கினும், முற்கூறிய கருத்திற்கு விடயமாதலில்லை யாகலின், கங்கையென்னும் பதத்தால் இலக்ஷிதமாகா. இவ்வாற்றான் துவிரேப பதத்திற்குச் சக்கியத்தின் சம்பந்தியோ பிரமரபதமாம். ஆனால் துவிரேப பதத்தால் பிரமரபதத்தின் ஞானம் கேட்பவனுக்குண்டாதல் வேண்டுமென்பது சொல்லுவான் கருத்தன்று. ஆனால் துவிரேப பதத்தால் பிரமர

பதத்தின் சக்கியமாகிய வண்டின் ஞானம் கேட்பவனுக் குண்டாதல் வேண்டுமென்பது சொல்லுவோனது கருத்தாம். ஆதலால் துவிரேப பதத்தினது சக்கியத்தின் சம்பந்தியும் பிரமரபதமாம். சொல்லுவோனது முற்கூறிய கருத்திற்கு விடயமாதலின்மையால் துவிரேப பதத்தால் இலகஷிதம் பிரமரபதமன்று. ஒருவாற்றால் துவிரேப பதத்தால் இலகஷிதம் பிரமரபதமா மென்னும் வார்த்தையினை அங்கீகரித்துக் கொள்வோமாயினும் பிரமர பதத்திற்கு வண்டின்கண் சக்தி யிருக்கின்றதாகலின் அதற்கு இலகஷணை கூறுதல் அசங்கதமாம். இவ்வாற்றான் 'இலகஷிதமாகிய வண்டினது இலகஷணை இலகஷித லகஷணையாம்' என்றிவ்வாறு ஆரம்பவெற்றுமைத் தொகையின் பொருள் முற்கூறிய உதாரணத்திற் சம்பவியாது. அங்ஙனமே 'சிங்கம் தேவதத்தன்' என்னும் உதாரணத்தினும் முற்கூறிய அர்த்தம் சம்பவியாது. சிங்கத்தின்க ணுள்ள சூரத்தன்மை முதலியன சிங்கசுத்தத்தினது சக்கிய சம்பந்திகளாயிருக்கினும், சிங்க சுத்தத்தால் சூரத் தன்மை முதலியவற்றின் ஞானம் கேட்பவனுக் குண்டாதல் வேண்டுமென்பது சொல்லுவோனது கருத்தன்று. ஆனால் சிங்க சுத்தத்தால் சிங்கத்தை யொத்த புருஷனது போதம் கேட்பவனுக் குண்டாக வேண்டுமென்பது சொல்லுவானது கருத்தாம். ஆதலால் சக்கிய சம்பந்தியாயினும் சூரத்தன்மை முதலிய குணங்கள் முற்கூறிய கருத்திற்குவிடயமாகா திருத்தலான், சிங்க சுத்தத்தால் இலகஷித மன்று. அன்றியும் ஒருவாற்றால் சிங்க சுத்தத்தால் இலகஷிதமாம் சூரத் தன்மை முதலிய குணங்களென்பதை ஒப்புக்கொள்ளுவோ மாயினும் அவற்றிற்கு இலகஷணை கூறுதல் விருத்தமாம். ஏனெனின், சக்தியும் இலகஷணையும் எழுத்துவடிவமான சுத்தத்தினவாம். சூரத்தன்மை முதலிய குணங்கள் சுத்தரூபமன்று. ஆதலால் அவற்றிற்குச் சக்தி அல்லது இலகஷணை பொருந்தாது. இவ்வாற்றான் "இலகஷிதமாகிய பிரமர பதத்தின் இலகஷணை இலகஷித லகஷணையாம்" "இலகஷிதமாகிய சூரத்தன்மை முதலிய குணசமுதாயத்தின் இலகஷணை இலகஷித லகஷணையாம்" என்னும் இவ்வகையான பொருள் ஆரம்பவெற்றுமைத் தொகையை யங்கீகரித்தலா லுண்டாகின்றது. இவ்வர்த்தத்தில் சக்கியத்தினது பரம்பரைச் சம்பந்தத்தின் ஞானம் இலகஷித லகஷணை யென்னும் சொல்லா லுண்டாகிறதில்லை. முந்திய உதாரணங்க ளிரண்டினும் சக்கியத்தின் பரம்பரைச் சம்

என்ற

ஏ

பந்தமோ வண்டினிடத்தும் பருஷனிடத்தாமாம். முற்கூறிய வண்
ணம் இலகித இலகூணையென்னும் சொல்லிற்கு* யோகப்பொருள்
சம்பவியாது. என்றாலும் இனிக் கூறப்பட்ட வகையான் இலகித
லகூணை யென்னுஞ் சொல்லின் யோகப் பொருள் ஆறும் வேற்று
மைத் தொகையை யங்கேகித்துச் சக்கியத்தின் சம்பப்பரைச் சம்
பந்தமாகவே சம்பவிக் கின்றது. சொல்லுபவனது கருத்திற்கு
விடயமாகும் சக்கிய சம்பந்தி இலகித சத்தத்திற்குப் பொருளா
மாயினும், பாகத்தியாக லகூணையினால் சொல்லுவானது கருத்
திற்கு விடயமாதலென்னும் இத்துணைப் பாகத்தைவிட்டு நின்ற
சக்கிய சம்பந்தி ஈண்டு இலகித சத்தத்திற்குப் பொருளாம். அங்
ஙனமே இலகூணையென்னும் சொல்லின் பொருளும் சக்கிய சம்
பந்தமாம். அதன்கண் சக்கிய பாகத்தைவிட்டு நின்ற சம்பந்தமாத்
திராம் பாகத்தியாக லகூணையால் இலகூணையென்னும் சொல்லி
ற்குப் பொருளாம். ஆதலால் இலகூணையாகிய சக்கிய சம்பந்தி
யின் இலகூணையாகிய சம்பந்தம் இலகித லகூணை யென்னும்
சொல்லிற்குப் பொருளாம். இவ்வாற்றான் சக்கிய சம்பந்தியின்
சம்பந்தம் இலகிதலகூணை யென்னும் சொல்லால் யோகவிருத்தி
யானே சித்தமாகின்றது. அல்லது இலகித சத்தத்திற்கோ சக்
கிய சம்பந்தியில் பாகத்தியாக லகூணையாம். இலகூணையெனுஞ்
சொல்லிற்குச் சக்கிய சம்பந்தமே பொருளாம். அதற்குச் சம்பந்த
மாத் திரத்தில் இலகூணையிலலை. “இலகிதத்தான் இலகூணை, இல
கித லகூணை” என்றவ்வாறு மூன்றாம்வேற்றுமைத் தொகையை
யங்கேகிக்கின், இஷ்டமானபொருளின் சித்தியுண்டாகின்றது. இல
கூணத்தால் அதாவது சக்கிய சம்பந்தவாயிலாக, இலகூணை அதா
வது சக்கியத்தின் சம்பந்தம் என்பது இலகூணை லகூணையென்னும்
சொல்லிற்குப் பொருளாம். சக்கிய சம்பந்தம் சிலவிடத்து நேரே
யாகின்றது; சிலவிடத்துச் சக்கிய சம்பந்தவாயிலாக வுண்டாகின்
றது. “துவிரேபம் ஒலிக்கின்றது” என்றல் முதலிய விடங்களில்
துவிரேப பதத்தின் சக்கியமாகிய இரண்டு ரேபங்களுக்கு வண்
டோடு சம்பந்தமில்லை. அங்ஙனமே சிங்க சத்தத்தினது சக்கிய
த்தின் சம்பந்தியாகிய ரூரத்தன்மை முதலிய குணங்களின் வாயி
லாகச் சிங்கசத்தத்தினது சக்கியத்தின் சம்பந்தி ரூரத் தன்மை
முதலிய குண விசிஷ்டத்தின்கண்ணதாம். ஆதலால் சிங்க சத்த

* அவயவ ஆற்றவர ஹணரப்படும் பொருளின் யோகப்பொருளென்பர்.

இற்கு இலக்ஷித மெனப்படும் சக்கிய சம்பந்தியாகிய சூரத்தன்
 முதலிய குணங்களின் வாயிலாக இலக்ஷணை அடையது சிங்க
 தத்தினது சக்கியத்தின் சம்பந்தம் புருஷனிடத்துளதாம். ஆறாம்
 நிறுமைத் தொகையை யங்கீகரிக்கின், இலக்ஷிதம் இலக்ஷணை
 ன்னும் சொற்களில் பாகத்தியாக லக்ஷணையை யங்கீகரித்தல்
 ண்டும். மூன்றாம் வேறுமைத் தொகையை யங்கீகரிக்கின், இல
 ணையென்னும் சொல்லின் முக்கியார்த்தம் நிற்கின்றது. இலக்ஷித
 தமொன் றினும் பாகத்தியாக லக்ஷணை யங்கீகரித்தல் வேண்டும்.
 லக்ஷித லக்ஷணையென்னும் சொல்லில் கரிமநாராய சமாசம் (பண்பு
 தாகை) அங்கீகரிக்கின் இலக்ஷிதம் இலக்ஷணையென்னும் சொற்க
 ண்டிற்கும் முக்கியயோக அர்த்தம் நிற்கின்றது. பாகத்தியாக
 ணை யங்கீகரிக்க வேண்டியதில்லை. அவயவங்களின் சக்தியால்
 தச் சத்தம் தனது பொருளைத் தெரிவிக்கின்றதோ, அதனை யோ
 கத்தமென்பர். எங்ஙனம்? * பாசகனென்னும் சொல்லில் 'பாச'
 றனும் அவயவத்திற்குப் பாகம் பொருளாம், 'அகன்' என்னும்
 வயவத்திற்குக் கர்த்தா (செய்வோன்) என்பது பொருளாம். இவ்
 றாண் அவயவசக்தியால் பாகஞ்செய்வோன் பாசகனென்னும்
 ல்லிற்குப் பொருளாயிருத்தலின், பாசகசப்தம் யெனகிக் சப்த
 ம். அவயவசக்தியை யோகமென்பர். இது பாரிபாஷிகச்சொல்.
 ல்திரத்தின் அசாதாரண சங்கேதம் பரிபாஷை யெனப்படும்.
 பாஷையாற் பொருளை யறிவிக்கும் சொல் பரிபாஷிகச் சொல்
 னப்படும். இலக்ஷித சப்தத்திற்கு இலக்ஷ, இத என்னும் இரண்
 அவயவங்களாம். அவற்றுள் இலக்ஷ என்னும் பதத்திற்குப்
 ருள் இலக்ஷணம்; இதவென்னும் பதத்திற்குப் பொருள் சம்பந்
 ரம். ஆதலால் இலக்ஷண சம்பந்தியென்னும் பொருளை யறிவிக்க
 இலக்ஷிதசத்தம் யெனகிகமாம். இதனால் இலக்ஷணமுடையது
 லக்ஷித சத்தத்தின் பொருளாம்; அங்ஙனமே சக்கிய சம்பந்தத்
 ர பெயர் இலக்ஷணையாம். இது சாஸ்திரத்தின் சங்கேதமாம்.
 லால் இலக்ஷணையென்னும் சொல் பரிபாஷையால் சக்கிய சம்

* சமைப்பவன் என்னும் சொல்லில் 'சமை' என்னும் அவயவத்திற்குச்
 சத்தல் பொருளாம்; 'அன்' என்னும் சொல்லிற்குக் கர்த்தா (செய்வோன்)
 பது பொருளாம். இவ்வாற்றானே அவயவ ஆற்றலால் சமையல் செய்
 ன் சமைப்பவனென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாதலின் சமைப்பவன்
 னும் சொல் யெனகிக் (காரண)ச் சொல்லாம்.

பந்தமாகிய பொருளை யறிவிப்பதாயிருத்தலால் பாரிபாஷிதமா
 'இலகூதிதமாகிய இலகூஷணை இலகூதித லகூஷணை' என்பது பண்
 நோகை. இலகூஷணமுடையதாகிய இலகூஷணை யென்னும் பொரு
 பண்புத் தொகையாற் சித்திக்கின்றது. அசாதாரண தர்மத்தை
 இலகூஷணமென்பர், சக்கியசம்பந்தத்தை இலகூஷணையென்பர். ஆ
 லால் இலகூஷணையின் அசாதாரண தர்மம் சக்கிய சம்பந்தத்த
 மையாம். அதுவே அதன் இலகூஷணமாம். சக்கியத்தின் சம்பந்த
 சாக்ஷாத் பரம்பரையென்னும் வேறுபாட்டால் இருவகைத்தா
 அநேக விடங்களில் சக்கியத்தின் சாக்ஷாத் பரம்பந்தமாகிய இ
 லகூஷணையுண்டு. 'துவிரோபம் ஸூனிக்கின்றது' 'சிங்கம் தேவதத்தன்
 என்றல் முதலியவற்றில் சக்கியத்தின் சாக்ஷாத் சம்பந்தமில்லை
 என்றாலும் இலகூஷணையின் அசாதாரண தர்மம் சக்கிய சம்பந்த
 தன்மையாம். சம்பந்தத்திலுள்ள சாக்ஷாத் தன்மை இலகூஷணையின்
 இலகூஷணத்தில் பிரவேச முடையதன்று. யாண்டு சக்கியத்தின்
 பரம்பரைச் சம்பந்தமுாதோ, ஆண்டும் சக்கிய சம்பந்தத் தன்மை
 யாகிய தன்னிலக்கணமுடையது இலகூஷணையாம். 'தன்மையில் இடை
 ச்சேரி' என்றல் முதலிய உதாரணங்களில் சக்கியத்தின் சாக்ஷாத்
 சம்பந்தமாகிய இலகூஷணை யுளதாயினும், சம்பந்தத்தின் சாக்ஷாத்
 தன்மை இலகூஷணையின் இலகூஷணத்தில் பிரவேச முடையதன்று.
 ஆனால் சாக்ஷாத் பரம்பரைச் சாதாரண சம்பந்தத்தன்மை வடிவ
 மாக இலகூஷணையின் இலகூஷணத்தில் சம்பந்தமாதிரும் பிரவேச
 முடையதாம். இதனற்றான் 'சக்கியசம்பந்தமுடையது இலகூஷணை'
 எனச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. 'சக்கியத்தின் சாக்ஷாத் சம்
 பந்தம் இலகூஷணை' என்று சொல்லவில்லை, இவ்வாற்றான் இலகூதித
 அதாவது சக்கிய சம்பந்தத்தன்மை வடிவ தன்னிலக்கணமுடைய
 இலகூஷணை இலகூதித லகூஷணையெனும் சொல்லிற்குப் பொருளாம்.
 அது பரம்பரைச் சம்பந்த ஸ்தலத்திற் சம்பவிக்கின்றது. இலகூதித
 லகூஷணையென்னும் சொல்லிற்கு முற்கூறிய பொருள் சாக்ஷாத் சம்
 பந்த ஸ்தலத்திலும் சம்பவிக்கின்றது. ஆண்டும் இலகூதித லகூஷணை
 சொல்லுதல்வேண்டும்; என்றாலும் "இலகூதிதமான லகூஷணை இல
 கூதிதலகூஷணை" என்று சொல்லுதலின் அபிப்பிராயம் இதுவாம்:—
 சக்கிய சாக்ஷாத் தன்மை விசிஷ்ட சம்பந்தத்தன்மை யின்றிய
 கூஷணை இலகூதித லகூஷணை யென்பதாம். ஆதலால் தேவல லகூஷணை
 கொள்ளப்படுகிறதில்லை. இவ்வாற்றாற் பண்புத்தொகையாம்.

சில நூல்களில் இவ்வாறெழுதப்பட்டிருக்கின்றது:—“சிங்கம் தேவதத்தன்” என்றல் முதலிய வாக்கியங்களில் சிங்கமுதலிய சொற்கள் கௌணி விருத்தியால் புருஷன் முதலியோரை அறிவிப்பனவா யிருக்கின்றன. எங்ஙனம் சக்தி லக்ஷணைகள் பதத்தின் விருத்திக ளாகின்றனவோ, அங்ஙனமே மூன்றாவது கௌணியும் விருத்தியாம். பதத்தின்சக்திய அர்த்தத்தில் எந்தக்குண மிருக்கின்றதோ, அதனையுடைய அசக்திய அர்த்தத்தில் பதத்தின் கௌணி விருத்தி சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. எங்ஙனம்: சிங்க பதத்தின் சக்தியத்தில் ரூரத்தன்மை முதலிய குணங்க ளிருக்கின்றன; அவற்றையுடையவன் சிங்க சத்தத்திற்கு அசக்தியமாகிய (சக்தியமாவது) புருடன் ; அவனிடத்துச் சிங்க சத்தத்தின் கௌணி விருத்தி இருக்கின்றது. அது முற்கிரமப்படி இலக்ஷணையின் உட்பட்டதாம்.

சுரு. நான்காவது வியஞ்சனவிருத்தியைக் கூறுதல்.

நான்காவது வியஞ்சனவிருத்தி அலங்கார நூல்களில் எழுதப்பட்டுள்ளது. அதன் உதாரணம் இதுவாம்:—சத்துருவின் வீட்டில் போஜனத்தின் பொருட்டுப் பிரவர்த்தித்த புருஷனைப் பார்த்து விஷத்தைப் புசி’ என்று அவனுக்குப் பிரியனாகிய மற்றோர் புருஷன் சொல்லுகிறான். ஆண்டு ‘விஷத்தைச் சாப்பிடு’ என்பது சக்திவிருத்தியால் வாக்கியத்தின் பொருளாம். சொல்லுவோனுக்குப் போஜனத்தின் அபாவத்தில் கருத்தாம். போஜனத்தில் சக்தியுடைய அப்பதத்திற்கு அபாவத்தில் சம்பந்தமின்மையால் இலக்ஷணையும்பொருந்தாது. ஆதலால் சத்துருவின் வீட்டிலுண்ணுவதின் நிமிருத்தி வாக்கியத்தின் வியங்கியப்பொருளாம். வியஞ்சன விருத்தியாற் றோற்றும் பொருள் எதுவோ, அது*வியங்கியப் பொரு ளெனப்படும். வேறு உதாரணம்:—சந்தியாகாலத்தில் அநேக புருஷர்களைப் பல காரியங்களிற் பிரவர்த்தித்தம்பொருட்டு ஒருவன் சூரியன் அஸ்தமித்தது’ என்னும் வாக்கியத்தை யுச்சரித்தான். முதல்கேட்டுப் பலபுருஷர்கள் அக்காலத்தில் தத்தம் கர்த்தவ்வியக்ளை (தாம் தாம் செய்யவேண்டியவற்றை)த் தெரிந்து பிரவர்த்திக்கிறார்கள். ஆண்டு அநேக புருடர்களுக்குப் பல கர்த்தவ்வியத் தின் ஞானம் வியஞ்சனவிருத்தியா லுண்டாகின்றது. இவ்வாறு

* வியங்கியம்=குறிப்பு.

வியஞ்சனவிருத்தியின் அநேக உதாரணங்களை காவியப்பிரகாரம் காவியப் பிரதீப ஐதலிய நூல்களில் மட்டப்பட்ட கோவிர்த்தபட்டர் முதலியோர் எழுதியிருக்கின்றனர். அவ்வகைகளை வுதாரணங்களும் சிங்கார ரசமுடையனவா யிருக்கலின் கண்டு எழுதப்பட்டவிலை. நியாய நூல்களில் வியஞ்சனவிருத்திக்கும் இலக்கணவிருத்தியில் அடக்கம் சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. சக்கிய சம்பந்தமுடைய அந்தத்தின் ஞானமோ இலக்கணவிருத்தியைச் சம்பவிக் கும். சக்கியார் தத்தின் சம்பந்தியாகிய அந்தத்தின் இலக்கண சம்பவியாத், அது சத்தத்தார் நேற்றும்பொருட்டு விபஞ்ஞவிருத்தி யங்கேரி த்தல் னேண்டுமென்று அலங்கார நூலார் கூறுவர். அதற்குச் சமா தானம் வருமாறு:— சாக்ஷாத் பரம்பரை யென்னும் பேதத்தால் சம்பந்தம் இருவகையாம். அவற்றுள் சாக்ஷாத் சம்பந்தமோ பரஸ்பரம் சிலவற்றிற்கே யுண்டாகின்றது; எல்லாவற்றிற்கு முண்டா வதில்லை. பரம்பரைச் சம்பந்தமோ சகல பதார்த்தங்களுக்கும் பரஸ்பரம் சம்பவிக் கும். அதிகமாய்ச் சொல்லுகென்ன ? கோத் தன்மை அசுவத்தன்மைகளுக்கும் பரஸ்பரம்* விபதிகரணத்தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. கடப்பாவமும் கடமும் பரஸ்பர விரோதிக ளாம். என்றாலும் கடத்தில் கடப்பாவத்தின் பிரதிபேசிக்கத்தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. கடத்திற்குத் தனது அப்பாவத்தில் சுவவிரு த்தீபி (தன்னிடத்திருக்கும்) பிரதிபேசிக்கத்தன்மையை நிரூபித்த தன்மைச் சம்பந்தமிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் சர்வபதார்த்தங்களுக்கும் தம்மில் பரம்பரைச் சம்பந்தம் சம்பவிக்கின்றது. ஆதலால் வியங்கிய ப் பொருளும் சக்கிய சம்பந்தியாயிருத்ததின் இலக்கியத்தில் அடங் கியதாம். வியஞ்சனவிருத்தியின் நிருபணம் காவியப்பிரகாசத்திலும் அதன் உரையிலும் ஐயராமபட்டாசாரியர் முதலியோரால் எழுதப் பட்டிருக்கின்றது. அங்ஙனமே காவியப்பிரதீபத்திலும் அதன் உரையாகிய உத்யோதனத்திலும் நாகோஜிபட்டர் எழுதியிருக்கின்றனர்; அதன் கண்டனமும் நியாய நூல்களில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. வியாகரண நூல்களிலும் சிலவிடத்துக் கண்டனமும் சிலவிடத்து நிருபணமும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. அத்வைத நூல்களில் கண்டனத்தின் அல்லது நிருபணத்தின் ஆக்கிரகம் (மேற்கொள்ளல்) இல்லை. ஆதலால் நிருபணத்தின் தன்மைமாத்திரம் அறிவிக்கப் பட்டது.

* விபதிகரணத்தன்மை—வேற்றுநிலைக்களத்திருத்தல்.

ரகாசம்.] சஉ. இலக்ஷணை-பேதத்தைக் கூறுதல். அங்

சஉ. இலக்ஷணையின் பேதத்தைக் கூறுதல்.

சக்தி இலக்ஷணை பென்னும் இரண்டும் எல்லோர் மதத்திலுமுண்டு. மகாவாக்கியத்தின் அர்த்தத்தை நிரூபித்தவிலும் இரண்டுமே உபயோகமாம். அன்றுடன் சக்தியின் நிரூபணம் செய்யப்பட்டது. சக்தியத்தின் சாக்ஷாத் சம்பந்தம் பரம்பரைச் சம்பந்தமெனும் பேதத்தால் கேவலக்ஷணை இலக்ஷிதலக்ஷணையென இரண்டு பேதம் இலக்ஷணைக்குச் சொல்லப்பட்டது. ஜகல் லக்ஷணை (விட்ட லக்கணை) அஜகல் லக்ஷணை (விடாத லக்கணை) பாகத் தியாக லக்ஷணை (ஜகத்ஜகல் லக்ஷணை விட்டுவிடாத லக்கணை) பென்னும் பேதத்தால் மீண்டும் மூவகை இலக்ஷணையுண்டு.

யாண்டுச் சக்தியம் தோற்றமால் கேவல சக்திய சம்பந்தி தோற்றுகின்றதோ, ஆண்டு ஜகல்லக்ஷணை யுண்டாகின்றது. எங்ஙனம்? 'விஷத்தைப் புசி' என்னுமிடத்தில் சக்தியமாகிய விஷபோஜனத்தை விட்டுச் சக்தியசம்பந்தியாகிய போஜனநிவிருத்தி தோற்றுதலால் ஜகல்லக்ஷணையாம்.

யாண்டுச் சக்தியார்த்தத்தின் சம்பந்தம் சம்பவிக்க வில்லையோ ஆண்டு ஜகல் லக்ஷணை யங்கிகரிக்கப்படும். எங்ஙனம்? 'கங்கையிற் கிராமம்' என்னுமிடத்தில் பதங்களுக்கும் சக்தியார்த்தங்களுக்கும் பரஸ்பர சம்பந்தம் சம்பவியாது. என்றாலும், 'விஷத்தைப் புசி' என்னுமிடத்துச் சக்தியார்த்தத்தின் அந்நுவயம் சம்பவிக்கும். விஷம் மரணத்திற் கேதுவாமாயினும் போஜனத்தின் விஷத்தின் அந்நுவயம் சம்பவிக்கின்றது. ஆதலால் அந்நுவயாநுபபந்தி (கொண்டுவிட்டுணர்வுநிகழாமை) இலக்ஷணைக்குப் பிஜமன்று, தாநீபரியாநுபபந்தி (தாற்பரிய அணர்வு நிகழாமை) யே இலக்ஷணைக்குப் பிஜமென்று நூல்களி லெழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அதன் அபிப்பிராயம் இதுவாம்:—அந்நுவயத்தின் அதாவது சக்தியார்த்தத்தினது சம்பந்தத் தன்மையின் அநுபபந்தி அதாவது அசம்பவம், யாண்டு நிகழுமின்றதோ ஆண்டு இலக்ஷணை யுண்டென்பது நியமமன்று. இதுவே நியமமாகுமாயின் 'தண்டத்தை உன்னே விடு' என்னும் வாக்கியத்தில் தண்டமென்னும் சொல்லிற்குத் தண்டநதாங்கியவனிடத்து இலக்ஷணை நிகழாது; தண்டமென்னும் சொல்லின் சக்தியத்திற்கு உன்னேவிடுதலிற் கொண்டுவிட்டு (அந்நுவயம்) சம்பவித்தலான். ஆதலால் தாநீபரியாநுபபந்தி இலக்ஷணைக்குப் பிஜ

மாம்; அந்நவயாதுபபத்தி பீஜமன்று. தாற்பரிய மென்பது வாக்கி யத்தைப் பிரயோகஞ் செய்வோனது இச்சை; அதன் அதுபபத்தி யாவது அது சக்கியார்த்தத்தில் சம்பவியாமை; இது இலக்ஷணை யை யங்கீகரித்தற்குப் பீஜமாம், அதுவது எதுவாம். 'தண்டத்தை உள்ளே விடு' என்னும் வாக்கியத்தில் தாற்பரியாதுபபத்தி யுண்டு. ஏனெனின், தண்டத்தை உள்ளே விடுதலாகிய சக்கியார்த்தத்தில் போஜன சமயத்தில் சொல்லுவோனதுகருத்தும் சம்பவியாது. ஆத லால் தண்டமென்னும் சொல்லிற்குத் தண்டத் தாக்கிய பருடனிடத் திலக்ஷணையாம். அங்ஙனமே மரணத்திற்கு எதுவாகிய விஷபோஜ னத்தில் பிதாவின் தாற்பரியம் நிகழாதகலின் போஜன நிகருத்தி யில் ஜகல் லக்ஷணையாம். "கங்கையிற் கிராமம்" என்னுமிடத்துத் தாற்பரியாதுபபத்தியும் சம்பவிக் கின்றதாகலின், யாண்டுத் தாற்ப ரியாதுபபத்தி யுளதோ, ஆண்டு இலக்ஷணை யங்கீகரிக்கப்படுமென் பது நியமமாம். "கங்கையில் கிராமம்" என்னுமிடத்தும் கங்கை யென்னும் சொல்லிற்குச் சக்கியமாகிய தேவநதியின் பிரவாகம் (வெள்ளம்) எதுவோ, அதனைவிட்டுச் சக்கிய சம்பந்தியாகிய கரை யின் ஞானமுண்டாகின்றது; ஆகலின் ஜகல்லக்ஷணையாம்.

யாண்டுச் சாமானியமான கரையின் உணர்ச்சியில் சொல்லு வோனது கருத்தின்றி, கங்கைக்கரையில் சொல்லுவோனது தாற் பரியமுளதோ, ஆண்டுக் கங்கையென்னும் பதத்திற்குக் கங்கை க்கரையின்கண் அஜகல் லக்ஷணையாம். அஜகல் லக்ஷணையின் அசா தாரண உதாரணமோ "காகங்களினின்றும் தாயிர் இரகழிக்கப்படுக" என்றல் முதலியவாம். சக்கியத்தோடுகூடிய சக்கிய சம்பந்தியின் ஞானம் யாண்டுளதோ, ஆண்டு அஜகல்லக்ஷணை யுண்டு. போஜனத் தின்பொருட்டுத் தயிரை இரகழித்தலில் சொல்லுவோனது தாற்பரிய மாம். அது பூனை முதலியவற்றினின்றும் தயிரை ரகழித்தலின்றிச் சம்பவியாது. ஆதலாற் காகமென்னும் சொல்லிற்குக் தயிரைக் கெடுப்பதன்கண் அஜகல்லக்ஷணையாம். இவ்வாறே 'கவிகையாளர் செல்கின்றனர்' என்னுமிடத்துக் கவிகையாளர் என்னுஞ் சொல் லிற்குக் கவிகையாளனோடுகூடிய கூட்டத்தின்கண் அஜகல்லக்ஷணை யாம். நியாயமதத்தில் நீலமுதலிய பதங்களுக்குக் குணமாத்திரத் திற் சக்தி யுண்டு. 'நீலக்குடம்' என்றல் முதலிய வாக்கியங்களில் நீலவுருவ முடையதனை யறிவிக்கும் நீலமுதலிய பதங்கள் இலக்ஷ ணையா லுளவாம். ஆண்டுச் சக்கியத்தோடுகூடிய சம்பந்தியின் ஞான

ரகசம்.] சஉ. இலகூணை-பேதத்தைக் கூறுதல். ௮௫

ண்டாகின்றதாகலின், அஜகல் லகூணையாம். கோசகாரர் மதத்
ல் நீல முதலிய பதங்களுக்குக் குணத்தினும் குணியினும் சக்தி
ண்டு; இலகூணையிலில்லை. வேதாந்த பரிபாஷையென்னும் நூலில்
ல முதலிய பதங்களுக்குக் குணியினிடத்து அஜகல் லகூணை
சால்லப்பட்டிருக்கின்றது. அது நியாயநூலார் மதம்.

யாண்டுச் சக்கியார்த்தத்தின் ஏகதேசத்தைவிட்டு ஏகதேசத்
த யறிதலில் சொல்லுவோன் கருத்துளதோ, ஆண்டுப் பாகத்
யாகலகூணையாம். எங்ஙனம்: 'அவனே இத்தேவதத்தன்' என்னு
டத்துப் பாகத்தியாக லகூணையாம். ஈண்டுப் பரோகூவஸ்து
வெனென்னும் சொல்லிற்கும், அபரோகூவஸ்து இவெனென்னும்
சொல்லிற்கும், தகர முதலிய வெழுத்துக்களை யடுத்த பெயரினை
டைய புருஷ சரீரம் தேவதத்தனென்னும் சொல்லிற்கும் பொரு
ரம். அவெனென்னும் சொற்பொருளோடு இவெனென்னும் சொற்
பாருளுக்குள்ள அபேதம் அவெனெனுஞ் சொல்லிலுள்ள முதல்
வற்றுமைக்குப் பொருளாம். இவெனென்னும் சொற்பொருட்டுக்குத்
தவதத்த நென்னும் சொற்பொருளோடுள்ள அபேதம் இவ
னென்னும் சொல்லிலுள்ள முதல் வேற்றுமையின் பொரு
ரம்; அல்லது அவன் இவன் என்னும் சொற்களிலுள்ள வேற்று
மகள் பொருளில்லாதனவாம். சமானவிபத்தி (ஒருவேற்றுமை)
டைய பதங்களின் சந்திதானத்தால் பதார்த்தங்களின் அபேத
ானமுண்டா கின்றது. ஆதலால் பரோகூவஸ்துவோடு அபின்ன
ரான அபரோகூ வஸ்துவின் சொரூபம் தேவதத்த நென்னும்
யரையுடைய சரீரமாம். இது வாக்கியத்தினது பதங்களின்
க்கியார்த்தமாம். அது உஷ்ண சிதளமென்பதுபோலப்பாதிதமாம்
ாதிக்கப்படுவதாம்). பாதிதார்த்தத்தில் சொல்லுவோனது கரு
று நிகழ்வதன்று. ஆதலால் அவன் இவெனென்னும் சொற்களின்
க்கியத்தில் பரோகூத்தன்மை அபரோகூத்தன்மைப் பாகங்க
த் தியாகஞ் செய்து (விட்டு) வஸ்துபாகத்தில் இலகூணை யிரு
லின் பாகத்தியாக லகூணையாம்.

இவ்வாற்றான்மூவகை இலகூணையும் பிரயோஜனவந் (பயனுடை)
கூணை ந்ருட (இடுகுறி) லகூணையென்னும் பேதத்தால் இருவகை
ம். யாண்டுச் சக்தி யுடைய பதத்தினை விட்டு இலகூணை
(லகூணையுடைய) சத்தப் பிரயோகத்தில் பிரயோஜன முண்டா
ன்றதோ, அது பிரயோஜனவந் லகூணையெனப்படும். எங்ஙனம்:

கங்கையென்னும் பதத்திற்குக் கரையிற் பிரயோஜனவதி லக்ஷணையாம். கரையிற் கிராமமென்று சொல்லுவோமாயின், கரையிற் குளிர்த்தி தூய்மை முதலியவற்றின் ஞான முண்டாகாது. கங்கையென்னும் பதத்தான் கரையை யுயிர்த்தின் கங்கையின் தர்மமாகிய குளிர்த்தி தூய்மை முதலியன கரையிற் காணப்படும். இதன்பொருட்டே வியஞ்சன விருத்தியை அலங்கார நாலார் அங்கிகரிக்கின்றனர். நியாயமதத்தில் குளிர்த்தி தூய்மை முதலியன சொல்லுணர்ச்சிக்கு விடப்படாது; அதுமிதிக்கு விடப்படாது. அங்ஙனமன்றோ? கங்கைக்கரை குளிர்த்தி தூய்மை முதலியவற்றையுடையதாம்; கங்கையென்னும் சொல்லா னுயிர்த்திக்குத் தன்மையான், கங்கையைப்போல வென்பது அதுமானம். எவ்வாற்றினும் பிரயோஜனவதிலக்ஷணையுண்டு.

பதத்திற்கு எப்பொருளில் சக்தியிருத்தி மில்லையோ, சக்தியைத் தைப்போல எப்பொருளினுணர்ச்சி எப்பதத்தான் எல்லோருக்கும் பிரசித்தமாகின்றதோ, அப்பொருளில் அப்பதத்திற்கு பிரயோஜன நுய்ய லக்ஷணையாகிய நிருடலக்ஷணை சொல்லப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: நீல முதலிய பதங்களுக்குக் கோசத்தின்படி குண குணியில் சக்தியை யங்கிகரிக்கின், கௌரவதோஷ முண்டு. சக்தியைத் தன்மையவச்சேதகமான ஒவ்வொரு தர்மத்தின் இலாபமுமுண்டாவதில்லையாகவின், குணமாத்திரத்திற் சக்தியுண்டு. நீலம் குடமென்றன்முதலிய வாக்கியங்களைக்கேட்டல் மாத்திரத்தானே யெல்லாப்பொருட்கும் குணியின் உணர்ச்சி யுண்டாதல் மிகப்பிரசித்தம், ஆதலால் நீலமுதலிய பதங்களுக்குக் குணியில் பிரயோஜன குணிய லக்ஷணை யிருத்தனின் நிருடலக்ஷணையாம். நிருடலக்ஷணை சக்திக்குச் சமானமாம். யாதானு மேர் விலக்ஷணமான அதாதி தாற்பரிய முளையின், ஆண்டு நிருடலக்ஷணையுண்டு.

யாண்டுப் பிரயோஜனம் அதாதிதாற்பரிய மென்னு பிரண்டு மில்லையோ, தூராகிரியர் தனதிச்சையால் இலாக்ஷணிக சத்தத்தைப் பிரயோஜனமின்மிப் பிரயோஜனப்படுத்துகின்றாரோ, ஆண்டு முற்றுவது ஐச்சிகலக்ஷணையுண்டு. ஆனால் அதாதி தாற்பரியமும் பிரயோஜனமு மின்மிய இலாக்ஷணிக சத்தத்தின் பிரயோகத்தை வித்துவான்கள் நலமுடையதாகக் கருதார். இக்காரணத்தானே காவியப் பிரகாசமுதலிய கங்கிநீய நால்களில் நிருட லக்ஷணையும் பிரயோஜனவதி லக்ஷணையும் உதாரணத்துடன் எழுதப்பட்டிருக்க

பிரகாசம்.] சூ. சாப்த-ஏது-தன்மை-விசாரம். அள

கின்றன. ஐச்சிகலக்ஷணை எழுதப்பட வில்லை. சுதாதர பட்டா சாரியர் முதலியோர் ஐச்சிகலக்ஷணையை யெழுதி யிருக்கின்றனர். அவர்கள் தாற்பரியம் ஐச்சிகலக்ஷணையினது சம்பாவணையின் கண்ணாம் (பொருத்தத்திலாம்). 'ஐச்சிக லக்ஷணையுடைய பதத்தின் பிரயோகம் 'நலமுடையது' என்னும்பொருளில் தாற்பரியமன்று. இலக்ஷணையின் அவாந்தரபேதமாக மம்பட்டர் முதலியோர்களால் மற்று மநேக மெழுதப்பட்டிருக்கின்றன. என்றாலும் வேதாந்த நூல்களில் யாண்டும் எழுதப்படவில்லை யாகலின், ஞான விருப்புடையோருக்கு அவற்றை யெழுதுவதால் உபயோகமில்லை.

சூ. சாப்தஞானத்திற்கு ஏதுவாந் தன்மையின் விசாரம்.

சக்கியத்தன்மை யவச்சேதகத்தில் சக்தி யிருப்பதுபோல இலக்ஷியத்தன்மையவச்சேதகமான தீரத்வ முதலியவற்றிற்கு கங்கை முதலிய பதங்களுக்கு இலக்ஷணையில்லை. ஆனால் வியத்திமாத்திரத்தில் இலக்ஷணையிருத்தி யுண்டு. பதத்தின் விருத்தியின்மி இலக்ஷியத்தன்மை யவச்சேதகத்தின் ஸ்மிருதியும் சாப்தபோதமு முண்டாகின்றனவென்பது சப்தார்த்தத்தை நிருணயிக்கும் நூல்களிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. மீமாம்ஸைமதத்தில் இலாக்ஷணிக சத்தத்தால் இலக்ஷியார்த்தத்தின் ஸ்மிருதியோ வுண்டாகின்றது. இலக்ஷியார்த்தத்தின் சாப்த போதத்திற்கு (சொல்லுணர்ச்சிக்கு) ஏதுவாவது இலாக்ஷணிக பதமன்று. ஆனால் இலாக்ஷணிக பதத்தைச் சமீபித்துள்ள பிற்பத மெதுவோ, அது தன் சக்கியார்த்தத்தின் சாப்த போதத்திற்கும், இலக்ஷியார்த்தத்தின் சாப்த போதத்திற்கும் ஏதுவாகின்றது. எங்ஙனம்: 'கங்கையிற் கிராமம்' என்னும் வாக்கியத்தில் கங்கையென்னும் பதம் கரையின்கண் இலாக்ஷணிகமாம். அது கரையின் ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாம். கரையின்கண் சாப்த போதத்திற்கு ஏது வன்று. ஆனால் கரையின்கண் சாப்த ஞானத்திற்கு ஏதுவும், தனது சக்கியத்தில் சாப்த ஞானத்திற்கு ஏதுவும் கிராமமென்னும் பதமாம். இம்மதத்திற்குச் சாதகமான யுத்தி இதுவாம்:—இலாக்ஷணிக சத்தத்திற்குச் சாப்தபோதத்தை யுண்டாக்குந் தன்மை யங்கீகரிக்கின் சகல சாப்தபோதத்தையு முண்டாக்குந் தன்மையின் அவச்சேதகமான (தர்மத்தின்) இலாப முண்டாகாது. ஏனெனின், மீமாம்ஸைமதத்தில் சாப்தபோதத்தை யுண்

டாக்குந் தன்மை இலாக்ஷணிக பதத்தின்க ணில்லை. ஆனால் சக்த (சக்தியுடைய) பதத்தி லிருக்கின்றது. ஆகலின் சாப்த போதத்தை யுண்டாக்குந் தன்மையின் அவச்சேதகம் சக்தியாம். இலாக்ஷணிக பதத்திற்கும் சாப்த போதத்தை யுண்டாக்குந் தன்மை யங்கீகரிக்கின் அவ்வுண்டாக்குந் தன்மையினும் சக்தி அற்பதேசத்திருப்பதா யிருந்தலின், அதன் அவச்சேதகமாகாது. எது எதன் அற்பதேசத்திருப்பதும் அதிக தேசத்திருப்பதுமாகாமல், அதன்சமான தேசத்திருப்பதாகின்றதோ, அது அதன் அவச்சேதகமாம். சாப்த போதத்தை யுண்டாக்குந் தன்மை சகல சக்தி பதங்களினும் இருக்கின்றது. அதன் சமான தேசத்தில் சக்தி யிருக்கின்றது. ஆகலின் சாப்த போதத்தை யுண்டாக்குந் தன்மையின் அவச்சேதகம் சக்தியெனல் சம்ப விற்கும். இலாக்ஷணிக பதத்தினும் சாப்தபோதத்தை யுண்டாக்குந் தன்மை யங்கீகரிக்கின் இலாக்ஷணிகபதத்தில் சக்தியில்லை. சாப்த போதத்தை யுண்டாக்குந் தன்மை யிருக்கின்றது. ஆதலால் அற்ப தேசத்திருப்பதாதலின் சாப்தபோதத்தை யுண்டாக்குந் தன்மையின் அவச்சேதகம் சக்தியெனல் சம்பவியாது. சக்தம் இலாக்ஷணிக மென்னு மெல்லாப் பதங்களினு மிருப்பதான ஒரு தர்மமு மில்லை. ஆகலின் சாப்தபோதத்தை யுண்டாக்குந் தன்மை அவச்சேதகமாம். அந்த நிரவச்சேதகமான உண்டாக்குந் தன்மை அப்பிரசித்தமாம். தண்டம் குலாலன் முதலியவற்றின்கண் குடமுதலியவற்றை யுண்டாக்குந் தன்மையின் அவச்சேதகம் தண்டத்தன்மை குலாலத்தன்மை முதலியனவாதலால் நிரவச்சேதகமான ஐந்தத்தன்மை (உண்டாக்குந் தன்மை) அப்பிரசித்தமாம். இவ்வாற்றான் இலாக்ஷணிகபதத்திற்குச் சாப்த போதத்தை யுண்டாக்குந் தன்மை யில்லையென்பது மீமாம்ஸகீ மதம். அது அவ்வைத மதத்திற்கு மிகு விரோதியாம். ஏனெனின், மகாவாக்கியங்களில் சகல பதங்களும் இலாக்ஷணிகமாம். அவற்றான் சாப்தபோதத்தின் நிகழ்ச்சியின்மை யுண்டாகும். ஆதலால் இம்மதத்தின் கண்டனம் அவசியம் செய்யத்தக்கதாம். அதன்கண் இத்தோஷமுண்டு:—‘கங்கையிற் கிராமம்’ என்னும் வாக்கியத்தில் கிராமமென்னும் பதத்தாற் கரையின்கண் சாப்த போதம் அங்கீகரிக்கின் கிராம பதத்திற்குக் கரையின்கண்ணும் சக்தியுண்டாதல் வேண்டும். ஏனெனின், எந்தப்பதம் இலாக்ஷணியின்றி எப்பொருளில் சாப்த போதத்தை யுண்டாக்குவதாகின்றதோ, அப்பதத்திற்கு அப்பொருளிற் சக்தி யுண்டென்பது நிய

மம். மீமாம்ஸகமதத்தில் கிராமபதம் இலக்ஷணையின்மிக் கரையிற் சாப்த போதத்தை யுண்டாக்குவதா யிருந்தலின் கரையின்கண் சக்தியுண்டாதல் வேண்டும். இது நியமமாம்:—எப்பதத்தில் எப் பொருளின் விருத்தியுண்டாகின்றதோ, அப்பதத்தான் அப்பொரு ளின்கண் ஸ்மிருதி யுண்டாம்; அப்பொருளின்கண்ணே அப்பதத் தான் சாப்தபோதமு முண்டாம். மீமாம்ஸகமதத்தில் இந்தியமத திற்குப் பங்கமுண்டாம். ஏனெனின் மீமாம்ஸக மதத்தில் கங்கை யென்னும் சொல்லின் இலக்ஷணவிருத்தியோ கரையிலுளது; தீரத் தின் ஸ்மிருதியும் கங்காபதத்தா லுண்டாகின்றது. தீரத்தில் சாப்த போதம் கங்காபதத்தா லுண்டாகிறதில்லை. ஆனால் கிராம பதத்தால் தீரத்தின் சாப்தபோத முண்டாகிறது. அந்தக் கிராம பதத்திற்குத் தீரத்தில் சக்தி அல்லது இலக்ஷண விருத்தியில்லை; கிராம பதத்த னால் தீரத்தின் ஸ்மிருதியு மில்லை. ஆதலால் இம்மதம் புத்திமாந்க ளது நகைப்பிற் கிடமானதாம். ஏனெனின், யாண்டு அரிமுதலிட ஒவ்வொரு பதத்திற்கும் அநேகம் பொருள்களில் சக்தியிருக்கின்ற தோ, ஆண்டும் ஒருகாலத்தில் ஒருபுருடனுக்கு அரியென்னும்பதத் தான் ஒரே பொருளின் ஞானமுண்டாகின்றது. அநேக பதார்த்தங் களின்ஞானம் ஒருபதத்தானுண்டாகுமாயின், அரியென்றுசொல் லுதலான் குரங்கின்மேல் சூரியனிருக்கிறதென் நிவ்வாறு சாப்த போத முண்டாதல் வேண்டும். கிராமமென்னும் ஒரு பதத்தால் பரஸ்பர சம்பந்தமுடைய கிராமதீரங்களின் சாப்தபோத முண்டா கின்றது. அங்ஙனமே அரியென்னும் ஒரு சொல்லால் பரஸ்பர சம்பந்தமுடைய வானர சூரியர்களின் சாப்தபோத முண்டாதல் வேண்டும். ஒரு பதத்தால் இரண்டு சக்கியங்களின் சாப்தபோத முண்டாகாதெனக்கூறின், அவ்வொரு பதத்தாற் மனது சக்கியத் தோடு தனது அசக்கிய அலக்ஷியங்களினது சம்பந்தத்தின் சாப்த ஞானமுண்டாதல் அத்தியந்தம் தூரமாம். ஆதலால் 'வாக்ஷணிகம் நாமு-வாக்ஷணிகம்-இலக்ஷணிகம் சாப்தானுபவத்தின் தன்று' என் னும் மீமாம்ஸையின் வசனம் அசங்கதமாம் (பொருத்தமுடையதா காது). அன்றியும் இலக்ஷணிகசத்தத்திற்குச் சாப்தாநுபவத்தை யுண்டுபண்ணுந் தன்மையில் தோஷம் சொல்லப்பட்டது; சாப்த போதத்தையுண்டாக்குந் தன்மையின் அவச்சேதகம் கிடைக்காது (எனின்), அதற்குச் சமாதானம் இதுவாம்:— சத்தத்தில் சக்தி லக்ஷண யென்னும் வேறுபாட்டால் இருவகை விருத்தி யுண்டு.

சிலவிடத்து அர்த்தத்திற்குச் சந்தி விருத்தியும் சிலவிடத்து அர்த்தத்திற்கு இலக்ஷணவிருத்தியு முண்டு. சாப்த போதத்தை யுண்டாக்குந்தன்மை சந்தமாத்நித்தி னுனதாம்; விருத்தியும் சந்தமாத்நிரத்தி னுனதாம். ஆதலால் அர்த்தவுண்டாக்குத்தன்மையின் சமான தேசத்திருத்தலான், அதன் வர்த்தேதகம் வித்திநியம். அல்லது சாப்தபோதத்தை யுண்டாக்குத்தன்மையின் அவர்த்தேதகம் யோக்ய சந்தந்தன்மையாம். இவ்வாற்றால் இலக்ஷணிக பதந்தானும் சாப்தபோத முண்டாகின்றது.

சச. மகாவாக்கியத்தில் இலக்ஷணியின் உபயோகமும் அதன்கண் சங்கை சமாதானங்களுமும்.

மகா வாக்கியங்களில் ஜகல் லக்ஷணையும் அஜகல் லக்ஷணையு மில்லை. ஆனால் பாகத்தியாக லக்ஷணையுண்டு. அதன் தன்மை விசார சாகரத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அந்தப் பாகத்தியாக லக்ஷணை மகா வாக்கியங்களில் இலக்ஷணை யென்று. ஆனால் கேவல லக்ஷணையாம். ஏனெனில், இலக்ஷணப் போதத்திதோடு வாச்சியத்திற்குச் சாக்ஷாத் சம்பந்தமுண்டு. சம்பந்தம் சம்பந்தமில்லை. யாண்டுப் பாகத்தியாகலக்ஷணை யுண்டோ ஆண்டு வர்த்தியத்தின் ஏகதேசம் இலக்யியமாம். அவ்வாச்சியத்தின் சாதேதத்தோடு வாச்சியத்திற்குச் சாக்ஷாத் சம்பந்தமுள்ளது; ஆதலால் கேவல லக்ஷணையாம். மகாவாக்கியத்தால் ஞான விருப்புடைமையுக்கு அகண்ட பிரஹ்மத்தின் ஞான முண்டாகுக வென்பது சகவரனது அநாதி தாற்பரியம். ஆதலால் அது நிதூல லக்ஷணையாம்; பிரயோஜனவதி லக்ஷணை யன்று. ஈண்டி துணியை:—வாக்கியார்த்தத்திற்கு இலக்யிய சேதனத்தோடு சம்பந்தம் அங்கீகரிக்கின், இலக்யியார்த்தத்தில் அசங்கத் தன்மைக்குக் கேடுண்டாகும். சம்பந்தம் அங்கீகரியா விடின், இலக்ஷணைபொருந்தாது. ஏனெனின், சக்கிய சம்பந்தத்தை அல்லது போத்திய சம்பந்தத்தை இலக்ஷணைபென்பர். அது அசங்கத்திற் சம்பவியாது.

இதற்குச் சமாதானம்:—வாச்சியார்த்தத்தில் சேதனம் ஜடமென விரண்டுபாகமுண்டு. அதன் சேதன பாகத்திற்கு இலக்யியார்த்தத்தில் தாதாத்மியசம்பந்த முண்டு. சகல பதார்த்தங்களுக்கும் சொரூபத்தில் தாதாத்மிய சம்பந்த முண்டு. வாச்சியபாகமான சேதனத்தின் சொரூபமே இலக்யியசேதனமாம். ஆதலால் வாச்சிய

பிரகாசம்.] ச.ச. மகா-இல-உப-அந-சங்-சமாதா-னம். ௯௧

த்தில் சேதன பாகத்திற்கு இலகூரிய சேதனத்தோடு தாதாத்மிய சம்பந்த முண்டு. வாச்சியத்தில் ஜட பாகத்திற்கு இலகூரிய சேதனத்தோடு அநிஷ்டானத்தன்மைச் சம்பந்த முண்டு. கற்பிதத்தின் சம்பந்தத்தால் அநிஷ்டானத்தின் சுபாவம் கெடாது. தனது தாதாத்மிய சம்பந்தத்தானும் சுபாவத்திற்குக் கேடுண்டாகாது. அதனால் இலகூரியார்த்தத்தின் அரங்கத்தன்மை கெடாது.

மற்றோர் சங்கை:— தற்பதத்திற்கு அகண்ட சேதனத்தில் இலகூஷண யங்கிகரித்துத் துவம்பதத்திற்கும் அகண்ட சேதனத்தில் இலகூஷண யங்கிகரிக்கின் புருகுத்தி தோஷ (கூழியது கூறற்குற்ற) மாகுதலான், குடம் குடமென்னும் வாக்கியத்தினைப்போல அப்பிரமானவாக்கியமாகும். இரண்டு பதங்களுக்கும் இலகூரியார்த்தம் வேறுகக் கொன்னின், அபேதத்தை யபிவிக்குந் தன்மை யுண்டாகாது.

அதற்கு இது சமாதானம்:—மாயா விசிஷ்டனும் அந்தக்கரண விசிஷ்டனும் தற்பத துவம்பதங்களுக்குச் சக்கியராவர்; உபகிதர்கள் இலகூரிய ராவர், பிரஹ்ம சேதனம் இரண்டு பதங்களுக்கும் இலகூரிய மாகுமாவின் புருகுத்தி தோஷமுண்டாகும்; அந்தப் பிரஹ்ம சேதனம் இலகூரிய மன்று; மாயா உபகிதமும் அந்தக் கரண உபகிதமும் இலகூரியமாம். அது உபாதிபேதத்தாற் பின்ன மாயிருந்தலின் புருகுத்தியில்லை. உபகித மிரண்டும் பரமார்த்தமாய் அபின்னமாம். அதனால் அபேதத்தைப் போதிக்குந்தன்மை வாக்கியத்திற்குச் சம்பவிக்கின்றது. இவ்வாற்றால் தற்பதார்த்த துவம் பதார்த்தங்களின் உத்தேச விதேயத்தன்மையை அங்கீகரித்து அபேதத்தைப் போதிக்குந்தன்மை நிர்த்தோஷமாம். தற்பதார்த்தத்தில் பரோஷத்தன்மைப் பிராந்தி நீங்குதற்பொருட்டுத் தற்பதார்த்தத்தை யுத்தேசித்துத் துவம் பதார்த்தத்தன்மை விதேயமா (அமைக்கப்பட்டதா)ம். துவம் பதார்த்தத்தில் பரிச்சின்னத்தன்மைப்பிராந்தி நீங்குதற்பொருட்டுத் துவம்பதார்த்தத்தை யுத்தேசித்துத் தற்பதார்த்தத்தன்மை விதேயமாம். புருகுத்தியைப் பரிகரித்தற்பொருட்டுச் சில நூலாசிரியர் அபிப்பிராயம் இதுவாம்:— இரண்டு பதங்களுக்கும் வேறு வேறு இலகூசகத் (இலகூஷணயின லயிவிக்குந்) தன்மை யங்கீகரிக்கின், புருகுத்தியின் சங்கை யுண்டாகின்றது. அந்த வெவ்வேறு இலகூசகத் தன்மையோ இல்லை. ஆனால் மீமாம்ஸகரது கிரமமாக இரண்டு பதங்களும் சேர்ந்து

அகண்ட பிரஹ்மத்தின் இலக்ஷணமாம். இதனாற்றான் பிரசின ஆசாரியர்கள் மகா வாக்கியங்களுக்குப் பிரதிபாதிக்கும் அர்த்த மாத்நிரத்தை அறிவிக்குந்தன்மை கூறியிருக்கின்றனர். உத்தேச விதேயத்தன்மைச் சூனியமான அர்த்தத்தை யறிவிக்கும் வாக்கி யம் உலகத்தில் அப்பிரசித்தமாயினும், அலௌகிக அர்த்தம் மகா வாக்கியங்களுக்காம். ஆகலால் அப்பிரசித்த தோஷ மில்லை; அதனால் பூஷணமாம். அப்பிரசித்ததோஷ மாகுமாயின், வாக்கியத்திற்கு அசங்கமுடைய அர்த்தத்தினை யறிவிக்குந் தன்மையும் உலகத்தில் அப்பிரசித்த மாகலின், அசங்கமுடைய பிரஹ்மத்தை யறிவிக்குந்தன்மையும் மகாவாக்கியங்களுக்குக் குண்டாகாது. எங்ஙனம் உலகத்தில் அப்பிரசித்தமான அசங்கமுடைய பிரஹ்மத்தை யறிவிக்குந் தன்மை அங்கீகரிக்கப்படுகின்றதோ, அங்ஙனமே உத்தேச விதேயபாவ சூனியமான அகண்டார்த்தத்தினையறிவிக்குந்தன்மையுஞ் சம்பவிக்கின்றது. இவ்வாறு இலக்ஷணப்பிரசங்கத்தில் அநேக விசாரம் பழைமையான ஆசாரியர்களால் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

சுரு. இலக்ஷணையின்றிச் சக்தி விருத்தியால்
மகாவாக்கியத்திற்கு அத்தைவதப் பிரஹ்மத்தை
யறிவிக்குந் தன்மை யுளதெனல்.

சில நவீன நூலாசிரியர் இலக்ஷணையின்றிச் சக்தி விருத்திமாத்திரத்தான் மகாவாக்கியங்களுக்கு அத்துவிதியப் பிரஹ்மத்தை யறிவிக்குந்தன்மை யங்கீகரித்திருக்கின்றனர். அவர்கள் இவ்வாறு எழுதியிருக்கின்றனர்:—விசிஷ்ட வாசக பதத்தின் அர்த்தத்திற்கு அந்நிய பதத்தின் விசிஷ்ட அர்த்தத்தோடு யாண்டுச் சம்பந்தம்—நிகழவில்லையோ, ஆண்டுப் பதத்தின்சக்தியினுனே விசேஷணத்தை விட்டு விசேஷயத்தின் தோற்றமுண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: அநித்தியம் சூடம் என்னும் வாக்கியத்தில் கடத்தன்மை விசிஷ்ட வியக்தியின் வாசகம் கடபதமாம். அதற்கு அநித்தியத்தன்மை விசிஷ்டமான அநித்திய (பதார்த்தத்தோடு) அபேதசம்பந்தம் அறிவிக்கப்படுகின்றது. கடத்தன்மைச் சாதி நித்தியமாம். ஆகலின் கடத்தன்மை விசிஷ்டத்திற்கு அநித்திய பதார்த்தத்தோடு அபேதம் பாதிக்கப்படுவதாயிருத்தலின் அதற்கு அநித்தியபதார்த்தத்தோடு அபேத சம்பந்தம் நிகழாது. ஆண்டுக் கடத்தன்மையாகிய விசே

பிரகாசம்.] சரு. இல-சக்-விரு-மகா-அத்-தெனல். கூட

ஷணத்தை விட்டுக் கட பதத்தால் வியத்திமாத்திரத்தின் ஸ்மிருதியும், அறித்திய பதார்த்தத்தோடுள்ள சம்பந்த ஞானமாகிய சாப்த போதமு முண்டாகின்றன. அங்ஙனமே வீட்டிற் குடமென்னும் வாக்கியத்தில் கடத்தன்மை வடிவினதாகிய விசேஷணத்தைவிட்டுக் கடபதத்தால் விசேஷியவியத்திமாத்திரத்தின் ஸ்மிருதியும் சாப்த போதமு முண்டாகின்றன. அங்ஙனமே கடத்தில் உருவம் என்னும் வாக்கியத்திலும் கடத்தன்மையை விட்டு வியத்தி மாத்திரத்தின் ஞான முண்டாகின்றது. ஏனெனின், வீட்டிற்குட மென்னும் வாக்கியத்தான் வீட்டின் ஆதேயத்தன்மை கடபதார்த்தத்தில் தோற்றுகின்றது. கடத்தன்மைச் சாகியில் தனது ஆசிரயமான வியத்தியின் ஆதேயத்தன்மை யுளது. ஆனால் வீட்டின் ஆதேயத்தன்மை பாதிதமாம். ஆதலால் கடத்தன்மையை விட்டு வியத்தி மாத்திரத்தில் வீட்டின் ஆதேயத் தன்மையின் சம்பந்தம் அறிவிக்கப் படுகின்றது. அங்ஙனமே வீடென்னும் பதார்த்தத்தில் வீட்டுத்தன்மையின் நீக்க முண்டாகின்றது. கடத்தில் உருவம் என்னும் வாக்கியத்திலும் கடத்தன்மையை விட்டுத் திரவியரூப வியத்தி மாத்திரத்தில் அதிகரணத் தன்மையும், உருவத்தன்மையைவிட்டுக் குணமாத்திரத்தில் ஆதேயத் தன்மையும் தோற்று கின்றன. ஏனெனின், கடபதார்த்தத்தின் ஆதேயத்தன்மை யுடையது உருவபதார்த்தமா மென்பது வாக்கியத்தின் அர்த்தமாம். ஆண்டுக் கடத்தன்மையின் ஆதேயத்தன்மை எதனிடத்து மில்லை. ஆதலால் கடத் தன்மையை விட்டு வியத்தி மாத்திரம் கடபதார்த்தத்தின் அர்த்தமாம். அதன் ஆதேயத்தன்மை யுருவத்தன்மை ஜாதியிலில்லை. ஆனால் உருவவியத்தியின் ஆதேயத்தன்மை உருவத்தன்மையிலுண்டு. ஆதலால் உருவபதார்த்தத்தில் உருவத் தன்மையின் நீக்க முண்டு. அங்ஙனமே. உண்டாயிற்று குடம், அழிந்தது குடம் என்றல் முதலிய வாக்கியங்களில் ஜாதி வடிவமாகிய விசேஷணத்தை விட்டு வியத்தி மாத்திரம் கடமுதலிய பதங்களின் அர்த்தமாம். ஏனெனின், ஜாதி நித்தியம், அதற்கு உற்பத்தி நாசம் நிகழாது. எங்ஙனம் முன் வாக்கியங்களில் விசிஷ்ட வாசக பதங்களில் சக்தி வலியானே விசேஷிய மாத்திரத்தின் ஞான முண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே மகாவாக்கியங்களிலும் விசிஷ்டவாசக பதங்களின் சக்திவலியானே மாயை அந்தக்கரணமென்னும் விசேஷணங்களை விட்டுச் சேதனமாகிய விசேஷிய மாத்திரத்தின் ஞானம்

சம்பவிக்கின்றது. இலக்ஷணையை யக்கிரித்தல் நிஷ்பலமாம். ஆனால் இத்துணைப் பேதமாம்:—விசிஷ்டவாசக பதத்தினது வாச்சியத்தின் ஏகதேசம் விசேஷியமும் ஏகதேசம் விசேஷணமும்; ஜாதிவிசேஷணமும் வியக்தி விசேஷியமும். அந்நாள்விசேஷிய பாகத்தின் போதமோ சக்தியினு லுண்டாகின்றது; கேவல விசேஷணத்தின் போத முண்டாகிறதில்லை. வாய்சியத்தினது விசேஷண மாத்திரத்தின் ஞானமும் விசிஷ்ட வாசகத்தினது சத்தத்தின் சத்தியா லுண்டாகுமாயின், அந்நிதியம் கடமென்னும் வாக்கியம் போல நித்தியம் கடமென்னும் வாக்கியமும் கடபதத்தால் ஜாதி மாத்திரத்தை யறிவித்து நலமுடையதாதல் வேண்டும். ஆதலால் விசிஷ்ட வாசகபதத்தின் சக்தியால் விசேஷிய மாத்திரத்தின் தோற்ற முண்டாகின்றது. அவனே இத்தேவாதத்த நென்னும் வாக்கியத்திலும் பரோக்ஷத்தன்மை அபரோக்ஷத் தன்மைவிசேஷணங்களை விட்டு, விசேஷிய மாத்திரத்தின் ஞானம் சக்தி விருத்தியானே யுண்டாகின்றது. பாகத்தியாக லக்ஷணைக்கு ஒரு உதாரணமு மில்லை. ஆதலால் ஜகல் லக்ஷணை அஜகல் லக்ஷணை யென்னும் பேதத்தால் இருவகை இலக்ஷணை அங்கிரித்தல் வேண்டும். பாகத்தியாக லக்ஷணை பொய்யாம். வேதாந்த பரிபுஷையில் தர்ம ராஜர் முற்கூறிய வண்ணம் மகா வாக்கியங்களில் இலக்ஷணையைக் கண்டித்துப் பாகத்தியாக லக்ஷணையின் சொரூபத்தையும் உதாரணத்தையும் இவ்வாறு கூறுகின்றார்:—சம்பிரதாயப்படி வாச்சியத்தின் ஏகதேசத்தி லிருப்பது பாகத்தியாகலக்ஷணையின் சொரூபமாமென்னும் மதத்தில் வாச்சியத்தின் ஏகதேசத் திருப்பது சக்தியின் சொரூபமேயாம். அது பாகத்தியாக லக்ஷணையின் சொரூபமன்று. சக்கியத்தினும் அசக்கியத்தினு மிருப்பது எதுவோ அது பாகத்தியாக லக்ஷணை யெனப்படும். அஜகல் லக்ஷணையும் சக்கிய அசக்கியங்களி லிருப்பதாயினும் யாண்டு விசேஷணத் தன்மையான் சக்கியார்த்தத்தின் ஞானமும், விசேஷியத் தன்மையான் அசக்கியார்த்தத்தின் ஞானமு முண்டாகின்றவைவோ, ஆண்டு அஜகல் லக்ஷணை சொல்லப்படுகின்றது. எங்ஙனம் :— “நீலக்குடம்” என்னும் வாக்கியத்தில் நீலபதத்தின் சக்கியம் உருவமாம். அதன் ஞானம் விசேஷணத்தன்மையா லுண்டாகின்றது. நீல உருவத்தின் ஆசிரயமான திரவியம் அசக்கியமாம். அதன் ஞானம்விசேஷியத் தன்மையா லுண்டாகின்றது. ஆதலால் நீலபதத்திற்கு நீலவுருவ

த்தின் ஆசிரியத்தில் அஃகல்லக்ஷணையாம். இவ்வாறு மஞ்சம் கூப்
 படுகின்றது என்னும் வாக்கியத்தில் மஞ்ச பதத்தின் சக்கியம்
 விசேஷணமும், அசக்கியமாகிய புருஷன் விசேஷியமுமாம். ஆதலால்
 அஃகல்லக்ஷணையாம். யாண்டு சக்கியம் அசக்கிய மிரண்டும் விசே
 ஷிய மாகின்றனவோ, சக்கியத்தன்மை யவச்சேதகத்தினும் வியா
 பகமான இலகியத்தன்மை யவச்சேதக தர்மம் விசேஷண மாகி
 ன்றதோ, ஆண்டுப் பாகத்தியாக லக்ஷணை சொல்லப் படுகின்றது.
 எங்ஙனம்: காகங்கலினின் தாயிர் இரகிக் கப்படுக வென்னும்
 வாக்கியத்தில் காகமென்னும் பதத்தின் சக்கியமான வாயஸமு
 (காக்கையு)ம், அசக்கியமான பூனை முதலியனவும் விசேஷியமாம்.
 சக்கியத்தன்மை யவச்சேதக காகத்தன்மையின் வியாபகமான
 தயிரை யழிக்குத்தன்மை இலகியத்தன்மை யவச்சேதக விசேஷ
 ணமாம். என்னின் தயிரை யழிப்பனவாகிய காகம் பூனை முத
 லியவற்றினின் தயிரை இரகியென்பது வாக்கியத்தின் பொரு
 ளாம். ஆண்டு காகத்தன்மை விசிஷ்டவியத்தி காகபதத்தின் சக்
 கியமாம். அதில் காகத்தன்மையை விட்டுத் தயிரை யழிக்குந்
 தன்மை விசிஷ்டமான காகம் பூனை முதலியவற்றின் ஞானம் இல
 க்ஷணையினு ணண்டாருதலான், காக பதத்தினது வாச்சியத்தின்
 ஒரு பாகமாகிய காகத்தன்மையின் நீக்கமும் வியத்திபாகத்தின்
 ஞானமு முண்டாகின்றன. அங்ஙனமே பூனைத்தன்மை முதலிய
 னற்றின் நீக்கமும், வியத்தியின் ஞானமு முண்டாகின்றன. ஆத
 லாற் பாகத்தியாக லக்ஷணையாம். அங்ஙனமே கவிகையாளர் செல்
 கின்றனர் என்னும் வாக்கியத்திலும் பாகத்தியாக லக்ஷணையுண்டு.
 ஏனெனின், கவிகை புடையவர்களும் கவிகை யின்றியவர்களு
 மாய் ஒருங்குகூடிய புருஷர் செல்லுகின்றன ரென்பது வாக்கியத்
 தின் பொருளாம். ஆண்டு கவிகை யாளரென்னும் பதத்திற்குக்
 கவிகையுள்ளாரும், கவிகை யில்லாதவருமாகிய இருவரும் விசே
 ஷியமாவர். சக்கியத்தன்மை யவச்சேதகமான கவிகை புடைமை
 யின் வியாபகமான ஒருங்குகூடியதன்மை இலகியத்தன்மை யவச்
 சேதகமான விசேஷணமாம். இவ்விடத்தும் கவிகையின் சம்பந்த
 விசிஷ்டமான கவிகையாளனென்னும் பதத்தின்சக்கியமெதுவோ,
 அதனிடத்துக் கவிகைச் சம்பந்தமாகிய சக்கியத்தன்மை யவச்
 சேதகத்தனை, விட்டு ஒருங்குகூடியதன்மை விசிஷ்டமான கவி
 யாளன் அவனுக் கந்தியமானவர்க ளென்னு மிவர்களின் ௯

இலக்ஷணையினு லுண்டாகுதலான், வாச்சியத்தின் ஒரு பாகமான கவிகைச் சம்பந்தத்தினை விட்டு ஒரு பாகமான புருஷனது ஞான முண்டாகின்றது. ஆதலால் பாகத்தியாகலக்ஷணையாம். இவ்வாறு வேதாந்த பரிபாஷையில் பாகத்தியாக லக்ஷணையின் உதாரணம் கூறியிருக்கின்றனர். அவை யாவும் சம்பிரதாயமுன்னார் மதத்தில் அஜகல் லக்ஷணையின் உதாரணமாம். சிலவிடத்து அஜகல்லக்ஷணையின் உதாரணத்தில் சக்கியார்த்தம் விசேஷக்ஷணமாம் ; சிலவிடத்து விசேஷியமாம். சக்கியத்தோடு கூடிய அசக்கியத்தின் தோற்றம் சமானமாம். சிறிது பேதத்தைக்கண்டு இலக்ஷணையின் பேதத்தை யங்கீகரித்தல் பயனற்றதாம் எல்லா ஆசிரியர்களும் அஜகல் லக்ஷணையின் உதாரணமாகக் கூறியவற்றைப் பாகத்தியாகலக்ஷணையின் உதாரணமாக இவர் கூறுவதற்கு ஆசாரியர்களது வசனத்தை விரோதித்தலே பயனும். சக்கியார்த்தத்தின் விசேஷணத்தன்மை விசேஷியத் தன்மைகளில் அஜகல் லக்ஷணை பாகத்தியாக லக்ஷணைகளின் பேதம் அங்கீகரிக்கின், யாண்டுச் சக்கியார்த்தத்தின் விசேஷணத்தன்மையுளதோ, ஆண்டுப் பாகத்தியாக லக்ஷணையும், யாண்டுச் சக்கிய அசக்கியங்க ளிரண்டின் விசேஷியத் தன்மை யுளதோ, ஆண்டு அஜகல் லக்ஷணையுமாக இவ்வாறு விபரித்ததை அங்கீகரிக்கின் ஒரு பாதகமும் இல்லை. ஆதலால் மகா வாக்கியங்களிலும், அவனே இத்தேவதத்த னென்னும் வாக்கியத்திலும் இலக்ஷணையை நிஷேதித்துப் பாகத்தியாக லக்ஷணையின் சொரூபமும் உதாரணமும் கூறுதல் தர்மராஜருக்குப் பயனின்மையாம். மகா வாக்கியங்களில் இலக்ஷணையின் நிர்வாகம் கூறிய தெதுவோ அதுவும் அசங்கதமாம். ஏனெனின், கடமுதலிய பதங்களுக்குச் சாதி விசிஷ்டத்தில் சக்தியை யங்கீகரித்து, இலக்ஷணையின் நிர்வாகத்தாற் கேவல வியக்தியின் ஞானம் கூறுதல் முக்தி யில்லாததாம். கேவல வியக்தியில் சக்தியை யங்கீகரித்து, ஜாதி விசிஷ்டவியக்தியில் அங்கீகரியாவிடின், கேவல வியக்தியின் ஞானம் கடமுதலியபதங்களால் நிகழும்; அதனை யங்கீகரிக்கவில்லை. ஆனால் விசிஷ்டவாசக பதத்தின் சக்தியால் விசேஷிய மாத்திரத்தின் போதம் உண்டாகின்றதென்று தர்மராஜர் எழுதியிருக்கின்றார். அது சகீர்த்தவாதமலிய நூல்களில் நிபுண மதியினையுடைய பண்டிதர்களுக்கு ஆச்சரியத்தை யுண்டாக்குவதா யிருக்கின்றது! சக்திவாதத்தில் இப்பிரசங்கம் விளக்கமாயுளது. சில சப்தம் ஒரு தர்ம விசிஷ்ட தர்மியின்

வாசகமாம். சில சப்தம் அநேக தர்ம விசிஷ்ட தர்மியின் வாசகமாம்; சில சப்தம் அநேக தர்ம விசிஷ்ட அநேக தர்மியின் வாசகமாம். எப்பதத்திற்கு எப்பொருளில் சக்தியுண்டோ, அப்பதம் அப்பொருளின் வாசகமெனப்படும். எங்ஙனம்: கட பதத்திற்குக் கடத் தன்மை வடிவினதாகிய ஒரு தர்ம விசிஷ்ட தர்மியிலும், கோ பதத்திற்குக் கோத்தன்மையாகிய ஒரு தர்ம விசிஷ்ட தர்மியிலும் சக்தியுண்டு. அது அவற்றின் வாசகமாம். தேனுபதத்திற்குப் பிரசவமும் கோத்தன்மையுமாகிய அநேக தர்ம விசிஷ்ட ஒரு தர்மியில் சக்தியுளது. அது அதன் வாசகமாம். புஷ்பவந்தரென்னும் பதத்திற்குச் சந்திர சூரியத்தன்மை வடிவினவாகிய அநேக தர்ம விசிஷ்ட அநேக தர்மியாகிய சந்திர சூரியர்களிடத்துச் சக்தியுளது. அப் புஷ்பவந்தரென்னும் பதம் சந்திர சூரியர்க ளிருவரின் வாசகமாம். எந்தத் தர்ம விசிஷ்டத்திற் சக்தியுளதோ அத் தர்மத்தை விட்டுக் கேவல ஆசிரயத்தின் ஞானம் இலக்ஷணையினு ளுண்டாகின்றது. இலக்ஷணையின்றி யுண்டாவதில்லை. ஆதலால் கட முதலிய பதங்களால் கேவல வியக்தியின் போதம் இலக்ஷணையினு ளுண்டாகின்றது. அநேக தர்ம விசிஷ்ட தர்மியின் வாசகமாகிய தேனுபத மெதுவோ, அதனால் ஒரு தர்மத்தை விட்டு ஒரு தர்ம விசிஷ்ட தர்மியின் ஞானம் இலக்ஷணையின்றி யுண்டாகாது. ஆதலால் தேனுபதத்தால் பிரசவியாத கோவின் அல்லது பிரசவித்த எருமையின் ஞானம் சக்தியினு ளுண்டாகாது. சிலவிடத்துக் கோமாத்திரத்தின் ஞானம் தேனுபதத்தானுண்டாகின்றது. அது பாகத்தியாக லக்ஷணையால் உண்டாகின்றது; சக்தியா ளுண்டாவ தில்லை. அங்ஙனமே புஷ்பவந்த ரென்னும் பதத்தான் சந்திரனை விட்டுச் சூரியனது ஞானமும் சூரியனை விட்டுச் சந்திரனது ஞானமும் சக்தியானுண்டாகி தில்லை. இவ்வாறு சக்திவாதத்தி லெழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அதுவேசம்பவிக்கிறது. சக்தியானது விசிஷ்டத்தின் கணுளது; சக்தியால் விசேஷியத்தின் ஞானமுண்டாமெனக் கூறுதல் முற்றும் பொருத்தமுடைய தன்று. எந்தத் தர்மமுடைய அர்த்தத்தில் பதத்தின் சக்தியுளதோ, அதனினும் குறைந்த அல்லது அதிகமான அர்த்தம் இலக்ஷணையினால் தோற்றும்; சக்தியினால் அந்தத் தர்மமுடைய அர்த்தமே தோற்றுமென்பது நியமம். வியக்தி மாத்திரத்தில் சக்தி யுண்டு, விசிஷ்டத்தி லில்லையெனக் கூறும் இத் தருமராஜரது அபிப்பிராய மெதுவோ, அது பொருந்த

தாது. ஏனெனின், விசிஷ்ட வாசக பதத்தின் சக்தியால் விசேஷி யத்தின் ஞானமுண்டாகின்றதென்பது தர்மராஜரார் சொல்லப் பட்டது. வியக்தி மாத்திரத்தில் சக்தி விரும்பப்பட்டதாகுமாயின், வியக்தி மாத்திரத்தில் பதத்தின் சக்தியால் அதன் ஞானமுண்டா கும்வண்ணங் கூறுவர். விசிஷ்ட வாசக பதத்தினைக் கூறார். வியக்தி மாத்திரத்திற் சக்தி ஒருவர் மதத்தினுமில்லை. அது எல்லோர் மதத்தி னும் விருத்தமாம். சிரோமணி பட்டாசாரியர் வியக்தி மாத்திரத் தில் சக்தி யங்குகரிக்குளராயினும் பதத்தால் அபத்தத்தின் ஸ்மிரு தியும் சாப்தபோதமும் சாதி விசிஷ்டத்தினவாக அவர் மதத்தி லுண்டாகின்றன. வியக்தி மாத்திரத்தின் சாப்தபோதம் சக்தியால் ஒருவர் மதத்தினும் உண்டாவதில்லை. கடமுதலிய பதங்களுக்குச் சாதி விசிஷ்டத்திலும் சக்தி யுண்டு. கேவல வியக்தியிலும் சக்தி யுண்டு. சிலவிடத்து ஜாதி விசிஷ்டத்தின் ஞானமுண்டாகின்றது. சிலவிடத்துக் கேவல வியக்தியின் ஞான முண்டாகின்றது. அரி யென்னும் சொல் பலபொருளுடையதாதல்கால எல்லாப் பதங் களும் பலபொரு ளுடையனவாமென் றின்வாறு கூறின், இப் பொருள் முற்றும் பிழைபாடுடையதாம். அவர் ஆல்களினும் இப் பொருளில்லை. பிழைபாடுடைமைக்கு இது எதுவாம்:—இலகூணை யினால் யாண்டு நிருவாக முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு பலபொரு ளில் சக்தியை விடுகின்றனர். ஒருபொருளில் சக்தியையும் மற்ற தில் இலகூணையையும் அங்குகரிக்கின்றனர். தர்மராஜரார் ஸ்மிருதலிய சொற்களுக்குக் குணத்திற் சக்தியும், குணியில் இலகூணையுமாம்; இரண்டினும் சக்தி யிருத்தல் ஒரிடத்து மில்லையென்று ஸ்முருதியிருக் கின்றனர். ஆதலால் இலகூணையின் அச்சத்தான் பல பொருண்மை யை யங்குகரிப்பதன்று. ஆனால் பல பொருண்மையின் அச்சத்தான் இலகூணையை யங்குகரித்தலாம். ஆதலால் விசிஷ்டத்தினும் சக்தி யுண்டு; வியக்தி மாத்திரத்தினும் சக்தி யுண்டென்னும் பிழைப் பொருளில் தருமராஜருக்குத் தாற்பரியமில்லை. ஆனால் விசிஷ்டத் தில் சகல பதங்களுக்கும் சக்தி யுண்டு. அவ்விசிஷ்டத்தில் சக்தி யின் மான்மியத்தால் சில விடத்து விசிஷ்டத்திற்கு (அந்நிய) பதார் த்திற்கு அந்நிய பதார்த்தங்களோடு அந்நுவய முண்டாகின்றது. சிலவிடத்து விசேஷிய யாண்டு விசிஷ்டத்தில் அந்நுவயத்திற்கு யோக்கியதை யுண்டா கின்றதோ, ஆண்டு விசிஷ்டத்தின் அந்நுவய போதமும், யாண்டு

பிரகாசம்.] சரு. இல-சக்-விரு-மகா-அத்-தெனல். ௧௧௧

விசிஷ்டத்தில் அந்நுவயத்திற்கு யோக்கியதை யில்லையோ, ஆண்டு விசேஷிய மாத்திரத்தின் அந்நுவய போதமும் சக்தியா னுண்டாகின்றனவென்பது நூர்மராஜமதம். அது கூடாது. ஏனெனின், சக்தி விசிஷ்டத்திலும், இலக்ஷணையின்றி வியக்திமாத்திரத்தின் அந்நுவய போதமுடங்குகரிக்கின் தேனுபதத்தானும் இலக்ஷணையின்றிப் பிரச வியாதகோவின் ஞானமும், பிரசவித்தளருமையின் ஞானமு முண்டாதல் வேண்டும். புஷ்பவத்தென்னும் பதத்தால் இலக்ஷணையின்றிச் சூரியனென்றின் அல்லது சக்திரென்றின் ஞான முண்டாதல் வேண்டும். உண்டாகிறதில்லை யாகவின், அநித்தியம் குடம் என்றல் முதலிய வாக்கியங்களில் குடமுதலிய பதங்களுக்கு வியக்திமாத்திரத்தில் பாகத்தியாக லக்ஷணையாம். வெகு பிரயோகங்களில் வியக்திமாத்திரத்தின் ஞான முண்டாகுதலான் சக்தியினாலேயே ஞான முண்டாகின்ற தெனக் கூறின், அதற்குச் சமாதானம் வருமாறு:—பிரயோக மிகுதிப்பாட்டால் பொருளில் சக்தியத்தன்மையங்கிகரிக்கின் நீலமுதலிய பதங்களின் பிரயோகமிகுதிப்பாடு குணியிலுளது; அதுவும் சக்தியமாதல்வேண்டும். நீலமுதலிய பதங்களுக்குக் குணி சக்தியமன்று, இலகழியமாமென்று தரும ராஜரும் வேதாந்தசூடாமணி யேனும் உரையில் அவர் புத்திரரும் எழுதியிருக்கின்றார்கள். ஆதலால் யாண்டு விசிஷ்டவாசகபதத்தான் விசேஷிய மாத்திரத்தின் ஞானமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு முழுவதும் பாகத்தியாக லக்ஷணையாம். ஆனால் அது நிரூட லக்ஷணையாம். நிரூட லக்ஷணைக்குச் சக்தியினும் சிறிதுதான் பேதம். அதன் பிரயோக மிகுதிப்பாடு மண்டாகின்றது. எப்பொருளில் சத்தப்பிரயோகத்தின் மிகுதிப்பாடுமேதோ, அப்பொருளில் முழுவதும் சக்தியையங்கிகரிக்கின் சாதிகத்திவாதத்தில் வியக்தியின் ஞானம் முழுவதும் இலக்ஷணையா னுண்டாகின்றது. அது பொருத்தமுடையதாகாது. நியாயமத்திலும் இராஜ புருஷனென்றல் முதலிய வாக்கியங்களில் இராஜனென்னும் பதத்திற்கு இராஜ சம்பந்தமுடையதன்கண் முழுதும் இலக்ஷணையாம். அது அசங்கதமாகும் (பொருத்தமின்றியதாம்). இவ்வாற்றான் விசிஷ்டவாசக பதத்தான் விசேஷிய மாத்திரத்தின் ஞானம் இலக்ஷணையின்றி யுண்டாகாது. ஆதலால் மகாவாக்கியங்களில் இலக்ஷணையுண்டென்னும் சாம்பிரதாயிகமதமே ஜிஞ்ஞாசுவுக்குக் கொள்ளத்தக்கதாம். வேதாந்த வாக்கியங்களான் அசங்கப் பிரஹ்மத்தின் ஆத்மரூபமான சாக்ஷாத்

காரமுண்டாகின்றது. அதனால் பிரவிருத்தி நிவிருத்தியின்றிய ழம்மவடிவமாய் நிலைத்தலாகிய பயனுண்டாகின்றது. இது அந்நை வாத்தின் சிந்தாந்தமாம்.

சகா. மீமாம்ஸக மதம்.

அதில் மீமாம்ஸையை யநுசரித்தவர்கள்சங்கை யிதுவாம்:- சகல வேதமும் பிரவிருத்தி அல்லது நிவிருத்தியை யறிவிப்ப வாம். பிரவிருத்தி நிவிருத்திகளின்றிய பொருளை வேதம் அ ளிப்பதில்லை. அறிவிக்குமாயின், பயனின்றிய பொருளை யறிவு கும் வேதம் அப்பிரமாணமாகும். ஆதலால் விதிநிஷேதமின்ற வேதாந்த வாக்கியங்களுக்கு விதிவாக்கியங்களோடு சம்பந்த ம் த்தலின் விதி வாக்கியங்களுக்கு வேதாந்த வாக்கியம் சே (சாதன) மாம். சில வாக்கியங்கள் கர்மஞ் செய்வோனது சொட த்தை யறிவிப்பனவாம். அது துவம்பதார்த்தத்தினை யறிவிக்கு பஞ்சகோச வாக்கியமாம். சில வாக்கியங்கள் கர்ம ணே (சாதன)மான தேவதையின் சொருபத்தை யறிவிப்பனவாம். அ தற்பதார்த்தத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியமாம். ஜீவப் பிரஹ்மங் ளின் அபேதத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியங்களுக்குப் பொரு ளி வாம்:-கர்மஞ் செய்யுஞ் சீவன் தெய்வத்தன்மையை யடைக ளான். ஆதலால் கர்மம் அவசியம் செய்யத்தக்கதாம். இவ்வா ள் கர்மத்தின் பயனைத் துதித்தலான அபேதத்தை யறிவிக்கும் வா கியம் அர்த்தவாதரூபமாம். மீமாம்ஸை மதத்தில் தேவதை மந்த மயமாம். விக்ரி முடையதும் ஐசுவரிய முடையதுமாகிய ஒரு தே வதை யில்லையாகலின் தெய்வத்தன்மையின் அடைவைச் சொல் தல் சம்பவியாது; என்றாலும் சம்பாவனை மாத்திரத்தால் கர் பலத்தின் ஸ்துதியாம். அங்ஙனமன்றோ? கிருஷ்ணப் பிரபையி லவமை கோடிகூரியப் பிரபையாகச் சொல்லப்பட்டது. ஆண்டு கோடி சூரியப் பிரபை அப்பிரசித்தமாம். என்றாலும் சம்பாவ னால் உவமை சொல்லப்பட்டது. கோடி சூரியனது பிரபை ஓர் த்திருக்குமாயின் கிருஷ்ணப் பிரபையின் உவமை சம்பவிக்கு இங்ஙனமே சர்வஞ்ஞத்துவம் (முற்றறிவுடைமை) முதலிய கு விசிஷ்ட பரமைசுவரிய முடைய ஓர் அற்புத தெய்வ மிருக்கி அப்படிப்பட்ட சொரூபம் கர்மஞ் செய்வோனுக்குண்டாம். இ வ்வாசம்பாவனையால் தெய்வத்தன்மையின் அடைவு சொல்லப்

முருக்கிறது. இவ்வாற்றான் எல்லா வேதமும் சாக்ஷாத் தாகவாவது பரம்பரையாக வாவது பிரவிருத்தி நிவிருத்திகளை யறிவிப்பன வாம். பிரவிருத்தியில் உபயோகமின்றிய பிரஹ்மஞானம் வேத வாக்கியங்களால் சம்பவியாது.

சௌ. பிராசீன விருத்திகாரர் மதம்.

பிராசீன விருத்திகாரர் வேதாந்தியெனப் படுவர். அவர் மதம் இதுவாம்:— சுர்மவிதிப் பிரகரணத்தில் வேதாந்த வாக்கியங்களில்லை; ஆதலால் பின்னப் பிரகரணத்தில் படிக்கப்பட்ட வேதாந்த வாக்கியம் சுர்ம விதியின் சேஷ (சாதன) மன்று. உபாசனை விதி வேதாந்தப் பிரகரணத்தி லுள்ளது. ஆதலால் சகல வேதாந்த வாக்கியங்களும் உபாசனா விதியிற் சேஷ (சாதன) மாம். துவம்பதார்த்தத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியம் உபாசகனது சொருபத்தை யறிவிக்கின்றது; தத்பதார்த்தத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியம் உபாசியத்தின் சொருபத்தை யறிவிக்கின்றது. துவம் பதார்த்த தத்பதார்த்தங்களின் அபேதத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியங்களுக்குப் பொருளிலாவாம்:— சம்சார தசையில் ஜீவப் பிரஹ்மங்களுக்குப் பேதமுண்டு. உபாசனையின் வலியால் மோக்ஷ தசையில் அபேதமுண்டாகின்றது. அந்வைத வாத்தீதீலோ என்றும் அபேதமாம். பேதத்தோற்றம் சம்சாரதசையினும் பிரம (மயக்க) வடிவினதாம். இம்மதத்தில் சம்சாரதசையில் பேதமும், மோக்ஷதசையில் அபேதமுமுண்டாகின்றன. மோக்ஷ தசையினும் ஜீவப் பிரஹ்மங்களின் பேதத்தை யங்கீகரிப்பவர் இம்மதத்தில் தோஷம் கூறுகின்றனர். ஜீவனிடத்துப் பிரஹ்மத்தின் பேதம் சொருபமாக வுளதா? அல்லது உபாதியானாகியதாயுளதா? சொருபமாகப் பேத மங்கீகரிக்கின் எத்துணைச் சொருபமுளதோ, அத்துணைப் பேதத்தின் நிவிருத்தி யுண்டாகாது. மோக்ஷ தசையில் பேதம் நீங்குதற்பொருட்டு ஜீவனது சொருபத்தின் நிவிருத்தியை யங்கீகரிக்கின், சித்தாந்தத்தின் நீக்கமும் மோக்ஷத்திற்குப் புருஷார்த்தத்தன்மை யின்மையுமுண்டாகும். ஏனெனின், மோக்ஷதசையில் சொருபத்தின் நிவிருத்தியை விருத்திகாரர் அங்கீகரிக்கவில்லை. ஒருவர் சித்தாந்தத்தினும் மோக்ஷத்தில் சொருபத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. யாவராயினும் சொருப நிவிருத்தியை மோக்ஷ தசையில் அங்கீகரிக்கின் சொருப நிவிருத்தியில் ஒரு புருஷனுக்கும் அபிலாசை யுண்டாகாது. ஆதலால் மோக்ஷத்தில் புருஷார்த்தத் தன்மையின்

இன்மை யுண்டாகும். புருஷனது அபிலாசைக்கு விஷயம் எதுவோ அது புருஷாரீந்த மெனப்படும். ஆதலால் ஜீவனிடத்துப்பிரஹ்மத்தின் பேதம் சொரூபமாக அங்கீகரிக்கின், மோகூத தசையில் அபேதம் சம்பவியாது. ஜீவனிடத்துப் பிரஹ்மத்தின் பேதத்தை உபாதியானாகியதாகக் கூறின் உபாதி நிவிருத்தியால் மோகூததசையில் அபேதமோ சம்பவிக்கும். ஆனால் அக்வைத மதந்தினும் இம் மதத்திற்குப் பேதம் சித்திக்காது. ஏனெனின், அக்வைத வாதத்தினும் உபாதியானாகிய பேதம் அங்கீகாரமாம். உபாதியானாகிய பேதமும் மித்தையாகும். அதன் நிவிருத்தியும் அக்வைத வாதத்தைப்போலக் கேவலஞானத்தால் அங்கீகரிக்கத் தக்கதாம். மோகூத்தின் பொருட்டு உபாசனைக்கிரியை பயனற்றதாகும். விருத்திகாரமதத்தில் நையாயிகர் முதலியோர் இக்குதர்க்கம் செய்கின்றனர். அது பொருந்தாது. ஏனெனின், ஜீவனிடத்துப் பிரஹ்மத்தின் பேதம் சொரூபமாயில்லை; உபாதியானாகியதாயினு. உபாதி மித்தையாமாயின், உபாதியானாகிய பேதமும் மித்தையாம். அதன் நிவிருத்தி கேவல ஞானத்தானாம். விருத்திகாரர் மதத்தில் ஆகாய முதற்பொருள்கள் பிரளயபரியந்தம் நிலைத்துள்ளனவாம். அவை மித்தையன்று. அங்ஙனமே ஜீவனது உபாதியாகிய அந்தக்கரண முதலியனவும் சத்தியமாம். ஞானமாத்திரத்தான் அவற்றின் நிவிருத்தி யுண்டாகிற தில்லை. மோகூத தசையில் அந்தக்கரண முதலியவற்றின் நாச முண்டாகின்ற தாகலின், துவம்ஸ குனியத் தன்மை வடிவினதாகிய நித்தியத்தன்மை விருத்திகாரர் மதத்தினும் பொருந்தாதாயினும், ஞானத்தாற் பாதிக்கப்படுதற் தன்மையின்மை வடிவினதாகிய நித்தியத்தன்மை விருத்திகாரர் மதத்தில் சகல பதார்த்தங்களினும் சம்பவிக்கின்றது. இவ்வாற்றான் உபாதி சத்தியமாம்; அச்சத்திய உபாதியானாகிய பேதமும் சத்தியமாம். ஜலசையோகமாகியசத்திய உபாதியானாகியசத்தன்மைபிரதிநியிற் சத்தியமாம்; அங்ஙனமே சத்திய வுபாதியானாய் பேதமும் சத்தியமாம். அச்சத்திய பேதத்தின் நிவிருத்தியும் உபாதியின் நிவிருத்தியும் ஞான மாத்திரத்தா னுண்டாகாது. ஆனால் நித்திய கர்ம வுபாசனைகளோடு கூடிய ஞானத்தான் உபாதி நீங்குதலான் மோகூத தசையில் பேதம் நிவிருத்தியாகின்றது. அக்வைதமதத்தில் சகல வுபாதிதரும் பேதமும் மித்தையாம். அவற்றிற்கு ஞானமாத்திரத்தால் நிவிருத்தி யுண்டாகின்றது. சம்சாரதசையிலும் மித்தையா

கிய உபாதிபால் பாரமார்த்திகமான அந்நைதத் தன்மை கெடாது. ஆதலால் அந்நைத மதத்தோடு விருத்திகாரர் மதத்திற்குப் பேத முண்டு. இவ்வாற்றால் விருத்திகாரர் மதத்தில் பேதத்தை யறிவிப்பனவும் அபேதத்தை யறிவிப்பனவுமாகிய வாக்கியங்களின் கதி சம்பவிக்கின்றது. சிவனிடத்துப் பிரஹ்மத்தின்பேதத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியமோ சம்சாரிக ஜீவனது சொருபத்தை யறிவிக்கின்றது. அபேதத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியம் முக்த ஜீவனது சொருபத்தை யறிவிக்கின்றது. முக்த தசையினும் பேதத்தை யங்கீகரிக்கின், அவர்கள் மதத்தில் அபேதத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியங்களுக்குப் பாதமுண்டாகின்றது. அந்நைத வாநத்தில் எப்போதும் அபேதம் அங்கீகாரமாம். அம்மதத்தில் ஜீவப் பிரஹ்மங்களின் பேதத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியங்களுக்குப் பாதமுண்டாகின்றது. ஆதலால் சம்ஸார தசையில் பேதமும் முக்தி தசையில் அபேதமும் அங்கீகரித்தல் தகுதியாம்.

இம்மதமும் நலமுடைய தன்று. ஏனெனின், சகல வேதாந்த வாக்கியங்களும் தள்ளத் தகாததும் கொள்ளத்தகாததுமாகிய பிரஹ்மத்தை யறிவிப்பனவாம். விதியின் சேஷ (சாதன) மான பொருளோ யறிவிப்பன வாகா. இவ்வர்த்தத்தினை உத்தர மீமாம்ஸையின் முதல் அத்தியாயத்தின் நான்காவது சூத்திரத்தின் வியாக்கியானத்தில் பாஷிபகாரர் விஸ்தாரமாய் எழுதியிருக்கின்றனர். சில மந்த மதியுள்ள புருடருக்கு மீமாம்ஸை விருத்திகாரர் முகலியோர் மதத்தில் அதிக சிரத்தையுண்டாய்ப் புத்தி சாஸ்திரத்தில் பிரவேசிக்குமாயின் பாமநிநிபந்தனம் பிரஹ்மவீர்த்தியாபரண முதலிய வியாக்கியானங்களோடு கூடிய பாஷிய விசாரத்தால் புத்தி தோஷத்தை நிவிருத்தி செய்யவேண்டும் சூத்திர பாஷிய விசாரத்தில் புத்தி சாமர்த்தியமுடையதன்றாயின், அவன் பாஷிய காரரது வியாக்கியானங்களோடு கூடிய உபதிடத னூல்களை விசாரிக்கக்கூடவன். அவற்றின் தாற்பரியம் தள்ளத்தகாததும் கொள்ளத்தகாததுமான பிரஹ்ம ஞானத்தின்கண்ணும். உபாசனாவிதியில் தாற்பரிய மில்லை. ஏனெனின், இலௌகிக வாக்கியத்தின் தாற்பரியமோ பிரகரண முதலியவற்றான் அறியப்படுகின்றது. அந்தப் பிரகரண முதலியன காவியப்பிரகாச காவியப்பிரதீபங்களில் எழுதப்பட்டுள்ளன.

சஅ. ஆறுவைதிக வாக்கியங்களினது
தாற்பரியத்தின் இலிங்கம்.

வைதிக வாக்கியங்களின் தாற்பரியவுணர்ச்சிக்கு ஏது உபக்கிரமோபசங்கார முதலிய ஆறும். (க) உபக்கிரம உபசங்காரங்களின் ஒரு வடிவாந்தன்மை, (உ) அப்பியாசம், (ங) அபூர்வதை, (ச) பலம் (டு) அர்த்தவாதம், (ஊ) உபபத்தியென்னும் ஆறும் வைதிகவாக்கியங்களினது தாற்பரியத்தின் இலிங்கமாம். இவற்றால் வைதிக வாக்கியங்களின் தாற்பரியம் அறியப்படுதலால் இவை தாற்பரியத்தின் இலிங்கமெனப் படுகின்றன. தூமத்தான் வன்னி யறியப்படுதலால் தூமம் வன்னியின் இலிங்கமெனப்படும். உபகிடதங்கட்கு வேராய்க் கர்ம காண்டத்தை யறிவிக்கும் வேதத்திற்குத் தாற்பரியம் கர்மவிதியின்கண்ணாம். உபக்கிரமோபசங்கார முதலியன பூர்வ வேதத்தின் கர்மவிதியின்கண்ணாதால் ஐயமினியாத் செய்யப்பட்ட பன்னிரண்டத்தியாயமுள்ள பூர்வமீமாம்ஸையின்கண் தெளிவாயுளது. உபகிஷத வடிவமான வேதத்தின் உபக்கிரமோபசங்கார முதலியன அத்துவிதீயப் பிரஹ்மத்தின்கண்ணவாம். ஆதலால் அத்துவிதீயப் பிரஹ்மத்தில் அவற்றிற்குத் தாற்பரியமாம். எங்ஙனம்: சாந்தோக்கியத்தின் ஆராவது அத்தியாயத்தின் உபக்கிரமத்தில் அதாவது ஆரம்பத்தில் அத்விதீயப் பிரஹ்ம முளது. உபசங்காரத்திலும் அதாவது முடிவிலும் அத்விதீயப் பிரஹ்ம முளது. எப்பொருள் ஆரம்பத்திலுளதோ அதுவே அந்தத்தினு மிருக்குமாயின், ஆண்டு உபக்கிரமோபசங்காரங்களின் ஒரு வடிவாந்தன்மை சொல்லப்படுகின்றது. அடிக்கடி சொல்லுதற்கு அப்பியாசமென்று பெயர். சாந்தோக்கியத்தின் ஆராவது அத்தியாயத்தில் ஒன்பதுமுறை தத்துவமணி வாக்கியமுளது. ஆகலின் அத்துவிதீயப் பிரஹ்மத்தில் அப்பியாசமாம். பிரமாணந்தர (வேறுபிரமாண)ங்களால் அறியப்படாத தன்மையினை அபூர்வதை யென்பர். உபகிடத வடிவமான சத்தப்பிரமாணத்தின் வேரான பிரமாணங்களுக்கு அத்துவிதீயப் பிரஹ்மம் விஷயமாதலில்லை. ஆகலின், அத்துவிதீயப் பிரஹ்மத்தில் அறியப்படாத தன்மை வடிவினதாகிய அபூர்வதை யுளது. அத்துவிதீயப் பிரஹ்மத்தின் ஞானத்தால் மூலத்தோடு கூடியசோகமோகங்களின் நிவிருத்தி பலமெனப் படுகின்றது. ஸ்தூதியை அல்லது நிந்தையை யறிவிக்கும் வாக்கியம் அரீத்தவாத மெனப்படும். அத்துவி

தீயப்பிரஹ்மஞானத்தின் ஸ்தூதி உபதிடதங்களில் தெளிவாயுள்ளது. கூறும் பொருளிற்ரு அநுகூலமான யுக்தியினை உபயோகி யென்பர். சாந்தோக்கியத்தில் சகல பதார்த்தங்களுக்கும் பிரஹ்மத்தோடு அபேதம் சொல்லுதற் பொருட்டுக் காரியத்திற்குக் காரணத் தோடு அபேதத்தைப்பிரதிபாதித்தல் அநேக திருஷ்டாந்தங்களாற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்வாறே ஆறு இலிங்கங்களான எல்லா உபதிடதங்களுக்கும் தாற்பரியம் அத்துவிதீயப் பிரஹ்மத் தின்கண்ணும். இந்த ஆறு இலிங்கங்களையும் உபதிடதங்களின் வியாக்கியானங்களில் பாஷியகாரர் தெளிவாய் எழுதியிருக்கின்றனர். அவற்றில் வேதாந்த வாக்கியங்களுக்கு அத்துவிதீயப் பிரஹ்மத்தில் தாற்பரிய நிச்சய முண்டாகின்றது. எப்பொருளில் சொல்லுவானது சுருத்தின் உணர்ச்சி யுண்டாகின்றதோ, அப் பொருளின் உணர்ச்சி கேட்பவனுக்குச் சத்தத்தா லுண்டாகின்றது. ஏனெனின், சத்தத்தினது சக்தியின் அல்லது இலக்ஷண விருத்தியின் ஞானம் சாப்தபோதத்திற் (சொல்லுணர்ச்சிக்) குக் காரணமாம்.

சக. அவாய்நிலைமுதலிய நான்கும் சாப்தபோதத்தின் சககாரிகளாமெனல்.

அவாய்நிலை (ஆகாங்கைஷ) யுணர்வு, தருதி (யோக்கியதை) யுணர்வு, தாற்பரியயுணர்வு, (ஆசத்தி) அண்மை யென்னும் நான்கும் சககாரிகளாம். ஒரு பதார்த்தத்திற்கு (வேறு) பதார்த்தத்தோடு கொண்டுக் கட்டுணர்வின்மை அவாய்நிலை (ஆகாங்கைஷ) யென்பபெயர். இவன் வருகின்றான் புத்திரன் இராஜனது புருஷன் நீக்கப்படுக வென்னும் வாக்கியத்தில் இராஜ பதார்த்தத்திற்குப் புத்திர பதார்த்தத்தோடு கொண்டுக் கட்டுணர்வுண்டாகிய பின்னர் புருஷனென்னும் பதார்த்தத்தோடு கொண்டுக் கட்டுணர்வின்மையால் (அந்நுவயபோத மின்மையால்) சாப்தபோத முண்டாகித்திலை; ஒரு பதார்த்தத்தோடு அந்நுவய முண்டாகிய பின்னர் அந்நுவய போதமின்மை வடிவினதாகிய அவாய்நிலை யின்மையான் ஸ்தூலக் கிரமம் இதுவாம்:—அவாய்நிலை என்பது இச்சைக்காம். அதுசேதனத்திலிருக்கினும் பதத்திற்கும் அர்த்தத்திற்கும் எவ்வளவுகாலம் வேறுபதார்த்தங்களோடு அந்நுவயத்தின் ஞான முண்டாகவில்லையோ, அவ்வளவுகாலம் தனது அர்த்தத்தின் அந்நுவயத்தின்பொரு

ட்டு வேறுபதத்தின் இச்சை சமானமாய்த் தோற்றுகின்றது. அந்நு வய போதமுண்டாகியபின்னர், தோற்றாததெனவோ அது அவாய் நிலை யெனப்படும். அவாய்நிலையின் சொருபம் சூக்தமக் கிரமமாக நூல்களில் எழுதப்பட்டுள்ளது. அது கடினமாகவின் அநன் தன்மை மாத்திரம் அறிவிக்கப்பட்டது. இராஜனது புத்திரன் வருகின்றான் என்பதில்வாறு இராஜபதார்த்தத்திற்குப் புத்திர பதார்த்தத்தோடு அந்நுவயபோதமுண்டாகியபின்னர், புருஷபதார்த்தத்தோடு அந்நுவய போதத்திற்கு எதுவான அவாய்நிலை இராஜ பதார்த்தத்தி லில்லைபாகவின், இராஜனது புருஷனை நீக்கிவிடு என்னும் ஞான முண்டாகிறதில்லை. ஆனால் புருஷனை நீக்கிவிடென்னும் ஞானமுண் டாகின்றது. அவாய்நிலையுணர்வு சாப்தபோதத்திற்கு எது வாகா விடின இராஜாவின் புத்திரன் வருகின்றான்; இராஜாவின் புருஷனை நீக்கிவிடென்னும் ஞான முண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் அவாய் நிலை யுணர்வு சாப்த போதத்திற்கு எதுவாம். ஒரு பதார்த்தத் திற்கு வேறு பதார்த்தத்தோடுள்ள சம்பந்தம் யோக்கியதை (தகுதி) யெனப்படும். தகுதியில்லா விடத்துச் சொல்லுணர்ச்சி யுண்டாகாது. நியால்நனைக்கின்றனென்னும் வாக்கியத்தில் வன்னி யின்கண்ணுள்ள கரணத்தன்மை வடிவினதாய முன்றும் வேற்று மைப் பொருட்குத் தேளித்தற் பொருளில் நிருபிக்குந் தன்மைச் சம்பந்த வடிவினதாய தகுதி யில்லை. ஆதலால் சாப்தபோத முண் டாகிற தில்லை. சாப்தபோதத்தில் தகுதி யேதுவாகாவிடின, நியால் நனைக்கின்றான் என்னும் வாக்கியத்தில் சாப்தபோத முண்டாதல் வேண்டும். சொல்லுவோனது இச்சையைத் தாற்பரிய மென்பர். எவ்வர்த்தத்தில் தாற்பரிய ஞான முண்டாக வில்லைபோ, அதன் சாப்தபோத முண்டாகாது. எங்ஙனம்; மாலைக் கொண்டுவா வென்னும் வாக்கியத்தான் போஜன சமயத்தில் சொல்லுவோனது இச்சையாகிய தாற்பரியம் குதிரையின்கண் நிகழா நாகலின் குதிரையின் சாப்தபோத முண்டாகாது. அங்ஙனமே நடக்கும் சமயத்தில் * மாவின் சாப்தபோத முண்டாகிற தில்லை. தாற்பரிய ஞானம் சாப்தபோதத்திற்கு எதுவாகாவிடின, மாலைக்கொண்டு வா வென்னும் வாக்கியத்தான் போஜன சமயத்தில் குதிரையின் ஞானமும், நடத்தற் சமயத்தில் மாவின் ஞானமு முண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் சாப்தபோதத்தில் தாற்பரியஞானம் எதுவாம்.

* மா=மாம்பழம், மாவு.

சுண்டிவாறு சங்கை அண்டிவந்தது:— பெல்லுவானது இச்சையினேத் தூழியிய பென்பர். கனிவின் வக்கியத்தில் சொல்லு வானது இச்சையில்கே. கனியின் வக்கியத்தால் சாப்த போத முண்டாகின்ற தாகனின் தாற்பரிய நூனம் சாப்த போதத்திற் கேதுவாதல் சம்பவியது. மீமாம்ஸை மீதேதத்தை நித்தியமாகக் கொள்ளுகின்றனர். அப்பகன் மதத்தில் சகவானது அங்கீகார மில்லை. வேறெத்தர் விவரம் வேதத்திற்குக் கர்த்தாவல்லன். ஆனால் வேதம் நித்தியமாம். அப்பகனாகுநர் சொல்லுவானது இச்சை யாகிய தாற்பரியத்தின் தூனம் வாதிக வக்கியங்களிற் சம்பவியது.

இதற்குச் சாப்தானம் மந்தூஷனென்றும் நூலில் நானோலி பட்டர் இவ்வாறு வழுகி யிருக்கின்றனர்:— சகல சாப்தபோதத் திற்கும் எனது தாற்பரிய ஞான மாகுமாயின், இத்தக் தோஷமுண்டாம். சகல சாப்தத்திற்கும் எனது தாற்பரிய நூனமன்று. ஆனால் நானாத்த பதகம் (பகவோருட்போதம்) கனோடு கூடிய வாக்கிய ஜநிய சாப்தபோதத்திற்கு எனது தாற்பரிய ஞானமாம். ஆதலால் தோஷமில்லை.

விவானகித்தத்தில் மீமாம்ஸை பூதீதானர் தாற்பரிய ஞானம் சாப்தபோதத்திற்குக் காரணமாகத் துற்றும். நிஷேதித் திருக்கின் மனர். அன்னிருவர் வர்த்தையும்கூட முறையும் நிஷேதித் திருக்கின் இவ்விருவர் மதத்தினும் வேதவாக்கியங்களின் தாற்பரிய நிச்சயத் திற்கு வலுவாகிய பூர்வ மீமாம்ஸை உத்தர மீமாம்ஸைகள் பயனில் லாதனவாம். ஆதலால் தாற்பரியநிச்சயம் சகல சாப்தபோதத்திற் கும்வதுவாகும். கனி வாக்கியத்தினும் மீமாம்ஸைகருக்கும் தாற்பரிய ஞானம் சம்பவிக்க வில்லை பென்பதற்குச் சமாதானம் இதுவாம்:— மீமாம்ஸைகர்களுக்கு வேதஞ் செய்வனது தாற்பரிய ஞானமோ சம்பவியது. ஆனால் வேதமுரைப்பவனாகிய பாடகனது தாற்பரிய ஞானம் சம்பவிக்கின்றது. கனி வாக்கியத்தில் தாற்பரிய ஞானம் சம்பவியா விடிலும் கேட்பவனுக்கு அறிவிக்கும் விருப்பால் எவ்வாக்கியம் உச்சரிக்கப் படுகின்றதோ, அது அறிவித்தல் வேட்கையி னுநீனமான வாக்கிய மெனப்படும். கனியின் வாக்கியம் அறிவித்தல் வேட்கை யாதீன மன்று. வேதவாக்கியமும் பாடகனது அறிவித்தல் வேட்கை யாதீனமாம். அறிவித்தல் வேட்கை

யாதீன வாக்கியத்தாற் றேன்றும் ஞானத்தில் தாற்பரிய ஞானம் காரணமாம். கிளிக்கு அறிவித்தல் வேட்கை யில்லையாகலின் கிளி வாக்கியத்தாற் றேன்றும் ஞானத்தில் தாற்பரிய ஞானம் காரண மன்று. வேதாந்த பரிபாஷையில் கிளிவாக்கியத்தினும் தாற்பரியம் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. அது சொல்லுவோனது இச்சையாகிய தாற்பரிய மன்று. ஆனால் இஷ்டமான அர்த்தத்தின் ஞானத்தைப் பிறப்பித்தலிற் றகுதி தாற்பரியமெனச் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றது. இவ்விஷயத்திற் சங்கை சமாநானம் மேலும் எழுதப்பட்டுள்ளது. அது முழுவதும் பயனில்லாததாம். தாற்பரியத் தின் பொருள் சொல்லுவோனது இச்சையென்பது பிரசித்தம். அதனைவிட்டுத் தாற்பரியத்திற்குப் பாரிபாஷிசமான பொருளைக் கொண்டுக் கிளிவாக்கியத்தினும் தாற்பரியத்தைச் சொல்லுவதற்கு உலகப் பிரசித்தியின் விரோதத்தையன்றி வேறு பயனில்லை. உலகப் பிரசித்தியின் விரோதமாத்திரமே பயனாம். ஏனெனின் சுக (கிளி) வாக்கியம் தாற்பரிய முடையதன்றென்பது உலக முழுவதிலும் அதுபவப் பிரசிந்தமாம். சுகவாக்கியம் தாற்பரிய முடையது என்று ஒருவரும் சொல்லார். ஆதலால் அறிவித்தல் வேட்கை யாதீன வாக்கியத்தாற் றேன்றும் சாப்த போதத்தில் தாற்பரிய ஞானம் ஏதுவன்று; ஞானமின்றிய புருடனுச்சரித்த வாக்கியத்தால் சாப்த போத முண்டாகின்றது. ஆனால் அவ்வாக்கியம் அறிவித்தல் வேட்கை யாதீன மன்று. ஆதலால் அவ்வாற்த ஞானத்தில் தாற்பரிய ஞானம் ஏதுவன்று. மௌநியாற் செய்யப்பட்ட செய்யுளில் சொல்லுவானது இச்சை தாற்பரியமன்று. ஏனெனின் உச்சாரணத்தைச் செய்பவன் சொல்லுவோ னெனப்படுவன். மௌநி உச்சாரணஞ் செய்பா னாகலின் மௌநியின் இச்சை சொல்லுவோனது இச்சை யன்றென்று வேதாந்த பரிபாஷையின் உரையில் தர்மராஜருடைய புத்திரர் எழுதியிருக்கின்றனர்.

அது சப்தரத்ந வியாகரண நூலால் கண்டிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆண்டு இது பிரசங்கமாம்:—உச்சரித்த சத்தத்தாற் போதமுண்டாகின்றது, உச்சரித்தலின்றிச் சாப்தபோத முண்டாகிமறில்லை என்னும் அர்த்தத்தை யறிவிக்கும் மகா பாஷியத்தின் வாக்கியத்தையெழுதி உச்சரித்தலின்றிச் சாப்தபோதம் நிகழாதெனின், ஏகாந்தத்தில் உச்சரித்தலின்றிப் புத்தகம் பார்ப்பவனுக்குச் சாப்தபோத முண்டாக லாகாதென்னும் சங்கையை யெழுதியிருக்கின்றனர்.

அதற்கு, ஆண்டும் புத்தகம் பார்ப்பவன் ஞாஞ்ஞம் உச்சாரணம் செய்கின்றான் என்று சமாதானம் எழுதியிருக்கின்றார். இவ்வாற்றான் மெளரியால் எழுதப்பட்ட கலேகத்தில் உச்சரித்தலைச் செய்பவன் மெளரியாவன்.

அபேநாந்நகாரி மதம் இதுவாம்:—யாண்டுத் தாற்பரியத்தின் சந்தேக முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சாப்தபோத முண்டாகிறதில்லை; அன்றியும் யாண்டுத் தாற்பரியத்தினது இன்மையின் நிச்சய முண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் சாப்த போத முண்டாகிறதில்லை. யாண்டு முதலில் தாற்பரியத்தின் சந்தேக முண்டாகி, அல்லது தாற்பரிய அபாவத்தின் நிச்சயமுண்டாகிப் பிற்காலத்தில் தாற்பரியத்தின் நிச்சய முண்டாய்விடுகின்றதோ, ஆண்டுச் சாப்த போத முண்டாகின்றது. ஆதலால் தாற்பரியத்தின் சந்தேகத்திற்குப் பிற்காலத்து நிகழும் சாப்த போதத்தின்கண்ணும், தாற்பரிய அபாவத்தின் நிச்சயத்திற்குப் பிற்காலத்து நிகழும் சாப்தபோதத்தின்கண்ணும் தாற்பரிய ஞானம் ஏதுவாம்; எல்லாச் சாப்த போதத்தினும் ஏதுவாகாது என்பதாம். இம்மதத்தில் தோஷம் வேதாந்த சிகாமனியில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. கண்டனத்தில் ஆக்கிரக மில்லையாகவின் இங்குத் தோஷ மெழுதப்பட வில்லை. விவரணகாரி மஞ்சுஷாகாரி மதத்தில் எங்ஙனம் பூர்வ உத்தர மீமாம்ஸைகள் பயனற்றவை யாமோ, அங்ஙனம் இம்மதத்தில் மீமாம்ஸை பயனற்றதாகாது. ஏனெனின் இம்மதத்தில் தாற்பரிய சந்தேகத்திற்குப் பின்னிகழும் சாப்த போதத்திற்குத் தாற்பரிய ஞானம் ஏதுவாம். வேதவாக்கியங்களில் தாற்பரியத்தின் சந்தேக முண்டாகின்றது. அதன் நிவிருத்தி மீமாம்ஸையான் உண்டாகும். வேதவாக்கியங்களில் சந்தேகமும் அதன் நிவிருத்தியும் எங்ஙனம் முண்டாகுமோ, அது பூர்வ உத்தரமீமாம்ஸைகளில் ஸபஷ்டமாம்.

இவ்வாற்றான் அவாய்நிலை, யோக்கியதை, தாற்பரிய மென்பன சாப்த போதத்திற்கு ஏதுவாம். ஆனால் அவாய்நிலை முதலியவற்றின் ஞானம் ஏதுவாம்; சொரூபமாக அவாய்நிலை முதலியன ஏதுவாகா. ஏனெனின், யாண்டு அவாய்நிலை முதலியவை யின்றிய வாக்கியங்களில் அவாய்நிலை முதலியவற்றின் மயக்க முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சாப்தபோத முண்டாகின்றது. சொரூபமாக அவாய்நிலை முதலியன ஏதுவாதலை யங்கீகரிக்கின், அவாய்நிலை முத

வியவற்றின் பிரமஸ்தலத்தில் சாப்தபோதம் உண்டாகாதிருத்தல் வேண்டும். அவாய்திலை முதலியவற்றின் ஞானம் ஏதுவாதலை யங்கீகரிக்கின், சாப்தபோதத்திற்குக் காரணம் பிரமவடிவ ஞானமாயிருத்தலின் சாப்தபோதம் சம்பவிற்கும். சொருபமாக அவாய்திலை முதலியன ஏதுவாதலை யங்கீகரிக்கின், யாண்டு அவாய்திலை முதலியனவிருத்தும் கேட்பவனுக்கு இவ்வாக்கியம் அவாய்திலை முதலியவை யின்றியதெனப் பிரம முண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் சாப்த முண்டாதல் வேண்டும். அங்ஙன முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் அவாய்திலை முதலியவற்றின் ஞானம் ஏதுவாம். அந்த ஞானம் பிரமமாயினுமாகுக, அல்லது பிரமையாயினுமாகுக. சாப்தபோதத்திற்கு ஏது பிரமப் பிரமைகளின் சாதாரணமான அவாய்திலை முதலியவற்றின் ஞானமாம். பிரம சாமக்கிரியால் சாப்தபோதம் பிரமமாகிற தில்லை; (விஷயத்தின்) அபாவத்தால் சாப்த போதம் பிரமமாகின்றது. எங்ஙனம்: வன்னியின் வியபிசாரியாகிய பிருதிவித் தன்மையில் வன்னிவியாப்பியத்தன்மைப் பிரம முண்டாய்ப் பிருதிவித்தன்மை ஏதுவால் வன்னியுடைய பவதத்தில் வன்னியின் அனுமிதி ஞான முண்டாகின்றது. அது விஷயத்தின் இருப்பால் பிரமையாகின்றது. விஷயபின்றிய விடத்தில் வியபிசாரியேதுவால் அநுமிதிப்பிரம முண்டாகின்றது. ஆதலால் விஷயத்தினிருப்பால் பிரம சாமக்கிரியினால் அநுமிதிப் பிரமையுண்டாகின்றது. அங்ஙனமே அவாய்திலை முதலியவற்றின் ஞானமாகிய சாப்தபோத சாமக்கிரி பிரமமாகுக, அல்லது பிரமையாகுக. யாண்டு விஷயத்தின் இருப்புளதோ, ஆண்டுச் சாப்தபோதம் பிரமையாம். யாண்டு விஷயத்தின் அபாவ முளதோ, ஆண்டுச் சாப்தபோதம் பிரமமாம். ஆனால் யாண்டு யோக்கியதை (தருதி) யுணர்வு பிரம மாகின்றதோ, ஆண்டு நியமமாகச் சாப்த போத முண்டாகின்றது; பிரமை யுண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின், யாண்டுச் சாப்தபோதத்தின் விஷயமுளதோ, ஆண்டு நியமமாக யோக்கியதை யுணர்வு பிரமையாகின்றது. யாண்டுத் தருதி யுணர்வு பிரம மாகின்றதோ, ஆண்டு நியமமாகச் சாப்த போதத்தின் விஷயமிருப்பதில்லை. ஆதலால் விஷயத்தினிருப்பால் சாப்தபோதம் பிரமையும், விஷயத்தின் இன்மையால் பிரமமுமா மென்பது நியமமாம். அவாய்திலை முதலியவற்றின் உணர்வு சாப்த போதத்திற்கு ஏதுவாதல்போல ஆசுந்தியும் சாப்தபோதத்திற்கு ஏதுவாம். நியாய

நூல்களில் பதங்களின் சம்பந்தத் தன்மையை ஆசத்தி (அண்மை) யென்பார். வியவகித (மறைப்பட்ட) பதங்களினது அர்த்தத்தின் அந்நுவயபோத முண்டாகிற்றெனில், எங்ஙனம்; கிரி உண்ணப்பட்டது வன்னியுடைத்து, தேவதந்தனும் என்னும் வாக்கியத்தால் அந்நுவயபோதம் உண்டாகிற்றெனில், கிரிவன்னியுடைத்து, தேவதந்தனானுண்ணப்பட்டது எனக்கறிதல் சாப்தபோத முண்டாகின்றது. ஆதலால் பதங்களின் சம்பந்தத் தன்மையாகிய அண்மை சாப்தபோதத்திற்கு ஏதுவாம். யாண்டு அண்மையில்லாதிருக்க அண்மையின் பிரம்ம முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சாப்தபோத முண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரம்மப்பிரமைகளுக்குப் பொதுவான அண்மையின் ஞானம் ஏதுவாம். சொருபமாக ஆசத்தி (அண்மை) ஏதுவன்று. பிற நூல்களில் இங்ஙனம் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது:—யாண்டு வியவகித பதமுனதோ ஆண்டுச் சுலோக முதலியவற்றில் சாப்தபோதம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் முற்கூறிய அண்மை சாப்தபோதத்திற்கு ஏதுவன்று. ஆனால் சக்தி அல்லது இலக்ஷணையாகிய பதத்தின் சம்பந்தத்தானுண்டாகும் பதார்த்தங்களின் வியவதானமின்றிய ஸ்மிருதி யெதுவோ, அவ்வாசத்தி சாப்தபோதத்திற்கு ஏதுவாம். பதங்களுக்கு வியவதான முளதாகாக, அல்லது அவ்வியவதான முளதாகாக. எந்தப் பதார்த்தத்திற்கு எந்தப்பதார்த்தத்தோடு அந்நுவயபோத முண்டாகின்றதோ, அப்பதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதி வியவதானமின்றியதாதல்வேண்டும். பதார்த்தங்களின் சாப்தபோதம் ஸ்மிருதி மாத்திரத்தால் உண்டாகுமாயின், எவ்வாற்றினாலும் ஒரு பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதியுண்டாகுமிடத்து அதன் சாப்தபோத முண்டாதல் வேண்டும். பதத்தின் சம்பந்தத்தானுண்டாகும் பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதியினைச் சாப்த போதத்திற்கு ஏதுவாகக் கூறுவோமாயின் எல்லாப் பதங்களுக்கும் ஆகாயத்தோடு சமவாய சம்பந்தமிருக்கின்றது. ஆகமாவிரிதத்துச் சுகல பதங்களுக்கும் சுவாகூலகிருதி (தன் அகூலவினைச்) சம்பந்த முளது. ஆதலால் கடமுதலிய பதங்களின் சமவாய சம்பந்தத்தால் யாண்டு ஆகாயத்தின் ஸ்மிருதியும், சுவாகூலகிருதி சம்பந்தத்தால் யாண்டு ஆகமாவின் ஸ்மிருதியுமுண்டாகின்றனவோ, ஆண்டு அவற்றின் ஞானம் கடத்தைக் கொண்டுவா என்றல் முதலிய வாக்கியங்களால் உண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் சக்தி யல்லது இலக்ஷணவிரூபீயாகிய

பதத்தின் சம்பந்தத்தா லுண்டாகும் பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதி சாப்தபோதத்திற்கு ஏதுவாம். கடமுதலிய பதங்களின் சமவாய சம்பந்தம் ஆகாயத்தின்கணுளது. சுவாதுகூலிருதி சம்பந்தம் ஆத்மாவின்கணுளது. சக்தியல்லது இலகஷணவிரூபீயாகிய சம்பந்தம் கடமுதலிய பதங்களுக்கு ஆகாயத்தினும் ஆத்மாவினு மில்லை. ஆகாயம் ககனம்முதலிய பதங்களுக்குச் சக்தியாகிய சம்பந்தம் ஆகாயத்தின்கணுளது. கக (நானென்னும்) பதத்திற்கும் ஆத்ம பதத்திற்கும் சக்தியாகிய சம்பந்தம் ஆத்மாவின்கணுளது. ஆத லால் ஆகாச பதத்தோடுகூடிய வாக்கியத்தால் ஆகாயத்தின் சாப்த ஞான முண்டாகின்றது. ஆத்ம பதத்தோடுகூடிய வாக்கியத்தான் ஆத்மாவின் சாப்தபோத முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றான் எப் பதத்தின் விருத்தியாகிய சம்பந்தத்தால் எப்பதார்த்தத்தின் ஸ்மி ருதி யுண்டாகின்றதோ, அதன் சாப்தபோத முண்டாகின்ற தெனக் கூறினாலும் 'கடத்தைக் கொண்டுவா' என்னும் வாக்கிய த்தால் எந்த ஞான முண்டாகின்றதோ அந்த ஞானத்தின் உற் பத்தியானது கடம், கர்மத்தன்மை (செயப்படு பொருண்மை), கொண்டுவருதலாகிய வினைபென்னு மித்துணைப் பதங்களாலுமுண்டாதல் வேண்டும். ஏனெனின், இரண்டு வாக்கியங்களுக்கும் பதங் களின் சக்தி சமானமாம். முதல் வாக்கியத்தால் சாப்தபோத முண்டாகின்றது, இரண்டாவது னுண்டாகிறதில்லை. இதன்கண் இது ஏதுவாம்:—யோக்கிய பதத்தின் விருத்தியால் எப்பதார்த்தத் தின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றதோ, அதன் சாப்தபோத முண்டாம். முதல் வாக்கியத்தின் பதம் யோக்கியமாம். இரண்டாவதின் பதம் யோக்கிய மன்று. யோக்கியதை (தகுதி) யும், அயோக்கியதை (தகுதி யின்மை) யும் அறுபவத்தை யொட்டி அறுமிக்கத் தக்கன வாம். எப்பதங்களால் சாப்த போதம் அறுபவ சித்தமாமோ அவற்றில் யோக்கியதை யுண்டு. எப்பதங்களால் சாப்தபோதத் தின் அபாவம் அறுபவசித்தமாமோ அவற்றில் யோக்கியதை யில்லை. இவ்வாற்றான் யோக்கிய பதத்தின் விருத்திரூப சம்பந்தத் தான் உண்டாகும் மறைப்பின்றிய பதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதி ஆசந்தி யெனப்படும். இவ்வியல்பினதாய ஆசந்தி சொரூபமாகச் சாப்த போதத்திற்கு ஏதுவாம்; அதன் ஞானம் ஏதுவன்று. இவ் வாற்றால் அவாய்நிலை யுணர்வு முதலிய நான்கும் சாப்தபோதத்தி ற்கு ஏதுவாம். இந்நான்கையும் சாப்தசாமக்கிரி யென்பர்.

அநுமிதியின் சாமக்கிரியாப்தி ஞானமாம். பிரத்தியக்ஷ
சாமக்கிரிய இந்திரியசையோக முதலியனவாம். யாண்டு இரண்டு
சாமக்கிரியகளுள்வோ அண்டு இரண்டின் பயனு முண்டாகிறதில்லை.
ஏனெனின் ஒருக்ஷணத்தில் இரண்டு ஞானங்களின் உற்பத்தியுண்
டாகாது. ஞானபிரண்டற்காதாரம் ஒருக்ஷணமாகுமாயினும் ஞான
பிரண்ட் உற்பத்திக் காதாரம் ஒருக்ஷணமாகாது. அவ்வுற்பத்தியும்
வியதிகரணத்துள்ள இரண்டு ஞானங்களுக்கு ஒருக்ஷணத்திலுண்
டாகும். எங்ஙனம்: தேவதந்தனது ஞானமும் எஞ்ஞாதந்தனது
ஞானமும் வியதிகரணமாம். அவற்றின் உற்பத்தி ஒருக்ஷணத்தி
லுண்டாம். என்றாலும் சமானதிகரணத்துள்ள இரண்டு ஞானங்
களின் உற்பத்தி ஒருக்ஷணத்திலுண்டாகிறதில்லையென்பது சிந்தா
நீதம். இரண்டு சாமக்கிரியகளின் பயனும் ஒருக்ஷணத்திலுண்டாகிற
தில்லை. ஆகலின் பிரபல சாமக்கிரியின் பயனுண்டாகின்றது. தூர்ப்
பலத்திற்குப் பாத முண்டாகின்றது; பிரபலத் தன்மையும் தூர்ப்
பலத்தன்மையும் அநுபவத்தை யொட்டி யநுமிக்கத் தக்கனவாம்.
எங்ஙனம்: பூதலம்கடமென்பவற்றோடு நேத்திரத்திற்குச்சையோக
முண்டாகின்றது. அக்காலத்தில் கடமுடையது பூதலம் என்னும்
வாக்கியத்தின் சிரவண முண்டாகின்றது. ஆண்டுக் கடமுடையது
பூதலமென்னும் பிரத்தியக்ஷஞானத்தின் சாமக்கிரியும் சாப்தஞான
த்தின் சாமக்கிரியு முன. என்றாலும் பிரத்தியக்ஷ ஞானமுண்டாகி
றது; சாப்தஞானமுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் சமானவிஷயமுடைய
பிரத்தியக்ஷஞானசாப்தஞானங்களின் இரண்டு சாமக்கிரியகளுமுள்ளவிட
த்தும் பிரத்தியக்ஷஞானத்தின் சாமக்கிரிய பிரபலமும், சாப்தஞான
த்தின் சாமக்கிரிய தூர்ப்பலமு மாகின்றன. யாண்டுப் பூதலத்தோடு
கூடிய குடத்தோடு நேத்திரத்திற்குச் சையோகமுண்டாக, அதே
காலத்தில் உனக்குப் புத்திரன் பிறந்தான் என்னும் வாக்கியத்தின்
சிரவண முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் பூதலத்தில் கடத்தின் பிர
த்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை; ஆனால் புத்திரனது பிறப்பின் சாப்த
ஞானமுண்டாகின்றது. ஆதலால் பின்னவிஷயங்களை யுடைய ஞான
த்தின் பிரத்தியக்ஷ சாமக்கிரியும் சாப்தசாமக்கிரியு முள்ளவிடத்து,
சாப்த சாமக்கிரிய பிரபலமும் பிரத்தியக்ஷ சாமக்கிரிய தூர்ப்பலமு
மாகின்றன. இவ்வாறு பாத்திய பாதக பாவத்தை (வாதிக்கப்படு
வது வாதிப்பதென்னுந் தன்மையை) விசாரித்துச் சூக்ஷ்மதிறுஷ்டி

யுள்ள புருஷன் பிரபலதூர்ப்பலத்தன்மைகளைத்தெரிந்துகொள்ளுக. ஆனால் ஜிஞ்ஞாஸை (அறிதல்வேட்கை) யில்லாவிடத்து முற்கூறிய பாத்திய பாதக பாவமுளது. யாண்டு ஒரு வஸ்துவை யறியும்வேட்கை யுண்டாகின்றதோ, மற்றொன்றினை யறியும் வேட்கை யுண்டாக வில்லையோ, ஆண்டு இரண்டுஞானங்களின் சாமக்கிரிகளும் இருக்கின்றும், ஜிஞ்ஞாஸிதத் (அறியவிரும்பிய) தின் ஞான முண்டாகுமேயன்றி அறியவிரும்பாததின் ஞான முண்டாகிமதில்லே. ஆதலால் அறியவிரும்பியதினது ஞானத்தின் சாமக்கிரி பிரபலமும்; அறிய விரும்பாததினது ஞானத்தின் சாமக்கிரி தூர்ப்பலமுமாம். ஞானத்தின் ஐச்சை ஜிஞ்ஞாஸை (அறிதல்வேட்கை) பெனப்படும்; அதன் விஷயம் ஜிஞ்ஞாஸிதம் (அறியவிரும்பியது) எனப்படும். ஜிஞ்ஞாஸையோடு கூடிய சாமக்கிரி முழுவதும் பிரபலமாம். யாண்டு இரண்டின் ஜிஞ்ஞாஸையு முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு தீவிரஜிஞ்ஞாஸை பாதகமாம். இக்காரணத்தானே அத்தியான்ம நூல்களில் தீவிர ஜிஞ்ஞாஸை யுள்ளவனுக்குப் பிரஹ்மஞான முண்டாம், தீவிரஞானவிருப்ப மில்லாதவனுக்குப் பிரஹ்மஞான முண்டாகாதென்று எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ஏனெனின், அறிய விரும்பும் பதார்த்தத்தின் அறிதல் வேட்கையோடு கூடிய ஞான சாமக்கிரி யுளதாயின், அதனினும் தீவிர ஞானவிருப்பத்தோடு கூடிய ஞான சாமக்கிரியினால் அதற்குப் பாத முண்டாகின்றது. இல்லையாயின் ஞான விருப்போடு கூடிய சாமக்கிரியினால் மற்றச் சாமக்கிரிக்குப் பாத முண்டாகின்றது. இலெளகிக பதார்த்தங்களின் ஜிஞ்ஞாஸையும் அவற்றின் பிரத்தியக்ஷ முதலிய ஞானத்தின் சாமக்கிரியும் எப்போதும் சாக் கிரகாலத்தில் சம்பவிக்கின்றன. அவற்றால் ஞானவிருப்ப மின்றிய பிரஹ்ம ஞானத்தின் சாமக்கிரிக்குப் பாதமுண்டாகும். ஆதலால் இலெளகிக பதார்த்தங்களின் ஜிஞ்ஞாஸையோடு கூடிய பிரத்தியக்ஷமுதலிய ஞானத்தின் சாமக்கிரியினது பாதத்தின் பொருட்டுப் பிரஹ்மத்தின் தீவிரமான ஞானவிருப்பம் வேண்டும். தீவிர ஞான விருப்பத்தோடு கூடிய பிரஹ்ம ஞானத்தின் சாமக்கிரியினால் இலெளகிக பதார்த்தங்களினது ஞானத்தின் சாமக்கிரிக்குப் பாதம் உண்டாகின்றது. *‘கயோதேதாஸுஹஜி ஜாஸா’ எனனும்

* இது பிரஹ்மஞாந்திரத்தின் முதற்கூத்திரம். இதன்பொருள் அதன்பின் பிரஹ்மத்தின் ஞானவிருப்பானது செய்யத்தக்கதாம் அதாவது பிரஹ்மத்தை அறிய விரும்பவேண்டும் என்பதாம்.

பிரகாசம்.] நுக. வேதாந்த-தாற்பரிய-வேத-சொல்-விசா-ம். ககரு

சூத்திரத்திற்கும் இப்பொருளின் கண்ணே தாற்பரியமாம். வியாக்கியானகாரர் விசாரத்தில் ஜிஞ்ஞாஸை யென்னும் பதத்திற்கு இலக்ஷணையைக் கூறிக் கர்த்தவ்விய பதத்திற்கு * அத்தியாகாரம் கூறியிருக்கின்றனராகலின், பிரஹ்மஞானத்தின் பொருட்டு வேதாந்த வாக்கியங்களின் விசாரம் செய்யவேண்டுமென்பது இச்சூத்திரத்தின் பொருளாயினும் விசார வாசகமான பதத்தைவிட்டு இலக்ஷணிகமான ஜிஞ்ஞாஸையென்னும் பதத்தைப் பிரயோகிப்பதினால் சூத்திரகாரருக்கு வாச்சியமும் இலக்ஷியமுமாகிய இரண்டு பொருளினும் தாற்பரியமாம். பிரஹ்மஜிஞ்ஞாஸை பிரஹ்மஞானத்திற்கு ஏதுவாமென்பது வாச்சியார்த்தம். ஒரேசொல்லான் இலக்ஷணவிருத்தி சக்திவிருத்திகளால் இரண்டு பொருள்களின் ஞான முண்டாகாதென்னும் பழைமையான சொல், கங்கையில் மீன்களும் இடைச்சேரிபு முளவென்னும் வாக்கியத்திற் பிறழ்தலான் விசுவசிக்கத் தக்கதன்று. கங்கையில் மீன்களும் இடைச்சேரிபுமுளவென்னும் வாக்கியத்தில் கங்கையென்னும் பதத்தின் வாச்சியார்த்தத்திற்கு மீனோடு சம்பந்தமும், இலக்ஷியார்த்தத்திற்கு இடைச்சேரியோடு சம்பந்தமு முண்டாகின்றன. ஆதலால் கங்கையில் மீன்களும் கரையில் இடைச்சேரியுமுண்டென்பது வாக்கியத்தின் பொருளாம். நூலாசிரியர்கள் சூத்திரத்திற்கு அநேகம் பொருள்கள் எழுதி யிருக்கினும் அவ்வநேகம் பொருள்களும் சூத்திரத்திற்குப் பூஷணமாம். விசாரத்திற்போல ஜிஞ்ஞாஸையில் விதி சம்பவிக்கின்றதா, இல்லையாவென்னும் பொருளை யெழுதுவதில் நூல் விரியுமாகலின் ஈண்டு எழுதப்படவில்லை.

நுக. வேதாந்தத்தின் தாற்பரியமும், வேதத்தினையும்

சொல்லினையும் விசாரித்தலும்.

அவாய்நிலையுணர்வு முதலியன சாப்த போதத்திற்கு ஏதுவாம். அவற்றில் தாற்பரிய ஞான முளது. வேத வாக்கியத்தின் தாற்பரிய ஞானத்திற்கு ஏது உபக்கிரம முதலியனவாம். அவ்வுபக்கிரம முதலியவற்றான் வேதாந்த வாக்கியங்களுக்கு அத்துவிதீயப் பிரஹ்மத்தின்கண் தாற்பரிய முளதாம். உபாசனா விதியிற் குறிப்ப

* வாக்கியமுடிதற் பொருட்டாயினும், பொருள் முடிதற் பொருட்டாயினும் எஞ்சுகின்ற பதங்களை வருவித்துரைத்தல் அத்தியாகாரமாம். இதனையே வாக்கிய சேஷமென்றும் கூறுவர்.

ரியமில்லை. இவ்வர்த்தம்பாஷியகாரரால்* சமன்வய ரூத்திரத்திற்கு விஸ்தாரமாய் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் மீமாம்ஸக விருத்திகாரர்களது மதங்கள் நலமுடையனவன்று. அவர்களது மதகண்டனத்திற்கு அதுகூலமான தர்க்கம் சம்ஸ்கிருதபாஷை நெரியாத சரோதாக்களு (கேள்வியாளரு) க்கு அறிதம் கரியநா மாகலின் எழுதப்படவில்லை. இவ்வாக்கியத்தால் கேட்பவனுக்கு இப்பொருளின் ஞான முண்டாகவேண்டுமென்னும் சொல்லுவானது விருப்பம் (இச்சை) நூற்பரியமெனப்படும். மீமாம்ஸக மதத்தில் வேதம் நீத்தியம்; ஆண்டுக் கருத்தாவின் இச்சையோ சம்பவியாது. அத்தியாபக (ஒதுவிப்போ) னது இச்சை சம்பவிக்கும் நையாயிக மதத்தில் சப்தம் மூன்றாவது கூணத்தில் நாசமாகின்றது. வேதமும் சத்த வடிவாயிருத்தலின் கூணிகமாம். மூன்றாவது கூணத்தில் எதற்கு நாசமுண்டாகின்றதோ, அது கூணிகமெனப்படும். நையாயிக மதத்தில் உச்சாரணத்தின் பேதத்தால் வேதத்திற்குப் பேதமுண்டு. ஒருமுறை உச்சரித்து மீண்டும் உச்சரிக்கப்படும் வாக்கியம் எதுவோ அது முன் வாக்கியத்தினும் வேறுகின்றது. ஆனால் முன்வாக்கியத்திற்குச் சஜாதீய (ஒத்தவின்) மாய்ப் பின்வாக்கியமுள்ளது. ஆதலால் அபேதப்பிரம முண்டாகின்றது. நையாயிகமதத்தில் பாரத முதலியவற்றைப்போல வேதம் பெருஷேயமும் (புருஷைத் செய்யப்பட்டதும்) கூணிகமுமாம். ஏனெனின் வர்ணசமுதாயத்தின் வேறுகலோ வேதம் இல்லை. வர்ண சமுதாயத்தினையே வேத மென்பர். அச்சமுதாயம் தனித்தனி வர்ணங்களினும் வேறன்று. ஆதலால் வேதம் வர்ணவடிவமாம். அவ்வர்ணம் சத்தவடிவமாம். ஆகாயத்தின் குணம் சத்தமாம். நானா (பல) சத்தங்கள் ஒரு காலத்தி லுண்டாகா. ஏனெனின், எங்ஙனம் ஆன்மாவின் விசேஷகுணங்கள் ஞானமுதலியனவோ, அங்ஙனமே ஆகாயத்தின் விசேஷகுணம் சத்தமாம். விபுவின் விசேஷகுணங்களெவையோ, அவை யிரண்டு ஒருகாலத்திலுண்டாகா. ஆனால் தேவதத்தனது சத்தமும் எஞ்ஞதத்தனது சத்தமும் ஒருகாலத்திலுண்டாகின்றன; பேரியின் சத்தமும் தாளத்தின் சத்தமும் ஒரு காலத்திலுண்டாகின்றன. ஒருநிலைக்களத்த (சமாதான) கரணமுடைய விரண்டு சத்தங்களுக்கு ஒருகாலத்தில் உற்பத்தி நிகழாதெனக்

* பிரஹ்ம ரூத்திரத்தினது முதல் அத்தியாயம் முதல் பாதத்தின் ச-வது ரூத்திரம் சமன்வயரூத்திர மெனப்படும்.

பிரகாசம்.] நுக. வேதா-தாற்-வேத-சொல்-விசா-ம். கக்ள

கூறினும், எல்லாச் சத்தங்களும் சமவாய சம்பந்தத்தான் ஆகாயத் திருப்பனவாயிருந்தனின் ஒரு நிலைக்களத்தவாம். எச்சத்தமும் வேறு நிலைக்களத்ததாகாது. என்றாலும் ஆகாயத்தில் சத்தத்திற் குச் சமவாய சம்பந்த மிருப்பதுபோலக் கண்டம், மேல்வாய்ப்பல், மூக்கு, உதடு, நாதுனி, உரம், கிரமென்னும் எட்டுப்புகளினும் வர்ண (எழுத்து) வடிவான சத்தத்திற்கு அவச்சேதகத்தன்மைச் சம்பந்த முளது. துவணி (ஒலி) வடிவான சத்தத்திற்குப் பேரி தாள முதலியவற்றில் அவச்சேதகத்தன்மைச் சம்பந்த முளது. ஒரு அதிகரண (நிலைக்கள)த்தி லிருப்பதனைச் சமாலூதிகரணம் (ஒரு நிலைக்களத்தது) என்பர். சமவாயசம்பந்தத்தால் எல்லாச் சத்தங் களும் ஆகாயத் திருப்பனவாகலின் சமாலூதிகரணமா யிருக்கின் றன. என்றாலும் அவச்சேதகத்தன்மைச்சம்பந்தத்தால் தேவதத்த சத்தமும் எஞ்ஞதத்த சத்தமும் வியதிகரணமாம். அங்ஙனமே பேரிசத்தமும் தாளசத்தமும் அவச்சேதகத் தன்மைச் சம்பந்தத் தால் வியதிகரணமா (வேற்றுநிலைக்களத்தவா)ம். இதுநியமமாம்:— அவச்சேதகத்தன்மைச் சம்பந்தத்தால் ஒரு அதிகரணத்தில் இர ண்டி சத்தங்களின் உற்பத்தி பொருகாலத்தி லுண்டாகிறதில்லை. அதாவது ஒரு அவச்சேதகத்தில் இரண்டு சத்தங் (சொற்) களின் உற்பத்தி ஒருகாலத்தி லுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் வாக்கிய பதங்களின் அவயவ வடிவமான வர்ணங்களுக்கு ஒரு காலத்தில் உற்பத்தியுண்டாகிறதில்லை. ஆனால் எல்லா வர்ணங்களும் கிரமமாக உண்டாகின்றன. கிரமமாக உண்டாகும் வர்ணங்களுக்கு நிமித்த மின்றி நாச மங்கீகரிக்கின், சுகல வர்ணங்களுக்கும் முதற்கணத் தில் உற்பத்தியும் இரண்டாவது கணத்தில் நாசமு முண்டாகும். (ஆதலால் உற்பத்தி நாசமின்றிச் சத்தத்தில் வேறுஎந்தப் பிரத்தி யக்ஷ முதலிய வியாபாரங்களும் சித்தியா வாகலின், சத்தத்தின் நாசத்திற்கு யாதானு மோர் நிமித்தத்தை யங்கீகரித்தல்வேண்டும். எந்த நிமித்தமின்றி இரண்டாவது கணத்தில் சத்தத்திற்கு நாச முண்டாகாதோ, அதுவேமெந்தச் சத்தத்தின் நாசத்திற்கும் நிமி த்தமாதல் சம்பவியாது. முன் சத்தத்தின் நாசத்திற்கு ஏது தன் பின்னிற்கும் சத்தமாம். ஹம் (கௌ) ஆ) என்னும் வாக்கியத்தில் புருஷனது முயற்சியால் நாபிதேசத்தி னின்றும் வாயுவின்றொழி லுண்டாய்க் ககாரத்தை யுண்டுபண்ணும் நாவின்மடியில் வாயுவின் சையோகமுண்டாய் ஒளகாரத்தை யுண்டுபண்ணும் கண்டவதுதி

* அது-அந்த இரண்டாவது

களுடன் வாயுவின் சையோகம் உண்டாகின்றது. அதன்பின் விசர்க்கத்தை (:) உண்டுபண்ணும் கண்டஸ்தானத்தில் வாயுவின் சையோக முண்டாகின்றது. எவ்வொழுங்கால் மூன்று சையோகங்களு முண்டாகின்றனவோ, அவ்வொழுங்கானே ககார ஒளகார விசர்க்கங்களாகிய மூன்றுவரிணங்களு முண்டாகின்றன. கௌமுகி மூநலியநூல்களிற் கவர்க்கத்திற்குக் கண்டஸ்தான மெழுதப்பட்டிருக்கினும், பாணினியாற் செய்யப்பட்ட சிசைகூயில் கவர்க்கத்திற்கு நாவினடி ஸ்தானமாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றது:— அந்தச் சிசைகூ வசனத்தை யனுசரித்து நாவினடியில் வாயுவின் சையோகத்தால் ககாரத்தின் உற்பத்தி சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. வியாகரணமதத்தில் கௌ: (மௌ) வென்னும் இத்துணை வர்ணங்கள் வாக்கியரூப மாகாவாயினும் நியாயமதத்தான் வாக்கியமென்பபடுகின்றன. முதல் கூணத்தில் ககாரத்தின் உற்பத்தியும், இரண்டாவது கூணத்தில் ஒளகாரத்தின் உற்பத்தியும், மூன்றாவது கூணத்தில் விசர்க்கத்தின் உற்பத்தியுமுண்டாகின்றன. ஆண்டுக் ககாரத்தின் நாசத்தில் ஒளகாரம் ஏதுவாம், ஒளகாரத்தின் நாசத்தில் விசர்க்கம் ஏதுவாம். மூன்றாவது கூணத்தில் சத்தத்திற்கு நாசமுண்டாகின்றது; இரண்டாவது கூணத்தில் உண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின், நாசத்திற்கு ஏது நுனது பிந்தேந்தமாம். அஃது இரண்டாவது கணத்தில் உண்டாகின்றது. காரணத்தின் சித்தியின்றிக் காரிய முண்டாகாது. முதல் கூணத்தில் இரண்டாவது சத்தம் பெறப்படாததா யிருத்தலான், இரண்டாவது கூணத்திற் பெறப்படும் இரண்டாவது சத்தத்தால் மூன்றாவது கூணத்தில் முதற் சத்தத்தின் நாச முண்டாகின்றது. இவ்வாறு மூன்றாவது சத்தத்தான் இரண்டாவதற்கு நாச முண்டாகின்றது. இவ்வாறே உபாந்திய (ஈற்றயல்) சத்த பரியந்தம் தத்தம் பின்னிற்றுகும் சத்தங்களான் (முன்) சத்தங்களுக்கு நாச முண்டாகின்றது. அந்திய (கடைசி) சத்தத்திற்கு ஈற்றயற் சத்தத்தான் சுநீதோபசுநீதநியாயத்தால் நாச முண்டாகின்றது. சுந்தன் உபசுந்தனென இரண்டு சகோதரர் இருந்தனர். அவர்களுள் ஒருவருக்கொருவரான் நாச முண்டாகியதுபாரதத்திற் பிரசித்தம் ஆனாலிலிதுதோஷமாம்:— ஈற்றயற் சத்தத்தால் அந்திய சத்தத்திற்கு நாசம் அங்கீகரிக்கின் இரண்டாவது கூணத்திற்குளே அந்திய சத்தத்திற்கு நாச முண்டாகும். ஆதலால் உற்பத்தி நாசத்தின் வேறான வியாபாரமின்றிய

அந்திய சத்தம் அப்பிரத்தியக்ஷமாதல் வேண்டும். ஜகதீசபட்டா சாரியர் அந்தியசத்தம் அப்பிரத்தியக்ஷ மென்று கூறி யிருக்கின்றன ராகவின், அப்பிரத்தியக்ஷத்தை யீட்டுதல் இஷ்டமே, தோஷமின் றெனக்கூறுவராயினும், மூன்றாவதுக்ஷணத்திற் சத்தத்திற்கு நாச முண்டாமென்னும் நியமத்திற்குக் கேடுண்டாம். ஆதலால் அந்திய சத்தத்தின் நாசத்தில் ஈற்றயற் சத்தத்தின் நாசம் ஏதுவாம். ஈற்ற யல் சத்தம் ஏதுவன்று. இப்பக்ஷத்தில் அந்திய சத்தத்தின் நாசத் தில் இரண்டாவதுக்ஷணத்தில் நாசத்தின் ஆபத்தியி(அடைவி)ல்லை. ஏனெனின், ஈற்றயல் சத்தத்தின் நாசம் அந்தியசத்தத்தா னுண்டா கின்றது. ஆதலால் அந்தியசத்தத்தின் இரண்டாவதுக்ஷணத்தில் ஈற் றயலின் நாசமும் அதற்கடுத்தக்ஷணத்தில் அந்தியத்தின் நாசமுமுண்டா கின்றன. இவ்வாற்றான் சகல சத்தங்களின் நாசமும் மூன்று வதுக்ஷணத்தி லுண்டாகின்றது. இதன்கண் இது சங்கையாம்:— யாண்டு ஒரே வர்ணவடிவமான சத்த முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு ச் சத்தத்தின் நாசத்திற் கேடுவாக ஒரு சத்தமு மில்லை. அதற்கு இது சமாதானமாம்:—கண்ட முதலியவற்றே மெண்டாகும் வாயு வின் சையோகம் வர்ணவடிவமான சத்தத்திற்கு ஏதுவாம். பேரி முதலியவற்றோடு தண்ட முதலியவற்றிற் குண்டாகும் சையோகம் தொனிவடிவ சத்தத்திற்கு ஏதுவாம். மூங்கிற் பிள விரண்டின் பிரிவு தொனிவடிவ சத்தத்திற்கு ஏதுவாம். அங்ஙனமே சத்தமும் சத்தத்திற்கு ஏதுவாம். பேரி தண்டங்களின் சையோகத்தால் பேரிதேசத்திலுண்டாகும் சத்தமெதுவோ அதனினின்றுமுண்டா கிய சத்தத்தின் சாக்ஷாத்காரம் சிரவணத்தா (காதின) லுண் டாகின்றது. அங்ஙனம் கண்டமுதலிய விடங்களில் வாயு வின் சையோகத்தால் உண்டாகும் வர்ணரூப சத்த மெதுவோ, அதன் சாக்ஷாத்காரம் சிரவணத்தால் உண்டாகி தில்லை. ஆனால் வர்ணரூப சத்தத்தான் வேறு சத்த முண்டாய் அதன் சாக்ஷாத் கார முண்டாகிறது. இவ்வாற்றான் அந்திய சத்தமின்றிய ஒரு சத்தம் அப்பிரசித்தமாம். ஆனால் இம்மதத்தில் வர்ணங்களின் சமுதாய வடிவமான பதத்திற்கு ஏக காலத்திற் சம்பவ மில்லை யாகவின் பதத்தின் சாக்ஷாத்காரமோ சம்பவியாது. என்றாலும் ஒவ்வொரு எழுத்தின் சாக்ஷாத்காரத்தால் எல்லா வெழுத்துக் களையும் விஷயஞ்செய்யும் ஒரு ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. ஸ்மிரி க்கப்பட்ட பதத்தால் பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது.

அதனால் சாப்த போத முண்டாகின்றது. அல்லது முன் முன் வர்ணங்களின் அதுபவத்தால் சம்ஸ்கார முண்டாகின்றது. சம்ஸ்காரத்தோடு கூடிய அந்திய வர்ணத்தின் அதுபவமே பதத்தின் அதுபவமெனப் படுகின்றது. அதனால் பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது; அதனால் சாப்தபோத முண்டாகின்றது. இது நியாயமதம். மீமாம்ஸக மதத்தில் வர்ணம் நித்தியமாம்; ஆதலால் வர்ணங்களின் சமுதாயமாகிய வேதமும் நித்தியம். அன்றியும் எல்லா வர்ணங்களும் விபுவாம். யாண்டுக்கண்ட முதலியவிடங்களில் அத்தியான்ம வாயுவின் சையோக முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு வர்ணங்களின் அபிவிபக்தி (வெளிப்படுதல்) உண்டாகின்றது. நையாயிக மதத்தில் வர்ணங்களின் உற்பத்திக்கு ஏதுவாயுள்ள தெதுவோ, அதுவே மீமாம்ஸக மதத்தில் வர்ணங்களின் அபிவிபக்தி (வெளிப்படை)க்கு ஏதுவாம். இவ்வாற்றான் வர்ண சமுதாயமான வேதம் நித்தியம்; ஆதலால் அபொருஷேயமாம் (புருஷனாகிய தன்றும்). வேதாத்மதத்தில் வர்ணமும் அவற்றின் சமுதாயமான வேதமும் நித்தியமன்று. ஏனெனின், வேதத்திற்கு உற்பத்தி சுருதி கூடியிருக்கின்றது. சேதனத்திற்கு வேறுகிய யாவும் அநித்தியமாம். ஆதலால் வேதம் நித்திய மன்று; கூணிகமு மன்று. சிருஷ்டியின் ஆதிகாலத்தில் சர்வஞ்ஞ ஈசுவரனது சங்கற்ப மாத்திரத்தால் வேதத்தின் உற்பத்தி யுண்டாயிருக்கின்றது. ஆதலால் சுவாசத்தைப் போல அநாயாசமாக ஈசுவரன் வேதத்தை யுண்டிபண்ணினார். நையாயிகமதத்தில் பாரத முதலியவற்றைப் போல வேதம் பொருஷேயமாம். வேதாந்தமதத்தில் பாரத முதலியவற்றைப்போல ஈசுவரரூப புருஷனாக்கப்பட்டதாகனின் பொருஷேயமாம். ஆனால் சர்வஞ்ஞர்களாகிய வியாசர் முதலியோர் எல்லாச் சிருட்டிகளினும் பாரத முதலியவற்றைச் செய்திருக்கின்றனர். ஆண்டு எங்ஙனம் முன் சர்க்கத்தில் (சிருஷ்டியில்) ஒழுங்கு இருந்ததோ அங்ஙனமே பாரத முதலியன பின் சர்க்கத்தினும் உண்டாமென்னும் நியமமில்லை. ஆனால் தனிஷ்டப்படி பாரத முதலியவற்றின் ஒழுங்கினைச் செய்திருக்கின்றனர். வேதத்தின் ஒழுங்கு விலகூணமாகாது. ஆனால் முன் சர்க்கத்தின் ஒழுங்கினை நினைத்துப் பின் சர்க்கத்தில் முன்கற்பத்துக்குச் சமானமான ஒழுங்கினை யுடையதாக வேதத்தினை ஈசுவரன் சிருஷ்டித்திருக்கின்றனர். புருடனார் செய்யப்படுந் தன்மையாகிய பொருஷேயத்

பிரகாசம்.] ௫௨. கிர-அபி-பூர்-உவமா-உவமிதி- க௨க
இருவகைச் சொருபம்.

தன்மை வேதத்தில் பாரத முதலியவற்றின் சமானமாம் அந்
நிய சர்க்கத்தினது ஒழுங்கின் நனைவின்றிப் புருடனா லாக்கப்படுந்
தன்மை வடிவினதாகிய பெளருஷேயத் தன்மை பாரத முதலிய
வற்றின் க ணுளது; வேதத்திலின்று. வேதத்தில் முன் சர்க்கத்து
ஒழுங்கினை ஸ்மரித்துப் புருஷனா லாக்கப்படுந்தன்மை யுளது. ஆத
லால் வேதத்தின் ஒழுங்கு அநாதியாம்; வேதம் ஈசுவரனாகிய புருஷ
னா லாக்கப்பட்டதாம்; இதில் விரோதமின்று.

முற்றுவது பிரகாசம்

சத்தப்பிரமாண நிரூபணம்

முடிந்தது.

— ஒம் தத்ஸத்ப்ரஹ்மணோநம: —

நா ன் கா வ து பி ர கா ச ம்.

உவமானப்பிரமாணநிரூபணம்.

௫௨. கிரமபங்கத்தின் அபிப்பிராய பூர்வகமான

இரண்டு நியாயக் கிரமத்தான் உவமான

உவமிதிகளின் இருவகைச் சொருபம்.

நியாய வேதார்த்தங்களின் எல்லா நூல்களினும், உவமான
நிரூபணத்திற்குப் பின் சத்தம் நிரூபிக்கப்பட்டுளதெனினும், முன்று
பிரமாண வாத்தங்களாகிய சாங்கியர் முதலியோர் உவமானத்தை யங்கீ
கரிப்பதில்லை. பிரத்தியக்ஷம் அனுமானம் சத்தமென்னும் மூன்
றையும் யங்கீகரிக்கின்றனர். அவர்களுக்குப் பையோகமூள்ளபிரமாண
ங்களை மூன்னர்ச் சொல்லவேண்டுமாகலின், சத்தப் பிரமாணத்
தன்பின் உவமானம் நிரூபிக்கப்படுகின்றது. எவ்வொழுங்கான்
சால்திரங்களில் அதிகப் பிரமாணங்கள் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள
வோ, அவ்வொழுங்காக இந்நூலில் பிரமாணம் நிரூபிக்கப்படுகின்ற
தாகலின், ஈண்டு வேறு சங்கதியி (தொடர்பி) ன் அபேக்ஷையில்லை.

உவமிதிப் பிரமையின் கரணம் உவமானப்பிரமாணமென்ப
படும். நியாயக்கிரமமாய் உவமிதி உவமானங்களின் சேர்நபம் இது
வாம்:—* சம்ஞியில் சம்ஞையினது வாச்சியத்தன்மையின் ஞானம்
உவமிதியெனப்படும்; அதன் கரணமெனப்படும் வியாபாரமுடைய

* சொல்லின்பெயர் சம்ஞை; பொருளின்பெயர் சம்ஞி.

அசாதாரண காரணமெதுவோ, அது உவமானமெனப்படும். ஓர் நகரவாசியாகியபுருஷன் கவயம் (ஆமா) என்னும் சொற்பொருளை யுணராதவனாய் ஆரணியத்தில் வசிக்கு மொருவனோடு கவய மெத் தன்மைத்தென்று கேட்க, அப்போது ஆவினையொக்கும் ஆமா வென்ற ஆரணிய புருடன் வாக்கியத்தைக் கேட்டு வாக்கியார் தத்தத்தினை யதபவித்து வனத்தில் ஆவினையொத்த ஆமாவைக் கண்டு, ஆவினை யொக்கும் ஆமா வென்னும் வாக்கியார்த்தத்தை ஸ்மரிக்கின்றான். அதன்பின் கண்டபசுவில் ஆமாவென்னும் சொற் பொருட் டன்மையை யறிகின்றான். ஆண்டுப் பசுவிசேடத்தில் ஆமாவென்னும் சொற்பொருட்டன்மை ஞானம் உவமிநீயாம். ஆரணிய புருடனாலறிவிக்கப்பட்ட வாக்கியார்த்தத்தின் சந்தாநுபவம் கரணமாம்; ஆவினையொத்த பிண்டத்தைக் கண்டு வாக்கியார்த்தத் தை ஸ்மரித்தல் வியாபாரமாம்; ஆவையொத்த பிண்டத்தின் பிரத்தியக்ஷம் சம்ஸ்காரத்தின் உற்போதகமாயிருத்தலின் சுககாரியாம். ஆதலால் வாக்கியார்த்தாநுபவம் உவமானமும், வாக்கியார்த்த ஸ்மிருதி வியாபாரமும், எங்ஙனம் அவாய்நிலைமுதலியன சாத்தத்தின் சுககாரிகளோ, அங்ஙனமே ஆவையொத்த பிண்டத்தின் பிரத்தியக்ஷம் உவமிதிரின் சுககாரியாம், உவமிதி பயன். இது சாம்பிரதர் யிகமான நையாயிகர் மதம்.

நவீன நையாயிகர் இங்ஙனம் கூறுகின்றனர்:—சுககாரியெனக் கொள்ளப்பட்டிருக்கும் ஆவையொத்த பிண்டத்தின் பிரத்தியக்ஷம் உவமானமாம். வாக்கியார்த்த ஸ்மிருதி வியாபார மாம். ஆமாவென்னும் பதத்தினது வாச்சியத்தன்மையின் ஞானம் உவமிதியாகிய பயனாம். இம்மதத்தில் வாக்கியார்த்தத்தின் அநுபவம் காரணத்திற்குக் காரணமாயிருத்தலின் குலாலபிதாவைப்போல அந்நியதாசித்தமாம் (பிறிதேகாராற்றற்பெறப்படுவதாம்). பொருள் இதுவாம்:—குலாலபிதா கடத்தினது சாமக்கிரியினும் புறமாகல் போல உவமிதி சாமக்கிரியினும் வாக்கியார்த் தாநுபவம் பாகிய (புற) மாம். இவ்விரண்டு மதங்களும் நையாயிகர்களுடையவாம். இவற்றில் அநேக சங்கை சமாதானமாகிய விசாரம் நியாய கேள் ள்துப முதலியவற்றில் எழுதப்பட்டுள்ளது. சித்தாந்தத்தில் உபயோக முடைய தன்றுகளின் அதனை யாம் எழுதவில்லை.

உவமிதி ஒப்புமை ஞானத்தால் உண்டாவதுபோல விதர்ம ஞானத்தானும் உண்டாகின்றது. யாண்டுக் காண்டாமிருகமென்

ஹம் பதத்தின் வாச்சியத்தையறியாதவன் ஆணியாருஷணஸ் ஓட்
டையின் விலாசத்தைத் தம்முள்ள கொம்போடுகூடிய முக்கியையுடைய
யது 'காண்டாமிருகம்' என்னும் பதத்தின் வாச்சியமாமென்னும்
வாக்கியத்தைக் கேட்டு வாக்கியார்த்தாநுபவமுண்டாகியபின்னர்
வனத்திற்கொன்று ஓட்டையின் விதர்மமான காண்டா * மிருகத்
தின் பிரத்தியசூக்திற்குப் பின் அதனிடத்துக் காண்டாமிருக
மென்னும் பதத்தின் வாச்சியத்தன்மையை யறிக்கின்றான். பிருதிவி
யென்னும் பதத்தின் வாச்சியத்தை அறியாதான் ஜலம் முதலிய
வற்றின் வைதர்மியமுடையது பிருதிவியென்னுங் குருவாக்கியத்
தைக்கேட்டு அதன் அர்த்தத்தை யனுபவித்து, ஜலாதிவைதர்மிய
முடைய பதார்த்தத்தினைக் கண்டு, வாக்கியார்த்தத்தை ஸ்மிரித்து
அப்பதார்த்தத்தில் பிருதிவி யென்னும் பதத்தின் வாச்சியத்தன்
மையை நிச்சயஞ் செய்கின்றான். விருத்த தர்மமுடையதனை விநீரீம்
மென்பர். விருத்த தர்மத்தினை வைதர்மிய மென்பர். காண்டாமிருக
த்தின்கண் ஓட்டையினும் விருத்த தர்மம் குறுகிய கழுத்து முத
லியனவாம். பிருதிவியில் ஜல முதலியவற்றினும் விருத்த தர்மம்
கந்தமாம். இரண்டு உதாரணங்களினும் சாம்பிரதாயிகக்கிரமமாக
வாக்கியார்த்தாநுபவம் கரணமும், வாக்கியார்த்த ஸ்மிருதி வியா
பாரமும், விருத்த தர்மமுடைய பதார்த்தத்தின் தரிசனம் சககாரிய
மாம். நவீனக்கிரமமாக விருத்த தர்ம விசிஷ்ட பதார்த்தத்தின்
பிரத்தியசூகம் கரணமும், வாக்கியார்த்த ஸ்மிருதி வியாபாரமும்,
வாக்கியார்த்த தானுபவம் பாகியசாமக்கிரியுமாம். காண்டாமிருக
பதத்தின் வாச்சியத்தன்மை ஞானமும் பிருதிவியென்னும் பதத்
தின் வாச்சியத் தன்மை ஞானமும் உவமிதியாகிய பயனும். இவ்
வாற்றான் நியாயமதத்தில் சம்னாஸின் வாச்சியத்தன்மை ஞானம்
உவமானப் பிரமாணத்தின் பயனும். பிராசினமதத்தில் வாக்கியார்
த்தாநுபவத்தை உவமானப் பிரமாணமென்பர். நவீன மதத்தில்
ஒப்புமையுடைய பிண்டதரிசனம் அல்லது வைதர்மிய விசிஷ்ட
பிண்டதரிசனம் உவமானப் பிரமாணமா மென்பர்.

* முக்கிற் கத்திபோன்ற வொரு கொம்புள்ள ஓர் மிருகம். இதனை
வடநூலார் கட்குமிருக மென்பர்.

ருங். வேதாந்தத்தின்படி

உவமான உவமிதிகளின் சொரூபம்.

வேதாந்த மதத்தில் உவமிதி உவமானங்கட்கு வேறு சொரூபமாம்:—கிராமத்தில் கோவின் வியத்தியைக் காண்பவன் வனத்திற் சென்று கவயத்தைக் காணுங்கால் “இப்பச ஆவொப்புமையுடையது” என்னும் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றது; அதன்பின் என் ஆ இப்பசவினை ஒத்தது என்னும் ஞானம் உண்டாகின்றது. ஆண்டுக் கவயத்தில் ஆ வொப்புமையின் ஞானம் உவமானப் பிரமாணமெனப்படும்; ஆவிற் கவயத்தின் ஒப்புமை ஞானம் உவமிதியெனப்படும். இம்மதத்தினும் உவமிதியின் கரணமே உவமானமெனப்படுகின்றது. ஆனால் உவமிதியின் சொரூபமும் இலக்கணமும் வேறாம். அதலால் உவமானத்தின் இலக்கண வேற்றுமையின்றி சொரூபத்தின் வேற்றுமை சித்திக்கின்றது. நியாய மதத்திலோ சம்ஞியில் சம்கருயின் வாச்சியத்தன்மை ஞானம் உவமிதி யெனப்படுகின்றது. வேதாந்த மதத்தில் ஒப்புமை ஞானத்தாற் றேன்றிய ஞானத்தினை உவமிதியென்பர். கவயத்தில் ஆவின் ஒப்புமை ஞானத்தால் ஆவிற் கவயத்தின் ஒப்புமை ஞானம் ஜந்நியமாம். இவ்வாற்றான் உவமிதியின் இலக்கணம் நியாயமதத்தினும் வேறாம். அதன் கரணம் எதுவோ அது உவமானமெனப்படுகின்றது. சாதிரூபிய ஞான ஜந்நிய ஞானமாகிய உவமிதி ஆவிற் கவயத்தின் ஒப்புமை ஞானமாம். அதன் கரணம் கவயத்தில் ஆவின் ஒப்புமை ஞானமாம். அதுவே உவமானமாம். இம்மதத்தில் உவமானப் பிரமாணம் வியாபார மின்றியதாம். உவமானத்திற்குப் பின்னர் உவமிதியின் உற்பத்தியில் ஓர் வியாபாரமும் வாய்ப்பதில்லை. இம்மதத்தில் வைதர்மிய விசிஷ்ட ஞானத்தால் உவமிதி யங்கீகரிக்கப்படுகிறதில்லை; ஏனெனின் ஒப்புமை ஞானத்தாற் றேன்றிய ஞானத்தினையே உவமிதியென்பர்; பிறவற்றினை யன்று.

ருச. விசாரசாகரத்தில் நியாயக்கிரமமாய்
உவமிதியைச் சொல்லுதலின் அபிப்பிராயம்.

விசாரசாகரத்தில் நியாயக்கிரமமாக உவமிதியின் சொரூபம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதன் அபிப்பிராயம் இதுவாம்:—

நியாயக் கிரமமாக உவமிதி உவமானங்களின் சொரூபத்தை அங்கீகரிக்கிலும் அத்வைத சித்தாந்தத்திற்குக் கெடுதியில்லை.

மாறான நியாயக் கிரமத்தான் சித்தாந்தத்திற்கு அநுகூலமான உதாரணம் கிடைக்கின்றது. ஏனெனின் வைதர்மிய ஞானத்தான் உவமிதி நியாயமுதத்திற் கொள்ளப்பட்டுளது. சித்தாந்தத்திற் கநு கூலமான அதன் உதாரணம் இதுவாம்:— “ஆன்ம பதத்தி னர்த் தம் எவ்வியல்பினது?” என்னும் வினாவிற்குத் “தேக முதலியவற் றின் வைதர்மியமுடையது ஆன்மா” என்றுரைத்த குருவின்விடை யைக்கொண்டு அநித்தியமும் அசுசியும் துக்க சொரூபமுமான தேகாதிகளினும் விதர்மமுடைய நித்திய சுத்த ஆந்தரூபம் ஆன்ம பதத்தின் வாச்சியமாமென்று ஏகாந்தமான விடத்தில் விவேகிக்குங் காலத்து, மனதிற்கு ஆத்மா வோடு சையோக முண்டாய் உவமிந்நான் முண்டாகின்றது. சாதிரூசிய ஞானத்தாற் றேன்மிய ஞானத்தினையே உவமிதியென அங்கீகரிக்கின் ஆன்மா வில் எதற்கும் சாதிரூசியம் (ஒப்புமை) இன்று. ஆகலின் ஜிஞ் ஞாசுவுக்கு (ஞான விருப்புடையோனுக்கு) அநுகூலமான உதார ணம் கிடைக்கிற தில்லை. அசங்கத்தன்மை முதலிய தர்மங்களான் ஆகாயத்தினை யொத்தது ஆன்மாவாமாகலின் ஆகாயத்தில் ஆன்மா வின் ஒப்புமை ஞானம் உவமானமாம்; ஆன்மாவில் ஆகாயத்தின் ஒப்புமை ஞானம் உவமிதியாம். ஜிஞ்ஞாசுவுக்கு அநுகூலமான இவ்வுதாரணம் சித்தாந்தத்தின் உவமிதிக்குச் சம்பவிக்குமாயி னும், எவ்வதிகரணத்தில் எப்பதார்த்தத்தினது அபாவத்தின் ஞான முளதோ, ஆண்டு அபாவ ஞானத்தில் பிரம (மயக்க) புத்தி உண்டாத லின்றி, அவ்வதிகரணத்தில் அப்பதார்த்தத்தின் ஞானம் உண்டாகாது. எங்ஙனம்: ஆன்மாவில் கர்த்திருத்துவ முதலியவற்றின் அபாவ ஞானமுளதாது நியாயமுதலிய சாஸ்தி ரங்களைக் கேட்டும் முதல் ஞானத்தில் பிரமபுத்தி யுண்டாதலின்றிச் சுர்த்தா போக்தா ஆன்மாவென்னும் ஞானம் நிகழாது. எவ னுக்குத் வேதாந்தார்த்த நிச்சயஞ் செய்தும் நையாயிகர் முதலி யோரது குசங்கத்தால் கர்த்தா போக்தா ஆன்மாவா மென்னு ஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு முதல் ஞானத்தில் பிரமபுத்தி யுண்டாகின்றது. முதல் ஞானத்தில் பிரமபுத்தி யுண்டாத லின்றி விரோதமுடைய ஞானம் நிகழாது. அப்பிரமபுத்தி பிரம (மயக்க) வடிவினதாகுக, அல்லது உண்மை வடிவினதாகுக, இதில் ஆக்கிரக மில்லை. ஆனால் பிரமபுத்தியில் பிரமத்தன்மை நிச்சயம் வேண்டிய தின்றென்பது ஆக்கிரகமாம். இவ்வாற்றான் எக்காலத்தில் குரு

வாக்கியங்களான் ஜிஞ்ஞாசவுக்கு ஆகாயமுதலிய சகல பிரபஞ்சமும் சுந்தருவ நகரம்போல் திருஷ்ட நஷ்ட (காணும்போதே யழியும்)சுபாவமுடையனவாம்; அவற்றின் விலக்ஷண சுபாவமுடையது ஆன்மா; ஆகாயமுதலியவற்றில் ஆன்மாவிற்குச் சிறிதும் ஒப்புமையின்றென்னும் திடநிச்சயமுண்டாருங்காலத்தில் ஆகாயத்திற்கும் ஆன்மாவிற்கும் ஒப்புமை ஞானம் சம்பவியாதாகலின் உத்தமஜிஞ்ஞாசவுக்கு அதுகூலமான சித்தாந்தத்தினது உவமிதியின்உதாரணம் கிடைக்காது.

௫௫. முற்கூறிய வேதாந்தக் கிரம நியாயக்கிரமங்களின் விலக்ஷணமான உவமிதி உவமானங்களின் இலக்கணம்.

முற்றும் நையாபிகக் கிரமத்தின் உவமிதியில் வித்துவேஷ மு (விசேஷ வெறுப்பு) ண்டாகுமாயின் உவமிதிக்கு இவ்விலக்கணஞ் செய்துகொள்ளல் வேண்டும்;— சாதிரிசிய ஞானத்தாற் றேன்றிய ஞானம் அல்லது வைதர்மிய ஞானத்தாற் றேன்றிய ஞானம் என்னும் இரண்டனும் யாதானு மொன்றுளதேல் அது உவமியெனப்படும். காண்டாமிருகத்தில் ஒட்டையின் வைதர்மிய ஞானத்தான் ஒட்டையில் காண்டாமிருகத்தின் வைதர்மிய ஞானம் உண்டாகின்றது. பிருதிவியில் ஜலத்தின் வைதர்மிய ஞானத்தால் ஜலத்தில் பிருதிவியின் வைதர்மிய ஞான முண்டாகின்றது. ஆதலால் ஒட்டையில் காண்டாமிருகத்தின் வைதர்மிய ஞானமும் ஜலத்திற் பிருதிவியின் வைதர்மிய ஞானமும் உவமிதியாம். அதன் கரணம் உவமான மெனப்படும். ஈண்டுக் காண்டாமிருகத்தில் ஒட்டையின் வைதர்மிய ஞானமும் பிருதிவியில் ஜலத்தின் வைதர்மிய ஞானமும் கரணமாகலின் உவமானமாம். விபரீதமாகவும் உவமான உவமிதித் தன்மை சம்பவிக்கின்றது. இந்திரிய சம்பந்த முடையதில் சாதிருசிய ஞானம் உவமானமாம். இந்திரியத்தின் மறைபட்டதில் சாதிருசிய ஞானம் உவமிதியாம். அங்ஙனமே பிரபஞ்சத்தில் ஆத்மாவின் வைதர்மிய ஞானத்தால் ஆத்மாவில் பிரபஞ்சத்தின் வைதர்மிய ஞானம் உவமிதியாகின்றது. இவ்வாற்றான் சாதிருசிய ஞானஜந்ரிய ஞானம் வைதர்மிய ஞானஜந்ரிய ஞானம் என்னும் இரண்டனையும் உவமியாகக் கூறின் ஜிஞ்ஞாசவுக்கு அதுகூலமான உதாரணம் சம்பவிக்கின்றது.

பிரகாசம்.] ருக். வேதாந்த பரிபாஷையினும்
அதனுரையினும் கூறியதன் கண்டன.

வேதாந்த பரிபாஷையில் சாதிருசியஞான ஜந்ந
மொன்றே உவமிதியின் இலக்கணமாகச்சொல்லப்பட்ட
உரையில் அந்நூலாசிரியர் புத்திரர் இரண்டாவது உவ
கண்டித்தற்பொருட்டுக் கூறியிருத்தல்வருமாறு:—யான்
த்தால் லோசன (நேத்திர) த்தை உவமிக்கின்றேன் என்,
உவமான உவமேயத்தன்மை யுண்டாகின்றதோ, அவ்
றான் உவமானப்பிரமாண முண்டாகின்றது. வைதர்மியஞா
டாகுமிடத்து உவமான வுவமேயத்தன்மை யுண்டாகி
ஆதலால் உவமானப் பிரமாணம் சம்பவியாது என்பதாம்.
இது கேட்டல் வேண்டும்:—வைதர்மிய ஞான ஜந்நிய உ
எவ்வுதாரணங்கள் கூறப்பட்டனவோ, அவற்றில் உவமி
விஷயத்தின் ஞானம் உவமானப் பிரமாணத்தா லுண்டாகி
யெனின், எப்பிரமாணத்தால் அவற்றின் ஞானம் உன்
றது? எப்பிரமாணத்தால் அவற்றின் ஞானத்தைக் கூ
அப் பிரமாணத்தானே சாதிருசிய ஞான ஜந்நிய உவமி
விஷயத்தின் ஞானமும் உண்டாய்விடும். உவமானப் ப
த்தினே பிரயோஜனத்தின் அபாவத்தால் அங்கீகரித்தல்
டும். கவயத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் ஆவின் சாதிருசியபே
தியக்ஷம்; ஆனால் ஆவில் கவயத்தின் சாதிருசியம் பிர
மன்று. ஏனெனின், தர்மியோடு இந்திரியத்தின் ஞ
முண்டாகுமாயின், இந்திரிய சைபுத்த தாதான்மிய ச
தால் சாதிருசிய தர்மத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகும்.
தர்மியோடு இந்திரிய சையோகமின்மையால் ஆவில் கவ
சாதிருசியம் பிரத்தியக்ஷத்திற்கு விஷய மன்று. ஆதலால்
கவயத்தின் சாதிருசிய ஞானத்திற்கு ஏதுவாகக் கவயத்தில்
சாதிருசிய ஞான வடிவமாகிய உவமானப்பிரமாணம் கே
தாயின், அங்ஙனமே காண்டாமிருகத்தில் ஒட்டையினது
மியத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமோவுளது; ஒட்டையினோடு இ
சையோக மின்மையால் ஒட்டையில் காண்டாமிருகத்
வைதர்மியத்தின் ஞானம் பிரத்தியக்ஷ வடிவமாகாது;
ஏதுவாகக் காண்டாமிருகத்தில் ஒட்டையின் வைதர்மிய ஞ
சிய உவமானமே பிரமாணமென்று அங்கீகரிக்கத் தக்கதாம்.
ந்த பரிபாஷையின் உரையில் எந்த ஞானத்திற்குப் பின்

கின்றேனென்னும் தோற்றம் ஞாதாவு (அறிபவனு) க் குண்டா கின்றதோ, அந்த ஞானம் உவமிதியாம். வைதர்மிய ஞானத்தாற் றேன்றிய வைதர்மிய ஞானத்திற்குப் பின் உவமிக்கின்றே நென் னும் தோற்ற முண்டாகிற்றில்லை. ஆதலால் உவமிதியபன்றென வெழுதி யிருக்கின்றனர். அது பிசகு; ஏனெனின் முகத்தில் சந் திரனது சாதிருசியப் பிரத்தியக்ஷத்தின் பின்னர் முகத்தைச் சந் திரனோடு உவமிக்கின்றே நென்னும் தோற்ற முண்டாகின்றது. முகத்தில் சந்திரனது சாதிருசியத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமுளது. உவமிதியில்லை. ஆதலால் உவமிக்கின்றேன் என்னும் வியவகாரத் திற்கு விஷயம் உவமை யலங்காரமாம். யாண்டு உவமான உவமே யங்களுக்குச் சமான சிறப்புண்டாகின்றதோ ஆண்டு உவமையலங் காரம் சொல்லப்படுகின்றது. அலங்காரத்தின் சாமானிய லக்ஷண மும் உவமை முதலியவற்றின் விசேஷ லக்ஷணமும் அலங்காரத்தி னீரிகை முதலியவற்றிற் பிரசித்தமாம். அது கடினமும் உபயோக மின்றியதுமா மென்றறிந்து ஈண் டெழுதப்படவில்லை. ஆதலால் யாண்டு உவமிக்கின்றேன் என்னும் தோற்றமுண்டா கின்றதோ அதன்விஷயம் உவமிதி ஞானமன்று. ஆனால் சாதிருசிய ஞானஜந்நிய ஞான வைதர்மிய ஞான ஜந்நியஞானங்களில் உவமிதி சத்தம் பாரி பாஷிகமாம். எங்ஙனம் சந்தோகிரந்தங் (யாப்புநால்) களில் ஐந்து ஆறு ஏழுகளில் பாணம் ரஸம் முனியென்னும் சொற்கள் பாரிபாஷி கமாயுளவோ, அங்ஙனமே உவமிதி சத்தமும் நியாய சாஸ்திர அந் வைத சாஸ்திரங்களில் வேறுவேறு பொருள்களில் பாரிபாஷிக மாம். ஆதலால் அந்வைத சாஸ்திரத்தில் சாதிருசியஞான ஜந்நிய ஞானத்தினைப் போல வைதர்மியஞான ஜந்நியஞானமும் உவமிதி சத்தத்தின் அர்த்தமாம்.

பேதத்தோடுகூடிய சமான தர்மத்தினைச் சாதிருசிய மென்பர். எங்ஙனம்: கவயத்தில் கோவின் பேதத்தோடுகூடிய சமான அவய வம் கவயத்திலுளது. அதுவே கோவின் சாதிருசியமாம். கோவின் சமான தர்மம் கோவிலுளது; பேதமில்லை. கோவின்பேதம் அசுவ த்திலுளது; சமான தர்மமின்று. ஆதலால் சாதிருசியமில்லை. சந்திர னது பேதத்தோடுகூடிய சந்தோஷத்தை யுண்பெண்ணுந் தன்மை வடிவினதாகிய சமான தர்மம் முகத்திலுளது. அதுவே முகத்தில் சந்திரனது சாதிருசியமாம். இவ்வாற்றான் உவமான உவமேயங் களின் பேதத்தோடுகூடிய சமான தர்மமே சாதிருசிய பந்தத்தின்

பொருளாம். சிலர் சாதிருசிய மென்பது ஓர் பின்ன பதார்த்தம்; அது உவமான உவமேயங்களி லுள்ளது. உவமான உவமேயங்களி னது நிர்ணயிக்கப்பட்ட தர்மங்களின் வேறுமெனக் கூறுகின்றனர். அது நலமுடையதன்று. ஏனெனின், யாண்டு இரண்டு பதார்த்தங் களின் சமானதர்மம் அற்பமுளதோ, ஆண்டு அபகிருஷ்ட (தாழ்ந்த) சாதிருசியமெனப் படுகின்றது. சமான தர்மம் அதிகமுள்ள விடத்து உத்கிருஷ்ட (உயர்ந்த) சாதிருசியமெனப் படுகின்றது. இவ்வாற்றான் சமான தர்மத்தின் மிகுதி குறைவுகளாற் சாதிருசியத்தில் உத்கர்ஷ அபகர்ஷங் (உயர்வு தாழ்வு)க ளுண்டாகின்றன. நிர்ணயிக்கப்பட்ட தர்மங்களின் வேறுன சாதிருசியமுள தாயின், பிராஹ்மணத் தன்மை முதலிய ஜாதியைப்போல் அகண்டமாகும்; அதனிடத்து உத்கர்ஷ அபகர்ஷங்கள் பொருந்தா. ஆகலின் சமானதர்மம் சாதிருசியமா மென்னும் உதயநாசாரியர்மதம் சித்தாந்தத்தில் அங்கீகரிக்கத்தக்கதாம்.

நுள. கரணத்தினது இலக்ஷணத்தின் நிர்ணயம்.

ஆனால் உவமிதிசத்தத்தின் பரிபாஷைக்கு நியாயமதத்திலும் அத்வைதமதத்திலும் பேதமுளது. உவமானசத்தத்தின் பொருள் இரண்டு மதத்திலும் பின்ன மன்று. ஏனெனின் உவமிதியின் கரணம் உவமான மெனப்படும். நியாயமதத்தில் கவயபதத்தின் வாச்சியத்தன்மையுணர்ச்சி உவமிதிபதத்தின் பாரிபாஷைப்பொரு ளாம். அதன்கரணம் வாக்கியார்த்தாநுபவம், அல்லது சாதிருசிய விசிஷ்டபிண்டப் பிரத்தியக்ஷமாம். அத்வைத மதத்தில் சாதிரு சியஞான ஜந்நிய ஞானமும், வைதர்மிய ஞான ஜந்நிய ஞான மும் உவமிதிபதத்தின் பாரிபாஷைப் பொருளாம். அதன்கரணம் சாதிருசிய ஞானமும் வைதர்மிய ஞானமு மாம். இவ்வாற்றான் உவமிதி சந்தத்திற்குப் பரிபாஷையில் பேதமுண்டு. அதன் வேறுபாட் டால் உவமானத்தின் பேதம் சித்த மாகின்றது. உவமான பதம் பாரிபாஷை மன்று; ஆனால் யௌகிகமாம். வியாகரணத்தின்படி எப்பதம் அவயவப்பொருளை விகிதத்தில்லையோ, அது யௌகிகபத மெனப் படுகின்றது. ஈண்டு வியாகரணத்தின்படி உவமிதியின் கர ணம் உவமானபதத்தினது அவயவங்களின் பொருளாம். உவமான த்தால் உவமிதியின் கூறுதயுகியில் வியாபாரமில்லை. ஆதலால் வியாபாரமுடைய காரணமே கரணமா மென்னும் நியம மில்லை.

ஆனால் நிர்வியாபார காரணமும் கரணமாகின்றது. நியாயமத நிரூபணத்தின் பிரசங்கத்தில் வியாபாரமுடைய அசாதாரண காரணத்திற்கே கரணத்தன்மை சொல்லப்பட்டிருக்கிறதாகலின், நிர்வியாபார காரணத்தில் கரணத்தன்மை சம்பவியாது. என்றாலும் சித்தநாந்தமதத்தில் வியாபாரத்திற்கு வேறான அசாதாரண காரணத்திற்குக் கரணத்தன்மை சொல்லுதல் வேண்டும். வியாபாரமுடைய அசாதாரண காரணத்திற்கே கரணத்தன்மை யில்லை. எங்ஙனம் வியாபாரமுடையதென்று சொல்லுவதனால் வியாபாரத்தில் கரணலக்ஷணம் செல்லாதோ, அங்ஙனமே வியாபாரத்திற்கு வேறானதென்று சொல்லுதலாலும் வியாபாரத்தில் கரணலக்ஷணம் செல்லாது. ஏனெனின், எங்ஙனம் வியாபாரத்தில் வியாபாரமுடைமை யில்லையோ, அங்ஙனமே வியாபாரத்தின் வேறுதற்ன்மையும் வியாபாரத்திலில்லை. இவ்வாற்றான் வியாபாரத்தின் வேறாய அசாதாரண காரணம் கரணமெனப்படும். அது வியாபாரமின்றிய தாகுக, அல்லது வியாபாரமுடைய தாகுக. பிரத்தியக்ஷம் அதுமானம் சத்தம் என்னும் மூன்றுமோ பிரத்தியக்ஷப்பிரமை அதுமிதிப்பிரமை சாத்திப்பிரமைகளின் வியாபாரமுடைய காரணமாம். உவமானம் அர்த்தாபத்தி அதுபலப்தி யென்னும் மூன்றும் உவமிதி முதலிய பிரமையின் நிர்வியாபார காரணமாம். ஆதலால் சித்தநாந்தநிபிடி கரணலக்ஷணத்தில் வியாபாரமுடைய தென்னும் பதமுள்ள இடத்தில் வியாபாரத்திற்கு வேறானதென்று சொல்லுதல் வேண்டும். நியாயமதத்திலோ கரணலக்ஷணத்திற்கு (வியாபாரத்தில்) அநிவியாபத்தியை நீக்குதற் பொருட்டு வியாபார முடைய தென்னும் பதத்தினைச் சேர்க்க, அல்லது வியாபாரத்தின் வேறுகியதென்னும் பதத்தினைச் சேர்க்க. இருவகையானும் கரணலக்ஷணம் சம்பவிக்ஞம். ஏனெனின், நியாய மதத்தில் உவமிதிப் பிரமையின் கரணமாகிய உவமானப் பிரமாணத்தில் வாக்கியார்த்தஸ்மிருதிவியாபாரமாம். இது நியாயாதுசாரமான உவமான நிரூபணத்தில் முன் சொல்லப்பட்டது. ஆதலால் உவமிதியின் காரணமாகிய உவமானத்தில் வியாபாரமுடையதெனக் கூறினும் கரணலக்ஷணத்தின் அதிவியாபத்தியில்லை. அர்த்தாபத்தியை அதுமானத்தி லடங்கியதாக நையாயிகர் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். ஆதலால் அர்த்தாபத்தியில் பிரமையின் கரணத்தன்மை வழவினதாகிய பிரமாணத்தன்மையை அங்கீகரிப்பாமைபால் அதில் கரணத்தன்மை விவகாரத்தின்

அபேகையில்லை. அங்ஙனமே அபாவத்தின் பிரமையில் அநுப
லப்தியைச்சககாரி(துணைக்) காரணமென்றே மதித்திருக்கின்றனர்.
பிரமைக்கரண வடிவினதாகிய பிரமாணத் தன்மையை அநுபலப்தி
க்கு நையாயிகர் அங்கீகரிப்பதில்லை. ஆனால் அபாவப் பிரமையில்
அநுபலப்தியோடு கூடிய இந்திரிய முதலியவற்றிற்கே பிரமாணத்
தன்மையை யங்கீகரிக்கின்றனர். ஆதலால் அநுபலப்தியிலும்
பிரமைக்கரணத்தன்மை வடிவினதாகிய பிரமாணத் தன்மையின்
அங்கீகார மின்மையால் கரணத் தன்மை வியவகாரத்தின் அபே
கையில்லை. ஈண்டு இது விச்சயம்:—அர்த்தாபத்தி அநுபலப்திகளில்
கரணத்தன்மை வியவகாரத்தில் இஷ்டமுளதாக, கரணத்தின் இல
க்கணம் இல்லையாயின், கரண லக்ஷணத்தில் அவ்வியாப்தி தோஷ
முண்டாம். அர்த்தாபத்தி அநுபலப்திகளில் பிரமாணத்தன்மை
புளதேல் கரணத்தன்மையின் அபேகை அவசியமுண்டாம்.
ஏனெனின், பிரமையின் கரணத்தைப் பிரமாணமென்பர். ஆத
லால் பிரமாணத் தன்மையில் கரணத்தன்மையின் பிரவேச மிருத்த
லின், கரணத் தன்மையின்றிப் பிரமாணத் தன்மை சம்பவியாது.
நியாய மதத்தில் அர்த்தாபத்தி அநுபலப்திகளில் அர்த்தப் பிரமா
ணத் தன்மையின் அங்கீகார மின்மையால் இரண்டினும் கரணத்
தன்மை வியவகாரம் அபேகைக்கப் படுவதின்று. இவ்வாற்றான்
கரணத்தன்மையின்றிய அர்த்தாபத்தி அநுபலப்திகளில் கரண
லக்ஷண மின்மையால் அவ்வியாப்தி தோஷ முண்டாகிறதில்லை.
இவ்வாற்றான் நியாயமதத்தில் வியாபாரமுடைய அசாதாரண கார
ணம் கரணமெனக் கூறினும் அவ்வியாப்தியில்லை. சீந்தாந்தந்தீலோ
வியாபாரமுடையதாகக் கூறின் உவமான முதலிய மூன்று பிர
மாணங்களிலும் கரண லக்ஷணத்தின் அவ்வியாப்தி புண்டாகின்
றது. ஏனெனின், சித்தாந்த மதத்தில் இந்திரிய சம்பந்த முடைய
கவயத்தில் கோவின் பிரத்தியக்ஷ வடிவினதாகிய சாதிருசிய (ஒப்
புமை) ஞானம் உவமானப் பிரமாணமாம். மறைப்பட்டுள்ள (தூரத்
துள்ள) கோவில் கவயத்தின் சாதிருசிய ஞானம் உவமிதீப் பிரமை
யாம். அங்ஙனமே இந்திரிய சம்பந்த முடைய பசவிலுண்டாம்
மறைப்பட்டுள்ள பசவின் வைதர்மிய ஞானமோ உவமானப் பிர
மாணமாம். பிரமாணத்தைப்புகவிலுண்டாம் இந்திரிய சம்பந்த
முடைய பசவின் வைதர்மிய ஞானம் உவமிதீப் பிரமையாம். இவ்
வாறு உவமானத்தால் உவமிதியின் உற்பத்தியில் ஓர் வியாபார

மும் சம்பவிக்கிறதில்லை. உவமிதிப் பிரமையின் கரணத்தை உவமானப் பிரமாணமென்பர். ஆதலால் உவமானப் பிரமாணத்தே கரணத் தன்மை வியவகாரம் இஷ்டமாம். அங்ஙனமே அர்த்தபத்தி அநுபலப்திகளிலும் பிரமாணத் தன்மையைக் கூறுவா ஆகலின் கரணத்தன்மை வியவகாரம் இஷ்டமாம்; வியாபாரத்திற் சம்பவமின்று. அதனால் உவமான அர்த்தபத்தி அநுபலப்திகளில் கரண லக்ஷணத்தின் அவ்வியாப்தி யுண்டாகும். ஆதலால் கரணத்தின் இலக்கணத்தில் சித்தாந்தத்தின்படி வியாபாரமுடையதென்னும் பதத்தை விட்டு, வியாபாரத்தின் வேறாய் வெனக் கூவேண்டும். வேதாந்த பரிபாஷை யென்னும் நூலில் தர்மராஜ வியாபாரமுடைய அசாதாரண (சிறப்புக்) காரணமென்று கரண லக்ஷணம் கூறியிருக்கின்றார். அன்றியும் பிரமையின் கரணம் பிரமாணமென்று பிரமாணத்தின் இலக்ஷணம் கூறியிருக்கின்றார். தர்மராஜருடைய புத்திரர் வேதாந்த பரிபாஷையின் உரையில் இங்ஙனம் கூறியிருக்கின்றார்:—உவமிதியின் அசாதாரண காரணம் உவமானம். அது வியாபார மின்றியதாம். அங்ஙனமே அர்த்தபத்தி அநுபலப்திகளும் வியாபாரமின்றிய காரணங்களாமாகலின், உவமான முதலிய மூன்றி னிலக்ஷணத்தில் வியாபாரத்தின் பிரவேசமில்லை. உவமிதிப் பிரமையின் வியாபாரமுடைய அசாதாரண காரணம் உவமானமாம். உபபாதகத்தினது பிரமையின் வியாபாரமுடைய அசாதாரண காரணம் அர்த்தபத்திப் பிரமாணமாம். அபாவப் பிரமையின் வியாபாரமுடைய அசாதாரண காரணம் அநுபலப்திப் பிரமாணமாமென் றிவ்வாறு உவமான முதலிய மூன்றற்கும் வியாபார முடையதென்னும் பதம் பொருந்தியதாக இலக்ஷணத்தைச் செய்யின், மூன்றற்கும் வியாபார முடைமையின்மையால், உவமான முதலியவற்றின் விசேஷ லக்ஷணம் சம்பவியாததாகும். ஆகலின் வியாபார முடையதென்னும் பதமின்றியது விசேஷ லக்ஷணமாம். உவமிதிப் பிரமையின் அசாதாரண காரணம் உவமானமென்பப்டும். இவ்வாறே அர்த்தபத்தி அநுபலப்தியின் இலக்ஷணத்தினும் வியாபாரமுடையதெனக் கூறலாகாது. ஆதலால் அச்சம்பவமின்று. இவ்வாறு தர்மராஜர் புத்திரர் உவமானப் பிரமாண முதலியவற்றின் விசேஷ லக்ஷணமோ பொருந்தும் வண்ணம் கூறுகின்றார். எந்தக் கரண லக்ஷணமும் அங்ஙனமே பிரமாணத்தின் சாமானிய லக்ஷணமும் மூலகாரரால் (தர்மராஜரால்) மூன்

பிரகாசம்.] ௫௮. நியா-அர்-அங்-முவ-வர்ணனமும். க௭௩

கூறப்பட்டனவோ அவற்றின்கண் ஓர் வேற்றுமையுங் கூறின ரில்லை. ஆகலின், அவர் புத்திரர் கூற்றிற் குறையுளது. ஏனெனின், கரண இலக்கணத்தில் விசேடத்தைக் கூறினல்லால் வியாபார முடையையின் அபாவத்தால், உவமிதியின் கரணம் உவமானம், அர்த்தாபத்திப் பிரமையின் கரணம் அர்த்தாபத்தி, அபாவப் பிரமையின் கரணம் அநுபலப்தி என்னும் விவகாரம் உண்டாகலா காது. அங்ஙனமே கரணத் தன்மையின் அபாவத்தால் உவமான முதலியவற்றில் பிரமாணத்தன்மைவிவகாரமு முண்டாகலாகாது. ஆகலின், மூலகாரரது கரண இலக்கணத்தில் வியாபார முடையது என்னும் பதத்திற்கு வியாபார பின்னமென் னுரைசெய்வதில் சர்வ இஷ்ட சித்தியு முண்டாகிறது. ஆகலின் மூலகாரரது கரண இலக்கணத்தில் வியாபாரமுடையது என்னும் பதத்திற்கு வேறு பொருள் செய்யாமையின் புத்திரர் கூற்றிற் குறையுளது. நமது கிரமமாகவோ வியாபார மின்றிய உவமான முதலியவற்றினும் உவமிதி முதலிய பிரமைகளின் கரணத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது. இவ்வாற்றான் பிரபஞ்சத்தில் பிரஹ்மத்தின் விதர்மத் தன்மையின் (வேற்றியல்பதாந் தன்மையின்) ஞானம் உபமானமாம். பிரபஞ்ச தீநீனும் விதர்மம் (வேற்றியல்புடையது) பிரஹ்மமா மென்பது உவமானப் பிரமாணத்தின் பயனாகிய உவமிதி ஞானமாம்.

நான்காவது பிரகாசம்

உவமானப்பிரமாணநிபணம்

முடிந்தது.

ஓம் தத்ஸத் ப்ரஹ்மணே நம:.

ஐந்தாவதுபிரகாசம்.

அர்த்தாபத்திப் பிரமாணம்.

௫௮. நியாயமதத்தில் அர்த்தாபத்தியின் அங்கீகார மின்மையும், மூவகை அனுமானங்களின் வர்ணனமும்.

பிரமாணத்தையுடைய நான்குமே பிரமாணங்களாம். வெதி பேரகிய நம்தில் இரண்டுமும், இவ்விருமாம் ப்ரமாணம் சித்தாந்த த்தில் கேவல வெதிபேரகிய நுமானம் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை

லின், அர்த்தபத்தி வேறு பிரமானமாம். கேவல வெதிரேகி அது
மானத்தின் பிரயோஜனம் அர்த்தபத்தியாம் பெறப்படுகின்றது.
எதில் அந்நுவயவியாப்திக்கு உதாரணங்கிடைக்காது சாத்தியபாவ
த்தில் ஹேதுவபாவத்தினது வியாப்தியின் உதாரணம் கிடைக்கின்ற
தோ, அது கேவல வெதிரேகி யநுமான மெனப்படும். எங்ஙனம்:—
பிருதிவி பிறவற்றின் வேறு; கந்தமுடைமையான் என்னுமிடந், அ
யாண்டுக் கந்த முடைமையுண்டோ, ஆண்டுப் பிறவற்றின் வேறுதற்
றன்மை யுண்டு என்னும் அந்நுவய வியாப்திக்கு உதாரண மில்லை.
ஏனெனின் பகூத்தின் வேறானது திருஷ்டாந்தமாம். ஈண்டுப்
பிருதிவிமுழுவதும் பகூதமாம். அதனின் வேறாயுல முதலியவற்றில்
பிறவற்றின் வேறுதலும் கந்தமுமில்லை. ஆதலால் இது கேவல வெதிரே
கி யநுமானமாம். யாண்டுப் பிறவற்றின் வேறுத லின்மை யுள
தோ, ஆண்டுக் கந்தமின்மையுளது, ஜலத்திற்போல என் றிவ்வாறு
சாத்தியா பாவத்தில் ஹேதுவின்மையின் வியாப்தி ஞானத்திற்
கேதுவாகிய உடனிகழ்ச்சி யுணர்வு யாதோ, அது ஜலமுதலியவற்றி
லுளதாம். ஆகலின் ஜலமுதலியன உதாரணமாம். வியாப்திஞான
த்திற் கேதுவாகிய உடனிகழ்ச்சி யுணர்வு எதினுளதோ, அது
உதாரணமெனப்படும். அந்நுவயி அதுமானத்தில் எங்ஙனம் வியா
ப்பிய வியாபகத்தன்மையுளதோ, அங்ஙனமே அதனின் விபரீதம்
(மாறுபட்டது) வெதிரேகியிலுளதாம். அந்நுவயியில் ஹேது வியா
ப்பியமும், சாத்தியம் வியாபகமுமாம். வெதிரேகியில் சாத்தியாபா
வம் வியாப்பியமும், ஏதுவின் அபாவம் வியாபகமுமாம். ஆனால்
ஈண்டு நையாயிகர்களின் இரண்டு மத முண்டு. சாத்தியா பாவத்தில்
ஏதுவபாவத்தின் உடனிகழ்ச்சிக் காட்சியுண்டாகின்றது. ஆனால்
ஹேது அபாவத்தின் வியாப்தியின் ஞானமும் சாத்தியபாவத்தி
லுண்டாகின்றது. இப்பகூத்தில் சில நையாயிகர் இந்நோஷங் கூறு
கின்றனர்:— எந்த ப்பதார்த்தத்தில் ஏதனது வியாப்தியின் ஞான
முளதோ அப்பதார்த்தமாகிய ஏதுவினால் அச்சாத்தியத்தின் அநு
மிதி யுண்டாகின்றது. எப்பதார்த்தங்களுக் கொன்றற்கொன்று
வியாப்பிய வியாபகத்தன்மை யறியப்படவில்லையோ, அவற்றிற்
கொன்றற்கொன்று ஏது சாத்தியத் தன்மைகள் பொருந்தா
கின்றன. அதனின் வேறுத லின்மை கந்த மின்மைகளுக்கு வியாப்பிய
பிறவற்றின் தன்மைகளுக்கும், கந்தம் பிறவற்றின் வேறுதலென்பவ
ற்றிற்கு ஏது சாத்தியத்தன்மைகளும்) கூறுதல் ஆச்சரியத்தை

பிரகாசம்.] ருஅ.தியா-அர்-அஹ்-முவ-வர்ணனமும். கரு

யுண்டுபண்ணுவதாம். ஆதலால் சாத்தியாபாவ ஏதுஅபாவங்க
ளின் உடனிகழ்ச்சி யுணர்வினாலும் ஏதுவில் சாத்தியத்தின் வியா
ப்தி ஞான முண்டாகின்றது. அந்நுவயி வெதிரேகி யதுமான
ங்களுக்கு இத்துணையே பேதமாம்:— யாண்டு ஏது சாத்தியங்
களின் உடனிகழ்ச்சி யுணர்வினால் ஏதுவில் வியாப்தியின் ஞான
முண்டாகின்றதோ, அது அந்நுவயி யதுமான மெனப்படும். யாண்டு
ச் சாத்தியாபாவத்தில் ஏதுஅபாவத்தின் உடனிகழ்ச்சி யுணர்வால்
ஏதுவில் சாத்தியத்தின் வியாப்தி ஞான முண்டாகின்றதோ, அது
வேதிரேகியதுமான மெனப்படும். சாத்தி யாபாவத்தில் ஏதுவபா
வத்தின் வியாப்திஞானம் ஓரிடத்து முண்டாகிறதில்லை. யாண்டுச்
சாத்தியாபாவத்தில் ஏதுஅபாவத்தின் வியாப்தி ஞானமுண்டாய்
விகின்றதோ, ஆண்டுச் சாத்தியாபாவத்தால் ஏது அபாவத்தின்
அதுமிதியே யுண்டாகின்றது. ஏதுவால் சாத்தியத்தின் அதுமிதி
யுண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின் வியாப்பிய ஞானத்தால் வியாப்பியத்
தின் அதுமிதி யுண்டாமென்பது நியமம். முதற்பகையும் பிராசீனரது;
இரண்டாம் பகையும் நவீனரது. அதுமானப் பிரகரணத்தில் நியாய
நூலைப் படித்தலின் மிப் புத்தியின் பிரவேசம் உண்டாகாதாகலின்
அதுமானத்தின் சில பொருளை யாம் விஸ்தாரமாக எழுதவில்லை.
இவ்வாறு கேவல வெதிரேகி யதுமானத்திற்கு உதாரண முளது.
யாண்டுச் சாத்தியாபாவ ஹேது அபாவங்களின் உடனிகழ்ச்சிக்கு
உதாரணம் கிடைக்கவில்லைபோ, அது கேவலாந்நுவயி அதுமான
மெனப்படும். எங்ஙனம்:—கடம் பதசக்தியுடையது (சொல்லாற்ற
னுடையது); ஞேயத்தன்மையால்; படம்போல. ஈண்டுச் சாத்தியா
பாவ ஏதுஅபாவங்களின் உடனிகழ்ச்சி ஓரிடத்தும் கிடைப்பதில்லை.
நியாயமநீதில் ஞேயத்தன்மையும் பதசக்தியும் எல்லாவற்றின்
கண்ணுமுள. ஆகலின் அபாவங்களின் உடனிகழ்ச்சிக்கு உதாரணம்
கிடைக்கவில்லை. யாண்டு இரண்டற்கும் உதாரணம் கிடைக்கின்ற
தோ, அது அந்நுவயவேதிரேகியதுமானமெனப்படும். இவ்வாறு பிரசி
த்த அதுமானமுளது. பர்வதம் வன்னியுடைத்து என்பதைப் பிரசித்
நாதுமான மென்பர். ஈண்டு அந்நுவயத்தின் உடனிகழ்ச்சிக்கு குதார
ணம் அடுக்கலை, வெதிரேகத்தின் உடனிகழ்ச்சிக்கு உதாரணம்
மடு. இவ்வாறு மூவகையதுமானம் தையாய்குக் கூறுவர்.

ருக. வேதாந்தத்தின்படி ஒரே அந்நுவயி (அந்நுவயி வெதிரேகி) அநுமானமும், அர்த்தாபத்தியைக் கொள்ளுதலும்

வேதாந்தமதத்தில் கேவல வெதிரேகியின் பிரயோஜனம் அர்த்தாபத்தியினு லுண்டாகின்றது. பிறவற்றின் வேறாதலின் மிக் கந்தமுடைமை சம்பவியாது. ஆதலால் கந்த முடைமையின் அநுப பத்தி (சம்பவயின்மை) பிறவற்றின் வேறாதலைக் கற்பிக்கின்றது. இவ்வாற்றான் அர்த்தாபத்திப் பிரமாணத்தால் கேவல வெதிரேகி பொருளின்றியதாம். கேவலாந்நுவயி அநுமான மென்பது ஒன் றில்லை. ஏனெனின், சகலபதார்த்தங்களும் பிரஹ்மத்திலில்லை. ஆத லால் வெதிரேகவுடனிகழ்ச்சிக்கு உதாரணம்பிரஹ்மத்தில் கிடைக் கின்றது. விருத்தி ஞானத்திற்கு விடயமார்தன்மை வடிவின்நா கிய ரூபத்தன்மை பிரஹ்மத்தின்கணுளது. உளநாகவே அதன் அபாவம் பிரஹ்மத்தின்கண் பொருந்தாது. என்றாலும் ரூபத் தன்மை முதலிபன மித்தையாம். மித்தையாகிய பொருளும் அதன் அபாவமும் ஒரு அதிஷ்டானத்தி லிருக்கும். ஆதலால் எதனை நையாயிகர் அந்நுவய வெதிரேகியென்பரோ, அதுவே அந்நுவயி யென்னும் ஒருவகையநுமானமாம். இது வேதாந்தமதம். இம்மதத் தில் கேவல வெதிரேகியநுமானத்தின் அங்கீகாரமில்லை; அர்த்தா பத்திப் பிரமாணம் அங்கீகாரமாம். விசாரித்துப்பார்க்கின் இரண் டனையும் அங்கீகரித்தல் வேண்டும். ஏனெனின், யாண்டு ஒரு பொருளினது ஞானத்தின் அநுவியவசாயம் பின்னமாகின்றதோ, ஆண்டு அப்பொருளினது ஞானத்தின் பிரமாணம் பின்னமாகின் றது. வியவசாய ஞானத்தை யுண்டுபண்ணும் பிரமாணபேதமின்றி அநுவியவசாயத்தின் பேதமுண்டாகாது. ஓர் வன்னியின் பிரத்தி யகூ ஞான முண்டாகுமாயின், அப்போது வன்னியைச் சாஷாத் கரிக்கின்றேன் என்னும் அநுவியவசாய முண்டாகின்றது. அநு மான ஜந்ரியஞான முண்டாகுங் காலத்து, வன்னியை யநுமிக்கின் றேன் என்னும் அநுவியவசாயம் உண்டாகின்றது. சத்தத்தால் வன்னியின் ஞான முண்டாகுமிடத்து, வன்னியைச் சத்தத்தாலறி கின்றேன் என்னும் அநுவியவசாய முண்டாகின்றது. சூரியனிடத் துள்ள வன்னியின் சாதிரசிய ஞானமாகிய உவமானப் பிரமா ணத்தால் சூரியனிடத்திலுள்ள வன்னியின் ஞான முண்டாகுமிடத்து,

பிரகாசம்.] கூ0. அர்த்-பிர-சொரு-உதாரணமும். கங்ள

சூரியனால் வன்னியை உவமிக்கின்றே நென்னும் அநுவியவசாய முண்டாகின்றது. ஞானத்தின் ஞானத்தை அநுவியவசாயமென்பர். அநுவியவசாயத்திற்கு விஷயமாகும் ஞானமெதுவோ, அது வியவசாய மெனப்படும். இவ்வாறு வியவசாய ஞானத்தை யுண்டுபண்ணும் பிரமாண பேதத்தால் அநுவியவசாயத்தின் பேத முண்டாகின்றது; ஒரு காலத்துக் கந்தத்தால் பிறவற்றின் வேறுதலைப் பிருதிவியின்கண் அநுமிக்கின்றேனென்று அநுவியவசாயமுண்டாகின்றது. ஒருகாலத்துக் கந்த அநுபபத்தியால் பிறவற்றின் வேறுதலைப் பிருதிவியிற் கற்பிக்கின்றேனென்று அநுவியவசாயமுண்டாகின்றது. யாண்டு அநுவியவசாயத்திற்கு விஷயமாகிய வியவசாயம் அநுமானப்பிரமாண ஜந்நியமாகின்றதோ, ஆண்டு, முதல் அநுவியவசாயம் உண்டாகின்றது. யாண்டு அநுவியவசாயத்திற்கு விஷயமாகிய வியவசாயம் அர்த்தாபத்திப் பிரமாண ஜந்நியமாகின்றதோ, ஆண்டு இரண்டாவது அநுவியவசாயம் உண்டாகின்றது. இவ்வாறு அநுவியவசாயத்தின் பேதத்தால் வியவசாயம் வேறுபடுதலின் வியவசாய ஞானத்தை யுண்டுபண்ணும் அநுமானம் அர்த்தாபத்தியென்னும் இரண்டு மிருக்கின்றன. ஒன்றை யங்கீகரித்து மற்றொன்றை நிஷேதித்தல் பொருந்தாது. சப்நசுத்திப் பிரகாசிகை ஐதலிய நூல்களில் அநுமானப் பிரமாணத்தால் சப்தப்பிரமாணத்தின் பேதம் அநுவியவசாயத்தின் பேதத்தானே பெறப்படுவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் பிரமாணபேதத்தின் சித்தியில் அநுவியவசாயத்தின் பேதம் பிரபல ஏதுவாம். இவ்வாற்றான் அர்த்தாபத்தி கேவலவேதிரேகி யநுமானமென்னு மிரண்டனையும் அங்கீகரித்தல் வேண்டும். யாண்டு விஷயத்தின் பிரகாசம் ஒரு பிரமாணத்தாற் பெறப்படுகின்றதோ, ஆண்டு வேறு பிரமாணத்தின் நிஷேத முண்டாகிறதில்லை. கேவல வெதிரேகியின் சொருபம் சுருக்கமாய்க் காட்டப்பட்டிருக்கின்றது.

கூ0. அர்த்தாபத்திப் பிரமாண பிரமைகளின் சொருப பேதமும், உதாரணமும்.

அர்த்தாபத்தியின் சொருபம் இதுவாம்:—பிரத்தியக்ஷ மென்னுஞ்சொல் பிரமாணத்தையும் பிரமையையும் அறிவிப்பதாதல் போல அர்த்தாபத்தி யென்னும் சொல்லும் பிரமாணமும் பிரமையுமாகிய இரண்டனையும் அறிவிப்பதாம். உபபாதக கற்பனைக்கு

ஏதுவாகிய உபபாத்திய ஞானத்தை அர்த்தாபத்திப் பிரமாணமென்பர். உபபாதக ஞானத்தை அர்த்தாபத்திப் பிரமாணமென்பர். உபபாதகம் சம்பாதகம் (சம்பாதிப்பது) என்பன பரியாயச் சொற்கள். ஆதலால் விசாரசாகரத்தில் சம்பாதக ஞானத்தை அர்த்தாபத்தி யென்று கூறியிருக்கின்றது. அது விசேஷ மில்லை, எது இன்றி எது சம்பவியாதோ, அதற்கு அது * உபபாத்தியமெனப்படும். அது இராப் போஜனமின்றிப் பகலுண்ணப் புகுஷ்ணிடத்து ஸ்தூலத்தன்மை சம்பவியாதாகலின், இராப் போஜனத்திற்கு ஸ்தூலத்தன்மை உபபாத்தியமாதலாம். எதன் அபாவத்தால் எதன் அபாவ முண்டாகின்றதோ, அது அதற்கு உபபாதகமெனப்படும். அஃது, இராப்போஜனத்தின் அபாவத்தால் பகலுண்ணுதலுக்கு ஸ்தூலத் தன்மையின் அபாவ முண்டாகின்றது, ஆதலால் இராத்திரி போஜனம் ஸ்தூலத் தன்மையின் உபபாதகமா மென்பது.

சங்கை:—இவ்வாற்றான் வியாபகத்திற்கு உபபாதகத் தன்மையும் வியாப்பியத்திற்கு உபபாத்தியத் தன்மையும் சித்தமாயின்தன. உபபாதக ஞானத்திற்கு ஏதுவாகிய உபபாத்திய ஞானம் அர்த்தாபத்திப் பிரமாணமாம். இங்ஙனம் கூறுவதால் வியாபகஞானத்திற்கு ஏதுவாகிய வியாப்பிய ஞானம் அர்த்தாபத்திப் பிரமாணமென்பது பெறப்படுகின்றது. இத்தன்மையது அதுமானப் பிரமாணமாம். அர்த்தாபத்திப் பிரமாணத்திற்கு அதுமானப் பிரமாணத்தினும் பேதம் தோற்றவில்லை.

உத்தரம்:—தூலத்தன்மை இராப் போஜனத்தின் வியாப்பியமாம், தூலத்தன்மை யுடையவன் தேவதத்தன் என்னும் இரண்டு ஞானமுமுண்டாய் யாண்டு இராப் போஜனத்தின் ஞானமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அது அதுமிதி ஞானமாம். பகலுண்ணுத புகுஷ்ணிடத்து இராத்திரி போஜனமின்றி ஸ்தூலத்தன்மை சம்பவியாதென்னும் ஞானத்திற்குப் பின்னுண்டாகும் இராத்திரி போஜனத்தின் ஞானம் அர்த்தாபத்திப் பிரமையாம். இக்காரணத்தானே முதற்கிரமப்படி இராத்திரி போஜனத்தினது ஞானத்தின் பின் தூலத்தன்மையினால் இராத்திரி போஜனத்தை அதுமிக்கின்றென்றென்னும் அதுவியவசாயமுண்டாகின்றது. இரண்டாவது கிரமத்தின்

* உபபாத்தியம் சம்பாத்தியம் (சம்பாதிக்கப்படுவது) என்பன ஒருபாருட் சொற்கள்.

பிரகாசம்.] சு0 அர்த்-பிர-சொரு-உதாரணமும். ககக

படி இராத்திரி போஜனத்தின் ஞானத்திற்குப்பின் ஞாலத்தன்மை சம்பவியாமையால் இராப் போஜனத்தைக் கற்பிக்கின்றேன் என்னும் அநுவியவசாய முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றான் உபபாத்திய அநுபபத்தி ஞானத்தால் உபபாதகத்தைக்கற்பித்தல் அரீந்தாபந்திப் பிரமை யெனப்படும். உபபாதக கற்பனைக்கு ஏதுவாகிய உபபாத்தியத்தின் அநுபபத்திஞானம் அரீந்தாபந்திப் பிரமாண மெனப்படும். அரீந்தமாவது உபபாதக வஸ்து; அதன் ஆபந்தியாவது கற்பனையா மென்னும் அர்த்தத்தால் அர்த்தாபத்தி யென்னும் சொல் பிரமையை யறிவிப்பதாகின்றது. ஆண்டு அர்த்தத்தினது ஆபத்தி என்னும் * ஆறும் வேற்றுமைத் தொகையாம். அன்றியும் அர்த்தத்தின் ஆபத்தியை யுண்டாக்குவதென்னும் அன்மொழித் தொகையால் அர்த்தத்தின் கற்பனை எதனினின்றும் உண்டாகின்றதோ, அந்த உபபாத்தியத்தின் அநுபபத்தி ஞானமாகிய பிரமாணம் அரீந்தாபந்தி சப்தத்தின் போருளாம். அரீந்தாபந்தி இருவகையாம்:—ஒன்று திருஷ்டார்த்தாபத்தி (காண்டலருத்தாபத்தி), மற்றொன்று சுருதார்த்தாபத்தி (கேள்வி யருத்தாபத்தி). யாண்டுத் திருஷ்டஉபபாத்தியத்தின் அநுபபத்தி ஞானத்தால் உபபாதகத்தின் கற்பனை யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுத் திருஷ்டாரீந்தாபந்தி சொல்லப்படுகின்றது. எங்ஙனம்:—பகலுண்ணைதவனது ஞாலத்தில் உண்டாகும் இராத்திரி போஜனத்தின் ஞானம் திருஷ்டாரீந்தாபந்தியாம்; உபபாத்தியமாகிய ஞாலத்தன்மை திருஷ்டமாகலின் யாண்டுச் சுருத உபபாத்தியத்தின் அநுபபத்தியின் ஞானத்தால் உபபாதகத்தின் கற்பனையுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சுருதாரீந்தாபந்தி யெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்:—வீட்டிலில்லாத தேவதத்தன் ஜீவிகின்றான் என்னும் வாக்கியத்தைக் கேட்டு, வீட்டிற்கு வெளியிடத்தில் தேவதத்தனது இருப்பின் விட்டிலில்லாத தேவதத்தனது ஜீவனம் பொருந்தாது. ஆதலால் வீட்டிலில்லாத தேவதத்தனது ஜீவனம் சம்பவியாமையால் வீட்டிற்குப் புறம்பே தேவதத்தனது இருப்புக் கற்பிக்கப்படுகின்றது. ஆண்டு வீட்டிலில்லாத தேவதத்தனது ஜீவனம் திருஷ்டமன்று; சுருதமாம். சுருத அர்த்தத்தின் அநுபபத்தியினால் உண்டாகும் உபபாதகத்தின் கற்பனை சுருதாரீந்தாபந்திப் பிரமை யெனப்படுகின்றது. அதற்கு ஏதுவாகிய

* ஈண்டு அர்த்தாபத்தி யென்னும் சொல் ஆறும் வேற்றுமைத்தொகையால் பிரமையையும் அன்மொழித்தொகையால் பிரமாணத்தையும் உணர்த்துவதைக் காட்டுகின்றார்.

கருதார்த்தத்தின் அநுபபத்தி ஞானம் கருநார்த்தாபத்திப் பிரமாணமென்பப்டிம். ஈண்டு வீட்டிலில்லாத தேவதத்தனது ஜீவனம் உபாத்தியமாம், வீட்டிற்குப் புறம்பிலிருத்தல் உபபாதகமாம். அபாதாநுபபத்தி அபிஹிதாநுபபத்தி யென்னும் வேறுபாட்டாக கருநார்த்தாபத்தி இருவகைப்ப்டிம். 'துவாரம் (வாரி)' அல்லது 'மூடு' என்றல் முதலிய விடங்களில் யாண்டு வாக்கியத்தின் ஈதேசம் உச்சரிக்கப்பட்டு, ஏகதேச முச்சரிக்கப் படவில்லையோ ஆண்டுச் சுருத பதத்தினது அர்த்தத்தின் அந்நுவயத்திற்குரிய அர்த்தத்தின் அத்தியாகார முண்டாகின்றது. அல்லது அந்நுவயத்திற்குரிய அர்த்தத்தை யறிவிக்கும் பத மெதுவோ, அதன் அத்தியாகார முண்டாகின்றது. இவற்றையே கிரமமாக அபிநாநாபத்தியாகார வாதம் சப்தாந்தியாகார வாதமென்று நூல்களில் கூறுவர். ஆனால் அர்த்தாத் தியாகாரத்தின் ஞானம் அல்லது பதாத்தியாகாரத்தின் ஞானம் அந்நியப் பிரமாணத்தாற் சம்பவியாது; அர்த்தாபத்திப் பிரமாணத்தினு லுண்டாகின்றது. ஈண்டு அபிநாநாபத்தி வடிவனதாகிய கருநார்த்தாபத்தியுளது. ஏனெனின், அந்நுவயபோதமாகிய பயணியுடைய சத்தப் பிரயோகத்தை அபிநானமென்பர். துவாரமென்றல் முதலிய சப்தப் பிரயோகமாகிய அபிநானத்திற்கு மூடுதலாகிய அர்த்தத்தின் அல்லது மூடுஎன்னும் பதத்தின் அத்தியாகாரமின்றி அநுபபத்தி (சம்பவியாமை) யுளது. அல்லது இந்த இடத்தில் ஒரு பதார்த்தத்திற்கு இஷ்டமான வேறு பதார்த்தத்திலுள்ள அந்நுவயபோதத்தில் சொல்லுவோனுக்குள்ள தாற்பரியம் அபிநானமென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாம். துவாரமென்னுமித்துணையேகூறின் ஆண்டுத்துவாரத்தின்செயப்படுபொருண்மையை நீரூபிக்குந் தன்மைச் சம்பந்தத்தால் மூடுதலந்நுவயிபோதம் கேட்பவனுக் குண்டாக வேண்டுமென்று சொல்லுவான் கருத்தாகிய அபிநான மிருக்கின்றது. மூடு என்னும் இத்துணையே கூறின், ஆண்டும் முற்கூறிய சொல்லுவான் கருத்தாகிய அபிநான மிருக்கின்றது. சொல்லுவான் கருத்தாகிய அபிநானத்தின் அத்தியாகாரமின்றி அநுபபத்தி யிருக்கின்றதாகவின் அபிநாநாபத்தி யெனப்படுகின்றது. ஈண்டு அர்த்தத்தின் அத்தியாகாரம் அல்லது சத்தத்தின் அத்தியாகாரம் உபபாதகமாம். போதமாகிய பயணியுடைய சத்தப் பிரயோகம் உபபாத்தியமாம், அல்லது முற்கூறிய தாற்பரியம் உபபாத்தியமாம். போதமாகிய பயணியுடைய சத்தப் பிரயோக மென்னும் உபபாத்தியத்தின் அநுபபத்தியினால் அல்

பிரகாசம்.] கூக. அர்த்தஜிஞ்ஞா-அநு-உதாரணம். கசுக

லது தாற்பரியமாகிய உபபாத்தியத்தின் அநுபத்தியினால் அர்த்தம் அல்லது சத்தமாகிய உபபாதகத்தின் கற்பனை யிருக்கின்றது. ஆதலால் அத்தியாகாரஞ் செய்யப்பட்ட அர்த்தத்தின் அல்லது சத்தத்தின் அபிதானாநுபத்தியாகிய அர்த்தாபத்திப் பிரமாணத்தால் போத முண்டாகின்றது. யாண்டு முழுவாக்கியத்தின் அர்த்தமும் வேறு அர்த்தத்தைக் கற்பித்தலின்றி யநுபபன்னமா (பொருந்தாததா) கின்றதோ, ஆண்டு அபிகிதாநுபபத்தியாகிய சுருதாரீந்திரபந்தி யுளது. எங்ஙனம்:—சுவர்க்ககாமன் யஜிக்கக்கடவன் என்னும் வாக்கியத்தின் அர்த்தம் அபூர்வ கற்பனை யின்றி அநுபபன்னமாம். ஆதலால் அபிகிதாநுபபத்தியாகிய சுருதார்த்தாபத்தி யுளது. ஈண்டு யாகத்திற்குச் சுவர்க்க சாதனத்தன்மை உபபாத்தியமாம். அதன் அநுபபத்தியால் உபபாதகம் அபூர்வத்தின் கற்பனையாம். சுவர்க்க சாதனத்தன்மை திருஷ்டமன்று; ஆனால் சுருதமாம். ஆதலால் சுருதாரீந்திர பந்தியாம்.

கூக. அர்த்தாபத்தியின் ஜிஞ்ஞாசவுக்

கநுகூலமான உதாரணம்.

சுருதார்த்தாபத்தியின் ஜிஞ்ஞாசவுக் கநுகூலமான உதாரணம், ஆத்மாவை யறிந்தவன் சோகத்தைக் கடக்கின்ற நென்பதாம். ஈண்டு ஞானத்தாற் சோகம் நீங்குதல் சுருதமாம். அது சோகத்தின் மித்தியாத் தன்மையின்றிச் சம்பவியாததாயிருத்தலின், ஞானத்தாற் சோகத்தின் நிவிருத்தி சம்பவியாமையால் பந்தத்தினது மித்தியாத் தன்மையின்கற்பனையுண்டாகின்றது. பந்தமித்தியாத்தனவம் உபபாதகமாம்; ஞானத்தால் சோகநிவிருத்தி உபபாத்தியமாம். அது திருஷ்டமன்று; ஆனால் சுருதமாம். ஆதலால் சுருதாரீந்திர பந்தியாம். அங்ஙனமே மகா வாக்கியங்களில் ஜீவப் பிரஹ்மங்களின் அபேதம் கேட்கப்படுகின்றது. அது உபாதியினாலாகிய பேதமாயின் கூடும்; சொரூபமாகப் பேதமாயின் கூடாது. ஆதலால் ஜீவப் பிரஹ்மங்களின் அபேதம் சம்பவியாமையால் பேதத்தின் ஓளபாதிகத்தன்மை (உபாதியினாலார் தன்மை) யுணர்ச்சி அர்த்தாபத்திப் பிரமாண ஜந்ரியமாம். ஈண்டு ஜீவப் பிரஹ்மங்களின் அபேதம் உபபாத்தியமாம். பேதத்தில் ஓளபாதிகத்தன்மை உபபாதகமாம். எல்லா உபபாத்திய ஞானமும் பிரமாணமாம். உபபாதக ஞானம் பிரமையாம். ஈண்டு ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் அபேதம் வித்துவான்களுக்குத் திருஷ்டமாம். அந்

நியர்களுக்குச் சுருதமாம். ஆதலால் இது திருஷ்டார்த்தாபத்தி சுருதார்த்தாபத்தி யென்னும் இரண்டற்கும் உதாரணமாம். யாண்டு வாக்கியத்தில் பதத்தின் அல்லது அர்த்தத்தின் அத்தியாகார மில்லையோ, அந்நியார்த்தத்தின் சுற்பனையின்றி வாக்கியார்த்தத்தின் அதுபபத்தி யிருக்கின்றதோ (வாக்கியார்த்தம் சம்பவிக்கவில்லையோ), ஆண்டு அபிகிதாநுபபத்தியாகிய சுருதார்த்தாபத்தி யுண்டாகின்றது. ஆதலால் துவாரம் என்னும் ஒரு உதாரணத்தை விட அபிகிதாநுபபத்தியாகிய சுருதார்த்தாபத்தியின் உதாரணமு முளது. அங்ஙனமே வெள்ளியின் அதிகரணமாகிய சுத்தியில் வெள்ளியின் நிஷேதம் திருஷ்டமாம். அது வெள்ளியின் மித்தியாத் தன்மையின்றிச் சம்பவியாதாகலின் நிஷேதத்தின் அதுபபத்தியால் இரஜதமித்தியாத் தன்மையின் சுற்பனை யுண்டாகின்றது. இது திருஷ்டார்த்தாபத்திக்கு உதாரணமாம். ஈண்டு வெள்ளியின் நிஷேதம் உபபாத்தியமும், மித்தியாத் தன்மை உபபாதகமுமாம். மனதின் விலயத்திற்குப்பின் நிர்விகற்ப சமாதிசூத்திரத்தில் அத்விதீயப் பிரஹ்மமாத் திரம் எஞ்சி நிற்க, சுகல அநாத்ம வஸ்துக்களின் அபாவமு முண்டாகின்றது. அவ்வநாத்ம வஸ்து மானஸமாயின் மனதின் விலயத்தால் அதன் அபாவம் சம்பவிக்கும். மானஸமாகாவிடின் மனதின் விலயத்தால் அதன் அபாவ முண்டாகாது. ஏனெனின், மற்றொன்றன் விலயத்தால் மற்றொன்றன் அபாவமுண்டாகாதாகலின் மனதின்விலயத்தால் சுகலத் துவைதத்தின் அபாவமும் சம்பவியாமையால் சுகல துவைதமும் மஹிமாத்திரமாமென்னும் சுற்பனை யுண்டாகின்றது. ஈண்டு மனதின் விலயத்தால் சுகல துவைதத்தின் விலயமும் உபபாத்தியமாம். அதன் ஞானம் அர்த்தாபத்திப் பிரமாணமாம். சுகலத் துவைதத்திற்கும் மானஸத்தன்மை உபபாதகமாம். அதன் ஞானம் அர்த்தாபத்திப் பிரமையாம். ஈண்டு உபபாதகப் பிரமையின் அசாதாரண காரணம் அர்த்தாபத்திப் பிரமாணமாம். அது விபாபாச மித்தியாகியிருக்கினும், அதனிடத்து உபபாதகப் பிரமையின் சுரணத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது. இது உவமான நிருபணத்திற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

ஐந்தாவது பிரகாசம்

அர்த்தாபத்திப் பிரமாண நிருபணம்

முடிந்தது.

ஆறுவது பிரகாசம் அநுபலப்திப் பிரமாணம்.

கூஉ. அபாவத்தின் சாமானிய லக்ஷணமும் பேதமும்.

அநுபலப்திப் பிரமாணத்தால் அபாவத்தின் பிரமை யுண்டா கின்றதாகலின், அபாவப் பிரமையின் அசாதாரண காரணத்தை அநுபலப்திப்பிரமாணமென்பர். நியாய வேதாந்தங்களின் சம்ஸ்கார மின்றியவர் அபாவத்தின் சொரூபத்தை யறியாராகலின் முதலில் அபாவத்தின் சொரூபத்தைக் கூறுவாம். நிஷேதமுக ஞானத்திற்கு விஷயமாவது, அல்லது பிரதியோகியின் அபேகையோடு கூடிய ஞானத்திற்கு விஷயமாவது எனவோ, அது அபாவமெனப்படும். முதலிலக்கணம் பிராசீனமதத்தது. நவீன மதத்தில் துவம்ஸமும் பிராக பாவமும் ந ளன்னும் சொல்லாற் றேன்றும் ஞானத்தி ற்கு விஷயமாகா. இவ்வர்த்தம் மேற்றெளிவாகும். இதனால் இர ண்டாவது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது. பிரதியோகியை விட்டு அபாவ ஞான முண்டாகாதாகலின், எல்லா அபாவங்களும் பிரதி யோகியின் அபேகையோடு கூடிய ஞானத்திற்கு விஷயமாவன வாம். அபாவத்தைப்போலச் சம்பந்தமும் சாதிருசியமும் பிரதி யோகியி னபேகையின்றிய ஞானத்திற்கு விஷயமாகாது பிரதி யோகியின் அபேகையுடைய ஞானத்திற்கு விஷயமாம். அவற் றில் அபாவத்தி னிலக்கணம் செல்லுகின்றது. என்றாலும் சம்பந்த சாதிருசியங்களின் பிரதியோகித் தன்மையினும் அபாவத்தின்பிரதி யோகித் தன்மை விலக்ஷணமாம். அது நியாயநூல்களில் அபாவா பாவவடிவத்தன்மையாகிய அபாவத்தினது பிரயோகித்தன்மையின் சொரூபமாக ஆசாரியர்களால் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. இத்தன் மைத்தாய பிரதியோகித்தன்மை சம்பந்த சாதிருசியங்களுக்கில்லை. ஆதலால் சம்பந்த சாதிருசியங்களின் பிரதியோகித் தன்மைக்கு விலக்ஷணமான பிரதியோகித்தன்மை யுடையது எதற்குப் பிரதி யோகி யாகின்றதோ, அஃது அபாவமெனப்படும். ஸ்தூலக்கிரமம் இதுவாம்:—சம்பந்த சாதிருசியங்களுக்கு வேறாய்ப் பிரதியோகி யின் அபேகையுடைய ஞானத்திற்கு விஷயமாவது யாதோ, அஃது அபாவமெனப்படும். அவ்வபாவம் சம்சர்க்காபாவம் அந்நி

பொச்சியாவமென இருவகைப்படும். அவற்றுள் அநீதியோநீயாபாவமே ஒரே விதமாம். சம்சர்க்காபாவம் பிராகபாவம், பிரததுவம்சாபாவம், சாமயிகாபாவம், அத்தியந்தாபாவ மென்னும்பேருத்தால் நான்கு வகைப்படும். இவ்வாற்றான் நால்வகைச் சம்சர்க்காபாவமும் அநீதியோநீயாபாவமும் சேர்ந்து அபாவம் ஐந்துவகையாம். கபாலத்தில் கடத்தின் உற்பத்திக்குமுன் கடத்தின் அபாவமிருக்கின்றது. பச்சையான கபாலத்தில் இரத்த வருவம் உண்டாதற்கு முன் இரத்த வருவத்தின் அபாவ மிருக்கின்றது; அது பிராகபாவமாம். கடத்தின் உற்பத்திக்குப்பின் தடிமுதலியவற்று அடைந்தகாலத்துக் கபாலத்தில் கடத்தின் அபாவமிருக்கின்றது; அது பிரதீதோம்ஸாபாவமாம். வெந்த கபாலத்தில் கருநீரத்தின் அபாவமுண்டாகின்றது; அது கருநீரத்தின் பிரதீதுவம்ஸாபாவமாம். ரையாயிக மதத்தில் பிரததுவம்ஸாபாவம் ஸாதியும் (உற்பத்தியுடையதும்) அந்தமு (நாசமில்லாதது) மாம். ஏனெனின், கடத்துவம்ஸத்தின் உற்பத்தியோ தண்ட முதலியவற்று ஓண்டாகின்ற தென்பது அநுபல சித்தமாம். துவம்ஸத்திற்குந் துவம்ஸம் சம்பவியாது. ஏனெனின் பிராகபாவம், பிரதியோகி, துவம்ஸம் என்னும் மூன்றனுள் ஒன்றன் அதிகரணகாலம் அவசியமுடையதாம். பிராகபாவ துவம்ஸங்களின் அநாதார காலம் பிரதியோகித ஆதாரமாகின்றதென்பது நியமம். அவ்வாறு கடமுண்டாய் நாசமாவதற்கு முன் கடத்தின் பிராகபாவத் துவம்ஸங்களின் அநாதாகால மிருக்கின்றது. ஏனெனின், பிராகபாவம் நாசமாய்விட்டது; கடத்தின் துவம்ஸ முண்டாகவில்லை. ஆதலால் கடத்துவம்ஸத்தின் அநாதார காலமாம். அது கடத்தின் ஆதாரகாலமாம். கடத்துவம்ஸத்தின் துவம்ஸத்தை யங்கீகரிக்கின், கடத்துவம்ஸத்தினது துவம்ஸத்தின் அதிகரணகாலம் கடப்பிராகபாவம் கடத்துவம்ஸங்களின் அநாதாரமாயிருத்தலான் கடத்தின் ஆதாரமாதல் வேண்டும். இவ்வாற்றான் துவம்ஸத்தின் துவம்ஸத்தை யங்கீகரிக்கின், பிரதியோகியின் எழுச்சி உண்டாதல் வேண்டும். இதனாற்றான் பிராகபாவத்தினை அநாதியென் றங்கீகரித்திருக்கின் தன் உற்பத்திக்கு முந்திய காலம் பிராகபாவத் துவம்ஸங்களின் அநாதாரமாயிருத்தலான் பிரதியோகியின் ஆதாரமாதல் வேண்டும். ஆதலால் பிராகபாவம் அநாதியும் ஸாந்தமு (அந்தமுடையது) மாம். துவம்ஸம் அந்தமும் ஸாதியுமாம். ஆதலமுதலியவற்றில்

பிரகாசம்.] கூட. பிரா-நியா-அபா-சாதகவுணர்ச்சி. கசடு

யாண்டு ஓர்காலத்துக் கட முளதாகின்றதோ, ஆண்டுக் கடமில்லாத காலத்திற் கடத்தின் சாமயிகாபாவ முளதாகின்றது. ஓர்சமயத் திருப்பது யாதோ, அது சாமயிகாபாவமெனப்படும். வாயுவில் உருவம் ஒருகாலத்து மிராது. ஆகலின் வாயுவில் உருவத்தின் அநீதியந்நாபாவ மிருக்கின்றது. கடத்தின் வேறுகிய பதார்த்தங்களிலுள்ள கடத்தின் பேதம் யாதோ, அது கடத்தின் அநீதியோந்நியாபாவமாம். சாமயிகாபாவமோ ஸாதிஸாந்தமாம் (ஆதியுடையதும்அந்த முடையதும்). அத்தியந்தாபாவம் அந்நியோந்நியாபாவ மென னும் இரண்டும் அநாதி அநந்தமாம். இவ்வாற்றான் ஐவகையபாவ முண்டு.

கூட. பிராசீன நியாயமதத்தில் அபாவங்களின் ஒன்றற்கொன்றுள்ள விலக்ஷணத்தன்மையின் சாதகவுணர்ச்சி.

அவற்றின் ஒன்றற்கொன்றுள்ள விலக்ஷணத் தன்மையின் சாதகமான விலக்ஷண வுணர்வைக் கூறுவாம்:—கபாலத்தில் கடத்தின் உற்பத்திக்குமுன் கபாலத்தில் கடமில்லையென்னும் உணர்ச்சி யுண்டாகின்றது. அதற்கு விஷயம் கடத்தின் பிராகபாவமாம். ஏனெனின், பிரதியோகியின் உபாதான காரணத்தில் சாமயிகாபாவமும் அத்தியந்தாபாவமுமோ இரா வென்னும் பொருளை மேற் கூறுவாம். ஆனால் தனது பிரதியோகியின் உபாதானத்தை விட்டு வேறிடத்தில் இரண்டும் அபாவமாயிருக்கின்றன. ஆதலால் கபாலத்திற் கடமில்லையென்னும் உணர்விற்கு விஷயம் சாமயிகாபாவமும் அத்தியந்தாபாவமு மன்று. கடத்தின் உற்பத்திக்குமுன்னுவம்சத்தின் சம்பவ மில்லை. ஏனெனின், துவம்சத்தின் பிரதியோகி நிமித்தகாரண மாகின்றது. காரணத்திற்குமுன் காரியம் சம்பவியாதாகலின் கடத்தின் உற்பத்திற்குமுன், கபாலத்திற் கடமில்லையென்னும் உணர்விற்கு விஷயம் கடத் துவம்சமுமன்று. கடத்தின் அந்நியோந்நியாபாவம் கபாலத்தில் எப்போது மிருக்கினும், கபாலம் கடமன்றென்று அந்நியோந்நியாபாவத்தின் உணர்வுண்டாகின்றது; கபாலத்திற் கடமில்லையென்னும் அந்நியோந்நியாபாவத்தின் உணர்வுண்டாகிறதில்லை. இவ்வித வுணர்ச்சிக்கு யாது விஷயமோ அது பிராகபாவமெனப்படும். அங்ஙனமே தண்டமுதலியவற்றான் கடத்தின் அதரிசன முண்டாகுங் காலத்துக் கபாலத்

பிரகாசம்.] சுரு. அபா-இர-இல-வில-வுணர்வும். கசஎ

வகை யுணர்வுகளுண்டாகின்றன. அவற்றுள் முதலுணர்விற்கு விஷயம் கடத்தின் அந்நியநீதாபாவமும், இரண்டாவது உணர்விற்கு விஷயம் கபாலத்தில் கடத்தின் பிராந்தவம்ஸாபாவமுமாம். இவ்வாற்றான் நவீன மதத்தில் பிராகபாவப் பிரத்துவம்ஸாபாவங்கள் ந என்னும் சொல்லாற் றேன்றிய வுணர்விற்கு விடயமன்றாகலான் முத லிலக்கணம் பிராசீன மதத்தை யதுசரித்ததும், இரண்டாவ திலக்கணம் இருமதங்களை யதுசரித்ததுமாம். ஆதலால் இரண்டா வது இலக்கணமே செவ்விதாம்.

சுரு. அபாவத்தின் இரண்டாவது இலக்கணமும்
விலக்ஷண வுணர்வும்.

சம்பந்த சாதிருகியங்களுக்கு வேறாய் அந்நியத்தின் அபேகை யுடைய வுணர்விற்கு விஷயம் எதுவோ, அஃது அபாவ மெனப் படும். இஃது இரண்டாவது இலக்கணமாம். பூதலத்திற் கடமில்லையென்னும் உணர்வுக்கு விடயம் பிராகபாவமும் துவம்ஸமு மன்று. ஏனெனின் பிரதியோகியின் உபாதானத்தில் இரண்டு அபாவங்களு மிருக்கின்றன. கடாபாவத்தின் பிரதி யோகியாகிய கடத்தின் உபாதானம் பூதல மன்று. ஆதலால் முற்கூறிய வுணர்விற்கு விடயம் இரண்டபாவங்களு மன்று. அத்தியந்தாபாவமும் அந்நியோந்நியா பாவமுமோ நித்தியமாம். பூதலத்தில் கடாபாவம் அநித்தியமாம். ஆதலால் கடத்தின் சாமயிகாபாவமே முற்கூறிய பிர தீதி (உணர்வு)க்கு விஷயமாம். வாயுவில் உருவ மில்லையென்னும் உணர்வுக்கு விஷயம் கேவலம் அத்தியந்தாபாவமாம். அநந்தமா (நாச மில்லாததா) யிருத்தலான் பிராகபாவ மன்று; அநாதித் தன்மைபால் துவம்ஸமு மன்று; எப்போது மிருத்தலான் சாமயிகாபாவ மன்று. ஆதலால் முற்கூறிய வுணர்வுக்கு விஷயம் அத்தியந்தாபாவமாம். அங்ஙனமே வாயு உருவமுடையதன்று என்னும் உணர்வுக்கு விஷயம் அந்நியோந்நியாபாவமாம். முற்கூறிய வுணர்வால் வாயுவில் உருவமுடையதின் பேதம் விளங்குகின்றது. அங்ஙனமே கடம் பட மன்று என்னும் உணர்வுக்கு விஷயம் அந்நியோந்நியாபாவமாம். அந்நியோந்நியாபாவத்தினையே பேதமென்பர்.

கசஅ. அந்நியோந்நியாபாவ லக்ஷணமும்,
அதிற் சங்கை சமாதானமும்.

அபேதத்தை நிஷேதிக்கும் அபாவம் எதுவோ, அது அந்நியோந்நியாபாவ மெனப்படும். கடம் பட மன்று என்று கூடலாற் கடத்திற் படத்தினது அபேதத்தின் நிஷேத முண்டாகின்றது. ஆதலால் கடத்திற் படத்தினது அபேதத்தின் நிஷேதம் கடத்திற் படத்தின் அந்நியோந்நியாபாவமாம். ஏனெனின், ந என்னு சொல்லின்றி எதனிடத்து எது தோற்றுக்கின்றதோ, அத்நிஷேதம் ந என்னும் சொல்லா லுண்டாகின்றது. எங்ஙனம் ந என்னும் சொல்லின்றிய கடம் பட மென்னும் வாக்கியத்தாநீலம் குடமென்றன் முதலியவற்றைப்போலப் படத்தில் குடத்தின் அபேதம் அல்லது குடத்தில் படத்தின் அபேதம் தோற்கின்றது. அவ்வபேதத்தின் நிஷேதம் ந என்னும் சொல்லா லுண்டாகின்றது. ஆனால் இத்துணைப் பேதமாம்:—எந்தப் பதத்தோ ந என்னும் சொல்லின் சம்பந்த முண்டாகின்றதோ, அப்பதத்தினது அர்த்தத்தின் அபேதத்தினது நிஷேதம் உண்டாகின்றது. எங்ஙனம்:—கடம் பட மன்று என்னும் வாக்கியத்தில் படபதத்தோடு ந என்னும் சொல்லின் சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆண்டுக்கடத்தில் படபதத்தினது அர்த்தத்தின் அபேதம் நிஷேதமாகின்றது. படம் கடமன்றுஎன்னும் வாக்கியத்தில் கடபதத்தோடு ந என்னுபதத்தின் சம்பந்தமிருக்கின்றது. ஆண்டுக் கட பத அர்த்தத்தின் அபேத நிஷேதம் படத்தி லுண்டாகின்றது. இதனற்றான் கட பட மன்று என்னும் வாக்கியத்தாற் றேற்றும் அந்நியோந்நியாபாவம் எதுவோ, அதற்குக் கடம் அநுயோகியும், படம் பிரயோகியுமாம். அங்ஙனமே படம் கட மன்றென்னும் வாக்கியத்தாற் றேற்றும் அந்நியோந்நியாபாவத்திற்குப் படம் அநுயோகியும்கடப் பிரதியோகியுமாம். எதன்கண் அபாவ முண்டாகின்றதோ, அத் அபாவத்தின் அநுயோகி யெனப்படும். எதன் அபாவமுண்டாகின்றதோ, அது பிரதியோகி யெனப்படும்.

சங்கை:— எதன் நிஷேதம் செய்யப்படுகின்றதோ அதற்கு அபாவம் சொல்லப்படுகின்றது. அதுவே அபாவத்தின் பிரதியோகியெனப்படுகின்றது. முன்இவ்வாறு கூறப்பட்டிருக்கின்றது:—கடம் படமன்றென்னும் வாக்கியத்தான் கடத்தில் படத்தின் அபேதம்

[காசம்.] கூகூ. அந்-லக்ஷ-அதி-சங்-சமாதானமும்.கசகூ

ஷேதிக்கப் படுகின்றது. படம் கட மன்றென்னும் வாக்கியத்
தால் படத்தில் கடத்தின் அபேதம் நிஷேதிக்கப்படுகின்றது. ஆத
தால் கடம் படம் அன்று என்னும் வாக்கியத்தாற் றேற்றிய அபா
தத்தின் பிரதியோகி படத்தின் அபேதமாம்; பட மன்று. அங்
தனமே படம் கட மன்றென்னும் வாக்கியத்தாற் றேற்றிய அபா
தத்தின் பிரதியோகி கடத்தின் அபேதமாம்; கட மன்று. ஆத
தால் இரண்டு வாக்கியங்களிலும் அபேதத்தின் நிஷேதம் கூறவே,
ஷேத்திலும் கடத்திலும் கிரமமாகப் பிரதியோகித் தன்மையைக்
கூறுதலால் விரோதமுண்டாம்.

சமாதானம் :—அபேத மென்பது அசாதாரண தர்மத்தின்
பெயர். எது தனது சொருபத்திலன்றி எப்பதார்த்திலு மிராதோ,
தன்னிடத்து மாத்திர மிருக்குமோ, அது தனது அசாதாரண தர்மம்
மெனப்படும். கடத்தின் அபேதம் கடத்தின்கண்ணே யிருக்கும்;
பிறவற்றில் இராது. ஆதலால் கடத்தின் அபேதம் கடத்தின் அசா
தாரண தர்மமாம். அவ்வசாதாரண தர்மமாகிய அபேதமே சகல
பதார்த்தங்களுக்கும் தம்மிலுள்ள சம்பந்தமாம். இவ்வாற்றான்
சகல பதார்த்தங்களின் அசாதாரண தர்மமாகிய அபேத சம்பந்
தம் தமது சொருபத்தி லிருக்கின்றது. எந்தப் பதார்த்தத்தின்
எந்தச் சம்பந்தம் எதன்கணிருக்கின்றதோ, அப்பதார்த்தம் அச்
சம்பந்தத்தால் அதன்கணிருக்கின்றது. எங்ஙனம் : கடத்தின்
சையோக சம்பந்தம் பூதலத்தி லிருக்கின், ஆண்டுச் சையோக சம்
பந்தத்தால் பூதலத்தில் கட மிருக்கின்ற தென்னும் வியவகாரம்
உண்டாகின்றது. ஆதலால் கடத்தின் சையோக சம்பந்தம் பூதல
த்தில் இருக்கின்றது, சையோக சம்பந்தத்தால் பூதலத்திற் கட
மிருக்கின்றது என்று சொல்லுதலில் அர்த்தபேத மில்லை. அங்ஙன
மே சையோகசம்பந்தத்தால் பூதலத்திற் கடாபாவமிருக்கின்றது,
பூதலத்தில் கட சையோகத்தின் அபாவ மிருக்கின்றது என்று
கூறுதலிலும் பொருள் ஒன்றேயாம். இவ்வாறு படத்தில் அபேத
சம்பந்தத்தால் கடாபாவமும், படத்தில் கடத்தினது அபேத சம்
பந்தத்தின் அபாவமுமாகிய இரண்டும் ஒத்து உடனிகழ்வனவாயிரு
ந்தலின் ஒரே பதார்த்தமாம். சமநியத (ஒத்துஉடனிகழும்,) அபா
வங்கட்குப் பேத முண்டாகாது. எங்ஙனம் : கடத்தன்மையத்தி
யந்தாபாவமும், கடாந்நியோந்நியாபாவமும் கடத்திற்கு வேறாயி
சகல பதார்த்தங்களினு மிருக்கின்றன. ஆனால் ஒரே அபாவத்தில்

கடத்துவாத்தியந்தாபாவத்தன்மையும் கடாந்தியோந்ரியாபாவத்தன்மையுமாகிய இரண்டு தர்மங்க ளுள், ஒரே அபாவத்திற்குக் கடத்தன்மை கடமென இரண்டு பிரதியோகிகளுள், கடத்துவாத்தியந்தாபாவத்தன்மை வடிவால் எந்த அபாவத்திற்குக் கடத்தன்மை பிரதியோகியோ, அவ் வபாவத்திற்கே கடாந்தியோகியாவதன்மை வடிவான் கடமும் பிரதியோகியாய்ம். எவ்வாறாயின் ஒரே அபாவத்திற்கு உருவபேதத்தால் இரண்டு பிரதியோகிகளிருக்கின்றனவோ, அவ்வாற்றான் உருவபேதத்தால் ஒரே அபாவத்திற்குப் பிரதியோகித்தன்மை யவச்சேதகமான இரண்டு சம்பந்தங்களுள், கடத்துவ அத்தியந்தாபாவத்தன்மை வடிவான் பிரதியோகித்தன்மை யவச்சேதகமான சமவாய சம்பந்த முண்டு, கடாந்தியோந்ரியா பாவத்தன்மை வடிவான் அவ்வபாவத்திற்கே பிரதியோகித்தன்மை யவச்சேதகமான சமவாய சம்பந்தம் உண்டி. இவ்வாற்றால் பட முதலிய சகல பதார்த்தங்களிலும் உண்டாகடாபேதத்தின் அத்தியந்தா பாவமும் கடாந்தியோந்ரியாபாவமும் ஒன்றும். அவ்வொரு அபாவத்தில்கடாபேத அத்தியந்தாபாவத்தன்மை கடாந்தியோந்ரியாபாவத்தன்மை யென்று இரண்டு தர்மங்களுள், கடாபேத அத்தியந்தா பாவத்தன்மை வடிவான் அவ்வபாவத்திற்குக் கடாபேதம் பிரதியோகியாய்ம். பிரதியோகித்தன்மை யவச்சேதகம் (சொருபு) சம்பந்தமாய்ம். அந்தியோந்ரியா பாவத்தன்மை வடிவான் அவ்வபாவத்திற்கே கடம் பிரதியோகியாய்ம். பிரதியோகித்தன்மை யவச்சேதகம் அபேத சம்பந்தமாய்ம். அவ்வபேத சம்பந்தத்தினையே நாதாநீமிய மென்பர். அதன் வடிவாநீதன்மை (வியத்தித்தன்மை) யென்று கூறுவர், இவ்வாற்றான் கடத்தினது அபேத நிஷேதத்தின் பிரதியோகி கடம் என்று கூறுதலும் பொருந்தும்; விரோதமின்று.

சுண்டு இது நிச்சயமாய்ம்:—எந்த வாக்கியத்தால் ந என்னும் சொல்லின் எப்பதார்த்தத்தில் எச்சம்பந்தத்தால் எப்பதார்த்தம் தோற்றுகின்றதோ, ந என்னுஞ் சொல்லோடுகூடிய அவ்வாக்கியத்தால் அப்பதார்த்தத்தில் அச்சம்பந்தத்தால் அப்பதார்த்தத்தின் நிஷேதம் தோற்றுகின்றது. எங்ஙனம்: நீலம் குடமென்னும் வாக்கியத்தால் கட பதார்த்தத்தில் அபேத சம்பந்தத்தால் நீல பதார்த்தம் தோற்றுகின்றது. ஏனெனின், அபேத சம்பந்தத்தால் நீல விகிஷ்டம் குடமென்பது வாக்கியத்தின் பொருளாய்ம்.

காசம்.] கூள. நவீ-சம்-நான்-அவ-பரீகையும். கடுக

ரன்னும் சொல்லோடுகூடிய குடம் நீலமன்று என்னும் வாக்
பத்தான் அபேத சம்பந்தத்தினால் நீலத்தின் நிஷேதம் கடத்தில்
நாற்றுகின்றது. அங்ஙனமே கடம் படமென்னும் வாக்கியத்தா
ம் ந என்னுஞ் சொல்லின்றிப் படப் பொருளில் அபேத சம்
பத்தான் கடபதார்த்தந் தோற்றுக்கின்றது. ஏனெனின் யாண்டு
ரண்டு பதங்களிலும் சமான வேற்றுமை யுளதாகின்றதோ,
யுண்டு ஒரு பதார்த்தத்தில் அபேத சம்பந்தத்தால் மற்றைய
தார்த்தத்தின் தோற்ற முண்டாமென்பது நிமிமம். நீலம் குட
மன்னும் வாக்கியத்திற்போல குடம் படமென்னும் வாக்கியத்தி
யும் இரண்டு பதங்களும் சமான (ஒரு) வேற்றுமை யுடையன
யாம். ஆகலின் ந என்னுஞ் சொல்லின்றிக் குடம் படமென்னும்
வாக்கியத்தானும் பட பதார்த்தத்தில் அபேத சம்பந்தத்தால் குட
பதார்த்தம் தோற்றுக்கின்றது. அபேத சம்பந்தத்தாற் பட பதார்
ப்த்தத்தில் குட பதார்த்தஞ் சம்பவியாதாயினும், ஒரு பதார்த்தத்
தில் அபேத சம்பந்தத்தால் மற்றப் பதார்த்தம் தோற்றுதற்குச்
சாமக்கிரி (சாதனம்) சமான வேற்றுமை யாம். அது கடம் பட
மென்னும் வாக்கியத்தினு முளது. ஆதலால் ந என்னுஞ் சொல்
லின்றி கடம் பட மென்னும் வாக்கியத்தாற் பட பதார்த்தத்தில்
அபேத சம்பந்தத்தாற் குட பதார்த்தந் தோற்றுக்கின்றது. ஆனால்
பட பதார்த்தத்தில் அபேத சம்பந்தத்தால் உண்டாகுங் குடபதார்
ப்த்தத்தின் தோற்றம் பிரம (மயக்க) வடிவமாம்; பிரமையன்று.
ஆதலால் ந என்னுஞ் சொல்லின்றி யொரு பதார்த்தத்தில் எச்
சம்பந்தத்தால் பிறபதார்த்தத்தின் ரோற்றம் பிரமவடிவாகவே
னும் பிரமை வடிவாகவேனும் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டு ந என்
னுஞ் சொல்லைச்சேர்க்கின் ஒரு பதார்த்தத்தில் அச்சம்பந்தத்தால்
பிறபதார்த்தத்தின் நிஷேத முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றான் ஒரு
பதார்த்தத்தில் அபேத சம்பந்தத்தால் வேறுபதார்த்தத்தை நிஷேதி
க்கும் அபாவம் அந்நியோந்நியாபாவமெனப்படுகின்றது.

கூள. (நவீனக்கிரமமாகச் சம்சர்க்காபாவத்தின்
நான்குபேதமும், அவற்றி னிலக்கணமும்,
பரீகையும்.

அதனின் வேறுகிய அபாவமெதுவோ அதனைச் சம்சர்க்கா
பாவமென்பர். சம்சர்க்காபாவம் பிராண மதத்தில் நான்குவகைப்

படும்:—அநாதி ஸாந்தமாகிய அபாவ மெதுவோ அது
மெனப்படும். தனது பிரத்யோகியின் உபாதான காரண
கபாவ மிருக்கின்றது. எங்ஙனம்: கடத்தின் பிராகப
ப்பிரத்யோகி கடம். அதன் உபாதான காரணமாக
த்தில் கடத்தின் பிராகபாவ மிருக்கின்றது. கபாலத்தில்
க்கு முன்னும் கபாலத்தின் உபாதான காரணத்தில்
பிராகபாவ மிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் கிருஷ்டிக்கு
திற்குக் காரணமாகிய பரமாணு சமுதாயத்தில் கடத்தி
கபாவ மிருக்கின்றது. பரமாணு கடங்களுக்கு இடைய
துவிபணுக முதற்கபாலமீறாயுள்ள அவயவிகள் எல்லாவற்
கபாவமும் கிருஷ்டிக்குமுன் பரமாணுவின் விருக்கின்றன.
முற் பிராகபாவம் அநாதியும் (உற்பத்தியின் மியதும்) எ
(அந்தமுடையதும்) ஆம். (அந்தமென்பது துவம்சத்திற்கு
ணையே நாசமென்பர்.) கடத்தினது உற்பத்திக்குச்
எதுவோ, அதனால் கடத்தின் பிராகபாவத்திற்கு அந்தமு
ன்றது. ஆதலால் கடத்தினது பிராகபாவத்தினந்தம் கட
யாம். கடத்தினது பிராகபாவத்தின் துவம்சம் கடத்தின
ன்று. பிரத்துவம்சாபாவம் அநந்தமும் கடம் ஸாந்தமும்
த்தினது பிராகபாவத்தின் துவம்சம் கடவடிவமாகுமா
த்துவம்சாபாவமுந் ஸாந்தமாகும். பிரத்துவம்சாபாவம்
மென்னும் நியமத்திற்குப் பங்கமுண்டாம். என்றாலும் உ
நாசம் அநீதமென்பன பரிபாயச் சொற்கள். அந் துவம்சம்
யாம். ஒன்று பாவ பதார்த்தத்தின் நாச வடிவமான து
மற்றையது அபாவத்தின் நாசவடிவமான துவம்சம். பாவ
தத்தின் நாசவடிவமான துவம்சமோ அபாவ வடிவமாம்.
யே பிரத்துவம்சாபாவமென்பர். எங்ஙனம்: சூட முதலிய
பதார்த்தங்களின் நாசம் அபாவ வடிவமாம். அதனைப் பிர
சாபாவமென்பர். அபாவ பதார்த்தத்தின் நாச வடிவின்
துவம்சம் பாவரூபமாம். அதனைத் துவம்சப் பிரத்துவம்சமெ
கூறுகின்றனர். துவம்சாபாவம் பிரத்துவம்சாபாவமென்று
தில்லை. எங்ஙனம்: கடத்தின் பிராகபாவம் அபாவ பதார்த்த
அதன் நாச வடிவினதாகிய துவம்சம் கடமாம். அது பாவ
அதனைப் பிரத்துவம்சாபாவமென்று கூறுவதில்லை. ஆனால்
பிராகபாவத்தின் நாசவடிவினதாகிய கடத்தைந் கவமி

பிரகாசம்.] சுள. நவீ-சம்-நான்-அவ-பரீகையுடும். கருந

பாவத்தின் (தனது முன்னின்மையின்) துவம்சமென்றும் பிரித்து
 புவம்சமென்றும் கூறுவர். இவ்வாற்றான் துவம்சம் இருவகையின்
 தாம் அவற்றுள் பாவரூப துவம்சமோ ஸாந்தமாம்; ஆனால் அபாவ
 ரூபத் துவம்சம் அநந்தமாம். ஆதலால் கடப்பிராகபாவத் துவம்ச
 மாகிய கடரூபமோ சாந்தமாம். அங்ஙனமாயினும் பிரத்துவம்சா
 பாவம் அநந்தமென்னும் நியமத்திற்குக் கேடில்லை. இவ்வாற்றான்
 ஆநாதி ஸாந்தமாகிய அபாவ மெதுவோ அது பிராகபாவமென்ப
 பதிகின்றது. அநாதியபாவம் அத்தியந்தாபாவமுமாம்; ஆனால் அது
 மெந்த மன்று. ஸாந்த அபாவம் சாமயிகாபாவமுமாம்; ஆனால்
 லுது அநாதியன்று. வேதாந்தசிந்தாந்தத்தில் அநாதிஸாந்தம் மாயை;
 வாந்தபாவமன்று. ஆனால் அது ஜகத்தின் உபாதான காரணமாம்
 வாது அபாவ வடிவ மாகுமாயின் அதற்கு உபாதான காரண
 பத்தன்மைசம்பவியாது. ஏனெனின், கட முதலியவற்றின் உபாதான
 காரணமாகிய கபால முதலியன பாவரூபமாகவே யிருத்தல் பிர
 கித்தம். அபாவம் எதற்கும் உபாதான காரண மாகாது. ஆதலால்
 சாயை அபாவ ரூப மன்று; ஆனால் பாவ ரூபமாம். மாயை பாவ
 ரூபாவங்களுக்கு வேறான அநிர்வசனீயமாமாகலின் பாவ வடிவ
 பத்தன்மையும் அதனிடத்துச் சம்பவியாது. அங்ஙனமாயினும்
 அபாவரூபம் மாயையன்றாகலின், பிராகபாவத்தி னிலக்கணத்தில்
 அபாவபதம் செல்லுதலால் மாயையில் பிராகபாவத்தின் இல
 க்கணம் செல்லாது. மாயை பாவரூபமன்றென்று சொல்லுதற்கு
 அபிப்பிராயம் இதுவாம்:—மூன்று காலத்திலும் எதற்குப் பாதம்
 உண்டாகிறதில்லையோ, அது பரமாரீந்தசந்தேதென்றும் பாவமென்றும்
 சொல்லப்படும். அத்தன்மையது பிரஹ்மமாம்; மாயையன்று. ஏனெ
 னின், ஞானத்திற்குப் பிரதிப காலத்து மாயையின் பாதமுண்டா
 கின்றது. ஆதலால் பரமார்த்த சத்து ஸ்வரூபமான பாவமோ
 மாயையன்று. ஆயினும், விதிமுக வுணர்ச்சிக்கு எது விஷயமாகின்
 ரதோ, அதுவும் சந்தேதென்றும் பாவமென்றும் சொல்லப்படுகின்
 ரது; நிஷேத முகவுணர்ச்சிக்கு விஷயமாவது எதுவோ, அது
 அபாவ மெனப்படுகின்றது. நிஷேதமுகவுணர்ச்சிக்கு விஷயமாந்
 தன்மை மாயையிலின்று. ஆதலால் மாயையும் பாவரூபமாம்.

மாயை பிரகிருதி அவித்தை அஞ்ஞானம் என்பன பரியாயச்சொற்
 கள். அவித்தை அஞ்ஞானமென்னும் சொற்களில் அகாரம் நிஷேத
 வாசகமாம். ஆதலால் மாயையும் நிஷேத முகவுணர்ச்சிக்கு விஷய

மாகுதலான், அபாவரூபமே யாமென்று சொல்லுதல் வேண்பா. அங்ஙனமாயினும், அகாரத்திற்கு நிஷேதமாத்திரம் பொருளாகிய ஆனால் விரோதமுடையது, பேதமுடையது, அற்பமென்பதற்கு அகாரத்தின் பொருளாம். எங்ஙனம்: அதர்மமென்னும் பொலில் அகாரத்திற்கு விரோதமுடையது பொருளாம். தர்ம விசேஷியினை அதர்மமென்பர். அப்பிராமணன் அநாசாரியனென்னுமிடத்து, அகாரத்திற்குப் பேத முடையது பொருளாம். பிராமணன் வேறானவன் ஆசாரியத்தன்மைக் குரியவனல்ல நென்பது வாசத்தின் பொருளாம். அதுதரை (உதரமிலி) தேவதத்தன் கன்னெயென்னுமிடத்து அகாரத்திற்கு அற்ப மென்பது பொருள். உதரமுடையவன் தேவதத்தன் கன்னிகையென்பது வாக்கியத் பொருள். எங்ஙனம் இத்துணைத்தானங்களில் அகாரத்திற்கு நிஷேதப்பொரு ளின்றோ, அங்ஙனமே அவித்தை யஞ்ஞான மென் சொற்களினும் அகாரத்திற்கு நிஷேதப் பொரு ளின்றும்; ஆனால் விரோதிப் பொருளுள்ளது. மாயைக்கு ஞானத்தோடு கெடுக்கப்படுவது கெடுப்பதெனும் தன்மை விரோதமுள்ளது; அதனால், அதனை அஞ்ஞானமென்கின்றனர். மாயைகெடுக்கப்படுவது, ஞானம் கெடுப்பது. வேதாந்தவாக்கியத்தாற்றோன் றியபிரஹ்மாகார விருத்தியினை விந்தையென்பர். அது மாயையின் விரோதியாகலின் மாயை அவித்தை யென்பர். மாயை, அஞ்ஞானம், அவித்தை யென்னும் சொற்களின் வாச்சியமாயினும், அகாரத்திற்கு விரோதமுடையதென்பது பொருளாகுதலான் அது பாவரூபமாம். பாவரூபமு பிரஹ்மத்தைப்போலப் பரமார்த்த சத்துரூபமன்று. ஆனால் விமுகவுணர்ச்சிக்கு விஷயமாகுதலான் வியாவகாரிக சத்துரூபமாகு

பிராகபாவத்தின் இலக்கணத்தில் அபாவமென்னும் பதம் இராவிடின் மாயையில் இலக்கணத்தின் அதிவிசயப்தி யுண்டாற்றது. ஏனெனின், மாயை அநாதியும் ஸாந்தமுமாம். ஆதலால் அநாதி ஸாந்தமாகிய அபாவ மெதுவோ, அது பிராகபாவ மென்பதென்கின்றது. ஸாதி அநந்த அபாவ மெதுவோ அது பிரஹ்மவம்சபாவ மெனப்படும். குட முதலியவற்றின் துவம்சம் தண்டமுதலியவற்றை னுண்டாகின்றது. ஆதலால் ஸாதியாம். அநந்தம் அதன் கண் யுக்தியோடு கூடியதாகவே யிருக்கின்றது. அநந்த அபாவம் பிரஹ்மவம்சாபாவமா மெனின் அத்தியந்தாபாவத்தில் அந்

ரகாசம்.] சுள. நவீ-சம்-நான்-அவ-பரீகையும். கருரு

ரவாப்தி யுண்டாம். ஆதலால் பிரத்துவம்சாபாவத்தின் இலக்கணத்தில் ஸாதியெனக் கூறல் வேண்டும். அத்தியந்தாபாவம் ஸாதிபன்று; ஆனால் அநாதியாம். ஸாதியபாவத்தினைப் பிரத்துவம்சாபாவமெனின் ஸாதியபாவம் சாமயிகாபாவமுமாம். ஆண்டு அதிவியாப்தி யுண்டாம். சாமயிகாபாவம் அநந்த மன்று; ஸாந்தமாம். ஸாதி யநந்தத்தினைப் பிரத்துவம்சாபாவ மெனின் மோகூத்தில் அதிவியாப்தி யுண்டாம். ஏனெனின் மோகூதம் உண்டாகுதலால் ஸாதியும், முத்தனுக்கு மீண்டுஞ் சம்சார முண்டாகாமையின் அநந்தமுமாம். ஆனால் மோகூதம் பாவ ரூபமாம்; அபாவரூப மன்று.

ஆதலால் பிரத்துவம்சாபாவத்தி னிலக்கணத்தில் அபாவ மென்பதக் கூறவேண்டும். அஞ்ஞானமும் அதன் காரியமும் நிவிருத்தியாதலை மோகூத மென்பர். நிவிருத்தி யென்பது துவம்சத்திற்காமாகலின் மோகூதமும் அபாவ ரூபமாம். ஆகலின் பிரத்துவம்சாபாவத்தி னிலக்கணத்தில் அபாவ பதத்தைச் சேர்க்காவிடினும் மோகூதத்தில் அதிவியாப்தியாதி தோஷ மின்று. ஏனெனின், இலக்கிய மல்லாததன்கண்ணும் இலக்கணஞ்செல்லுதலை அதிவியாப்தியென்பர். அஞ்ஞான தற்காரியங்களின் துவம்சம் மோகூதத்திற்கு இலக்கியத்தன்மைப்பாதல் வெளிப்படையேயாம். சகல நாசமும் வம்சாபாவத்தினது இலக்கணத்தின் இலக்கியமாம். சகல நாச

எற்கும் உள்ளடங்கியே காரியத்தோடு அஞ்ஞானம் நசித்தல் விடிவின்தாகிய மோகூதம் இருக்கின்றது. என்றாலும் கற்பித்ததின் நிவிருத்தி அதிஷ்டான வடிவமாம். அஞ்ஞானமும் அதன் காரியமும் கற்பிதமா மாகலின் அவற்றின் நிவிருத்தி அதிஷ்டானப் பிரஹ்ம வடிவமாம். ஆதலால் அபாவரூபம் மோகூத மன்று. ஆனால் பிரஹ்மரூபமா யிருத்தலால் மோகூதம் பாவ ரூபமாம். அகன்கண் துவம்சத்தி னிலக்கணஞ் செல்லுமாயின் அதிவியாப்தியுண்டி. ஆதலால் ஸாதி யநந்தமாகிய அபாவ மெதுவோ. அது பிரத்துவம்சாபாவ மெனப்படுகின்றது. உற்பத்தி நாளாய் அபாவ மெதுவோ அது சாமயிகாபாவ மெனப்

யாண்டு ஒருகாலத்துப் பதார்த்த முளதார்

தாகின்றதோ, ஆண்டுப் பதார்த்த சூனிய

த்தின் சாமயிகாபாவ முண்டாகின்றது. எ

வற்றிற் குட முதலியன ஓர் காலத்தி லு

வாகின்றன. ஆண்டுக் கட சூனியகாலச

லியவற்றில் கட முதலியவற்றின் சாமயிகாபாவ மிருக்கின்ற சமய விசேஷத்தி லுண்டாய்ச் சமய விசேஷத்தில் நஷ்டப தெதுவோ அது சாமயிகாபாவ மெனப்படுகின்றது. பூதல, னின்றங் கடத்தை வேறிடத்திற் கொண்டுபோயின், அப்பே கடத்தி னபாவம் பூதலத்திலுண்டாகின்றது. அப்பூதலத்திற்கு கடத்தைக் கொண்டுவரின், அப்போது கடத்தின் அபாவம் பூ த்தில்நஷ்டமாகின்றது. இவ்வாற்றாற்சாமயிகாபாவம் உற்பத்தி முடையதாம். உற்பத்தியுடைய அபாவம் பிரத்துவம்சாபாவ கின்றமையால் ஆண்டு அதிவியாப்தி நீக்குதற்பொருட்டுச் சாமயி பாவத்தின் இலக்கணத்தில் நாச மென்னும் பதஞ் சொல்லப் ப்டிருக்கின்றது. பிரத்துவம்சாபாவமும் உற்பத்தியுடைய அப மாயினும் நாசமுடைய தன்று. ஆதலால் நாசமென்னும் பதக் கூறின் அதிவியாப்தி தோஷமின்று. நாசமுடைய அபாவத் த் சாமயிகாபாவ மெனின் பிராகபாவத்தில் அதிவியாப்தி யுண்ட ழும். ஆதலால் சாமயிகாபாவத்தினிலக்கணத்தில் உற்பத்தியெ னும் பதம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இலக்கணத்தில் உற்பத் யென்னும் பதத்தின் பிரவேசத்தால் பிராகபாவத்தின் அதிவியாப் யின்று. ஏனெனின், பிராகபாவத்தின் நாசமோ வுண்டாகின்ற ஆனால் அது அநாதியாயிருத்தலின் உற்பத்தியாகிறதில்லை. சா யிகாபாவத்தினிலக்கணத்தில் அபாவமென்னும் சொல்லைச் சேர் காது, உற்பத்தி நாசமுடையதனைச் சாமயிகாபாவ மெனக் கூறிக் கட முதலியவற்றில் அதிவியாப்தி யுண்டாம். ஏனெனின், கட முதலியனவும் பூத பெளதிகமான அநேக பதார்த்தங்களும் உ பத்தி நாசமுடையனவாயிருக்கின்றன. அபாவ பதத்தின் பிரவே த்தால் கட முதலியவற்றிற்குப் பாவ ரூபத்துவம் இருத்தலால் அவற்றில் சாமயிகா பாவத்தினது இலக்கணத்தின் அதிவியாப் யின்று. இவ்வாற்றாற் பூதல முதலியவற்றில் கட முதலியவற்றில் உற்பத்தி நாசமுடைய அபாவம் சாமயிகாபாவமாம். அந்நியோந் யாபாவத்திற்கு வேறாய் உற்பத்திநாசமின்றிய அபாவமெதுவோ அது அந்நியநீதாபாவ மெனப்படும். யாண்டு எக்காலத்திலும் எ பதார்த்த மிருப்பதில்லையோ, ஆண்டு அப்பதார்த்தத்தின் அந்நி நீதாபாவம் சொல்லப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: வாயுவில் உருவ எக்காலத்து மிருப்பதில்லை; ஆண்டு உருவத்தின் அந்நியநீதாபாவ மிருக்கின்றது. அங்ஙனமே கந்தமும் வாயுவில் எப்போது மிருப்ப

இல்லை. ஆதலால் வாயுவில் கந்தத்தின் அந்நியந்தாபாவ மிருக்கின்
 தது. சிநேக குணம் நீர் மாத்திரத்தி னிருக்கின்றது. பிறவற்றில்
 ப்போது மிருப்பதில்லை. ஆதலால் ஜல மல்லாத வேறு பதார்த்த
 களில், சிநேகத்தின் அந்நியந்தாபாவம் இருக்கின்றது. ஆத்மாவி
 னிடத்து உருவம் இரசம் கந்தம் பரிசம் சப்த மென்பன என்று
 மிருப்ப தில்லை. ஆதலால் உருவ முதலியவற்றின் அத்தியந்தாபா
 வம் ஆத்மாவிலிருக்கின்றது. பிருதிவியினும் ஜலத்தினும் இரசம்
 இருக்கின்றது. பிறவற்றில் என்று மிருப்பதில்லை. ஆதலால் பிரு
 திவி ஜலங்களுக்கு வேறாய் பதார்த்தங்களில் இரசத்தின் அந்நிய
 அபாவ மிருக்கின்றது. பிருதிவித்தன்மைச் சாதி பிருதிவிமாத்
 அத்தி னிருக்கின்றது. ஜலமுதலியவற்றில் என்று மிருப்பதில்லை.
 த், ஆதலால் ஜலமுதலியவற்றில் பிருதிவித்தன்மையின் அந்நியந்தாபாவ
 க இருக்கின்றது. பிராமணனுக்கு வேறாய் கூத்திரியர் முதலியோ
 சிடத்துப் பிராமணத்தன்மையென்று மிருப்பதில்லை. ஆதலால் கூத்
 மிரியர் முதலியோரிடத்துப் பிராமணத்தன்மையின் அந்நியந்தாபாவ
 ிருக்கின்றது. ஆகாயம் காலம் திக்கு ஆத்மாவென்பன வியாபகம்.
 த், அவற்றில் என்றும் கிரியை யுண்டாகிற் தில்லை. ஆதலால் ஆகாய
 முதலியவற்றில்கிரியையின் அந்நியந்தாபாவமிருக்கின்றது. பிருதிவி
 அலம் தேயு வாயு மனமென்பவற்றில் கிரியை யுண்டாகின்றது.
 உகாலத்துக் கிரியையின் அபாவம் உண்டாகின்றது. ஆதலால்
 பிருதிவி முதலியன கிரியை யின்றியவாகுங் காலத்துப் பிருதிவி
 ஜலம் தேயு வாயு மனது என்பவற்றில் கிரியையின் அத்தியந்தா
 பாவமில்லை; அங்ஙனமே சாமயிகாபாவமு மில்லை. ஏனெனின்,
 சாமயிகாபாவம் திரவிய மாத்திரத்திற் குண்டாகின்றது. கிரியை
 க்குச் சாமயிகாபாவம் சம்பவிப்பது என்பதை மேற்கூறுவாம்.
 ஆதலாற் சாமயிகாபாவமும் இல்லை. ஆனால் பிருதிவி முதலிய
 வைந்தினும் கிரியையின் பிராகபாவமும் துவம்ஸாபாவமு மிருக்
 கின்றன.

கூ.அ. நான்கு சம்ஸர்க்காபாவங்களுக்கும்
 பிரதியோகியோடு விரோதமும், அந்நியோந்
 நியாபாவத்திற்கு அவிரோதமு முண்டெனல்.

இவ்வாற்றாற் பூதல முதலியவற்றில் யாண்டுக் கடமுதலியன
 ஓர் காலத்து இருந்து, ஓர் காலத்திலிருப்ப தில்லையோ, ஆண்டு

முழுவதும் சாமயிகாபாவமாம்; அத்தியந்தாபாவ மின்று, வ
 னின், அபாவத்திற்குப் பிரதியோகியோடு விரோதமிருக்கின்
 யாண்டுப் பிரதியோகி யுளதோ, ஆண்டு அபாவம் இருப்பது
 ஆனால் அபாவத்தின் அபாவம் இருக்கின்றது. யாண்டுப் பூதல
 லியவற்றில் ஓர் காலத்திற் கடமுதலியன விருந்து ஓர் கா
 இருப்பதில்லையோ, ஆண்டு அத்தியந்தாபாவம் அங்கீகரிக்கின்ற
 தியந்தாபாவம் நித்தியமா மாகலின் கட காலத்திலும் கட,
 அத்தியந்தாபாவம் இருத்தல் நேருதலான் அத்தியந்தாபா
 திற்குத் தனது பிரதியோகியோடு விரோத மின்மையுண்டா
 ஆதலாற் பூதல முதலியவற்றிற் கட முதலியவற்றின் அ
 யந்தா பாவம் சம்பவியாது. எங்ஙனம்: கடத்தின் உற்பத்திக்
 முன் கபாலத்தில் கடத்தின் பிராகபாவம் இருக்கின்றது. க
 மாகிய பிரதியோகி யுண்டாகவே கபாலத்தில் கடத்தின் பிரா
 பாவமிருப்பதில்லை; அதன் நாச முண்டாய்விடுகின்றது. ஆதலா
 பிராகபாவத்திற்குப் பிரதியோகியோடு விரோதம் இருக்கின்ற
 அங்ஙனமே கடத்தின் பிரத்தொம்ஸாபாவம் இருக்குங் காலத்
 கடமிருப்பதில்லை, கடமிருக்குமளவும் கபாலத்திற் கடத்தின்
 த்துவம்ஸாபாவம் உண்டாகிவந்தில்லை. ஆதலால் பிரத்துவம்
 பாவத்திற்கும் பிரதியோகியோடு விரோதமிருத்தல் வெளிப்ப
 யாம். அங்ஙனமே பூதலமுதலியவற்றிற் சையோக சம்பந்தத்த
 கடமுதலியன விருக்குமளவும் பூதல முதலியவற்றிற் கடமுத
 வற்றின் சாமயிகாபாவ மிருப்பதில்லை; ஆனால் எதுவரையில்
 முதலிய பிரதியோகி பூதல முதலியவற்றி லில்லையோ, அதுவ
 யில் சாமயிகாபாவ மிருக்கின்றது. கடமுதலிய பிரதியோகி வந்த
 விடுமாயின், அப்போது சாமயிகாபாவத்திற்கு நாச முண்டாகி
 றது. வந்த கடத்தை யெடுத்துக்கொள்ளின், அப்போது சாம
 காபாவம் மீண்டு முண்டாகின்றது. இதனாற்றான் 'சாமயிகாபாவ
 திற்கு உற்பத்திநாசங்களை யங்கீகரித்திருக்கின்றனர். இவ்வாற்றா
 சாமயிகாபாவத்திற்கும் பிரதியோகியோடு விரோதம் இருப்ப
 வெளிப்படையாம். எங்ஙனம் பிராகபாவ முதலியவற்றிற்குப் பிர
 யோகியோடு விரோத மிருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே அத்தியந்த
 பாவத்திற்கும் பிரதியோகியோடு விரோதம் சொல்லுதல் வேண்
 டும். சகல அபாவங்களுக்கும் பிரதியோகியோடு விரோத மிருக்
 கின், எந்தக்காலத்திற் பூதலத்திற் கடம் வைக்கப்பட்டதாகின்ற

பிரகாசம்.] சா.அ. நான்-பிர-அந்-அவி-உள. கருக

தோ, அந்தக் காலத்தில் கடத்தின் அந்நியோந்நியாபாவம் பூதலத்தி லிருக்கலாகாது; கடமுடைய பூதலத்தில் கடத்தின் அந்நியோந்நியாபாவ மிருக்கின்றது. ஏனெனின், பேதத்தினை அந்நியோந்நியாபாவ மென்பர். அதனைத் தன்னின் வேறுயதன்மை யென்றும், பின்னத் தன்மை யென்றும், வேற்றுமை யென்றும் கூறுவர். கடமுடைய பூதலமு் கட சொரூப மன்று; கடத்தின் வேறுயதெனப்படும். இவ்வாற்றாற் கடமுடைய பூதலத்திற் கடத்தின் அந்நியோந்நியாபாவம் இருக்கின்றது. ஆதலால் கடத்தின் அந்நியோந்நியாபாவத்திற்குக் கடரூபப் பிரதியோகியோடு விரோதம் உண்டாம். அங்ஙனமே பட முதலியவற்றின் அந்நியோந்நியாபாவத்திற் பட முதலியவற்றோடு விரோத மில்லை. ஆதலால் எல்லாபாவங்கட்கும் பிரதியோகியோடு விரோத மிருப்பதாகக் கூறுவது சம்பவியாது. ஆனால் சில அபாவங்கட்குப் பிரதியோகியோடு விரோதமிருக்கின்றது; சிலவற்றிற்கு விரோதமில்லை.

பிராகபாவ முதலிய திருஷ்டாந்தத்தால் அத்தியந்தா பாவத்திற்குப் பிரதியோகியோடு விரோதம் சாதிக்கின், அப்போது அந்நியோந்நியா பாவ திருஷ்டாந்தத்தால் அத்தியந்தா பாவத்திற்குப் பிரதியோகியோடு அவிரோதமும் சித்திக்கும். ஆதலால் கடத்தின் அந்நியோந்நியாபாவம்போலக் கடத்தின் அத்தியந்தாபாவமும் கடத்தின் அதிகரணத்திற் சம்பவிக்கின்றது.

ஆதலால் கடத்தின் அதிகரணத்தில் கடத்தின் அத்தியந்தாபாவம் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஏனெனின், அபாவம் இருவகைத்தாம்:—சமர் அந்நியோந்நியாபாவம், மற்றொன்று சம்சர்க்காபாவம். சம்சர்க்காபாவம் நால்வகைப்படும். இவ்வாற்றான் ஐவகையபாவம் உண்டாம். அவற்றுள், அபாவத்தன்மைத் தர்மம் எல்லாவற்றினும் சமானமாம். நிஷேதமுக வுணர்ச்சிக்கு விஷயமார் தன்மையும் எல்லா அபாவங்களிலும் சமானமா யிருக்கின்றது. என்றாலும் அந்நியோந்நியாபாவத்தினும் நால்வகைச் சம்சர்க்காபாவத்தில் வேற்றுமை அநேக விதமாயுள்ளது. எந்தவாக்கியத்தில் பிரதியோகியோடு அந்நியோகியோடு யறிவிக்கும்பின்னவிபக்திகளை (வெவ்வேறுவேற்றுமைகளை) யுடைய பதங்க ளுள்ளோ, அவ்வாக்கியத்தால் சம்சர்க்காபாவத்தின் பிரதிபி யுண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: உற்பத்திக்கு முன் கபாலத்தில் கட மில்லையென்னும் வாக்கியத்தில் அந்நியோகி

வாயம் தந்துவில் இருக்கின்றது. இவ்வாற்றாற் படத்தின் நீலரூபத்தோடு தந்துவின் நீல ரூபம் சமாநுதிகரண மாம். தந்துவின் நீல ரூபம் சாட்சாத் சம்பந்தத்தால் தந்துவில் இருக்கின்றது. அதன் கண்ணே படவாயிலாகப் பரம்பரைச் சம்பந்தத்தால் படத்தின் நீலரூபம் இருக்கின்றது. ஆதலால் படத்தின் நீல ரூபத்தினும் தந்துவின் நீலரூபம் தடஸ்தமாகாதிருத்தலின் அதற்கு நிமித்த காரணம் சம்பவியாது. ஆனால் படத்தினது நீலரூபத்தின் சமவாயி காரணமாகிய படம் யாதோ அதன் சம்பந்தி தந்துவின் நீலரூபமாம். படத்தின் நீலரூபத்தினை யுண்டுபண்ணுவதா யிருத்தலின், அதன் அசமவாயி காரணம் தந்துவின் நீலரூபமாம். தந்துவின் நீலரூபமும் படமுகிய இரண்டும் தந்துவில் சமவாய சம்பந்தத்தால் இருக்கின்றன. ஆதலால் சமானுதிகரண சம்பந்தத்தால் தந்துவின் நீல ரூபம் படத்தின் சம்பந்தியாம். எங்ஙனம்: காரியத்தினது உருவத்தின் அசமவாயிகாரணம் உபாதானத்தின் உருவமாம். அங்ஙனமே இரச கந்த பரிசங்களிலும் அறிந்துகொள்ளுக. சகல குணங்களின் உற்பத்தியிலும் எவ்வாற்றால் குணத்தின் கிரியை அசமவாயி காரணமாகமோ, அது நியாய வைசேஷிய நூல்களில் விளக்கமா யுளது. உபயோகமில்லாமை கண்டு விரிவஞ்சி விடுத்தனம்.

சையோகத்தின் பிரசங்கம் அநேக இடங்களில் வருகின்றது. ஆதலால் குணத்தின் உற்பத்தியில் கிரியை அசமவாயி காரணமா தற்கு உதாரணம் சொல்லுதற்பொருட்டுச் சையோகத்தின் உற்பத்தியைக்கூறுவாம்:—சையோகம் இருவகைத்தாம். ஒன்று கர்மஜ சையோகமும், மற்றொன்று சையோகஜ சையோகமுமாம். எதன் உற்பத்தியில் கிரியை அசமவாயி காரணமாகின்றதோ அது கர்மஜ சையோகமெனப்படுகின்றது. சையோகமாகிய அசமவாயி காரணத்தால் உண்டாவது எதுவோ அது சையோகஜ சையோகமெனப்படுகின்றது. கர்மஜ சையோகமும் அந்நியநா கர்மஜம், உபயதக் கர்மஜமென்றும் பேதந்தால் இருவகையினதாம். சையோகத்தின் ஆசிரயமும் இரண்டாம். அவற்றுள் ஒன்றன் தொழிலால் எச் சையோகமுண்டாகின்றதோ அது அந்நியநாகர்மஜசையோகமெனப்படுகின்றது. பறவையின் தொழிலால் விருகூத்திற்கும் பறவைக்கும் உண்டாகும் சையோகம் அந்நியநாகர்மஜசையோக மெனப்படுகின்றது. ஆண்டு விருகூமும் பட்சியும் சமவாயிகாரணமாம். சையோகத்தின் சமவாயிகாரணமாகிய பட்சியினிடத்து அதன் கிரியை

க்குச் சமவாயசம்பந்தமிருத்தலின் பட்சிவடிவமாகிய சமவாயிகாரணத்தின் சம்பந்தமுடையதாய்ப் பட்சி விருட்சங்களின் சையோகத்தை யுண்டுபண்ணுவது பட்சியின் தொழிலாம். ஆதலால் பக்ஷி விருகூங்களினது சையோகத்தின் அசமவாயிகாரணம் பட்சியின் தொழிலாம். இது அந்நியதர கர்மஜ சையோகத்துக்கு உதாரணம். ஆட்டுக்கடாக்கள் இரண்டன் தொழிலால் அக்கடாக்கள் இரண்டற்கும் உண்டாகும் சையோகம் எதுவோ அது உபய கர்மஜ சையோகமாம். ஆட்டுக்கடாக்களிரண்டின் சையோகத்தில் இரண்டு கடாக்களும் சமவாயி காரணமாம். அவற்றின் தொழில் அசமவாயி காரணமாம். யாண்டுக் கையின் தொழிலால் கைக்கும் விருகூத்திற்கும் சையோகம் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டுக் கையும் விருகூமும் ஒன்றற்கொன்று சையுத்தமாம். இந்த விவகாரத்தைப்போல காயமும் விருகூமும் சையுத்தமாம். இவ்விதவிவகாரமும் உண்டாகின்றது. சையுக்கீந்மென்பது சையோகமுடையதாம். அந்த ஸ்தானத்தில் கை விருகூங்களினது சையோகத்திலோ கையிந்தொழில் அசமவாயி காரணமாம். காயத்தினிடத்திலாவது விருகூத்தினிடத்திலாவது கிரியை உண்டாகுமாயின், காய விருகூங்களின் சையோகமும் கிரியா ஜந்தியமாதல் சம்பவிக்கும். தருவிற்போலக் காயத்திலும் கிரியை இல்லை. ஏனெனின் சகல அவயவங்களிலும் தொழில் உண்டாகுமாயின், ஆண்டு அவயவிக்குத் தொழில் உண்டாகும். கையிற்கு அந்நியமாகிய சகல அவயவங்களும் நிச்சலமாய் இருத்தலால் காயத்திற்குத் தொழில் கூறுதல் சம்பவியாது. ஆதலால் காயதருக்களின் சையோகத்தில் கிரியை அசமவாயிகாரணமாமென்று கூறுதல் சம்பவியாது. ஆனால் அந்நியதர கர்மஜமாகிய அஸ்ததரு சையோகமே காயதரு சையோகத்தின் அசமவாயி காரணமாம். ஏனெனின் காய தரு சையோகத்தின் சமவாயி காரணமாகிய காயம் எதுவோ, அதனிடத்தும் சுவசமவாயிசமவேதத்தன்மைச் சம்பந்தத்தால் சம்பந்தமுடையது அஸ்ததரு சையோகமாம். காயதரு சையோகத்தை உண்டுபண்ணுவதுமாம்; ஆதலால் அசமவாயி காரணமாம். சுவ என்பது அஸ்ததரு சையோகம், அதன் சமவாயி அஸ்தம், அதனிடத்துச் சமவேதமாகிய காயம் எதுவோ அதன் சமவேதத் தன்மைத் தர்மமே சம்பந்தமாம். இவ்வகைப் பரம்பரைச் சம்பந்தம் சாமாநாதிகரணி சம்பந்தத்தில் பரியவசானமா (முடிவுபெறு) கின்றது. ஒரு அதிகரணத்தில் இருத்தலைச் சாமாநாதிகரணமென்பர்.

எவற்றிற்கு ஒரு அதிகரணத்தில் இருப்பு உளதாகின்றதோ அவற்றைச் சமாநாதீகரணமென்பர். ஈண்டு அஸ்த தரு சையோகம் சமவாய சம்பந்தத்தால் அஸ்தத்தில் இருக்கின்றது; காயமும் சமவாய சம்பந்தத்தால் அஸ்தத்தில் இருக்கின்றது. ஆதலாலிரண்டும் சமாநாதிகரணமாம். அவற்றிற்கும் சமாநாதீகரணிய சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஈண்டுக் காயமும் சையோகமும் அஸ்தத்தில் சாக்ஷாத் சம்பந்தத்தால் இருக்கின்றன; ஆதலால் சமாநாதிகரணமாம். அங்ஙனமே ஒன்று சாக்ஷாத் சம்பந்தத்தாலும் மற்றையது பரம்பரைச் சம்பந்தத்தாலும் இருக்கின், அவையும் சமாநாதீகரணமென்படும்; அவற்றிற்குச் சமாநாதீகரணிய சம்பந்தம் சொல்லப்படுகின்றது. இது பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அஸ்ததரு சையோகத்தின் உணர்ச்சி யுண்டாகவே காய தரு சையோகத்தின் உணர்ச்சி யுண்டாகின்றது. அஸ்த தருக்களின் சையோகத்தைக் காணானுயின் அவனுக்குக் காயதரு சையோகத்தின் உணர்ச்சி யுண்டாவதில்லை. ஆதலால் காயதரு சையோகத்திற்கு அஸ்த தரு சையோகம் காரண மாம். இது சையோகஜசையேர்கத்திற்கு உதாரணமாம். இச்சையோகத்தினையே காரணகாரண சையோக ஜநீய காரியாகாரிய சையோக மென்பர். ஈண்டுஇரண்டு சையோகமுண்டு. ஒன்று அஸ்ததருக்களின்சையோகம்; அது ஷேதுசையோகமாம். மற்றையது காயதருக்களின் சையோகமாகிய பல சையோகமாம். இவ்விடத்துக் காரணமென்னும் சொல்லால் பல சையோகத்தினது ஆசிரயத்தின் சமவாயிகாரணம் கொள்ளப்படுகின்றது. ஆதலால் பல சையோகத்தின் ஆசிரயம் காயம் தருவென்னுமிரண்டுமாம். அவற்றுள் காயத்தின் சமவாயிகாரணம் அஸ்தமாம். ஆதலால் காரணமெனும்சொல்லால் அஸ்தம் (கை)கொள்ளப்படுகின்றது. அகாரணமென்னும் சொல்லால் தரு கொள்ளப்படுகின்றது. ஏனெனின் காயத்திற்காவது தருவிற்காவது சமவாயிகாரணம் தருவாகாதிருத்தலின் அகாரணமாம். அங்ஙனமே ஷேதுசையோகத்தின் ஆசிரயத்தால் உண்டாகியது காரியம் என்னும் சொல்லாம் கொள்ளப்படுகின்றது. ஷேது சையோகத்தின் ஆசிரயத்தால் உண்டாகாதது அகாரியமென்னும் சொல்லால் கொள்ளப்படுகிறது. ஷேது சையோகத்தின் ஆசிரயம் ஹஸ்தமும் தருவுமாம். அவற்றுள் அஸ்த ஜநீயமாகிய காயமெதுவோ அது காரியமாம். ஹஸ்தத்தினாலும் அங்ஙனமே தருவினாலும் ஆக்கப்

படாத தரு எதுவோ அது அகாரிய மாம். இவ்வாற்றும் காரணமாகிய ஹஸ்தம் அகாரணமாகிய தரு என்பவற்றின் சையோகத்தால் காரியமாகிய காயம் அகாரியமாகிய தரு என்பவற்றின் சையோக முண்டாகின்றது. ஆதலால் இச்சையோகத்தினைக் காரணகாரணசையோகஜநீய காரியகாரியச்சையோகமென்பர். சையோகஜ சையோகம் இவ்வகையினதேயாம். பிறவகையாற் கர்மஜசையோகமேயாம். யாண்டுக் கபாலத்தின் தொழிலால் கபாலம் இரண்டின் சையோகம் உண்டாகின்றதோ, கபால சையோகத்தால் கபாலா காயங்களின் சையோகம் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் அது கர்மஜ சையோகமேயாம்; சையோகஜசையோகமன்று. ஏனெனின் எக்கபாலத்தின் தொழிலால் கபாலம் இரண்டின் சையோகம் உண்டாகின்றதோ, அக்கபால கர்மத்தினுனே கபால ஆகாயங்களின் சையோகமும் உண்டாகின்றது. கபாலம் இரண்டின் சையோகமும் கபால ஆகாயங்களின் சையோகமுமாகிய இரண்டும் ஒரு கூணத்தில் உண்டாகின்றன. அவற்றிற் கொன்றற்கொன்று காரிய காரணத்தன்மை சம்பவியாது; ஆதலால் கபாலம் இரண்டின் சையோகத்தைப்போலக் கபால ஆகாயங்களின் சையோகமும் கபாலத்தின் தொழிலானே உண்டாகுதலான் கர்மஜ சையோகமேயாம். முற் கூறிய பிரகாரத்தாற் காரணகாரண சையோக ஜநீய காரியகாரிய சையோகம், அநீயநா கர்ம ஜசையோகம், அங்ஙனமே உபயகர்மஜ சையோகம் என்னும் பேதத்தால் ழுவகைச் சையோகமே யுளது. சில நூலாசிரியர் சகஜ சையோகத்தினையும் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். எங்ஙனம்: பொன்னில் மஞ்சள் நிறத்திற்கும் குருத்துவத்திற்கும் ஆசிரயமான பார்த்திவ பாகத்திற்கும், அக்கினி சையோகத்தால் நாசமாகாத திரவியத்தன்மையின் ஆசிரயத்தால் தைஜச பாகத்திற்கும் சகஜ சையோகம் உண்டு. சையோகமுடையதின் பிறப்போடு உண்டாவதனைச் சகஜசையோகமென்பர். சுவர்ணத்தைக் கேவலம் பார்த்திவமெனின் நிறைமுதலிய பார்த்திவத்தின் திரவியத்தன்மைக்கு அக்கினி சையோகத்தால் நாச முண்டாகுதலான்; சுவர்ணத்தின் திரவியத்தன்மைக்கும் அக்கினி சையோகத்தால் நாசம் உண்டாகுதல்வேண்டும். கேவலம் தைஜசமெனக் கொள்ளின் பொன் மையுருவம் குருத்துவமென்பவற்றின் அபாவ முண்டாதல்வேண்டும். ஆதலால் சுவர்ணத்தில் தைஜசபார்த்திவ பாகங்கள் சையுத்த மாம். மீமாம்ஸகர் நித்தியசையோகமும் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர்.

இவ்வாற்றான் திரவியத்தின் உற்பத்தியில் அசமவாயி காரணம் அவயவ சையோகமாம். குணத்தின் உற்பத்தியில் சிலவிடத்துக் குணமும் சிலவிடத்துக் கிரியையும் அசமவாயி காரணமாம். சமவாயிகாரண நிமித்த காரணங்களின் இலக்ஷணம் அதனிடத்துப் பொருந்தாது; ஆனால் சமவாயிகாரணத்தில் சம்பந்தமுடையதாய்க் காரியத்தை உண்டுபண்ணுவது யாதோ, அதுமூன்றாவதாகிய அசமவாயி காரணமாயிருத்தலின், சமவாயி அசமவாயி நிமித்தமென்னும் பேதத்தால் காரணம் முன்று வகைப்படும். இது நையாயிக வைசேஷிகரை அதுசரித்த நூல்களில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

கூக. இரண்டு காரணங்களை அங்கீகரித்தலோடு
மூன்றாவது அசமவாயிகாரணத்தைக் கண்டித்தல்.

அங்ஙனமாயினும் நியாயவைசேஷிகங்களுக்கு வேறான மதங்களில் உபாதானகாரண நிமித்தகாரண பேதத்தால் இருவகைக் காரணமே அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. எதனை நையாயிகர் அசமவாயி காரணமென்பரோ அதனையும் நிமித்தகாரணமென்றே கூறுவர். நிமித்தகாரணத்தின் இலக்ஷணம் அசமவாயிகாரணத்தில் இல்லையென்று முற்கூறியது யாதோ அதற்குச் சமாதானம் இதுவாம்:— காரியத்தின் தடஸ்தமாய்க் காரியத்தை உண்டுபண்ணுவது யாதோ அது நிமித்தகாரணத்தின் இலக்ஷணமாமென்பது மூவகைக் காரணவாதிகளின் கிரமப்படி சொல்லப்பட்டது. இருவகைக் காரணவாதிகளின் கிரமப்படியோ உபாதான காரணத்தின் வேறான காரணம் யாதோ அது நிமித்தகாரணமென்பபுகின்றது. அந்நிமித்தகாரணம் அநேக விதமாம். சிலவோ காரியத்தின் உபாதானத்திற் சமவேத மாம். எங்ஙனம்: கடத்தின் நிமித்தகாரணம் கபால சையோகமாம். அது கடத்தின் உபாதானகாரணமாகிய கபாலத்திற் சமவேதமாம். சில நிமித்தகாரணமோ காரியத்தின் உபாதானத்தினாலுபாதானத்திற் சமவேதமாம். எங்ஙனம்: படத்தினது உருவத்தின் நிமித்தகாரணம் தன்னுயின் உருவமாம்; அது பட உருவத்தின் உபாதானமாகிய படமெதுவோ அதன் உபாதானமாகிய தன்னுயிற் சமவேத மாம். அங்ஙனமே சில நிமித்த காரணம் கர்த்தா வடிவமாகிய சேதனமாம். அது சுவதந்திரமாம். அது கடத்தின் நிமித்தகாரணம் குலாலவைதாம். சில நிமித்தகாரணம் ஜடமாம். அது கர்த்தாவினது வியாபாரத்தின் அதீனமாம். அது கடத்திற்குக் காரணம்

பிரகாசம்.] ௧௧, இர-அங்-முன்-அச-கண்டித்தல். ௨௬௧

தண்ட முதலியவைகளாதல் போலவாம். இவ்வாற்றான் நிமித்த காரணத்துக்கு அனேக பேதங்களுண்டு. சிறிது வேற்றுமையினால் அசமவாயி காரணத்தன்மையை வேறாய் அங்கீகரிக்கின், கடத்தின் காரணமாகிய கபால சையோகத்திலும் கட உருவத்தின் காரணமாகிய கபால வருவத்திலும் காரணத் தன்மையின் பேதம் அங்கீகரித்தல் வேண்டும். ஏனெனின் கடத்தின் காரணமாகிய கபால சையோகமோ காரியத்தின் உபாதானத்தில் சமவேதமாம். கட உருவத்தின் காரணமாகிய கபால உருவம் காரியத்தின் துபாதானத்தின் உபாதானத்திற் சமவேதமாம். இவ்வாற்றான் விலகூண காரணங்கள் உளவேனும், அவ்விரண்டினையும் அசமவாயி காரணம் என்றே நையாயிகர்க்குறுவர். அவற்றுள் ஒன்றற்கொன்று விலகூண காரணமாதல் அங்கீகரிக்கப் படுவதில்லை. அங்ஙனமே சேதன ஜட பேதத்தால் வேற்றுமை உண்டு. என்றாலும் அவற்றை நிமித்தகாரணமென்றே கூறுவர். ஒன்றற்கொன்று விலகூண காரணமாதல் அவர்களிலும் அங்கீகரிக்கப்படுவதில்லை. மற்றும் நிமித்த காரணத்தில் அநேக வேறுபாடுகள் உள. சில காரியகாலத்து உள்ளனவாம்; சில காரியகாலத்தின் முற்காலத்துள்ளனவாம். எங்ஙனம்: ஜலபாத்திரத்தின் சந்நிதானத்தால் சுவரில் சூரியப் பிரபையின் பிரதிபிம்பம் உண்டாகின்றது. அதில் சந்நிதானத்திலுள்ள ஜலபாத்திரம் நிமித்தகாரணமாம். அதனை நீக்குதலால் பிரதிபிம்பத்தின் அபாவம் உண்டாகுதலான், சந்நிதியிலுள்ள ஜலபாத்திரம் காரியகாலத்திலிருக்கும் நிமித்தகாரணமாம். பிரத்தியகூ ஞானத்தில் விஷயம் நிமித்தகாரணமாகின்றது. அதுவும் காரியகாலத்துள்ளதாம். தண்டமுதலியன கடத்தின் நிமித்தகாரணமாம். அவை காரிய காலத்தின் முற்காலத்துள்ள நிமித்தகாரணமாம். இவ்வாறு நிமித்த காரணத்திலும் அசமவாயிகாரணத்திலும் அவாந்தரமான அனேக பேதங்கள் இருத்தலாலும் சமவாயிகாரணத்தின் வேறாயவற்றி விருவகைக்காரணத்தன்மையே அங்கீகரிக்கப் பட்டுள்ளது. சில விடத்து அசமவாயி காரணத்தன்மை யுள்ளது. சிலவிடத்து நிமித்தகாரணத் தன்மையுள்ளது. அங்ஙனமே சமவாயகாரணத்தின் வேறாய சகல காரணங்களிலும் ஒருவித காரணத்தன்மையினையே அங்கீகரித்தல்வேண்டும். அச்சமவாய காரணத்தின் வேறாய காரணத்தை அசமவாயி காரணமென்க, அல்லது நிமித்தகாரணமென்க. சமவாயிகாரண சம்பந்தமுடைமை, சம்பந்தமின்மையென்னும் அவாந்தரபேதத்தால் வேறு

பெயரிடல் பயனற்றதாம். ஆதலால் சமவாயிகாரண நிமித்தகாரண பேதத்தால் காரணம் இருவகைத்தாம்.

எங்ஙனம் அசமவாயிகாரணம் நிமித்தகாரணங்களுக்கு வெவ்வேறு பெயரினால் பிரயோஜனம் இல்லையோ, அங்ஙனமே சமவாயிகாரண நிமித்தகாரணங்களுக்கு ஒன்றற்கொன்றுள்ள வேற்றுமை உணர்ச்சியினாலும் புருஷார்த்தத்தின் அடைவு உண்டாத லில்லை. உலகத்திலும் காரணத்தன்மை மாத்திரமே பிரசித்தமாம். சமவாயி காரணத் தன்மை நிமித்த காரணத் தன்மைகள் பிரசித்தம் அன்று. ஆதலால் உலகவியவகாரத்தின் ஞானமுமிருவகைக்காரணத்தன்மையை நிரூபித்தற்குப் பயனாவதில்லை. ஆனால் காரிய காரணத்தன்மையின் வியவகாரம் உலகத்தில் உண்டாகின்றது. ஆதலால் எதன் இருப்பால் காரியத்தின் உற்பத்தி உண்டாகின்றதோ, எதன் இன்மையினால் காரியத்தின் உற்பத்தி உண்டாகிறதில்லையோ, அப்படிப்பட்ட காரியத்திற்கு மறைப்பின்றிய முற்காலத் திருப்பது எதுவோ அது காரணமெனப்படுகின்றது. இவ்வாற்றும் காரணத்திற்குச் சாதாரண இலக்ஷணமே சொல்லுதல் வேண்டும். அதன் பேதம் இரண்டை நிரூபித்தலும் நிஷ்பிரயோஜனமாம் என்று ஒருவன் கூறின், அச்சங்கைக்குச் சமாதானம் வருமாறு:—காரணத்தின் பேதமிரண்டனையும் நிரூபித்தலால் புருஷார்த்தசித்தி அல்லதுலோக வியவகாரசித்தி என்னும் பிரயோஜனம் இல்லையாயினும், புருஷார்த்தத்திற்கு ஏது அத்தைவத ஞானமாம். அதன் உபயோகி இருவகைக்காரணநிருபணமாம். அங்ஙனமன்றோ? சர்வஜகத்திற்கும் காரணம் பிரஹ்மமாம். காரணத்திற்கு அபின்னமாய்க் காரிய மிருத்தலால் சகல ஜகத்தும் பிரஹ்மமாம்; அதனின் வேறன்று. இதனைக் கேட்டு ஞான விருப்புடையோனுக்கு இத்தன்மைச்சங்கை யுண்டாகின்றது:—காரணத்திற்கு வேறாய்க் காரியம் இராதாயின் தண்டம் குலாலன் முதலியவற்றினின்றும் கடம் வேறுகலாகாது என்பதாம்.

அதற்கு இது சமாதானமாம்:—உபாதான நிமித்தபேதத்தால் காரணம் இரண்டுவகையினதாகின்றது. அவற்றுள் உபாதானகாரணத்திற்கு அபிந்நமாய்க் காரியமுண்டாகின்றது. அது மண்திரளிற்கு அபிந்நமாய்க் கடமும், சுவர்ணத்திற்கு அபிந்நமாய்க் கடக குண்டலாதிகளும், இரும்பிற்கு அபிந்நமாய்க் கத்தி முதலியனவும்

இருத்தல்போலவாம். நிமித்தகாரணத்திற்கு அபிந்நமாய்க் காரிய மிராது; பிந்நமாகவே இருக்கும். அங்ஙனமே பிரஹ்மமும் ஜகத் திற்கு உபாதானகாரணமாம். ஆதலால் சகல ஜகத்தும் பிரஹ்ம மேயாம்; அதனின் வேற்று. இவ்வாறு காரணத்தினது பேதம் இரண்டின் நிரூபணம் அத்தவத ஞானத்திற்கு உபயோகியாம். வேறு வகையாகக் காரணங்களுக்கு ஒன்றற்கொன்று விலக்கூணத் தன்மையை நிரூபித்தல் பயனிலதாம். ஆதலால் தத்துவஞான உப யோகியான பதார்த்தத்தை நிரூபிக்கும் நூல்களில் காரணத்தின் மூன்றாவது பேதத்தை நிரூபித்தல் அசங்கதமாம்.

நியாய வைசேஷிகத்தை அறுசரித்த நூல்களில் தத்துவ ஞான உபயோகியான பதார்த்தங்களை நிரூபிப்பதாகப் பிரதிஞ்ஞை செய்து, தத்துவஞானத்தில் அத்தியந்தம் உபயோகமில்லாதன வாகிய பதார்த்தங்களை விஸ்தாரமாக நிரூபித்தலால் பிரதிஞ்ஞா பங்கம் உண்டாகின்றது. “தத்துவ ஞானத்திற்கு ஏது மன்னமாம்; ஆத்மா பிற பதார்த்தத்தின் பின்னமாம்; ஆத்மத் தன்மையால்; எது பிறிதின் பின்னமாகாது பிறிதாகாமோ அது ஆத்மாவன்று, கடம்போல என்னும் வெதிரேகி அனுமானத்தால் ஆத்மாவினிடத்துப் பிறிதின் பேதத்தின் அநுமிதி ஞானம் உண்டாகின்றது. அது மனைமென்படுகின்றது. பிற பதார்த்தங்களின் ஞானம் இன்றி ஆத்மாவினிடத்துப் பிற்பேதத்தின் ஞானம் சம்பவியாது. ஏனெனின் பிரதியோகி ஞானமின்றிப் பேத ஞானமுண்டாகாது. ஆதலால் ஆத்மாவினிடத்துப் பிற்பேதத்தின் அநுமிதி வடிவமாகிய மகரத்திற்கு உபயோகியான பிற பதார்த்தங்களின் நிரூபணமும் தத்துவஞானத்திற்கு உபயோகியாம்” என்று தார்க்கிகர் கூறுகின்றனர். அது சம்பவியாது. ஏனெனின், கேட்ட அர்த்தத்தினை நிச்சயித்தற்கு அநுகூலமான பிரமேய சந்தேகத்தை நிவர்த்திக்கும் யுக்தியைச் சிந்தித்தலை மனைமென்பார். பேத ஞானத்தால் அனர்த்தம் உண்டாகின்றது. “ஸுவ-ஓவஜீஹ்ரு-நிச்சயமாக இவை யாவும் பிரஹ்மம்” என்றன் முதலிய வாக்கியங்களால் அபேதத்தில் சகல வேதங்களுக்கும் தாற்பரியமாம். “அதிதீயாவொஹ்யஹவதி-இரண்டாவதனால் பயமுண்டாகின்றது, ஸ்டெக்ராஸ்டேக்-போஹ்யாதியஹ்வநாவவஸூகி. எவன் ஈண்டுநாவைப்போலக் காண்கிருளே, அவன் மிருத்தியுவி

னின்றும் மிருத்தியுவை அடைகின்றான்” என்றன் முதலிய வேத வாக்கியங்களால் பேத ஞானம் நிந்திக்கப்பட்டுள்ளது. ஆதலால் பேதஞானத்திற்கு நேராகவாவது தத்துவ ஞானவாயிலாகவாவது புருஷார்த்தத்தை உண்பெண்ணுந் தன்மை சம்பவியாது. மனன பதத்தாலும் ஆத்மாவினின்றும் பிற பதார்த்தங்களினது பேதத்தின் உணர்ச்சி உண்டாகாது. மனனபதத்திற்குச் சிந்தித்தன்மாத் திரம் பொருளாம். வாக்கியார்த்தத்தின் அநுரோதத்தால் அபேத சிந்தனத்தில் மனன சப்தத்திற்குப் பரியவசானம் (முடிவு) உண்டாகின்றது. எவ்வாற்றானும் ஆத்மாவினின்றும் பிற பதார்த்தங்களின் வேற்றுமை மனன சப்தத்திற்குப் பொருளாகாது. ஆனால் பிற பொருட்களின் ஞானத்தினாலேயே புருஷார்த்த சாதனமாகிய தத்துவ ஞானத்தின் அடைவு உண்டாகுமாயின், சகல புருஷர்களுக்கும் தத்துவ ஞானத்தின் அடைவு உண்டாதல் வேண்டும், அல்லது ஒருவருக்கும் தத்துவ ஞானத்தின் அடைவுண்டாகாது. அஃது எங்ஙன மெனின்:— பிற பொருட்களின் சாமானிய ஞானம் அபேகழிக்கப் படுவதாயின், சாமானிய ஞானம் எல்லாப் புருஷர்களுக்கு மிருத்தலால், பிறபதார்த்தங்களின் ஞான பூர்வகமான பிறவற்றின் பேதஞானத்தால் சகலருக்கும் தத்துவ ஞான முண்டாதல் வேண்டும். சகல பதார்த்தங்களுக்கும் அசாதாரண தர்ம சுவரூபமான விசேஷ ரூபத்தால் பிறவற்றின் ஞானம் அபேகழிக்கப் படுவதாமெனின், சர்வஞ்ஞானிய ஈசுவரனன்றி மற்றெவருக்கும் அசாதாரண தர்மத்தால் எல்லாப் பிற பதார்த்தங்களின் ஞானமும் நிகழாது. ஆதலின் பிறவற்றின் உணர்ச்சி சம்பவியாமையால் பிறபேத உணர்ச்சி உண்டாகாமையின் ஒருவருக்கும் தத்துவஞான முண்டாகாது. இதனால் பிரமாண முதலியவற்றின் நிரூபணமின்றி அநேக பதார்த்தங்களை நிரூபித்தல் பயனில்லாததாதலால் காரணத்தில் மூன்றாவது பேதத்தை நிரூபித்தல் அபேகழிக்கப்படாததாம்.

X “பாவகாரியத்தின் உற்பத்தி மூலகைக்காரணத்தா லுண்டாகின்றது. ஐவகை அபாவமுண்டு. அவற்றுள் பிராகபாவமோ அநாதி சாந்தமாம். ஆதலால் அதற்கு நாசம் உண்டாகின்றது; உற்பத்தி உண்டாகிறதில்லை. அந்நியோந்நியாபாவமும் அந்நியந்தாபாவமும் அநாதி அநந்தமாம். ஆதலால் அவற்றிற்கும் உற்பத்தி உண்டாகிறதில்லை. சாமயிகாபாவம் சாதி சாந்தமாம். அதற்கு உற்பத்தி நாசம்

பிரகாசம்.] கூக. இர-அங்-மூன்-அச-கண்டித்தல். ௨௬௫

இரண்டுமுண்டு. பிரத்துவம்சாபாவம் அநந்த சாதியாம். ஆதலால் அதற்கு நாசமில்லை; உற்பத்தியுண்டு. இவ்வாற்றான் இரண்டு அபாவங்களுக்கும் உற்பத்தி உண்டாகுதலான் இரண்டும் காரியமாம். அவற்றிற்குச் சமவாயி காரண அசமவாயி காரணங்களோ சம்பவியா. ஏனெனின் எதனிடத்துச் சமவாய சம்பந்தத்தால் காரிய முண்டாகின்றதோ அது சமவாயிகாரணமெனப் படுகின்றது. எதனிடத்தும் சமவாயசம்பந்தத்தால் அபாவமிராது. ஆதலால் அதற்குச் சமவாயிகாரணம் சம்பவியாது. அசமவாயிகாரணத்தில் சம்பந்த முடையதாய்க் காரியத்தை உண்டுபண்ணுவதெதுவோ அது அசமவாயிகாரணமெனப் படுகின்றது. சமவாயி காரணம் இன்மையால் அதனிடத்துச் சம்பந்தித்துள்ளதாய்க் காரியத்தை யுண்டுபண்ணுவதொன்று சம்பவியாமையின், அபாவத்திற்கு அசமவாயி காரணமும் சம்பவியாது. ஆதலால் கேவல நிமித்தகாரணத்தால் சாமயிகாபாவமும் பிரத்துவம்சாபாவமும் உண்டாகின்றன. பூதல முதலிய தேசத்தில் கடத்தின் சாமயிகாபாவத்திற்குப் பூதலமுதலிய தேசத்தினின்றும் கடத்தை நகர்த்துதல் நிமித்த காரணமாம். கடத்தின் பிரத்துவம்ஸாபாவத்திற்கு நிமித்த காரணம் கடமாம். அங்ஙனமே கடத்தோடு தண்ட முதலியவற்றின் சையோகமும் கடத்துவம்சத்திற்கு நிமித்தகாரணமாம். இவ்வாற்றான் அபாவ காரியமோ நிமித்த காரணமாத்திரத்தால் பெறப்படுவதாம். அங்ஙனமாயினும் எல்லாப் பாவகாரியங்களும் மூவகைக் காரணத்தாற் பெறப்படுவனவா மென்பது நியமம்” என்று இவ்வாறு தார்க்கிகர் கூறுகின்றனர். இத்தார்க்கிகரது வசனத்திற்குச் சிருஷ்டியின் ஆதி காலத்தில் செய்யவேண்டுமென்னும் ஈசுவரனது விருப்பத்தால் பரமானுவில் எந்தத்தொழில் உண்டாகின்றதோ அதன்கண் வியபிசார முண்டு. ஏனெனின் அப்பரமானுவின் தொழிலுக்குப் பரமானு சமவாயி காரணமாம். ஈசுவர இச்சை முதலியன நிமித்த காரணமாம். பரமானுவில் சம்பந்தமுள்ள தொன்று கிரியையை யுண்டு பண்ணுவ தாமாயின் அசமவாயி காரணமாம். அப் பரமானுவின் கண்ணே சம்பந்த முள்ளதாய் அத்தொழிலை உண்டுபண்ணுவதொன்று இல்லையாகலின், சிருஷ்டியின் ஆரம்பத்தில் பரமானுவின் கிரியை காரணமிரண்டினால் ஆக்கப்படுவதாம். காரண முன்றினால் ஆக்கப்படுவ தன்று. ஆதலால் தார்க்கிகர் கூறிய நியமம் பொருந்தாது. சிந்தாநீந மதத்திலோ எல்லாப் பாவகாரியங்க

உசுசு விருத்திபேத-கியாதி-நிருபணமும் [ஏழாவது]

ளும் உபாதான நிமித்த காரணங்களால் ஆக்கப் படுவனவாமென்பது நியமம். அதற்கு எவ்விடத்தும் வியபிசாரம் இல்லை. யாண்டுக் காரணம் மூன்றினால் ஆக்கப்பட்ட காரியத்தினைக் கூறுகின்றார்களோ, ஆண்டும் தார்க்கிகரால் கொள்ளப்பட்ட அசமவாயி காரணமும் நிமித்தகாரணமேயாம். ஆதலால் சகல பாவ காரியங்களுக்கும் இருவகைக் காரணத்தால் பெறப்படுந் தன்மையுளது. இவ்வாற்றான் உபாதானம் நிமித்தமென்னும் வேறுபாட்டாற் காரணம் இருவகையின தாகின்றது. சாதாரணம் அசாதாரணம் என்னும் பேதத்தாலும் காரணத்திந்து இரண்டு பேதம் கூறுவர். ஈசுவரன் முதலிய ஒன்பதும் சாதாரண காரணங்களாம். அவற்றிற்கு வேறுகிய கடமுதலியவற்றின் கபாலமுதலியன அசாதாரண காரணங்களாம். அவற்றுள்ளும் சில நிமித்த காரணமும் சில உபாதான காரணமுமாம். உபாதானகாரண நிமித்த காரணங்களுக்கு வேறுகிய காரணம் அப்பிரசித்தமாம்.

க00. விருத்திஞானத்தின் உபாதான
நிமித்த காரணங்களும், சாமானிய
லக்ஷணமும்.

அந்தக்கரணத்தின் ஞான வடிவ விருத்திக்கு உபாதானகாரணம் அந்தக்கரணமாம். பிரத்தியக்ஷ முதலிய பிரமாணங்களும் அங்ஙனமே இந்திரிய சையோகமுதலிய வியாபாரங்களும் நிமித்த காரணமாம். ஈசுவரனது ஞான வடிவவிருத்திக்கு உபாதான காரணம் மாயையாம்; அதிருஷ்ட முதலியன நிமித்தகாரணமாம். பிரம விருத்திக்கு (மயக்கவுணர்ச்சிக்கு) உபாதான காரணம் அவித்தையும, நிமித்தகாரணம் தோஷமுமாம். இவ்வார்த்தை கியாதி நிருபணத்தில் விளக்கமாகும். இவ்வாறு விருத்தியின் காரணத்தை அறிந்துகொள்க.

விருத்தியின் இலக்ஷணம் நூலின் ஆரம்பத்திற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. விஷயத்தைப் பிரகாசிப்பித்தற்கு ஏதுவாகிய அந்தக்கரண அவித்தைகளின் பரிணாமம் விருத்தியெனப்படும் என்று விருத்தியின் இலக்ஷணம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. சில நூல்களில் அஞ்ஞானத்தைக் கெடுக்கும் பரிணாமம் விருத்தி எனப்படுகின்றது. பரோக்ஷ ஞானத்தினாலும் அசத்துவா பாதக அஞ்ஞானம்சத்தின் நாசம் உண்டாகின்றது. அல்லது விஷய சேதநத் துள்ள அஞ்

பிரகாசம்.] ௧௦௦. விருத்தி-உபா-நிமி-சாமா-லக்ஷ- உ௯௭

ஞானத்தின் நாசமோ அபரோகூ ஞானமின்றி உண்டாகிறதில்லை. பிரமாத்திரு சேதநத்துள்ள அஞ்ஞானத்தின் நாசம் பரோகூ ஞானத்தினாலும் உண்டாகிறது. ஆதலால் பரோகூவிருத்தியில் முற்கூறிய லக்ஷணத்தின் வியாப்தி இல்லை. அங்ஙனமாயினும் சுகதுக்கங்களின் ஞான வடிவமாகிய விருத்தியிலும், மாயாவிருத்தி வடிவினதாகிய ஈசுவரஞானத்திலும், அங்ஙனமே கிளிஞ்சில் வெள்ளி முதலியவற்றை விஷயிக்கும் பிரம ரூப அவித்தியா விருத்தியிலும் முற்கூறிய லக்ஷணத்தின் வியாப்தி இருக்கின்றது. ஏனெனின் முதலில் அறியப்படாத சுக துக்காதிகள் உண்டாகிப் பின்னர் அவற்றின் ஞானம் உண்டாகுமாயின் சுக முதலியவற்றின் ஞானத்தால் அவற்றின் அஞ்ஞானத்திற்கு நாசம் சம்பவிக்கும்; அறியப்படாத சுகதுக்காதிகளில்லை. ஆனால் சுகதுக்காதிகளும் அவற்றின் ஞானமும் ஒரேகாலத்தில் உண்டாகின்றன. ஆதலால் அறியப்படாத சுகதுக்காதிகளில்லாமையின் சுகதுக்காதிகோசவிருத்தியால் அஞ்ஞானத்தின் நாசம் சம்பவியாது. அங்ஙனமே ஈசுவரனுக்கு அசாதாரண வடிவத்தாற் சுகலபதார்த்தங்களும் எப்போதும் பிரத்தியக்ஷமாய்க் காணப்படுகின்றன. ஆதலால் அஞ்ஞானத்தி னின்மையால் மாயையின் விருத்திவடிவமாகிய ஞானத்தினாலும் அஞ்ஞானத்தின் நாசம் சம்பவியாது. கிளிஞ்சில் வெள்ளி முதலிய மித்தியா பதார்த்தங்களும் அவற்றின் ஞானமும் ஒரே காலத்தில் உண்டாகின்றன. ஆதலால் பிரமவிருத்தியி (மயக்க ஞானத்தி) னாலும் அஞ்ஞானத்தின் நாசம் உண்டாகாது. அங்ஙனமே தாரையாய்ச் செல்லும் விருத்தி உண்டாகுமாயின் ஆண்டும் முற்கூறிய லக்ஷணத்திற்கு இரண்டாவது முதலிய விருத்திகளில் அவ்வியாப்தி இருக்கின்றது. ஏனெனின் ஞானதாரை உண்டாகுமாயின், ஆண்டு முதல் ஞானத்தால் அஞ்ஞானத்தின் நாசம் உண்டாகவே இரண்டாவது முதலிய ஞானத்திற்கு அஞ்ஞானத்தைக் கெடுக்குந் தன்மை சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆதலால் பிரகாசிப்பிக்கும் பரிணாமத்தைவிருந்தீனப் என்பதன் தாற்பரியமிதுவாம்:—இருக்கிறது என்னும் வியவகாரத்திற்கு ஏதுவாகிய அவித்தை அந்தக்கரணங்களின் பரிணாமம் யாதோ அதுவிருந்தீனப்படுகின்றது. பிரகாசிப்பிக்கும் பரிணாமத்தினை விருத்தினினும், அறியப்படாத பதார்த்தங்களைக் கோசம் செய்யும் விருத்தியின்றான் பிரகாசிப்பிக்குந் தன்மை உண்டு. மறைக்கப்படாததைக் கோசரிக்கும் விருத்தியில் பிரகாசிப்பிக்குந் தன்மை இல்லை.

ஏனெனின் மறைக்கப்படாத சேதனத்தின் சம்பந்தத்தினுற்றானே விஷயத்தைப் பிரகாசிப்பித்தல் சம்பவித்தலால் விருத்தியில் பிரகாசிப்பிக்குந் தன்மைக் கற்பனை அயோக்கியமாம். ஆதலால் அருஞானத்தினைக் கெடுக்குந்தன்மையின்றி வேறுவித பிரகாசிப்பிக்குந்தன்மை சம்பவியாமையால், இரண்டாவது லக்ஷணத்திற்கும் முதல் லக்ஷணத்திற் குண்டானது போல சுக முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் விருத்தியில் அவ்விடப்பதி உண்டாகும். ஆதலால் இருக்கிறதென்னும் வியவகாரத்திற்கு ஏதுவான அவித்தை அந்தக் கரணங்களின் பரிணாமம் விருத்தி எனப்படுகின்றது. பரோக்ஷ விருத்தியிலும் இருக்கிறதென்னும் வியவகாரத்திற்கு, ஏதுவான தன்மை வெளிப்படையாம். கடமுதலியவற்றை விஷயிக்கும் அந்தக் கரண விருத்தியினைக் கட முதலியவற்றின் ஞான மென்பர். அத்தவத சித்தாந்தத்தில் விருத்தி யவச்சின்ன சேதரத்தை ஞான மென்பர். அபாதித்(வாதிக்கப்படாத)விருத்தி யவச்சின்ன சேதரத்தைப் பிரமாஞானமென்பர். பாதிக்கப்படுவனவாகிய ரஜஜ்ஞசர்ப்ப முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் விருத்தி யவச்சின்ன சேதரத்தை அப்பிரமாஞானமென்பர். அங்ஙனமாயினும்சேதரத்தில் ஞானமென்னும் சொல்லின் பிரயோகமும், அங்ஙனமே பிரமை அப்பிரமை என்னும் சொற்களின் பிரயோகமும் விருத்திசம்பந்தத்தால் உண்டாகின்றன. ஆதலால் விருத்தியினையும் அநேக இடங்களில் ஞான மென்பர். இவ்வாற்றாற் பிரமை அப்பிரமை என்னும் பேதத்தால் இருவகை விருத்தி சொல்லப்பட்டது.

க0க. பிரத்தியக்ஷத்தினது இலக்ஷணத்தோடு

பிரமை அப்பிரமைவடிவினதாகிய

விருத்தி ஞானத்தின் பேதம்.

அப்பிரமையும் யநார்த்தம், அயநார்த்தம் என்னும் பேதநீதால் இருவகையாகச் சொல்லப்பட்டது. ஈசுவரனது ஞானமும் சுகதுக்க முதலியவற்றை விஷயஞ்செய்யும் ஞானமும் யநார்த்த அப்பிரமையாம். சுத்திவெள்ளி முதலிய பிரமம் அயநார்த்த அப்பிரமையாம். யாது பிரமாணஜந்ரிய யதார்த்த ஞானமாகின்றதோ அது பிரமையாம். ஈசுவரஞான முதலியன பிரமாண ஜந்ரியமன்று; ஆகலின் பிரமை அன்று. தோஷஜந்ரியமன்றாகலின் பிரமமு (பிராந்தியு) மன்று. அநேக நூல்களிலோ பிரமைக்கு வேறு இலக்கணமே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதன் அதுசாரமாகவோ ஈசுவர

பிரசகாம். [கஞ்சு. பிரத-லக்ஷ-பிர-அப்-விரு-பேதம். உகா

ஞானமுதலியனவும் யதார்த்த ஞானமாகிய பிரமைபாம். ஆனால் யதார்த்த அயதார்த்தபேதத்தால் ஸ்மிருதி இருவகையினதாம். அவ் விரண்மொகைப் பிரமையும் இல்லாதவர்களது மதத்தில் பிரமையின் இலக்ஷணம்தவாம். பாதிக்கப்படாத அர்த்தத்தை விஷயம்செய்வதாகிய ஸ்மிருதியின் வேறுகிய ஞானம் எதுவோ அது பிரமை எனப்படுகின்றது. இப்பி வெள்ளி முதலியவற்றின் ஞானம் ஸ்மிருதியின் வேறாம். அபாதித அர்த்தத்தை விஷயம்செய்யாது பாதிக்கப்படும் பொருளை விஷயஞ் செய்கின்றதாகலின் பிரமை அன்று. பாதிக்கப்படாத பொருளை விஷயஞ் செய்வது ஸ்மிருதி ஞானமுமாம். ஸ்மிருதி ஞானத்தில் பிரமை வியவகாரம் இல்லை. ஆதலால் ஸ்மிருதிக்கு வேறாய் பாதிக்கப்படாதபொருளை விஷயஞ்செய்யும் ஞானம் எதுவோ அது பிரமை எனப்படும். அந்திய யதார்த்த ஞானத்தைப்போல யதார்த்த ஸ்மிருதியும் சம்வாதிப் பிரவிருத்தியை உண்டிபண்ணுவதாயிருத்தலின் ஸ்மிருதி சாதாரணமே பிரமையின் இலக்ஷண மாதல்வேண்டும். அங்ஙனமாயினும் சம்வாதிப் பிரவிருத்திக்கு உபயோகியாகிய பிரமாத்தன்மை ஸ்மிருதியினும் உளது. அந்தப் பிரவிருத்திக்கு உபயோகியாகிய பிரமாத்தன்மையோ பாதிக்கப்படாதபொருளைக்கோசரிக்குந்தன்மை வடிவினதாயுளது. பிரமாவியவகாரத்திற்கு உபயோகியாகிய பிரமாத்தன்மை ஸ்மிருதியில் இல்லை. ஏனெனின் இலெளகிக சாஸ்திரிய பேதத்தால் வியவகாரத்திற் ற இரண்டு பேதமுண்டு. சாஸ்திரத்திற்குப் புறம்பாக உலகினர் எந்தச் சொற்பிரயோகம் செய்கின்றனரோ, அது இலெளகிக வியவகாரமெனப்படுகின்றது. சாஸ்திரத்தின்பரிபாஷையால் எந்தச் சப்தப் பிரயோகம் செய்யப்படுகின்றதோ, அது சாஸ்திரீய வியவகாரமெனப்படுகின்றது. சாஸ்திரத்திற்குப் புறம்பாகவோ யாரும் பிரமாவியவகாரம் செய்வதில்லை. ஓர் பண்டிதன் அங்ஙனமே சப்தப்பிரயோகஞ் செய்வானாயின், சாஸ்திரத்தின் பரிபாஷையின் சம்ஸ்காரத்தால் செய்கின்றான். ஆதலால் கேவலம் சாஸ்திரியம் பிரமாவியவகாரமாம். பிராசீன நூலாகிரியர் ஸ்மிருதிக்கு வேறாய் யதார்த்த ஞானத்தின் கண்ணேயே பிரமா வியவகாரம் செய்திருக்கின்றனர். ஆதலால் ஸ்மிருதியின் வேறுபட்டதாகவே பிரமையின் இலக்ஷணம் சொல்லுதல் வேண்டும். “யதார்த்தாதுபவம் பிரமை” எனப் பிரமையின் இலக்ஷணத்தைப் பிராசீன ஆசாரியர்கள் எழுதி இருக்கின்றனர். ஸ்மிருதிக்கு வேறுகிய

ஞானத்தை அதுபவமென்பார். ஆதலால் ஸ்மிருதியில் பிரமா வியவகாரம் இஷ்டமன்று. பிரத்தியக்ஷ முதலிய ஞானங்களுக்கு விலக்ஷணம் ஸ்மிருதி ஞானமாம். பிரத்தியக்ஷமுதலிய சகல ஞானங்களினும் அதுபவத்தன்மை யுண்டு; ஸ்மிருதியில் இல்லை. ஆதலால் அதுபவத் தன்மையின் உண்மை இன்மைகளால் பிரத்தியக்ஷமுதலியனவும் ஸ்மிருதியும் ஒன்றற் கொன்று விஜாதீயமாம். எங்ஙனம்: பிரத்தியக்ஷ அநுமிதி சாப்தமுதலிய ஞானங்களில் பிரத்தியக்ஷத்தன்மை அநுமிதித் தன்மை சாப்தத் தன்மை முதலிய விலக்ஷணதர்மமிருத்தலால் பிரத்தியக்ஷமுதலிய ஞானங்கள் ஒன்றற் கொன்று விஜாதீயமாம். விஜாதீயப் பிரமைகளுக்குக் கரணங்களாகிய பிரமாணங்களும் பிரத்தியக்ஷம் அனுமானம் சப்தம் முதலியனவாகவே வேறுபட்டிருக்கின்றன. அங்ஙனமே சகல அதுபவத்திற்கும் விஜாதீயமாய் ஸ்மிருதி இருக்கின்றது. அதற்குக் காரணம் அதுபவமாம். அது எப்பிரமைக்கும் கரணம் அன்று; ஆகலின் பிரமாணமன்று. “வியாப்தியின் பிரத்தியக்ஷம் அநுமிதிக்குக் கரணமாயிருத்தலின், அதுமானப் பிரமாணமாம். அங்ஙனமே பதத்தின் பிரத்தியக்ஷம் சப்தப் பிரமாணமும் கவயத்தில் கோவினது ஒப்புமையின் பிரத்தியக்ஷம் உவமானப் பிரமாணமாமாம். பிரத்தியக்ஷ ஞானமும் அதுபவத்தின் விசேஷமே யாகலின் அதுபவம் பிரமாணமன்று” எனக் கூறுதல் அசங்கதமாம்;— அங்ஙனமாயினும் வியாப்தி ஞானத்தன்மை வடிவத்தான் வியாப்தி ஞானம் அநுமிதிக்கு ஏதுவாம், அதுபவத்தன்மை வடிவத்தான் வியாப்தி ஞானம் அநுமிதிக்கு ஏதுவன்று. அங்ஙனமே பதப்பிரத்தியக்ஷமும் சாதிருசிய ஞானமும் அதுபவத்தன்மைவடிவத்தான் சாப்தப் பிரமை உவமிதிப்பிரமைகளுக்கு ஏது வன்று. ஸ்மிருதி ஞானத்தில் அதுபவத்தன்மை வடிவத்தான் பூர்வ அதுபவம் ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாம்; ஆதலால் பிரமாணமன்று. ஸ்மிருதி ஞானத்தையும் பிரமையெனின் விஜாதீயப் பிரமைக்குக் கரணம் வேறு பிரமாணமாகின்றது. ஆதலால் நியாய சாஸ்திரத்திலோ அதுபவமென்பதனைப் பஞ்சப் பிரமாணமாகச் சொல்லுதல் வேண்டும். பட்டவேதாந்த மதங்களில் ஏழாவது பிரமாணமாகச் சொல்லுதல் வேண்டும். ஆதலால் எல்லா நூலாகிரியர்களுக்கும் ஸ்மிருதியில் பிரமா வியவகாரம் இஷ்டம் இன்று. எவரேனும் யதார்த்த ஞானமாத்திரத்தில் பிரமா வியவகாரம் அங்கீகரிக்கின், அதை அநுசரித்துப் பிரமையின் இலக்ஷணத்தில் ஸ்மிருதி

பிரகாசம்.] ௧௦௧. பிரத்-லக்ஷ-பிர-அப்-விரு-பேதம். ௨௪௧

க்கு வேறாயவென்று புகுத்தல்வேண்டா. பாதிக்கப்படாத பொரு ளினை விஷயஞ்செய்யும்ஞானம் பிரமை எனப்படுகின்றது. பிராந்தி அதுபவத்தால் தோன்றிய அபதார்த்த ஸ்மிருதியோ பாதிக்கப் படும் பொருளினை விஷயஞ்செய்கிறது; ஆதலால் அதில் அதிவியா ப்தியின்று. யதார்த்தஅதுபவத்தால் தோன்றிய ஸ்மிருதியில் லக்ஷ ணம் செல்லுமாயின், ஆண்டுப் பிரமா வியவகாரம் இஷ்டமாகலின் அதிவியாப்தியின்று. இலக்ஷியமல்லாததன்கண் இலக்ஷணம்சென் றால் அதிவியாப்தி ஆகின்றது. யதார்த்த ஸ்மிருதியும் இலக்ஷியமாக லின் அதிவியாப்தி இன்று. இம்மதாநுசாரமாக யதார்த்த அபதார த்த பேதத்தால் விருத்தி இருவகையாம். யதார்த்தத்தினைப் பிரமை என்பர்; அபதார்த்தத்தினை அபிபிரமை என்பர். இம்மதத்தில் பிர மைக்கு ஐடிபேதமுண்டு:-பிரத்தியக்ஷம், அநுமிதி, சாப்தி, உபாபிதி, அதுபலப்தி என்பன ஆறுபேதமாம். அங்ஙனமே யதார்த்த ஸ்மி ருதியும் பிரமையின் ஏழாவது பேதமாம். ஆனால் எல்லா நூல்களு க்கும் இம்மரியாதை உண்டு; ஸ்மிருதியில் பிரமாவியவகாரமில்லை. ஆதலால் பிரத்தியக்ஷமுதலிய வேறுபாட்டால் பிரமை வடிவின் தாகிய விருத்தி அறுவகையினதாம். பாகியம் ஆந்தரம் என்னும் பேதத்தால் பிரத்தியக்ஷப்பிரமை இரண்டுவகையினதாம். பாதிக்கப் படாத பாகிய பதார்த்தத்தைக்கோசரிக்கும் விருத்தி பாகியப்பிரத் தியக்ஷப்பிரமை எனப்படுகின்றது. சுரோத்திரமுதலிய பஞ்சேந்திரி யங்களால் ஐவகைப் பாகியப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமை யுண்டாகின்றது. சிலவிடத்துச் சப்தத்தினாலும் பாகிய கோசர அபரோக்தவிருத்தி யுண்டாகின்றது. எங்ஙனம் “பத்தாமவன் நீ” என்னும் சப்தத்தால் ஸ்தூலசரீரத்தின் அபரோக்த ஞானம் உண்டாகின்றது. இவ்வாறு காரணபேதத்தால் பாகியப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமைக்கு ஆறுபேதம் உண்டு. சில நூலாசிரியர் அதுபலப்திப் பிரமாணத்தால் உண்டா கிய அபாவகோசர விருத்தியினையும் அபரோக்த விருத்தி என்பர். அவர்கள்மதத்தில் சுரோத்திரேந்திரியமுதலிய ஐந்து இந்திரியங் களும், சப்தமும், அங்ஙனமே அதுபலப்தியும் ஆகிய ஏழும் பாகியப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமைக்குக் காரணமாம். ஆதலால் பாகியப்பிரத்தி யக்ஷப்பிரமை ஏழுவிதமாம். ஆனால் இவ்வர்த்தம் முன் எழுதப்பட்ட டிருக்கின்றது. தர்மாதர்மங்களைப்போலப்பிரத்தியக்ஷையாகியவை அபாவத்தின்கண்ணில்லை. ஆதலால் விருத்தி அவச்சின்னசேதநத் தோடு அபாவ அவச்சின்ன சேதநத்திற்கு அபேதம் உண்டா

னும் அபாவகோசர விருத்தி அபரோகூதம் அன்று. ஆனால் அநுமிதி முதலியவற்றைப்போல அநுபலத்திப் பிரமாணத்தினுண்டாகிய அபாவகோசர விருத்தி பிரத்தியக்ஷ விருத்தியின் விலக்ஷணமாம். ஆதலால் பாகியப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமைக்கு ஆறு பேதம் உண்டு; ஏழு இல்லை. ஆந்தரப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையும் இருவகையினதாம். ஒன்று ஆத்மகோசரம்; மற்றது அநாத்மகோசரம். ஆந்மகோசரமும் இருவகையினதாம். ஒன்று சுத்தாத்மகோசரம்; மற்றையது விசிஷ்டாத்மகோசரம். சுத்தாந்மகோசரமும் இருவகைத்தாம். ஒன்று பிரஹ்ம அகோசரம்; மற்றொன்று பிரஹ்மகோசரம். துவம்பதார்த்தத்தை அறிவிக்கும் வேதாந்த வாக்கியத்தால் “சுத்தன் பிரகாசன் யான்” என்று அந்தக்கரண விருத்தி உண்டாகின்றது. அந்த விருத்திதோத்திறுநே அந்தக்கரண உபஹித சுத்தசேதரமிருக்கின்றது. ஆதலால் விருத்தியவச்சின்ன சேதர விஷயாவச்சின்ன சேதரங்களுக்கு அபேத மிருத்தலின் அவ்விருத்தி அபரோகூதமாம். அவ்விருத்திக்கு விஷயமாகிய சுத்த சேதரத்தில் பிரஹ்மத்தன்மையும் இருக்கின்றது; ஆனால் பிரஹ்மாகாரவிருத்தி உண்டாகவில்லை. ஏனெனில் அவாந்தர வாக்கியத்தால் விருத்தி உண்டாயிருக்கிறது. மகாவாக்கியத்தால் உண்டாகுமாயின் பிரஹ்மாகாரமும் உண்டாகும். ஏனெனின், சுத்தநீதால் உண்டாகிய ஞானத்திற்கு இது சுபாவமாம் :—சந்நிதிப்பட்ட பதார்த்தத்தினை எவ்வடிவத்தான் சப்தம் அறிவிக்கின்றதோ, அவ்வடிவத்தினையே விஷயஞ்செய்கின்றது. எவ்வடிவத்தான் சப்தம் உச்சரிக்கப்படவில்லையோ, அவ்வடிவத்தால் சப்தத்தாற்றேன்றும் ஞானம் விஷயஞ்செய்கிறதில்லை. எங்ஙனம்: பத்தாமவணைநோக்கி “தசமன் இருக்கின்ற”னென்பதாகக் கூறுமிடத்துத் “தசமன்யான்” என்றிவ்வாறுசுரோதாவுக்கு ஞானம் உண்டாகிறதில்லை. தசமனிடத்து ஆத்மத் தன்மைபை அறிவிக்கும் சப்தமின்மையால் ஆத்மத்தன்மையின் ஞானம் உண்டாகாததுபோல ஆத்மாவினிடத்தும் பிரஹ்மத்தன்மை எப்போது மிருக்கினும், பிரஹ்மத்தன்மையை அறிவிக்கும் சப்தமின்மையால் ஞானம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் முற்கூறிய விருத்தி பிரஹ்ம அகோசர சுத்தாந்மகோசர ஆந்தரப் பிரத்தியக்ஷப்பிரமையாம்.

பிரத்தியக்ஷப் பிரசங்கத்தால் இச்சங்கையுண்டாகின்றது:—சித்தாந்தத்தில் இந்திரியஜந்ரியஞானம் பிரத்தியக்ஷமாகின்றதென்பதன் அங்கிகாரம் இல்லை. ஆனால் விருத்தி அவச்சின்ன சேதரந்

பிரகாசம். ௧௦௧. பிரத-லக்ஷ-பிர-அப்-விரு-பேதம். உளந்

தோடு விஷயாவச்சின்ன சேதனத்தின் அபேதம் ஞானத்தின் பிரதீ
த்யக்ஷத்தன்மைக்கு ஏதுவாம். யாண்டு இந்திரிய சம்பந்தம் கடாதி
களுக்கு உண்டாகின்றதோ, ஆண்டு இந்திரிய வாயிலாக அந்தக்
கரணத்தின் விருத்தி வெளியிற்சென்று விஷயாகாரத்தின் சமான
காரமாய் விஷயத்தோடு சம்பந்தம் உடையதாகின்றது. ஆதலால்
விஷயசேதன விருத்தி சேதநங்களின் உபாதி ஓரிடத்திருத்த
லால் உபஹிதசேதநத்திற்கும் அபேதமுண்டாகின்றது. அங்ஙன
மே சுகமுதலியவற்றின் ஞானமும் இந்திரியஜந்ரியமன்று; சுத்தா
த்மஞானமும் சப்தஜந்ரியமாம்; இந்திரியஜந்ரியமன்று. என்றாலும்
விஷயசேதநத்திற்கும் விருத்திசேதநத்திற்கும் பேதமில்லை. ஏனெ
னின்சுகாகாரவிருத்தி அந்தக்கரணதேசத்திலிருக்கின்றது;சுகமும்
அந்தக்கரணத்தி லிருக்கின்றது. ஆதலால் விருத்தி உபஹிதசேதந
விஷய உபஹிதசேதநங்களுக்கு அபேதமுண்டு.அங்ஙனமே ஆத்மா
காரவிருத்திக்கு உபாதானகாரணம் அந்தக்கரணமாம். அந்தக்கர
ண உபஹிதசேதநத்திற்கு எகிர்ப்முகமா யிருக்கின்றது; ஆதலால்
ஆத்மாகார விருத்தியும் அந்தக்கரண தேசத்தி லுண்டாகின்றது.
அவ்வந்தக்கரணமே சுத்தாத்மாவுக்கு உபாதிபாம். இவ்வாற்றான்
இரண்டுபாதிசனும் ஓரிடத்திருத்தலால் விருத்திசேதந விஷயசேத
நங்களுக்கு அபேத முண்டாகின்றது. ஆதலால் சுகாதிஞானமும்
சுத்தாத்மஞானமும் பிரத்தியக்ஷ ரூபமாம். ஈண்டு இதுரிச்சயம்:—
யாண்டு விஷயத்திற்குப் பிரமாதாவோடு விருத்திவாயிலாகவாதல்
நேராகவாதல்சம்பந்தமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அவ்விஷயத்தின்
ஞானம்பிரத்தியக்ஷமாம்.அவ்விஷயமும் பிரதீத்யக்ஷமெனப்படுகின்
றது. எங்ஙனம்: கடத்தின் பிரத்தியக்ஷஞானம் உண்டாகும்போது
“கடம் பிரத்தியக்ஷம்” என்னும் வியவகாரம் உண்டாகின்றது.
வெளிப்பொருள்களுக்கு விருத்தியின் வழியாய்ப் பிரமாதாவோடு
சம்பந்தமுண்டாகிறது. சுகாதிகளுக்குப்பிரமாதாவோடு சாக்ஷாத்
சம்பந்தம் இருக்கின்றது. அதித (கழிந்த) சுகமுதலியவற்றிற்குப்
பிரமாதாவோடு வர்த்தமான சம்பந்தமில்லை. ஆதலால் அதித சுக
முதலியவற்றின் ஞானம்ஸ்மிருதிரூபமாம்; பிரத்தியக்ஷரூபமன்று.
அதிதசுக முதலியவற்றிற்கும் பிரமாதாவோடு சம்பந்தமோ உண்
டாயிருக்கின்றது. என்றாலும் பிரத்தியக்ஷ லக்ஷணத்தில் வர்த்த
மானத்தின் பிரவேசம் இருக்கின்றது.பிரமாதாவோடுவர்த்தமான
சம்பந்தமுடையதாகிய யோக்கிய விஷயம் பிரதீத்யக்ஷ மெனப்படு

கின்றது. பிரமாதாவோடு வர்த்தமான சம்பந்தமுடையதாகிய யோக்கிய விஷயத்தின் ஞானம் பிரத்தியக்ஷ ஞானமெனப்படுகின்றது. யோக்கியமென்று சொல்லாவிடின் தர்மமுதலியன எப்போதும் பிரமாதாவோடு சம்பந்த முள்ளனவாய் இருத்தலால் அவை எப்பொழுதுமே பிரத்தியக்ஷமாதல் வேண்டும்; அன்றியும் அவற்றின் ஞானம் சத்தமுதலியவற்றால் உண்டாகின்றது; அதனைப்பிரத்தியக்ஷ ஞானமென்னல் வேண்டும். தர்மமுதலியன பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய மன்றாகலின் இலக்ஷணத்தில்தேயுக்கியமென்னும்பதத்தின் பிரவேசத்தால்தோஷமில்லை. யோக்கியத்தன்மை அயோக்கியத்தன்மைகள் அநுபவாநுசாரமாக அநுமிக்கத்தக்கனவாம். எந்தவாழ்வரில் பிரத்தியக்ஷத் தன்மையின் அநுபவம் உண்டாகின்றதோ, அதனிடத்து யோக்கியத்தன்மையும், அதனிடத்தில் பிரத்தியக்ஷத்தன்மையின் அநுபவம் உண்டாகிறதில்லைபோ, அதனிடத்தில் அயோக்கியத்தன்மையுமாகிய இவ்வுணர்ச்சி அநுமானத்தாலாதல் அர்த்தாபத்தியினாலாதல் உண்டாகின்றது. யோக்கியத் தன்மை அயோக்கியத் தன்மைகள் இவ்வாறு ரையாபிகர்களுக்கும் ஒப்பத்தக்கனவாதல் வேண்டும். அவர்கள் மதத்தில் சுகாதிகளும் தர்மாதிகளும் ஆகியவரின் தர்மமாம். அவற்றில் மனசையுட்க சமவாயசம்பந்தம் எல்லாவற்றோடும் மனதுக்கு இருக்கின்றது. என்றாலும் யோக்கியத்தன்மை இருத்தலால் சுகமுதலியவற்றின் மானச சாக்ஷாத்காரம் உண்டாகின்றது. யோக்கியத்தன்மை இன்மையால் தர்மாதிகளின் சாக்ஷாத்காரம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் யோக்கியத்தன்மை அயோக்கியத்தன்மைகள் சர்வமதங்களிலும் அங்கீகரிக்கத் தக்கனவாம். இவ்வாற்றால் பிரத்தியக்ஷயோக்கிய வஸ்துவக்குப் பிரமாதாவோடு வர்த்தமான சம்பந்தம் உண்டாகும்போது பிரத்தியக்ஷ ஞானம் உண்டாகின்றது.

இவ்வர்த்தத்தில் இக்கூங்கையுளது:—பிரஹ்ம கோசர ஞானம் பரோக்ஷமாகலாகது. ஏனெனின், பிரஹ்மத்துக்குப் பிரமாதாவோடு சம்பந்தமின்மையுளதாயின் புறப்பொருள் முதலியவற்றின் ஞானத்தைப்போல பிரஹ்மஞானமும் பரோக்ஷமாம். எப்போது அவாந்தரவாக்கியத்தால் சத்தியசொருபம் ஞானசொருபம் அநந்த சொருபம் பிரஹ்மமாமென்னும் விருத்தி யுண்டாகின்றதோ, அக்காலத்திலும் பிரஹ்மத்துக்குப் பிரமாதாவோடு சம்பந்தம் இருக்கின்றது. ஆதலால் அவாந்தர வாக்கியத்தால் உண்டாகும் பிரஹ்ம

பிரகாசம்.] ௧௦௧, பிரதீ-லக்ஷ-பிர-அப்-விரு-பேதம். ௨௭௫

ஞானமும் பிரத்தியக்ஷமேயாதல்வேண்டும். சித்தாந்தத்தில் அவாந்தரவாக்கியத்தாலுண்டாகும் பிரஹ்மஞானம் பிரத்தியக்ஷமன்று; பரோக்ஷமாம். அது முற்கூறியவிதத்தால் சம்பவியாது.

இச்சங்கைக்கு இது சமாநானமாம்:—பிரத்தியக்ஷ லக்ஷணத்தில் விஷயத்திற்கு யோக்கியதையென்னும் விசேஷணம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அங்ஙனமே யோக்கியப் பிரமானத்தால் உண்டாகுந்தன்மை ஞானத்துக்கு விசேஷணமாம்; ஆதலால் முற்கூறியதோஷமின்று. ஏனெனின் பிரமாதாவோடு வர்த்தமான சம்பந்தமுடைய யோக்கியவிஷயம் யாதோ அதன் யோக்கியப் பிரமானத்தால் உண்டாகும்ஞானம் பிரத்தியக்ஷஞானமெனப்படுகின்றது. இவ்விலக்கணத்தில் முற்கூறிய தோஷமின்று. ஏனெனின் வாக்கியத்திற்கு இது சபாவமாம்:—சுரோதாவின் சொரூபத்தை அறிவிக்கும்பதம் வாய்ந்த வாக்கியத்தால் அபரோக்ஷஞான முண்டாகின்றது. சுரோதாவின் சொரூபத்தை அறிவிக்கும் பதமின்றிய வாக்கியத்தால் பரோக்ஷஞானமுண்டாகின்றது. விஷயம் எதிர்முகப்பட்டுப் பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாய் இருக்கினும் சொரூபத்தை அறிவிக்கும் பதமின்றிய வாக்கியத்தால் அபரோக்ஷ ஞானமுண்டாகின்றதில்லை. எங்ஙனம்: தசமனை அறிவிக்கும் இருவகை வாக்கியங்களுள் ஒன்று “தசமனிநுக்கின்றான்” என்னும் வாக்கியம்; மற்றையது “தசமன் நீ” என்னும் வாக்கியம். அவற்றுள் முதல் வாக்கியமோ சுரோதாவின் சொரூபத்தை அறிவிக்கும் பதமின்றியதாம். இரண்டாவது வாக்கியம் சுரோதாவின் சொரூபத்தை அறிவிக்கும் நீ யென்னும் பதத்தோடு கூடியதாம். அவற்றுள் முதல்வாக்கியத்தால் சுரோதாவுக்குத் தசமனது பரோக்ஷ ஞானமே உண்டாகின்றது; வாக்கியத்தால் தோன்றும் ஞானத்துக்கு விஷயம் தசமபுருஷன். அவன் இரண்டு இடங்களிலும் அதிசந்நிஹிதனாய் இருக்கின்றான். அதாவது சொரூபத்துக்குப் பின்னமாய்ச் சம்பந்தம் உடையது யாதோ அது சந்நிஹிதமாம். தசம புருஷன் சுரோதாவின் சொரூபத்துக்கு வேறல்லன்; சுரோதாவின் சொரூபமே யாவன்; ஆதலால் அதிசந்நிஹிதனாவன்; பிரத்தியக்ஷ யோக்கியனும் ஆவன். பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாகாவியுன் இரண்டாவது வாக்கியத்தாலும் தசமனது பிரத்தியக்ஷ ஞானம் உண்டாகலாகாது. இரண்டாவது வாக்கியத்தால் பிரத்தியக்ஷ ஞானம் உண்டாகின்றது; ஆதலால் பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய மாம். இவ்வாற்றால் அதிசந்நிஹித

௨௭௬ விருத்திபேத-கியாதி-நிரூபணமும். [ஏழாவது

(மிகச்சுமீபித்தவ)னும்வாக்கியஜந்நியபிரத்தியக்ஷயோக்கியனுமான தசமனது பிரத்தியக்ஷஞானம் எந்த வாக்கியத்தினாலுண்டாகிறது இல்லையோ, அந்தவாக்கியம் அயோக்கியமாம். இரண்டாவதுவாக்கியத்தினால் அதே தசமனது அபரோக்ஷ ஞானம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் இரண்டாவது வாக்கியம் யோக்கியமாம். வாக்கியங்களின் யோக்கியதை அயோக்கியதைகளில் வேறேர் ஏதுவோ இல்லை; சொரூபத்தை அறிவிக்கும் பதத்தோடுகூடிய தன்மையும், சொரூபத்தை அறிவிக்கும் பதம் இன்றிய தன்மையுமே யோக்கியபத அயோக்கியபதகளைச் சம்பாதிப்பனவாம். இவ்வாற்றால் “தசமன் றீ” என்னும்வாக்கியமோயோக்கியப்பிரமாணமாம். அதனாற்றோன் றுவது “தசமன் யான்” என்னும் பிரத்தியக்ஷ ஞானமாம். அங்ஙனமே “தசமன் இருக்கின்றான்” என்னும் வாக்கியம் அயோக்கியப் பிரமாணமாம். அதனாற்றோன்றும் “தசமன்யாண்டோ இருக்கின்றான்” என்னும் தசமனது ஞானம் பரோக்ஷமாம். அங்ஙனமே பிரஹ்மத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியமும் இருவகையினதாம். “சத்திய ஞானானந்தம் பிரஹ்மம்” என்னுமியல்பினது அவாந்தர வாக்கியம்; “தத்துவமலி” என்னும் இயல்பினது மகாவாக்கியம். அவாந்தர வாக்கியங்களில் கேட்பவனது சொரூபத்தை அறிவிக்கும் பதம் இல்லை. ஆதலால் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தை யுண்பெண்ணுவதில் யோக்கியமாவது அவாந்தர வாக்கியமன்று, மகா வாக்கியங்களில் ஈரோதாவின் சொரூபத்தை அறிவிக்கும் றீ யென்றல்முதலிய பதங்க ளிருக்கின்றன. ஆதலால் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தை யுண்பெண்ணுவதில் யோக்கியமாவது மகாவாக்கியமாம். இவ்வாற்றான்யோக்கியப் பிரமாணம் மகாவாக்கியமாம். அதனாலுண்டாகும் ஞானம் பிரத்தியக்ஷமாம். அயோக்கியப் பிரமாணம் “சத்திய ஞானானந்தம் பிரஹ்மம்” என்றல் முதலிய வாக்கியங்களாம். அவற்றினாலுண்டாகும் பிரஹ்மத்தின் ஞானம் பரோக்ஷமாம். அவாந்தர வாக்கியமும் இருவகையினதாம். தத்தபதார்த்தத்தை அறிவிப்பதொன்று; துவம் பதார்த்தத்தை அறிவிப்பதொன்று. அவற்றுள் தத்தபதார்த்தத்தை அறிவிக்கும் வாக்கியமோ அயோக்கியமாம். “யாதொரு இந்த அந்தர் ஜோதிபுருஷன்” என்றல் முதலிய துவம் பதார்த்தத்தை அறிவிக்கும் அவாந்தர வாக்கியமும் மகா வாக்கியங்களைப் போல யோக்கியமாம்; அயோக்கியமன்று. ஏனெனின் கேட்பவனது சொரூபத்தை அறிவிக்கும் பதம் அவற்றில் இருக்கின்றது.

பிரகாசம்.] ௧௦௧. பிரத்-லக்ஷ-பிர-அப்-விரு-பேதம். ௨௭௭

ஆதலால் துவம்பதார்த்தத்தை அறிவிக்கும் அவாந்தர வாக்கியங்களினாலும் அபரோகூ ஞானம் உண்டாகின்றது. ஆனால் அந்த அபரோகூ ஞானம் பிரஹ்ம அபேதத்தைக் கோசரிப்பதன்றாகலின் பரம புருஷார்த்தத்தைச் சாதிப்பதன்று; ஆனால் பரம புருஷார்த்தத்தைச் சாதிப்பதாகிய அபேத ஞானமெதுவோ அதனிடத்துப் பதார்த்தத்தைச் சோதித்தல் வாயிலாக உபயோகமுள்ளதாம். இவ்வாற்றால் பிரஹ்மம் பிரமாதாவோடு சம்பந்தமுடையதுமாம்; யோக்கியமுமாம். என்றாலும் அயோக்கியமாகிய அவாந்தர வாக்கியங்களையையோ அவற்றால் பிரஹ்மத்தின் பரோகூ ஞானம் சம்பவிக்கின்றது.

இங்ஙனம் கூறுவதில் வேறு சங்கை யுண்டாகின்றது:— பிரமாதாவோடு வர்த்தமான சம்பந்தமுடைய யோக்கிய விஷயம் யாதோ அதன் யோக்கியப்பிரமாண ஜந்ரிய ஞானம் பிரதீத்யக்ஷ ஞானமெனப்படுகின்றது. இங்ஙனம் கூறுவதில் சுகமுதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷத்தில் முற்கூறிய இலக்ஷணத்தின் அபாவம் இருக்கின்றது. ஏனெனின் சுகமுதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷத்தில் பிரமாணத்தால் ஆக்கப்படுந்தன்மையின்மையால் யோக்கியப்பிரமாணத்தாலாக்கப்படுந்தன்மை எவ்வாற்றானும் சம்பவியாது. ஆதலால் முற்கூறிய இலக்ஷணத்தில் அவ்விதத்தோஷ மிருக்கின்றது.

இச்சங்கைக்கு இதுசமர்நானமாம்:—யோக்கியப்பிரமாண ஜந்ரியத்தன்மைக்கு இலக்ஷணத்திற் பிரவேசமின்று; ஆனால் அயோக்கியப்பிரமாண அஜந்ரியத்தன்மைக்குப் பிரவேசமுண்டு; ஆதலால் அவ்விதத்தி யின்று. ஏனெனின் பிரமாதாவோடு வர்த்தமான சம்பந்தமுடைய யோக்கியவிஷயம் யாதோ அதன் அயோக்கியப்பிரமாணத்தாலுண்டாகும் அஜந்ரியஞானம் பிரதீத்யக்ஷ ஞானமெனப்படுகின்றது. இவ்வாற்றால் கூறிய அவாந்தர வாக்கிய ஜந்ரிய பிரஹ்ம ஞானத்தின் நீக்கம் உண்டாகின்றது. முற்கூறியவாற்றோடு பிரஹ்ம மாத்திரத்தை அறிவிக்கும் அவாந்தர வாக்கியம் அயோக்கியப்பிரமாணமாம். பிரஹ்மமிருக்கின்றதென்னும் பரோகூ ஞானம் அவற்றால் (அவாந்தரவாக்கியங்களால்) தோன்றுவதாம்; அஜந்ரியமன்று. ஆதலாற் பரோகூ ஞானத்தில் இலக்ஷணஞ் செல்லுவதில்லை. சுகமுதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் ஞானத்தின் சங்கிரகம் உண்டாகின்றது. ஏனெனின் சுகமுதலியவற்றைக் கோசரிக்க

உஎஅ விருத்திபேத-கியாதி-நிருபணமும். [எழாவது

கும் ஞானம் எப்பிரமாணத்தானும் ஜந்நியமன்று; ஆதலால் அயோக்கியப் பிரமாணத்தால் அஜந்நியமாம். இந்திரிய ஜந்நிய கடாதி ஞானமும், அங்ஙனமே மகாவாக்கிய ஜந்நியப் பிரஹ்மஞானமும் யோக்கியப்பிரமாண ஜந்நியமாயிருத்தலின் அயோக்கியப்பிரமாணத்தால் அஜந்நியமாம். ஆதலால் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திந்து முற்கூறிய இலக்ஷணம் தோஷமின்றியதாம்.

முற்பிரசங்கமிதுவாம்:—சுந்தாத்மகோசரப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமை இருவகைத்தாம். ஒன்று பிரஹ்ம அகோசரம்; மற்றொன்று பிரஹ்மகோசரம். பிரஹ்ம அகோசரத்தைச் சொல்லிவந்தோம். மகாவாக்கிய ஜந்நியமாய் “யான் பிரஹ்மம்” என்பதாகப் பிரஹ்மத்தோடு அபின்னமான ஆத்மாவை விஷயஞ்செய்வது யாதோ, அது பிரஹ்மத்தைக் கோசரிக்கும் சுந்தாத்மகோசரப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையாம்.

“யான் பிரஹ்மம்” என்னும் ஞானத்தினை வாசஸ்பதி மஸூ ஜந்நியமென்பார். பிறர் மதத்தில் இந்த ஞானம் வாக்கியஜந்நியமாம். அதனினும் இத்துணைப் பேதமுண்டு. சம்க்ஷேப சாரிகந்தின் சித்தநாந்தமீதுவாம்:—மகாவாக்கியத்தினால் பிரஹ்மத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமே யுண்டாகின்றது. என்றும் பரோக்ஷ ஞானம் மகாவாக்கியத்தினால் உண்டாகிமதில்லை. பிறநூலாகிரியர் மதம் இதுவாம்:—விசாரத்தோடுகூடிய மகாவாக்கியத்தினால் அபரோக்ஷ ஞான முண்டாகின்றது. விசாரமின்றிய வாக்கிய மாத்ரிதத்தினால் பரோக்ஷ ஞானமுண்டாகின்றது. எல்லோர் மதத்தினும் “யான் பிரஹ்மம்” என்னும் ஞானம் சுந்தாத்மகோசரமும் பிரஹ்மகோசரமுமாம்; அங்ஙனமே பிரத்தியக்ஷமுமாம். இவ்வர்த்தத்தில் ஒருவருக்கும் விவாதமின்று. சுந்தாத்மகோசரப்பிரமைக்கு இரண்டு பேதம் கூறுவர். விசிஷ்டாத்மகோசரப் பிரத்தியக்ஷப்பிரமைக்கு அநந்தபேத முண்டு. யான் அஞ்ஞன், யான் கர்த்தா, யான் சுகி, யான் துக்கி, யான் மனிதன் என்றல் முதலிய அநந்த பேதமுண்டு. வாதிக்கப்படாத அர்த்தத்தை விஷயஞ் செய்யும் ஞானம் பிரமை யெனப்படும்; “யான் கர்த்தா” என்றல் முதலிய ஞானத்திற்கு “யான் கர்த்தா வல்லன்” என்றல் முதலிய ஞானத்தால் பாத முண்டாகின்றது. அதனைப் பிரமையென்று கூறுதல் பொருந்தாது. என்றாலும் சம்சாரதசையில் வாதிக்கப்படாத அர்த்தத்தினை விஷயஞ்செய்யும் ஞானம் யாதோ அது பிரமையெனப்படும். சம்சாரதசையில் முற்கூறிய ஞானத்திற்கு

பிரகாசம்.] ௧௦௧. பிரத்-லக்ஷ-பிர-அப்-விரு-பேதம். ௨௭௯

ப் பாதம் உண்டாகிறதில்லை; ஆதலால் பிரமையாம். இவ்வாற்றால் ஆத்ம கோசர ஆந்தரப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமைக்குப் பேதம் கூறுவர். “என்னிடத்திற் சுகமுளது, என்னிடத்திற் துக்கமுளது” என்றல் முதலியசுகாதிகோசரஞானமும் ஆத்மகோசரப்பிரத்தியக்ஷப் பிரமையாம். ஆனால் “யான் சுகி, யான் துக்கி” என்றல்முதலியபிரமையிலோ யானென்னும் பதத்திற்குப் பொருளாகிய ஆத்மா விசேஷியமாம்; சுக துக்க முதலியன விசேஷணமாம். “என்னிடத்துச் சுகமுளது, என்னிடத்துத் துத்துக்கமுளது” என்றல் முதலிய பிரமையில் சுகதுக்க முதலியன விசேஷியமாம்; ஆத்மா விசேஷணமாம். ஆதலால் “என்னிடத்துச் சுகமுளது, என்னிடத்துத் துத்துக்கமுளது” என்றல் முதலியருளத்தினே ஆத்மகோசரப்பிரத்தியக்ஷப்பிரமையென்றுகூறுவதில்லை; ஆனால் சுகமுதலியன விசேஷியமாயிருத்தலின் அநாத்ம கோசர ஆந்தரப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையென்பர். வாசஸ்பதியின் மதத்தில் விசிஷ்டாத்ம ஞானமும், சுகாதி ஞானமும் மனோ ஜந்நியமாம். சித்தார்த்தத்தில் அந்தக்கரண விசிஷ்டாத்மாவில் அந்தக்கரண பாகம் சாக்ஷிபாவியமாம்; சேதனபாகம் சுயம்பிரகாசமாம். அங்ஙனமே சுகமுதலியனவும் சாக்ஷிபாவியமாம். எந்தஞானமும்மனோ ஜந்நியமன்று; ஆதலால் மனம் இந்திரியமன்று. இவ்வாற்றால் ஸ்மிருதிக்கு வேறுகிய யதார்த்த விருத்தியைப் பிரமையென்பர். அதன் பேதத்தைக் கூறுவாம். ஸ்மிருதி வடிவமாகிய அந்தக்கரணத்தின் விருத்தியும் யநார்த்தம் அயநார்த்தமென்னும் பேதத்தால் இருவகைத்தாம். அவற்றுள் யநார்த்த ஸ்மிருதி இருவகையினதாம். ஒன்று ஆத்மஸ்மிருதி; மற்றொன்று அநாத்மஸ்மிருதி. தத்துவமவிமுதலிய வாக்கிய ஜந்நிய அநுபவத்தால் உண்டாகும் ஆத்ம தத்துவத்தின் ஸ்மிருதியநார்த்த ஆத்மஸ்மிருதியாம். வியாவகாரிகப் பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாத்துவ அநுபவமுண்டாய், அதன் சம்ஸ்காரத்தால் மித்தியாத் துவருபமாக உண்டாகும் பிரபஞ்சத்தின் ஸ்மிருதியநார்த்த அநாத்ம ஸ்மிருதியாம். அங்ஙனமே அயநார்த்த ஸ்மிருதியும் இருவகையினதாம். ஒன்று ஆத்மகோசர அயநார்த்த ஸ்மிருதி; மற்றையது அநாத்மகோசர அயநார்த்த ஸ்மிருதி. அகங்காரமுதலியவற்றில் ஆத்மத்தன்மைப் பிரம வடிவமாகிய அநுபவத்தின்சம்ஸ்காரத்தால் அகங்காரமுதலியவற்றிலுண்டாகும் ஆத்மத்தன்மையின் ஸ்மிருதி ஆத்மகோசர அயநார்த்த ஸ்மிருதியாம். அங்ஙனமே ஆத்மாவினிடத்துக் கர்த்திருத்துவ அநுபவச் சம்ஸ்காரத்தால் உண்டாகும் “ஆத்மாகர்த்தா” என்னும்

௨௮௦ விருத்திபேத-கியாதி-நிரூபணமும். [எழுவது

ஸ்மிருதியும் ஆத்மகோசர அயதார்த்தஸ்மிருதியாம். பிரபஞ்சத்தில் சத்தியத்தன்மைப் பிராந்தியின் சம்ஸ்காரத்தால் உண்டாகும் “பிரபஞ்சம்சத்திய” மென்னும் ஸ்மிருதியும் அநாத்மகோசர அயதார்த்த ஸ்மிருதியாம். யதார்த்தம் அயதார்த்தமென்னும் பேதத்தால் விருத்தி இருவகையாகச் சொல்லப்பட்டது. ஸ்மிருதிக்கு வேறுகிய யதார்த்த விருத்தி பிரமையெனப்பட்டது. யதார்த்த அநுபவஜந்ரிய ஸ்மிருதி யதார்த்தமெனப்பட்டது. அயதார்த்த அநுபவஜந்ரியஸ்மிருதி அயதார்த்தமெனப்பட்டது. அநுபவத்தில் யதார்த்தத்தன்மை பாதிக்கப்படாத பொருளா லாகியதாம். பாதிக்கப்படாத பொருளை விஷயஞ் செய்யும் அநுபவம் யதார்த்த மெனப்படுகின்றது; அதுவே பிரமையெனப்படுகின்றது. ஆதலால் பாதிக்கப்படாத பொருளின் அதினைமாகிய அநுபவத்தில் யதார்த்தத்தன்மை யிருக்கின்றது. ஸ்மிருதியில் யதார்த்தத்தன்மையும் அயதார்த்தத்தன்மையும் அநுபவத்தின் அதினைமாம். ஸ்மிருதிக்கு வேறுகிய ஞானத்தினை அநுபவமென்பர். அதுவும் யதார்த்தம் அயதார்த்தமென்னும் பேதத்தால் இருவகையாம். யதார்த்த அநுபவமோ முன் கூறப்பட்டது. அயதார்த்த அநுபவத்தை நிரூபிப்பாம் அயதார்த்த ஸ்மிருதியின் நிரூபணமோ முன் சொல்லப்பட்டது. அதுவும் அநுபவத்தின் அயதார்த்தத்தன்மையின் அதினைமாம். ஆதலால் அயதார்த்த அநுபவத்தின் நிரூபணத்தைச் சொல்லுதல் வேண்டும்.

க௦௨. சம்சயவடிவமான பிரமத்தின்

இலக்ஷணமும் பேதமும்.

அயதார்த்த அநுபவம் இருவகைநீதாம்:—ஒன்று சம்சயவடிவம், மற்றொன்று நிச்சயவடிவம். அயதார்த்தத்தினையே பிரமமென்பர். சம்சயஞானமும் பிரமமாம். ஏனெனின், சுவ (தனது) அபாவாதி கரணத்தில் தோற்று (அவபாஸமா) வதைப் பிரமமென்பர். சம்சய ஞானமும் ஒன்றற்கொன்று விரோதமுள்ள இரண்டினை விஷயிப்பதாகின்றது. அவற்றுள் ஒன்றற்கபாவமுண்டாகுதலால் சம்சயத்தில் பிரமத்தினிலக்ஷணமிருக்கின்றது. ஒருவிசேஷியத்திலுள்ளவிரோதமான இரண்டுவிசேஷணங்களின் ஞானம்சம்சயமெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: ஸ்தாணுவில் “ஸ்தாணுவோ, அன்றோ?” என்னும் ஞானமுண்டாகின்றது; அல்லது “ஸ்தாணுவோ, புருஷனோ?” என்னும் ஞானம் உண்டாகிறது. அவ்விரண்டினையும் சம்சயமென்பர். ஆண்டு

ஸ்தாணு விசேஷியம்;ஸ்தாணுத்தன்மையும் ஸ்தாணுத்தன்மையபா
வமும் விசேஷணங்கள்.இரண்டும் விரோதமுடையனவாம்;ஓரதிகர
ணத்தில்உடனிருக்கமாட்டா.ஆதலால் ஸ்தாணுவாகிய ஒருவிசேஷி
யத்தில் ஸ்தாணுத்தன்மை ஸ்தாணுத்தன்மையபாவ மென்னும்வடி
வினவாய விரோதமுள்ள இரண்டு விசேஷணங்களின் ஞானமிருத்த
லால் முதற்சம்சயத்தில் இலக்ஷணம் சம்பவிக்கின்றது. அங்ஙனமே
இரண்டாவது சம்சயத்திலும் இலக்ஷணம் சம்பவிக்கின்றது. ஏனெ
னின் ஸ்தாணு வடிவமான ஒரு விசேஷியத்தில் ஸ்தாணுத்தன்மை
புருஷத்தன்மை வடிவினவாகிய விருத்தமான இரண்டு விசேஷண
ங்களின் ஞானமிருக்கின்றது. தாணுத்தன்மைக்கும் தாணுத்தன்
மை அபாவத்திற்கும் ஒன்றற்கொன்று விரோதமிருத்தல்போல,
தாணுத்தன்மை புருஷத்தன்மைகளுக்கும் விரோதம் அறுபவசிக்
தமாம். ஆதலால் முதற் சம்சயமோ விருத்தமான பாவபாவ
மிரண்டினை விஷயிப்பதாம். அங்ஙனமே இரண்டாவது சம்சயம்
விருத்தமான இரண்டு பாவங்களைக் கோசரிப்பதாம். நியாயநூல்க
ளிலோ ஈதெழுதப்பட்டிருக்கின்றது:—பாவா பாவங்களைக் கோச
ரிப்பதே சம்சயஞானமாம். கேவலம் பாவத்தைக் கோசரிப்பது
சம்சயமாகாது. யாண்டு “ஸ்தாணுவோ, புருஷனோ” வெனச் சம்
சய முண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் தாணுத்தன்மை, தாணுத்தன்
மையபாவம், புருஷத்தன்மை, புருஷத்தன்மையபாவம் என நான்
குகோடி (பக்ஷங்)க ளிருக்கின்றன. ஆதலால் இருகோடியினது
நாற்கோடியினது என இருவகைச் சமஸ்யமுளது. “தாணுவோ,
அன்றோ” வென்பது இரு கோடியினதாகிய சம்சயமாம். “தாணு
வோ,புருடனோ” வென்பது நாற்கோடியினதாகிய சம்சயமாம். ஒரு
தர்மியில்தோற்றுகின்றதர்மத்தினைக்கோடியென்பர்.ஆதலாற்கேவ
லபாவத்தைக் கோசரிக்கும் சம்சயம் நியாயமதத்தில் அப்பிரசித்த
மாம். எவ்வாற்றானும் சம்சயஞானம் பிரமவடிவமாம். இரண்டு
விரோதமான விசேஷணங்கள் ஒன்றன்கண் இரா; ஒன்றற்கு அபா
வமே உண்டாகும். எங்ஙனம் : ஸ்தாணுவில் ஸ்தாணுத்தன்மையும்
ஸ்தாணுத்தன்மையி ளின்மையும் இரா. ஆகலின் ஸ்தாணுத்
தன்மையபாவமின்றிய தாணுவில் தாணுத்தன்மையின் அபாவ
ஞானம் பிரமவடிவாம்.ஆனால் ஒருஅம்சத்தில் சம்சயஞானம் பிரம
மாகின்றது. சகல அம்சங்களினும் பிரமமாகித்திலை. யாண்டு
ஸ்தாணுவில் “ஸ்தாணுவோ,அன்றோ”வென்னுஞ் சம்சயமுண்டா

உஅஉ விருத்திபேத-கியாதி-நிருபணமும் [எழாவது

கின்றதோ ஆண்டு அபாவ அம்சத்திற் பிரமமாம். யாண்டுப்புருஷனிடத்து “ஸ்தாணுவோ, அன்ரோ” வென்னும் சம்சயமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அபாவ அம்சமோ புருஷனிடத்திருக்கின்றது; ஸ்தாணுத்தன்மை அம்சமில்லை. ஆதலால் பாவ அம்சத்தில் பிரமமிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் பாவா பாவகோசர சம்சயமுண்டாகின்றது. அவற்றுள் ஒன்று அவசியமிருக்கும். ஆதலாற் சம்சய ஞானம் ஒரு அம்சத்தில் பிரமமாகின்றது. அன்றியும் விரோதமுள்ள உபய பாவகோசரத்தினையும் சம்சயமெனக்கொள்ளின் சகல அம்சங்களிலும் சம்சயத்திற்குப் பிரமத்துவம் சம்பவிக்கின்றது. எங்ஙனம்: “தாணுவா, புருடனா” வென்னும் சம்சயத்தினை நாகோடிகளுடையதாகக் கொள்ளாது, இருகோடிகளுடையதாகவே கொள்ளல் வேண்டும். தாணுவுக்கும் புருடனுக்கும் வேறுகிய எப்பதார்த்தத்திலேனும் “தாணுவா, புருடனா” வென்னும் சம்சயமுண்டாயின், ஆண்டுச் சம்சயத்தின் தர்மியில் ஸ்தாணுத்தன்மை புருஷத்தன்மை யிரண்டும் இல்லை. ஆதலாலிரண்டின் ஞானமும் பிரமமாம். சம்சயத்தில் எது விசேஷியமாகின்றதோ அது சம்சயத்தில் தீர்மியெனப்படுகின்றது. விசேஷணத்தினைத் தீர்மமென்பார். ஆதலால் ஒரு தர்மியில் விருத்தமாகிய நானாதர்மங்களின் ஞானம் சம்சய மெனப்படுகின்றது. இந்த இலக்ஷணத்தோடு முற்கூறிய இலக்ஷணத்திற்குப் பேதமில்லை. ஆனால் இவ்வளவு பேதமுண்டு:—முற்கூறிய இலக்ஷணத்தில் உபயபத மிருக்கின்றது. ஆதலால் நாகோடிகளையுடைய சம்சயத்தில் முற்கூறிய இலக்ஷணத்தின் அவ்விபாப்தியிருக்கின்றது. ஏனெனின் நாகோடிகளையுடைய சம்சயத்தில் ஒரு விசேஷியத்தில் நான்கு விசேஷணங்கள் தோற்றுகின்றன. இரண்டு விசேஷணங்களில்லை. யான்கு நான்கு உளதோ ஆண்டுமூன்றும் இரண்டும் அங்ஙனமே ஒன்று மிருக்கின்றன; அங்ஙனமாயினும் அதிக எண்ணல் குறைந்த எண்ணுக்குப் பாதமுண்டாகின்றது. இதனாற்றால் ஓரிடத்து ஐந்து பிராஹ்மணரிருக்க, ஒருவன் நான்கு பிராஹ்மணரெனக் கூறின் அவனை மித்தியாவாதி (பொய்சொல்வோன்) என்பார். ஆதலால் குறைந்த எண் அதிக எண்ணி லடங்கியதாயினும் குறைந்த எண்ணின் விபவகார முண்டாகிமதில்லை. ஆதலால் இரண்டுபதத்தால் நிகழும் இலக்கணத்திற்கு நாகோடியினை யுடைய சம்சயத்தில் அவ்விபாப்தி யுண்டாகுதலான் நானாவென்னும் பதம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

பிரகாசம்.] ௧௦௨. சம்-பிரம-இலக்ஷண-பேதமும். ௨௮௩

ஒன்றின் வேறுகியவற்றை நந்நா வென்பர். இரண்டு கோடிகளுடைய சம்சயத்தினைப்போல நான்கு கோடிகளுடைய சம்சயமும் நான்கு தர்மங்களைக் கோசரிப்பதா யிருத்தலின் நானாதர்ம கோசரமாம்; ஆதலால் அவ்விதத்தில்தான் இவ்வாற்றால் சம்சயமும் பிரமமாம்.

பிரமத்தின் பேத நிரூபணத்திற்குப் பின் நிச்சயப் பிரமத்தின் இலக்கணத்தை விஸ்தாரமாய்க் கூறுவாம். சம்சய நிச்சய வடிவமாகிய பிரமம் அநர்த்தத்திற் கேதுவாமாகலின் நிவர்த்திக்கத்தக்கதாம். ஜிஞ்ஞாஸுவுக்கு நிவர்த்திக்கத்தக்க பிரமம் யாதோ அதன் பேதத்தைக் கூறுவாம் : —சம்சய வடிவ பிரமம் இருவகைத்தாம். ஒன்று பிரமாண சம்சயம்; மற்றொன்று பிரமேய சம்சயம். பிரமாணகோசர சந்தேகம் பிரமாண சம்சய மெனப்படுகின்றது. அதனையே பிரமாணகநாசம்பர்வனென்பர். “வேதாந்தவாக்கியம் அத்துவிதீயபிரஹ்மத்தில் பிரமாணமா, அன்று” என்பது பிரமாண சம்சயம். அதன் நிவிருத்தி சாரீரகத்தின் முதலத்தியாயத்தைப் படித்தலாலேனும் கேட்டலாலேனு முண்டாகின்றது. பிரமேயசம்சயமும் ஆத்மசம்சயம் அநாத்ம சம்சயமென்னும் பேதந்தால் இருவகைத்தாம். அநாத்மசம்சயம் அநந்தவிதமாம். அதனைச் சொல்லுதலால் உபயோகமில்லை. ஆத்மசம்சயமும் அநேகவகைத்தாம்.

ஆத்மா பிரஹ்மத்தோடு அபின்னமா? அல்லது பின்னமா? அபின்னமாயினும் எப்போதும் அபின்னமா? அல்லது மோகூத காலத்தின் மாத்திரமே அபின்னமா? எப்போதும் அபின்னமன்று. எப்போதும் அபின்னமாயினும் ஆநந்தமுதலிய ஐசவரியமுடையதா? அல்லது ஆநந்தாதிகளின் மியதா? ஆநந்தமுதலிய ஐசவரியமுடையதாயினும் ஆநந்தமுதலியன குணங்களா? அல்லது பிரஹ்மாத்மாவின் சொரூபமா? இவை முதலியனவாக தத்பதார்த்தாபின்ன துவம்பதார்த்தத்தில் அநேகவித சம்சயங்க ளிருக்கின்றன.

அங்ஙனமே கேவல துவம்பதார்த்த கோசர சம்சயமும் ஆத்மகோசரசம்சயமாம். ஆத்மா தேகாதிகளின் வேறு? அன்று? வேறெனினும் அணுபரிமாணமா? மத்திமபரிமாணமா? அல்லது விபுபரிமாணமா? விபுவெனினும் கருத்தாவா? அகர்த்தாவா? அகர்த்தாவெனினும் ஒன்றற்கொன்று பின்னமாகிய அநேகமா? அல்லது ஏகமா? இவ்வாறு அநேக சம்சயம் கேவல துவம்பதார்த்த கோசரமாம்.

௨௮௪ விருத்திபேத-கியாதி-நிருபணமும் [ஏழாவது

அங்ஙனமே கேவலம் தப்பதார்த்த கோசரமும் அநேகவகைச் சம்சயமாம். வைகுண்டமுதலிய உலக விசேஷங்களில் வசிக்கும் ஈசுவரன் பரிச்சின்னமான கைகால்முதலிய அவயவங்களோடு கூடிய சரீரியா? அல்லது சரீரமின்றிய விபுவா? சரீரமின்றிய விபுவெனினும் பரமானு முதலியவற்றை அபேகித்த ஜகத் கருத்தாவா? அல்லது நிரபேகை கருத்தாவா? பரமானு முதலியவற்றின் அபேகையின்றிய கருத்தாவெனினும் கேவல கருத்தாவா? அல்லது அபின்ன நிமித்தோபாதான வடிவ கருத்தாவா? அபின்ன நிமித்தோபாதான கருத்தாவெனினும் ஜீவர்கள் கருமத்தின் அபேகையின்றிய கருத்தாவாயிருத்தலின்விஷமமாகச் செய்தற்றன்மைமுதலிய தோஷமுடையவரா? அல்லது ஜீவர்களது கருமத்தின் அபேகையுடைய கருத்தாவாயிருத்தலின் விஷமமாகச் செய்தற்றன்மைமுதலிய தோஷமின்றியவரா? என்றல்முதலிய அநேகவித தீத்பதார்த்த கோசர சம்சயங்க ளிருக்கின்றன. அவ் வெல்லாச் சம்சயமும் பிரமேயசம்சய மெனப்படும். அவற்றின் நிவிருத்தி மனனத்தாலுண்டாகின்றது. சாரீரகந்தினது இரண்டாவது அத்தியாயத்தின் அத்தியயனத்தினாலேனும் சிவணத்தினாலேனும் மனனம் சித்திக்கின்றது. அதனாற் பிரமேயசம்சயத்தின் நிவிருத்தியுண்டாகின்றது.

ஞான சாதனத்தின் சம்சயமும் மோகை சாதனத்தின் சம்சயமும் பிரமேயசம்சயமாம். ஏனெனின் பிரமையின் விஷயத்தினைப் பிரமேயமென்பீ. ஞானசாதனமும் மோகைசாதனமும் பிரமையின் விஷயமாயிருத்தலின் பிரமேயமாம். ஆதலால் ஞான சாதனத்தின் சம்சயமும் மோகை சாதனத்தின் சம்சயமும் பிரமேயசம்சயமாம். அதன் நிவிருத்தி சாரீரகத்தின் மூன்றாவது அத்தியாயத்தாலுண்டாகின்றது.

அங்ஙனமே மோகைத்தின் சொரூபத்தினது சம்சயமும் பிரமேய சம்சயமாம். அதன் நிவிருத்தி சாரீரகத்தின் நான்காவது அத்தியாயத்தாலுண்டாகின்றது. சாரீரகத்தின் நான்காவது அத்தியாயத்தில் முதலில் சாதன விசாரமே இருக்கின்றது; பின் பல விசார மிருக்கின்றது. மோகைத்தினைப் புலமென்பர். என்றாலும் நான்காவது அத்தியாயத்தில் சாதனவிசாரம் எவ்வளவி லிருக்கின்றதோ, அவ்வளவு நான்காவது அத்தியாயத்தோடு கூடிய மூன்றாவது அத்தியாயத்தால் சாதன சம்சயத்தின் நிவிருத்தி யுண்டாகின்றது. எஞ்சிய நான்காவது அத்தியாயத்தால் பல சம்சயத்தின் நிவிருத்தி யுண்டாகின்றது.

பிரகாசம்.] ௧௦௩. நிச்சய வடிவமான பிரமஞான உஅநி
த்தின் இலக்ஷணம்.

சம்சய நிச்சயபேதத்தால் பிரமஞானம் இருவகைத்தாம். சம்
சயப் பிரமத்தின் நிரூபணஞ் செய்யப்பட்டது. நிச்சயப் பிரமத்
தினைக் கூறுவாம் :—சம்சயத்தின் வேறாய ஞானத்தினை நிச்சய
மென்பர். சுத்தித்தன்மைவடிவத்தால் சுத்தியின் யதார்த்தஞான
மும், இரஜதத்தன்மை வடிவத்தால் சுத்தியின் பிரமஞானமுமாகிய
இரண்டும் சம்சயத்தின் வேறுகிய ஞானமா யிருத்தலின் நிச்சய
வடிவமாம். வாதிக்கப்படும்அர்த்தத்தை விஷயமாக வுடையதாய்ச்
சம்சயத்தின் வேறுகிய ஞானம் எதுவோ அது நிச்சயமாம். சுத்தி
யில் இரஜத நிச்சயத்தின் விஷயம் இரஜதமாம்; அது பாதிதமாம்.
ஏனெனின், சம்சாரதசையிற்றானே சுத்தியின் ஞானத்தால் இரஜ
தத்தின் பாத முண்டாகின்றது. பிரஹ்மஞானமின்றி எதற்குப்
பாத முண்டாகிறதில்லையோ அது அபாதித் மெனப்படுகின்றது.
பிரஹ்மஞான மின்றியே சுத்தி முதலியவற்றின் ஞானத்தால்
எதற்குப் பாத முண்டாகின்றதோ அது பாதித் மெனப்படுகின்
றது. அல்லது பிரமாதாவின் பாதமின்றி எதற்குப் பாத முண்
டாகிறதில்லையோ அது அபாதித் மெனப்படுகின்றது, பிரமாதா
விருக்க எதற்குப் பாத முண்டாகின்றதோ அது பாதித் மெனப்
படுகின்றது. அபாதிதம் இருவகைத்தாம். ஒன்றோ என்றும் அபா
திதமாம்; மற்றையது வியாவகாரிக அபாதிதமாம். எதற்கு எப்
போதும் பாத முண்டாகிறதில்லையோ அத்தன்மையது சேதன
மாம். எவற்றிற்கு வியவகாரதசையில் பாத முண்டாகிறதில்லையோ
அத் தன்மையன அஞ்ஞானமும், மகாபூதமும், அந்நனமே
பௌதிகப் பிரபஞ்சமுமாம். சுக முதலியன பிராதிபாவிசமாம்.
என்றாலும் பிரஹ்ம ஞானமின்றிச் சுக முதலியவற்றின் பாத
முண்டாகிறதில்லை; ஆதலால் அபாதிதமாம். அவற்றின் ஞானம்
பிரம மன்று. அந்நனமே பாதித் அர்த்தமும் இருவகைத்தாம்.
ஒன்றோ வியாவகாரிக பதார்த்தாவச்சின்ன சேதனத்தின் விவரத்
தம்; மற்றையது பிராதிபாவிச பதார்த்தாவச்சின்னசேதனத்தின்
விவரத்தம். சுத்தியில் இரஜதம் வியாவகாரிக பதார்த்தாவச்சி
ன்ன சேதனத்தின் விவரத்தமாம். ஏனெனின் சுத்திரஜதத்தின்
அதிஷ்டானம் சுத்தி அவச்சின்ன சேதனமாம். சுத்தி வியாவகா
ரிகமாம். சொப்பனத்தில் சுத்திதோற்றி அதனிடத்து இரஜதப்
பிரம முண்டாகுமாயின், அவ்விரஜதத்திற்குச் சொப்பனத்திற்ற

௨௮௬ விருத்திபேத-கியாதி-நிருபணமும் [ஏழாவது

னே சுத்திஞானத்தால் பாதமுண்டாயின், அந்த இரஜதத்திற்குச் சொப்பன சுத்தியவச்சின்ன சேதனம் அதிஷ்டானமாம். சொப்பனத்தின் சுத்தி பிராதிபாலிகமாம். இவ்வாற்றால் பாதிதபநாதிநீதம் இருவகைத்தாம். அவற்றின்நிச்சயம் பிரமநிச்சயமெனப்படுகின்றது.

௧௦௪. அத்தியாசத்தின் இலக்ஷணமும் பேதமும்.

பிரமஞானத்தில் நூலாகிரியர்களது அநேகவித வாதங்களுள், அவர்கள் மதத்திற்கு விலக்ஷணமாகப் பாஷியகாரர் பிரமத்திபு அசாதாரண லக்ஷணம் கூறியிருக்கின்றனர்:— எத்தன்மைய பிரமத்தின் சொரூபத்தை அந்நிய சாஸ்திரமுடையோர் மதித்திருக்கின்றார்களோ, அதனிடத்துக் கூறப்படும் இவ்விலக்கணம் சம்பவியாதாவின் அசாதாரணமாம். பிறரினும் அசாதாரண லக்ஷணத்தைக் கூறுதலால் பாஷியகாரருக்குப் பிறரான் மதிக்கப்பட்ட பிரமத்தின் சொரூபத்தோடு அபிப்பிராயமின்மையிருக்கின்றது. அதிஷ்டானத்தினும் விஷம் சத்தையுடைய அவபாசம் அந்நியாசமெனப்படும். யாண்டுச்சுத்தியில் இரஜதப்பிரமமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச்சுத்தி தேசத்தில் இரஜதம் உற்பத்தியாகின்றது. அதன் ஞானமும் தற்காலத்தைய இரஜதமுமாகிய இவ்விரண்டினையும் சித்தாந்தத்தில் அவபாசமென்றும், அந்நியாசமென்றும் கூறுவர். மற்றைய சாஸ்திரங்களால் இரஜதத்தின் உற்பத்தி அங்கீகரிக்கப்படுகிறதில்லை. இஃது எல்லோரினும் விலக்ஷணத் தன்மையாம். சத்தியாதிவாதமொன்றில் இரஜதத்தின் உற்பத்தி அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அவர்கள் மதத்தினும் விலக்ஷணமாதலை மேற்கூறுவாம். வியாகரணத்தின் படி அத்தியாசபதத்திற்கும் அவபாசபதத்திற்கும் விஷயமும் ஞானமுமாகிய இரண்டும் வாச்சியமாம்.

ஆதலால் அர்த்தாத்தியாச ஞானத்தியாசங்களின் பேதத்தால் அந்நியாச மிருவகைத்தாம். அந்நிநாத்தியாசம் அநேக விதமாம். சிலவிடத்துக் கேவலசம்பந்த மாந்திரத்தின் அத்தியாசமும், சிலவிடத்துச் சம்பந்த விசிஷ்ட சம்பந்தியின் அத்தியாசமும், சிலவிடத்துக்கேவல தர்மத்தின் அத்தியாசமும், சிலவிடத்துத் தர்ம விசிஷ்டதர்மியின் அத்தியாசமும், சிலவிடத்து அந்நியோந்நியாத்தியாசமும், சிலவிடத்து அந்நியதராத்தியாசமு மிருக்கின்றன. அந்நியதராத்தியாசமும் இருவகைத்தாம். ஒன்று ஆத்மாவில் அநாத்மாத்தியாசம்; மற்றையது அநாத்மாவில் ஆத்மாத்தியாசமாம். இவ்வாறு

பிரகாசம்.] ௧௦௪. அத்தி-இலக்ஷண-பேதமும். ௨௮௭

அர்த்தாத்தியாசம் அநேகவகைத்தாம். முற்கூறிய லக்ஷணத்திற்கு யாண்டும் பொருத்த முண்டு. அங்ஙனமே முக்கிய சித்தாந்தத்திலோ சகல அத்தியாசத்திற்கும் அதிஷ்டானம் சேதநமாம். இரஜ்ஜுவில் சர்ப்பம் தோற்றுமாயின், ஆண்டும் இதுவென்னும் வடிவினதாகிய விருத்தியவச்சின்ன சேதநத்தோடு அபின்னமான இரஜ்ஜு அவச்சின்ன சேதநமே சர்ப்பத்தின் அதிஷ்டானமாம்; இரஜ்ஜு அதிஷ்டானமன்று. இவ்வர்த்தம் விசாரசாகரத்திற் றெளிவாயுள்ளது. ஆண்டு சேதநத்தின் பரமார்த்த சத்தையிருக்கின்றது. அல்லது அதன் உபாதியாகிய இரஜ்ஜு வியாவகாரிகமாயிருத்தலின் இரஜ்ஜு அவச்சின்ன சேதநத்தின் வியாவகாரிக சத்தையிருக்கின்றது. இருவகையானும் சர்ப்பத்திற்கும் அதன் ஞானத்திற்கும் பிராதிபாவிக சத்தையிருத்தலின் அதிஷ்டானத்தின் சத்தையினும் விஷம சத்தையுடைய அவபாசம் சர்ப்பமும் அதன் ஞானமுமாம். ஆதலால் இரண்டனையும் அநீதியாசமென்றும், அவபாசமென்றும் கூறுவர். ஞானத்தினையும் ஞானத்தின் விஷயத்தினையும் அவபாசமென்பர். இவ்வாறு யாண்டும் அத்தியாசத்திற்கு அதிஷ்டானம் சேதநமெனக் கூறின், அப்பொழுதோ அதிஷ்டானத்திற்குப் பரமார்த்த சத்தையும் அத்தியாசத்திற்குப் பிராதிபாவிக சத்தையுமிருத்தலின், அதிஷ்டானத்தின் விஷம சத்தையுடையது அவபாசம் (ஞானமும் அதன் விஷயமும்) என்பது ஸ்பஷ்டமேயாம். இரஜதத்தின் அதிஷ்டானம் சத்தியாம். இவ்வியவகாரம் உலகத்திலுண்டாகின்றது. ஆதலால் அவச்சேதகத் தன்மைச் சம்பந்தத்தால் சத்தியும் இரஜதத்தின் ஆசிரயமாம். ஏனெனின் சேதநத்தில் இரஜதத்தின் அதிஷ்டானத்தன்மையை அவச்சேதகம் செய்வது சத்தியாயிருத்தலின், அதனிடத்து இரஜதத்தின் அவச்சேதகத்தன்மைச் சம்பந்தமிருக்கின்றது. அவச்சேதகத் தன்மைச் சம்பந்தத்தால் சத்தியினை இரஜதத்தின் அதிஷ்டானமெனக் கூறின், சத்திக்கு வியாவகாரிகசத்தையிருக்கின்றது; இரஜதத்திற்குப் பிராதிபாவிக சத்தையிருக்கின்றது. இதனாலும் அதிஷ்டானத்தினும் விஷம சத்தையிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் சர்வ அத்தியாசங்களிலும் ஆரோபிதத்தினும் அதிஷ்டானத்திற்கு விஷமசத்தையிருக்கின்றது. எந்தப் பதார்த்தத்தில் ஆதாரத்தன்மை தோற்றுகின்றதோ அது அதிஷ்டானமெனப்படுகின்றது. இவ்வாதாரத்தன்மை பரமார்த்தமாயிருக்குக; அல்லது ஆரோபிதமாயிருக்குக. பரமார்

௨௮௮ விருத்திபேத-கியாதி-நிருபணமும் [எழாவது]

த்தமாய் ஆதாரம் உளதாயின் அது அதிஷ்டானமெனப்படுமென்
னும் ஆக்கிரகம் இப்பிரசங்கத்தில் இல்லை. ஏனெனின், எங்ஙனம்
ஆத்மாவினிடத்து அநாத்மாவின் அத்தியாச மிருக்கின்றதோ, அங்
ஙனமே அநாத்மாவில் ஆத்மாவின் அத்தியாச மிருக்கின்றது.
அநாத்மாவில் ஆத்மாவின் பரமார்த்தமான ஆதாரத்தன்மையிலே.
ஆனால் ஆரோபித ஆதாரத்தன்மையிருக்கின்றது. ஆதலால் ஆதார
மாத்திரத்தினை இப்பிரசங்கத்தில் அதிஷ்டானமெனக் கூறினோம்.
யாண்டு அநாத்மாவில் ஆத்மாவின் அத்தியாச மிருக்கின்றதோ
ஆண்டு அதிஷ்டானம் அநாத்மாவாம். அதற்கு வியாவகாரிக சத்தை
யும்; ஆத்மாவுக்குப் பாரமார்த்திக சத்தையு மிருக்கின்றனவாக
வின் அதிஷ்டானத்தினும் விஷமசத்தை யுடையது அவபாசமாம்.

௧௦௫. அந்நியோந்நியாத்தியாசத்திற்

சங்கை சமாதானம்.

ஆத்மாவிற்கு அதிஷ்டானம் அநாத்மாவெனக் கூறுதலால்,
ஆத்மா ஆரோபிதமென்பது பெறப்படுகின்றது. எது ஆரோபித
மாகின்றதோ அது கற்பிதமாகின்றது. அதனால் ஆத்மாவும் கற்
பிதமாகும். ஆதலால் அநாத்மாவில் ஆத்மாவின் அத்தியாசம்
இருக்கின்றதெனக் கூறுதல்பொருந்தாது. என்றாலும் பாஷ்யகாரர்
சாரீரகத்தின் ஆரம்பத்தில் ஆத்மாநாத்மாக்களுக்கு அந்நியோந்நி
யாத்தியாசம் கூறி யிருக்கின்றனர். ஆதலால் அநாத்மாவில் ஆத்
மாவின் அத்தியாசத்தின் நிஷேதமோ பொருந்தாது. பரஸ்பர
அத்தியாசத்தினை அந்நியோந்நியாத்தியாச மென்பர். ஆதலால்
அநாத்மாவில் ஆத்மாவின் அத்தியாசத்தை அங்கீகரித்துமுற்கூறிய
சங்கைக்குச் சமாதானம் கூறுதல் வேண்டும்.

அச்சமாதானம் இவ்வாறும். அந்நியாசம் இருவகைத்தாம். ஒன்று
சொருபாத்தியாசம்; மற்றையது சம்சர்க்காத்தியாசம். எப்பதார்த்
தத்தின் சொருபம் அநிர்வசனீயமாக உண்டாகின்றதோ அதனைச்
சொருபாத்தியாசமென்பர். அது சத்தியில் இரஜதத்தின் சொருபத்
தியாசமும் ஆத்மாவில் அகங்காரமுதலிய அநாத்மாக்களின் சொரு
பாத்தியாசமு மிருத்தல் போலவாம். அங்ஙனமே எப்பதார்த்தத்
தின் சொருபமோ வியாவகாரிகமாகவாவது பாரமார்த்திகமாக
வாவது முதலிற் சித்தித்திருக்க, அநிர்வசனீய சம்பந்தம் உற்பத்தி
யாகின்றதோ அது சம்சர்க்காத்தியாச மெனப்படுகின்றது. எங்ங

பிரகாசம்.] ௧௦௫. அந்நி-சங்கை-சமாதானம். ௨௮௬

னம் : முகத்தோடு கண்ணாடிக்கு முற்கூறிய விதமாக ஓர் சம்பந்த முமில்லை. இரண்டு பதார்த்தங்களும் வியாவகாரிகமாம். ஆண்டுக் கண்ணாடியில் முகத்தின் சம்பந்தம் தோற்றுக்கின்றது. ஆதலால் அநிர்வசநீய சம்பந்தம் உற்பத்தியாகின்றது. அங்ஙனமே இரக்த வஸ்திரத்தில் இரக்த படமென்னும் உணர்ச்சி யுண்டாகின்றது. இரக்த நிறமுடையது படமென்னும் உணர்ச்சியால் இரக்த நிறமுடைய பதார்த்தத்தின் தாதாத்மிய சம்பந்தம் படத்திற் காணுகின்றது. இரக்த நிறமுடையது குசம்பாத் திரவியமாகலின் இரக்த நிறமுடையதின் தாதான்மியம் குசம்பாத் திரவியத்திலிருக்கின்றது; படத்திலில்லை. இவ்வாற்றால் இரக்த நிறமுடைய குசம்பாத் திரவியமும் படமுமோ வியாவகாரிகமாம். அவற்றின் தாதான்மிய சம்பந்தம் அநிர்வசநீயமாக உண்டாகின்றது. அங்ஙனமே சிவப்புப் படிசு மென்னும் உணர்ச்சியால் சிவப்பின் தாதான்மியசம்பந்தம் படிசுத் திற்காணுகின்றது. சிவப்பின் தாதான்மியம் புஷ்பத்திலிருக்கின்றது; படிசுத்திலில்லை. இரக்த நிறமுடையதனைச் சிவப்பென்பர். இரக்த நிறமுடையது புஷ்பமாம்; ஸ்டிபகமன்று. ஆதலால் ஸ்டிபுசு த்தில் சிவப்பின் அநிர்வசநீய தாதான்மிய சம்பந்தம் உற்பத்தியாகின்றது. இவ்வாறு அநேக இடங்களில் சம்பந்தியோ வியாவகாரிக மாக இருக்கின்றது. அவற்றின் சம்பந்தங்களின் ஞானம் அநிர் வசநீயமாக உற்பத்தியாகின்றது. அவற்றைச் சம்சர்க்காந்தியாசு மென்பர். அங்ஙனமே சேதநத்திற்கு அகங்காரத்தில் அத்தியாச மில்லை. ஆனால் சேதநமோ பாரமார்த்திகமாம். அதன் சம்பந்தத் தின் அத்தியாசம் அகங்காரத்திலிருக்கின்றது. ஆத்மத்தன்மை சேதநத்திலிருந்து, அகங்காரத்திற் தோற்றுக்கின்றது. ஆதலால் ஆத்மாவின் தாதான்மியம் சேதநத்திலிருந்துகொண்டு அகங்கார த்திற்கேற்றுகின்றதாகலின் / ஆத்மசேதநத்தின் தாதான்மிய சம் பந்தம் அகங்காரத்தில் அநிர்வசநீயமாம். அல்லது ஆத்மாவின் கண்ணுள்ள தாதான்மியத்தின் அநிர்வசநீய சம்பந்தம் அகங்கா ரத்திலிருக்கின்றது. ஆதலாற் சேதநம் கற்பிதமன்று. ஆனால் சேதநத்தின் தாதான்மிய சம்பந்தம் அகங்காரத்திற் கற்பிதமாம். அல்லது ஆத்மசேதநத்தினது தான்மியத்தின் சம்பந்தம். கற்பித மாம். அத்வைத ஞால்களிற் கூறிய உதாரணங்களில் அந்நியதாக் கியாதி சொல்லப்பட்டிருக்கினும், பிரஹ்மவீந்தியாபரணத்திற்கூறிய படி முழுவதும் அநிர்வசநீயக்கியாதியாகக் கொண்டு நிர்வாகம்

செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. அந்நியதாக்கியாதி பிரசித்த மன்று. விசாரசாகரத்திலும் அங்ஙனமே இந்நூலினும் முன் இது எழுதப் பட்டிருக்கின்றது. யாண்டு அதிஷ்டானத்தோடு ஆரோப்பியத்திற் குச் சம்பந்த முண்டாகின்றதோ ஆண்டு அந்நியதாக்கியாதியாம். அது வேறு நூலின்படி எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அதிஷ்டானத் தோடு ஆரோபத்தின் சம்பந்தமுண்டாகுமிடத்து அந்நியதாக்கி யாதியின் ஆக்கரகமே உண்டாகுமாயின், அகங்காரத்திலும் சேத நத்தின் தாதான்மியம் அந்நியதாக்கியாதியாகத் தோற்றுகின்றது என்று கூறுதலில் ஓர் பாதகமுமின்று. இவ்வாற்றால் யாண்டுப் பாரமார்த்திக பதார்த்தத்தின் அபாவம் உளதாக அதன் தோற் றம் யாண்டு உண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் பாரமார்த்திக பதார்த்த த்தின் அநிர்வசநீய சம்பந்தமோ வியாவகாரிக பதார்த்தத்தில் உற்பத்தியாகின்றது. அதன் ஞானமும் அநிர்வசநீயமாகவே உண் டாகின்றது. வியாவகாரிக பதார்த்தத்தின் அபாவம் உளதாகத் தோற்றம் யாண்டு உண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அநிர்வசநீயமாகவே வேறு சம்பந்தி உற்பத்தியாகின்றது. சம்பந்தியின் ஞானமும் அநிர் வசநீயமாக உற்பத்தியாகின்றது. சிலவிடத்துச் சம்பந்தமாத்திர மும் சம்பந்தத்தின் ஞானமும் அநிர்வசநீயமாக உற்பத்தியாகின் றன. முழுவதுமே அத்தியஸ்தத்தின் அதிஷ்டானத்தினும் விஷம சத்தை அநிர்வசநீயசத்தையாம். ஆத்மாவின் அத்தியாசம் அநாத்மா வில் உண்டாகின்றது. ஆண்டும் அதிஷ்டானமாகிய அநாத்மா வியாவ காரிகமாம். அத்தியஸ்தம் ஆத்மாவன்று. ஆனால் ஆத்மாவின் சம்பந் தம் அநாத்மாவில் அத்தியஸ்தமாம்; ஆதலால் அநிர்வசநீயமாம்.

க0கூ. அநாத்மாவில் அத்தியஸ்தமாகிய ஆத்மா விற்குப் பரமார்த்த சத்தையில் தாற்பரியம்.

முன் இது கூறப்பட்டது. அநாத்மாவில் ஆத்மாவின் அத்தியா சம் உண்டாகின்றது. ஆண்டு அத்தியஸ்தத்திற்குப் பரமார்த்த சத்தையிருத்தலால் விஷமசத்தையாம். பிரஹ்ம வித்தியாபரணத் திலும் முற்கூறியவிடத்தில் அத்தியஸ்தத்திற்குப் பரமார்த்தசத்தை யே கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அதன் தாற்பரியம் இதுவாம்:—சுத்த பதார்த்தத்தினும் விசிஷ்டம் பின்னமாம். ஆதலால் அநாத்மாவில் ஆத்மாவினது சம்பந்தத்தின் அத்தியாசம் சொல்லப் பட்டது. ஆண்டுச் சம்பந்த விசிஷ்ட ஆத்மாவிற்கே அத்தியாசமாம். சொரு பமாக ஆத்மா சத்தியமாமாகலின் அத்தியஸ்தத்திற்குப் பரமார்த்த

சத்தை சொரூப திருஷ்டியாகக் கூறுகின்றார். அத்தியஸ்தம் கற்பிதமாகின்றது. ஆதலால் அநாத்மசம்பந்தவிசிஷ்டம் கற்பிதமாயினும் சத்தம் கற்பிதமாகாது. ஏனெனின் சத்தத்தினும் விசிஷ்டம் பின்னமாயிருத்தலின் விசிஷ்டத்தின் கற்பிதத்தன்மை சத்தத்தில் உண்டாகிறதில்லை. கேவல ஆத்ம சம்பந்தத்திற்கு அத்தியாசத்தைக் கூறுதலினும் சம்பந்த விசிஷ்ட ஆத்மாவிற்கு அத்தியாசம் கூறுதலும், அத்தியஸ்தத்திற்குப் பரமார்த்த சத்தை கூறுதலுமே சிரேஷ்டமாம். ஏனெனின் கேவல சம்பந்தத்திற்கு அத்தியாசம் கூறின் அதிஷ்டானத்திற்கு ஆரோபத்தினும் விஷமசத்தை சம்பவியாது. ஏனெனின் ஆத்மாவின் சம்பந்தம் அநந்தக்கரணத்தில் அத்தியஸ்தமாம். ஸ்புரணவடிவ சேதரத்தின் தாதான்மிய சம்பந்தம் கடமுதலியவற்றில் அத்தியஸ்தமாம்; கடம் ஸ்புரிக் (விளங்கு) கின்றது என்னும் வியவகாரம் கடத்தில் ஸ்புரணசம்பந்தத்தாற் றேற்றுகின்றதாகலின் சேதரத்தின் அதிஷ்டானமாகிய அநந்தக்கரணமும் கடமுதலியனவும் வியாவகாரிகமாம். அவற்றுள் சேதரத்தின் சம்பந்தமும் வியாவகாரிகமாம்; பிராதிபாவிகமன்று. சேதரத்தின் சம்பந்தம் பிராதிபாவிகமாமாயின் பிரஹ்ம ஞானமின்றிப் பாதம் உண்டாதல்வேண்டும்; பாதம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் ஆத்ம சம்பந்தத்திற்கும் அதிஷ்டான அநாத்மாவிற்கும் வியாவகாரிக சத்தையிருத்தலின் விஷமசத்தை யின்மையால் அத்தியாசத்தின் லக்ஷணம் சம்பவியாது. ஆதலால் சம்பந்த விசிஷ்ட ஆத்மாவிற்கு அநாத்மாவில் அத்தியாஸமுளது. விசேஷிய பாகத்திற்குப் பரமார்த்த சத்தையிருத்தலால் விசிஷ்டத்திற்குப் பரமார்த்த சத்தை உண்டு. அதிஷ்டானத்திற்குப் வியாவகாரிகசத்தை இருக்கின்றது. இதனால் இரண்டற்கும் விஷமசத்தை இருத்தலின் அத்தியாசத்தின் லக்ஷணம் சம்பவிக்கின்றது. சொப்பனத்திற்கு அதிஷ்டானம் சாக்ஷியாம். அதற்குச் சொரூபமாகப் பரமார்த்திக சத்தை உண்டு. பதார்த்தங்களுக்குப் பிராதிபாவிக சத்தை இருக்கின்றது. ஆதலால் அதிஷ்டானத்தின் விஷமசத்தை இருத்தலின் அத்தியாசத்தின் லக்ஷணம் சம்பவிக்கின்றது.

சத்தா சொரூபம் சேதரமாம். அதற்குப் பேதங் கூறுதல் சம்பவியாதெனினும் சேதர சொரூப சத்தையினும் சத்தை என்பது பின்னபதார்த்தமாம். அதனிடத்து உத்கர்ஷ அபகர்ஷங்கள் (உயர்வு, தாழ்வுகள்) உண்டு. அதற்குப் பரமார்த்திக வியாவகா

நிகப் பிராதிபாவிகமென மூன்று பேதங்கள் உண்டு. பிராதிபாவிகத்திலும் உத்கர்ஷாபகர்ஷங்களுண்டு. சொப்பனத்திற் சிலபதார்த்தங்கள் தோற்றுகின்றன; அவற்றிற்குச் சொப்பனத்திற்குளே பாதம் உண்டாகின்றது. எவற்றிற்கு ஜாக்ரதத்தில் பாதம் உண்டாகின்றதோ, அவற்றினும் சொப்பனத்தில் பாதிக்கப்படும் பதார்த்தங்களுக்கு அபகிருஷ்ட சந்நை இருக்கின்றது. இவ்வாறு சேதந் சொரூப சத்தைக்குப் பின்னமான சத்தையின் சொரூபம் “ஸத்யஸ்யஸத்யம் ப்ராணாவெஸத்யந்தெஷாநேஷஸத்யம்” சத்தியத்திற்குச் சத்தியம், பிராணன்கள் சத்தியம், அவற்றிற்கு இது சத்தியம்” என்று சுருதியில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. இரஜதத்தின் சத்தினும் சத்தியின் சந்நை உந்நிருஷ்டமாம். இது எல்லோருக்கும் அநுபவமாம். ஆதலால் உத்கர்ஷ அபகர்ஷமுடைய சந்நை சேதனத்தினும் பின்னமாம். இவ்வாறு அத்தியாசத்தின் இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.

க௦௭. அத்தியாசத்தின் வேறு இலக்கணம்.

அத்தியாசத்தின் வேறு இலக்கணம் இதுவாம்:— தனது அபாவத்தி னதிகரணத்தில் அவபாசமாதலை அந்நியர்ச மென்பர். சத்தியில் இரஜதத்தின் பாரமார்த்திக வியாவகாரிக அபாவ மிருக்கின்றது. இரஜதம் அநிர்வசநீயமாம். ஆதலால் இரஜதாபாவத்தின் அதிகரணமாகிய சத்தி எதுவோ அதனிடத்து இரஜதத்தின் பிரதிதியும் அதன் விஷயமு மிருத்தலான் இரஜதாவபாச மிருக்கின்றது; ஆதலால் அந்நியர்சமாம். இவ்வாறு கற்பித்ததின் அதிகரணத்தில் கற்பித்ததின் அபாவ மிருத்தலின் சகல அத்தியாசங்களினும் இவ் விலக்கணம் பொருந்துகின்றது.

க௦௮. ஒரு அதிகரணத்தில் பாவாபாவங்கட்கு விரோதமுளதெனும் சங்கையும் சமாதானமும்.

ஒரு அதிகரணத்தில் பாவ அபாவங்களுக்கு விரோத முண்டாகின்றது. சையோகமும் அதன் அபாவமும் ஒரு அதிகரணத்தில் மூலமுதலிய இட வேறுபாட்டா லிருக்கின்றன; ஓரிடத்தி லிருப்பதில்லை. ஆதலால் ஒரு அதிகரணத்தில் பாவாபாவங்கள் சம்பவியா. என்றாலும் பதார்த்தங்களின் விரோதம் அநுபவாநுசாரமாகச் சொல்லப்படுகின்றது. கேவல பாவாபாவங்களுக்கு விரோதமில்லை. ஆனால் கடத்துவ படத்துவ மிரண்டும் பாவமாம்; ஓர்

அதிகரணத்திலிரா; அவற்றிற்கு விரோதமுண்டு. திரவியத்தன்மைக்கும் கடத்தன்மைக்கும் விரோதமில்லை. அங்ஙனமே கடத்தின் அதிகரணமாகிய பூதலத்தில் சென்றகாலவிசிஷ்ட கடத்தின் அபாவமிருக்கின்றது. ஆதலால் சுத்தமாகிய கடாபாவத்தோடு கடத்திற்கு விரோதமிருக்கின்றது. விசிஷ்ட கடாபாவத்தோடு கடத்திற்கு விரோதமில்லை. அங்ஙனமே சையோக சம்பந்தத்தாற் கடமுடைய பூதலத்தில் சமவாய சம்பந்தாவச்சின்ன கடாபாவமிருக்கின்றது; அதனோடு கடத்திற்கு விரோதமில்லை. அங்ஙனமே சமானசத்தையுடைய பிரதியோகியபாவம் ஒரு அதிகரணத்திலிருப்பதில்லை. விஷம சத்தையுடைய பிரதியோகிக்கு அபாவத்தோடு விரோதமில்லை. சுற்பிதத்தின் அபாவத்திற்குப் பாரமார்த்திக சத்தை இருக்கின்றது. அல்லது வியாவகாரிகசத்தை இருக்கின்றது. சுற்பிதத்திற்குப் பிராதிபாவிசத்தை இருக்கின்றது; ஆதலால் விரோதமில்லை. யாண்டுச் சுத்தியில் ரஜதப்பிரம முண்டாகின்றதோ ஆண்டு வியாவகாரிக ரஜதமில்லை. ஆதலால் இரஜதத்தில் வியாவகாரிக அபாவமிருக்கின்றது. பாரமார்த்திக ரஜதமோ ஓரிடத்தும் இல்லாதிருத்தலின் இரஜதத்தின் பாரமார்த்திக அபாவம் கேவலாந்வயியாம். ஆதலால் சுத்தியில் ரஜதத்தின் பாரமார்த்திக அபாவமும் இருக்கின்றது. அநிர்வசநீய இரஜதமும். அதன் ஞானமும் ஏககாலத்தில் உற்பத்தியாகின்றன. ஒரேகாலத்தில் இரண்டற்கும் நாச முண்டாகின்றது. ஆதலால் இரஜதம் பிராதிபாவிசமாகும். பிரதீதிகாலத்தில் எதன்சத்தை இருந்து, பிரதீதி சூனியகாலத்தில் உண்டாகிறது தில்லையோ, அதனைப் பிராதிபாவிச மென்பர். இவ்வாற்றாற் பிரமஞானமும் அதன் விஷயமும் அநிர்வசநீயமாக உற்பத்தியாகின்றன. சத்தசத்துகளுக்கு விசக்ஷணமானதை அநிர்வசநீய மென்பர். அதன் அபாவத்தினை வியாவகாரிக மென்பர். ஆதலால் பிரதியோகியபாவங்கட்குப் பரஸ்பரமவிரோதமில்லை. வியாவகாரிக அபாவத்திற்கு வியாவகாரிகப் பிரதியோகியோடு விரோதமுண்டு.

௧௦௯. அத்தியாசப் பிரசங்கத்திலுண்டாம்

நான்கு சங்கைகள்.

இப்பிரசங்கத்தில் நான்கு சங்கைகள் உண்டாகின்றன. முதற்சங்கை:—சொப்பனப் பிரபஞ்சத்திற்கு அதிஷ்டானம் சாக்ஷியா மென்பது முற்கூறப்பட்டது; அது சம்பவியாது. ஏனெனின் எவ்விதக்

டானத்தில் எது ஆரோபிதமாகின்றதோ, அவ்வதிஷ்டானத்தோடு அது சம்பந்தமுடையதாகக் காணப்படுகின்றது. எங்ஙனம் : சுத்தியில் ஆரோபிதம் இரஜதமாம். அது “இதுஇரஜத” மென்பதாக சுத்தியின் இதந்தையோடுசம்பந்தப்பட்டதாகக்காணப்படுகின்றது. ஆத்மாவினிடத்துக் கர்த்திருத்துவ முதலியன ஆரோபிதமாம். அவை “யான் கர்த்தா” என்று சம்பந்தப்பட்டனவாகக் காணப்படுகின்றன. அங்ஙனமே சொப்பனத்தின் யானை முதலியன சாக்ஷியில் ஆரோபிதமாயின், அவை “யான்யானை, என்னிடத்துயானை” என்றிவ்வாறு சாக்ஷியோடு சம்பந்தப்பட்டனவாகத் தோற்றுதல் வேண்டும்.

இரண்டாவது சங்கை இதுவாம்:— சுத்தியில் இரஜதாபாவம் வியாவகாரிகமும், பாரமார்த்திகமுமாமென்று முற்கூறியது பொருந்தாது. ஏனெனின் அத்தைவதவாதத்தில் ஒரு சேதனமே பாரமார்த்திகமாம். அதனின் வேறுகியதைப் பாரமார்த்திகமெனக்கொள்ளின் அத்தைவதவாதத்திற்கு ஆனிடம் யுண்டாகும். பாரமார்த்திக இரஜதமில்லை. யாகலின் பாரமார்த்திக இரஜதத்தின் அபாவமிருக்கின்றதெனக் கூறுதலோ சம்பவக்கும்; பாரமார்த்திக அபாவமிருக்கின்றதெனக் கூறுதல் சம்பவியாது.

மூன்றாவது சங்கை யிதுவாம்:—சுத்தியில் அநிர்வசநீய இரஜதத்தின் உற்பத்தி நாசமுண்டாகின்றனவென முற்கூறியது பொருந்தாது. ஏனெனின் இரஜதத்திற்கு உற்பத்தி நாசம் உளவெனின் கடத்தின் உற்பத்தி நாசங்களைப்போல இரஜதத்தின் உற்பத்தி நாசம் தோற்றுதல் வேண்டும். எங்ஙனம் கடத்தின் உற்பத்தி உண்டாகுங்காலத்துக் கடம் உண்டாகின்றதென்பதாகக் கடத்தின் உற்பத்தி தோற்றுகின்றதோ, கடத்தின் நாசம் உண்டாகும் காலத்துக் கடமழிந்தது என்பதாகக் கடத்தின் நாசம் தோற்றுகின்றதோ, அங்ஙனமே சுத்தியில் இரஜதத்தின் உற்பத்தி உண்டாகும் காலத்து, இரஜதத்தின் உற்பத்தி உண்டாயிற் றென்பதாக உற்பத்தி தோற்றுதல் வேண்டும்; இரஜதத்திற்கு ஞானத்தால் நாசமுண்டாயின், அப்போது இரஜதத்திற்குச் சுத்தி நேசத்தில் நாசமுண்டாயிற்று என்பதாக நாசம் தோற்றுதல் வேண்டும். சுத்தியில் கேவல இரஜதம் தோற்றுகின்றது. அதன் உற்பத்தி நாசங்கள் தோற்றுவதில்லை. ஆதலால் பிறநூல்களின்படி அந்நியதா

பிரகாசம்.] கக௦. முற்-நான்கு-சங்-சமாதானம். உகரு

க்கியாதி முதலியனவே நல்லனவாம். அநிர்வசரீயக்கியாதி சம்ப வியாது.

நான்காவது சங்கை இதுவாம்:— சத்தசத்திற்கு விலகூண மான அநிர்வசரீய இரஜத முதலியன உற்பத்தியாகின்றன என்று முன் சொல்லப்பட்டது. அது முற்றும் அசங்கதமாம். சத்திற்கு விலகூணம் அசத்தாம். அசத்திற்கு விலகூணம் சத்தாம். சத்தின் விலகூணமாம், அசத்தன்று என்று கூறுதல் விருத்தமாம். அங்ங னமே அசத்தின் விலகூணமாம், சத்தன்று என்று கூறுதலும் விருத்தமாம்.

கக௦. முற்கூறிய நான்கு சங்கைகளின்
சமாதானம்.

அவற்றிந்து முறையே இவை சமாதானமாம். முதற்சங்கையின் சமா தானம்:—சாகுதியில் சொப்பன அத்தியாச முண்டாகுமாயின், “யான் யானை, என்னிடத்துயானை” என்னும் உணர்ச்சி உண்டாதல் வேண்டும் என்னும் சங்கைக்கு இது சமாதானமாம்:—பூர்வ அநுப வத்தாற் றேன்றிய சம்ஸ்காரத்தினால் அத்தியாச முண்டாகின்றது. எங்ஙனம் பூர்வ அநுபவ முளதாகின்றதோ அங்ஙனமே சம்ஸ்கார முண்டாகின்றது. சம்ஸ்காரத்திற்குச் சமானமாக அத்தியாச முண் டாகின்றது. சகல அத்தியாசங்களுக்கும் உபாதான காரணமாகிய அவித்தையோ சமானமாம். ஆனால் நிமித்தகாரணம் பூர்வ அநுபவ

னது பூர்வ அநுபவம் இதுவெனும் வடிவினதாகவே உண்டாயிருக்கின்றது; யானெனும் வடிவமுதலிய அநுபவம் உண்டாகவில்லை. இதனால் அநுபவ ஜந்ய சம்ஸ்காரமும் யானே முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் இதுவெனும் வடிவினதாகவே உண்டாகின்றது. ஆதலால் இது யானெயென்னும் உணர்ச்சி உண்டாகின்றது; “என்னிடத்து யானே, யான்யானே” என்னும் உணர்ச்சி உண்டாகித் தில்லை. சம்ஸ்காரம் அநுமேயமாம். காரியத்திற் கறுகூலமான சம்ஸ்காரத்தின் அநுமிதி உண்டாகின்றது. சம்ஸ்காரத்தை உண்பெண்ணுவதாகிய முன் அநுபவமும் அத்தியாச வடிவமாம். அதை உண்பெண்ணும் சம்ஸ்காரமும் இதுவெனும் வடிவினதாகவே உண்டாகின்றது. அத்தியாசம் பிரவாக அநாதியாம். ஆதலால் முதல் அநுபவத்தின் இதுவெனும் வடிவத்தன்மையில் ஓர் ஏதுவு மில்லை என்னும் சங்கை சம்பவியாது. ஏனெனின் அநாதி பகூத்தில் ஓர் அநுபவமும் முதலிலில்லை. பூர்வ பூர்வங்களினும் உத்தரம் யாவும் அநுபவமாம்.

அபாவத்தைப் பாரமார்த்திகமெனக் கொள்ளின் அத்துவைதத்திற்கு ஹானி யுண்டாகுமென்னும் இரண்டாவது சங்கைக்கு இது சமாதானமாம்:—சகல பதார்த்தங்களும் சித்தாந்தத்திற் கற்பிதமாம். அவற்றின் அபாவம் பாரமார்த்திகமாம். அது பிரஹ்ம வடிவமாம். இது பாஷியகாரருக்குச் சம்மதம். இதில் யுக்தி மேற்கூறுவாம்; இக்காரணத்தால் அத்வைதத்திற்கு ஆனியில்லை.

முன்றவது சங்கையின் சமாதானம்:—சுத்தியில் இரஜதத்தின் உற்பத்தி அங்கீகரிக்கின், உற்பத்தியின் உணர்ச்சி உண்டாதல் வேண்டுமென்பதற்கு இது சமாதானமாம்:—சுத்தியில் தாதாந்மிய சம்பந்தத்தால் இரஜதம் அத்தியஸ்தமாம். சுத்தியினது இதுவெனும் தன்மையின் சம்பந்தம் இரஜதத்தில் அத்தியஸ்தமாம். ஆதலால் “இது இரஜதம்” என்பதாக இரஜத உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. எங்ஙனம் சுத்தியினது இதுவெனும் தன்மையின் சம்பந்தம் இரஜதத்தில் அத்தியஸ்தமோ, அங்ஙனமே சுத்தியில் முன் பெறப்பட்ட தன்மைத் தர்ம மிருக்கின்றது. இரஜதம் தோற்றுங் காலத்திற்கு முன் பெறப்பட்டுள்ளதைப் பிராக்ஷித்த மென்று (முன்பெறப்பட்டதெனக்) கூறுவர். இரஜத உணர்ச்சி காலத்திற்கு முன்னர்ப் பெறப்பட்டுள்ளது சுத்தியாம். இவ்வாற்றால் சுத்தியில் முன்பெறப்பட்ட தன்மைத் தரும் மிருக்

பிரகாசம்.] கக௦. முற்-நான்கு-சங்-சமாதானம். உக௮

கின்றது. அதன்சம்பந்தத்தின் அத்தியாசமும் இரஜதத்தில் உண்டாகின்றது. இதனாற்றான் “இப்போதைய இரஜதம்” என்னும் உணர்ச்சி உண்டாகிறதில்லை. “முன் உண்டாகிய இரஜதத்தைப் பார்க்கின்றே” நென்னும் உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. இவ்வுணர்ச்சிக்கு விஷயம் முன் உண்டாகிய தன்மையாம். அது இரஜதத்தில் இல்லை. ஆனால் இரஜதத்தில் இப்போதுண்டாகிய தன்மை இருக்கின்றது. முன் உண்டாகியதன்மை இரஜதத்தில் தோற்றுக்கின்றது. ஆண்டு இரஜதத்தில் அகிர்வசநீயமான முன் உண்டாகியதன்மையின் உற்பத்தி அங்கீகரிக்கின் கௌரவமுண்டாகின்றது. சுத்தியினது முன் உண்டாகிய தன்மையின் உணர்ச்சி இரஜதத்தில் அங்கீகரிக்கின் அந்நியதாக்கியாதி அங்கீகரிக்கப்படுகின்றது. இத்தன்மையான இடத்தில் அந்நியதாக்கியாதியினை அங்கீகரித்து மிருக்கின்றார்கள். என்றாலும் சுத்தியின் முற்பெறப்பட்டதன்மைத் தர்மத்தின் அகிர்வசநீய சம்பந்தம் இரஜதத்தில் உண்டாகின்றதென்னும் பகையும் நலமுடையதாம். இவ்வாற்றால் சுத்தியின் முற்பெறப்பட்ட தன்மையினது சம்பந்தத்தின் உணர்ச்சியால் உற்பத்தி உணர்ச்சிக்குப் பிரதிபந்தம் உண்டாகின்றது. ஏனெனின் முற்பெறப்பட்ட தன்மை வர்த்தமான உற்பத்தி என்னுமிரண்டும் ஒன்றற்கொன்று விரோதிகளாம். யாண்டு முற்பெறப்பட்ட தன்மை உளதாகின்றதோ ஆண்டு அதித உற்பத்தி உளதாகின்றது. யாண்டு வர்த்தமான உற்பத்தி உளதாகின்றதோ ஆண்டு முற்பெறப்பட்ட தன்மை இருப்பதில்லை. இவ்வாற்றால் சுத்தியிலுள்ள முற்பெறப்பட்ட தன்மையினது சம்பந்தத்தின் உணர்ச்சியால் உற்பத்தியின் உணர்ச்சிக்குப் பிரதிபந்த மிருத்தலின், இரஜதத்தின் உற்பத்தி உண்டாகியும் உற்பத்தியின் உணர்ச்சி உண்டாகிறதில்லை. இரஜதத்தின் நாச முண்டாகுமாயின், அதன் உணர்ச்சி உண்டாதல் வேண்டும் என்றதற்கு இது சமாதானமாம். அதிஷ்டானத்தின் ஞானம் உண்டாகுமாயின் அப்போது இரஜதத்தின் நாசம் உண்டாகின்றது. அவ் வதிஷ்டான ஞானத்தால் இரஜதத்தின் பாதநிச்சயம் உண்டாகின்றது. சுத்தியில் மூன்று காலத்திலும் இரஜதமில்லை யென்னும் நிச்சயத்தினைப் பாதமென்பார். இத்தன்மைய நிச்சயம் நாச உணர்ச்சிக்கு விரோதியாம். ஏனெனின் நாசத்திற் பிரதியோகி காரணமாகின்றது. பாதத்தினால் பிரதியோகியின் என்று மின்மை தோற்றுக்கின்றது. எதன் என்றும் இல்லை யென்னும்

உகஅ விருத்திபேத-கியாதி-நிருபணமும் [ஏழாவது

உணர்ச்சி உண்டாகின்றதோ அதன் நாச உணர்ச்சி சம்பவியாது. அல்லது எவ்வாறு கடமுதலியவற்றிற்குத் தண்ட முதலியவற்றைப் பொடியாதல் வடிவினதாகிய நாசம் உண்டாகின்றதோ அவ்வாறு கற்பித்ததற்கு நாச முண்டாகிறதில்லை. ஆனால் அதிஷ்டானத்தின் ஞானத்தினால் அஞ்ஞான வடிவ உபாதானத்தோடு கூடிய கற்பித்ததற்கு நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. அதிஷ்டான மாத்திரத்தின் எஞ்சுதலே அஞ்ஞானத்தோடுகூடிய கற்பத்தத்தின் நிவிருத்தியாகின்றது. அவ்வதிஷ்டானம் சுத்தியாம். அதன் அவசேஷ (எஞ்சுதல்) வடிவ இரஜதத்தின் நாசம் அநுபவ சித்தமாம். ஆதலால் இரஜதத்தினது நாசத்தின் உணர்ச்சி உண்டாகிறதில்லை என்று கூறுதல் சாகசத்தினாலாம்.

சுத்தசத்திற்கு விலக்ஷணமென்று கூறுதல் விருத்தமாமென்னும் நான்காவது சங்கைக்கு இது சமாநானம்:— சொரூப மின்றியதனை சத்து விலக்ஷணமென்றும், இருக்கின்ற சொரூபத்தினை அசத்து விலக்ஷணமென்றும் கூறின் விரோத முண்டாகின்றது. ஏனெனின் ஒரே பதார்த்தத்தில் சொரூபமின்றிய தன்மையும் சொரூபத்தோடுகூடிய தன்மையும் சம்பவியா. ஆதலால் சத்த சத்து விலக்ஷணத்திற்கு முற்கூறியது பொருளன்று. ஆனால் காலத்திரயத்திலும் எதற்குப் பாதமுண்டாகிறதில்லையோ அதனைச் சந்தேகன்பர். எதற்குப் பாதமுண்டாகின்றதோ அது சத்துவிலக்ஷணமெனப்படுகின்றது. முயற்கோடு மலடிமைந்தன்போல சொரூபமில்லாததனை அசந்தேகன்பர். அதற்கு விலக்ஷணமானது சொநுபமுடையதாகின்றது. இவ்வாற்றால் பாதிக்கத்தக்க சொரூபமுடையது சத்தசத்துவிலக்ஷணமென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாம். சத்துவிலக்ஷணமென்னும் சொல்லிற்கு பாதயோக்கியமென்பது பொருள். சொரூபமுடையதென்னும் இத்துணைப்பொருள் அசத்துவிலக்ஷணமென்னும் சொல்லிற்காம்.

ககக. முற்கூறிய அத்தியாசத்தினது பேதத்தின் அநுவாதமும் அதில் உதாரணமும்.

இவ்வாறு யாண்டுப் பிரமஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு முழுவதும் அநிர்வசரீய பதார்த்தங்களின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. செவிடத்துச் சம்பந்தியின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: சுத்தியில் இரஜதத்தின் உற்பத்தி இருக்கின்றது. இரஜதத்தில் சுத்

பிரகாசம்.] ககக. முந்-அத்-பேத-அநு-உதாரண- உகக

தியின்கண்ணுள்ள தாதான்மியத்தினது சம்பந்தத்தின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. சுத்தியின்கண்ணுள்ள சுவதாதான்மியத்திற்கு இரஜதத்தில் அந்நியதாக்கியாதியில்லை. அங்ஙனமே சுத்தியில் முன் பெறப்பட்ட தன்மைத் தர்ம மிருக்கின்றது. அதன் அநிர்வசநீய சம்பந்தத்தின் உற்பத்தி இரஜதத்தில் உண்டாகின்றது. அதற்கும் அந்நியதாக்கியாதி யில்லை.

இவ்வாற்றால் அந்நியோந்நியாத்தியாசத்திற்கும் இது உதாரணமாம். சம்பந்தாத்தியாசத்திற்கும் இது உதாரணமாம். சம்பந்தி அத்தியாசத்திற்கும் இது உதாரணமாம். அநிர்வசநீய வஸ்துவின் உணர்ச்சியை ஞானநீதியாச மென்பர். ஞானத்தின் அநிர்வசநீய விஷயத்தை அநீந்தாநீதியாசமென்பர். ஆதலால் ஞானாத்தியாச அந்தாத்தியாசங்களுக்கும் இது உதாரணமாம். இரஜதத்துவ தர்ம விசிஷ்ட இரஜதத்தின் அத்தியாசம் சுத்தியிலிருக்கின்றது. ஆதலால் தர்மி அத்தியாசத்திற்கும் இது உதாரணமாம். யாண்டு அந்நியோந்நியாத்தியாச முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு இரண்டற்கும் ஒன்றற்கொன்று சொரூபமாக அத்தியாச முண்டாகிறதில்லை. ஆனால் ஆரோபிதத்தின் அத்தியாசம் சொரூபமாக உண்டாகின்றது. சுத்திய வஸ்துவின் தர்மம் அல்லது சம்பந்தம் அத்தியஸ்தமாகின்றது. சம்பந்தாநீதியாசமும் இருவகைந்தாம். சிலவிடத்துத் தர்மத்தினது சம்பந்தத்தின் அத்தியாச முண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: முற்கூறிய உதாரணத்தில் சுத்தியின்கண்ணுள்ள இதுவென்று தன்மை வடிவினதாய தர்மத்தினது சம்பந்தத்தின் அத்தியாசம் இரஜதத்திலிருக்கின்றது. “இரக்தபட” மென்னுமிடத்தில் சூசம்பாவின்கண்ணுள்ள இரக்த வடிவமாகிய தர்மத்தினது சம்பந்தத்தின் அத்தியாசம் படத்திலிருக்கின்றது. கண்ணாடியில் முகத்தினது சம்பந்தத்தின் அத்தியாச முண்டாகின்றது. அந்தக்கரணத்திற்கு ஆத்மாவினிடத்துச் சொரூபமாக அத்தியாச மிருக்கின்றது. அந்தக்கரணத்தில் ஆத்மாவின் அத்தியாசம் சொரூபமாக இல்லை. ஆனால் ஆத்ம சம்பந்தத்தின் அத்தியாச மிருத்தலால் ஆத்மாவின் சம்சர்க்காநீதியாச மிருக்கின்றது. ஞானசொரூபம் ஆத்மாவாம்; அந்தக்கரண மன்று. ஞானத்தின் சம்பந்தம் அந்தக்கரணத்தில் தோற்றுகின்றது. ஆதலால், ஆத்மாவினது சம்பந்தத்தின் அத்தியாசம் அந்தக்கரணத்திலிருக்கின்றது. அங்ஙனமே “கடம் விளங்குகின்றது, படம் விளங்குகின்ற” தென்பதாக ஸ்பூரண சம்

பந்தம் எல்லாப் பதார்த்தங்களினும் தோற்றுக்கின்றது. ஆதலால், ஆத்ம சம்பந்தத்தின் அத்தியாசம் சகல பதார்த்தங்களினுமிருக்கின்றது. ஆத்மாவில் ஒற்றைக்கண்ணுடைமை முதலிய இந்திரிய தர்மங்கள்தோற்றுக்கின்றன. ஆதலால் ஒற்றைக்கண்ணுடைமை முதலிய தர்மங்களின் அத்தியாசம் ஆத்மாவில் இருக்கின்றது. இந்திரியங்களின் தாதான்மிய அத்தியாசம் ஆத்மாவினிடத்திலில்லை. ஏனெனின் “யான் ஒற்றைக்கண்ணன்” என்னும் உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. “யான் நேத்திர”மென்னும் உணர்ச்சி உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் நேத்திரத்தின் தர்மமாகிய ஒற்றைக்கண்ணுடைமையின் அத்தியாசம் ஆத்மாவிலிருக்கின்றது; நேத்திரத்தின் அத்தியாசம் சகல பிரபஞ்சத்தின் அத்தியாசமும் ஆத்மாவிலிருக்கின்றது. என்னாலும் பிரபஞ்சத்தின் அத்தியாசமும் ஆத்மாவிலிருக்கின்றது. அத்தியாசமுமாய்வுண்டு. ஒரே பதார்த்தத்திற்கு ஒரு தர்ம விசிஷ்டத்தின் அத்தியாசமுண்டாகின்றது. மற்றைய தர்ம விசிஷ்டத்தின் அத்தியாசமுண்டாகிறதில்லை. எங்ஙனம்: பிரபஞ்சமனைத்தன்மை முதலிய தர்ம விசிஷ்ட சரீரத்தின் தாதான்மியாத்தியாசம் ஆத்மாவில் உண்டாகின்றது. சரீரத்தன்மை விசிஷ்ட சரீரத்தின் அத்தியாசமுண்டாகிறதில்லை. இதனற்றான் விவேகியும் “பிரபஞ்சமனை யான், மனிதன் யான்” என்று வியவகரிக்கின்றான். “சரீரம் யான்” என்னும் வியவகாரம் விவேகிக் குண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் அவித்தைக்கு அற்புத மகிமை இருத்தலின் இந்திரியங்களின் அத்தியாசமின்றி ஆத்மாவினிடத்து ஒற்றைக்கண்ணுடைமை முதலிய தர்மங்களின் அத்தியாசம் சம்பவிக்கின்றது. இது தர்மாதீத்யாசத்திற்கு உதாரணமாக. வேறொன்றை ஆசிரயித்ததாய்ச் சதந்திர மின்பி இருப்பதனைத் தீரமென்பர். ஆதலால் சம்பந்தமும் தர்மமேயாம். அதன் அத்தியாசமும் தர்மாதீத்யாசமேயாம். ஆனால் தீரம் இருவகையாம்:— ஒன்றோ பிரதியோகி அதுயோகிகளது உணர்ச்சியின் அதினைமாகிய உணர்ச்சிக்கு விஷயமாகின்றது. சில தர்மம் அதுயோகி மாத்திரத்தினது உணர்ச்சியின் அதினைமாகிய உணர்ச்சிக்கு விஷயமாகின்றது ஒருகால் அதுயோகியின் உணர்ச்சியின்றிக் கேவலதர்மத்தின் உணர்ச்சியும் உண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: கடந்தன்மை முதலியவற்றின்

பிரகாசம்.] ககக. முற்-அத்-பேத-அநு-உதாரண- ௩௦௧

உணர்ச்சியில் அநுயோகிமாத்திரத்தினது உணர்ச்சியின் அபேக்ஷை இருக்கின்றது. கடத்தன்மை நித்தியமாமென்றல் முதலிய வாக்கிய ஜந்ரிய உணர்ச்சியில் அநுயோகிப் பிரதியோகிகளின் அபேக்ஷையு மில்லை. இவ்வாற்றால் இரண்டுவகைத் தர்ம முளது. அநுயோகிப் பிரதியோகிகளின் உணர்ச்சியின்றி எதன் உணர்ச்சி உண்டாகிறதில்லையோ, அத்தன்மைய தர்மத்தினைச் சம்பந்தமென்பர். கடத்தன்மை முதலியவற்றைக் கேவலநீரமென்பர்; சம்பந்தமென்று சொல்லுவதில்லை. இவ்வாற்றால் சம்பந்தாத்தியாசமும் தர்மாத்தியாசமேயாம். முற்கூறிய விதத்தாற் சகல பிரமத்திலும் இரண்டு இலக்கணங்கள் சம்பவிக்கின்றன. அதிஷ்டானத்தினும் விஷமசத்தையுடைய அவபாசம் அநீத்யாசமெனப்படும். அல்லது தன்னது அபாவாதிகரணத்தில் தனது அவபாசம் அநீத்யாசமெனப்படுகின்றது. பிராந்திகாலத்தில் அநிர்வசநீய விஷயமும் அதன் ஞானமும் உற்பத்தியாகின்றன. ஆதலால் அத்தியாசத்திற்கு இரண்டு லக்ஷணங்களும் சம்பவிக்கின்றன. ஆனால் பரோக்ஷம் அபரோக்ஷமென்னும் பேதத்தால் பிரமம் (பிராந்தி) இருவகைத்தாம். அபரோக்ஷப்பிரமத்தின் உதாரணமோ சொல்லப்பட்டது. யாண்டு வந்தி இல்லாத இடத்தில் வந்தியின் அநுமிதிஞானமுண்டாகின்றதோ அது பரோக்ஷப்பிரமமாம். அது இவ்வாறு ண்டாகின்றது:— மஹானஸத்துவம் (அடுக்களைத்தன்மை) வந்தியின் வியாப்பியமன்று. மஹானஸத்தில் அடிக்கடிவந்திதேசத்தின் மஹானஸத்தன்மையின் வியாப்பியத்தன்மைப்பிரமமுண்டாய்விடுகின்றது. ஆண்டுவந்தியின் மியகாலத்தில் இவ்வாறு அநுமானம் உண்டாகின்றது. “இந்த மஹானஸம் வந்தியுடைத்து, மஹானஸத்தன்மையால், முன்கண்ட மஹானஸம்போல்” என்று இவ்வாறு மஹானஸத்தில் வந்தியின் அநுமிதி வடிவப் பிரமஞானமுண்டாகின்றது. வஞ்சகனது வாக்கியத்தால் வந்தியின் சப்தப்பிரம முண்டாகின்றது. அவ்விரண்டும் பரோக்ஷஞானமாம். யாண்டுப் பரோக்ஷப்பிரமமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அநிர்வசநீய விஷயத்தின் உற்பத்தி அங்கீகரிக்கப்படுகிறதில்லை. ஆனால் அத்தேசத்தில் அசத்தாகிய வந்தியின் உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. ஆதலால் அத்தியாசலக்ஷணத்தின் இலகுவியமோ பரோக்ஷப்பிரமமன்று. வந்தியின் அபாவாதிகரணத்தில் வந்தியின் உணர்ச்சி இருத்தலால் சுவ அபாவாதிகரணத்தில் அவபாசமாம். விஷயத்தினையும் ஞானத்தினையும் அவபாசமென்பர். வந்தியின்

அபாவாதிகரணத்தில் வந்தியின் பரோகூடஞான வடிவ அவபாச மிருத்தலால் முற்கூறிய இலக்ஷணத்திற்கு அதிவிபாத்தி உண்டாகின்றதெனினும் இலக்ஷணத்தில் அவபாச பதத்தால் அபரோகூடஞானத்தின் கிரகணமிருக்கின்றது. ஆதலால் பரோகூடப் பிரமத்தில் அத்தியாச லக்ஷணத்தின் அதிவிபாத்தியில்லை. யாண்டு பரோகூடப்பிரம முண்டாகின்றதோ, அந்த ஸ்தானத்தில் எவ்வாறு நையாயிகர் முதலியோர் அந்தியதாக்கியாதி முதலியவற்றால் தீர்வாகஞ் செய்கின்றனரோ, அதனின் விலக்ஷணமாகக் கூறுதலில் அக்ஷைவாதிக் கு ஆக்கிரகமில்லை; அபரோகூடப்பிரமத்திற்குள் பரிபாஷிக அத்தியாசம் விலக்ஷணமாகக் கொண்டிருக்கின்றனர். என்னெனின் கர்த்திருத்வமுதலிய அநர்த்தப் பிரமம் அபரோகூடமாம். அதனது சொருபத்தில் ஞானத்தால் தீவர்த்திக்கப்படுதன்மையின் பொருட்டு அத்தியாசம் நிரூபிக்கப்படுகின்றது. ஆதலால் அபரோகூடப்பிரமத்திற்கே திருஷ்டாந்தத்தன்மையின் பொருட்டு அத்தியாசத்தன்மையைப் பிரதிபாதித்தலில் ஆக்கிரகமாம். பரோகூடப் பிரமத்தில் பிறநூலினும் வேற்றுமை கூறுதலிற் பிரயோஜனமின்று. அபரோகூடப்பிரமத்தில் முற்கூறியபடி இலக்ஷணத்தின் பொருத்த முண்டாகின்றது.

கக௨-க௩௬. சித்தாந்தசம்மதமான அநிர்வசநீயக்

கியாதியின் கிரமம்.

கக௨. சாம்பிரதாயிக மதம்.

சித்தாந்தத்தில் அநிர்வசநீயக்கியாதி யுளது. அதன் கிரமம் இதுவாம்:— யாண்டு இரஜ்ஜு முதலியவற்றில் சர்ப்பமுதலியவற்றின் பிரமமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அதிஷ்டானத்தின் சாமானிய ஞானம் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம். ஆதலால் இரஜ்ஜுயின் இதுவெனும்வடிவம் சாமானியஞானமாம். அச்சாமானியஞானம்தோஷத்தோடு கூடிய நேத்திரமாகிய பிரமாணத்தால் உற்பத்தியாகின்றதாகலின் பிரமையாம். அந்தத் தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரஜ்ஜுநிய இதுவெனும் வடிவ விருத்தி அவச்சின்ன சேதனத்தின்கண்ணுள்ள அவித்தையின் பரிணாமம் சர்ப்பஞானமாகின்றது. அதனை ஞானபாசமென்பர். தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரத்திற்கு இரஜ்ஜுவோடு சம்பந்தமுண்டாகவே அந்தக்கரணத்தின் இதுவெனும் வடிவ விருத்தியோ இரஜ்ஜு தோஷத்திற் சென்றது. அதனால்

பிரமாத்திருசேதனம் இதுவென்பதின் அவச்சின்ன சேதனம் என்பவற்றின் உபாதி ஓரிடத்திருத்தலால் பிரமாத்திருசேதனத்தோடு இதுவெனும் விருத்தி அவச்சின்ன சேதனத்திற்குப் பேதமிருப்பதில்லை. ஆதலால் இரச்சுவின்சாமானிய இதுவெனும்வடிவம் பிரத்தியக்ஷமாம். பிரத்தியக்ஷ விஷயத்தின் இதுவெனும் வடிவஞானமும் பிரத்தியக்ஷமாம். எந்த விஷயத்திற்குப் பிரமாத்திருசேதனத்தோடு அபேதமுண்டாகின்றதோ அவ்விஷயம் பிரத்தியக்ஷமெனப்படுகின்றது. பிரத்தியக்ஷ விஷயத்தின் ஞானம் பிரத்தியக்ஷமெனப்படுகின்றது. அல்லது பிரமாணசேதனத்தோடு விஷயசேதனத்திற்குள்ள அபேதமே ஞானத்தின் பிரத்தியக்ஷத் தன்மைக்குப் பிரயோஜனமெனின், முற்கூறிய ஸ்தலத்தில் பிரமாத்திருசேதனத்தின் அபேதமும் விருத்திவாயிலாக உண்டாயிருக்கின்றது. ஆதலால் விருத்திருப பிரமாணசேதனத்திற்கு விஷயசேதனத்தோடுள்ள அபேதமும் அபாதிநமாம். எங்ஙனம்: தடாகஜலத்திற்கு வாய்க்காலின்வழியாய் வயல்ஜலத்தோடு அபேதமுண்டாகின்றது; வாய்க்கால் ஜலத்திற்கும் வயல்ஜலத்தோடு அபேதமுண்டாகின்றது. ஈண்டுத் தடாகஜலத்திற்குச் சமானம் பிரமாத்திருசேதனம். வாய்க்காலுக்கொத்ததுவிருத்தி. வாய்க்கால் ஜலத்திற்கு ஒத்தது விருத்திசேதனம். வயலுக்கொத்தது விஷயம். வயலின்கண்ணுள்ள ஜலத்திற்கொத்தது விஷயசேதனம். முற்கூறிய திருஷ்டாந்தத்தால் விஷயசேதனத்திற்கோ பிரமாத்திருசேதனத்தோடு அபேதம் சம்பவிக்கின்றது. ஆனால் பிரமாத்திருசேதனத்தோடு கடமுதலிய விஷயங்களுக்கு அபேதம் சம்பவிக்கிறதில்லை. எங்ஙனம்: தடாகஜலத்தோடு வாய்க்கால் வழியாய் வயல்ஜலத்திற்கு அபேதம் உண்டாகின்றது. பார்த்திவமாகிய வயலுக்குத் தடாகஜலத்தோடு அபேதமுண்டாகிறதில்லை; ஆதலால் கடமுதலியவிஷயங்களின் பிரத்தியக்ஷத்தில் பிரமாத்திருசேதனத்தோடு அபேதமாதல் ஏதுவாமென்று கூறியது சம்பவியாது. என்றாலும் பிரமாத்திருசேதனத்தோடு அபேதமாதல் விஷயத்தின் பிரத்தியக்ஷத் தன்மைக்கு ஏதுவாமென்று கூறுதலால் பிரமாத்திருசேதனத்திற்கும் விஷயத்திற்கும் ஏகத்துவம் சொல்லக் கருதியதன்று. ஆனால் பிரமாத்திருசேதனத்தின் சத்தையினும் விஷயத்திற்கு வேறு சத்தையில்லை; பிரமாத்திருசேதனத்தின் சத்தையே எந்த விஷயத்திற்குச் சத்தை ஆகின்றதோ அவ்விஷயம் பிரத்தியக்ஷமாகின்ற

தென்னும் பொருள் சொல்லக் கருதியதாம். கடத்தின் அதிஷ்டானம் கடாவச்சின்ன சேதனமாம். இரஜ்ஜுவின் அதிஷ்டானம் இரஜ்ஜு அவச்சின்ன சேதனமாம். இவ்வாற்றாற் சகல விஷயங்களுக்கும் அதிஷ்டானம் விஷயாவச்சின்ன சேதனமாம். அதிஷ்டானத்தின் சத்தைக்கு வேறாக அத்தியஸ்தத்திற்குச் சத்தை இல்லை. ஆனால் அதிஷ்டானத்தின் சத்தையே அத்தியஸ்தத்தின் சத்தையாகின்றது. ஆதலால் விஷயாவச்சின்ன சேதனத்தின் சத்தையினும் வேறுகிய சத்தை விஷயத்திற்கில்லை. அந்தக்கரணத்தின் விருத்திவாயிலாகப் பிரமாத்திரு சேதனத்திற்கு விஷய சேதனத்தோடு அபேதமுண்டாயின் அப்போதும் பிரமாத்திருசேதனமும் விஷய சேதனத்தோடு அபின்னமாய் விஷயத்திற்கு அதிஷ்டானமாகின்றது. ஆதலால் அபரோகூஷ்விருத்தியின் விஷயத்திற்கு அதிஷ்டானமாகிய பிரமாத்திருசேதனம் எதுவோ அதன் சத்தையினும் விஷயத்திற்கு வேறு சத்தை இல்லாமையே பிரமாத்திருசேதனத்தோடு விஷயத்திற்கு அபேதம் என்று சொல்லப்படுகின்றது. அது முற்கூறியபடி சம்பவிக்கின்றது. இதனாற்றான் அபரோகூஷ்ஸ்தலத்தில் விஷயமாகிய இடத்தில் விருத்தியின் போக்குச் சொல்லப்பட்டது. எங்ஙனம் வாய்க்காலின் சம்பந்தமின்றித் தடாக ஜலத்திற்கும் வயல் ஜலத்திற்கும் ஏகத்துவ முண்டாகிறதில்லையோ, அங்ஙனமே விருத்தி சம்பந்தமின்றிப் பிரமாத்திருசேதனத்திற்கும் விஷயசேதனத்திற்கும் ஏகத்துவமுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பரோகூஷ்ஞான காலத்தில் பிரமாத்திரு சேதன விஷயசேதனங்களின் பேதத்தால் பிரமாத்திரு சேதனத்தின் பின்னசத்தையுடையது விஷயமாயிருந்ததலின் பிரமாத்திரு சேதனத்தின் அபின்ன சத்தையுடையது விஷயமாகாது. அங்ஙனமே விருத்தி வெளிப்படுதலின்றி அபரோகூஷ்ஞான காலத்திலும் பின்னசத்தையுடையது விஷயமாகும். ஆதலால் விஷயதேசத்தில் விருத்தியின் வெளிப்படுதல் அங்கேரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் “இது சர்ப்பம் இது இரஜதம்” என்றல் முதலிய அபரோகூஷ் பிரமஞானத்தின் உற்பத்தியுண்டாகின்றது. ஆண்டுப் பிரமத்தினும் அவ்வியவகித பூர்வ காலத்தில் பிரமத்திற்கு ஹேது அதிஷ்டானத்தின் சாமானிய ஞானமாகின்றது. அது பிரதீநியக்ஷுநப்பிரமையாகின்றது. அதனால் சர்ப்பமுதலிய விஷயமும் அதன் ஞானமும் உற்பத்தியாகின்றன வென்பது சாம்பிரதாயிகமதமாம்.

பிரகாசம்.] ககங். முற்கூறிய அநிர்வசநீயக்கியாதி ௩௦௦

வடிவமாகிய அர்த்தத்தில் சங்கையும், சம்கேஷப

சாரீரகத்தின் சமாதானமும்.

சங்கை:- ஆனால் அபரோகூஷப் பிரமையினால் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி நியமமாக உண்டாகின்றது. இவ்வார்த்தை எட்டாவது பிரகாசத்தில் பிரதிபாதனம் செய்யப்படும். ஆதலால் இரஜ்ஜு-சுத்தி முதலியவற்றின் இதுவெனும் வடிவ அபரோகூஷப் பிரமையினாலும், விஷய சேதனத்தினது அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாயின், உபாதானத்தின் அபாவத்தால் சர்ப்ப முதலியன அவற்றின் ஞானமென்பவற்றின் உற்பத்தி சம்பவியானது.

இதற்குச் சமாதானம் சம்கேஷபசாரீரகத்தை அகச்சரித்தவர்கள் இவ்வாறு கூறுகின்றனர்:- இதுவெனும் வடிவநிவிருத்தியினால் விஷயத்தின் இதுவெனும் அம்சத்தினது அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. இரஜ்ஜுத்தன்மை சுத்தித்தன்மை முதலிய விசேஷ அம்சங்களினது அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. இரஜ்ஜுத்தன்மை சுத்தித்தன்மை முதலிய விசேஷ அம்சங்களின் ஞானத்தினாலேயே அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகுதலால் விசேஷ அம்சத்தின் அஞ்ஞானமே அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம். சாமாநிய அம்சத்தின் அஞ்ஞானம் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவன்று. சாமாநிய அம்சத்தின் அஞ்ஞானமும் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாகுமாயின், இதுவெனும் வடிவ சாமாநிய ஞானத்தினாலும் அத்தியாசத்திற்கு நிவிருத்தி உண்டாகல் வேண்டும். ஏனெனின், எதன் அஞ்ஞானத்தினால் பிரமம் உண்டாகின்றதோ அதன் ஞானத்தால் நஷ்டமாமென்பது நியமம். ஆதலால் இதுவெனும் அம்சத்தினது அஞ்ஞானத்தின் அபேகை அத்தியாசத்திலில்லை. ஆனாலும் இதுவெனும் வடிவ நேத்திரப் பிரமையின் அபேகை அபரோகூஷ அத்தியாசத்திலிருக்கின்றது. ஏனெனின், இரஜ்ஜுமுதலியவற்றோடு நேத்திரத்தின் சையோகமுண்டாகுமாயின் சர்ப்பமுதலியவற்றின் அபரோகூஷப் பிரமமுண்டாகின்றது. நேத்திரத்தின் சையோகமின்றி உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் நேத்திரஜந்நிய அபரோகூஷப் பிரமைவடிவமாகிய அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானமே அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம். ஆண்டு வேறு விதமாகவோ சாமாநிய ஞானத்தின் உபயோகம் அத்தியாசத்திற்கு சம்பவிக்கிறதில்லை. அத்தியாசத்தின் உபாதானமாகிய அஞ்ஞானத்

தின் சேஷாபம் சாமானிய ஞானத்தினால் உண்டாகின்றதென்று மதித்தல் வேண்டும். இவ்வாற்றால் அதிஷ்டானத்தின் சாமானிய ஞானம் அத்தியாசத்திற் காரணமாயிருத்தலின், இதுவெனும் தன்மை அம்சத்தின் அஞ்ஞானம் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவன்று.

ககசு. கவிதார்க்கிக சக்கரவர்த்தி நிருசிம்ஹ
பட்டோபாத்தியாயரதுமதத்தின் அநு
வாதமும் அநாதரமும்.

கவிதார்க்கிக சக்கரவர்த்தி நிருசிம்ஹபட்டோபாத்தியாயர் அதிஷ்டானத்தின் சாமானிய ஞானம் அத்தியாசத்தில் ஏதுவாதலை நிஷேதித்திருக்கின்றனர். அதிஷ்டானத்தோடு நேத்திர சையோகமுண்டாகுமாயின் சர்ப்பாதிகளின் அத்தியாசமுண்டாகின்றது. நேத்திரசையோகமுண்டாகாவிடின் சர்ப்பாதிகளின் அத்தியாசமுண்டாகிவிடவில்லை. இவ்வாற்றால் இந்திரிய அதிஷ்டானங்கலின்னது சையோகத்தின் அந்வயவெதிரேகங்களால் எந்தச் சாமானிய ஞானம் அத்தியாசத்திற்குக்காரணமாதல் முன் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ, அவ்வந்வய வெதிரேகங்களாலும் இந்திரிய அதிஷ்டானங்களின் சையோகமே அத்தியாசத்திற்குக் காரணமாதல் பெறப்படுவதாகின்றது. இந்திரிய சையோகஜ்ஞிய சாமானிய ஞானம் அத்தியாசத்திற்குக் காரணமாதல் பெறப்படுவதில்லை. ஏனெனின் அந்வயவெதிரேகங்களால் காரணத்தன்மையின் நிச்சயமுண்டாகின்றது. நேரே காரணத்தன்மை சம்பவிக்குமிடத்துப் பரம்பரையாகக் காரணத்தன்மை கற்பித்தல் அயோக்கியமாம். ஆதலால் இந்திரிய சையோகத்தின் அந்வயவெதிரேகங்களால் அத்தியாசத்தில் இந்திரிய அதிஷ்டானங்களின் சையோகத்திற்கே நேர் காரணத்தன்மை உசிதமாம். அதிஷ்டானத்தின் சாமானிய ஞானவாயிலாக இந்திரிய சையோகத்திற்குக் காரணத்தன்மை கூறுதல் உசிதமன்று. அதிஷ்டானத்தின் சாமானிய ஞானத்தால் அவித்கையில் சேஷாபம் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருப்பதுபோல அதிஷ்டான இந்திரியங்களின் சையோகத்தினாலேயே சேஷாபம் அங்கீகரித்தல்வேண்டும். அதிஷ்டானத்தின் சாமானிய ஞானத்தினை அத்தியாசத்தில் ஏதுவன்றெனக் கொள்ளின், அத்தியாசத்திற்குமுன் இதுவெனும் வடிவ அபிவிருத்திப் பிரமை இருத்தலால் அஞ்ஞான நிவிருத்தியின்பு எச்சங்களை சமாதானங்கள் உளவோ அவையும் நிர்மூலமாகின்றன.

பிரகாசம்.] ககசு. கவி-சக்-நிரு-அது-அநாதரமும். ௩௦௭

இதுவும் அதுகூல இலாகவமாம். இவ்வாற்றால் அதிஷ்டானத்தின் சாமாநியஞானம் அத்தியாசத்திற் காரணமாதலின் நிஷேதத்தைக் கவிதார்க்கிக சக்கரவர்த்தி நிருசிம்ஹபட்டோபாத்தியாயர் கூறியிருக்கின்றனர். அவரும் அத்வைத வாதியே, என்னுளும் சாம்பிரதாயிக வசனத்தினும் அவர் வார்த்தை விருத்தமாம். ஆதலால் அவர் வார்த்தையின் கண்டனத்தை இப்பிரசங்கத்திற்றோனே விஸ்தாரமாகக் கூறுவாம்.

ஆதலால் அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானம் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாயிருத்தலின் இதுவெனும் தன்மை அம்சத்தினது அஞ்ஞானத்தின் அபேகை அத்தியாசத்திலில்லை. இதனாற்றான் சம்க்ஷேப சாரீரகத்தில் அதிஷ்டான ஆதாரங்களுக்குப் பேதம் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. விலாசத்தோடு கூடிய அஞ்ஞானத்தின் விஷயம் அதிஷ்டானமெனப்படுகின்றது. காரியத்தினை விலாசமென்பர். சர்ப்பமுதலியவிலாசத்தோடுகூடிய அஞ்ஞானத்தின் விஷயம் இரஜ்ஜு முதலிய விசேஷ வடிவமாயிருத்தலின் சர்ப்பமுதலியவற்றின் அதிஷ்டானம் இரஜ்ஜு முதலியவிசேஷவடிவமாம். அத்தியஸ்தத்தில் அபிநமாய்ன தன்ஸ்புரணமுண்டாகின்றதோ அது ஆதாரமெனப்படுகின்றது. “இதுசர்ப்பம் இதுவெள்ளி” என்றல் முதலிய பிரம உணர்ச்சியில் அத்தியஸ்தமாகிய சர்ப்பம் இரஜ்ஜு முதலியவற்றின் அபின்னமாய்ச் சாமாநிய இதுவெனும் அம்சத்தின்ஸ்புரணமுண்டாகுதலால் சாமாநிய அம்சம் ஆதாரமாம். இம்மதத்தில் அதிஷ்டான அத்தியஸ்தங்களுக்கு ஒரு ஞானத்திற்கு விஷயமாந்தன்மை உண்டாகின்றது. இந்நியமத்தின் ஸ்தானத்தில் ஆதார அத்தியஸ்தங்களுக்கு ஒரு ஞானத்திற்கு விஷயமாந்தன்மை உண்டாகின்ற தென்பது நியமம். அதிஷ்டான அத்தியஸ்தங்களுக்கு ஒரு ஞானத்திற்கு விஷயமாந்தன்மை அங்கீகரிக்கின், இரஜ்ஜு முதலிய விசேஷ வடிவத்திற்கு அதிஷ்டானத்தன்மையிருத்தலால் இரஜ்ஜுசர்ப்பம் சுத்திவெள்ளி என்னும் பிரம முண்டாதல் வேண்டும். சாமாநிய இதுவெனும் அம்சத்திற்கு ஆதாரத் தன்மை இருக்கின்றது; அதிஷ்டானத்தன்மை இல்லை. ஆகலின் “இது சர்ப்பம் இது வெள்ளி” என்னும் பிரமம் உண்டாகலாகாது. இதனால் விசேஷ அம்சத்தின் அஞ்ஞானமே அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம். இம்மதத்தில் ஆதார அத்தியஸ்தங்களுக்கே ஒரு ஞானத்திற்கு விஷயமாந்தன்மை அங்கீகரித்தல் வேண்டும்.

ககரு. அத்தியாசத்தின் காரணத்தன்மையில்
பஞ்சபாதிகை விவரணங்களின் மதம்.

பஞ்சபாதிகை விவரணகாரிகளின் மதத்தின் அறுசாரிகள் இங்ஙனம் கூறுகின்றனர்:— ஆவரணம் விக்ஷேபமென்னும் பேதத்தால் அஞ்ஞானத்திற்கு இரண்டு சக்திகள் உண்டு. ஆவரண விசிஷ்ட அஞ்ஞான அம்சத்திற்கு ஞானத்தோடு விரோதமிருத்தலின் நாசமுண்டாகின்றது. விக்ஷேபசக்தி விசிஷ்ட அஞ்ஞான அம்சத்திற்கு ஞானத்தோடு விரோதமில்லை. ஆதலால் ஞானத்தினால் அதற்கு நாசமுண்டாகிறதில்லை. இவ்வார்த்தை அவசியம் அங்கீகரிக்கத்தக்கதாம். அங்ஙனமில்லையாயின், ஜலத்திற்பிரதிபிம்பித்த விருக்ஷத்தின் மேற்பாகத்தில் கீழிடத்தி விருத்தற்றன்மைப் பிரமமுண்டாகின்றது. ஆண்டு விருக்ஷத்தின் விசேஷ வடிவ ஞானமுண்டாயினும் மேற்பாகத்தில் கீழிடத்திருத்தற்றன்மை அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. அங்ஙனமே ஜீவன்முகத்தாகிய வித்வானுக்குப் பிரஹ்மாத்மாவின் விசேஷ வடிவ ஞானமுண்டாகியும் அந்தக்கமணமுதலிய வடிவினதாகிய விக்ஷேபத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. ஆண்டு முற்கூறியஸ்தலத்தைப்போல சாமானிய வடிவமாக ஞானமும் விசேஷவடிவமாக அஞ்ஞானமுமோ சொல்லுதல் பொருந்தாது. விக்ஷேபசக்தி விசிஷ்ட அஞ்ஞான அம்சத்திற்கு ஞானத்தினால் நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. ஆவரணசக்தி விசிஷ்ட அஞ்ஞானம்சத்திற்கே ஞானத்தினால் நிவிருத்தி உண்டாகின்றதென்பதே சமாதானமாம். அங்ஙனமே இரஜ்ஜுசத்திமுதலிபவற்றின் சாமானியஞானத்தால் இதுவெனும் அம்சத்தின் ஆவரணத்திற்கே துவாகிய அஞ்ஞானம்சத்தின் நாசமுண்டாகின்றது. சர்ப்பம் இரஜதமுதலிய விக்ஷேபத்திற்கே துவாகிய அஞ்ஞானம்சத்தின் நாசமுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் இதுவெனும் வடிவ சாமானியஞான முண்டாகியும் சர்ப்பமுதலிய விக்ஷேபத்திற்கு ஏதுவாகிய இதுவெனும் அம்சத்தின் அஞ்ஞானமும் சம்பவிக்கின்றது. இவ்வாற்றால் இதுவெனும் வடிவ சாமானியஞான முண்டாகியும் விலாசத்தோடு கூடிய அஞ்ஞானத்தின் விஷயமாகிய இரஜ்ஜு முதலிய சாமானிய அம்சம் சம்பவிக்கின்றது. ஆதலால் அதிஷ்டானத் தன்மைக்கு இதுவெனும் மம்சத்திற்கு சம்பவமிருத்தலின், அதிஷ்டான அத்தியஸ்தங்களுக்கு ஒரு ஞானத்திற்கு விஷய

பிரகாசம்.] ககசு. பஞ்ச-சம்-மத-வில-அதில்-இரக- ௩௦௯

மாந்தன்மை சம்பிரதாயத்தினால் அடையப்பட்டதா யிருக்கின்றது. அதற்கும் விரோதமில்லை.

ககசு. பஞ்சபாதிகை சம்க்ஷேபசாரீரகங்களினது

மதத்தின் விலக்ஷணத்தன்மையும், அதில்

இரகசியமும்.

சம்க்ஷேபசாரீரகத்தின்படி விசேஷ அம்சத்தில் அதிஷ்டா தன்மை இருக்கின்றது. சாமாநிய அம்சத்தில் அதிஷ்டானத் தன்மை இல்லை. விசேஷ அம்சத்தில் ஆதாரத்தன்மையில்தான் இம் மதத்தில் சாமாநிய அம்சத்தில் அதிஷ்டானத்தன்மை இருக்கின் றது. இத்துணைப் பேதமாம். விசேஷ அம்சத்தில் ஆதாரத்தன் மையின் அபாவம் இம்மதத்தினும் சமானமாம். ஏனெனின் அத்தியஸ்தத்தோடு அபிந்நமாய்த் தோற்றுவது எதுவோ அது ஆதார மெனப்படுகின்றது. “இரஜ்ஜு சர்ப்பமாம்” என்றிவ்வாறு உணர்ச்சி உண்டாகுமாயின், அத்தியஸ்தத்தோடு அபிந்நமாய் வி சேஷ அம்சம்தோற்றும். முற்கூறியபடி தோற்றுகிறதில்லை. ஆதலால் விசேஷ வடிவமாக இரஜ்ஜு ஆதாரமன்று. இவ்வாற்றால் முதற் பக்ஷத்தில் இதுவெனும் தன்மை வடிவமாக இரஜ்ஜுவினும் சுத்தி யிலும் பிரமாணஜந்நிய ஞானத்தின் பிரமேயத்தன்மை இருக்கின் றது. இரஜ்ஜுத்தன்மைவடிவமாகவும், அங்ஙனமேசுத்தித்தன்மை வடிவமாகவும் பிரமேயத்தன்மையின் அபாவத்தால் அஞ்ஞாதத் தன்மையிருத்தலின் சர்ப்ப இரஜதங்களுக்கு அதிஷ்டானத்தன் மையிருக்கின்றது. இரண்டாவது பக்ஷத்தில் ஆவரணசக்தி விரோ திப்பிரமைக்குவிஷயமாந்தன்மைவடிவினதாகிய பிரமேயத்தன்மை இதுவெனும் தன்மை வடிவத்தா னிருக்கின்றது. என்றாலும் விசேஷபசுத்தியுடைய அஞ்ஞானத்திற்கு விஷயமாந்தன்மை அறிய ப்பட்டதின் கண்ணும்கம்பவிக்கிறது. ஆதலால் இதுவெனும் தன்மை வடிவினதாகவே இரஜதமுதலியவற்றின் அதிஷ்டானத் தன்மை யிருக்கின்றது.

இவ்விடத்து இது இரகசியமாம்:— அஞ்ஞானத்தாலாகிய ஆவ ரணம் சேதனத்தினுண்டாகின்றது. சுபாவமாக ஆவரிக்கப்பட்ட வடிவினவாகிய பிறவிக்குருடனுக்குச் சமானமான ஜடபதார்த்தங்களில் அஞ்ஞானத்தினாலாகிய ஆவரணத்தின் அங்கீகாரமில்லை. அங்ஙனமே பிரமாணஜந்நிய ஞானத்திற்குவிஷயமாந்தன்மைவடிவி

னதாகிய பிரமேயத்தன்மையும் சேதனத்திலிருக்கின்றது. கடமுதலிய ஜடபதார்த்தங்களில் ஆவரணமிருக்குமாயின், அதன் நிவிருத்தியின்பொருட்டுப் பிரமேயத் தன்மையின் அங்கீகார முண்டாகிறது. சேதனத்தில் அஞ்ஞானத்திற்குவிஷயமாந்தன்மைவடிவினதாகிய அஞ்ஞாதத்தன்மையிருத்தலால் சேதனத்தின்கண்ணே ஞாதத்தன்மையும் பிரமேயத்தன்மையுமிருக்கின்றன. அங்ஙனமே சகல அத்தியாசங்களின் அதிஷ்டானமும் சேதனமாம். ஜடபதார்த்தம் தான் அத்தியஸ்தமாம்; பிறவற்றிற்கு அதிஷ்டானமாகாது. ஆதலால் இரஜ்ஜு சுத்திமுதலியவற்றில் அஞ்ஞாதத்தன்மையும், அங்ஙனமே ஞாதத்தன்மையும் அதிஷ்டானத்தன்மையும் எவ்வாற்றினும் சம்பவியா. என்றாலும் மூலாஞ்ஞானத்திற்கு விஷயமாந்தன்மைவடிவினதாகிய அஞ்ஞாதத்தன்மையோ நிரவயவாவச்சின்ன விபுசேதனத்திலிருக்கின்றது. ஆனால் தூலாஞ்ஞானத்திற்கு விஷயமாந்தன்மை வடிவினதாகிய அஞ்ஞாதத்தன்மை அந்தந்த விஷயாவச்சின்ன சேதனத்திலிருக்கின்றது. இவ்வாறத்ததை எட்டாவது பிரகாசத்திற்கு கூறுவோம். அங்ஙனமே பிரஹ்மஞ்ஞானத்திற்கு விஷயமாந்தன்மை வடிவினதாகிய ஞாதத்தன்மையோ நிரவயவாவச்சின்ன சேதனத்திலிருக்கின்றது. கடாதிஞ்ஞானத்திற்குவிஷயமாந்தன்மை வடிவினதாகிய ஞாதத்தன்மை கடாதியவாவச்சின்ன சேதனத்திலிருக்கின்றது. அங்ஙனமே அவித்தைக்கு அதிஷ்டானமாந்தன்மை நிரவயவாவச்சின்ன சேதனத்தின்கண்ணிருக்கின்றது. பூதபௌதிக பிரபஞ்சத்திற்கு அதிஷ்டானமாந்தன்மை அஞ்ஞான அவச்சின்ன சேதனத்தின்கண்ணிருக்கின்றது. பிராதிபாவிகசர்ப்பமிரஜதமுதலியவற்றிற்கு அதிஷ்டானமாந்தன்மை இரஜ்ஜு அவச்சின்ன சுத்தி அவச்சின்ன முதலிய சேதனங்களிலிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் சேதனத்தில் அஞ்ஞாதத்தன்மை ஞாதத்தன்மை அதிஷ்டானத்தன்மை முதலியவற்றின் அவச்சேதகம் ஜடபதார்த்தமாம். ஆதலால் அவச்சேதகத்தன்மைச் சம்பந்தத்தால் ஜடபதார்த்தங்களிலும் அஞ்ஞாதத்தன்மை முதலியவற்றின் சம்பவ மிருத்தலின் இரஜ்ஜு அஞ்ஞாதமாம், ஞாதமாம், சர்ப்பத்தின் அதிஷ்டானமாம். என்றிவ்வாறும் வியவகாரம் சம்பவிக்கின்றது. இவ்வாற்றால் சர்ப்பமுதலிய பிரமத்திற்கு ஏதுவாகிய இரஜ்ஜு முதலியவற்றோடு இந்திரியங்களின் சையோகத்தால் இதுவெனும் வடிவ சாமாநிய ஞானப்பிரமை வடிவமாகிய அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி உண்டாகின்

பிரகாசம்.] ககள. விஷயவு-விருத்தி-சேத-சங்-சமா- நகக

றது. அச்சாமாபிய ஞானத்தால் சேதாபமுடையதாகிய அவித்தையின் சர்ப்பாதி வடிவ பரிணாமமும் சர்ப்பமுதலியவற்றின் ஞான வடிவ பரிணாமமுமுண்டாகின்றன. இரஜ்ஜுமுதலிய விஷய உபகித சேதனத்தின்கண்ணுள்ள அவித்தையினது அம்சத்தின் சர்ப்பமுதலிய விஷயாகார பரிணாம முண்டாகின்றது. இதுவெனும் வடிவ விருத்தியுபகிதசேதனத்தின்கண்ணுள்ள அவித்தையினது அம்சத்தின் ஞானாகார பரிணாமமுண்டாகின்றது. இரஜ்ஜு அவச்சின்ன சேதனம் சர்ப்பத்தின் அதிஷ்டானமாம். இதுவெனும் வடிவவிருத்தியவச்சின்ன சேதனம் சர்ப்பஞானத்தின் அதிஷ்டானமாம்.

ககள. விஷய வுபகித விருத்தி யுபகித

சேதனங்களின் அபேதத்தில் சங்கை

சமாதானம்.

இதுவெனும் வடிவப் பிரத்தியக்ஷவிருத்தி உண்டாகும் காலத்து, விஷய உபகித சேதனத்திற்கும் விருத்தி உபகித சேதனத்திற்கும் அபேதமுண்டாகின்றது. ஆதலால் முற்கூறியபடி விஷய ஞானங்களினது உபாதானத்தின் பேதத்தைக் கூறுதலும் அதிஷ்டானத்தின் பேதத்தைக் கூறுதலும் சம்பவியா. சர்ப்பமுதலியவிஷயங்களின் அதிஷ்டானத்தினும் ஞானத்தின் அதிஷ்டானத்தினை வேறாகக்கொள்ளுவோமாயின், சர்ப்பமுதலியவற்றின் அதிஷ்டான ஞானத்தால் சர்ப்பமுதலியவற்றின் ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகாது. ஏனெனின் தனது அதிஷ்டானத்தின் ஞானத்தால் அத்தியஸ்தத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. அந்நியத்தின் அதிஷ்டான ஞானத்தால் அத்தியஸ்தத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகுமாயின், சர்ப்பத்தின் அதிஷ்டான ஞானமாகிய இரஜ்ஜுவின் ஞானத்தால் அத்தியஸ்த சம்சாரத்தின் நிவிருத்தி உண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் ஒன்றன் ஞானத்தால் சர்ப்பமுதலிய விஷயம் அவற்றின் ஞான மென்பவற்றின் நிவிருத்தியின் பொருட்டு இரண்டற்கும் அதிஷ்டானம் ஒன்றென்றே கொள்ளுதல் தகுதியாம்.

இச்சங்கைக்கு இதுசமாதானமாம்:— யாண்டு ஒரு வஸ்துவிற்கு உபாதியினாலாய பேதமுளதாகின்றதோ, அண்டு உபாகியின் நிவிருத்தியினால் அபேதமுண்டாகின்றது ஒரிடத்திருக்குமாயின் ஆண்டும் உறது. ஆனால் உபாதிகளின் ஏகதே

உபகிதத்திற்கு அபேத முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு ஒரு தர்மியிற் றானே அவ்வவ்வுபகிதத்தன்மைகளாகிய இரண்டு தர்மங்க ளிருக்கி ன்றன. எங்ஙனம்: ஒரு ஆகாசத்திற்குக் கடமடஉபாதி பேதத்தால் பேதமுண்டாகின்றது. ஆண்டுக்கடமடங்களின் நாசத்தால் அபேத முண்டாகின்றது. மடமாகிய இடத்தில் கடத்தை ஸ்தாபித்தலா லும் கடகாசத்திற்கு மடகாசத்தோடு பேத மிருப்பதில்லை. என்றாலும் கடகாசத்தில் கட உபகிதத்தன்மையும் மட உபகிதத்தன்மைமுமா கிய இரண்டு தர்மங்களிருக்கின்றன; தர்ம ஒன்றும். அங்ஙனமாயி னும் எதுவரையில் கடமடங்க ளிரண்டு மிருக்கின்றனவோ, அது வரையில் கடகாச மடகாசமென்றிரண்டுவியவகாரமுண்டாகின் றது. அங்ஙனமே இரஜ்ஜு முதலிய விஷயதேசத்தில் விருத்தி செல்லுங்காலத்தில் விருத்தி உபகித சேதனத்தோடு விஷய சேத னத்திற்கு அபேத முண்டாயினும், இரண்டு உபாதிகள் இருத்த லால் விருத்தி உபகிதத்தன்மை இரஜ்ஜு உபகிதத்தன்மை என் றிரண்டு தர்மங்க ளிருக்கின்றன. அவற்றுள் சர்ப்பமுதலிய விஷய ங்களுக்கு அதிஷ்டானமாத்நன்மையை அவச்சேதகம் செய்யும் தர் மம் இரஜ்ஜு உபகிதத்தன்மையாம். இரஜ்ஜு முதலியவற்றின் ஞான த்திற்கு அதிஷ்டானமாத்நன்மையை அவச்சேதகஞ்செய்யும் தர்மம் விருத்தி உபகிதத்தன்மையாம். இவ்வாற்றால் சர்ப்பமுதலியவிஷயங் களுக்கு உபாதானமாகிய அஞ்ஞானம்சத்திற்குச் சேதனத்தில் அதிகரணத்தன்மையை அவச்சேதகஞ்செய்வது இரஜ்ஜு உப கிதத்தன்மையாம். பிராந்தி ஞானத்திற்கு உபாதானமாகிய அஞ் ஞானம்சத்தின்சேதனத்தில் அதிகரணத்தன்மையை அவச்சேதகஞ் செய்வது விருத்தி டுபகிதத்தன்மையாம். இவ்வாற்றால் ஓரிடத்தில் உபாதிகளிருக்க உபகிதங்களுக்கு அபேத முண்டாகியும் தர்மங் களுக்குப் பேத மிருக்கின்றது. ஆதலால் விருத்தி உபகிதத்தன்மை அவச்சின்ன சேதனத்துள்ள அஞ்ஞானம்சத்தில் பிராந்தி ஞானத் திற்கு உபாதானமாத்நன்மை யிருக்கின்றது. இரஜ்ஜு முத லிய விஷய உபகிதத்தன்மை அவச்சின்ன அதே சேதனத்தின் கண்ணுள்ள அஞ்ஞானம்சத்தில் பிரமத்தினது விஷயத்திற்கு உபாதான மாத்நன்மை இருக்கின்றது. அங்ஙனமே விருத்தி உபகிதத்தன்மை அவச்சின்ன சேதனத்தில் பிராந்தி ஞானத்திற்கு அதிஷ்டான மாத்நன்மை இருக்கின்றது. இரஜ்ஜு முதலிய விஷய உபகிதத்தன்மை அவச்சின்ன அதேசேதனத்தில் சர்ப்பமுத

பிரகாசம்.] ககஅ. இர-இது-வடி-சர்-இர-பகும். நுகந

விய விஷயங்களுக்கு அதிஷ்டானமாதற்றன்மையிருக்கின்றது. இவ் வாறாக உபாதிகள் இருக்குங்காலத்திலும் ஓரிடத்து உபாதிகளிரு த்தலால் உபகிதத்திற்கு அபேதமுண்டாயினும், உபாதியை முன்னிட்டுப் பேத வியவகாரமு முண்டாகின்றது. பின்னதேசத்தில் உபாதி இருக்குமாயின் அப்போது கேவலபேதவியவகாரமுண்டாகின்றது. உபாதிரிவிருத்தியாயின் அப்போது பேத வியவகாரமுண்டாகிறதில் லை. கேவல அபேதவியவகாரமுண்டாகின்றது. இவ்வாறு விருத்தியும் விஷயமுமாகிய இரண்டும் ஓரிடத்து இருப்பனவாயின், அப்போது சேதனத்திற்கு அபேத முண்டாகியும் உபாதியை முன்னிட்டு உபா கானத்திற்கும் அதிஷ்டானத்திற்கும் பேதந் கூறுதல் அசங்கத மன்று. சொருபமாக உபகிதத்திற்கு அபேதமிருக்கின்றது. ஆத லால் ஒரு அதிஷ்டானத்தின் ஞானத்தால் சர்ப்பாதி விஷயங் களுக்கும் அவற்றின் ஞானத்திற்கும் நிவிருத்தியும் சம்பவிக்கின் றது.

ககஅ. இரஜ்ஜு முதலியவற்றின் இதுவெனும் வடிவப்பிரமையினால் சர்ப்ப முதலியவற்றின் பிரம ஞான முண்டாவதிலுள்ள இரண்டு பகும்.

இரஜ்ஜு முதலியவற்றின் இதுவெனும் வடிவப்பிரமையினால் சர்ப்ப முதலியவற்றின் பிரமஞானம் (மயக்கவுணர்ச்சி) உண்டாகுமி டத்து இரண்டு பகும் களுள். சிலர் இது கூறுகின்றனர்:—இது சர்ப்பம் இது இரஜதம் என்பதில்வாறு அதிஷ்டானத்தின் கண்ணுள்ள இது வெனுந் தன்மையையும் சர்ப்பம் இரஜத முதலியவற்றில் அதன் சம்பந் தத்தையும் விஷயஞ் செய்வதாய்ச் சர்ப்பம் இரஜதம் முதலியவற் றைக்கோசரிக்கும் பிரம முண்டாகின்றது. அதிஷ்டானத்தின் இது வெனுந் தன்மையினையும் இது வெனுந் தன்மையின் சம்பந்தத் தினையும் விட்டுக் கேவல சர்ப்பம் இரஜத முதலியவற்றைக் கோச ிக்கும் அபரோகூதப் பிரம முண்டாகிறதில்லை. கேவல அத்தியஸ் தகோசரமே பிராந்தி ஆகுமாயினும் சர்ப்பம் இரஜதம் என்னும் வடிவப்பிராந்தி உண்டாதல் வேண்டும். “இச்சர்ப்பத்தை அறிகின் றேன், இவ்விரஜதத்தை அறிகின்றேன்” என்னும் பிரமத்தின் அநு வியவசாயமும் இதுவெனும் பதார்த்தத்தோடு தாதான்மியமாகப் பெருந்திய சர்ப்பம் இரஜத முதலியவற்றைக்கோசரிக்கும் வியவசா பத்தினை விஷயஞ் செய்கின்றது. கற்பிதசர்ப்ப முதலியவற்றில்

இதுவெனுர் தன்மையில்கை. ஏனெனின் வர்த்தமானகால எதிரிடங்களின் சம்பந்தம் இதுவெனுர் தன்மையாகின்றது. வியாவகாரிக தேசகாலங்களுக்குப் பிராதிபாவித்தோடு வியாவகாரிக சம்பந்தம் சம்பவிக்கிறதில்லை. அதிஷ்டானத்தின் இதுவெனுர் தன்மை கற்பித்தத்திற் றேற்றுதலால், வியாவகாரிகத்தின் நிர்வாகம் உளதாகக் கற்பித்தத்தில் இதுவெனுர் தன்மையை அங்கீகரித்தல் பயனின்மையாம். அந்நியதாக்கியாதியோடு விரோத முளதாயின், அதிஷ்டானத்தின் இதுவெனுர் தன்மையின் அநிர்வசரீய சம்பந்தம் இதுவெனுர் தன்மையின் கற்பித்தத்தில் உற்பத்தியாகின்றது. கற்பித்தத்தில் இதுவெனுர் தன்மையின் அங்கீகாரமில்லை. என்றாலும் சம்பந்தியை விட்டுக் கேவல சம்பந்தத்தின் ஞானம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் அதிஷ்டானத்தின் இதுவெனுர் தன்மையை விட்டுக் கேவலம் அத்தியஸ்த கோசரமான அபரோகூஷப் பிரம முண்டாகிறதில்லை. இவ்வாற்றால் இதுவெனுமும் பதார்த்தத்தின்று இருவகை உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. ஒன்றோ இந்திரிய அதிஷ்டானங்களின் சையோகத்தால் இதுவெனுமும் வடிவப் பிரமையாகிய அந்தக்கரண விருத்தி வடிவ உணர்ச்சியாம். மற்றையது விருத்தி உபகிதசேதனத்தின் கண்ணுள்ள அவித்தையின் பரிணாமமாகிய சர்ப்பமிரஜத முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் மயக்க உணர்ச்சியாம். அதுவும் அத்தியஸ்தத்தில் இதுவெனுமும் பதார்த்தத்தின் தாதான்மியத்தை விஷயஞ் செய்வதாய் இதுவென்பதைக் கோசரிப்பதா கின்றது. இவ்வாற்றால் சகல அபரோகூஷப் பிராந்தியும் இதுவெனுமும் வடிவினதாய் அத்தியஸ்த வடிவமாகின்றது. சில ஆசிரியர் இங்ஙனம் மதித்திருக்கின்றனர்.

அநேக நூலாசிரியர் இவ்வாறு கூறுகின்றனர்:—அதிஷ்டான இந்திரியங்களின் சையோகத்தால் இதுவெனுமும் வடிவ அந்தக்கரண விருத்தியாகிய பிரமையினால் க்ஷோபமுடைய அவித்தையின் கேவல அத்தியஸ்த வடிவ பரிணாம முண்டாகின்றது. அவித்தையின் இதுவெனுமும் வடிவ பரிணாம முண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின் வியாவகாரிக பதார்த்த வடிவமாக அவித்தையின் பரிணாமம் சம்பவியாது. சாக்ஷாத் அவித்தையினுற் றேன்றிய பிராதிபாவித பதார்த்த வடிவமாகவே அவித்தையின் பரிணாமமாகிய பிரமஞான முண்டாகின்றது. ஆதலால் அதிஷ்டானத்தின் இதுவெனுர் தன்மையில் பிராந்தி ஞானத்திற்குவிஷயமாந்தன்மையில்கை கேவலம்

பிரகாசம்.] ககஅ. இர-இது-வடி-சர்-இர-பகந். ஈகரு

அத்தியஸ்தத்திற்குள் பிரமத்திற்கு விஷயமாந்தன்மை யிருக்கின்றது.

“இது சர்ப்பம் இது இரஜதம்” என்பதாகப் பிராந்தியின் ஆகார முண்டாகின்றது. அங்ஙனமே “இவ்விரஜதத்தை அறிகின்றேன்” என்று பிராந்தியின் அநுவியவசாய முண்டாகின்றது. அத்தியஸ்த மாத்திரத்தைக் கோசரிப்பது மயக்கமாகுமாயின் “சர்ப்ப மிரஜத” மென்பதாகப் பிரமத்தின் ஆகார முண்டாதல் வேண்டும். “இரஜதத்தை அறிகின்றே” நென்பதாகவே அநுவியவசாய முண்டாதல் வேண்டும். இவ்வாறு முன்மதத்திற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

அந்நிது இது சமாநானமாம்:—எங்ஙனம் சர்ப்ப மிரஜத முதலியவற்றின் அதிஷ்டானத்தின்கண்ணுள்ள இதுவெனுந் தன்மையின் விளக்கம் அத்தியஸ்தத்தில் உண்டாகின்றதோ, அல்லது அதிஷ்டானத்தின்கண்ணுள்ள இதுவெனுந் தன்மையின் அநிர்வசநீய சம்பந்தம் அத்தியஸ்தசர்ப்பமுதலியவற்றில் உற்பத்தியாகின்றதோ, அங்ஙனமே சர்ப்ப முதலிய ஞானபாசத்தின் அதிஷ்டானம் இதுவெனும் வடிவப் பிரமா விருத்தியாம். அந்தப் பிரமாவிருத்தியில் இதுவெனும் பதார்த்தத்தை விஷயிக்குந் தன்மை யுளது. அதன் உணர்ச்சி) சர்ப்பமுதலிய பிரமத்தில் உண்டாகின்றது. அல்லது பிரமாவிருத்தியாகிய அதிஷ்டானத்திலுள்ள இதுவெனும்பதார்த்தத்தை விஷயிக்குந் தன்மை எதுவோ, அதன் அநிர்வசநீய சம்பந்தம் சர்ப்பமுதலிய ஞானங்களில் உற்பத்தியாகின்றது. ஆதலால் இதுவெனும் வடிவத்தன்மைச் சூனியப் பிரமஞானத்தில் இதுவெனும் வடிவத்தன்மையின் உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. அல்லது இதுவெனும் வடிவ விருத்தி உபகித சேதனமே சர்ப்ப முதலிய ஞானபாசத்திற்கு அதிஷ்டானமாம். முற்கூறிய விருத்தி உபலக்ஷிதம் அதிஷ்டானமாகுமாயின், முற்கூறியவிருத்தியினால் இரண்டு நான்கு கடிகைகள் நீங்கிய பின்னும் சர்ப்பமுதலிய பிராந்தி உண்டாதல் வேண்டும். ஏனெனின் உபலக்ஷணமுடையதனை உபலக்ஷித மென்பர். உபலக்ஷணத்தில் வர்த்தமானத்தன்மையின் அபேகையில்கை. இப்பொருளை மேற்கூறுவாம். சொல்லப்படும் கிரமமாக உபாதியில் வர்த்தமானத்தன்மையின் அபேகை உளது. இதுவெனும் வடிவ விருத்தி எதற்கு உபாதியாகின்றதோ, அது இதுவெனும் விருத்தியுபகித மெனப்படுகின்றது. அதலால் சர்ப்பப்

இரஜத முதலியவற்றின் பிரமஞான முண்டாயின், அக்காலத்தில் அந்தக்கரணத்தின் இதுவெனும் வடிவ விருத்தியும் இருக்கின்றதென்பதனை அவசியம் அங்கீகரித்தல் வேண்டும். ஏனெனின் அதிஷ்டானத்தின் சத்தா (இருப்புக்) காலத்திற்கு அதிக்கிரமித்த காலத்தில் அத்தியஸ்த முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பிரம ஞானத்தின் சமயத்தில் விருத்தி உபகித சேதனத்தின் அதிஷ்டானத் தன்மைக்கு உபயோகமுள்ளதாகிய இதுவெனும் வடிவ அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி இருக்கின்றது; இரஜத வடிவ அவித்தியாவிருத்தியும் இருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் இது சர்ப்பம் இது இரஜதம் என இரண்டு ஞானமுள. இதுவெனும் வடிவினது பிரமா விருத்தியாம். சர்ப்பம் இரஜத முதலிய வடிவினது பிரம விருத்தியாம். அவச்சேதகத்தன்மைச் சம்பந்தத்தால் பிரம விருத்திக்கு இதுவெனும் வடிவப் பிரமா. விருத்தி அதிஷ்டானமாம். அத்தியஸ்தத்திற்கு அபேத சம்பந்தமுண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: பிரஹ்மப் பிரபஞ்சங்களின் “இவ்வெல்லாம் பிரஹ்மம்” என்னும் உணர்ச்சிக்கு விஷயம் அபேதமாம். ஆதலால் “இது சர்ப்பம், இது இரஜதம்” என்பதாக உபய விருத்தியின் அபேத உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. முற்கூறியபடி விருத்தி இரண்டுதாயின் “அதிஷ்டானம் அத்தியஸ்தமென்னு மிரண்டும் ஒரு ஞானத்திற்கு விஷயமாம்” என்னும் பழமையான வசனம் அசங்கதமாகும். என்றாலும் ஒரு ஞானத்திற்கு விஷயமா மென்பதற்கு இது பொருளன்று ஒரு விருத்திக்கு விஷயமா மென்று ஆனால் அதிஷ்டான அத்தியஸ்தங்கள் ஒரு சாக்ஷிக்கு விஷயமாகாவென்பது பிராசீன வசனத்திற்குப் பொருளாம். இரஜ்ஜுசுத்தி முதலியவற்றின் தேசத்திலேயே சர்ப்பம் இரஜத முதலியன உண்டாகின்றன. இதுவெனும் வடிவ விருத்தியும் இரஜ்ஜு சுத்தி முதலிய தேசங்களிற் செல்லுகின்றது. ஆதலால் இதுவெனும் வடிவவிருத்தி யுபகித சாக்ஷிக்கு அதிஷ்டானமும் அத்தியஸ்தமும் விஷயமாம். இவ்வாற்றால் அதிஷ்டானமும் அத்தியஸ்தமும் ஒரு ஞானத்திற்கு விஷயமாமென்னும் பிராசீன வசனத்தில் ஞானபதத்திற்குச் சாக்ஷி பொருளாம்; விருத்தியன்று. ஆதலால் பிரம விருத்திக்கு அத்தியஸ்த மாத்திரத்தைக் கோசரிக்குந் தன்மையை அங்கீகரித்தலில் அநேக ஆசிரியர்களுக்குச் சம்மதி இருக்கின்றது.

பிரகாசம்] கதக. கவிதார்க்கிக சக்கரவர்த்தி நடகன
நிருசம்ஹபட்டோபாத்தியாயர் மதம்.

கவிதார்க்கிக சக்கரவர்த்தி நிருசம்ஹ பட்டோபாத்தியாயரோ
இங்ஙனம் கூறுகின்றார்:—பிராந்தி ஞானமின்றிப் பிரமை வடிவ
மாகிய இதுவெனும் வடிவ ஞானம் பிரமத்திற்கு ஏதுவன்று.
ஆனால் இது பாம்பு இது இரஜதம் என்பதாகப் பிரமவடிவ ஒரே
ஞானமுண்டாகின்றது. ஏனெனின் பிரமத்திற்கு முன் இது
வெனும் பதார்த்த வடிவப் பிரமாருப சாமாநிய ஞானம் இரஜ்
ஜு முதலியவற்றிற்கு அங்கீகரிக்கின், அவரை இது கேட்பாம்:—
அநுபவானுசாரமாக ஞானமிரண்டின் அங்கீகாரமா? அல்லது
பிரமவடிவ காரியத்தின் அநுபபத்தியினால் பிரமத்திற்கு பின்ன
மான சாமாநிய ஞானத்தின் அங்கீகாரமா? அநுபவத்தை அநுச
ரித்து ஞானமிரண்டாமெனின் அது பொருந்தாது. ஏனெனின்
முதல் மதத்திலோ இதுவெனும் பதார்த்த கோசரமாக இரண்டு
விருத்தி சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஒன்றோ பிரமை வடிவ
அந்தக்கரணத்தின் இதுவெனும் வடிவ விருத்தியாகச் சொல்லப்
பட்டது. மற்றையது அவித்தையின் பிரம வடிவவிருத்தி இது
வெனும் பதார்த்தினை விஷயஞ் செய்வதாய் இது இரஜதமென
இரஜதத்தைக் கோசரிப்பதா மென்றில்வாறு சொல்லப்பட்டது.
இம்மதத்தில் இதுவெனும் பதார்த்தத்திற்கு இருவகை உணர்ச்சி
சொல்லப்பட்டது. அது எவருடைய அநுபவத்திலும் ஏதுவதில்லை.
சர்ப்ப மிரஜத முதலிய ஞானத்தைப்போல இதுவென்பதைக் கோ
சரிக்கும் ஞானமும் ஒரே அநுபவத்தாம் பெறப்படுவதாம். ஆத
லால் முதல் மதம் அநுபவத்தை அநுசரித்ததன்று. இரண்டாவது
மதத்தில் இதுவெனும்பதார்த்தத்திற்கு இரண்டுஞானத்தை அங்கீ
கரிக்க வில்லை. ஆனால் “இது பாம்பு இது இரஜதம்” என்றல் முத
லிய இரண்டு ஞானத்தை அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். இதுவெனும்
வடிவப் பிரமையோ அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. சர்ப்பம் இர
ஜத முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் பிரமம் அங்கீகரிக்கப்பட்டி
ருக்கின்றது. அதுவும் அநுபவ விருத்தமாம். ஏனெனின் இரஜ்ஜு
சுத்திகளின் ஞானத்தால் சர்ப்ப இரஜதங்களின் பாதமுண்டாகிய
பின்னர், ஒருவன் உனக்கு எப்படிப் பிரகம் உண்டாயிற்றென்று
கேட்பானாயின், அதற்கு “இது சர்ப்பம்இது இரஜதம்” என்னும்
பிரமம் எனக்குண்டாயிற்று என்று உத்தரம் கூறுவான். இது
வெனும் வடிவப் பிரமை யுண்டாயிற்று, சர்ப்ப வடிவ இரஜத

வடிவப் பிரம முண்டாயிற்று என்று ஒருவனும் விடை கூறுவ தில்லை. ஆதலால் இரண்டாவது மதத்தின்படியும் ஞான மிரண் டின் அங்கீகாரமும் அநுபவ விருத்தமாம். ஆதலால் இந்திரிய ஜந் ரிய அந்தக்கரணத்தின் விருத்தியாகிய இதுவெனும் வடிவஞானம் பிரமையாம். இதுவெனும்வடிவ ஞானஜந்ரிய சர்ப்பம் இரஜமுத லியவற்றைக் கோசரிக்கும் இதுவெனும் பதார்த்தத்தை விஷயிப் பது, அல்லது இதுவெனும் பதார்த்தத்தை விஷயிப்பது அவிந் தையின் விருத்திவடிவமாகிய ஞானபாசமாம். இவ்வாற்றால் ஞான மிரண்டின் அங்கீகாரம் அநுபவத்தை அநுசரித்ததன்று.

110

க20. உபாத்தியாயரது மதத்தில் சாமாநியஞான (தர்மிஞான) வாதியின் சங்கையும் சமாதானமும்.

சாமாநிய ஞானவாதி இங்ஙனம் கூறுகின்றார்:—இரஜ்ஜுமுத லியவற்றோடு இந்திரிய சையோக முண்டாகுமாயின் சர்ப்ப முத லிய அத்தியாச முண்டாகின்றது. இந்திரிய சையோகமுண்டாகா விடின் அத்தியாச முண்டாகிறதில்லை; இத்தன்மைய அந்வயவெதி ரேகங்களால் இந்திரியத்திற்கு அதிஷ்டானத்தோடுள்ள சையோ கத்திற்கு அத்தியாசத்திற்குக் காரணமாந்தன்மை பெறப்பட்டதாகின் றது. அதிஷ்டான இந்திரியங்களின் சையோகத்திற்கு அதிஷ்டா னத்தின் ஞானவாயிலாகவே காரணத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது. வேறு வகையாய் அதிஷ்டான இந்திரியங்களின் சையோகத்தின் உபயோகம் அத்தியாசத்திற் சம்பவிக்கிறதில்லை. அத்தியாசத்திற் குக் காரணத்தன்மை கூறின் சம்பவியாது. ஏனெனின் அதிஷ் டான இந்திரியங்களின் சையோக மின்றியும் அகங்கார முதலிய வற்றின் அத்தியாச முண்டாகின்றது. ஆதலால் அத்தியாசமாத்தி ரத்தில் அதிஷ்டான ஞானத்தின் சாமாநிய ஞானம் ஏதுவாம். அகங்கார முதலிய அத்தியாசத்திற்கு அதிஷ்டானம் பிரத்தியக் கு சொரூபமாகிய ஆத்மாவாம். அது ஸ்வயம் பிரகாசமாம். சர்ப்ப முதலிய அத்தியாசத்தினது அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானம் இந்திரிய சையோகத்தால் உண்டாகின்றது. இவ்வாறு நிஜப்பிர காச சூரிய அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானவாயிலாகவே இந் திரிய சையோகத்திற்கு அத்தியாசத்தில் உபயோக மிருக்கின்றது; நேரே உபயோகமில்லை. ஆதலால் அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய

ஞானமே அத்தியாசத்திற்குக் காரணமாம். அத்தியாசம் காரியமாம். யாண்டுக் காரியம் தோற்றிக் காரணம் தோற்றுகிருக்கின்றதோ, ஆண்டுக் காரியம் வேறுவகையாற் சம்பவியாமையின் காரணத்தின் கற்பனை உண்டாகின்றது. பிரமஸ்தலத்தில் இதுவேனும் வடிவப் பிரமை அநுபவ சித்தமன்று. என்றாலும் பிரம வடிவ காரியத்தின் சாமாநிய ஞானமாகிய காரணமின்றிச் சம்பவியாமையின் சாமாநிய ஞானத்தின் கற்பனை உண்டாகின்றது.

இவ்வாறு தர்மி ஞானவாதிகுறின் அது பொருந்தாது. அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாகிய சாமாநிய ஞானத்தினைத் தர்மிஞானமென்பர். இப்பிரசங்கத்தில் சாமாநிய ஞானத்தினை அத்தியாசத்திற்குக் காரணமெனக் கொள்வோர் பூர்வபகவிகள். சாமாநிய ஞானத்தைக் கூறுத உபாந்தியாயீர் சித்தாந்தியாவர். அவர் வார்த்தையினைக் கூறுவாம்:—சாமாநிய ஞானமின்றி ஓர் அத்தியாசமும் உண்டாகாவிடின் அத்தியாசத்திற்கு காரணமார் தன்மை சாமாநிய ஞானத்தின்பொருந்தும். அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானமின்றிக் கடாதிகளின் அத்தியாசமுண்டாகின்றது. ஆதலால் அத்தியாச மாத்திரத்தில் அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானத்திற்குக் காரணத்தன்மையில்லை. தர்மி ஞானவாதி கடமுதலிய அத்தியாசத்திற்குமுன் சாமாநிய ஞானத்தைக்கூறுகின்றார். அவரை இது கேட்கவேண்டும்:—கடமுதலிய அத்தியாசத்திற்கு ஏது அதிஷ்டானத்தோடு நேத்திரசையோகத்தாற்றோன்றிய அந்தக்கரணத்தின் விருத்தியாகிய சாமாநிய ஞானமா? அல்லது சேதன சொருபப்பிரகாசமே சாமாநிய ஞானமா? முதற் பகைத்தைக்கூறின் அது பொருந்தாது. ஏனெனின் கடமுதலிய அத்தியாசத்திற்கு அதிஷ்டானமாகிய அஞ்ஞானவச்சின்ன பிரஹ்மம் உருவமின்றியதாம். ஆதலால் பிரஹ்மகோசரம் அந்தக்கரணத்தின் சாக்ஷுஷ்விருத்தியெனல் சம்பவியாது. இரண்டாவது பகைத்தைக் கூறுமிடத்துச் சொருபப் பிரகாசம் ஆவரிக்கப்பட்டதாம். அவ்வாவரிக்கப்பட்ட பிரகாச வடிவ சாமாநிய ஞானத்தினையும் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவெனக் கொள்ளின், இரஜ்ஜு முதலியவற்றோடு இந்திரிய சையோக மில்லாமலும் சர்ப்ப முதலிய அத்தியாசமுண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் ஆவரிக்கப்பட்ட பிரகாச வடிவ சாமாநிய ஞானம் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவன்று; இவ்வாற்றால் கடமுதலிய அத்தியாசத்திற்குமுன் சாமாநிய ஞானமின்மையால் அத்தியாசமாத்திரத்தில் சாமாநிய ஞானத்திற்குக் காரணமாதற்றன்மை

யின்மையால் அத்தியாசரூபகாரியத்தின் அதுபபத்தியினால் சாமா
ரியஞானமாகிய இதுவெனும் வடிவ விருத்தியின் கற்பனை உண்
டாகிறதில்லை.

தர்மிஞானவாதி இது கூறுகின்றார்:—சகல அத்தியாசத்தி
லும் ஆவரிக்கப்படாத பிரகாச வடிவ சாமாநியஞானத்தினை ஏது
வெனக்கூறின் கடமுதலிய அத்தியாசத்தில் வியபிசாரம் கூறுதல்
பொருந்தும். அத்தியாச மாத்திரத்திலோ ஆவரிக்கப்பட்ட அல்
லது ஆவரிக்கப்படாத சாதாரணப் பிரகாசம் ஏதுவாம். பிராநி
பாவிக அத்தியாசத்தில் ஆவரிக்கப்படாத பிரகாசம் ஏதுவாம்.
எங்ஙனம்: உபாத்தியாயரது மதத்தில் சர்ப்பமுதலிய அத்தியாசத்
திற்கேதுவாகிய இந்திரிய சையோகம் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்
றது. கடமுதலிய அத்தியாசத்திற்கேதுவாகிய இந்திரிய சையோ
கம் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை; சம்பவிக்கிறதும் இல்லை. ஆதலால் இந்
திரிய சையோகத்தின் அபாவகாலத்தைய சர்ப்பமுதலிய அத்தி
யாசமுண்டாகிறதில்லை. கடமுதலிய அத்தியாசம் இந்திரியசை
யோகமின்றியும் உண்டாகின்றது. இவ்வியவஸ்தை சம்பவிக்கின்
றது. அங்ஙனமே எங்கள் மதத்திலும் பிராதிபாவிக சர்ப்பமுத
லிய அத்தியாசத்திற்கேது அநாவிருதப் பிரகாசமாம். ஆதலால்
ஆவரண பங்கத்தின்பொருட்டுச் சர்ப்பமுதலிய அத்தியாசத்திற்கு
முன் இதுவெனும்வடிவ சாமாநியஞானமாகிய பிரமையின் அபே
கை இருக்கின்றது. கடமுதலிய அத்தியாசத்திற்கு ஏது சாதா
ரணப்பிரகாசமாம். ஆதலால் ஆவரிக்கப்படாத பிரகாசத்தின் சற்
பாவத்தால் கடமுதலிய அத்தியாசத்தில் விருத்தியின் அபேகை
யில்லை. ஆதலால் சாமாநிய ஞானவடிவ விருத்தியின் அபாவகால
த்தில் சர்ப்பாதி அத்தியாசமுண்டாகிறதில்லை. கடமுதலிய அத்தி
யாசம் விருத்தியின்றி உண்டாகின்றதென்னும் வியவஸ்தை சம்ப
விக்கின்றது. தர்மிஞானவாதியின் இக்கூற்றும் அசங்கதமாம்.
ஏனெனின், பிராதிபாவிக அத்தியாசத்திற்கு முன் இந்திரிய ஜந்நிய
பிரமைவடிவ அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி நியமமாக உண்டாகின்
றது. இதற்கும் சங்கின் பொன்மை அத்தியாசத்திலும் கிணற்று
நீரின் கருமை அத்தியாசத்திலும் வியபிசார முண்டு. ஏனெனின்
பிரஹ்மஞான மின்றி எதற்குப் பாதமுண்டாகின்றதோ அது
பிராதிபாவிக அத்தியாச மெனப்படுகின்றது. சங்கிற்பொன்மையின்
பாதமும், கிணற்று நீரிற் கருமையின் பாதமும் பிரஹ்ம ஞானத்

திற்கு முன்னரே சங்கின் வெண்மை ஞானத்தாலும் நீரின் வெண்மை ஞானத்தாலுமுண்டாகின்றன. ஆதலால் இதுவும் பிராதிபாஸிக அந்நியாசமாம். இவ்விடத்தில் தர்மிஞான வாதியின் பிரக்கிரியை பிராதிபாஸிக அத்தியாசத்தில் ஆவரிக்கப்படாத பிரகாசத்திற்குக் காரணத்தன்மையின் நியமத்தால் சங்கினோடும் ஜலத்தினோடும் நேத்திரத்தின் சையோகத்தால் இதுவெனும்வடிவ அந்தக் கரண விருத்தியினால் வெளிப்பட்ட சங்கின் அவச்சின்ன சேதநத்திலும் ஜலாவச்சின்னசேதநத்திலும் பொன்மை கருமைகளின் அத்தியாசமுண்டாகின்றது. உபாத்தியாயரது மதத்திலோ சங்கினோடும் ஜலத்தினோடும் நேத்திரத்தின் சையோகமுண்டாகப் பொன்மைநிற கருமைநிறங்களின் அத்தியாசமுண்டாகின்றது. இது வெனும்வடிவ விருத்தியின் அபேகையுடையது. ஆதலால் தர்மிஞானவாதியை இதுகேட்கவேண்டும்:—இதுவெனும் வடிவ விருத்திக்கு விஷயம் உருவமின்றிய கேவல சங்கு முதலிய திரவியமா? அல்லது உருவ விசிஷ்ட சங்கும் உருவ விசிஷ்ட ஜலமும் இதுவெனும் வடிவ விருத்திக்கு விஷயமா? உருவத்தை விட்டுக் கேவல திரவியத்தினை விருத்தி விஷயஞ்செய்கின்றதெனக் கூறின் அது பொருந்தாது. ஏனெனின் நேத்திர ஜந்ரிய விருத்திக்கு இது சுபாவமாம். உருவத்தினை விஷயஞ் செய்கின்றது. உருவ விசிஷ்ட திரவியத்தினையும் விஷயஞ் செய்கின்றது. கேவல திரவியத்தை நேத்திர ஜந்ரியவிருத்தி விஷயஞ்செய்கிறதில்லை. உருவத்தைவிட்டுக் கேவல திரவியத்தை விஷயஞ்செய்யின் கடத்தின் சகூஹ இந்திரியஜந்ரிய ஞானமுடையவனுக்குக் கடத்தின் நீலத்தன்மை முதலியவற்றில் சந்தேகமுண்டாதல் வேண்டும். உருவமின்றிய காற்று முதலிய திரவியங்களின் சாகூஹ ஞானமு முண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் கேவலம் திரவியகோசர இதுவெனும் வடிவ சாகூஹ விருத்தி சங்குமுதலியவற்றின் சாமாநியஞானரூபமாகாது. உருவ விசிஷ்ட சங்கைக் கோசரிப்பதாம். அங்ஙனமே உருவ விசிஷ்ட ஜலத்தைக் கோசரிப்பதும் விருத்தி எனின், இது கேட்கத் தக்க தாம்:—வெண்மை உருவ விசிஷ்ட சங்கினையும் வெண்மை உருவ விசிஷ்ட ஜலத்தினையும் அவ்விருத்தி விஷயஞ் செய்கின்றதா? அல்லது அத்தியஸ்தரூப விசிஷ்டத்தை விஷயஞ்செய்கின்றதா? முதற்பகூஹத்தைக் கூறுமிடத்து வெண்மை உருவினை விஷயஞ்செய்வதாய் இதுவெனும் வடிவ விருத்திக்குப் பிற்காலத்தில் முன்விருத்

திக்கு விரோதியாகிய பொன்மைப் பிரமமும் நீலப்பிரமமும் உண்டாகா. ஆதலால் பொன்மைப் பிரமத்திற்கும் நீலப்பிரமத்திற்கும் முன் வெண்ணிற விசிஷ்டசங்கு ஜலங்களின் இதுவெனும்வடிவ ஞானம் சம்பவியாது. அங்ஙனமே அத்தியஸ்தரூப விசிஷ்டகோசர இதுவெனும் வடிவ விருத்தியினை அங்கீகரிக்கின், சங்கு னிடத்து அத்தியஸ்தமான பொன்மை நிறமும் ஜலத்திலத்தியஸ்தமான நீலநிறமு மிருக்கின்றன. அதன் விசிஷ்டஞானமே பிரமமாம். அதனைப் பிரமத்திற்கு ஏதுவாகுந் தன்மையிற் கூறுதலில் ஆத்மா சிரமமுண்டாகுதலால் சம்பவியாது. அன்றியும் தர்மி ஞானவாதி இதுவெனும் வடிவ ஞானமாகிய பிரமை வடிவமே அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாமென்று கொண்டிருக்கின்றனர். அத்தியஸ்த ரூப விசிஷ்டத்தின் ஞானத்திற்குப் பிரமத்தன்மையிருத்தலால் பிரமை வடிவ தர்மிஞானம் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாமென்னும் தர்மி ஞானவாதியின் கூற்றிற்குப் பங்கமுண்டாகும். இவ்வாற்றால் சங்கித்பொன்மைப் பிரமத்திற்கும் ஜலத்தில் நீலத்தன்மைப் பிரமத்திற்கும் முன் அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானம் பொருந்துகிறதில்லை. அதிஷ்டான இந்திரியங்களின் சையோகத்தினது சம்பவமிருக்கிறது. ஆதலால் சாமாநிய ஞானத்திற்கு வியபிசாரமும் இந்திரியசையோகத்திற்கு வியபிசாரமின்மையு மிருத்தலால் அந்தியாசத்திற்கு ஏது அதிஷ்டானத்திற்கும் இந்திரியத்திற்கும் உள்ள சையோகமாம்; சாமாநிய ஞானம் ஏதுவன்று. இது உபாத்தியாயர் மதமாம்.

௧௨௧. பிராசீன ஆசாரியராகிய தர்மி ஞானவாதியின் மதம்.

பிராசீன ஆசாரியர் தர்மிஞான வாதியாம். தர்மி ஞானத்திற்குச் சங்கின் பொன்மை முதலிய அத்தியாசத்தில் எந்த வியபிசாரம் சொல்லப்பட்டதோ, அதற்குச் சமாதானம் இங்ஙனம் கூறுகின்றார்:—அத்தியாசமாத் திரத்தில் சாமாநிய ஞானம் ஏது வன்று. ஆனால் அத்தியாச விசேஷத்தில் சாதிரூபிய ஞானத்தன்மை வடிவமாகச் சாமாநிய ஞானத்திற்குக் காரணத்தன்மை சொல்லுதற்கு அத்தியாசங்களின்பேதத்தைக் கூறுகின்றார்:—பிராதிபாவிசு அத்தியாசம் இருவகையினதாம். ஒன்றோ தர்மியின் விசேஷ ஞானத்தால் பிரதிபந்திக்கப்பட்டதாம். மற்றையது விசேஷ ஞானத்தால் பிரதிபந்திக்கப்படாததாம். கரிய முதுகுடைமை முக்கோணத்தன்

மை முதலிய விசேஷ தர்மங்களின் ஞான முண்டாயின் இரஜத அத்தியாச முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் இரஜத அத்தியாசமோ விசேஷ ஞானத்தால் பிரதிபந்திக்கப்படுவதாம். அங்ஙனமே சர்ப் பமுதலிய அத்தியாசத்தினையும் அறிந்துகொள்க. வெண்மை வடி வவிசேஷ தர்மத்தின் ஞானமுண்டாகியும், சங்கில் பீதத்தன்மை (பொன்மை) அத்தியாசமும் ஜலத்தில்நீலத்தன்மை அத்தியாசமும் உண்டாகின்றன; ஆதலால் முற்கூறிய அத்தியாசம் விசேஷ ஞான த்தால் பிரதிபந்திக்கப் படாததாம். அங்ஙனமே உருவமின்மை யாகிய விசேஷ தர்மத்தின் ஞானமுண்டாகியும், ஆகாயத்தில் நீலத் தன்மை அத்தியாசமும் விசேஷ ஞானத்தால் பிரதிபந்திக்கப்படா ததாம். கற்கண்டில் கைப்பத்தியாசமும் விசேஷ ஞானத்தால் பிரதிபந்திக்கப் படாததாம். ஏனெனின் ஆகாயம் நீலநிறம் என் னும் நிச்சயமுடையவனுக்கும், அநேகமுறை கற்கண்டில் மூரத் தன்மையின் நிச்சய முடையவனுக்கும் ஆகாயத்தில் நீலத்தன்மை அத்தியாசமும் பித்த தோஷத்தால் கற்கண்டில் கைப்பத்தியாசமு முண்டாகின்றன. இவ்வாற்றால் இருவகையத்தியாசங்க ளிருக்கின் றன. அவற்றில் அந்திய அத்தியாசமோ அதிஷ்டான அத்தியஸ் தங்களின் சாதிருசிய ஞானமின்றியே உண்டாகின்றது. அதிஷ் டானத்திலும் அத்தியஸ்தத்திலும் விரோதி தர்மங்க ளிருக்கின் றன. ஆண்டுச் சாதிருசியத்தின் சம்பவமில்லை. ஒன்றற்கொன்று வைதர்மிய ஞானம் இருக்கினும் முற்கூறிய அத்தியாச முண்டா கின்றது. ஆதலால் பிரம வடிவ சாதிருசிய ஞானமும் அவ்வத்தி யாசத்திற்கு ஏதுவன்று. ஆனால் விசேஷ ஞானத்தால் எதற்குப் பிரதிபந்த முண்டாகின்றதோ, அப்படிப்பட்ட இரஜதம் சர்ப்ப முதலிய அத்தியாசத்தில் அதிஷ்டானத்திற்கு அத்தியஸ்தத்தோ டுள்ள சாதிருசிய ஞானம் ஏதுவாம். விசேஷ ஞானத்தால் பிரதி பந்திக்கப்பட்ட அத்தியாசத்தினையும் சாதிருசிய ஞான ஜந்நியமென க்கொள்ளாது துஷ்ட இந்திரிய சையோக ஜந்நியமாகவே கொள்ளு மிடத்து, சுத்தியில் இரஜதாத்தியாசத்தினைப்போலத் துஷ்ட நேத் திரத்தின் சையோகத்தால் கரியிலும் இரஜதாத்தியாச முண்டாதல் வேண்டும். நெருப்பினால் எரிக்கப்பட்ட கரிய கட்டையினைக் கரி என்பர். இரச்சுவில் சர்ப்பாத்தியாசத்தினைப்போலத் துஷ்ட நேத் திர சையோகத்தால் கடத்திலும் சர்ப்பாத்தியாசம் உண்டாதல் வேண்டும். இவ்வாற்றால் விசேஷ ஞானத்தால் எதற்குப் பிரதிபந்த

முண்டாகின்றதோ, அப்படிப்பட்ட பிராதிபாலிக அத்தியாசத் திலும் சாதிருசிய ஞானம் ஏதுவாம். சாதிருசிய ஞானமும் சாமா ரிய ஞான வடிவ தர்மிஞானமேயாம். சுத்தியிலும் வெள்ளியிலும் வெண் பளபளப்பு வடிவ சாதிருசிய மிருக்கின்றது. இரஜ்ஜுவி லும் சர்ப்பத்திலும் பூமியின் சம்பந்தம் ரீட்சி என்னும் சாதிருசிய மிருக்கின்றது. புருஷனிடத்தும் தானுனிலும் உயர்ச்சியாகிய சாதிருசிய மிருக்கின்றது. இவ்வாறு அதிஷ்டான அத்தியஸ்தங் களில் சமான தர்மமே சாதிருசிய பதார்த்தமாம். அவற்றின் ஞானத்தினைச் சாமாநியஞான மென்றும், தர்மிஞானமென்றும் கூறு தல் சம்பவிக்கின்றது. இவ்வாற்றால் விசேஷ ஞானத்தால் பிரதி பந்திக்கப்படும் பிராதிபாலிக அத்தியாசம் எதுவோ, அதனிடத்து ஸ்சாதிருசிய ஞானவடிவ தர்மிஞானமே ஏதுவாம். துஷ்ட இந் திரிய சையோகத்திற்குச் சாதிருசிய ஞான வாயிலாக முற்கூறிய அத்தியாசத்தில் உபயோகமாம்.

௧௨௨. தர்மி ஞானவாதியின் மதத்தில்

உபாத்தியாயரது சங்கையுமும் சமாதானமுமீ.

உபாத்தியாயரை அநுசரித்தவர் இவ்வாறு கூறுகின்றனர்:— பிரமாத்திருதோஷ பிரமாணதோஷப்ரமேய தோஷங்களால் தர்மி ஞானம் பிரதிபந்திக்கப்படும் அத்தியாச முண்டாகின்றது. சாதி ருசிய ஞானத்தினை முற்கூறிய அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவெனக் கூறின் பிரமாதாவின் தர்மம் ஞானமாகின்றது. ஆதலால் பிரமாத் திரு தோஷத்தால் அத்தியாசத்தின் ஹேது உண்டாகின்றது. சாதி ருசியத்தினை அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவெனக் கூறின் விஷயதோ ஷம் உண்டாய் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாகின்றது. எங்ஙனம் பிர மாத்திரு தோஷமாகிய சாதிருசிய ஞானத்தினை அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவெனக் கூறின் கரியில் உருவ அத்தியாசத்தின் ஆபத்திக் (அடைந்வி)குப் பரிகார முண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே விஷய தோஷமாகிய சாதிருசியத்தினை அத்தியாச ஹேதுவெனக் கொள் ளினும் முற்கூறிய ஆபத்தியின் பரிகார முண்டாகின்றது. ஆத லால் சாதிருசிய ஞானமாகிய தர்மிஞானத்தினை முற்கூறிய அத்தி யாசத்திற்கு ஏதுவெனக் கொள்ளுதல் பயனின்மையாம் என்றிவ் வாறு உபாத்தியாயரை அநுசரித்தவர் கூறின் அதற்குத் தர்மி ஞானவாதியின் சமாதானமிதுவாம். தூரதேசத்தினின்றும் சமுத்

திர ஜலத்தில் நீலக்கல்லின் பிரமமுண்டாகின்றது. அதுவும்விசேஷ ஞானத்தால் பிரதிபந்திக்கப்பட்ட அத்தியாசமாம். ஏனெனின் ஜலத்தில் வெண்ணிறம் ஜலத்தன்மை என்பவற்றின் ஞானத்தால் நீலக்கற் பிரமத்திற்குப் பிரதிபந்த முண்டாகின்றது. ஜலத்தில் நீலக்கல்லின் சாத்ருசிய மில்லை. ஆனால் சமுத்திர ஜலத்தால் நீல நிறத்தின் பிரமமுண்டாய் நீலக்கல்லின் பிரம முண்டாகின்றது. ஆண்டு நீல உருவத்தின் ஞானமே பிரம வடிவ சாத்ருசிய ஞான மாம். ஆதலால் பிரமப் பிரமைகளின் சாதாரணமான சாத்ருசிய ஞானமே முற்கூறிய அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம். சொரூபமாகச் சாத்ருசியம் ஏது வன்று. அன்றியும் உபாத்தியாயரை அநுசரித் தவர் இங்ஙனம் கூறுகின்றனர்:—கரி முதலியவற்றில் வெள்ளி முதலிய அத்தியாசத்தின் ஆபத்தியைப் பரிகரித்தற் பொருட்டுச் சாத்ருசிய ஞானத்தின் சாமக்கிரியினை முற்கூறிய அத்தியாசத் திற்குக் காரணமாகக் கொண்டிருக்கின்றனர். அதிஷ்டான அத்தி யஸ்தங்கறில் சமான தர்ம வடிவ சாத்ருசிய மெதுவோ அதனோடு இந்திரியத்திற்குள்ள சுவசையுத்த தாதான்மிய வடிவ சம்பந்தமே சாத்ருசிய ஞானத்தின் சாமக்கிரியாம். சமுத்திர ஜலத்தில் நீலக் கல்லின் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாகிய பிரம சொரூப சாத்ருசிய ஞானமிருக்கின்றது. அதன் சாமக்கிரி தோஷமுடைய இந்திரியத் திற்கு ஜலத்திலுள்ள சையோகமாம். இவ்வாற்றால் சாத்ருசிய ஞானத்தின் சாமக்கிரி எதுவோ அதுவே முற்கூறிய அத்தியாசத் திற் கேதுவாம். சாத்ருசிய ஞானத்தினை அத்தியாசத்திற் கேது வெனக் கொள்ளினும் சாத்ருசிய ஞானத்தில் இந்திரிய சம்பந்தத் திற்குக் காரணத்தன்மை அவசியம் அங்கீகரிக்கப் படுகின்றது. ஆதலால், சாத்ருசிய ஞானத்தின் காரணத்திற்கே அத்தியாசத் திற் காரணத்தன்மை உசிதமாம். அவ்விரண்டற்கும் இடையில் சாத்ருசிய ஞானத்தை அங்கீகரித்தல் பயனின்மையாம். சங்கின் பீதத்தன்மை முதலிய அத்தியாசத்தில் இந்திரிய சம்பந்தத்திற்கே காரணத்தன்மை இருக்கின்றது. அந்த ஸ்தானத்தில் சாத்ருசிய ஞானம் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆதலால் யாண்டுச்சாத்ருசிய ஞானத் தின் அபேகை இருக்கின்றதோ, ஆண்டும் சாத்ருசிய ஞானத் தின் சாமக்கிரி அத்தியாசத்திற்குக் காரணமாம். சாத்ருசிய ஞான த்திற்குக் காரணத்தன்மை யில்லை. சாத்ருசிய ஞானத்தின் சாமக் கிரிக்கு அத்தியாசத்தின் காரணத்தன்மை அங்கீகரிக்கின், சகல

அத்தியாசத்திலும் ஒரு இந்திரிய சையோகத்திற்கே காரணத் தன்மை பெறப்படுவதா யிருத்தலின் இலாகவமாம். சாதிருசிய ஞானத்திற்குக் காரணத்தன்மை அங்கீகரிக்கின், விருப அத்தியாசத்தில் இந்திரிய சையோகத்திற்கு ஏதுத்தன்மையை அங்கீகரித்து, சாதிருசிய அத்தியாசத்தில் சாதிருசிய ஞானத்திற்கு ஏதுத் தன்மையை அங்கீகரித்தலில் அத்தியாசத்திற்குக் காரண மிரண் டினைக் கற்பித்தலால் கௌரவமாம். ஆதலால் யாண்டுச் சாதிரு சிய ஞானத்திற்கு ஏது கூறுகின்றாரோ, ஆண்டும் சாதிருசிய ஞான த்தின் சாமக்கிரியாகிய இந்திரிய சம்பந்தமே அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம்.

இவ்வாறு உபாத்தியாயரது சங்கைக்குத் தர்மி ஞானவாதி இச் சமாதானம் செய்கின்றீர்:—இந்திரிய சம்பந்தத்தால் ஞானத்தின் உற்பத்தியே கண்டிருக்கின்றோம். ஆதலால் இரஜத முதலிய விஷ யங்களின் உற்பத்தி இந்திரிய சம்பந்தத்தால் சம்பவிக்கிறதில்லை. சாதிருசிய ஞானத்தினை அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவெனக்கொள்ளின் காரண மிரண்டின் கற்பனம் கௌரவமெனப்பட்டது; அது அச ங்கதமாம். ஏனெனின் தர்மி ஞான வாதிக்குக் காரண மிரண்டைக் கற்பித்தலில் எப்படி இருமைச் சங்கையின் கற்பனமிருக்கின்ற தோ, அப்படியே உபாத்தியாயரது மதத்தில் சாதிருசிய ஞானத் தின் சாமக்கிரியினை அத்தியாசத்தின் காரணமெனக் கற்பித்தலில் காரணத்திற்கு அதிக சரீர கற்பனமாம். சாதிருசிய ஞானசாமக் கிரியின் சொருபத்தில் அடங்கியது சாதிருசிய ஞானமாம். ஆத லால் உபாத்தியாயரது மதத்தில் சாதிருசிய ஞானசாமக்கிரி அதிக சரீரமுடைய அத்தியாசத்தின் ஏதுவென்று கொள்ளப்படுகின்றது. இவ்வாற்றால் இலாகவகௌரவங்களோ இரண்டு மதங்களிலும் சமமாம். ஞானத்தின் சாமக்கிரியினால் விஷயத்தினது உற்பத்தி யின் அசம்பவ வடிவ யுக்தியின் விரோதம் உபாத்தியாயரது மதத் தில் அதிக தோஷமாம். ஆதலால் சாதிருசிய ஞானமே முற்கூறிய அத்தியாசத்திற் கேதுவாம். சாதிருசிய ஞானத்தின் சாமக்கிரி ஏதுவன்று.

க௨௩. உபாத்தியாயர் சாதிருசிய ஞானம்
அத்தியாசத்திற்குக் காரணமாதலை கண்டித்தல்.

இவ்வாறு தர்மி ஞானவாதிகள் சாதிருசிய ஞானத்தன்மை வடிவாகச் சாமாநிய ஞானத்திற்கு விசேஷ ஞானத்தால் பிரதிபந்தி

க்கப்படும் அத்தியாசத்தில் காரணத்தன்மை கூறுவாராயின், இவ்
வாறு உபாத்தியாயர் மதத்திற் சமாதானமுளது:—விருபத்திலும்
அத்தியாசமிருத்தலால் சகல அத்தியாசங்களிலுமோ சாதிருசிய
— ஞானத்திற்குக் காரணத்தன்மை சம்பவியாது. ஆனால் கரிமுதலிய
வற்றில் வெள்ளிமுதலிய அத்தியாசத்தைப் பரிகரித்தற்பொருட்டு
விசேஷஞானத்தால் பிரதிபந்திக்கப்படும் அத்தியாசத்திற்குள்ளே
சாதிருசிய ஞானத்திற்கு ஏதுத்தன்மை அங்கீகரித்திருக்கின்றனர்.
ஆண்டும் வெள்ளிமுதலிய அத்தியாசத்தில் எங்ஙனம் கரியமுதுகு
மூக்கோணத்தன்மை முதலிய விசேஷ தர்மங்களின் ஞானம் அத்
தியாசத்திற்குப் பிரதிபந்தகமோ, அங்ஙனமே விசேஷ தர்மஞானத்
தின் சாமக்கிரியும் அத்தியாசத்திற்குப் பிரதிபந்தகமாயிருத்தலின்,
கரிமுதலியவற்றில் வெள்ளிமுதலிய அத்தியாசத்தின் ஆபத்திஉண்
டாகிறதில்லை. ஆதலால் சாதிருசிய ஞானத்திற்கு அத்தியாசத்தின்
ஏதுத்தன்மை அங்கீகரித்தல் பயனிலதாம். அங்ஙனமன்றோ:—எப்
பதார்த்தத்தின் ஞானம் எதில் பிரதிபந்தகமாகின்றதோ, அப்பதா
ர்த்தத்தினது ஞானத்தின் சாமக்கிரியும் அதற்குப்பிரதிபந்தகமாம்
என்பது நியமம். எங்ஙனம்: பர்வதத்தில் வந்தியினது அதுமிதியின்
பிரதிபந்தகம் வந்தியபாவத்தின் ஞானமாம். அதன் சாமக்கிரி வந்தி
யபாவ வியாப்பியத்தின் ஞானமாம். ஏனெனின் வியாப்பியத்தின்
ஞானத்தால் வியாபகத்தின் ஞானமுண்டாகின்றது. எங்ஙனம்
வந்தி வியாப்பியம் தூமமோ, அதன் ஞானத்தால் வியாபக வந்தி
யின் ஞானமுண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே வந்தியபாவத்தின் வியா
ப்பியம் ஜலமுதலியனவாம். அவற்றின் ஞானத்தால் வந்தியின்
அபாவத்தினது ஞானமுண்டாகின்றது. ஆதலால் வந்தி யபாவத்
தினது ஞானத்தின் சாமக்கிரி வந்தியபாவத்தினது வியாப்பியத்
தின் ஞானமாம். வந்தியினது அதுமிதியினது பிரதிபந்தகம் வந்தி
யபாவத்தின் ஞானமாம். அவ்வந்தியபாவ ஞானத்தின் சாமக்கிரி
யாகிய வந்தியபாவத்தினது வியாப்பியத்தின் ஞானமும் வந்தியது
மிதியின் பிரதிபந்தகமாம். இவ்வாற்றால் பிரதிபந்தக ஞானத்தின்
சாமக்கிரியும் பிரதிபந்தகமாகின்றது. பிரதிபந்தகத்தின் சாமக்கிரி
யினைப் பிரதிபந்தகமெனின், தாகத்தின் பிரதிபந்தகமாகிய மணி
எதுவே, அதன் சாமக்கிரிக்குத் தாகத்தின் பிரதிபந்தகத்தன்மை
யின் வியபிசாரமிருக்கின்றது. அங்ஙனமாயினும் பிரதிபந்தகஞான
த்தின் சாமக்கிரிக்குப் பிரதிபந்தகத்தன்மையை அங்கீகரித்தலில்

வியபிசாரமில்லை. இவ்வாற்றால் அத்தியாசத்தின் பிரதிபந்தகமாகிய விசேஷ ஞானம் எதுவோ அதன் சாமக்கிரியும் அத்தியாசத்தின் பிரதிபந்தகமாம். சுத்தியில் வெள்ளி யத்தியாசத்தின் பிரதிபந்தகம் நீலத்தன்மை உருவ விசேஷதர்மத்தின் ஞானமாம். அதன் சாமக்கிரி நீலபாகத்தை வியாபித்த நேத்திர சையோகமாம். அதுவும் வெள்ளி அத்தியாசத்தின் பிரதிபந்தகமாம். ஏனெனின் நீலபாகத்தில் சுத்தியோடு நேத்திர சையோகமுண்டாகச் சுத்திஞானமே உண்டாகின்றது; வெள்ளிப்பிரமமுண்டாகிறதில்லை. சுத்தியின் கருமைக்கு வேறான பாகமாகிய வெண் பளபளப்புத் தன்மையுள்ள இடம் எதுவோ அதனோடு நேத்திரத்தின் சையோகமுண்டாக வெள்ளிப் பிரமமுண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் நீல உருவமுடைய தர்மியின் ஞானம் வெள்ளி அத்தியாசத்தின் பிரதிபந்தகமாம். நீல உருவத்தின் ஆசிரயத்தோடு நேத்திரத்தின் சையோகசம்பந்தமும், அங்ஙனமே நீல உருவத்தோடு நேத்திரத்தின் சையுத்த தாதான்மிய சம்பந்தமும் பிரதிபந்தகஞானத்தின் சாமக்கிரியாம். அதுவும் வெள்ளி அத்தியாசத்தின் பிரதிபந்தகமாம். கரியினோடு நேத்திரத்தின் சம்பந்தமுண்டாயின் அப்போது நீல உருவ விசிஷ்டத்தினோடுதான் உண்டாகின்றது. ஆதலால் கரியினோடு நேத்திரத்தின் சையோகமும் அதன் நீல உருவத்தோடு சையுத்த தாதான்மிய சம்பந்தமும், வெள்ளிப் பிரதிபந்தக ஞானத்தின் சாமக்கிரியாயிருக்க, கரியில் வெள்ளி அத்தியாசத்தின் பிராப்தியே யில்லை. அதனைப் பரிகரித்தற்பொருட்டுச் சாதிருசிய ஞானத்திற்கு அத்தியாசத்தின் ஏதுத்தன்மையை அங்கீகரித்தல் பயனின்மையாம்.

க௨௪. தர்மி ஞானவாதியினால் உபாத்தியாயரது மதத்தில் தோஷமும் அதன் பரிகாரமும்.

புண்டரீக (தாமரை) வடிவமாக கத்தரிக்கப்பட்ட படத்தில் புண்டரீகப் பிரமம் உண்டாகின்றது. விஸ்தரிக்கப்பட்ட படத்தில் புண்டரீகப்பிரமம் உண்டாகிறதில்லை, ஆதலால் சாதிருசிய ஞானம் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம் என்னும் இத்தோஷத்தை உபாத்தியாயர் மதத்தில் தர்மி ஞானவாதி கூறுகின்றார். அதற்கும் அத்தியாசப் பிரதிபந்தக விசேஷ ஞானத்தின் சாமக்கிரியினை அத்தியாசத்தின் பிரதிபந்தகமாகக் கொள்ளுதலால் சமாதான முண்டாகின்

பிரகாசம்.] கடசு. தர்மி-உபா-மத-தோஷ-பரிகார நடசு

றது:—விஸ்தார விசேஷப் படத்தோடுண்டாம் நேத்திரத்தின் சம்பந்தம் படத்தின் விசேஷ ஞானத்தின் சாமக்கிரியாம். யாண்டு விஸ்தரிக்கப்பட்ட படத்தோடு நேத்திரத்தின் சம்பந்த முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் புண்டரீக அத்தியாசமுண்டாகிறதில்லை. யாண்டுப் புண்டரீக வடிவ படத்தோடு நேத்திரத்தின் சம்பந்தமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் படத்தின் விசேஷ ஞானத்தினது சாமக்கிரியின் அபாவமிருத்தலால் புண்டரீகாத்தியாச முண்டாகின்றது.

யாண்டுச் சமுத்திரஜலத்தின் சமுதாயத்தில் நீலக் கற்றலத்தின் அத்தியாசமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு விசேஷ ஞானத்தின் சாமக்கிரியிருக்கின்றது. ஏனெனின் நேத்திர சையுத்த தாதான்மிய சம்பந்தம் வெண்மைக்குண சொரூப விசேஷ ஞானத்திற்கு ஏதுவாம். சாக்ஷுச ஞானத்திற்கு ஏது ஜலத்தோடு ஆலோக சையோகமுமாம். அங்ஙனமே ஜலராசித்தன்மை வடிவ விசேஷத்தின் வியஞ்சகமான தரங்கமுதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் சமுத்திரத்தினது ஜலசமுதாயத்தின் விசேஷ ஞானத்தினது சாமக்கிரியில் மூன்று பதார்த்தங்க ளிருக்கின்றன. க. வெண்மை உருவத்தோடு நேத்திர சையுத்த தாதான்மியம், உ. ஆலோக சையோகம், ஈ. ஜலராசித்தன்மையின் வியஞ்சகமான தரங்கமுதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷம் என்னும் இம்மூன்று மிருந்தும், சமுத்திரத்தின் ஜலசமுதாயத்தில் நீலக் கற்றலத்தின் பிரம முண்டாகின்றது. ஆதலால் விசேஷ தரிசனத்தின் சாமக்கிரிக்கு அத்தியாசத்தினது பிரதிபந்தகத் தன்மையின் வியபிசாரமிருக்கின்றது.

அங்ஙனமாயினும் பிரதிபந்தகமின்றிய விசேஷ தரிசனத்தின் சாமக்கிரி அத்தியாசத்தின் பிரதிபந்தகமாம். பிரதிபந்தகத்தோடு கூடிய விசேஷ தரிசனத்தின் சாமக்கிரி அத்தியாசத்தின் பிரதிபந்தகமன்று. யாண்டுச் சமுத்திரத்தின் ஜலசமுதாயத்தில் நீலக் கற்றலத்தின் அத்தியாசமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சமுத்திர ஜலத்தில் நீல உருவத்தின் பிரமமுண்டாய் நீலச்சிலையின் அத்தியாசமுண்டாகின்றது. நீல உருவத்தின் பிரமஞானமிருக்க, ஜலத்தில் வெண்மை உருவத்தின் ஞானம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் ஜலத்தின் விசேஷ தர்மமாகிய வெண்மை உருவம் எதுவோ அதன் ஞானத்தைப் பிரதிபந்திப்பது நீல உருவத்தின் பிரமமாம். அங்ஙனமே தூரத்தன்மைத் தோஷத்தினால் ஜலராசித்தன்மையும் வியஞ்

சகமான அலைமுதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் ஜலராசித்தன்மை வடிவ விசேஷஞானத்தின் பிரதிபந்தகம் தூரத்தன்மைத் தோஷமாம். ஆதலால் பிரதிபந்தகத்தோடு கூடிய விசேஷ ஞானத்தின் சாமக்கிரி அத்தியாசத்திற்கு விரோதியா யிருத்தலால் சமுத்திரஜல சமுதாயத்தில் நீலக்கற்றலத்தின் அத்தியாசமுண்டாகின்றது; அதன் பிரதிபந்தமுண்டாகிறதில்லை. விரிவாய்ச் சொல்வதிலென்? சகல காரணங்களினின்றும் தமது காரியோற்பத்தி பிரதிபந்தக மின்றியதனாலேயே உண்டாகின்றது. பிரதிபந்தகமிருக்க எந்தக் காரணத்தினாலும் காரியமுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பிரதிபந்தகத்தின் அபாவமும் சகல காரியங்களின் சாதாரண காரணமா யிருத்தலால் பிரதிபந்தமிருக்க நேத்திர சையோகமுதலிய சகல அசாதாரண காரணங்களின் சற்பாவத்திலும் விசேஷஞானத்தின் சாமக்கிரியில்லை. ஏனெனின் சகல காரணங்க ளோடுங் கூடிய காரணத்தினைச் சாமக்கிரி என்பர். யாண்டு அநேக காரணமிருந்தும் ஒன்றில்லையோ, ஆண்டுச் சாமக்கிரி உண்டா கிறதில்லை. இவ்வாற்றால் ஜலத்தில் நீலத்தன்மைப் பிரமத்திற்கு வெண்மை யுருவத்தின் ஞானத்திலும், தூரத்தன்மைத் தோஷத்திற்கு ஜலராசித்தன்மை ஞானத்திலும் பிரதிபந்தகத் தன்மை இருக்கின்றது. அந்தப்பிரதிபந்தகமிருக்க, பிரதிபந்தக மின்மை யினால் நிகழும் விசேஷஞானத்தின் சாமக்கிரியின்மையால் நீலக்கற்றலத்தின் பிரமம் சம்பவிக்கின்றது. ஈண்டு இப்பொருள் அறியத்தக்கதாம்:—சமீபத்திலுள்ள புருஷனுக்குப் பிரகாசமுடைய தேசத்தில் நேத்திர சையோக முண்டாகியும் நீல உருவத்தின் பிரமம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் ஜலத்தில் நீல உருவத்தினது பிரமத்திற்கு விசேஷ ஞானத்தினாலாவது அதன் சாமக்கிரியினாலாவது பிரதிபந்த முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் விசேஷஞானத்தால் பிரதிபந்திக்கப்படாததா யிருத்தலின் ஜலத்தின் வெண்மை யுருவத்தோடு நேத்திரத்தின் சையுத்த தாதான்மிய சம்பந்தமுண்டாகியும் ஜலத்தில் நீல உருவத்தின் பிரமம் சம்பவிக்கின்றது. தர்மி ஞானவாதியின் மதத்தில் முற்கூறிய பிரமமே சாமாநியஞானத்தன்மை வடிவத்தால் சமுத்திர ஜலத்தில் நீலக்கற்றல் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம்; உபாத்தியாயரது மதத்தில் தோஷத்தன்மை வடிவத்தால் விசேஷ ஞானத்தின் பிரதிபந்தகமாம், அல்லது பிரதிபந்தத்தின் பாவமின்றிய விசேஷ ஞானத்தினது சாமக்கிரியின்

பிரகாசம்.] கஉரு. உபா-மத-தர்மி-சங்-சமாதான. ௩௩௧

அபாவத்தைச் சம்பாதித்தல் வாயிலாகச் சிலாதல அத்தியாசத்திற் கு ஏதுவாம். இவ்வாற்றால் உபாத்தியாயரது மதத்தில் சாமாநிய ஞானமாகிய தர்மி ஞானத்திற்கு அத்தியாசத்திற்குக் காரணமா தற் றன்மையில்கூ. என்றாலும் கரிமுதலியவற்றில் வெள்ளி யத்தி யாசத்தின் அபாவம் சம்பவிக்கின்றது. ஆதலால் அத்தியாசத்தில் தர்மி ஞானத்தினது காரியத்தன்மையின் அபாவத்தால் காரியம் சம்பவியாமையின் தர்மி ஞானமாகிய இதுவெனும் வடிவப்பிரமா ஷிருத்தியைக் கற்பித்தல் சம்பவியாது. இவ்வாற்றால் அதுபவாறு சாரமாகவாவது காரியஅதுபபத்தியினாலாவது இதுவெனும் வடிவ விருத்தி அங்கேரிக் கப்பட்டிருந்ததனை விலக்கினார்.

கஉரு. உபாத்தியாயரது மதத்தில் தர்மி ஞானவாதியின் சங்கையும் சமாதானமும்.

அங்ஙனமாயினும் தர்மி ஞானவாதி இது கூறுகின்றார்:—விஷ யத்தோடு இந்திரியத்தின் சம்பந்தமே அந்தக்கரணத்தின் விஷயா கார விருத்திக்கு ஏதுவாம். சுத்தி முதலிய விஷயங்களோடு நேத் திரத்தின் சையோக முண்டாக இதுவெனும் வடிவ விருத்தி செவ் வையாக உண்டாகாது. வேறிடத்துப் பொருந்துதல் உண்டாயின் விஷயத்தோடு இந்திரியத்தின் சையோக முண்டாகியும் அவ்விஷ யத்தின் ஞான வடிவ விருத்தி உண்டாகிறதில்லை. வேறிடத்துப் பொருந்துதலின்றியதற்கு விஷயத்தோடு இந்திரிய சையோக முண்டாயின் அவ்விஷய வடிவ விருத்தி அவசிய முண்டாகின்றது. ஆதலால் வேறிடத்துப் பொருந்துதல் வடிவப் பிரதிபந்தகத்தின் இன்மையோடு கூடிய நேத்திர சையோகத்தால் இரஜ்ஜு சுத்தி முதலியவற்றை விஷயஞ் செய்வதாய் அந்தக்கரணத்தின் இதுவெ னும் வடிவ விருத்தி உண்டாகின்றது. அவ்விருத்தி நேத்திர முத லிய பிரமாண ஜந்நியமாயிருத்தலாலும் சுத்தி முதலியவற்றின் ராதிக்கப்படாத இதுவெனும் தன்மையைக் கோசரிப்பதாயிருத் தலாலும் பிரமை வடிவமாகின்றது. இவ்வாற்றால் காரண சுற்பா வத்தால் இதுவெனும் வடிவப் பிரமையின் கற்பனம் அங்கேரிக் கின், உபாத்தியாயரது சமாதானம் இங்ஙனமாகின்றது:—

நேத்திர சையோகமுதலியவற்றால் இதுவெனும் வடிவ விரு த்தி உண்டாகின்றது. ஆனால் தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரஜந்நிய மாகின்றது. இது இரஜதம் என்பதாகத் தனது காலத்தில் உற்பத்

தியாகிய மித்தியாரஜதத்தினை விஷயஞ்செய்வதாய் உண்டாகின்
றது. ஆதலால் அவ்விருத்தி பிரமவடிவமாகின்றது; பிரமையாகிற
தில்லை. உபாத்தியாயரது மதத்தின் நிச்சயம் இதுவாம்:—தோஷத்
தோடுகூடிய இந்திரியத்தின் சம்பந்தத்தில் விஷயசேதனத்தின்கண்
ணுள்ள அவித்தையில் காரியத்திற்கு எதிர்முகமாகுந் தன்மை
வடிவினதாகியகோபமுண்டாய்ச் சர்ப்பமிரஜதமுதலியவடிவ அவி
த்தையின் பரிணாமமுண்டாகின்றது. நேத்திரசையோகத்தின் பிற்
கணத்தில் அவித்தையில் கோபமுண்டாகின்றது. அதன் பிற்
கணத்தில் அவித்தையின் சர்ப்பமிரஜத முதலிய பரிணாமமுண்டா
கின்றது. எந்தகூணத்தில் சர்ப்பம் இரஜதமுதலிய அவித்தையின்
பரிணாமமுண்டாகின்றனவோ, அதே கூணத்தில் அச்சர்ப்பமிரஜ
தமுதலியவற்றினை விஷயஞ் செய்வதாகிய இது இரஜதமென்னும்
அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி வடிவ ஞானமுண்டாகின்றது. எந்தத்
துஷ்ட நேத்திர சையோகத்தால் அவித்தையில் கோபவாயிலாக
சர்ப்பமிரஜத முதலியவற்றின் உற்பத்தி உண்டாகின்றதோ, அதே
சையோகத்தால் அந்தக்கரணத்தின் பரிணாமவடிவ விருத்தியாகிய
ஞானத்தின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது.

இந்திரிய சையோகத்திற்கு மறைப்பின்றிய பிற்கணத்தில்
ஞானத்தின் உற்பத்தி அங்கேகரித்திருக்கின்றனர். நேத்திரசையோ
கத்தால் ஒரு கணத்தின் மறைப்பினால் சர்ப்பமிரஜத முதலியவற்
றின் உற்பத்தி சொல்லப்பட்டது. ஏனெனின் நேத்திர சையோக
த்திற்குப் பிற்கணத்தில் அவித்தையின் கோபம் சொல்லப்பட்
டது. அதன்பிற்கணத்தில் சர்ப்பமிரஜதமுதலியவற்றின் உற்பத்தி
சொல்லப்பட்டது. ஆதலால் அவித்தையின் கோப காலத்தில்
விருத்தி ஞானத்தின் உற்பத்தி சம்பவிக்கின்றது. அதன் பிற்கண
த்தில் ஆவனவாகிய இரஜதமுதலியவற்றிற்கு ஞானகாலத்தில் உற்
பத்தி கூறுதலில் விரோதந் தோற்றுக்கின்றது. அங்ஙனமாயினும்
விரோதமில்லை. ஏனெனின் காரியத்திற்கு எதிர்முகமாகும் அவித்
தையின் அவஸ்தையினை கோபமென்பர். எங்ஙனம் காரியத்திற்
கெதிர்முகமாய் அவித்தைதனது காரியமாகிய சர்ப்பம் இரஜதமுத
லியவற்றை ஆக்குகின்றதோ, அங்ஙனமே அந்தக்கரணமும் நேத்
திர சையோகத்தால் ஞானவடிவ காரியத்தின் அபிமுகமாய் ஞான
த்தினை ஆக்குகின்றது. ஆதலால் அவித்தைக்கும் அந்தக்கரணத்திற்
கும் தமது காரியாபிமுக அவஸ்தைக்கு மறைப்பின்றியபின் ஒரு

பிரகாசம்.] ௧௨௫. உபா-மத-தர்மி-சங்-சமாதான. ௩௩௩

கூணமிருக்கின்றது. அதனின் இரண்டாவது கூணத்தில் அவித்
தையின் சர்ப்பம் இரஜத முதலிய பரிணாமமுண்டாகின்றது. அதே
கூணத்தில் அந்தக்கரணத்தின் ஞானரூப பரிணாமமுண்டாகின்
றது. நேத்திர சையோகத்திற்கு மறைப்பின்றிய பிற்கணத்தில்
எந்த ஞானத்தின் உற்பத்தியைக் கூறுகின்றனரோ அது கூண
காலம் அதிசூக்ஷ்மமாம். ஆதலால் காரியாபிமுக அலஸ்தையின்
கூணமும் காரியத்தினது உற்பத்தியின் கூணமும் ஒரேகாலமாம்
என்னும் அபிப்பிராயத்தாற் கூறுகின்றனர். இவ்வாற்றால் இரஜஜ்
சுத்தி முதலியவற்றோடு துஷ்ட இந்திரியத்தின் சையோகத்தால்
அந்தக்கரணத்தின் பரிணாமமாகிய ஞானமும் விஷயாவச்சின்ன
சேதனத்தின்கண்ணுள்ள அவித்தையின் பரிணாமமாகிய சர்ப்பமிர
ஜதமுதலியனவும் ஏககாலத்தில் உண்டாகின்றன. அவற்றிற்கு
விஷய விஷயித்தன்மையுண்டு. ஆதலால் அந்தக்கரணத்தின் பரி
ணாமமாகிய விருத்தி ஞானமும் துஷ்ட இந்திரிய சையோகஜந்ரிய
மாம்; மித்தியாபதார்த்தகோசரமுமாம். ஆதலால் அதுபிரமமாம்; பிர
மையன்று. தர்மிஞானவாதியின் மதத்தில் அவித்தையின் க்ஷோப
த்திற்கு ஏது சாமாநிய ஞானமாம். ஆதலால் தர்மிஞானவாதியின்
மதத்தில் இதுவெனும் வடிவ விருத்திக்குப் பிற்காலத்தில்க்ஷோப
முடைய அவித்தையின் பரிணாமமாகிய சர்ப்பமிரஜத முதலியன
உண்டாகின்றன. பிற்காலத்து உண்டாகும் பதார்த்தம்பிரத்தியகூ
ஞானத்திற்கு விஷயமாகாது. ஆதலால் இதுவெனும் வடிவ விருத்
திக்கு விஷயம் சர்ப்பம் இரஜதமுதலிய மித்தியாபதார்த்தங்களா
காது; சுத்தி இரஜஜ் முதலியனவாயிருத்தலின் இதுவெனும் வடி
வவிருத்தி பிரமையாம். சர்ப்பமிரஜதமுதலியவற்றை விஷயஞ்செய்
வது அவித்தையின் பரிணாமமாகிய பிரமவிருத்தியாம். இக்காரணத்
தால் தர்மிஞானவாதியின்மதத்தில் பிரமவிருத்தியிந்திரியகமன்று.
நேரே இந்திரிய சம்பந்தத்தால் உண்டாவது எதுவோ அது ஜந்நீ
ரியகமெனப்படுகின்றது. பிரமவிருத்தியின் அதிஷ்டானமாகிய இது
வெனும் வடிவவிருத்தியாதோ, அதன் உற்பத்தி வாயிலாகப் பரம்ப
ரையாய் இந்திரியசம்பந்தத்திற்குப் பிரமவிருத்தியில் உபயோகமிரு
க்கின்றது; நேரே இல்லை. உபாத்தியாயரது மதத்தில் சர்ப்பமிரஜத
முதலியவற்றின் உபாதான வடிவ அவித்தையில் க்ஷோபத்திற்கு
நிமித்தம் தோஷமுடைய இந்திரிய சையோகமாம்; ஆதலால் ஒரே
இந்திரிய சையோகத்தால் அவித்தையின் பரிணாமமாகிய சர்ப்ப

மிரஜத முதலியனவும், அவற்றை விஷயஞ்செய்யும் அந்தக்கரணத்தின் பரிணாமமாகிய இதுவெனும் வடிவ விருத்தியும் ஏககாலத்தில் உண்டாகின்றன. இவ்வாற்றால் உபாத்தியாயரது மதத்தில் இதுவெனும் வடிவ விருத்தி பிரமரூபமாகவோ உண்டாகின்றது. சாஸூதாத் இந்திரிய சம்பந்தத்தால் உற்பத்தியாகின்றதாகலின் ஐந்திரியகமெனப்படுகின்றது. இந்திரிய சம்பந்தத்தால் எந்த இதுவெனும் வடிவவிருத்தி உண்டாகின்றதோ, அது தனது காலத்தில் உற்பத்தியாகிய சர்ப்பம் இரஜதமுதலியவற்றை விஷயஞ்செய்வதாகின்றது. ஆதலால் இது சர்ப்பம் இது இரஜதம் என்றிவ்வாறு உண்டாகின்றது. கேவலம் இதுவெனும் பதார்த்தத்தைக் கோசரிப்பதா கிறதில்லை.

க௨௬. உபாத்தியாயரது மதத்தில்

சங்கையும் சமாதானமும்.

உபாத்தியாயரது மதத்தில் இச்சங்கை உண்டாகின்றது :—எப் பதார்த்தத்தோடு இந்திரியத்தின் சம்பந்தமுண்டாகின்றதோ, அதனைக் கோசரிப்பதாகவே விருத்தி உண்டாகின்றதென்பது நியமம். அந்நியத்தோடு இந்திரியத்தின் சம்பந்தத்தால் அந்நிய கோசர விருத்தி உண்டாகுமாயின், கடத்தோடு இந்திரியத்தின் சம்பந்தத் தால் படகோசர விருத்தியும் உண்டாதல்வேண்டும். வெகுறவாய்ச் சொல்லுவதிலென்ன? ஒரு பதார்த்தத்தோடு இந்திரியத்தின் சம் பந்த முண்டாயின் சகல பதார்த்த கோசர விருத்தியின் ஆபத்தி யால் சகலபுருஷர்களும் அநாயாசமாகச் சர்வஞ்ஞர்களாதல்வேண் டும். ஆதலால் அந்நிய பதார்த்தத்தோடு இந்திரியத்தின் சம்பந்த த்தால் அந்நியகோசர விருத்தி சம்பவியாது. ஆனால் எதனோடு இந் திரியத்தின் சம்பந்தமுண்டாகின்றதோ, அதனைக் கோசரிக்கும் விருத்திபே உண்டாகின்றது. உபாத்தியாயரது மதத்தில் இரஜஜ்ஞ-சுத்திமுதலியவற்றோடு நேத்திர சையோகத்தால் உற்பத்தியாகிய விருத்தி சர்ப்ப ரஜதாதிகோசரமென்று கொள்ளப்பட்டிருக்கின் றது. அது சம்பவியாது.

இச்சங்கைக்கு இது சமாதானமாம் :—சுவசம்பந்தத்தோடும் தனது தாதான்மிய முடையதனோடும் இந்திரிய சம்பந்தத்தால் சுவகோசர விருத்தி உண்டாகின்றது. விருத்தியின் விஷயம் சுவ பதத்தின் அர்த்தமாம். எந்தப் பதார்த்தத்தினை விஷயஞ்செய்யும் விருத்தி உண்டாகின்றதோ, அந்தப் பதார்த்தத்தோடு இந்திரியத்

தின் சம்பந்தம், அல்லது அப்பதார்த்தத்தின் தாதான்மிய முடையதனோடு இந்திரியத்தின் சம்பந்த முண்டாதல்வேண்டும். பிரம விருத்தியின் விஷயம் சர்ப்பமிரஜத முதலியனவாம். ஆண்டு விருத்தியின் விஷயத்தினோடு நேத்திரத்தின் சம்பந்தமுண்டாகவில்லை. ஆனால் சர்ப்பமிரஜதமுதலியவற்றின் தாதான்மியமுடைய இரஜ்ஜு சுத்தி முதலியவற்றோடு நேத்திரத்தின் சம்பந்தமுண்டாயிருக்கின்றது. ஏனெனின் அத்தியஸ்தத்திற்கு அதிஷ்டானத்தோடு தாதான்மிய சம்பந்த முண்டாகின்றது. சர்ப்ப மிரஜதமுதலியவற்றின் அதிஷ்டானத் தன்மையை அவச்சேதகஞ் செய்வனவா யிருத்தலின் இரஜ்ஜு சுத்தி முதலியனவும் சர்ப்ப மிரஜதமுதலியவற்றின் அதிஷ்டான மெனப்படுகின்றன. ஆதலால் சர்ப்பமிரஜத முதலியவற்றின் தாதான்மியமுடைய இரஜ்ஜு சுத்தி முதலியவற்றின் சம்பந்தத்தால் உற்பத்தியாகிய விருத்திக்குச் சர்ப்பமிரஜத முதலியனவும் விஷயங்களெனல் பொருந்தும். கடத்தில் படத்தின் தாதான்மிய மில்லை. ஆதலால்கடஇந்திரியங்களின் சம்பந்தத்தால் உற்பத்தியாகிய விருத்தி படகோசரமாகாது. இவ்வாற்றால் ஒரு பதார்த்தத்தின் சம்பந்தத்தால் உற்பத்தியாகிய விருத்தி சகல பதார்த்தங்களையும் கோசரிப்பதாகாது. பிரஹ்மத்திற்குப் பின்னமான எப்பதார்த்தத்திலும் எல்லாவற்றின் தாதான்மியமு மில்லை. பிரஹ்மத்தில் சகல பதார்த்தங்களின் தாதான்மியமு மிருக்கின்றது. ஆனால் பிரஹ்மம் அசங்கமாம். அதனோடு இந்திரியத்திற்குச்சம்பந்தம் சம்பவியாது. ஆதலால் ஒரு பதார்த்தத்தோடு இந்திரியத்தின் சம்பந்தத்தால் விருத்தி உண்டாகவே சர்வஞ்ஞத்தன்மையின் ஆபத்தி இல்லை. தர்மிஞான வாதியின் மதத்தில் சர்ப்பம் இரஜத முதலிய ஞேயமும், அவற்றின் ஞானமுமாகிய இரண்டும் அவித்தையின் பரிணாமமாம். உபாத்தியாயரது மதத்தில் சர்ப்பம் இரஜதம் முதலியனவோ அவித்தையின் பரிணாமமாம். அவற்றின் ஞானம் முற் கூறியபடி அந்தக்கரணத்தின் பரிணாமமாம். அவ்வந்தக்கரணத்தின் பரிணாமம் இந்திரிய சம்பந்தத்தால் உண்டாகின்றது; ஆதலால் இந்திரியக மென்பர். இவ்வாற்றால் சர்ப்ப மிரஜத முதலியவற்றோடு நேத்திரசையோகத்தின் அபாவமுண்டாகியும், இரஜ்ஜு சுத்தி முதலியவற்றோடு அஷ்டநேத்திரசையோகத்தாற் றோன்றியசாக்ஷுஷப்பிரமவிருத்திக்கு விஷயம் சர்ப்ப மிரஜத முதலியனவா மென்பது உபாத்தியாயரது மதம். “சக்ஷுவினால் சர்ப்பத்தைப் பார்க்கின்

மேன், சகூஷவினால் இரஜதத்தைக் காண்கின்றேன்” என்னும் அநுவியவசாயத்தினாலும் சர்ப்ப மிரஜத முதலியவற்றைக் கோச ரிக்கும் பிரமவடிவ சாகூஷ விருத்தியே சித்தமாகின்றது. இரஜஜு சுக்தி முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் இதுவெனும் வடிவ ப்பிரமாவிருத்தியில் அபிவிபக்தமான (வெளிப்பட்ட) சாகுழி கோசரத்தன்மை சர்ப்பரஜதாதிகளுக்குத் தர்மிஞானவாதிகள் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். அவர்கள் மதத்தில் முற்கூறிய அநுவியவசாயத்தின் விரோதமிருக்கின்றது.

**கஉஎ. தர்மிஞானவாதி அத்தியாசத்தில் பரம்பரையாக
நேத்திரத்தின் உபயோகமுளதெனலும்,
உபாத்தியாயர் சங்கின் பீதத்தன்மை அத்தியாசத்தில்
நேத்திரத்தின் சாகூஷ உபயோகமுளதெனலும்.**

தர்மிஞானவாதி இங்ஙனம் கூறுகின்றார்:—சர்ப்ப மிரஜத முதலியவற்றின் பிரகாசமோ சாகுழிவடிவமாம். ஆனால் அபிவிபக்த சாகுழியினாலேயே அவற்றின் பிரகாச முண்டாகின்றது. ஆதலால் சாகுழியின் அபிவிபஞ்சகமாகிய இதுவெனும்வடிவவிருத்திநேத்திர ஜந்நியமா யிருத்தலால் பரம்பரையாகச் சர்ப்ப மிரஜத முதலியவற்றின் சாகுழி வடிவப் பிரகாசத்திலும் நேத்திரத்தின் உபயோகமிருக்கின்றது. ஆதலால் சர்ப்ப மிரஜத முதலியவற்றின் ஞானத்தில் சாகூஷத்தன்மை வியவகார முண்டாகின்றது. ஆதலால் தர்மிஞானவாதியின் மதத்தில் சர்ப்ப மிரஜத முதலியவற்றிற்குச் சாகுழிபாவியத்தன்மை அங்கீகரிக்கினும், முற்கூறிய அநுவியவசாயத்திற்கு விரோதமில்லை. இங்ஙனம் கூறுதலும் அசங்கதமாம். ஏனெனின் முற்கூறியஸ்தலத்திலோ பரம்பரையாக நேத்திரத்தின் உபயோகமிருத்தலால் சாகூஷத்தன்மை வியவகாரத்தின் நிர்வாகம் சொல்லப்பட்டது. அங்ஙனமாயினும் சங்கில் பீதப் பிரமமுண்டாகின்றது. ஆண்டுப் பரம்பரையாகவும் நேத்திரத்தின் உபயோகம் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஏனெனின் உருவமின்றிய கேவல சங்கிலோ நேத்திரத்திற்கு யோக்கியதை யில்லை. ஆதலால் உருவ விசிஷ்டத்திற்குக் கூறுமிடத்துச் சங்கின் வெண்மை உருவம் கிரகிக்கப்படுமாயின் பீதத்தன்மையின் அத்தியாசம் உண்டாகாது. இக்காரணத்தால் அத்தியஸ்த பீதஉருவ விசிஷ்டத்தில் நேத்திரத்தின் யோக்கியதை அங்கீகரிக்கவேண்டியதாகும். அது தர்மிஞானவாதியின்

ரகாசம்.] கஉஅ. தர்மி-சங்-உபா-அநு-தோஷ- நூந

மதத்திற்சம்பவியாது. ஏனெனின் அத்தியஸ்த பதார்த்தத்தில் ஐந்
சிரியசகத்துவம் இல்லையென்பது தர்மிஞானவாதியின் மதம். இவ்
யாறு உருவமின்றிய கேவல சங்கு ஞானத்திலேனும் உருவ விசி
ட்ட சங்கு ஞானத்திலேனும் நேத்திரத்தின் உபயோகம் சம்பவிக்
றெதில்லை. உபாத்தியாயரது மதத்தில் சங்கினோடு நேத்திரத்தின்
ம்பந்தமே பீதவடிவ அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம். அந்த நேத்
ிரத்தின் சம்பந்தம் உருவமின்றிய கேவல சங்கினாலேனும் வெ
ன்மை உருவ விசிஷ்டத்தினாலேனும் சம்பவிக்கின்றது.

உஅ. தர்மிஞானவாதிகூறும் சங்குப் பொன்மையின்
அத்தியாச அபாவமும், உபாத்தியாயர் கூறும்
அதன் அநுவாதமும், தோஷமும்.

இத்தலத்திலும் தர்மிஞானவாதி இங்ஙனம் கூறுகின்றார் :—
ாண்டுச் சங்கில் பீத உருவத்தின் அத்தியாசமுண்டாகின்றதோ,
ண்டுச் சர்ப்ப மிரஜத முதலியவற்றினைப்போல, பொன்மையின்
த்தியாசமும் சொரூபமாக உண்டாகிறதில்லை. ஆனால் எப்படி
படிகத்தில் செம்பரத்தம் புஷ்பத்தின் கண்ணுள்ள செம்மையின்
ம்சர்க்கத்தின் அத்தியாச மிருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே நேத்திர
தின் கண்ணுள்ள பீத சம்பந்தியாகிய பொன்மையினது சம்பந்த
தின் அத்தியாசம் சங்கிலிருக்கின்றது. பீதமாகிய பித்தத்தின்
ானமின்றி அதன் சம்பந்தத்தின் அத்தியாசம் சம்பவியாது.
தலால் பீதமாகிய பித்தத்தின் ஞானத்தில் நேத்திரத்தின் உப
ாகமிருத்தலால் சங்க பீதத்தின் அத்தியாசத்திலும் பரம்பரை
க நேத்திரத்தின் உபயோகமிருக்கின்றது. ஆதலால் பீதமாகிய
கினைக் கண்ணுற் காண்கின்றேன் என்னும் அநுவியவசாயம்
பவிக்கின்றது. சங்கில் பீத உருவத்தின் சம்பந்தம் அநிர்வசரீய
க உற்பத்தியாகின்றது. ஆதலால் அந்நியதாக்கியாதி வாதத்தின்
பத்தியுமில்லை.

இவ்வாறு தர்மிஞானவாதி கூறுவாராயின் அவர் வார்த்தை
) இது கேட்கவேண்டியதாம்:—சங்கினிடத்துப் பீத உருவத்
ர சம்சர்க்காத்தியாசத்திற்கு ஏது பித்தத்தினது பீதத்தன்மை
ர ஞானமாம். அது நேத்திரதேசத்திலுள்ள பித்தத்தினது பீதத்
மையின் பிரத்தியக்ஷ ஞான முண்டாகின்றதா? அல்லது சங்கு
சத்தில் பீதத்திரவியம் அடையப்பட்டதாய் அதனது பீதத் தன்

மையின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமுண்டாகின்றதா? முதற் பக்ஷத்தைக் கூறின் நேத்திரஸ்தானத்திலுள்ள பீதத்திரவியத்தோடு நேத்திரத்திலுள்ள அஞ்சனத்தினோடு நேத்திரசையோகம் பொருந்தாதது போல, நேத்திரத்தின்சையோகம் சம்பவியாமையால் அதன் சாக்ஷ-ஷப் பிரத்தியக்ஷமோ உண்டாகாது. ஆதலால் நேத்திரத்தின் கண்ணுள்ள பீதமாகிய பித்தத்தினைக் கோசரிப்பது பரோக்ஷவிருத்தியாகும். அந்தப் பரோக்ஷவிருத்தியின்கண்ணுள்ள சாக்ஷியினால் சங்கின்பித்தத்தன்மையினது அபரோக்ஷப்பிரகாசம் உண்டாகாது. எவ்வாற்றாலும் நேத்திரத்தின் கண்ணுள்ள பித்தத்தினது பித்தத்தன்மையைக் கோசரிக்கும் சாக்ஷ-ஷ விருத்தியை அங்கீகரிக்கினும், அவ்விருத்தியின்கண் அபிவிபக்த சாக்ஷியோடு நயனதேசத்திலுள்ள பித்தத்தினது பீதத்தன்மை மாத்திரத்தின் சம்பந்த மிருக்கின்றது. சங்கினோடும் சங்கினிடத்துப் பித்தத்தன்மையின் சம்பந்தத்தினோடும் சாக்ஷிக்குச் சம்பந்தமில்லை. ஆதலால் சங்கிற்கும் சங்கினிடத்துப் பொன்மையின் சம்பந்தத்திற்கும் சாக்ஷியினோடு சம்பந்தமின்மை யிருத்தலின் பிரகாசமுண்டாகலாகாது. தாற்பரிய மிதுவாம்:—ஜபாகுசம் (செவ்வரத்தம்ப்) சம்பந்தமுள்ளதாகிய இரக்தத்தன்மையின் அநிர்வசநீய சம்பந்தத்தின் உற்பத்தி ஸ்படிகத்தில் உண்டாகுங்கால், அவ்விடத்திலோ இரக்தத்தன்மை, ஸ்படிகத்தன்மை, அங்ஙனமே இரக்தத்தன்மையின் சம்பந்த மென்னு மூன்று பதார்த்தங்களும் முன் இடத்தில் இருத்தலால் ஒரு விருத்தியில் அபிவிபக்தமான சாக்ஷிக்கு விஷயமாகின்றன. பீத சங்கின் அத்தியாசத்தில் பீதத்துவம் (பொன்மை) நேத்திரதேசத்தி லீருக்கின்றது. பொன்மையின் சம்பந்தத்தோடுகூடிய சங்கு முன் இடத்தி லிருக்கின்றது. ஆதலால் ஒருவிருத்தியில் அபிவிபக்த சாக்ஷியினால் மூன்றினது பிரகாசம் சம்பவியாது. ஆதலால் நயனதேசத்திலுள்ள பித்தத்தினது பொன்மையின் ஞானத்தில் நேத்திரத்தின் உபயோக மிருக்கின்றதென்னும் முதற்பக்ஷம் சம்பவியாது. ஆதலால் சங்குதேசத்தில் அடையப்பட்ட பித்தத்திரவியத்தினது பித்தத்தன்மையின் அபரோக்ஷஞானம் நேத்திரத்தினால் உண்டாகின்றது. அதன்பின் சங்கிற் பித்தத்தன்மையின் அநிர்வசநீய சம்பந்தத்தின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: குசம்பாவில் சம்பந்தமுள்ளதாகிய படத்தில் குசம்பாத் திரவியத்தினது உருவத்தின் உணர்ச்சி உண்

பிரகாசம்.] கஉக. தர்மி-முற்-சமா-உபா-தோஷ- ஈஈக

டாகின்றது. ஆண்டு ஒரு விருத்தியில் அபிவிருத்த சாகுபிவினால் குசம்பாத்திரவியமும், இரத்த நிறமும், அங்ஙனமே அதன் சம்பந்தியான படமுமாகிய இவற்றின் பிரகாசமுண்டாகின்றது. ஸ்படிகத்தில் செம்மைப்பிரம முண்டாகின்றது. ஆண்டும் ஒரு விருத்தியில் அபிவிருத்தமான சாகுபிவினாலேயே எல்லாவற்றின் பிரகாசமு முண்டாகின்றது. அங்ஙனமே சங்குப்பொன்மைப் பிரமத்திலும் நயனதேசத்தினின்றும் வெளிப்பட்ட பொன்மைப்பித்தமும் சங்குதேசத்திற்சென் மடைகின்றது. அதன் அநிர்வசநீய சம்பந்தத்தின் உற்பத்தி சங்கினிடத்து உண்டாகின்றதென்னும் இரண்டாவது பகூத்தை அங்கீகரிக்கின் முற்கூறிய தோஷ மில்லை. ஏனெனின், மஞ்சள் நிறப்பித்தமும் சங்கமும் ஓரிடத்திருப்பனவா யிருத்தலின் மஞ்சள் நிறப் பித்தத்தைக் கோசரிக்கும் சாகூஷவிருத்தியில் அபிவிருத்தமான சாகுபிவினால் சங்கு, சங்கினிடத்துள்ள பொன்மையின் ஸம்ஸர்க்கம் என்பவற்றின் பிரகாசத்தை அங்கீகரித்தலில் ஓர் பாதகமுமில்லை. இவ்வாற்றால் சங்குதேசத்திற்சென்றபீதமாகிய பித்தம்யாதோ, அதன் பீதத்தன்மையின் அநிர்வசநீய சம்சர்க்கத்தின் உற்பத்தி சங்கினிடத்து உண்டாகின்றது. சங்குதேசத்திலுள்ள பித்தத்தின் பிரத்தியகூடம் நேத்திரஜந்ரியமாகின்றது. அங்ஙனமே சங்கினிடத்துச் சம்சர்க்காத்தியாசமுண்டாகின்றது. ஆதலால் பரம்பரையாகச் சங்குப் பொன்மை அத்தியாசத்திலும் நேத்திரத்தின் உபயோகமிருத்தலால் சாகூஷத்தன்மைப் பிரதீதி சம்பவிக்கின்றதென்னும் தர்மிஞானவாதியின் வார்த்தையும் சம்பவியாது. ஏனெனின் சங்குதேசத்தில் பீத உருவமுடைய பித்தத்தின் செல்லுதல் உண்டாமாயின், பீதத்தன்மையின் உணர்ச்சி சங்கினிடத்துச் சகல திருஷ்டாக்களுக்கும் உண்டாதல் வேண்டும்.

கஉக. முற்கூறிய தோஷத்திற்குத் தர்மிஞானவாதியினுற் சொல்லப்படும் (இருமுறை) சமாதானமும், உபாத்தியாயரால் சொல்லப்படும் (இருமுறை) தோஷமும்.

தர்மிஞானவாதி இங்ஙனம் கூறுகின்றார்:—தோஷமுடைய நேத்திரத்தால் பித்தம் வெளிப்படுதலை எந்தப் புருஷன் காண்கின்றானோ, அவனுக்கே சங்கிற் பூசப்பட்ட பித்தத்தினது பொன்மையின் உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. எவனுடைய நேத்திரத்திற்

பித்த தோஷமில்லையோ, அவனுக்கு நேத்திரத்தினின்றும் வெளிப்படும் பித்தங் காணப்படுகிறதில்லை. ஆதலால் பித்தத்தினது பொன்மையின் உணர்ச்சி சங்கினிடத் துண்டாகிறதில்லை. எங்ஙனம் பூமியில் எழும்புதலைச் செய்கின்ற பட்சியினது ஆதி எழும்புதற் கிரியையினைக் கண்டு இடைத்தொழிலையும் காண்கின்றவனுக்கே மிக வுயர்ந்தவிடத்தில் பகலியின் உணர்ச்சி உண்டாகின்றதோ, கீழ் இடத்தில் எழும்புதலைச் செய்வதனைக் காணாதவனுக்கு மிக வுயர்ந்தவிடத்துள்ள பகலியின் உணர்ச்சி உண்டாகாதோ, அங்ஙனமே எவனது நேத்திரத்தினின்றும் பீதமாகிய பித்தம் வெளிப்படுகின்றதோ, அவனுக்குமாத்திரம் வெளிப்படுதலின் உணர்ச்சி இருத்தலால் சங்குதேசத்தில் அதன் உணர்ச்சி உண்டாகின்றது; அந்நியனுக்கில்லையென்னும் இத்திருஷ்டாந்தத்தினால் அந்நிய புருஷனுக்குப் பொன்மை ஞானத்தினது ஆபத்தியின் பரிகாரம் கூறின் அது பொருந்தாது. ஏனெனின் எவனுக்கு உயர்ந்த இடத்திலிருக்கும் பகலி காணப்படுகின்றதோ, அவன் அந்நியபுருஷனுக்கு என்னுடைய நேத்திரத்திற்குச் சம்பமாக உந்நேத்திரத்தை வைத்துப்பார் என்று உபதேசஞ் செய்கிறான். அல்லது விரலைச் சுட்டினாலும் அந்நிய புருஷனுக்கும் உயரிடத்திலுள்ள பகலியின் உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. சங்கிற்பற்றியுள்ள பித்தத்தினது பீதத்தன்மையின் உணர்ச்சி எவ்விதத்தினாலும் அந்நியனுக்கு உண்டாகாமை யின் திருஷ்டாந்தம் விஷமமாம். ஆதலால் சங்கு தேசத்தில் பித்தத்தின் செல்லுகை சம்பவியாது.

தர்மி ஞானவாதி இவ்வாறு கூறுகின்றார்:— தோஷமுடைய நேத்திரத்தால் வெளிப்பட்ட பீத பித்தத்தின் பொன்மையின் அபரோகூதம் தோஷமுடைய நேத்திரத்தினாலேயே உண்டாகின்றது. ஆதலால் அந்நிய புருஷர்களுக்குச் சங்கிற் பொன்மையின் அத்தியாசம் உண்டாகிறதில்லை. இவ்வாற்றால் சங்குதேசத்திலுள்ள பித்தத்தினது பொன்மையின் அபரோகூத அநுபவம் நேத்திரேந்திரியத்தினால் உண்டாகின்றது. நேத்திரத்தினால் அநுபவிக்கப்பட்ட பொன்மையின் அநிர்வசநீய சம்பந்தம் சங்கினிடத்து உற்பத்தியாகின்றது. அதனைச் சாகுபி பிரகாசிக்கின்றது. சங்கினிடத்துப் பொன்மைச் சம்பந்தத்தின் உணர்ச்சியில் பரம்பரையாக நேத்திரத்தின் உபயோக மிருத்தலால், சாகூஷத்தன்மை வியவகாரமும் சம்பவிக்கின்றது.

பிரகாசம்.] கஉக. தர்மி-முற்-சமா-உபா-தோஷ - ஈசக

இவ்வாறு தர்மி ஞானவாதியின் சமாதானமும் அதுபூய
மான ஆரோபத்திலேயே சம்பவிக்கின்றது. ஸ்மரிக்கப்படும்
ஆரோபத்திற் சம்பவியாது. வேறிடத்து அநுபவிக்கப்பட்ட
தின் வேறிடத் துணர்ச்சியினை அநுபூயமான (அநுபவிக்கப்பட்ட)
ஆரோப மென்பர். எங்ஙனம்: சங்காகிய இடத்தின் கண்ணுள்ள
நேத்திரத்தின் பித்தத்தில் அநுபவிக்கப்பட்ட பொன்மையின்
சம்பந்தம் எதுவோ, அதன் உணர்ச்சி சங்கினிடத்து உண்டாகின்
றது. இது அநுபவிக்கப்பட்டதின் ஆரோபமாம். இவ்வாற்றால் சந்
நிதிப்பட்ட பதார்த்தத்தினது தர்மத்தின் உணர்ச்சி அந்நியத்தி
லுண்டாகின்றது. ஆண்டு முழுவதும் அதுபூயமான ஆரோப
மாம். பிரத்தியக்ஷ அநுபவத்தினது விஷயத்தின் ஆரோப முண்
டாயின் அது அநுபவிக்கப்பட்ட ஆரோப மெனப்படுகின்றது. சந்
நிதிப்பட்ட உபாதியின் கண்ணேயே பிரத்தியக்ஷ அநுபவத்தின்
விஷயத்தன்மை உண்டாகின்றது. ஜலத்தில் நீலத்தன்மையின் அத்தி
யாசமுண்டாகின்றது. அது ஸ்மரியமான (ஸ்மரிக்கப்படும்) ஆரோப
மாம். ஸ்மிருதியின் விஷயத்தினை ஸ்மரிக்கப்படுவதென்பர். ஜலத்திற்கு
ஆதாரமான பூமி நீலமாயிருக்கின், அல்லது நீலமண்ணால் கலக்கப்
பட்ட ஜலமாயிருக்கின், ஆண்டு ஜலத்தின் நீலத்தன்மை அத்தியா
சம் அநுபவிக்கப்பட்ட ஆரோபமாகச் சம்பவிக்கின்றது. ஆனால்
வெண்பூமியிலுள்ள நிரம்ல ஜலத்திலும் ஆகாயத்திலும் நீலத்தன்
மையின் ஸ்மரிக்கப்படு மாரோப மிருக்கின்றது. அந்த ஸ்தானத்
தில் நீலஉருவ சம்சர்க்கமுடையதாகிய அதிஷ்டானத்தைக் கோச
ரிக்கும் சாக்ஷுஷ விருத்தியின் அங்கீகாரம் இன்மையால் பரம்
பரையாகவும் நேத்திரத்தின் உபயோகம் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆத
லால் முற்கூறிய அத்தியாசத்தில் சாக்ஷுஷத்தன்மை உணர்ச்சி
தர்மி ஞானவாதியின் மதத்திற் சம்பவியாது. ஏனெனின் அத்தி
யஸ்த பதார்த்தத்தினைத் தர்மி ஞானவாதியின் மதத்தில் சாக்ஷி
பாலியமெனக் கொண்டிருக்கின்றனர். உபாத்தியாயரது மதத்தில்
அத்தியஸ்த பதார்த்தத்தின் ஐந்திரியக விருத்தி உண்டாகின்றது.
ஆதலால் முற்கூறிய அத்தியாசத்திலும் சாக்ஷுஷத் தன்மையின்
உணர்ச்சி சம்பவிக்கின்றது. ஸ்தனத்தின் மதுரமான பாலில் யாண்
டுகினைப்பிரசுத்தின் பிரம முண்டாகின்றதோ, அந்த ஸ்தானத்
தில் மதுரமான பால் அதிஷ்டானமாம். திரவியக் கிரகணத்தில்
இரஸனேந்திரியத்திற்கு யோக்கியதை இல்லாமையால் மதுரமான

பாலின் உணர்ச்சியிலோ இரஸனேந்திரியத்தின் உபயோகம் சம்பவிக் கிறதில்லை. தர்மி ஞானவாதத்தில் அத்தியஸ்த கோசர ஐந்திரியக விருத்தி உண்டாகிதில்லை. ஆதலால் மதுரமாகிய பாலினை கைப்புப் பிரமத்திற்கு இராஸனத்தன்மை (ரஸனேந்திரியத்தான அறியுந்தன்மை) சொல்லலாகாது. உபாத்தியாயரது மதத்திலே கைப்பைக் கோசரிக்கும் இராஸன (ரஸனேந்திரிய) விருத்தி உண்டாகின்றது. ஆதலால் கைப்புப் பிரமத்தில் இராஸனத்தன்மை வியவகாரம் சம்பவிக்கின்றது.

கக௦. மதுரமாகிய பாலில் கைப்பிரசாத்தியாசத்தின் இரஸனையால் கோசரிக்குந்தன்மை பூர்வகமான உபாத்தியாயரது மதத்தின் நிச்சயம்.

ஆனால் இவ்வளவு பேதமுண்டு:—சர்ப்பமிரஜத முதலிய அத்தியாசத்தில் அதிஷ்டானத்தோடு நேத்திரத்தின் சம்பந்தத்தால் அதிஷ்டான கோசர சாக்ஷுஷ விருத்தி உண்டாகின்றது. அவ்விருத்தியின் சமகாலத்தில் உண்டாகிய சர்ப்பமிரஜத முதலியனவும் அதற்கே விஷயமாம். மதுரமாகிய பாலில் அந்தக் கைப்பிரசத்தின் அத்தியாசமுண்டாயின் ஆண்டுப் பால் வடிவ இராசன விருத்தி சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆனால் சரீரத்தில் வியாபித்திருப்பது துவாசுக்காம். ஆதலால் துவாச (தொக்கிந்திரிய) விருத்தி மதுரமான பால்வடிவமாகின்றது. அதனால் மதுரமான பாலின் பிரகாசமுண்டாகின்றது. எந்தக்காலத்தில் மதுரமாகிய பாலினோடு சையோகமுண்டாகின்றதோ, அதே காலத்தில் தோஷத்தினால் தூஷிக்கப்பட்ட இராசனைக்குப் பாலினோடு சையோகமுண்டாகின்றது. இராசனையின் சையோகத்தால் பாலவச்சின்னசேதனத்தின்கண்ணுள்ள அவித்தையில் கேஷாபமுண்டாய், அவித்தையின் பரிணாமமாகிய கைப்பிரச வடிவமும் கைப்பிரசத்தைக் கோசரிக்கும் இராசன விருத்தியும் ஏககாலத்தில் உண்டாகின்றன. இவ்வாறு மதுரமாகிய பாலில் கைப்பிரசாத்தியாச முண்டாயின், ஆண்டு மதுரத்திரவியத்தின் பிரகாசமோ துவாச விருத்தி அவச்சின்ன சேதனத்தால் உண்டாகின்றது. கைப்பிரசவடிவ இராசன விருத்தி உண்டாகுதலால், இராசன விருத்தி அவச்சின்ன சேதனத்தால் கைப்பிரசத்தின் பிரகாசமுண்டாகின்றது. துவாசவிருத்தியும் இராசன

நுத்தியும் பாலாகிய இடத்திற் செல்லுகின்றன. ஆதலால் ஓரிட
ள்ளனவா யிருத்தலின் இரண்டு விருத்தி யுபகித சேதனத்திற்
ம் பேதமில்லை. இதனால் அதிஷ்டான அத்தியஸ்தங்களுக்கு ஒரு
ரனத்திற்கு விஷயமாகுந் தன்மையும் சம்பவிக்கின்றது. கைப்
சத்தைக் கோசரிக்கும் இராசன விருத்தியை அங்கீகரிப்பாமல்,
வாச விருத்தியில் அபிவிருத்தமான சேதனத்தினாலேயே கைப்
சத்தின் பிரகாசத்தை அங்கீகரிக்கின், கைப்பிரசத்தின் ஞான
நில் இராசனத்தன்மை உணர்ச்சி உண்டாகாது. தர்மி ஞான
தியின் மதத்தில் சர்ப்பமிரஜதமுதலிய அத்தியாசத்திலோ, அத்
பிரசத்திற்குக் காரணமான அதிஷ்டானத்தின் ஞானத்தில் நேத்
த்தின் உபயோகமிருத்தலால் பரம்பரையாக அத்தியஸ்தஞான
ிற்கும் நேத்திர ஜந்ரியத்துவம் உண்டு. கைப்பிரசத்தின் அத்தி
சத்திலோ அதிஷ்டானம் மதுரமான பால். அது திரவியருபமா
நுத்தலின், அதன் ஞானத்திலும் ரசனேந்திரியத்தின் உபயோக
ரமையால் பரம்பரையாகக் கைப்பிரச ஞானத்திற்கு இராசன
ரியத்துவம் சம்பவியாது. ஆதலால் கைப்பிரசாத்தியாசத்தில்
ராசனத்தன்மை உணர்ச்சியின் நிர்வாகத்தின்பொருட்டுத் தர்மி
னவாதிக்கும் இராசனவிருத்தி அவசியம் அங்கீகரிக்கவேண்
தாம். அங்ஙனமே சர்ப்பமிரஜத முதுலிய அத்தியாசத்திலும்
த்தியஸ்த கோசர ஐந்திரியகவிருத்தியே உண்டாகின்றது. அத
நப் பின்னமான அத்தியஸ்தகோசர அவித்தையின் பரிணாம
கிய அநிர்வசரீய விருத்தியினைக் கற்பித்தல் பயனின்மையாம்.
மதத்தில் அவித்தையின் பரிணாமம் கேவலம் விஷய காரமே
கின்றது.

அவ்வநிர்வசரீய விஷயத்தின் ஞானரூப விருத்தி அந்தக்கர
த்தினதாகின்றது. துஷ்ட (தோஷமுடைய) இந்திரியத்தின்
யோகத்தால் அவ்விருத்தி உண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரம
வமாகின்றது. அதிஷ்டானத்தோடு துஷ்ட இந்திரியத்தின்
பந்தமே அவித்தையில் க்ஷோபவாயிலாக அத்தியாசத்திற்கு
வாம். அதிஷ்டானத்தின் சாமாநியஞானம் அத்தியாசத்திற்கு
வவன்று.

௩௪௪ விருத்திபேத-கியாதி-நிருபணமும் [ஏழாவது]

௧௩௧. ஆசாரியரது வாக்கியத்திற்கும் உபாத்தியாயரது மதம் விரோதப்படுதலும், தர்மி ஞானவாதியின் மதத்திற் கூறிய தோஷத்திற்குச் சமாதானமும்.

இது கவிதார்க்கிக சக்கரவர்த்தி நிருசீம்ஷ பட்டோபநீதியர்யரது மதமாம். அது சகல பிராசீன ஆசாரியர்களது வார்த்தைக்கும் விருத்தமாம். அங்ஙனமன்றோ:— அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானம், தோஷம், பூர்வாநுபவஜந்ரிய சம்ஸ்காரம் என்பவற்றால் அத்தியாச முண்டாகின்ற தென்பது பிராசீன மதம். உபாத்தியாயரது மதத்தில் அதிஷ்டானத்தோடு இந்திரியத்தின் சையோகப் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவெனக்கொள்ளப்பட்ட டிருக்கின்றது. அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானத்தினைக் கொள்ளவில்லை. ஆதலால் பிராசீன வசனத்திற்கு விருத்தமாம். அர்த்தாத்தியாச ஞானத்தியாசபேதத்தால் இருவகை அத்தியாசங்களுள், இது சகல அத்வைதிகளாலும் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. உபாத்தியாயரது மதத்திற் றானத்தியாசம் அப்பிரகித்தமாம். ஏனெனின் அநிர்வசநீய சர்ப்ப இரஜத முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் அவித்தையின் பரிணாமத்தினை ஞானத்தியாச மென்பர். உபாத்தியாயரது மதத்தில் ஐந்தியகப் பிரம விருத்தியினை அங்கீகரித்து அதன் லோப மிருக்கிறது. இவ்வாற்றால் பிராசீன வசனத்தோடு விருத்தமாம். அங்நமே சொல்லப்படும் கிரமத்தால் யுக்தி விருத்தமுமாம்:— அதிஷ்டான இந்திரியங்களின் சம்பந்தத்தினைச் சகல அத்தியாசங்களும் காரணமாகக் கொள்ளின் அகங்கார முதலிய அத்தியாசத்தின் அநுபபத்தி உண்டாகும். ஏனெனின், அகங்கார முதலியவற்றிற் கதிஷ்டானம் பிரஹ்மம் அல்லது சாக்ஷி சேதனமாய் அது உருவ மின்றியதாம். அதனோடு ஞானத்திற் கேதுவாக இந்திரிய சம்பந்தத்தின் சம்பவமில்லை. பிராதிபாவிக அத்தியாத்திலேயே இந்திரிய சம்பந்தத்திற்குக் காரணத்தன்மை அங்கீகரிக்கினும் அகங்கார முதலியவற்றின் அத்தியாசமும் பிராதிபாவிகமாம். இம்மதத்தில் இந்திரிய சம்பந்தத்தின் அபாவத்தால் அகங்கார முதலிய அத்தியாசத்தின் அநுபபத்தியே உண்டாகு அகங்கார முதலிய அத்தியாசம் வியாவகாரிகமா யிருத்தலிப் பிராதிபாவிகத்தினும் விலகணமாம். இம்மதத்திலும் சொட

னாத்தியாசத்தின் அதுபபத்தி உண்டாகும். ஏனெனின் சர்வ
மதத்திலும் சொப்பனாத்தியாசம் பிராதிபாலிகமாம். அதன்
அதிஷ்டானம் சாக்ஷிசேதனமாம். அதனோடு இந்திரிய சம்பந்
தம் சம்பவியாமையால் பிராதிபாலிக அத்தியாசத்திலும் அதி
ஷ்டானத்தோடு இந்திரிய சம்பந்தத்திற்குக் காரணத்தன்மை சம்
வியாது. இவ்வாற்றால் உபாத்தியாயரது மதம் நலமுடையதன்று.
தர்மிஞானவாதத்தில் உபாத்தியாயர் தோஷம் கூறியிருக்கின்ற
தர்மி—அதிஷ்டான ஞானத்தில் இந்திரிய சம்பந்தத்தின் உபயோ
கம் அங்கீகரிக்கின் சங்கிற் பீதத்தன்மை அத்தியாசம் உண்டா
தற்கால், ஆண்டு உருவமின்றிக் கேவலம் சங்கின் சாக்ஷுஷம்
அங்கீகரிக்கின், உருவமின்றிய வாயுவின் பிரத்தியக்ஷமுண்டாதல்
வெண்மும். சுக்கில உருவ விசிஷ்ட சங்கின் சாக்ஷுஷம் அங்கீகரி
க்கின், பொன்மை உருவஞானத்திற்கு விரோதியாகிய வெண்மை
உருவஞானமிருக்கப் பொன்மை உருவத்தின் அத்தியாசம் உண்
டாகாது. இக்கூற்றும் உபாத்தியாயரது அவிவேகத்தாலாம்.
ஏனெனின் உருவமுடைய திரவியத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ
முண்டாகின்ற நேஷ்பது ந்யமம். சிலவிடத்துத் தோஷபலத்தால்
உருவபாகத்தைவிட்டுக் கேவலம் ஆசிரயத்தின் சாக்ஷுஷம் உண்
டாகின்றது. தோஷமின்றிய நேத்திரத்தால் உருவவிசிஷ்டத்தின்
சாக்ஷுஷம் உண்டாகின்றது. ஆனால் உருவமின்றியதின் சாக்ஷு
ஷம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் உருவமின்றியவாயுவின் ச
க்ஷஞானத்தின் ஆபத்தியில்லை. உருவமுடைய சங்கின் உ
த்திணைவிட்டுத் துஷ்ட நேத்திரத்தினால் சாக்ஷுஷம் உ
ருவது. அல்லது வெண்மை. உருவ விசிஷ்ட சங்கின்
ண்டாகின்றது. அங்ஙனமாயினும் வெண்மை உருவ
மைத்தன்மை ஞானத்தின் பிரதிபந்தகம் நயனத்திற்
வெகனால் பீத உருவத்தின் அத்தியாசமும் சம்பவிக்க
வரின் சுக்கிலத்தன்மை விசிஷ்ட சுக்கில உருவத்தின்
சுருவத்தின் ஞானத்திற்கு விரோதியாம். கேவலம்
வாயுத்தியின் ஞானம் பிறிதோர் உருவ ஞானத்
வன்று. இவ்வார்த்தை பிரதிபந்தியப் பிரதிபந்திதந்
திக்ஷும் நூல்களில் பிரகித்தமாம். இவ்வாற்றால் சங்கினிட
ன்மைபின் அத்தியாசத்திற்கு ஹேதுவாகச் சங்குவடி
தத்தின் இதுவெனும் வடிவ சாக்ஷுஷஞானம் சம்பவிக்க

பிரகாசமுண்டாகிறதில்லை. மதுரமாகிய பால்வடிவ துவக்கிந்திரிய விருத்தியில் அபிவிபக்த சேதனத்தினால் கைப்பிரசத்தின் பிரகாசம் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆனால் தோஷத்திற்கு அற்புத மகிமை அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் தோஷத்தினால்துஷ்டமாகிய இந்திரியஜந்திய விருத்தியில் அபிவிபக்தமான சாகுழியினால் விருத்தியின் கோசரமின்றியதற்கும் சிலவிடத்துச் சேதன சம்பந்தியின் பிரகாசம் அங்கீகரிக்கின், ஒருவாறு முற்கூறிய எழுத்தும் சம்பவிக்கும். உருவமுடைய கடாகார விருத்தி தோஷஜந்தியமன்று. ஆதலால் அவ்விருத்திக்கு அகோசரமான பரிமாணதிகளின் பிரகாசம் அவ்விருத்தியில் அபிவிபக்தசேதனத்தினால் உண்டாகிறதில்லை.

௧௩௩. முக்கிய சித்தாந்தத்தைக் கூறுதல்.

மூக்கிய சிந்தாந்தமோ இதுவாம்:— சொப்பனாவஸ்தையில் சுகல பதார்த்தங்களும் சாகுழிபாவியமாம். அவற்றில் சாக்ஷ-ஊத் தன்மை இராசனத்தன்மை முதலிய உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. அவ்வாறு சர்ப்பமிரஜதமுதலிய அநிர்வசநீய பதார்த்தம் சாகுழிபாவியமாம். அவற்றில் சாக்ஷ-ஊத்தன்மை முதலிய உணர்ச்சி பிரமமாம். கேவல சர்ப்பமிரஜத முதலியவைமாதிரம் சாகுழிபாவியமன்று; சுகல அநாத்ம பதார்த்தங்களும் சாகுழிபாவியமாம். சொப்பனத்தினைப்போலக்கடமுதலிய பிரமேயத்தினாலும் நேத்திர முதலிய பிரமாணத்தினாலும் நேத்திராதிகளுக்குக் கடமுதலியவற்றோடு சம்பந்தம் ஏககாலத்தில் உற்பத்தியாகின்றது. ஆதலால் அவற்றிற்கு ஒன்றற்கொன்று பிரமாணப் பிரமேயத்தன்மை சம்பவியாது; தோற்றுகின்றது; ஆதலால் அநிர்வசநீயமாமென்பது சிந்தாந்தம். வியாவகாரிகப் பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாத்தன்மைச் சித்திக்கு உபயோகியான சாகுழிபாவியத்தன்மையைச் சாதிக்கும் மித்தியா சர்ப்பம் இரஜதமுதலியன திருஷ்டாந்தமாம். அவற்றிற்கு ஜந்திரியகத்தன்மை அங்கீகரிக்கின், சித்தாந்தத்திற்குச் சாதகமான திருஷ்டாந்தம் பிரதிகூலமாகின்றது. ஆதலால் உபாத்தியாயரது மதம் சித்தாந்த விரோதியாம்.

அத்தியஸ்த பதார்த்தத்திற்கு ஜந்திரியகத்தன்மை அங்கீகரிக்காவிடின், ஆகாயத்தில் நீலத்தன்மை அத்தியாசத்தின் அநுபபத்தி இருக்கின்றது. தர்மிஞானவாதத்தில் இத்தோஷம் நிராகரிக்கத்தக்கதாம். ஏனெனின் ஆகாயம் உருவமின்றியதாம். ஆதலால்

பிரகாசம்.] கநசு. தர்மி-ஆகா-நீல-அச-பரிகா- நசுக்

ஆகாயத்தின் சாமாநிய ஞானம் நேத்திரத்தினால் சம்பவிக்கிற தில்லை. சாமாநிய ஞானம் சம்பவிக்கின் நீலத்தன்மை அத்தியாசம் உண்டாகும். உபாத்தியாயரது மதத்திலோ ஆகாயத்தோடு நேத்திரத்தின் சையோகமுண்டாகவே, ஆகாய அவச்சின்ன சேதனத்தின்கண்ணுள்ள அவித்தையில் கேதாபவாயிலாக நீல உருவத்தின் உற்பத்தியும் நீல உருவ விசிஷ்ட ஆகாயத்தைக் கோசரிக்கும் நேத்திர சையோக ஜந்நிய அந்தக்கரணத்தின் சாக்ஷ-ஷ்விருத்தியும் ஏககாலத்தில் உண்டாகின்றன. இதனால் ஆகாயத்தில் நீலத்தன்மை அத்தியாசத்தின் சம்பவமாம்.

கநசு. தர்மிஞானவாதத்தில் ஆகாயத்தில் நீலத்தன்மை யத்தியாசத்தின் அசம்பவமும் அதன் பரிகாரமும்.

அங்ஙனமாயினும் தர்மிஞானவாதத்திலும் இவ்வத்தியாசத்தின் அநுபபத்தி இல்லை. ஏனெனின் ஆகாயம் உருவ மின்றியதாயினும் பிரகாசத் திரவியம் ரூபமுடையதாம். ஆதலால் பிரகாசத்தினோடு துஷ்டநேத்திரத்தின் சையோக முண்டாகியும், பிரகாசத்தைக் கோசரிக்கும் பிரகாச வியாபியான ஆகாச வடிவ பிரமையாகிய சாமாநிய ஞானம் உண்டாகின்றது. அதன்பின் ஆகாய அவச்சின்ன சேதனத்தின் கண்ணுள்ள அவித்தையில் கேதாபவாயிலாக நீல உருவ வடிவ அவித்தையின் பரிணாமமுண்டாகின்றது. அங்ஙனமே இதுவெனும் வடிவ விருத்தி அவச்சின்ன சேதனத்தின் கண்ணுள்ள அவித்தையின் நீல உருவத்தைக் கோசரிக்கும் ஞானவடிவ பரிணாம முண்டாகின்றது. ஆகாயத்தைக் கோசரிக்கும் பிரமாவிருத்தியும் நீல உருவத்தைக் கோசரிக்கும் அவித்தியா விருத்தியும் ஏகதேசத்திருத்தலால் உபய விருத்தி உபகித சாக்ஷி ஏகமாம். ஆதலால் அதிஷ்டான அத்தியஸ்தங்களின் பிரகாசம் ஒரு சாக்ஷியினால் உண்டாகின்றது. விசேஷவடிவமாக அதிஷ்டானத்தின் ஞானமுண்டாகியும் அத்தியாசம் சம்பவியாது. ஆகாய வடிவப் பிரமாவிருத்திக்குப்பின் அத்தியாசம் சொல்லப்பட்டது. ஆண்டு ஆகாயத்தன்மை வடிவமாக ஆகாயத்தின் ஞானம் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவெனக் கூறுதலால் விசேஷ வடிவத்தின் ஞானம் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவெனத் தோற்றுகின்றது. அது அசங்கதமாம். அங்ஙனமாயினும் ஆகாயத்தன்மை வடிவ

ஆகாயத்தின் ஞானமும் சாமாநிய ஞானமாம்; விசேஷ ஞானமன்று. உருவ மின்றியது ஆகாயம் என்பதாக உருவ மின்றிய தன்மை விசிஷ்ட ஆகாயத்தின் ஞானமே விசேஷ ஞானமாம். ஏனெனின் அத்தியாசகாலத்திற் றேற்றாக அம்சத்தினை விசேஷ அம்ச மென்பர். அதனையே அதிஷ்டான மென்றுங் கூறுவர். அத்தியாசகாலத்தில் தோற்றமும் அம்சத்தினைச் சாமாநிய அம்ச மென்பர். அதனையே ஆநா மென்றுங் கூறுவர். ஆகாயம் நீலம் என்பதாகப் பிராந்திகாலத்தில் ஆகாயத்தன்மை வடிவமாக ஆகாயத்தின் உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. உருவமின்றியது ஆகாய மென்பதாக உருவ மின்மைத் தன்மைத் தர்மத்தினால் ஆகாயத்தின் உணர்ச்சி பிராந்திகாலத்தில் உண்டாகுமெனில்லை. ஆதலால் ஆகாயத்தன்மை வடிவ ஆகாயத்தின் ஞானமும் சாமாநிய ஞானமா யிருத்தலின், அதன்பின் நீல உருவத்தின் அத்தியாசம் சம்பவிக்கிறதெனில்லை.

௩௫௧ சர்ப்பமுதலிய பிரமஸ்தலத்தில் நான்கு
மதங்களும், நான்காவது மதத்தில் உள்ள
தோஷமும்.

இவ்வாறு சர்ப்ப பிரஜை முதலியவற்றின் பிரம முண்டாகுமிடத்து மூன்று மதங்களைக் கூறுகின்றனர். ஒன்று உபாத்தியாயரது மதம். அது சொல்லப்பட்டது. அவர் மதத்தில் ஒரே ஞானம் துஷ்ட இந்திரிய விஷயங்களின் சம்பந்தத்தால் அந்தக்கரணத்தின் பரிணாமவடிவமாகின்றது. இந்த ஞானம் அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய அம்சத்தினையும் அத்தியஸ்தத்தினையும் விஷயஞ்செய்வதாய்ப் பிரம வடிவமாம். இதற்கு வேறாக அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய அம்ச மாத்திரத்தைக் கோசரிக்கும் பிரமைஞானத்தின் அங்கீகாரம் அவர் மதத்தி லில்லை. நரீமீஞான வாநந்தில் இரண்டு மதங்கள் கூறப்பட்டன. ஒருமதத்திலோ இதுவெனும் வடிவ சாமாநிய ஞானமாகிய பிரமைவடிவத்திற்குப் பின் இது சர்ப்பம் இது இரஜதம் என்பதாகப் பிரமஞான முண்டாகின்றது. அது அவித்தையின் பரிணாமவடிவமாம். அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய அம்சத்தை விஷயஞ்செய்வதாய் அத்தியஸ்தத்தை விஷயஞ்செய்கின்றது. ஆதலால் இதுவெனும் வடிவமும் அத்தியஸ்த வடிவமும் உண்டாகின்றன. நரீமீஞான வாநந்தில் இரண்டாவதுமதம் இதுவாம்:—இதுவெனும் வடிவ சாமாநிய ஞானம் அத்தியாசத்திற்

பிரகாசம்.] கநரு. சர்ப்ப-பிரம-நான்-மத-தோஷ- நருக

கேதுவாகிய பிரமை வடிவமாம். அதன் பிற்கணத்தில் சர்ப்ப மிரஜத முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் அவித்தையின் பரிணாமமாகிய ஞானம் உண்டாகின்றது; அது பிரமவடிவமாம்; ஆதலால் அதிஷ்டான கோசரமாகாது. ஆனால் கேவலம் அத்தியஸ்தகோசரமாகின்றது. அந்தப் பிரமஞானத்தில் இதுவெனும் பதார்த்தத்தை விஷயிக்குந் தன்மையில்லை. அங்ஙனமாயினும் அதன் அதிஷ்டான ஞானத்தில் இது வெனும் பதார்த்தத்தை விஷயிக்குந்தன்மை இருக்கின்றது. அதன் அநிர்வசநீய சம்பந்தம் பிரமஞானத்தில் உற்பத்தியாகின்றது. இவ்வாற்றால் கேவல அத்தியஸ்தபதார்த்தவடிவ பிரமஞானம் உண்டாகின்றது. இம்மதமே நலமுடையதாம்.

தர்மிஞானவாதத்திலேயே ஓர்நூலாசிரியர் மூன்றாவதுபக்ஷம் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். அது வருமாறு : — அத்தியாசத்திற்கேது அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானமாகின்றது. அதற்குவேறுகிய சர்ப்பம் இரஜத முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் அவித்தையின் விருத்தி நிஷ்பலமாம். ஏனெனின் அதிஷ்டானத்தைக் கோசரிக்கும் அந்தக்கரணத்தின் எந்த இதுவெனும் வடிவ விருத்தி அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாக அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ, அந்த விருத்தியில் அபிவிநயத்தமான சேதனத்திலேயே சர்ப்பமிரஜத முதலியவற்றின் பிரகாசம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் சர்ப்பமிரஜத முதலிய ரூபவடிவமோ அவித்தையின் பரிணாமமாகின்றது. ஞானரூப பரிணாமம் அவித்தைக் குண்டாகிறதில்லை. இந்த மதத்திலும் உபாத்தியாயரது மதத்தைப்போலச் சத்தி இரஜத முதலியவற்றில் கேவல அர்த்தாத்தியாசமிருக்கின்றது; ஞானாத்தியாசத்தின் அங்கீகாரமில்லை. இம்மதமும் உபாத்தியாயரது மதத்தைப்போலச் சகல ஆசாரிய வசனங்களுக்கும் யுத்திக்கும் விருத்தமாம். ஏனெனின் இந்த மதத்தில் பிரம ஞானத்திற்கு லோபமுண்டாகின்றது. இதுவெனும் வடிவ எந்த ஞானம் உண்டாகின்றதோ, அது அதிஷ்டானத்தோடு இந்திரியத்தின் சையோகத்தால் அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி வடிவமாக உண்டாகின்றது; அதிஷ்டானகோசரமுமாகின்றது; ஆதலால் பிரமையாம். அதற்குப் பின்னமான ஞானத்தை அங்கீகரிக்கவில்லை யாகலின் பிரம ஞானம் அப்பிரசித்தமாகும். அதிஷ்டான கோசர இதுவெனும் வடிவ ஞானமே சர்ப்பமிரஜத முதலியவற்றை விஷயஞ் செய்தலால் பாதிக்கப்

படம் பதார்த்தத்தைக் கோசரிப்பதா யிருத்தலின் பிரமமெனப் படுகின்றதெனக் கூறுவராயினும், இம்மதத்தில் அந்த ஞானத் திற்கே பாதிக்கப்படாத விஷ்டானத்தைக் கோசரிக்குந்தன்மை இருத்தலின் பிரமத்தன்மையும் உண்டாதல்வேண்டும். ஆதலால் ஒரு ஞானத்தில் பிரமத்தன்மை பிரமாத் தன்மைகளின் சங்கரம் (கலப்பு) உண்டாகும்.

சத்தியமான இரஜதத்தைக் கோசரிப்பதும் சுத்தி இர ஜதத்தைக் கோசரிப்பதும் ஒரு ஞானமாயின், ஆண்டுப் பிர மத்தன்மை பிரமாத் தன்மைகளின் சங்கரம் பிரசித்தமாம். ஆத லால் அவச்சேதக பேதத்தால் எங்ஙனம் சையோகமும் சை யோகத்தின் அபாவமுமாகிய விரோதி பதார்த்தங்க ளிருக்கின் றனவோ, அங்ஙனமே ஒரு ஞானத்திலும் அவச்சேதக பேதத் தால் பிரமத்தன்மை பிரமாத் தன்மையாகிய விரோதமுடைய தர் மங்கள் சம்பவிக்கின்றன. திருஷ்டாந்தத்தில் விருஷத்தின்கண் ணுள்ள சையோகாபாவத்தின் அவச்சேதகம் மூலதேசமாம் (அடி ப்புறமாம்); சையோகத்தின் அவச்சேதகம் கிரையாகிய இட மாம். அங்ஙனமே ஞானத்திலும் பாதிக்கப்பட்டதனை விஷயிக்குந் தன்மையோ பிரமத்தன்மையின் அவச்சேதக தர்மமாம். பாதி க்கப்படாததனை விஷயிக்குந்தன்மை பிரமாத் தன்மையின் அவ ச்சேதக தர்மமாம். ஆதலால் ஒரே ஞானத்தில் பாதிக்கப்பட்டத னை விஷயிக்குந்தன்மை அவச்சின்ன பிரமத்தன்மையும், பாதி க்கப்படாததனை விஷயிக்குந்தன்மை அவச்சின்ன பிரமாத் தன் மையும் இருத்தலின் பிரமத்தன்மை பிரமாத் தன்மைகளின் சங்கரதோஷமில்லை. அங்ஙனமாயினும் பிரமத்தன்மை பிரமாத் தன்மைகளைப்போலப் பாதிக்கப்பட்டதனை விஷயிக்குந் தன்மை யும் பாதிக்கப்படாததனை விஷயிக்குந்தன்மையும் ஒன்றற்கொ ன்று பாவாபாவ ரூபமாயிருத்தலின் விரோதிகளாம். அவற்றின் அவச்சேதகமும் பேதமின்றி ஒருஞானத்தில் பிரவேசித்தல் பொ ருந்தாது. அவற்றின் அந்நியமான அவச்சேதகம் அறியப்படுகிற தில்லை. ஏதேனும் வேறொன்றின் கற்பனையைக் கற்பிக்கின், ஒன் றற்கொன்று விரோதமுள்ளதாகவே ஓர் அவச்சேதகம் அங்கீக ரிக்கவரும். ஆதலால் அவற்றின் அவச்சேதகத்தை அங்கீகரித்த லில் அநவஸ்தைக் குற்றமுண்டாகும். இவ்வாற்றால் ஒரு ஞானத் தில் பிரமத்தன்மை பிரமாத் தன்மைகளின் சம்சயம் சம்பவியாது.

சத்திய ரஜத கோசரமும் சுத்திரஜத கோசரமுமாகிய ஒரு ஞானத்தில் பிரமத்தன்மை பிரமைத்தன்மைகளின் சங்கரம் செய்யப்பட்டது. அதுவும் சித்தார்த்தத்தை அறியாததனால் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றது. ஏனெனின் சத்திய ரஜதகோசரம் அந்தக் கரணத்தின் விருத்தி ஆகின்றது. சுத்திரஜதகோசரம் அவித்தையின் விருத்தி ஆகின்றது. இதனால் சத்திய இரஜதகோசரமும் சுத்திரஜத கோசரமுமாகிய இரண்டு ஞானங்கள் உண்டாகின்றன. இரண்டு ஞானங்களும் சமானகாலத்தில் உண்டாகின்றன; சஜாதீயகோசரமுமாகின்றன. ஆதலால் அவற்றின் ஒன்றற்கொன்றுள்ள பேதம் தோற்றுக்கிறதில்லை; ஆனால் அவற்றில் ஏகத்துவப் பிரமமுண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரமத்தன்மை பிரமாத்தன்மைகளின் சங்கரம் அதிருஷ்ட கோசரமாயிருத்தலின், இதுவெனும் வடிவப் பிரமாவிருத்தியில் அபிவிபக்தமான சாக்ஷியினால் அத்தியஸ்தத்தின் பிரகாசம் சம்பவிக்கிறதில்லை. அதிஷ்டானகோசரவிருத்தியில் அபிவிபக்தமான சாக்ஷியினாலேயே அத்தியஸ்தத்தின் பிரகாசத்தை அங்கீகரித்து, அத்தியஸ்தகோசர அவித்தையின் விருத்தியை அங்கீகரியாவிடின் அத்தியஸ்தபதார்த்தத்தின்ஸ்மிருதி உண்டாகலாகாது. ஏனெனின் அநுபவத்தின் நாசத்தால் சம்ஸ்காரமுண்டாகின்றது. பிறிதொன்றைக் கோசரிக்கும் அநுபவத்தால் பிறிதொன்றைக் கோசரிக்கும் சம்ஸ்காரமும் ஸ்மிருதியும் உண்டாகுமாயின், படத்தைக் கோசரிக்கும் அநுபவத்தால் கடத்தைக்கோசரிக்கும் சம்ஸ்காரமும் ஸ்மிருதியும் உண்டாதல்வேண்டும். ஆதலால் சமானகோசர அநுபவத்தால் சம்ஸ்காரவாயிலாக ஸ்மிருதியின் உற்பத்தி உண்டாகுமென்பது நியமமாகலின், அதிஷ்டானகோசர விருத்தி வடிவ அநுபவத்தால் அத்தியஸ்தகோசர சம்ஸ்கார வாயிலாக ஸ்மிருதியின் உற்பத்தி சம்பவிக்கிறதில்லை. அத்தியஸ்தகோசர சாக்ஷிவடிவ அநுபவத்தால் சம்ஸ்கார வாயிலாக ஸ்மிருதியின் உற்பத்திகூறின் முற்றும் அசங்கதமாம். ஏனெனின் அநுபவத்தின் நாசத்தால் சம்ஸ்காரமுண்டாகின்றது; சாக்ஷி நித்தியமாம். அதற்குச் சம்ஸ்காரத்தை உண்டுபண்ணுந் தன்மை சம்பவியாது. “எந்த விருத்தியினால் சேதனத்தின் அபிவிபக்தி வாயிலாக எப்பதார்த்தத்தின் பிரகாசமுண்டாகின்றதோ, அவ்விருத்தியினால் அப்பதார்த்த கோசர சம்ஸ்காரவாயிலாக ஸ்மிருதி உண்டாகின்றது. படகோசரவிருத்தியில் அபிவிபக்த சேதனத்தினால்

கடத்தின் பிரகாசம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் படகோசர அதுபவத்தால் கடகோசர சம்ஸ்காரவாயிலாக ஸ்மிருதியின் ஆபத்தியில்லை. அதிஷ்டானகோசர அந்தக்கரணத்தின் இதுவெனும் வடிவ விருத்தியில் அபிவிபக்த சேதனத்தினால் அத்தியஸ்தத்தின் பிரகாசம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் அதிஷ்டானகோசர இதுவெனும் வடிவப் பிரமையினால் அத்தியஸ்த கோசர சம்ஸ்காரவாயிலாக ஸ்மிருதியின் சம்பவமிருத்தலின், அத்தியஸ்தகோசர அவித்தியா விருத்தியின் அங்கீகாரம் நிஷ்பலமாம்.” என்று இங்ஙனம் கூறுவராயின், அதுவும் அசங்கதமாம். ஏனெனின் அதிஷ்டானகோசர இதுவெனும் வடிவ ஞானத்தாற் அத்தியஸ்தத்தின் பிரகாசத்தை அங்கீகரிக்கின், அவரை இது கேட்கவேண்டும்:— இதுவெனும் வடிவ ஞானமுண்டாயின் அது அத்தியஸ்த வடிவமுமாகின்றதா? அல்லது இல்லையா? அத்தியஸ்த வடிவமும் ஆகின்றதெனக் கூறுவாராயின் அது பொருந்தாது. ஏனெனின் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தில் வடிவத்தைச் சமர்ப்பித்தற்கு ஏது விஷயமாம். இதுவெனும்வடிவ ஞானத்திற்குப் பிற்கணத்தில் அத்தியஸ்த பதார்த்தத்தின் உற்பத்தி உண்டாகுதலால், இனி வரும் விஷயத்தோடு பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தில் தனது வடிவத்தைச் சமர்ப்பித்தல் சம்பவியாது. ஆதலால் இதுவெனும் வடிவ ஞானத்திற்கு அத்தியஸ்த வடிவத்தன்மை உண்டாகிறதில்லை என்னும் இரண்டாவது பக்ஷத்தைக் கூறினும் பொருந்தாது. ஏனெனின் அந்ரிய வடிவ விருத்தியில் அபிவிபக்த சாக்ஷியினால் அந்ரிய விஷயத்தின் பிரகாசம் உண்டாகிறதில்லை என்பது முன் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இதுவெனும் வடிவ விருத்தியில் அபிவிபக்த சாக்ஷியின் சம்பந்தத்தினால் வடிவத்தைச் சமர்ப்பித்தல் அகர்த்தாவிற்கும் பிரகாசம் அங்கீகரிக்கின், இதுவெனும் வடிவ விருத்தியில் அபிவிபக்த சாக்ஷியின் சம்பந்தியாகிய அதிஷ்டானத்தின் விசேஷ அம்சம் எதுவோ அதன் பிரகாசமு முண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் இதுவெனும் வடிவ சாமாசிய ஞானத்திற்குப் பின்னமான அவிதையின் பரிணாமமாகிய அத்தியஸ்த வடிவவிருத்திருபஞானம் அவசியம் அங்கீகரிக்கத்தக்கதாம். அதனிடத்தும் இரண்டுபக்ஷங்களைக்கூறுகின்றார். அவற்றுள் அதிஷ்டானகோசரமும் அத்தியஸ்தகோசரமும் அநிர்வசரிய ஞானமாகின்றனவென்னும் முதற் பக்ஷமோ நலமுடையதன்றென முற் கூறப்பட்டது. அநிர்வசரிய மித்தியா ஞானத்தை உபய

பிரகாசம்.] கநகூ. அநி-நான்-அநு-அவ-சமா- ௩௫௫

கோசரமெனக் கொள்ளின் பிரமைத்தன்மை பிரமத் தன்மைகளின் சங்கர தோஷமுண்டாகும். ஆதலால் இதுவெனும் வடிவ சாமாநிய ஞானத்திற்குப் பிற்கணத்தில் கேவல அத்தியஸ்த கோசர அவித்தையின் விருத்தி உண்டாகின்றது. எங்ஙனம் சர்ப்பம் இரஜத முதலியன மித்தையாகின்றனவோ, அங்ஙனமே அவற்றின் ஞானமும் மித்தையாகின்றன. இதனாற்றான் சர்ப்ப மிரஜத முதலியவற்றிற்குப் பாதமுண்டாகிறதுபோல அவற்றின் ஞானத்திற்கும் பாதமுண்டாகிறது. இதுவெனும் வடிப் பிரமவிருத்தியில் அபிவியக்த சாக்ஷியினாலேயே அத்தியஸ்தத்தின் பிரகாசம் அங்கீகரிக்கின் சாக்ஷியோ எப்போதுமே பாதிக்கப்படாததாம். இதுவெனும் வடிவ விருத்தியும் அந்தக்கரணத்தின் பரிணாமாயிருத்தலின் கடமுதலிய ஞானத்தினைப்போல வியவகார காலத்தில் பாதிக்கப்படாததாம். ஆதலால் பிரஹ்மஞானமின்றி அத்தியஸ்தத்தினது ஞானத்திற்குப் பாதமுண்டாகலாகாது.

கநகூ. அநிர்வசநீயக்கியாதியில் முற்கூறிய

நான்கு மதங்களின் அநுவாதமும்,

அதன் சமாப்திச் செய்யுளும்.

இவ்வாறு இரஜத முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் பிரமமுண்டாகுமிடத்துச்சிந்தாந்தத்தில் அநிர்வசநீயக்கியாதி சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதன்கண் நான்கு பக்ஷங்கள் உள். ஒன்றோ கவிதார்க்கிக நிருசிம்ஹ பட்டோபாத்தியாயரது மதமாம். அதில் அதிஷ்டானத் தோடு இந்திரியத்தின் சம்பந்தமே அத்தியாசத்திற் கேதுவாம். அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானம் ஏதுவன்று. மற்றைய ஆசாரியர்களது மதத்தில் அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானம் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம். சாமாநிய ஞானத்தினைத் நீர்மிஞானமென்பர். உபாத்தியாயரது மதத்திற்கு வேறான மூன்று மதங்களிலும் சாமாநிய ஞானம் அத்தியாசத்திற்குக் காரணமாதல் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் மூன்று மதத்தினர் தர்மிஞானவாதிகள். அவர்களுள்ளும் அத்தியஸ்த பதார்த்த வடிவமேயாகிய அவித்தையின் விருத்திரூபப் பிரமஞானமுண்டாகின்றதென்பவர் பக்ஷமே நலமுடையதாம். அதிஷ்டான கோசர இதுவெனும் வடிவமும், அங்ஙனமே அத்தியஸ்த வடிவமும் அவித்தையின் விருத்தியாகின்றனவென்பவர்பக்ஷமும்; இதுவெனும் வடிவ விருத்தியாகிய

௩௫௬ விருத்திபேத-கியாதி-நிரூபணமும் [ஏழாவது]

எந்தச் சாமாநிய ஞானம் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவோ, அதனு ளையே நிர்வாகமாகின்றது, அத்தியஸ்த கோசர அவித்தையினது விருத்தியின் அங்கீகார மில்லையென்பவர் பகூழும் நலமுடைய தன்று. அங்ஙனமே அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாகச் சாமாநிய ஞான த்தினை அங்கீகரியாத உபாத்தியாயரது பகூழும் நலமுடைய தன்று. இவ்வாற்றால் பிராசீன தூலாகிரியர் எழுதியிருப்பது எது வோ, அதனை அநுசரித்தே யாம் தூஷணமும் பூஷணமும் எழுதி யிருக்கின்றோம். தனது புத்தியின் பலத்தால் விசாரிக்கின் இந்நான்கு மதங்களிலும் தூஷண பூஷணங்கள் சமானமாம். பிர பஞ்சத்தினது மித்தியாததன்மையைச் சாதித்தலில் அத்வைத வாதத்திற்கு அபிநிவேசமாம். அவாந்தர மதபேதத்தைப் பிரதிபா தித்தலிலேனும் கண்டித்தலிலேனும் அபிநிவேசமின்று. ஆதலால் எந்த ஜிஞ்ஞாசுக்காவது கண்டிக்கப்பட்ட பகூழே புத்தியில் ஆரு டமாகுமாயின் ஓர் கெடுதியுமில்லை. ஒரே மதத்திற்கு அதுகூலமாக யாம் யுக்தி எழுதி இருக்கின்றோம்.—அது பிராசீன ஆசாரியர் களதுமார்க்கத்தினின்றும் குறுக்காகச் செல்லுதலை நிரோதித்தற் பொருட் டெழுதப்பட்டது.

நிச்சல னன்றி யாரு நிகழ்த்தின ரில்லை யிந்த
மெச்சநிர் வசனக் யாதி மெய்ப்மையாய்ப் பாஷை தன்னில்
சற்சன ராவா ரித்தைத் தக்கவா ருய்ந்து மேலாஞ்
சச்சிதா நந்த வாழ்வைச் சார்ந்திடற் கைய மின்றே.

க௩௭. பிறநூல்களிற்கூறிய ஐந்து கியாதிகளின்
பெயர்.

பிறநூல்களில் பிரமத்திற்கு எந்த இலக்ஷணமும் சொருப மும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றனவோ, அவற்றிற்கு விலக்ஷணமா கவே பிரமந்தின் இலக்ஷணமும் சொருபமும்மென்னும் பொருளை அறிவித்தற்பொருட்டுச் சாஸ்திராந்தரங்களினது பிரமத்தின் சொ ரூபம் பாஷிபத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அவற்றின் நிரூபண மும் கண்டனமும் செய்வாம். சுத்தியில் இரஜத முதலிய பிரமமு ண்டாகுமிடத்துச் சித்தாந்த பகூழின்றி ஐந்து மதங்களிருக்கின் றன:—க. சத்தியாதி ௨. அசத்தியாதி ௩. ஆத்மக்கியாதி. ச. அந்நி யதாக்கியாதி. ௫. அக்கியாதி என்று பிரமந்திற்கு இப்பெயர் கூறு வர். எல்லோர் மதத்திலும் ஐந்து பெயர்களில் ஐந்தில் ஒரு பிர மத்தின் நாமம் பிரசித்தமாம்.)

கநஅ.—கசச சத்கியாதியின் கிரமம்.

அவற்றுள்சத்கியாதிவாதியின்சித்தாந்தம் இதுவாம்:—சுத்தியின் அவயவங்களோடு இரஜதத்தின் அவயவம் எப்போது மிருக்கின்றது. எங்ஙனம் சுத்தியின் அவயவம் சத்தியமோ, அங்ஙனமே இரஜதத்தின் அவயவமும்; மித்தையன்று. எங்ஙனம் தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரத்தின் சம்பந்தத்தால் சித்தாந்தத்தில் அவித்தையின் பரிணாமமாகிய அநிர்வசரீய ரஜதம் உற்பத்தியாகின்றதோ, அங்ஙனமே தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திர சம்பந்தத்தால் இரஜதாவயவங்களினின்றும் சுத்திய ரஜதம் உற்பத்தியாகின்றது. அதிஷ்டான ஞானத்தினால் எங்ஙனம் அநிர்வசரீய இரஜதத்தின் நிவிருத்தி சித்தாந்தத்தில் உண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே சுத்திஞானத்தினால் சுத்திய ரஜதத்தின் துவம்ஸம் தனது அவயவங்களில் உண்டாகின்றது.

கநக. சத்கியாதி வாதத்தின் கண்டனம்.

இது சத்கியாதிவாதியின் மதமாம். அது நிராகரிக்கத்தக்கதாம். ஏனெனின் சுத்திரஜத திருஷ்டாந்தத்தால் பிரபஞ்சத்திற்கு மித்தியாத் தன்மையின் அநுமிதி உண்டாகின்றது. சத்கியாதி வாதத்தில் சுத்தியில் இரஜதம் சத்தியமாம். அதனைத் திருஷ்டாந்தமாகக் கொண்டு பிரபஞ்சத்தில் மித்தியாத் தன்மையின் சித்தி உண்டாகாது. ஆதலால் இப்பகூடம் நிராகரிக்கத் தக்கதாம். இப்பகூடத்தில் இது நோஷமாம்:—சுத்தி ஞானத்திற்குப்பின் காலத்திரயத்திலும் சுத்தியில் வெள்ளி இல்லை என்பதாகச் சுத்தியில் முக்காலத்தைய வெள்ளி அபாவ உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. சித்தாந்தமதத்தில் அநிர்வசரீய ரஜதமோ மத்தியகாலத்தில் உண்டாகின்றது. வியாவகாரிக இரஜதாபாவம் முக்காலத்தையதாம். சத்கியாதிவாதியின் மதத்தில் வியாவகாரிக இரஜத முண்டாகின்றது. அக்காலத்தில் வியாவகாரிக இரஜதாபாவம் சம்பவிக்கிற தில்லை. ஆதலால் முக்காலத்தைய இரஜதாபாவத்தின் உணர்ச்சியால் வியாவகாரிக ரஜதத்தைக் கூறுதல் விருத்தமாம். அநிர்வசரீய ரஜதத்தின் உற்பத்தியிலோ பிரசித்த ரஜதத்தின் சாமக்கிரி வேண்டிய தில்லை. தோஷத்தோடுகூடிய அவித்தையினால் அதன் உற்பத்தி சம்பவிக்கின்றது. வியாவகாரிகரஜதத்தின் உற்பத்தியோரஜதத்தின் பிரசித்த சாமக்கிரியின்மீச் சம்பவிக்கிறதில்லை. சுத்தி தேசத்தில்

௩௫௮ விருத்திபேத-கியாதி-நிருபணமும்

இரஜதத்தின் பிரசித்த சாமக்கிரி இல்லை. ஆதலால் சந்தி
தின் உற்பத்தி சத்திதேசத்திற் சம்பவிக்கிறதில்லை.

௧௪௦. சத்தியில் சத்திய ரஜதத்தினது

சாமக்கிரியின் அங்கீகாரமும் கண்டனமு

சத்தி தேசத்தில் இரஜதத்தின் அவயவமிருக்கின்றது.

சத்தியரஜதத்தின் சாமக்கிரியாம்என் றுகூறின், அவனை இது

ம்:—இரஜதாவயவங்களுக்கு உற்பூத உருவமிருக்கின்றதா? உ

உருவமிருக்கின்றதா? உற்பூத உருவமெனின் இரஜதத்தின்

குமுன் இரஜதாவயவங்களின் பிரத்தியக்ஷ முமுண்டாதல்வே

அதுற்பூத உருவமெனின் அதுற்பூத உருவமுடைய அவய

னின் றும் இரஜதமும் அதுற்பூத உருவமுடையதாகும்.

இரஜதத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகாது. உற்பூத உருவ

திரியணுகத்தின் ஆரம்பகமாகிய துவியணுகத்திலோ அ

உருவமில்லை; உற்பூத உருவமிருக்கின்றது. துவியணுகத்தி

துவமில்லை யாகலின், உற்பூத உருவமிருந்தும் துவியணுக

பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. துவியணுகத்தில் மாத்திர

பூத உருவமன்று; பரமானுவிலும் ரையாயிகர் உற்பூத உ

அங்கீகரிக்கின்றனர்.

துவியணுகத்தினைப்போல இரஜதாவயவமும் உற்பூத

முடையதாம். ஆனால் மகத்துவ சூனியமாம். ஆதலால் இரஜ

யத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லையெனக் கூறின் அது

விபாது. ஏனெனின் மகந் பரிமாணத்திற் நுந்நுபேதமுண்டு.

யமுதலியவற்றில் பரம (மேலான) மகந் பரிமாணமிருக்கின்றது.

லான மகந் பரிமாணத்தினையே ரையாயிகர் விபு என்பர். ன்

ற்கு வேறான படமுதலியவற்றில் அபகிருஷ்ட (நாழ்ந்த) மகந் பரி

மிருக்கின்றது. கடுகு முதலியவற்றில் அபகிருஷ்ட (நாழ்ந்த) மகந் பரி

ந்ந்) மகந் பரிமாணமிருக்கின்றது. திரியணுகத்தில் அபகிருஷ்ட

(எல்லாவற்றிலும் நாழ்ந்த) மகந் பரிமாணமிருக்கின்றது. இரஜதத்த்

அவயவமும் மகந் பரிமாண சூனியமாயின், துவியணுகத்தின்

தும் ஆரம்பிக்கப்பட்ட திரியணுகத்தினைப்போல மகத்துவ சூன

அவயவங்களினின்றும் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இரஜத முதலியனவ

அபகிருஷ்டதம மகந் பரிமாண முடையனவே யாதல்வேண்டு.

ஆதலால் இரஜதாவயவம் மகத்துவ சூனியமாம். இங்ஙனம் கூறுத

பிரகாசம்.] கசக. சத்-முற்-தோஷ-பரி-கண்ட- ௩௫௯

சம்பவியாது. இரஜதாவயவத்திலோ மகத்துவத்தின் அபாவத் தைக் கூறின் எவ்வாற்றானும் சம்பவிக்கும். ஆனால் யாண்டுப் புற் றில் கடத்தின் பிரமம் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் கடாவயவமா கிய கபாலம் அங்கீகரிக்கவரும். யாண்டுத் தாணுவில் புருஷப்பிர ஜம் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டுத் தாணுவில் புருஷனது அவயவ தேளாகிய கைகால் முதலியன அங்கீகரிக்க வேண்டியதாகும். ஷாலமும் கைகால் முதலியனவுமோ மகத்வ சூரியமாதல் சம்ப ற்பாது. இரஜதத்தன்மை ஜாதியோ அணுசாதாரணமாம். ஆத லில் சூக்ஷ்ம அவயவங்களிலும் இரஜத வியவகாரம் சம்பவிக்கின் றது. கடத்தன்மை கபாலத்தன்மை கைகாற்றன்மை புருஷத்தன் மும்முதலிய ஜாதியோ மகத்தவயவிமாத் திரத் திருப்பதாம். அவற் றின் சூக்ஷ்ம அவயவங்களில் கபாலத்தன்மை முதலிய ஜாதி சம்ப விக்கிறதில்லை. ஆதலால் பிரமத்தின் அகிஷ்டான தேசத்தில் ஷரோபிதத்தின் வியாவகாரிக அவயவ மிருக்குமாயின், அவற்றின் ணர்ச்சி உண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் வியாவகாரிக அவயவ யகளினின்றும் இரஜத முதலியவற்றின் உற்பத்தி கூறுதல் அசங் கதமாம்.

கசக. சத்தியாதிவாதி யினால் முற்கூறிய தோஷத்தின் பரிகாரமும் அதன் கண்டனமும்.

சத்தியாதிவாதி இங்ஙனம் கூறுகின்றார்:—சத்தி தேசத்தில் இரஜதத்தின் சாக்ஷாத் அவயவமில்லை. ஆனால் அவயவங்களுக்கு அவயவமாகிய பரமமூல துவியணுக்கள் அல்லது பரமாணுக்கள் இருக்கின்றன. அங்ஙனமே புற்றிடத்தில் கடம், ஸ்தாணுதேச தில் புருஷன் என்பவற்றின் சாக்ஷாத் அவயவங்களின் அவ யவமாகிய பரமமூல துவியணுக்கள் அல்லது பரமாணுக்கள் இருக்கின்றன. தோஷத்தோடு கூடிய நேத்திரத்தின் சம்பந்தத் தால் சமூதியில் அவயவிதாரை உற்பத்தியாய், இரஜதம் கடம் புரு ஷன் என்பவற்றின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. தோஷத்தின் அற் றத் மகிமையினால் இவ்வாறு வேகமாகத் திரியணுக முதலியவற் றின் தாரை உற்பத்தியாகின்றது. எதனால் இடை அவயவிகளாகிய பாலம் கை கால் முதலியன தோற்றுவதில்லையோ, அந்திய அவ யவியாகிய கடமுதலியவற்றின் உற்பத்தி உண்டாயின் கபாலமுத லியன ஓரிடத்தும் தோற்றுவதில்லையோ, அதனால் பிரமத்தின்

அதிஷ்டானத்தில் ஆரோபிதத்தின் அவயவம் தோற்றுக்கிறதில்லை. வியாவகாரிக அவயவம் இரஜத முதலியவற்றினதாம். அல்லது சுத்தி தேசத்தில் இரஜதத்தின் மகத்தவயவமிருக்கின்றது. புற்றி டத்தில் கடத்தின் அவயவம் கபாலமாம். ஸ்தாணுதேசத்தில் புருஷனது அவயவம் கைகால் முதலியனவாம். இவ்வாற்றால் பிரமத் தின் அதிஷ்டானத்தில் ஆரோபிதத்தின் சகல அவயவங்களு மிருக்கின்றன. என்றாலும் அதிஷ்டானத்தின் விசேஷ வடிவமான உணர்ச்சி அவ்வயவங்களின் உணர்ச்சிக்குப்பிரதிபந்தகமாம். ஆத லால் இருப்பனவாகிய மகத் அவயவங்களின் பிரத்தியக்ஷ முண் டாகிறதில்லை. இவ்வாற்றால் சங்க்யாநிவாதிநீன் சமாநானமும் நலமு டையதன்று. ஏனெனின் சுத்தி தேசத்தில் வியாவகாரிக ரஜதத்தின் உற்பத்தி அங்கீகரிக்கினும், அறுபவத்தை பொட்டி இரஜதத்தின் நிவிருத்தி சுத்தி ஞானத்தினாலேயே அங்கீகரித்தல்வேண்டும்.

கசஉ. இரஜதஞானத்தின் நிவிருத்தியினால் பிராதிபாஸிகமும் வியாவகாரிகமுமாகிய இரஜதத்தின் நிவிருத்தியும் அதன் கண்டனமும்.

சங்க்யாநிவாதி இங்ஙனம் கூறுகின்றார்:—இரஜதத்தின் நிவிருத்தியில் சுத்தி ஞானத்தின் அபேகையிலலை. ஆனால் இரஜத ஞான பாவத்தினால் இரஜதத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. எவ்வளவு காலம் இரஜதத்தின் ஞானம் இருக்கின்றதோ, அவ்வளவு காலம் இரஜத மிருக்கின்றது. இரஜத ஞானத்தின் அபாவ முண்டாயின், அப்போது இரஜதத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. சுத்திஞான மும் சிலவிடத்து இரஜதஞானத்தின் நிவிருத்திக்கு ஏதுவாம். சில விடத்துச் சுத்திஞானமின்றி அந்நிய பதார்த்தங்களின் ஞானத் தால் இரஜதஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. அந்த இரஜத ஞானத்தின் நிவிருத்திக்குப் பிற்கணத்தில் இரஜதத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. அல்லது இரஜதஞானத்தின் நிவிருத்தி எதனால் உண்டாகின்றதோ, அதனாலேயே இரஜதஞானத்தின் நிவிருத்தி கூணத்தில் இரஜதத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. இவ்வாறு ஞானகாலத்திலேயே இரஜதத்தின் ஸ்திதி இருத்தலால் பிராதிபாஸிகமாகவே இரஜதாதிகளிருக்கினும் அநிர்வசநீயமன்று; ஆனால் வியாவகாரிக சத்தியமாம். எங்ஙனம் சித்தாந்தத்தில் சுகமுதலியன பிராதிபாஸிகமாயினும் சொப்பனசுகமுதலியவற்றினும் விலகாது.

பிரகாசம்.] கசுந. சத்கியாதி-பிரபலதோஷம். நகுக

வியாவகாரிகமாகக் கொள்ளப்படுகின்றனவோ, நியாய மதத்தில் இருமை முதலியன பிராதிபாவிகமாகக் கொண்டு வியாவகாரிக சத்தியமாக மதிக்கப்படுகின்றனவோ, அங்ஙனமே இரஜதமுதலியன பிராதிபாவிகமாயினும் வியாவகாரிக சத்தியமாம். இவ்வாற்றால் இரஜதஞானத்தின் நிவிருத்திக்குப் பிந்திய கணத்தில் இரஜத முதலியவற்றின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. அல்லது இரஜதஞானத்தின் நிவிருத்திக்கு ஏதுவாகிய சத்தியின் ஞானம், அல்லது வேறுபதார்த்தத்தின் ஞானம் எதுவோ, அதனாலேயே இரஜதஞானத்தின் நிவிருத்தி கூணத்தில் இரஜதத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. சத்தி ஞானத்தினாலேயே இரஜதத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகுமென்னும் நியமமில்லை.

இவ்வாறு கூறின் உலக அதுபவத்திற்கு விரோதமுண்டாகும்; சகல சாஸ்திரங்களுக்கும் விரோதமுண்டாகும்; சித்தாந்தத்தின் விடுபாடுண்டாகும்; புத்திக்கும் விரோதமாகும். ஏனெனின் சுத்தி ஞானத்தினால் இரஜதப் பிரமத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றதென்பது சகல லோகத்திலும் பிரசித்தமாம். சகல சாஸ்திரங்களிலும் பிரசித்தமாம். சத்கியாதிவாதிக்கும் இதுவே சித்தாந்தமாம். சத்கியாதிவாதியின் மதத்தில் விசேஷ ரூபமாகச் சத்தியின் ஞானம் இரஜதாவயவத்தின் ஞானத்திற்குப் பிரதிபந்தகமாம். ஆதலால் இரஜதாவயவத்தின் ஞானத்திற்கு விரோதி சத்தியின் ஞானமென்பது நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரஜதாவயவத்தின் உணர்ச்சிக்கு விரோதியாகிய சுத்திஞானமே இரஜதஞானத்திற்கு விரோதமெனக் கொள்ளுதல் கிலுப்தகற்பனையாம். நிர்ணயிக்கப்பட்ட தனைக் கிலுப்பந் மென்பர். சுத்திஞானமின்றிப் பிறிதினால் இரஜத ஞானத்தின் நிவிருத்தி அங்கீகரிக்கின் கிலுப்தமின்றிய கற்பனையாகும். இவ்வாற்றால் கிலுப்தகற்பனையோக்கியமாம். இந்த புத்தியினாலும் விரோதமுண்டாகும். ஆதலால் சுத்தி ஞானத்தினாலேயே இரஜதத்தின் நிவிருத்தியும் அதன் ஞானத்தின் நிவிருத்தியும் அங்கீகரிக்கத்தக்கனவாம்.

கசுந. சத்கியாதிவாதத்துள்ள பிரபலதோஷம்.

முற்கூறிய வண்ணம் இரஜதஞானபாவத்தால் இரஜதத்தின் நிவிருத்தியை அங்கீகரித்து, இரஜதஞானத்தின் நிவிருத்திக்கு அநேக சாதனங்களை அங்கீகரிக்கின்றும், சொல்லப்படும் தோஷத்தி

னால் சக்கியாதிவாதிக்கு மீட்சி உண்டாகிறதில்லை. அத்தோஷம் இதுவாம்:—யாண்டுச் சுத்தியில் எந்தக் கஷணத்தில் இரஜதப்பிரம முண்டாகின்றதோ, அதே கஷணத்தில் சுத்தியினோடு அக்கினியின் சையோகமுண்டாய், அடுத்த கஷணத்தில் சுத்தியின் துவம்சமும் பஸ்மத்தின் உற்பத்தியும் உண்டாயின், ஆண்டு இரஜதஞானத்தின் நிவிருத்திக்குச் சாதனம் ஒன்றும் உண்டாகவில்லை. ஆதலால் சுத்தியின் துவம்சத்திற்கும் பஸ்மத்தின் உற்பத்திக்கும் முன் இரஜதத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகாமையால் பஸ்மதேசத்தில் இரஜதத்தின் இலாபமுண்டாதல் வேண்டும். ஏனெனின் இரஜதத் திரவியம் தேஜசாம். அதன் துவம்சம் கந்தமுதலியவற்றின் சம்பந்தமின்றி உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பிரமஸ்தானத்தில் விபாவகாரிக இரஜதமாகிய சத்பதார்த்தத்தின் கியாதி உண்டாகின்றது. இந்தச் சக்கியாதிவாதம் அசங்கதமாம். ஒரு இரஜ்ஜுவில் பத்துப் புருஷர்களுக்கு ஒரு வனுக்குத் தண்டமும், ஒருவனுக்கு மாலையும், ஒருவனுக்குச் சர்ப்பமும், அங்ஙனமே ஒருவனுக்கு ஜலதாரையுமாக வேறு வேறு பதார்த்தங்களின் பிரம முண்டாகுமாயின், இப்பதார்த்தங்களின் அவயவம் சொற்ப இரஜ்ஜு தேசத்திற் சம்பவியாது. ஏனெனின் மூர்த்தத்திரவியம் ஸ்தானத்தை நிரோதிக்கும். ஆதலால் சொற்ப தேசத்தில் இத்தனை பதார்த்தங்களின் அவயவங்கள் சம்பவியா. பிரமகாலத்தில் தண்டமுதலிய அவயவங்கள் எவ்வாற்றாறும் சொற்ப தேசத்திற் சம்பவியா. சித்தாந்தத்திலோ தண்டாதிகள் அநிர்வசநீயமாம். அவை விபாவகாரிக தேசத்தை நிரோதியா. சக்கியாதிவாதியும் அத்தண்டமுதலியவற்றில் ஸ்தானநிரோதமுதலிய பயனை அங்கீகரிப்பாவிடின், தண்டமுதலியவற்றைச் சத்தென்று கூறுதல் விருத்தமும் பயனின்மையுமாம். தண்டமுதலியவற்றின் உணர்ச்சி மாத்திரம் உண்டாகின்றது. வேறு காரியம் அவற்றால் உண்டாகிறதில்லை. இவ்வாறு கூறின் அநிர்வசநீயவாதமே சித்தமாகின்றது.

அன்றியும் பிரமஸ்தலத்தில் சத்பதார்த்தத்தின் உற்பத்தி அங்கீகரிக்கின், நெருப்போடு கூடிய ஊஷர பூமியில் ஜலப்பிரமம் உண்டாயின், ஆண்டு ஜலத்தினால் அக்கினி சாந்தமாதல் வேண்டும். பஞ்சின்பேரில் வைக்கப்பட்ட குன்றிமணிக்கொத்தில் அக்கினிப்பிரம முண்டாயின் ஆண்டுப் பஞ்சினை எரித்தல் வேண்டும். தோஷத்தோடு கூடிய காரணத்தால் உற்பத்தியாகிய பதார்த்தத்தின் உணர்ச்சி அந்நியருக்குத் தோற்றாது. எவனுடைய தோஷத்தினால் உற்பத்தி

யாயினதோ அவனுக்கே தோற்றுமென்று கூறின், தோஷத்தின் காரியமாகிய ஜலஅக்கினிகளால் ஈரமும் தாகமுமுண்டாகாவிடின், அவற்றைச் சத்தியமென்று கூறுதல் கேவலம் சிரிப்பிற்குக் காரணமாம். ஏனெனின் அவயவமோ ஸ்தானநீரோத முதலியவற்றிற்கு ஏதுவன்று. அவயவியினால் ஒருகாரியமும் உண்டாகிதில்லை. இங்ஙனம் பதார்த்தத்தினைச் சத்தென்று கூறுதலைக்கேட்டுப் புத்தி மான்களுக்கு நகையுண்டாகின்றது. ஆதலால் சத்கியாதிவாதியின் வார்த்தை சம்பவியாததோடு, இப்பகூடம் முற்றும் யுத்தியில்லாததாம். இதனாற்றான் விசாரசாகரத்தில் சத்கியாதி இல்லை. எந்தப் பகூத்திற்கு ஒருவாறு பொருத்தமிருக்க, மீண்டும் தர்க்கமுதலிய பலத்தால் கண்டனமுண்டாகின்றதோ அந்தப்பகூடம் எழுதப்பட வேண்டும். சத்கியாதி வாதத்தின் யுத்தி (பொருத்தம்) சம்பவிக் கிறதில்லையாகலின் இந்நூலிலும் எழுதத்தக்கதன்று. என்றாலும் முற்றும் எழுதாவிடின், இதனைப் படிக்கின்றவர்களுக்கு நூலாசிரியருக்குச் சத்கியாதி வாதத்தின் ஞானம் இருந்திராது என்னும் பிரமம் உண்டாய்விடும். அந்தப் பிரமத்தை நிவர்த்தித்தற்பொருட்டு ஈண்டு எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

கசுசு—கசுஅ. மூவகை அசத்கியாதியின் கிரமம்.

கசுசு. சூனியவாதியின் கிரமமாக அசத்கியாதி வர்த்தத்தின் கண்டனம்.

அங்ஙனமே அசத்கியாதி வாதமும் முற்றும் யுத்தி அதுபவ சூரியமாம். நிராகரண மின்றியும் அது எவனுடைய புத்தியிலும் ஆருடமாகா (ஏறு) தாகலின் நிராகரிக்கத்தக்கதன்று. என்றாலும் அசத்கியாதிவாதி வேதமார்க்கத்திற்கு விரோதியாதல் பிரசித்தமாம். சூத்திரங்களாலும் அவரது மதத்தின் கண்டனம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது; ஆதலால் கண்டிக்கத்தக்கதாம். அசத்கியாதிவாதி இருவர்:—ஒருவரோ சூரியவாதியாகிய நாஸ்திகர்; அசத்கியாதியை அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். அவர்மதத்திலோ சகல பதார்த்தங்களும் அசத்து வடிவமாம். ஆதலால் சத்தியில் இரஜதமும் அசத்தாம். சூரிய வாதியின் மதத்திலோ அசத்தாகிய அதிஷ்டானத்தில் இரஜதம் அசத்தாம். ஆதலால் பிரமம் நிரதிஷ்டானமாம். அங்ஙனமே ஞானாஞானமும் அசத்தாம். இம்மதத்தின் கண்டனம் சாரீரகத்தினது இரண்டாவது அத்தியாயத்தின் தர்க்க பாதத்தில் விஸ்தா

மாகச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது; அதுபல விருத்தமுமாம். ஏனெனின் சூரியவாதத்தில் எல்லா இடங்களிலும் சூரியமிருக்கின்றதாகலின், எதன் வியவகாரமும் பிரசித்தமாக உண்டாகலாகாது. சூரியத்தினால் வியவகார முண்டாகுமாயின், ஜலத்தின் பிரயோஜனம் அக்கினியினாலும் அக்கினியின் பிரயோஜனம் ஜலத்தினாலும் உண்டாதல் வேண்டும். அக்கினியும் ஜலமுமோ சுத்தியமாகவாவது மித்தையாகவாவது ஒரிடத்து மில்லை. கேவலம் சூரிய நத்துவ மிருக்கின்றது. அது முழுவதும் அகரசமாம். அதனிடத்து ஓர் விசேஷமுமில்லை. சூரியத்தில் விசேஷம் அங்கீகரிக்கின் சூரிய வாதிக்கு ஆனி உண்டாகும்; அவ்விசேஷமே சூரியத்திற்குப் பின்னமாயிருத்தலின். அன்றியும் சூரியத்தில் விசேஷமிருக்கின்றது. எதற்கு விலக்ஷணத்தன்மை கூறுகின்றனரோ; அதனால் வியவகாரபேத முண்டாகின்றது. அவ்விசேஷமும், வியவகாரமும், அவ்வளவே வியவகாரத்தின் கார்த்தாவும் பரமார்த்தமாகச் சூரியமாம். அதனால் சூரியத்தன்மைக்கு ஆனியில்லை என்று கூறின், அதனும் பொருந்தாது. ஏனெனின் சூரியத்தில் விசேஷ மிருக்கின்றதென்னும் இவ்வார்த்தையும் விருத்தமாம். விசேஷமுடைய தெனக் கூறின், சூரியத்தன்மைக்கு ஆனி உண்டாகின்றது. சூரியமெனக் கூறின் விசேஷ முடையதின் ஆனியினால் வியவகாரபேதம் சம்பவிக்கிறதில்லை. இவ்வாற்றால் சூரியவாதம் சம்பவியாது.

கசுநு. ஓர் தாந்திரிகரது கிரமமாக
அசத்தகியாதி வாதம்.

ஓர் தாந்திரிக அசத்தகியாதிவாதி உளன். அவன் மதத்தில் சுத்தி முதலிய வியவகாரத்தின் பதார்த்தங்களோ அசத்ததன்று. ஆனால் பிரம ஞானத்தின் விஷயமாகிய எந்த அநிர்வசநீய ரஜத முதலியன சித்தாந்தத்தில் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ அவை அசத்தாம். ஆதலால் வியாவகாரிக ரஜத முதலியன தனது தோத்திலிருக்கின்றன. அவற்றிற்குச் சுத்தியில் சம்பந்தமில்லை. அப்பதாக்கியாதி வாதியினைப்போல சுத்தியில் ரஜதத்தன்மையின் உணர்ச்சி உண்டாகிறதில்லை, அநிர்வசநீய ரஜதம் உற்பத்தியாகிறதில்லை. அக்கியாதி வாதியினைப்போல இரண்டு ஞானமுண்டாகிறதில்லை. சூரியவாதியினைப்போல சுத்தி அசத்ததன்று; ஞானமும் அசத்ததன்று. ஆனால் சுத்தி ஞானம் ஞானா சத்தாம்.

பிரகாசம்.] கசுகா. நியாய-கிரம-அசத்-வாதம். ௩௬௫

தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரத்திற்குச் சுத்தியினோடு சம்பந்தமுண்டாயின், அப்போது சுத்தியின் ஞானமுண்டாகிறதில்லை. ஆனால் சுத்திதேசத்தில் அசத்திரஜதத்தின் பிரதிதி உண்டாகின்றது. அந்நியதாக்கியாதி வாதத்தில் சுத்தி தேசத்தில் இரஜதம் அசத்தாம். கார்த்தையின் கரத்திலும் அங்ஙனமே கடையிலும் சுத்திய ரஜதம் இரண்டு மதங்களிலுமிருக்கிறது. அங்ஙனமாயினும் அந்நியதாக்கியாதி வாதத்திலோ தேசாந்தரத்துள்ள சுத்திய ரஜதத்திலிருக்கும் ரஜதத்தன்மையின் ஞானம் சுத்தியில் உண்டாகின்றது. அசத்தியாதி வாதத்தில் தேசாந்தரத்தில் இரஜதமோ இருக்கின்றது. அதன் தர்மமாகிய ரஜதத்தன்மையின் ஞானம் சுத்தியினிடத்து உண்டாகிறதில்லை. ஆனால் அசத்தைக் கோசரிக்கும் இரஜத ஞானமிருக்கின்றது. சுத்தியினோடு தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரத்தின் சம்பந்தத்தால் இரஜதப் பிரமமுண்டாகின்றது. அதன் விஷயம் சுத்தியன்று. இரஜதப் பிரமத்தின் விஷயம் சுத்தி ஆகுமாயின், 'இது சுத்தி' என்னும் ஞானம் உண்டாதல் வேண்டும். சுத்தித்தன்மை வடிவ விசேஷ தர்மத்தின் தோஷ பலத்தால் பானமுண்டாகாவிடின், சாமாநிய அம்சத்தின் "இது" வெனும் இவ்வளவே ஞான முண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் பிரமத்தின் விஷயம் சுத்தியன்று. அங்ஙனமே பிரமத்தின் விஷயம் இரஜதமுமன்று. ஏனெனின் முன் உள்ள இடத்திலோ இரஜதமில்லை; வேறிடத்தில் இரஜதமிருக்கின்றது. அதனோடு நேத்திரத்தின் சம்பந்தமில்லை. இவ்வாற்றால் இரஜதப் பிரமத்தின் விஷயம் ஒன்றுமில்லை. சுத்திஞானத்திற்குப் பிற்காலத்தில் "ஈண்டுக் காலத்திரயத்திலும் இரஜத மில்லை" என்னும் உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. ஆதலால் இரஜதப் பிரமம் நிர்விஷயமாயிருத்தலின் அசத்த்கோசாமெனப்படுகின்றது. அசத்த்கோசர ஞானத்தினையே அசத்த்கியந்தியென்பர்.

கசுகா. நியாயவாசஸ்பதிகாரர் கிரமப்படி

அசத்த்கியாதி வாதம்.

ஒருவர் அசத்த்கியாதியை இவ்வாறு கூறுகின்றார்:—சுத்தியினோடு நேத்திரத்தின் சம்பந்தத்தால் இரஜதப் பிரமமுண்டாகின்றது. ஆதலால் இரஜதப் பிரமத்தின் விஷயம் சுத்தியாம். ஆனால் சுத்தியில் சுத்தித்தன்மையும் சுத்தியின் சமவாயமுமாகிய இரண்டும் தோஷத்தினால் தோற்றுக்கிறதில்லை. ஆனால் சுத்தியில் இரஜதத்தன்மையின் சமவாயம் தோற்றுக்கின்றது. இரஜதத்தன்மையின் சமவாயம்

சுத்தியில் இல்லை; ஆகலின் அசத்தியாதியாம். இரஜதத்தன்மைப் பிரதியோகியினது சுத்தி அநுயோகிணையுடைய சமவாயம் அசத்தியாதியாகிய அநாவது உணர்ச்சி அசத்தியாதி எனப்படுகின்றது. அதன்கியாதி அதாவது உணர்ச்சி அசத்தியாதி எனப்படுகின்றது. இரஜதத்தன்மைப் பிரதியோகி சமவாயம் இரஜதத்தில் இரஜதத்தன்மைக்குப் பிரசித்தமாம். சுத்தி அநுயோகிக சமவாயம் சுத்தியில் சுத்தித்தன்மைக்குப் பிரசித்தமாம். ஆனால் இரஜதத்தன்மைக்குப் பிரதியோகியினை யுடைய சமவாயம் இரஜத அநுயோகியிணையுடையதாதல் பிரசித்தம்; சுத்தியினை அநுயோகியாக யுடையதன்று. சுத்தியினை அநுயோகியாகவுடைய சமவாயம் பிரசித்தமோ அது சுத்தித்தன்மைப் பிரதியோகியினை யுடையதாம். இரஜதத்தன்மைப் பிரதியோகியிணையுடையதன்று. இவ்வாற்றால் இரஜதத்தன்மைப் பிரதியோகியிணையுடையதாதல் சுத்தி அநுயோகியிணையுடையதுமாகிய சமவாயம் அப்பிரசித்தமாயிருக்கலின் அசத்தாம். அதன் பிரதிதியை அசத்தியாதியென அசத்தியாதன் அநுயோகி அதாவது தர்மி யாகின்றதோ, அது அநுயோகிகமெனப்படுகின்றது. இரஜதத்தன்மை எதன் பிரதியோகியாகின்றதோ, அது இரஜதத்தன்மைப் பிரதியோகிகமெனப்படுகின்றது. தாற்பரியம் இதுவாம்:—கேவல சமவாயம் பிரசித்தம். இரஜதத்தன்மைப் பிரதியோகிக சமவாயமும் இரஜதத்தாற் பிரசித்தம். சுத்தி அநுயோகிக சமவாயமும் சுத்தி தர்மங்களும் சுத்தியிற் பிரசித்தமாம். பிரசித்த சமவாயத்தில் சமவாயத்தன்மைத் தர்மமிருக்கின்றது. இரஜதத்தன்மைப் பிரதியோகித்தன்மையும் சமவாயத்திற் பிரசித்தமாம். அங்ஙனமே சுத்தி அநுயோகிகத்தன்மையும் சமவாயத்திற் பிரசித்தமாம். ஆனால் இரஜதத்தன்மைப் பிரதியோகிகத்தன்மையும் சுத்தி அநுயோகிகத்தன்மையுமாகிய இரண்டு தர்மங்களுமொருபுறத்துச் சமவாயத்தில் அப்பிரசித்தமாயிருத்தலின், சுத்தி அநுயோகிகத்தன்மை விசிஷ்ட இரஜதத்தன்மைப் பிரதியோகிகத்தன்மை விசிஷ்ட சமவாயம் அப்பிரசித்தமாயிருத்தலின் அசத்தாம். அதன்கியாதி அசத்தியாதி எனப்படுகின்றது. இது நியாயவாசஸ்திவாரமதம். இவ்வாறு அகிஷ்டானத்தை அங்கீகரித்து, அசத்தியாதியை ஓதவகையாகக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஒன்றோ சுத்தி அகிஷ்டானத்தில் அசத்தாகிய இரஜதத்தின் பிரதிதி வடிவம்; மற்றொன்று சுத்தியில் அசத்தாகிய இரஜதத்தன்மைச் சமவாயத்தின் பிரதிதிவடிவமாம்.

பிரகாசம்.] கசஅ. ஆந்-அங்-ஆத்-அபிப்பிராயம், நகூ எ

கசஎ. இருவகை அசத்தியாதிவாதத்தின்
கண்டனம்.

அவ்விரண்டும் அசங்கதமாம். ஏனெனின் அசத்தியாதியை அங்கீகரிப்பவன் எவனோ அவனை இது கேட்குதாம்:—அசத்தியாதி என்னும் வாக்கியத்தில் பாதிக்கப்படாததின் விலகூணமென்பது அசத்தத்தின் பொருளா? அல்லது அசத்தெனும் சொற்பொருள் சொருபமின்மையா? அசத்தென்பதின் பொருள் சொருபமின்மையென்பதாமெனின், “வாயில் எனக்கு நாவில்லை” என்னும் வாக்கியம்போல அசத்தியாதி வாதத்தின் அங்கீகாரம் நாணமின்றியதாம். ஏனெனின் சத்தாஸ்பூர்த்தியின்றியதனைச் சொருபமின்றிய தென்பர். ஆதலால் சத்தாஸ்பூர்த்தி சூரியமும் தோற்றுகின்ற தென்னும் அசத்தியாதிவாதம் சொல்லியபடி சித்தமாகின்றது. சத்தாஸ்பூர்த்தி சூரியத்தின் பிரதீதியைக் கூறுதல் விருத்தமாம். ஆதலால் பாதிக்கப்படாததின் விலகூணம் அசத்தென்னும் சொற்பொருளாமெனின், பாதிக்கப்படாததின் விலகூணம் பாதிக்கப்படுவதாகின்றது. பாதிக்கப்படுவதற்குரியதனைப் பாந்தியமென்பர். இவ்வாற்றால் பாதத்திற்கு உரியதின் பிரதீதி அசத்தியாதியெனப்படுகின்றதென்பது சித்தமாயிற்று. அதுவே சித்தாந்தியின் மதமாம். ஏனெனின் அநிர்வசநீயக்கியாதி சித்தாந்தத்தில் உண்டு. பாதயோக்கியமே அநிர்வசநீயமாகின்றது. இவ்வாற்றால் சித்தாந்தத்திற்கு விலகூணமாக அசத்தியாதிவாதம் உளதென்று கூறுதல் சம்பவியாது.

கசஅ-கருச. ஆத்மக்யாதியின்

கிரமும் கண்டனமும்.

கசஅ. ஆந்தரபதார்த்தங்களை அங்கீகரிக்கும்

ஆத்மக்யாதிவாதியின் அபிப்பிராயம்.

அங்ஙனமே ஆத்மக்யாதி வாதமும் அசங்கதமாம். ஏனெனின் விஞ்ஞானவாதியின் மதத்தில் ஆத்மக்யாதி யுளது. கூணிக விஞ்ஞானத்தினை விஞ்ஞானவாதி ஆத்மா வென்பர். அவர் மதத்தில் பாகியரஜதமில்லை. ஆனால் ஆந்தரவிஞ்ஞான வடிவ ஆத்மாவிருக்கின்றது. அதன் தர்மம் இரஜதமாம். தோஷபலந்தால் வெளியிற் றோற்றுக்கின்றது. சூரியவாதியின் மதமின்றி ஆந்தரபதார்த்தத்தின்சத்தையில் சுகதருடையசிஷ்யர்கள் எவருக்கும்

௩௬௮ விருத்திபேத-கியாதி-நிருபணமும் [ஏழாவது]

விவாத மில்லை. புறப்பதார்த்தத்தினையோ ஒருவர் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர்; ஒருவர் அங்கீகரிக்கவில்லை. ஆதலால் புறப்பதார்த்தின் சத்தையிலோ அவர்களுக்கு விவாதமுண்டு. சூரியவாதியின் ஓர் நாஸ்திகனும் ஆந்தர (உள்) விஞ்ஞானத்தின் நிஷேதத்தினைச் செய்கிறதில்லை. ஆதலால் உள் இரஜதத்தின் விஞ்ஞான வடிவ ஆத்ம அதிஷ்டானம். அதன் தர்மமாகிய இரஜதம் உள்ளிருப்பதாம். தோஷவலியால் புறத்ததுபோலத் தோற்றுக்கின்றது. ஞானத்தினால் இரஜதத்தின் பாதம் சொருபமாக உண்டாகிறதில்லை. ஆனால் இரஜதத்தினது புறத்திருத்தற்றன்மையின் பாத முண்டாகின்றது. அந்நிவசநீயக்கியாதி வாதத்தில் இரஜத தர்மியின் பாதமும், இது வெணுர் தன்மை வடிவ பாகிய விருத்தியின் பாதமும் அங்கீகரிக்கப்படுகின்றன. ஆத்மக்யாதி மதத்தில் இரஜதத்தின் பாதமோ அங்கீகரிக்கப்படுகிறதில்லை. ஏனெனின் சூரியவாதிக்கு வேறான சகல சௌகதர்கள் (சுகதர்வழி வந்தோர்) மதத்திலும் பதார்த்தங்களின் ஆந்தர சத்தையில் விவாதமில்லை. ஆதலால் சொருபமாக இரஜதத்தின் பாதம் அங்கீகரிக்கப்படுகிறதில்லை. கேவலம் பாகியத் தன்மை வடிவ இதந்தையின் பாதம் அங்கீகரிக்கப்படுகின்றது. ஆதலால் அந்நிவசநீய வாதம் அங்கீகரிக்கின், தர்ம தர்மிகளின் பாதம் கற்பித்தல் கௌரவமாம். ஆத்மக்யாதியை அங்கீகரிக்கின் தர்மியின் பாதமின்றி இதந்தைவடிவ தர்ம மாத்திரத்தின் பாதம் கற்பித்தலில் இலாகவமாம். இது ஆத்மக்யாதி வாதியின் அபிப்பிராயம். இம்மதத்தில் இரஜதம் ஆந்தர சத்தியமாம். அது வெளி தேசத்தில் தோற்றுதல் பிரமமாம். ஆதலால் இரஜத ஞானத்தில் இரஜதகோசரத்தன்மை அம்சம் பிரமமன்று. ஆனால் இரஜதத்தின் பாகியதேசத் திருக்குந்தன்மை யுணர்ச்சி அம்சத்தில் பிரமம் உண்டு.

கசக. ஆந்தர பதார்த்தத்தை அங்கீகரிக்கும்

ஆத்மக்யாதி வாதியினது மதத்தின்

கண்டனம்.

இம்மதமும் நலமுடையதன்று:— இரஜதம் உள்ளிருப்பதா மென்னும் அநுபவம் ஒருவருக்கும் உண்டாகிறதில்லை. பிரம ஸ்தலத்திலேனும் யதார்த்த ஸ்தலத்திலேனும் இரஜத முதலியவற்றின் ஆந்தரத்தன்மை எப்பிரமாணத்தாலும் பெறப்படுவதில்லை. சு.க

பிரகாசம்.] கரு0. செள. இர-பேத-ஆத்-அநு- நகூக

முதலியன ஆந்தரமும், இரஜதமுதலியன பாகியமுமா மென்னும் அதுபவம் எல்லோருக்கு முண்டாகின்றது. இரஜதத்தை ஆந்தர மெனக்கொள்ளின் அதுபவத்திற்கு விரோதமாம். ஆந்தரத்தன் மையைச் சாதிக்கும் பிரமாண யுத்திகளுமில்லை. ஆதலால் ஆந்தர இரஜதத்திற்குப் பாகியப் பிரதீதியை அங்கீகரித்தல் அசங்கத மாம்.

கரு0. செளகதர்களது இரண்டு பேதங்களில்
பாகிய பதார்த்தவாதிகளது ஆத்மக்கி
யாதியின் அநுவாதம்.

சௌகதர்களில் இரண்டு பேதமுண்டு:— ஒன்றோ விஞ்ஞான வாதம்; மற்றையது பாகியவாதம். பாகியவாதத்திலும் இரண்டுபேத முண்டு. ஒன்றோ பாகிய பதார்த்தம் அதுமேயமாம்; பிரத்தியக்ஷ மன்று; ஞானத்தின் பிரத்தியக்ஷமுண்டாகின்றது; ஞானத்தினால் ஞேயத்தின் அதுமிதி உண்டாகின்றது; இவ்வாற்றால் பாகியபதார்த்தங்களுக்குப் பரோக்ஷவாத மிருக்கின்றது. பாகிய பதார்த்தமும் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தின் விஷயமாம். இவ்வாற்றால் பாகிய பதார்த்தங்களுக்கு அபரோக்ஷ வாதமுண்டு; இவற்றில் விஞ்ஞானவாதியின் மதத்திலோ வியாவகாரிக இரஜதமும் பாகியமன்று. பாகிய பதார்த்தவாதியின் மதத்தில் யதார்த்த ஞானத்தின் விஷயமாகிய இரஜதமோ பாகியமாம். ஆதலால் முற்கூறிய அதுபவத்திற்கு விரோதமில்லை. பிரமஸ்தலத்தில் பாகிய இரஜதத்தை அங்கீகரித்தற்குப் பிரயோஜனமன்று. ஏனெனின் கடகமுதலியவற்றின் சித்தியோ அவ்விரஜதத்தால் உண்டாகிறதில்லை; கேவலம் பிரதீதிமாத் திரமாகின்றது. விஷயமின்றிப் பிரதீதி உண்டாகாதாகலின், பிரமப் பிரதீதிக்கு விஷயத்தோடு கூடியதன்மை சித்தித்தலே அவ்விரஜதத்தின் பயனாம். அதனை ஆந்தரமாகவே அங்கீகரிக்கினும், பிரமப் பிரதீதி விஷயத்தோடு கூடியதாய் விடுகின்றது. பாகியமெனக்கொண்டு பிரதீதிக்கு விஷயத்தோடுகூடியதன்மை, சித்திக்கச் செய்யின், அவர் மதத்தில் முற்கூறியபடி தர்ம தர்மிகளுக்குப் பாதம் அங்கீகரித்தலால் கௌரவமிருக்கின்றது. ஆந்தரரஜதத்திற்குத் தோஷபலத்தால் வெளிப் பிரதீதியை அங்கீகரிக்கின், கேவலம் இதந்தையின் பாதம் அங்கீகரித்தலால் இலாகவ முண்டாகின்றது. யதார்த்தஞானத்தின் விஷயமாகிய இரஜதம் முன்னிருக்குமிடக்

பிரகாசம்.] கடுக. பாகி பதா-அங்-ஆத்-மத-கண்ட- ௩௭௩

என்னும் உணர்ச்சி உண்டாதல்வேண்டும். “இது இரஜத்” மென்ட
தாச இரஜதத்தின் பாகிய உணர்ச்சி உண்டாகின்றது.

இரஜதம் ஆந்தரமாய்ப் பாகியதேசத்தில் இல்லாதிருக்கினும்,
தோஷமகாத்மியத்தால் ஆந்தர பதார்த்தத்தின் பிரதீதி பாகியத்
தில் உண்டாகின்றது. பாகியத்தன்மை வடிவ இதந்தை (இதுவெ
ணுந்தன்மை)சுத்தியிலிருக்கின்றது. தோஷத்தின் மகாத்மியத்தால்
சுத்தியின் இதந்தை இரஜதத்தில் தோற்றுகின்றது. எத்தோஷத்
தினால் ஆந்தர ரஜதம் உற்பத்தியாயிருக்கின்றதோ, அத்தோஷத்தி
னாலேயேஆந்தரத்தில் உற்பத்தியாகிய இரஜதத்தில் சுத்தியின் இதந்
தை உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. இரஜதத்திற்குப் பாகிய தேசத்தில்
உற்பத்தி அங்கீகரிக்கின், ‘பாகியதேசத்திற் சுத்திய ரஜதமோசம்
பவியாது; அநிர்வசநீயம் மதிக்கப்படும். அவ்வநிர்வசநீய வஸ்து
உலகத்தில் அப்பிரசித்தமாம். ஆதலால் அப்பிரசித்த கற்பனை
தோஷமாகும். ஆந்தரத்திலோ சுத்திய ரஜதம் உற்பத்தியாகின்
றது. ஆந்தரமாயிருத்தலின் அதன் கேடும் உபாதானமும் அசக்கி
யமாம். ஆதலால் சுத்தியமாயினும் கடகமுதலிய சித்தித்த வடிவப்
பயனின் அபாவம் சம்பவிக்கின்றது. ஆதலால் அநிர்வசநீய வஸ்து
வின் கற்பனை உண்டாகிறதில்லை. அநிர்வசநீயக் கியாதியினால்
ஆத்மக்கியாதியினும் இவ்விலாகவமிருக்கின்றதென்று இவ்வாறு
கூறின், அதுவும் அசங்கதமாம்:—சுத்தியின் இதந்தை ரஜதத்தில்
தோற்றுகின்றதென்று கூறுதலால் அந்நியதாக்கியாதியின் அங்
கீகார முண்டாகின்றது. இதந்தைத் தோற்றத்தில் அந்நியதா
க்கியாதி அங்கீகரிக்கின், சுத்தியில் இரஜதத்தன்மைத் தர்மியின்
பிரதீதியினையும் அந்நியதாக்கியாதியென்றே கொள்ளவேண்டும்.
ஆந்தரரஜதத்தின் உற்பத்தி அங்கீகரித்தல் நிஷ்பலமாம். எங்ஙனம்:
இரஜதபதார்த்தம்சுத்தியிலுல் வியவகிதமாயிருக்கின்றது; அதனது
எம்மத்தின் பிரதீதி சுத்தியிற் சம்பவியாதெனக் கூறின், உன்னு
டைய மதத்திலும் சுத்தியினால் வியவகித உள்ளிடத்தில் இரஜத
ருக்கின்றது. அதனிடத்துச் சுத்தியின் தர்மமாகிய இதந்தையின்
பிரதீதி சம்பவியாமை சமமாம்.

௧௦

ன்மைஅபரோகூத்தன்மைவடிவவிஷயத்தன்மையின்பேதம்அறு
மிதிஞானப் பிரத்தியகூ ஞானங்களின் பேதத்தால் உண்டாகின்
றது. இதனால் பரோகூத்தன்மைவடிவவிஷயத்தன்மையைச்சம்பா
திப்பது பிரத்தியகூ ஞானமன்று; ஆனால் அறுமிதிஞானமாம். அத
ற்கேது அறுமானப்பிரமாணமாம்” என்று கூறுவாராயின், இங்ங
னங் கூறுதலும் பொருந்தாது. ஏனெனின் இலௌகிகப் பிரத்திய
கூத்தின் விஷயத்தன்மையோ அறுமிதியின் விலகூணமாம். ஆனால்
“சுகந்த முடையது சந்தனம்” என்றல் முதலிய ஞானம் சுகந்தமுத
லிய அம்சத்தில் அலௌகிகமாம். ஆண்டுச் சுகந்தத்தின் ஞானம்
அறுமிதிக்குச் சமானமாம். எங்ஙனம் அறுமிதி ஞானத்தின் விஷய
த்தில் உயர்வுமுதலியன நிச்சயிக்கப்படாதன வாகின்றனவோ, அங்
ங்ஙனமே சுகந்தத்தின் உயர்வுமுதலியனவும் நிர்ணயிக்கப்படாதன
வாம். ஆதலால் அலௌகிகப் பிரத்தியகூத்தின் விஷயத்தன்மை
க்கு அறுமிதியின் விஷயத்தன்மையோடு பேதமில்லை. பிரமவடிவ
அலௌகிகப் பிரத்தியகூத்தின் விஷயத்தன்மை இரஜதாதிகளி
லிருக்கின்றது. அதற்கு அறுமிதியின் விஷயத்தன்மையோடு பேதம்
அறுபவசித்தமாம்; இதனானே இரஜதத்தின் அற்பத்தன்மை
முதலியவற்றின் சந்தேக முண்டாகிறதில்லை. என்றாலும், ஞான
லகூண சம்பந்த ஜந்திய அலௌகிகப் பிரத்தியகூப் பிரமையின்
விஷயத்தோடு பேதமில்லை. எங்ஙனம் அறுமிதியின் விஷயத்தில்
பிரகடத்தன்மையின்மை யிருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே அலௌ
கிகப் பிரத்தியகூப் பிரமையின் விஷயமாகிய கந்தத்தில் பிரகடத்
தன்மையின்மை இருக்கிறது. இதனால் ஞானலகூண சம்பந்தத்தி
னால் பர்வதத்தில் வந்தியின் பிரகாசம் அலௌகிகப் பிரத்தியகூத்
தனால் சம்பவிக்கின்றது. அறுமிதி ஞானத்தின்பொருட்டு அறுமா
னப்பிரமாணம் வியர்த்தமாகும். அறுமானப்பிரமாணம் முற்றறி
வுடையோர் வாக்கியங்களால் பெறப்பட்டதாம். ஆதலால் அறு
மானத்தின் பயனின்மையைச் சம்பாதிக்கும் அலௌகிகப் பிரத்
தியகூதம்பெறப்படாததாம்.

“விலகூணவிஷயத்தன்மையைச் சம்பாதிப்பது அறுமிதிஞான
மாம்; அதற்கு ஏதுவான அறுமானப் பிரமாணம் வியர்த்தமன்று
என்று இங்ஙனங் கூறி இருக்கின்றனர். இவ்வார்த்தையே அசங்
கதமாம். ஏனெனின் யாண்டு அறுமானப் பிரமாணத்தால் அறு
மிதி உண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சுகலஅலௌகிகப் பிரத்தியகூத்

தின் சாமக்கிரியும் இருக்கின்றது. எங்ஙனம் : பர்வதத்தில் வந்தியின் அதுமிதிக்குமுன் புகையைக் காணுதலாகிய வியாப்தி ஞானமோ அதுமிதியின் சாமக்கிரியாம். பர்வதத்தோடு நேத்திரத்தின் சம்பந்தமும் வந்தியின் ஸ்மிருதியுமாகிய இது அலௌகிகப் பிரத்தியக்ஷத்தின் சாமக்கிரியாம். இரண்டு ஞானத்திற்கு இரண்டு சாமக்கிரி இருக்குமாயின், பர்வதத்தில் வந்தியின் பிரத்தியக்ஷ வடிவஞானமே உண்டாகும்; அதுமிதிஞானம் உண்டாகாது. இதனால் அதுமானப்பிரமாணம் வியர்த்தமே ஆகின்றது. ஏனெனின் இது நியாயசாஸ்திரத்தின் நிச்சயிக்கப்பட்டுபொருளாம்:—யாண்டு ஒன்றைக்கோசரிக்கும் அதுமிதியின் சாமக்கிரிக்கும் பிறிதொன்றைக் கோசரிக்கும் பிரத்தியக்ஷத்தின் சாமக்கிரிக்கும் சமாவேசம் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அதுமிதி சாமக்கிரி பிரபலமாம். எங்ஙனம் : பர்வதத்தோடு நேத்திரத்தின் சையோகமோ பர்வதத்தினது பிரத்தியக்ஷத்தின் சாமக்கிரிக்கும், வந்தியின் அதுமிதியின் சாமக்கிரிக்கும் சமாவேசமுண்டாக வந்தியின் அதுமிதி உண்டாகின்றது. பர்வதத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞான முண்டாகிறதில்லை. யாண்டுத் தூமத்தோடும் வந்தியோடும் நேத்திரத்தின் சையோக முண்டாய்த் தூமத்தில் வந்தியினது வியாப்தியின் ஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு வந்தியினது அதுமிதியின் சாமக்கிரியிருக்கின்றது; வந்தியின் பிரத்தியக்ஷத்தின் சாமக்கிரியுமிருக்கின்றது. ஆதலால் சமானகோசர உபயஞானத்தின் சாமக்கிரியிருக்கின்றது. ஆண்டுப் பிரத்தியக்ஷ சாமக்கிரி பிரபலமாம். ஆதலால் வந்தியின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமே உண்டாகின்றது; வந்தியின் அதுமிதி உண்டாகிறதில்லை. புருஷனிதத்துப் “புருஷனோ, அன்றோ” வென்னும் சந்தேகமுண்டாய்ப் “புருஷத்தன்மை வியாப்பிய கைமுதலியவற்றையுடையது இது” என்னும் பிரத்தியக்ஷ வடிவ பராமரிச ஞானமும் புருஷனோடு நேத்திரத்தின் சையோகமு முண்டாயின், ஆண்டுப் பராமரிசமோ புருஷனது அதுமிதியின் சாமக்கிரியாம். புருஷனோடு நேத்திரத்தின் சையோகம் புருஷனது பிரத்தியக்ஷத்திற்குச் சாமக்கிரியாம். ஆண்டுப் புருஷனது பிரத்தியக்ஷ ஞானமே உண்டாகின்றது; புருஷனது அதுமிதி உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் ஒரு விஷயத்திற்கு இரண்டு ஞானங்களின் சாமக்கிரி இருக்குமாயின், அவற்றிற் பிரத்தியக்ஷ சாமக்கிரி பிரபலமாம். ஆதலால் வந்தியின் அதுமிதி சாமக்கிரி இருக்கினும், அலௌகிக சம்பந்தமா

கிய சாமக்கிரியினால் வந்தியின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமே உண்டாகும். இவ்வாற்றால் ஞானலக்ஷண அலௌகிக சம்பந்தத்தால் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தின் உற்பத்தி அங்கீகரிக்கின் அதுமானப்பிரமாணம் வியர்த்தமாம்.

“பின்ன விஷயங்களிருக்குமாயின் ஆண்டுப் பிரத்தியக்ஷ சாமக்கிரியினும் அதுமிதி சாமக்கிரி பிரபலமாம். சமான விஷயமிருக்குமாயின் ஆண்டு அதுமிதி சாமக்கிரியினும் பிரத்தியக்ஷ சாமக்கிரி பிரபலமாம். என்றாலும் சமானவிஷயமிருக்கவும் இலௌகிகப் பிரத்தியக்ஷத்தின் சாமக்கிரி அதுமிதி சாமக்கிரியினும் பிரபலமாம். அலௌகிகப் பிரத்தியக்ஷத்தின் சாமக்கிரியோ அதுமிதி சாமக்கிரியினும் முற்றும் வலியின்றியதாம். ஆதலால் பர்வதத்தின் வந்தியின் அதுமிதி சாமக்கிரியினால் அலௌகிகப் பிரத்தியக்ஷ சாமக்கிரிக்குப் பாதமிருத்தலால் அதுமானப்பிரமாணம் பயனின்றியதன்று.” என்றுரையாயிகர்கூறுவாராயின், இக்கூற்றும் நலமுடையதன்று. ஏனெனின் யாண்டுத் தாணுவில் “தாணுவோ? அன்றோ?” என்னும் சந்தேகமுண்டாய்ப் “புருஷத்தன்மை வியாப்பிய கரமுதலியவற்றையுடையது இது” என்னும் பிரம முண்டாய், “இவன் புருஷனே” என்னும் பிரமவடிவப் பிரத்தியக்ஷமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு ரையாயிக வசனத்தின்படி அதுமிதி உண்டாதல்வேண்டும்; பிரத்தியக்ஷ முண்டாகலாகாது. ஏனெனின் முற்கூறிய ஸ்தலத்தில் தாணுவில் புருஷத்தன்மையின் பிரத்தியக்ஷ மிருத்தலால் பிரமம் பிரத்தியக்ஷமாம். பிரமப்பிரத்தியக்ஷத்திற்கு உன்னுடைய மதத்தில் அலௌகிக சாமக்கிரியிருக்கின்றது. ஆதலால் அதுமிதி சாமக்கிரியினும் அலௌகிகப் பிரத்தியக்ஷத்தின் சாமக்கிரிக்கு வலியின்மை அங்கீகரிக்க, முற்கூறியவிடத்தில் அதுமிதி உண்டாதல் வேண்டும். முற்கூறியவிடத்தில் புருஷனது பிரமம் அதுமிதி வடிவமாக அங்கீகரிக்கின், பிற்காலத்தில் “புருஷனைச் சாக்ஷாத்கரிக்கின்றேனென்னும் அதுவியவசாயம் உண்டாதல்வேண்டும்; ஆதலால் இரண்டும் சமான விஷயமாயின், ஆண்டு லௌகிகப் பிரத்தியக்ஷ சாமக்கிரியைப்போல அலௌகிகப் பிரத்தியக்ஷ சாமக்கிரியும் பிரபலமாம்; அதுமிதி சாமக்கிரி தூர்ப்பலமாம். ஆதலால் ஞானலக்ஷண சம்பந்தத்தால் பிரத்தியக்ஷத்தின் உற்பத்தி அங்கீகரிக்கின், அதுமிதி ஞானத்தைப் பாதித்துப் பருவதமுதலியவற்றில் வந்தி முதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமே உண்டாகும்.

பிரகாசம்.] ககக. அநி-நியா-தோஷ-நிவிருத்தி. ௪௦௧

இதனால் அநுமானப்பிரமாணம் நிஷ்பலமாகும். இக்காரணத்தால் எவன் அநுமானப்பிரமாணத்தை அங்கீகரிக்கின்றானோ, அவன் மதத்தில் ஸ்மிருதி ஞானத்தோடு கூடிய இந்திரிய சையோகத்தினாலேனும், சம்ஸ்காரத்தோடு கூடிய இந்திரிய சையோகத்தினாலேனும் விபவகித வஸ்துவின் பிரத்தியக்ஷஞானம் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆதலால் சுத்தியின் இரஜதத்தன்மை வடிவால் தோற்றுதலாகிய அந்நியதாக்கியாதி சம்பவியாது.

ககக. அநிர்வசநீய வாதத்தில் நியாயவாதி
கூறிய தோஷத்தின் நிவிருத்தி.

“அநிர்வசநீயக்கியாதியின் மதத்தில் விஷயத்திற்கும் காரணத்தன்மை தோஷத்தில் அங்கீகரித் திருக்கின்றனர். அந்நியதாக்கியாதி வாதத்தில் ஞானத்திற்குக் காரணத்தன்மை அங்கீகரித் திருக்கின்றனர்; விஷயத்திற் கில்லை. ஆதலால் அந்நியதாக்கியாதி வாதத்தில் இலாகவமுண்டு. அநிர்வசநீயக்கியாதி வாதிக்கு அந்நியதாக்கியாதியும் அங்கீகரித்தல் உண்டாகின்றது. அந்நியதாக்கியாதி வாதிக்கு அநிர்வசநீயக்கியாதி அங்கீகரித்தல் உண்டாகிறதில்லை. இதனாலும் இலாகவ மிருக்கின்றது.” என்றிவ்வாறு அநிர்வசநீயக்கியாதிவாதத்தில் தோஷம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இங்ஙனம் கூறுவதும் அவிவேக காரணத்தினாலாம். ஏனெனின், அந்நியதாக்கியாதிவாதிக்குச்சுருதி ஸ்மிருதிகளின் ஆளுஞ் சால் சொப்பனத்திலோ அநிர்வசநீயக்கியாதியை அவசியம் அங்கீகரித்தல் வேண்டும். வேதத்திற்கூறிய அர்த்தத்திற்குப் புருஷபுத்தியினால் கற்பிக்கப்படும் புத்தி சமாதாயத்தால் வேறுதன்மையினைக் கற்பித்தல் ஆஸ்திகர்க்குரிய தன்று. சுத்தி இரஜதத்தின் தாதான்மியம் தோற்றுக்கின்றது. அங்ஙனமே இதுவெனும் பதார்த்தத்தில் இரஜதத்தன்மையின் சமவாயம் தோற்றுக்கின்றது. அங்ஙனமே இதுவெனும் பதார்த்தம் இரஜதம் என்பவற்றின் தாதான்மியம் தோற்றுக்கின்றது. இதுவெனும் பதார்த்தம் சுத்தியாம். சுத்தி இரஜதங்களின் தாதாத்மியம் வேறு இடங்களில் பிரசித்தமில்லை. ஆதலால் முன்னிருக்கு மிடத்தில் சுத்தி இரஜதத்தின் தாதான்மியம் அநிர்வசநீயமாக உற்பத்தியாகின்றது. அநிர்வசநீய தாதான்மியத்தின் உற்பத்தி அங்கீகரியாவிடின், அப்பிரசித்தத்தின் அபரோக்ஷப் பிரதிதி புண்டாகாது. தாதான்மியத்தின் அபரோக்ஷப் பிரதிதி

உண்டாகின்றது. நையாயிகர் ஆக்கிரகத்தால் சுத்தியில் இரஜ தத்தன்மையின் சமவாயமே தோற்றுக்கின்றது எனக்கூறின், அதற்கும் சமவாய சம்பந்தத்தால் இரஜதத்தன்மை தோற்றுக்கின்றது என்பது பொருளாம். சுத்தி இரஜதத்தின் தாதான்மியம் தோற்று கிறதில்லை என்று கூறின், சுத்தி ஞானத்திற்குப் பிற்காலத்தில் இது இரஜதமன்றென்னும் பாதமுண்டாகின்றது. அதன்பாத்தியம் (வா திக்கப்படுவது) இதுவெனும் பதார்த்தத்தில் இரஜதத்தின் தாதா ன்மியமாம். பிரமகாலத்தில் இதுவெனும் பதார்த்தத்தில் இரஜதத் தின் தாதான்மியம் தோற்றுவிடின் பாதம் நிர்விஷயமாகும். கேவல இரஜதத் தன்மையின் சமவாயமே சுத்தியில் தோற்றுமாயின், “ஈண்டு இரஜதத்தன்மை இல்லை” யென்னும் பாதமுண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் சுத்தியில் இரஜதத்தின் தாதான்மியம் தோற் றுகின்றது. அந்தச் சுத்திரஜதத்தின் தாதான்மியம் இரண்டை யும் அபேகித்ததாம்; ஓரிடத்தும் பிரசித்தமில்லை. ஆதலால் அநிர் வசரீய தாதாத்தியத்தின் உற்பத்தி அந்நியதாக்கியாதி வாதத்தில் ஆவசியகமாம். கேவலம் அந்நியதாக்கியாதியினால் நிர்வாக முண் டாகிறதில்லை.

அநிர்வசரீயக்கியாதிவாதிக்கு அந்நியதாக்கியாதி அங்கீகரி க்க வேண்டியதாகின்றது; அத்வைதக் கிரந்தகாரர்களும் அங்கீகரி த்திருக்கின்றனர் என்று கூறுதலும் அத்வைத நூல்களின் அபிப் பிராயத்தை அறியாததினாலாம். ஏனெனின் அத்வைத வாதத்தில் ஓரிடத்தும் அந்நியதாக்கியாதி யில்லை; முழுவதும் அநிர்வசரீயக் கியாதியாம். வெருவாய்ச் சொல்லுவதினென்? யாண்டுப் பிரமாண் ஞானத்தைக் கூறுகின்றனரோ, ஆண்டும் அத்வைத சித்தாந்தத் தில் விஷயமும் ஞானமும் அநிர்வசரீயமாம். சிவ ஸ்தானங்களில் அந்நியதாக்கியாதி எழுதி இருப்பதற்கு இது தாற்பரியமாம்:— யாண்டு அதிஷ்டான ஆரோப்பியங்களுக்குச் சம்பந்தமுண்டாய்ப் பரோகூதப் பிரமமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அந்நியதாக்கியாதியும் சம்பவிக்கின்றது; ஆனால் முழுவதும் அந்நியதாக்கியாதியாகாது. யாண்டு ஆரோப்பியம் வியவகிதமாய் அபரோகூதப் பிரமம் உண் டாகின்றதோ, ஆண்டு அநிர்வசரீயக்கியாதி ஆவசியகமாம். ஆத லால் ஆவசியகமாய் அநிர்வசரீயக்கியாதியினையே முழுவதும் அங்கீ கரித்தல் வேண்டும். இவ்வாற்றால் அந்நியதாக்கியாதியைக் கூறுதல் சம்பவாபிப்பிராயத்தினாலாம்; அங்கீகரிக்கப்படுந் தன்மை அபிப்

பிரகாசம்.] கனக. அநி-நியா-தோஷ-நிவிருத்தி. ௪௦௩

பிராயத்தினாலன்று. யாண்டு ஆத்மசத்தையும் அநாத்மாவில் அந்நியதாக்கியாதியாகச் சொல்லப்பட்டதோ, ஆண்டும் ஆத்மசத்தையின் அநிர்வசநீய சம்பந்தம் உற்பத்தியாகின்றது. இவ்வாற்றால் யாண்டு அநிர்வசநீய சம்பந்தியின் உற்பத்தி சம்பவிக்கவில்லையோ, ஆண்டு அநிர்வசநீய சம்பந்தத்தின் அங்கீகாரமாம். அங்ஙனமே பரோக்ஷப் பிரமம் உண்டாயின், ஆண்டும் அநிர்வசநீயவிஷயத்தின் உற்பத்திபரஹ்மவந்தியாபரணத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் பரோக்ஷப் பிரமம் உண்டாகுமிடத்து அந்நியதாக்கியாதியை அங்கீகரிக்கின்றது தோஷமில்லை. இதனாற்றான் சரள (ஒழுங்கான) புத்தியினால் பரோக்ஷப் பிரமம் அந்நியதாக்கியாதி வடிவமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

“அதுவே இவ்விஜதம்” என்று இவ்வாறு சுத்தியினிடத்து இரஜதத்தின் பிரத்தியபிஞ்ஞைப் பிரமம் உண்டாயின், ஆண்டு அநிர்வசநீய ரஜதத்தின் உற்பத்தி முன்னுள்ள இடத்தில் அங்கீகரிக்கின், அடுத்துள்ள இரஜதத்திலோ அதுவெனுந் தன்மை சம்பவியாது. ஆதலால் தேசாந்தரத்திருக்கும் இரஜதத்துள்ள இரஜதத்தன்மையின் பிரதீதியும், அதுவெனுந் தன்மையின் பிரதீதியும் சுத்தி பதார்த்தத்தில் உண்டாகின்றன. அல்லது தாதான்மிய சம்பந்தத்தால் தேசாந்தரத்துள்ள இரஜதத்தின் பிரதீதி உண்டாகின்றது. ஆதலால் முற்கூறிய ஸ்தலத்தில் அந்நியதாக்கியாதி ஆவசியகமாம் என்றிவ்வாறு சொல்லுவாராயின், இங்ஙனம் கூறுதலும் அசங்கதமாம். ஏனெனின் முற்கூறிய பிரத்தியபிஞ்ஞையிலும் அநிர்வசநீய ரஜதமே விஷயமாம்; தேசாந்தரத்தில் உள்ள தன்று. ஏனெனின் பிரமாதாவோடு சம்பந்தமின்றி அபரோக்ஷ அவபாசம் சம்பவிக்கிறதில்லை. தேசாந்தரத்துள்ள இரஜதத்திற்குப் பிரமாதாவோடுள்ள சம்பந்தம் பாதிதமாம். ஆதலால் தேசாந்தரத்துள்ள இரஜதத்தின் பிரதீதியன்று. யாண்டு யதார்த்தப் பிரத்தியபிஞ்ஞை யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் அதுவெனுந் தன்மை அம்சத்தில் ஸ்மிருதி இருக்கின்றதென்பது சித்தாந்தமாம். ஆதலால் “அதுவே இவ்விஜத” மென்னும் பிரமவடிவ பிரத்தியபிஞ்ஞையும், அதுவெனுந் தன்மை யம்சத்தில் ஸ்மிருதியும், இது இரஜதமென்னும் இத்துணை அம்சத்தில் அநிர்வசநீயப் பிரத்தியக்ஷமுமிருக்கின்றன. ஆதலால் ஓரிடத்தும் அந்நியதாக்கியாதி ஆவசியகமன்று. யாண்டு அநிர்வசநீய விஷயத்தின் உற்பத்தி சம்பவிக்கவில்

லையோ, ஆண்டு அந்நிர்வசநீய சம்பந்தத்தின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: ஆத்மாநாத்மாக்களின் அந்நியோந்நியாத்தியாச முண்டாகுமிடத்து, அநாத்மாவில் ஆத்மாவும் ஆத்மாவின் தர்மமும் அந்நிர்வசநீயமாக உற்பத்தியாகின்றன என்று கூறுதல் சம்பவியாதது. ஆதலால் ஆத்மாவின் அந்நிர்வசநீய சம்பந்தமும், ஆத்ம தர்மங்களின் அந்நிர்வசநீய சம்பந்தமும் அநாத்மாவினிடத்து உற்பத்தியாகின்றன. இவ்வாற்றால் முழுவதும் அந்நிர்வசநீயக்கியாதியினால் நிர்வாகமாகின்றது. ஓரிடத்தும் அந்நியதாக்கியாதி அங்கீகரிக்கப்படுகிறதில்லை.

அந்நியதாக்கியாதி வாதியானவர் அந்நிர்வசநீயக்கியாதி வாதத்தில் இக்கொளரவம் சொல்லியிருக்கின்றார்:— தோஷம் அந்நிர்வசநீய ரஜத முதலியவற்றிற்கும், அவற்றின் ஞானத்திற்கும் காரணமாதலை அங்கீகரித்தலால், கேவல ஞானத்திற்குக் காரணமாதலை அங்கீகரித்தலில் இலாகவ மிருக்கின்றது. அந்நியதாக்கியாதி வாதத்தில் இரஜதமோ தேசாந்தரத்தில் பிரசித்தமாம். அதனது இரஜதத் தன்மைத் தர்மத்தின் ஞானம் சுத்தியில் உண்டாகின்றது. அல்லது தாதான்மிய சம்பந்தத்தால் இரஜதத்தின் ஞானம் சுத்தியில் உண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் கேவல ஞானமே தோஷ ஜந்நியமாம். அந்நிர்வசநீயக்கியாதி வாதத்தில் விஷயமும் ஞானமுமாகிய இரண்டினையும் தோஷ ஜந்நியமென்பர். ஆதலால் கொளரவ மிருக்கின்றது.

இங்ஙனம் கூறுதலும் அசங்கதமாம். ஏனெனின் இலாகவ பலத்தால் அநுபவசித்த பதார்த்தத்தின் லோபத்தைச் செய்யின், யதார்த்தஞானத்தின் விஷயமும் அங்கீகரிக்கப்படாது. விஞ்ஞான வாதத்தின்படி கேவல விஞ்ஞானமே அங்கீகரிக்கின், மிக்க இலாகவமாம். எங்ஙனம் அநுபவசித்த கடமுதலியவற்றை அங்கீகரித்து இலாகவத்துடனாகிய விஞ்ஞான வாதத்தின் நியாகமுளதாகின்றதோ, அங்ஙனமே அபரோகூஷப் பிரதிதியினால் சித்தித்த அந்நிர்வசநீய ரஜத முதலியவற்றை அங்கீகரித்து அந்நியதாக்கியாதி வாதமும் தள்ளத்தக்கதாகின்றது.

விசாரிக்குமிடத்துக் கொளரவமும் அந்நியதாக்கியாதி வாதத்திருக்கின்றது. ஏனெனின் தேசாந்தரத்துள்ள இரஜதத்தின் ஞானம் அங்கீகரிக்கின், அவர் மதத்தில் அங்கீகொளரவமுண்டு. இரஜத நேத்

பிரகாசம்.] ௧௬௧. அநி-நியா-தோஷ-நிவிருத்தி. ௪௦௫

நிரசையோகத்திற்கு இரஜத சாக்ஷாத்காரத்தில் காரணத்தன்மை நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. நிச்சயிக்கப்பட்ட அதன் தியாக முண்டாகும். இரஜத ஆலோகங்களின் சங்கத்தால் இரஜதத்தின் சாக்ஷாத்காரம் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அந்நியதாக்கியாதி வாதத்தில் சுத்தி ஆலோகங்களின் சையோகத்தால் இரஜதத்தின் பிரமம் சாக்ஷாத்காரமாகின்றது. அது நிர்ணயிக்கப்படாததாம். இதனால் நிர்ணயிக்கப்படாததின் அங்கீகார முண்டாகின்றது. அங்ஙனமே ஞான லக்ஷண சம்பந்தம் அப்பிரசித்தமாம். இதனால் அப்பிரசித்தத்தின் அங்கீகார முண்டாகின்றது. ஞான லக்ஷண சம்பந்தத்தினை அங்கீகரிக்கினும், எப்பதார்த்தத்தின் அலௌகிக சம்பந்தத்தால் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ அதன் பிரகடத்தன்மை உண்டாகிறதில்லை. இதனற்றான் “சுகந்த முடையது சந்தன” மென்பதாகச் சுகந்தத்தின் அலௌகிகப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகியும், “சுகந்தத்தைச் சாக்ஷாத்கரிக்கின்றே” நென்னும் அநுவியவசாய முண்டாகிறதில்லை. அலௌகிக சம்பந்த ஜந்ரிய இரஜதப் பிரமம் உண்டாக இரஜதத்தின் பிரகடத்தன்மை உண்டாகின்றது. இதனற்றான் பிரமத்திற்குப் பிற்காலத்தில் “இரஜதத்தைச் சாக்ஷாத்கரிக்கின்றே” நென்னும் அநுவியவசாய முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் ஞானலக்ஷண சம்பந்தஜந்ரிய யதார்த்த ஞானத்தில் பிரகடத் தன்மையை உண்டுபண்ணுந் தன்மையில்லை. பிரமஸ்தலத்தில் அலௌகிக ஞானத்திற்குப் பிரகடத்தன்மையை உண்டுபண்ணுந் தன்மையை அங்கீகரிக்கின், அதுவும் அப்பிரசித்த கற்பனையாம். இவ்வாறு அநேகவித அப்பிரசித்த கற்பனை அந்நியதாக்கியாதி வாதத்தி லிருப்பதால் இப்பக்ஷத்திலேயே கௌரவ முண்டு. தோஷத்திற்கு அநிர்வசநீய விஷயத்தை உண்டுபண்ணுந் தன்மையோ ஈருதி ஸ்மிருதிகளின் வலியால் சொப்பனத்திலுண்டு. அப்பிரசித்த கற்பனை யின்று. பிரஹ்மாநந்தரால் செய்யப்பட்ட அநிர்வசநீயவாதத்தில் அந்நியதாக்கியாதியின் கண்டநம் விசேஷமாகச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. அந்தக்கிரமம் கடினமா யிருத்தலின் பிரஹ்மவித்தியாபரணத்தின் எளியகிரமமாக அந்நியதாக்கியாதி வாதத்தின் நீக்கப்படுந்தன்மை சொல்லப்பட்டது. ஆதலால் அந்நியதாக்கியாதி அசங்கதமாம்.

ககஉ-கௌஅ. அக்கியாதி வாதத்தின்

கிரமமும் கண்டநமும்.

ககஉ. அக்கியாதி வாதியின் தாற்பரியம்.

அங்ஙனமே அக்கியாத்வாதமும் அசங்கதமாம். அக்கியாதி வாதம் பிரபாகரரதாம். இது அவரது அபிப்பிராயம்:—அந்நிய சாஸ்திரங்களில் யதார்த்த அயதார்த்தமென்னும் பேதத்தால் இரு வகை ஞானம் அங்கீகரிக்கப்பட்டு இருக்கின்றது. யதார்த்த ஞானத்தினால் பிரவிருத்தி நிவிருத்திகள் பயனுடையனவாம். அயதார்த்த ஞானத்தினால் பிரவிருத்தி நிவிருத்திகள் பயனில்லாதனவாம். இச்சகல சாஸ்திரங்களின் எழுத்தும் அசங்கதமாம். ஏனெனின் அயதார்த்த ஞானம் அப்பிரசித்தமாம். சகல ஞானங்களும் யதார்த்தமேயாம். அயதார்த்த ஞானமும் உளதாயின் புருஷனுக்கு ஞானமுண்டாகவே ஞானத்தன்மைச் சாமாநிய தர்மத்தைக் கண்டு, உற்பத்தியான ஞானத்தில் அயதார்த்தத்தின் சந்தேகமுண்டாப்ப் பிரவிருத்தி நிவிருத்திகளின் அபாவமுண்டாகும். ஏனெனின் ஞானத்தில் யதார்த்தத்தன்மை நிச்சயம் அயதார்த்தத்தன்மைச் சந்தேகம் என்பவற்றின் அபாவம் புருஷனது பிரவிருத்தி நிவிருத்திகளுக்கு ஏதுவாம். அயதார்த்தத்தன்மையின் சந்தேகம் உளதாயின் இரண்டும் சம்பவியா. அயதார்த்த ஞானத்தினை அங்கீகரியாவிடின், அப்போது உற்பத்தியாகிய ஞானத்தில் முற்கூறிய சந்தேகமுண்டாகாது. ஏனெனின் எந்த ஞானமாவது அயதார்த்தமாகுமாயின், அதன் ஞானத்தன்மைத்தர்மத்தினால் சஜாதியத்தன்மையினைத் தனது ஞானத்திற்கண்டு அயதார்த்தத்தன்மைச் சந்தேகமுண்டாகும். அவ்வயதார்த்த ஞானமோ இருப்பதில்லை. சகல ஞானங்களும் யதார்த்தமேயாம். ஆதலால் ஞானத்தில் அயதார்த்தத்தன்மைச் சந்தேக முண்டாகும்தில்லை. இவ்வாற்றால் பிரம ஞானம் அப்பிரசித்தமாம். யாண்டுச் சுத்தியில் இரஜத விருப்புடையோனுக்குப் பிரவிருத்தியும் பயத்திற்கேதுவாகிய இரஜ்ஜுவினின்றும் நிவிருத்தியும் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் இரஜதத்தினது பிரத்தியக்ஷ ஞானமும் சர்ப்பத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமுமில்லை. இரஜதத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமும் சர்ப்பத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமும் முற்கூறியவிடத்தி லிருக்குமாயின் யதார்த்தமோ சம்பவியாது; ஆதலால் அயதார்த்தமாம். அந்த அயதார்த்த ஞானம் பொய்யாம். ஆதலால் முற்கூறியவிடத்தில் இரஜத

பிரகாசம்.] ௧௬௨. அக்கியாதிவாதியின் தாற்பரியம். ௪௦௭

சர்ப்பங்களின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமில்லை. ஆனால் இரஜதத்தின் ஸ்மிருதி ஞானமும், சுத்தியின் இதுவெனும் வடிவத்தால் சாமாநிய ஞானமாகிய பிரத்தியக்ஷமும் மிருக்கின்றன. அங்ஙனமே முன் அதுபவிக்கப்பட்ட சர்ப்பத்தின் ஸ்மிருதி ஞானமும், சாமாநிய இதுவெனும் வடிவத்தால் இரஜ்ஜுவின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமும் மிருக்கின்றன. சுத்தியினோடும் அங்ஙனமே இரஜ்ஜுவினோடும் தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரத்தின் சம்பந்த முண்டாகின்றது. ஆதலால் சுத்தியின் விசேஷவடிவமும், அங்ஙனமே இரஜ்ஜுவின் விசேஷவடிவமும் விளங்குகிறதில்லை. ஆனால் சாமாநிய வடிவமாகிய இதந்தை விளங்குகின்றது. சுத்தியினோடு நேத்திரத்தின் சம்பந்த ஜந்ய ஞானம் உண்டாய், இரஜதத்தின் சம்ஸ்காரம் உற்புத்தமாய்ச் சுத்தியின் சாமாநிய ஞானத்திற்கு அடுத்தகணத்தில் இரஜதத்தின் ஸ்மிருதி உண்டாகின்றது. அங்ஙனமே இரஜ்ஜுவின் சாமாநிய ஞானத்திற்கு அடுத்தகணத்தில் சர்ப்பத்தின் ஸ்மிருதி உண்டாகின்றது. சகல ஸ்மிருதி ஞானங்களிலும் யதார்த்தங்களின் அதுவெனுந்தன்மையும் தோற்றுகின்றது. என்றாலும் தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரத்தின் சம்பந்தத்தால் சம்ஸ்காரம் உற்புத்தமாம். ஆண்டுத் தோஷத்தின் மகாத்மியத்தால் அதுவெனுந்தன்மை அம்சத்தின் பிரமோஷம் (லோபம்) உண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரமூஷ்ட அதுவெனுந் தன்மைகளின் ஸ்மிருதி உண்டாகின்றது. பிரமூஷ்டமென்பது லுப்தமாய் (மறைந்து) இருப்பதாம். அதுவெனுந் தன்மை எதற்கு உளதோ, அது பிரமூஷ்ட அதுவேந்தன்மையுடையதெனும்சேர்ல்லின் பொருளாம். இவ்வாற்றால் “இது இரஜதம், இது சர்ப்பம்” என்றல் முதலியஸ்தலங்களில் இரண்டு ஞானமுண்டு. ஆண்டுச்சுத்தி இரஜ்ஜுக்களின் சாமாநிய இதுவெனும் வடிவத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞானம் யதார்த்தமாம். இரஜதத்தின் அங்ஙனமே சர்ப்பத்தின் ஸ்மிருதி ஞானமும் யதார்த்தமாம். விசேஷமாகிய சுத்தி இரஜ்ஜுபாகங்களை விட்டுப் பிரத்தியக்ஷ ஞானமும், அதுவெனுந் தன்மைப் பாகமின்றிய ஸ்மிருதி ஞானமும் உண்டாயிருக்கின்றன. என்றாலும் ஒரு பாகத்தை விடுதலால் ஞானம் அயதார்த்தமாகிறதில்லை. ஆனால் அந்நிய வடிவத்தால் ஞானத்தினை அயதார்த்தமென்பர். ஆதலால் முற்கூறிய ஞானம் யதார்த்தமாய்; அயதார்த்தமன்று. இவ்வாற்றால் பிரமஞானம் அப்பிரசித்தமாம்.

கக௩. அக்கியாதிவாதி பிறராற் செய்யப்பட்ட

சங்கையை நிவர்த்தித்தல்.

வேறு சாஸ்திரகாரர் இவ்வாறு கூறுவர். எப்பதார்த்தத்தில் இஷ்டசாதனத் தன்மை (விரும்பப்பட்டதற்கு ஏதுவார்த்தன்மை) ஞானம் உண்டாகின்றதோ, அதனிடத்துப்பிரவிருத்தி யுண்டாகின்றது. எதனிடத்தில் அரிஷ்ட சாதனத்தன்மை ஞானம் (விரும்பப்பட்டாதற்கு ஏதுவார்த்தன்மையின் உணர்ச்சி) உண்டாகின்றதோ, அதனின்றும் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. அக்கியாதிவாதியின் மதத்தில் சுத்தியில் இஷ்ட சாதனத்தன்மை ஞானத்தைக்கூறின் பிரமத்தின் அங்கீகாரமுண்டாகும். ஆதலால் இஷ்ட சாதனத்தன்மை ஞானத்தின் அபாவத்தால் சுத்தியில் இரஜதவிருப்புடையோனுக்குப் பிரவிருத்தி உண்டாகலாகாது. அங்ஙனமே இரஜ்ஜுவில் அரிஷ்ட சாதனத்தன்மையில்லை. அதன் ஞானத்தை அங்கீகரிக்கின் பிரமத்தின் அங்கீகாரமுண்டாகும். ஆதலால் அரிஷ்ட சாதனத்தன்மை ஞானத்தின் அபாவத்தால் நிவிருத்தி உண்டாகலாகாது. ஆதலால் பிரமஞானம் ஆவசியகமாமெனக் கூறுகின்றனர். அதற்கு இவ்வாறு அக்கியாதிவாதி சமாதானம் செய்கின்றார்:—எந்தப்பதார்த்தத்தில் புருஷனது பிரவிருத்தி உண்டாகின்றதோ, அந்தப் பதார்த்தத்தின் சாமாநியவடிவமான பிரத்தியக்ஷ ஞானமும், இஷ்டபதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதியும், ஸ்மிருதியின் விஷயத்தினும் முன்னிடத்துள்ள பதார்த்தத்தின் பேத ஞானபாவமும், அங்ஙனமே ஸ்மிருதி ஞானத்திற்கு முன்னிருப்பதின் ஞானத்தினும் பேத ஞானமின்மையுமாகிய இத்துணைச் சாமக்கிரிகள் பிரவிருத்திக்கு ஏதுவாம். ஆதலால் பிரமஞான மின்றிப் பிரவிருத்தி சம்பவிக்கின்றது. விஷயத்திற்கும் ஞானத்திற்கும் உள்ள பேத ஞானமின்மையே பிரவிருத்தியில் ஏதுவாமெனக்கூறின், உதாசீன தசையில் பிரவிருத்தி உண்டாதல் வேண்டும். விஷயத்தின் சாமாநிய ஞானத்தோடு கூடிய இஷ்டத்தின் ஸ்மிருதியே பிரவிருத்திக்குக் காரணமெனக்கூறின், “தேசாந்தரத்திலுள்ள அவ்விரஜதம் கிஞ்சித்து இது” என்றிவ்வாறு தேசாந்தர சம்பந்தி வடிவமாக இரஜதத்தின் ஸ்மிருதி உண்டாய்ச் சுத்தியின் ஞானம் கிஞ்சித்தென்னும் வடிவான் உண்டாகுமாயின், ஆண்டும் இரஜத விருப்புடையோனுக்குப் பிரவிருத்தி உண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் இஷ்டபதார்த்தத்தோடு

விஷயத்தின் பேத ஞானம் இன்மையும் பிரவிருத்திக்கு ஏதுவாம். முற்கூறிய ஸ்தலத்தில் இஷ்டமாகிய இரஜதத்திற்குச் சுத்தியோடு பேத ஞான மிருக்கின்றது; அதன் அபாவமில்லை. ஆதலால் பிரவிருத்தி உண்டாகிதில்லை. இஷ்டபதார்த்தத்திற்கு முன்னிருப்பதனோடு பேதஞான மின்மையைப் பிரவிருத்தியின் சாமக்கிரியில் சேர்த்து, இரண்டு ஞானங்களுக்கும் பேத ஞான மின்மை இல்லையெனக்கூறின், இது இரஜதமென்பதாக இரண்டு ஞானமுண்டாய், இதுவெனும் பதார்த்தத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞானம் எனக்குண்டாயிருக்கின்றது, இரஜதத்தின் ஸ்மிருதிஞானமும் உண்டாயிருக்கின்றதென்பதாக இரண்டு ஞானங்களின் பேத ஞானமுண்டாகும், அல்லது இதுவெனும் பதார்த்தத்தின் ஞானமும் இரஜதபதார்த்தத்தின் ஞானமும் எனக்கொன்றற்கொன்று பின்னமாயுண்டாயிருக்கின்றன வென்பதாகப் பேத ஞான முண்டாகும். ஆண்டும் விஷயத்தின் பேதஞானமில்லை. இதனால் பிரவிருத்தி உண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் ஞானத்தின் பேதஞான மின்மையையும் பிரவிருத்தி சாமக்கிரியில் சொல்லுதல் வேண்டும். முற்கூறிய விடத்தில் முன்னிருப்பதின் சாமாநிய ஞானமும் இஷ்ட ரஜதத்தின் ஸ்மிருதியும் இருக்கின்றன. அங்ஙனமே முன்னிருப்பதனோடு இஷ்ட ரஜதத்தினது பேதஞானத்தின் அபாவமுமிருக்கின்றது. ஆனால் இரண்டு ஞானங்களின் பேதஞான மிருக்கின்றது; அதனபாவமில்லை. இவ்வாற்றால் இரண்டு வகைப் பேதஞானத்தோடு கூடிய இஷ்ட ஸ்மிருதியோடுள்ள முன்னிருப்பதின் சாமாநிய ஞானம் பிரவிருத்திக்கு ஏதுவாம். அந்த முன்னிருப்பதாகிய சுத்தியின் இதுவெனும் வடிவ சாமாநிய ஞானம் பதார்த்தமாம். ஆதலால் பிரமத்தின் அங்கீகாரம் நிஷ்பலமாம். யாண்டுச் சுத்தியில் இரஜதத்தின் பேத ஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு இரஜதவிருப்புடையோனுக்கும் பிரவிருத்தி உண்டாகிதில்லை. சுத்திஞானத்தில் இரஜத ஞானத்தின் பேதத்தைக் கொள்ளுதல் உண்டாகுமிடத்தும் பிரவிருத்தி உண்டாகிதில்லை. ஆதலால் பேதஞானம் பிரவிருத்தியின் பிரதிபந்தகமாம். பிரதிபந்தகத்தின் அபாவம் காரணமாகின்றது. ஆதலால் பேதஞானத்தின் அபாவத்தில் பிரவிருத்தியின் காரணத்தன்மையை அங்கீகரித்தலில் அப்பிரசித்த கற்பனையின்று. யாண்டு இரஜத தேசத்தினின்றும் பயகாரணத்தினால் ஓடுதல் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் சர்ப்பப் பிரம முண்டாகிதில்லை. ஆனால் துவே

ஷத்தைக் கோசரிக்கும் சர்ப்பத்தின் ஸ்மிருதியும், இரஜ்ஜுஷின் சாமாநிய ஞானமும், அங்ஙனமே ஞானத்திற்கும் அதன் விஷயத் திற்கும் உள்ள பேத ஞானமின்மையும் ஓட்டத்திற்குக் காரண மாம். ஓடுதலும் பிரவிருத்தி விசேஷமாம். ஆனால் அந்தப் பிரவிருத்தி விஷயத்தின் எதிர்முக மன்று; ஆனால் புறமுகப் பிரவிருத்தி யாம். புறமுகப் பிரவிருத்தியில் துவேஷ கோசரத்தின் ஸ்மிருதி ஏதுவாம். எதிர்முகப் பிரவிருத்தியில் இச்சையின் கோசரத்தினது ஸ்மிருதி ஏதுவாம். இவ்வாற்றால் பயத்தாற் றேன்றிய ஓடுதல் முத லிய கிரியையுண்டாயின், அதனைப் பிரவிருத்தி யென்க அல்லது நிவிருத்தியென்க. அதற்கு ஏது துவேஷ கோசர பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதியாம். யாண்டுச் சத்திஞானத்தினால் இரஜத விருப்புடையோனது பிரவிருத்தியின் அபாவ வடிவ நிவிருத்தி உண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அதற் கேதுவோ சத்திஞானமாம். அதுவும் பிரம மன்று. யாண்டுச் சத்திய ரஜதத்தில் இரஜத விருப்புடையோனுக்குப் பிரவிருத்தி உண்டாகின்றதோ, ஆண்டு இரஜதத்தன்மை விசிஷ்ட இரஜதத்தின் ஞானமே இரஜத விருப்புடையோனது பிரவிருத்திக்கு ஏதுவாம். முன்னிருப்பதாகிய சத்திய ரஜதத்தில் இரஜதத்தின் பேத ஞானபாவம் பிரவிருத்திக்கு ஏதுவன்று. ஆதலால் விசிஷ்டஞானத்தில் பிரவிருத்தியை உண்டுபண்ணுந் தன்மைக்கு முற்றும் லோபமில்லை. ஏனெனின் யாண்டுச் சத்திய ரஜத மிருக்கின்றதோ, ஆண்டு முன்னிருப்பதாகிய இரஜதத்தில் இரஜதத்தின் பேத ஞானபாவமே பிரவிருத்திக்கு ஏதுவெனக் கூறினச் சம்பவியாது. பிரதியோகி பிரசித்தமாயின் அதன் அபாவம் வியவகார கோசரமாகும். அப்பிரசித்தப் பிரதியோகியின் அபாவம் வியவகார யோக்கியமன்று. எங்ஙனம்: முயற்கோட்டினது அபாவத்தின் பிரதியோகி அப்பிரசித்தமாதலால், முயற்கோட்டின் அபாவமும் பொய்யாம். பொய்ப் பதார்த்தத்தினால் ஒரு வியவகாரமு முண்டாகிமதில்லை. கேவல சப்தப்பிரயோகமும் விகற்பவடிவ ஞானமுமோ பொய்ப் பதார்த்தத்திற்கு உண்டாகின்றது. பொய்ப் பதார்த்தத்தில் காரணத்தன்மை காரியத்தன்மை நித்தியத்தன்மை அநித்தியத்தன்மை முதலிய வியவகார முண்டாகிமதில்லை. ஆதலால் பிரசித்த பதார்த்தத்தின் அபாவமே வியவகார யோக்கியமாகின்றது. அப்பிரசித்தத்தின் அபாவம் எந்த வியவகாரத்திற்கும் யோக்கிய மன்று; அதனால் பொய்யாம். சத்திய ரஜதத்தில் இரஜதத்.

பிரகாசம்.] ௧௬௩. அக் பிற-சங்-நிவர்த்தித்தல். சுகக

தின் பேதமில்லை. ஆதலால் சத்திய ரஜதத்தில் இரஜதத்தின் பேத ஞானம் சம்பவியாது. பிரமஞானத்தை அங்கீகரிக்கின், சத்திய இரஜதத்தில் இரஜதத்தின் பேதஞானம் சம்பவிக்கும். அக்கியாதி வாதியின் மதத்தில் பிரமஞானம் அப்பிரசித்தமாம். ஆதலால் சத்திய ரஜதத்தில் இரஜதத்தின் பேதஞானம் சம்பவிக்கிறதில்லை. இவ்வாற்றால் சத்திய ரஜதத்தில் இரஜதப் பிரதியோகியினைபுடைய பேத ஞானவடிவப் பிரதியோகியின் சம்பவ மின்மையால், சத்திய ரஜதத்தில் இரஜதப் பிரதியோகியினைபுடைய பேதஞானத்தின் அபாவம் பொய்யாம். அதனிடத்துப் பிரவிருத்தியை உண்டுபண்ணுந் தன்மை சம்பவியாது. ஆதலால் சத்திய இரஜத ஸ்தலத்தி லுள்ள முன்னிருக்குமிடத்தில் இரஜதத்தன்மை விசிஷ்ட ரஜத மிருக்கின்ற தென்னும் விசிஷ்டஞானமே இரஜத விருப்புடையோ னுக்குப் பிரவிருத்திக்கு ஏதுவாம். அக்கியாதி வாதத்தில் பிரம ஞானமோ இல்லை. சுகல ஞானமும் யதார்த்தமாம். என்றாலும் சில விடத்துப் பிரவிருத்தி பயனுடையதாகின்றது. இதற்கு ஏது கூறுதல் வேண்டும். அதனிடத்து இது ஏதுவாம். விசிஷ்டஞான ஜந்ரியப் பிரவிருத்தி ஸபலமாகின்றது. பேத ஞானபாவ ஜந்ரியப் பிரவிருத்தி நிஷ்பலமாகின்றது. இரஜத தேசத்திலும் பேத ஞான பாவ ஜந்ரியப் பிரவிருத்தியைக் கூறின், சுகலமும் சமப்பிரவிருத்தி யாதல் வேண்டும். ஆதலால் ஸபலப் பிரவிருத்தியை உண்டுபண்ணு வது விசிஷ்ட ஞானமெனக் கொள்ளுதல் வேண்டும். யாண்டுச் சத்திய ரஜதத்தில் இரஜதார்த்தியின் பிரவிருத்தி உண்டாகவில்லை யோ, ஆண்டுப் பிரவிருத்தியபாவ வடிவ நிவிருத்தி இருக்கின்றது. அதற்கு ஏது இரஜதத்தன்மை விசிஷ்ட இரஜத ஞானபாவமாம். ஆண்டும் பிரமவடிவ இரஜதாபாவ ஞானமில்லை. ஏனெனின் பிர விருத்தி நிவிருத்தி ஒன்றற்கொன்று பிரதியோகி அபாவ வடிவ மாம். பிரவிருத்தி வடிவப் பிரதியோகிக்கு ஏது இரஜதத்தன்மை விசிஷ்ட இரஜத ஞானமாம். பிரவிருத்தியின் அபாவ வடிவ நிவி ருத்திக்கு ஏது இரஜதத்தன்மை விசிஷ்ட ரஜதஞானத்தின் அபாவ மாம். இவ்வாற்றால் அக்கியாதி வாதத்தில் விஷயமும் இருப்ப தில்லை. விஷயார்த்திக்குப் பிரவிருத்தி உண்டாகின்றது. அதற்கேது இஷ்டத்தின் ஸமிருதி முதலியனவாம்; விசிஷ்டஞான மன்று. யாண்டுச் சத்திதேசத்தில் இது இரஜத மென்னும் ஞானம் உண் டாகின்றதோ, அது ஒரு ஞானமன்று. சத்தியின் இதுவெனும்

வடிவ சாமாநியஞானம், இரஜதத்தின் பிரமுஷ்ட அதுவெனுந் தன்மையினையுண்டய ஸ்மிருதி என்னும் இரண்டு ஞானங்களால் பிரவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஆனால் பேத ஞானபாவ முண்டாயின் அப்போது பிரவிருத்தி உண்டாகின்றது. பேதஞான முண்டாயின் பிரவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் ஞான மிரண்டோடு கூடிய பேதஞானபாவம் பிரவிருத்திக்கு ஏதுவாம்.

அநேக நூல்களில் சம்பந்தமின்மையைக் கிரகித்தலின் இன்மையால் பிரவிருத்தி கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அதன் பொருள் இதுவாம்:—சுத்தியில் இரஜதத்தன்மையின் சம்பந்தமின்மை இருக்கின்றது. அங்ஙனமே இரஜதத்தின் தாதாந்திய சம்பந்தமும் இதுவெனும் பதார்த்தத்திலில்லை. இவ்வாறு எவனுக்கு ஞான முண்டாகின்றதோ, அவனுக்குப் பிரவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் சம்பந்தமின்மையைக் கிரகித்தலின் அபாவம் பிரவிருத்திக்கு ஏதுவாம். இதனால் பேதத்தைக் கிரகித்தலின் அபாவத்திற்குச் சமான அர்த்தமே சித்தமாகின்றது. ஆனால் இவ்வாறு பிரவிருத்தி உண்டாயின் அது நிஷ்பலமாம். விஷயதேசத்தில் விஷய விருப்புடையோனுக்குப் பிரவிருத்திக்கு ஏதுவாகிய விசிஷ்டஞான மிருக்கின்றது, விசிஷ்டஞானத்தினால் யாண்டுப் பிரவிருத்தி உண்டாகின்றதோ, ஆண்டு ஸபலமாகின்றது. பிரமஞானம் அப்பிரசித்தமாம். சகல ஞானமும் யதார்த்தமாம். யாண்டு ஞானமிரண்டினால் நிஷ்பலப் பிரவிருத்தி உண்டாகுமோ, ஆண்டு ஞானமிரண்டினையுமே பிரமமென்பர். இது பிரபாகரது அக்கியாதிவாதமாம். ஞானத்துவயத்தின் விவேகமின்மையும் இரண்டு விஷயங்களின் விவேகமின்மையும் அக்கியாதியேனும் சொல்லிநீதப் பாரிபாஷிதப் பொருளாம்.

ககசு. அக்கியாதிவாதத்தின் கண்டனம்.

இம்மதமும் நலமுடையதன்று:—ஏனெனின் சுத்தியில் இரஜதப் பிரமத்தினால் பிரவிருத்தித்த புருஷனுக்கு இரஜதத்தின் இலாபமுண்டாகிறதில்லை. அப்போது புருஷன், இரஜத குனியவிடத்தில் இரஜதஞானத்தினால் எனக்கு நிஷ்பலப் பிரவிருத்தி யுண்டாயிற்றென்று கூறுகின்றான். இவ்வாற்றால் பிரமஞானம் அதுபவசித்தமாம். அதன் லோபம் சம்பவியாது. மரு பூமியில் ஜலத்தின் பாதமுண்டாயின், அப்போது இது கூறுகின்றான்:—மரு பூமியில் மித்

தியாஜலத்தின் பிரதீதி எனக்குண்டாயிற் றென்னும் பாதத்தினு
லும் மித்தியாஜலமும் அதன் பிரதீதியுமுண்டாகின்றன. அக்கியாதி
வாதியின் கிரமமாகவோ, இரஜதத்தின் ஸ்மிருதி சுத்தி ஞானம்
என்பவற்றின் பேதத்தைக் கிரகித்தலின்மையால், எனக்குச் சுத்
தியினிடத்துப் பிரவிருத்தி உண்டாயிற்றென்னும் பாத முண்டா
தல்வேண்டும். மரு பூமியின் பிரத்தியக்ஷத்தினாலும் ஜலத்தின்
ஸ்மிருதியினாலும் எனக்குப் பிரவிருத்தி உண்டாயிற்று என்
னும் பாத முண்டாதல்வேண்டும். விஷயமும் அங்ஙனமே பிரம
ஞானமுமாகிய இரண்டனையும் விட்டு அநேகவித விருத்த கற்
பனை அக்கியாதி வாதத்தி லிருக்கின்றது. எங்ஙனமெனின் :—
நேத்திர சையோக முண்டாய்த் தோஷத்தின் மகாத்மியத்தால்
சுத்தியின் விசேஷ வடிவஞான முண்டாகவில்லை என்னும் கற்
பனை விருத்தமாம். அங்ஙனமே அதுவெனுந் தன்மை அம்சத்தின்
பிரமோஷத்தினால் ஸ்மிருதியின் கற்பனை விருத்தமாம். விஷயங்
களுக்குப் பேதமிருக்கின்றது; தோற்றுகிறதில்லை. அங்ஙனமே
ஞானங்களுக்குப் பேதமிருக்கின்றது, எப்போதும் தோற்றுகிற
தில்லை என்னும் கற்பனை விருத்தமாம். இரஜதத்தின் பிரதீதிகாலத்
தில் எதிர்முகவிடத்தில் இரஜதப்பிரதீதி உண்டாகின்றது. இதனால்
அக்கியாதிவாதம் அதுபவ விருத்தமாம்.

அக்கியாதிவாதியின் மதத்தில் இரஜதத்தின் பேதத்தைக் கிர
கித்தல் பிரவிருத்திக்குப் பிரதி பந்தகமா யிருத்தலால், இரஜதத்
தின் பேதத்தைக் கிரகித்தலின்மை எங்ஙனம் இரஜத விருப்புடையோ
னானது பிரவிருத்திக்கு ஏதுவெனக் கொள்ளப்பட் டிருக்கின்
றதோ, அங்ஙனமே சத்தியரஜத ஸ்தலத்தில் இரஜதத்தின் அபே
தத்தைக் கிரகித்தல் நிவிருத்திக்குப் பிரதிபந்தக மென்பது அது
பவ சித்தமாம். ஆதலால் இரஜதத்தினது அபேதத்தைக் கிரகித்
தலின் இன்மை நிவிருத்திக்கு ஏதுவாகும். இவ்வாற்றால் இரஜ
தத்தினது பேத ஞானத்தின் அபாவம் இரஜத விருப்புடையோ
னது பிரவிருத்திக்கு ஏதுவாம். இரஜதத்தினது அபேத ஞானத்
தின் அபாவம். இரஜத விருப்புடையோனது நிவிருத்திக்கு ஏது
வாம். சுத்தி தேசத்தில் இது இரஜத மென்றிரண்டு ஞான முண்
டாகின்றது. ஆண்டு அக்கியாதிவாதியின் மதத்தில் இரண்டு மிருக்
கின்றன. ஏனெனின் சுத்தியில் இரஜதத்தின் பேதமோ இருக்கின்
றது. ஆனால் தோஷபலத்தால் இரஜதத்தினது பேதத்தின் ஞா

னம் சுத்தியில் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பிரவிருத்திக்கு ஏது இரஜதத்தினது பேத ஞானத்தின் அபாவமாம். சுத்தியில் இரஜதத்தின் அபேதமில்லை. அக்கியாதிவாதத்தில் பிரமத்தின் அங்கீகாரமில்லை. ஆதலால் சுத்தியில் இரஜதத்தின் அபேதஞானம் சம்பவிக்கிறதில்லை. இவ்வாற்றால் சுத்தியினால் இரஜத விருப்புடையோனுடைய நிவிருத்திக்கு ஏது இரஜதத்தினது அபேதஞானத்தின் அபாவமாம். இரஜத விருப்புடையோனுக்குச் சாமக்கிரி இரண்டுமாம். பிரவிருத்தி நிவிருத்திகளிரண்டும் ஒன்றற்றொன்று விரோதிகளாம். ஒருகாலத்தில் இரண்டும் சம்பவியா. இரண்டும் சம்பவியாமையால் இரண்டனையும் விடின், அதுவு(விடுதலு)ம் சம்பவியாது. ஏனெனின் பிரவிருத்தியின் அபாவமே இந்த ஸ்தானத்தில் நிவிருத்தி பதார்த்தமாகலின், பிரவிருத்தியை விடின் நிவிருத்திப்பெருக் குண்டாகின்றது. நிவிருத்தியைவிடின் பிரவிருத்திப்பெருக்குண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் இரண்டனையும் விடுதலிலும், இரண்டனையும் அறுஷ்டித்தலிலும் சக்தியற்றவனான அக்கியாதிவாதி வியாகூலமடைந்து வெட்கத்தினால் பிராணனை விடுவான். ஆதலால் அக்கியாதிவாதம் மரணத்திற் கேதுவாம். இவ்வர்த்தத்தில் அநேகம் பகூங்களுண்டு. கிலேச முண்டாமென்றறிந்து எழுதப்பட்டவில்லை.

165
அக்கியாதிவாதியின் மதத்திலும் இச்சையின்றிப் பிரமஞானத்தின் சாமக்கிரியின் பலத்தால் சித்தமாகின்றது. யாண்டுத் தூமமின்றிய வந்தியோடு கூடிய பர்வதத்தில் தூளிபடலத்தைக் கண்டு, வந்திவியாப்பிய தூமமுடையது என்னும் பராமரிசம் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டு வந்தியின் பிரமைவடிவ அறுமிதி உண்டாகின்றது. ஏனெனின் அறுமிதியின் விஷயமாகிய வந்தி பர்வதத்தில் இருப்பதாயிருக்கின்றது; ஆதலால் பிரமையாம். அதற்கு ஏதுவான “வந்திவியாப்பிய தூமமுடையதுமலை” என்றிவ்வாறு பர்வதத்தில் வந்திவியாப்பிய தூமத்தினது சம்பந்தத்தின் ஞானமோ அக்கியாதிவாதியின் மதத்தில் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஏனெனின் பர்வதத்தில் தூமத்தின் சம்பந்தமில்லை. பிரமஞானத்தின் அங்கீகாரமுளதாயின், தூமசம்பந்தமின்றிய பர்வதத்தில் தூமசம்பந்தத்தின் ஞான முண்டாகும். பிரமஞானத்தின் அங்கீகாரமில்லையாகலின், தூமமின்றியதில் தூமசம்பந்தத்தின் ஞானம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பர்வதத்தில் தூமத்தின் சம்பந்தமின்மை ஞான

த்தின் அபாவவடிவ பராமரிசமே முற்கூறிய அநுமிதிக்குக்காரண மாயிருத்தலின், சகல பகூத்திலும் ஏதுவின் சம்பந்தமின்மை ஞானத்தினது அபாவமே அநுமிதிக்குக் காரணமெனக் கொள்ளு தல் வேண்டும். யாண்டுப் பகூத்தில் ஏதுவின் சம்பந்தமிருக்கின்ற தோ, ஆண்டுப் பகூத்தில் சம்பந்தமின்மை ஞானத்தின் அபாவ மிருக்கின்றது. பகூத்தில் ஏதுவின் சம்பந்தஞானமு மிருக்கின் றது. ஆனால் யாண்டு முற்கூறிய பர்வதத்தில் தூம மில்லாதிருந்து அநுமிதி உண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் பகூத்தில் ஏதுவின் சம் பந்தஞானம் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஏதுவின் சம்பந்தமின்மை ஞான த்தின் அபாவம் முழுவதும் சம்பவிக்கின்றது. ஆதலால் பகூத் தில் ஏதுவின் சம்பந்தமின்மை ஞானத்தின் அபாவமே அநுமிதி க்குக் காரணமென அக்கியாதி வாதத்தில் சித்தமாகின்றது. ஆத லால் சொல்லப்படும் கிரமமாக கலக்கிரக (தொண்டையைப் பிடித் தலேனும்) நூயத்தால் அக்கியாதிவாதியின் மதத்தில் அநுமிதி வடிவபிரமஞானத்தின்சித்தி உண்டாகின்றது. எங்ஙனமெனின்:— எங்ஙனம் வந்ரியின் வியாப்பிய தூமமிருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே இஷ்டசாதனத் தன்மையின் வியாப்பிய இரஜதத்தன்மை இருக் கின்றது. “யாண்டு யாண்டு இரஜதத்தன்மை ஆண்டாண்டு இஷ்ட சாதனத்தன்மை” என்பதாக இரஜதத்தன்மையில் இஷ்டசாதனத் தன்மையின்வியாப்தி இருக்கின்றது. எதனிடத்தில் எதன்வியாப்தி உண்டாகின்றதோ, அது அதன் வியாப்பியமாகின்றது. எதன் வியாப்தி உண்டாகின்றதோ அது வியாபகமாகின்றது. இவ்வாற் றால் இஷ்டசாதனத்தன்மை வியாபகமும் இரஜதத்தன்மை வியாப் பியமுமாம். வியாப்பியம் ஏதுவும் வியாபகம் சாத்தியமு மாகின் றன. இவ்வாறு அநுமானத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ஆத லால் இரஜதத்தன்மை ஏதுவினால் இஷ்ட சாதனத்தன்மை வடிவ சாத்தியத்தின் அநுமிதி உண்டாகின்றது. இவ்வர்த்தமோ எல்லா ருடைய மதத்தினும் விவாதமின்றியதாம். அந்ரிய மதத்திலோ வியாப்பியமாகிய ஏதுவின் சம்பந்த ஞானத்தால் வியாபகமாகிய சாத்தியத்தின் அநுமிதி உண்டாகின்றது. அக்கியாதி வாதத்தில், பகூத்தில் வியாப்பிய ஏதுவின் சம்பந்தமின்மை ஞானத்தின் அபா வத்தால் சாத்தியத்தின் அநுமிதி உண்டாகின்றதென்னும் அர்த் தம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் இது இரஜதம்என்பதாக யாண்டுச் சுத்திதேசத்தில் ஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு இது

வெனும் பதார்த்தமாகிய சுத்தியில் இரஜதத்தன்மையின் ஞானமோ இல்லை. அங்ஙனமாயினும் இரஜதத்தன்மையினது சம்பந்தமின்மையின் ஞானமில்லை. ஆதலால் இரஜதத்தன்மையின் சம்பந்தமின்மையினது ஞானத்தின் அபாவமிருத்தலால் இதுவெனும் பதார்த்த வடிவவகைத்தில் இரஜதத்தன்மை வடிவ ஏதுவின் சம்பந்தமின்மை ஞானத்தின் அபாவத்தால் இஷ்ட சாதனத்தன்மை வடிவ சாத்தியத்தின் அநுமிதி இச்சையின்றிச் சாமக்கிரிபலத்தால் சித்தமாகின்றது. அந்த இதம்பதார்த்தத்தில் இஷ்ட சாதனத்தன்மையின் அநுமிதி பிரமவடிவமாம். ஏனெனின் இதுவெனும் பதார்த்தம் சுத்தியாம். அதனிடத்து இஷ்டசாதனத்தன்மை இல்லை. இஷ்ட சாதனமின்றியதில் இஷ்ட சாதனத்தன்மையின் அநுமிதிஞானம் பிரமவடிவமாம். இவ்வாறு கலகீகரக நியாயத்தால் அக்கியாதிவாதியின் மதத்தில் பிரம ஞானத்தின் சித்தி உண்டாகின்றது. தூளி படலத்தோடுகூடிய பர்வதத்தில் எந்தத்தூமத்தின் பராமரிசம் சொல்லப்பட்டதோ, ஆண்டுத் தூமத்தின் சம்பந்த ஞானம் பர்வதத்தில் அங்கீகரிக்கின், தூமத்தின் சம்பந்தஞானமே பிரமவடிவமென்று கொள்ளுதல் உண்டாகின்றது. அப்பர்வதத்தில் தூமத்தின் சம்பந்தமின்மை ஞானத்தின் அபாவம் அநுமிதிக்கு ஏதுவெனக் கூறின், அந்தஸ்தானத்திலோ பிரமஞானத்தின் அங்கீகாரத்தினாலும் நிர்வாக முண்டாயிற்று. ஆனால் சகல அநுமிதிகளிலும் ஏதுவின் சம்பந்தமின்மை ஞானத்தின் அபாவத்தினைக் காரணமெனக்கொண்டு, சுத்தியில் இரஜதத்தன்மையின் சம்பந்தமின்மை ஞானத்தின் அபாவத்தால் இஷ்டசாதனத்தன்மையின் பிரமவடிவ அநுமிதி சித்தமாயிற்று. இவ்வாற்றால் உபயநப்பாசா இரஜ்ஜு நியாய(உபயதஃவாஸாராஜ்ஜு ந்யாய) த்தால் (இரண்டு புறமும் கட்டியுள்ள கயிற்றுத் திருஷ்டாந்தத்தால்) அக்கியாதிவாதியின் மதத்தில் பிரமம் சித்தமாகின்றது.

இன்னும் அக்கியாதிவாதத்தில் தோஷமிருக்கின்றது:—யாண்டுச்சாயமும் இரஜதமும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ, ஆண்டு அவற்றின் “இவை இரஜத” மென்னும் ஞானமுண்டாகின்றது. இந்த ஞானம் அந்நிய மதங்களின்படியோ சாய அம்சத்தில் பிரமமும், இரஜத அம்சத்தில் பிரமையுமாம். சாயத்திலும் அங்ஙனமே இரஜதத்திலும் இரஜதத்தன்மைத் தர்மத்தினை விஷயஞ் செய்

கின்றது. ஆதலால் சாய அம்சத்தில் இரஜதத்தன்மை விசிஷ்ட ஞான மிருக்கின்றது. அக்கியாதிவாதியின் மதத்தில் பிரமஞானமோ இல்லை. முற்கூறிய ஞானமும் எல்லா அம்சங்களிலும் யதார்த்தமாம். ஆனால் இரஜத அம்சத்தில் இரஜதத்தன்மைச் சம்சர்க்கம் (சம்பந்தம்) கொள்கையாம். சாய அம்சத்தின் இதுவெனும்வடிவத்தான் ஞான மிருக்கின்றது. அதில் இரஜதத்தன்மையினது சம்பந்தமின்மையின் கொள்கையின்மை இருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் பேதகற்பனம் அதுபவவிருத்தமாம். ஏனெனின் சாயத்திற்கும் இரஜதத்திற்கும் “இவை இரஜத” மென்பதாக ஒருவடிவ உச்சரிப்பு உண்டாகின்றது. அதில் முற்கூறிய பேதத்தைச் சொல்லுதற்கிரமத்தினும் விலக்ஷணமான உச்சரிப்பு உண்டாதல் வேண்டும். சாய அம்சத்தில் இரஜதத்தன்மையின் சம்பந்தக் கொள்கையோ பிரமத்தை அங்கீகரியாமையினால் சம்பவிக்கிறதில்லை. இரஜத அம்சத்திலும் இரஜதத் தன்மையின் சம்பந்தமின்மையினது கொள்கை இன்மையை அங்கீகரிக்கின் சம்பவிக்கின்றது. ஏனெனின் இரஜதத்தில் இரஜதத்தன்மையினது சம்பந்தமின்மையின் கொள்கையில்லை; ஆனால் சம்பந்தத்தின் கொள்கை இருக்கின்றது. ஆதலால் ஒரே வடிவ உச்சரிப்பும் சம்பவிக்கின்றது. ஆனால் யாண்டுப் பிரவிருத்தியின் விஷயம் எதிர்முகமாகின்றதோ, ஆண்டுச் சம்சர்க்க விசிஷ்டஞானத்தினால் பிரவிருத்தி உண்டாகின்றதென்னும் நியமம் முன் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதன் விடுபாடு உண்டாகும். இவ்வாறு கூறின், யாண்டுப் பிரவிருத்தியின் விஷயமாகிய இஷ்ட பதார்த்தமே எதிர்முகமாய் அரிஷ்ட பதார்த்தம் எதிர்முகமாகவில்லையோ, ஆண்டுச் சம்சர்க்க விசிஷ்டத்தின் ஞான முண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: கேவல இரஜதத்தின் இரஜதமென்னும் ஞானம் இரஜதத்தன்மை விசிஷ்டத்தின் ஞானமாம். அன்றியும் யாண்டு இஷ்டமான இரஜதம் அரிஷ்டமாகிய சாயம் இரண்டும் எதிர்முகமாகின்றனவோ, அரிஷ்ட பதார்த்தத்திற்கும் இஷ்டத்தினைப்போல இதுவெனும்வடிவ ஞானம் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டு இஷ்டபதார்த்தத்திலும் இரஜதத்தன்மை விசிஷ்டஞான முண்டாகிறதில்லை. ஆனால் இரஜதத்தன்மையினது சம்பந்தமின்மை ஞானத்தின் அபாவமுண்டாகின்றது. இவ்வாறு கொள்ளுதலில் “இவை இரஜத” மென்பதாகச் சமான உச்சரிப்பு சம்பவிக்கின்றது. இரஜத சாயங்களின் இதுவெனும்வடிவ சாமாநிய ஞான

மிருக்கின்றது. அங்ஙனமே சாயத்தில் இரஜதத்தன்மையின் சம்பந்தமின்மையோ இருக்கின்றது; ஆனால் சம்பந்தமின்மையின் தோஷத்தால் ஞானமில்லை. ஆதலால் சாயத்தில் இரஜதத்தன்மையின் சம்பந்தமின்மை ஞானத்தின் அபாவமிருக்கின்றது. இரஜதத்தில் இரஜதத்தன்மையின் சம்பந்தமின்மை யில்லையாகலின், சம்பந்தமின்மையின் ஞானத்தின் அபாவமிருக்கின்றது. இதனால் ஏகராமான உச்சரிப்பு சம்பவிக்கின்றது. ஆனால் முற்கூறியபடி இரஜதாம்சத்திலும் நிஷ்பலப் பிரவிருத்தி உண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் முற்கூறிய இடத்தில் இரஜத அம்சத்தில் இரஜதத்தன்மை விசிஷ்டத்தின் ஞானமிருக்கின்றது. ஏனெனின் அக்யாதிவாதியின் மதத்தில் பிரமஞானமோ இல்லை. எதனால் நிஷ்பலப் பிரவிருத்தி உண்டாகின்றதோ; அதனால் இஷ்டபதார்த்தத்தின் பேத ஞானத்தால் எந்தப் பிரவிருத்தி உண்டாகின்றதோ, அது நிஷ்பலமாகின்றது. விசிஷ்டஞானத்தால் ஸபலப்பிரவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஆதலால் சாயமும் இரஜதமும், முன் இருப்பனவாய் “இது இரஜத” மென்னும் ஞானமுண்டாயின், ஆண்டு இரஜத சாயங்களின் ஞானம் இதுவெனும் வடிவமாகவோ சமமாம். ஆனால் இரஜதத்தின் இதுவெனும் அம்சத்தில் இரஜதத்தன்மைவிசிஷ்டஞானமிருக்கின்றது. சாயத்தின் இதுவெனும் அம்சத்தில் இரஜதத்தன்மையினது சம்பந்தத்தின் கொள்கையின்மை இருக்கின்றது. அல்லது இரஜதத்தினது பேதத்தின் கொள்கையின்மை இருக்கிறது. யாண்டு இரஜதத்தன்மையின் சம்பந்தமின்மை இருக்கிறதோ, ஆண்டு இரஜதத்தின் பேதமிருக்கிறது. ஆதலால் இரஜதத்தன்மையினது சம்பந்தமின்மையின் கொள்கையின்மை என்றும், இரஜத பேதத்தின் கொள்கையின்மையென்றும் சொல்லுதலில் பொருட் பேதமில்லை. இவ்வாற்றால் அக்கியாதிவாதத்தில் “இவ்விரண்டும் இரஜத” மென்னுமிடத்தில் சமான உச்சரிப்பு சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆதலால் அக்கியாதிவாதம் அசங்கதமாம்.

கசுரு. பிரமஞானவாதியின் மதத்திற் கூறிய
தோஷத்தின் அசம்பவம்.

பிரமஞானத்தை அங்கீகரிப்பவர்களது மதத்தில் தோஷம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது:—பிரமஞானமும் பிரசித்தமாயின், சுகல ஞானங்களிலும் பிரமத்தன்மைச் சந்தேகத்தால் அசைவன்றிய

பிரகாசம்.] கசுரு பிரம-மத-தோஷ-அசம்பவம். சகசு

பிரவிருத்தி உண்டாகாது என்பதாம். அதுவும் சம்பவியாது. ஏனெனின் அக்கியாதிவாதியின் மதத்தில் பிரமஞானமோ இல்லை. சகல ஞானமும் யதார்த்தமாம். ஆனால் ஞானத்தினால் பிரவிருத்தியோ சிலவிடத்து ஸபலமும் சிலவிடத்து நிஷ்பலமுமாகின்றது. ஆதலால் பிரவிருத்தியில் ஸபலத்தன்மை நிஷ்பலத்தன்மைகளைச் சம்பாதிப்பதோ, ஞானங்களிலுள்ள விலகூணத்தன்மையாமென்று அக்கியாதிவாதிகளும் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். யாண்டுச் சம்சர்க்க விசிஷ்டஞானத்தினால் பிரவிருத்தி உண்டாகின்றதோ அது ஸபலமாகின்றது. ஆதலால் ஸபலப் பிரவிருத்தியை உண்டு பண்ணுவதாகிய சம்சர்க்க விசிஷ்டஞானம் பிரமையாம். கிரகிக்கப்படாத பேதஞானமிரண்டினால் நிஷ்பலப் பிரவிருத்தி உண்டாகின்றது. நிஷ்பலப் பிரவிருத்தியை உண்டுபெண்டுவன இரண்டு ஞானங்களாகின்றன. அந்த ஞானம் அப்பிரமையாம். விஷயங்களின் பாவாபாவங்களால் ஞானங்களில் பிரமாத்தன்மை அப்பிரமாத்தன்மைகளில்லையாயினும், பிரவிருத்தியின் விலகூணத்தன்மைக்கு ஏதுவாகிய பிரமாத்தன்மை அப்பிரமாத்தன்மைகளோ அக்கியாதிவாதிக்கும் இஷ்டமாம். அப்பிரமாத்தன்மைப் பெயரினாலும் அக்கியாதிவாதிக்கு வித்துவேஷ முண்டாயினும், கிரகிக்கப்படாத பேதஞான மிரண்டில் ஸபலப்பிரவிருத்தியை உண்டுபண்ணும் ஞானத்திற்கு விலகூணத்தன்மையோ அநுபவசித்தமாம்; அக்கியாதிவாதியும் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். ஆதலால் வியவகார பேதத்தின் பொருட்டு வேறு பெயரிடத்தக்கதா யிருக்கின்றது. ஆதலால் பிரசித்தமான பெயரினாலே வியவகாரம் செய்வது தகுதியாம். இவ்வாற்றால் பிரமஞானத்தின் அங்கீகார மின்மையினும், பிரமஸ்தானத்தில் நிஷ்பலப் பிரவிருத்தியை உண்டுபண்ணும் எந்தக் கிரகிக்கப்படாத பேதத்தினது யதார்த்த ஞானமும், ஸபலப் பிரவிருத்தியை உண்டுபண்ணும் இரஜதத்தில் இரஜதத் தன்மை விசிஷ்டஞானமும் உண்டாகின்றனவோ, அவற்றில் ஞானத்தன்மைவடிவ சமானதர்மத்தைக் கண்டு இச்சந்தேகம் சம்பவிக்கின்றது. எங்ஙனம் சுத்தியில் கிரகிக்கப்படாத பேதத்தினை யுடைய இரண்டு ஞானங்களிருந்தும் அவற்றின் பேதம் கிரகிக்கப்படுகிறதில்லையோ, அங்ஙனமே இந்த ஞானமும் கிரகிக்கப்படாத பேதத்தினையுடைய இரண்டு ஞானவடிவமா? அல்லது பேதமின்றிய ஒன்று? கிரகிக்கப்படாத பேதத்தினையுடைய ஞானமிரண்டின்வடிவமாகுமாயின்,

இரஜதத்தின் லாபம் பிரவிருத்தியினால் உண்டாகாது என்னும் சந்தேகத்தால் அக்கியாதிவாதத்திலும் அசைவின்றிய பிரவிருத்தி சம்பவியாது. ஆதலால் அசைவின்றிய பிரவிருத்தியின் அசம்பவம் இரண்டு மதங்களிலும் சமானமாம். இவ்வாற்றால் அக்கியாதிவாதமும் அசங்கதமாம்.

ககூகூ. கஅக. பிரமாத்தன்மை

அப்பிரமாத்தன்மைகளின் சொரூபமும்,

உற்பத்தியும், ஞானத்தின் தன்மையும்.

ககூகூ. பிரமாத்தன்மை அப்பிரமாத்தன்மைகளின் சொரூபம்.

அநிர்வசநீயக்கியாதீயே தோஷமில்லாததாம்:—சத்கியாதி முதலிய ஐவகை வாதத்தின் கண்டநம் விவரணமுதலிய நூல்களில் விஸ்தாரமா யிருக்கின்றது. ஈண்டு அவற்றின் தன்மைமாத்திரம் அறிவிக்கப்பட்டது. அக்கியாதிவாதி சித்தாந்தமதத்தில் அசைவின்றிய பிரவிருத்தியின் அசம்பவமாகிய தோஷம் கூறினார். அந்தத் தோஷத்தின் சம்பவம் அக்கியாதிவாதத்திலும் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் தனது மதத்தில் பரிகாரஞ் செய்யவில்லை. அதன் பரிகாரம் இதுவாம்:—எந்தப் பதார்த்தத்தின் எந்த ஞானம் உண்டாகின்றதோ, அந்த ஞானத்தில் அப்பிரமாத்தன்மை நிச்சயம் உண்டாயின், பிரவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. அப்பிரமாத்தன்மையின் சந்தேக முண்டாயின், அசைவோடுகூடிய பிரவிருத்தி உண்டாகின்றது. பிரமாத்தன்மையின் நிச்சயமுண்டாயின், அசைவின்றிய பிரவிருத்தி உண்டாகின்றது. இதனாற்றான் பிரமாத்தன்மை அப்பிரமாத் தன்மைகளின் சொரூபத்தையும், அவற்றின் உற்பத்தியையும், அவற்றின் ஞானத்தின் பிரகாரத்தையும் சொல்லுவாம்.

பிரமாத்தன்மை அப்பிரமாத்தன்மைகளின் சொரூபம் முன் சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. ஸ்மிருதிக்கு வேறாய் பாதிக்கப் படாத அர்த்தத்தைக் கோசரிக்கும் ஞானம் எதுவோ அது பிரமையாம். அதனின் வேறுகிய ஞானம் அப்பிரமையாம். இங்ஙனம் கூறுதலால் இது அறியப்படுகின்றது:—ஸ்மிருதிக்குப் பின்னமாய் பாதிக்கப்படாத அர்த்தத்தைக் கோசரிக்கும் ஞானத்தின் தர்மம் எதுவோ, அது பிரமாத்தன்மையாம். அதற்கந்நியமான ஞானத்தின் தர்மம் அப்பிரமாத்தன்மையாம்.

என்றாலும் முற்கூறிய பாரிபாஷிகப் பிரமாத்தன்மை ஸ்மிருதியிலில்லை. பிரவிருத்தியின் உபயோகியாகிய பிரமாத்தன்மையினை ஸ்மிருதியிலும் அங்கீகரித்தல் வேண்டும். ஏனெனின் ஸ்மிருதி ஞானத்தினாலும் புருஷனது பிரவிருத்தி உண்டாகின்றது. எந்தஸ்தானத்தில் நிலைத்துள்ள இஷ்டபதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதி உண்டாகின்றதோ, அந்தஸ்தானத்தில் புருஷனது பிரவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஸ்மிருதி ஞானத்தில் பிரமாத்தன்மையின் நிச்சயம் உண்டாயின் அசைவின்மிய பிரவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரவிருத்தியின் உபயோகியான பிரமாத்தன்மை ஸ்மிருதியிலு மிருக்கின்றது. ஆதலால் முற்கூறிய சொருபம் பிரமாத்தன்மையினும் வேறுவித பிரமாத்தன்மையின் சொருபத்தைச்சொல்லுதல்வேண்டும். சகலசாஸ்திரங்களிலும் ஸ்மிருதிக்கு வேறுகிய ஞானத்தில் அதுபவ வியவகாரத்தைச் செய்கின்றனர். சம்ஸ்கார ஜந்நியஞானத்தில் ஸ்மிருதி வியவகாரத்தைச் செய்கின்றனர். யதார்த்த அதுபவத்தில் பிரமை வியவகாரத்தைச் செய்கின்றனர். அதற்கு வேறுகியதில் அப்பிரமை வியவகாரத்தைச் செய்கின்றனர். இவ்வாற்றால் ஞானத்தன்மைத் தர்மமோ சகல ஞானத்திலு மிருத்தலால் வியாபகமாம். அதுபவத்தன்மை ஸ்மிருதித்தன்மை ஞானத்தன்மையின் வியாப்பியமாம்; ஒன்றற்கொன்று விரோதிகளாம். அங்ஙனமே பிரமாத்தன்மைத் தர்மமும் அதுபவத்தன்மையின் வியாப்பியமாம். ஏனெனின் அதுபவத்தன்மையோ யதார்த்தாதுபவ அயதார்த்தாதுபவங்களி லிருக்கின்றது. பிரமாத்தன்மைத் தர்மம் யதார்த்த அதுபவத்திலேயே இருக்கின்றது. ஆதலால் அதுபவத்தன்மையின் வியாப்பியம் பிரமாத்தன்மையாம். அங்ஙனமே யதார்த்தத் தன்மைக்கும் பிரமாத்தன்மை வியாப்பியமாம். ஏனெனின் யதார்த்தத்தன்மையோ சத்தியபதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதியிலு மிருக்கிறது. ஸ்மிருதியில் பிரமாத்தன்மை இருக்கிறதில்லை. ஆதலால் யதார்த்தத் தன்மைக்கும் பிரமாத்தன்மை வியாப்பியமாம். இது சாஸ்திரகாரர்களது பரிபாஷையாம். இதை அதுசரித்த பிரமைக்கு, ஸ்மிருதிக்கு வேறுபாதிக்கப்படாத அர்த்தத்தைக் கோசரிக்கும் ஞானம் பிரமை எனப்படுகின்ற தென்னும் லக்ஷணம் சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. எந்தப் பிரமாத்தன்மையின் ஞானத்தினால் புருஷனுக்கு அசைவின்மிய பிரவிருத்தி உண்டாகின்றதோ, அத்தன்மையே பிரமாத்தன்மையை ஸ்மிருதியிலும் அங்கீகரி

த்தல் வேண்டும். ஆதலால் இந்தப் பிரசங்கத்தில் யதார்த்தத்தன்மையின் வியாப்பியம் பிரமாத்துவ மன்று. ஆனால் யதார்த்தத்தன்மையின் பெயரே பிரமாத்தன்மையாம். முற்கூறிய பாரிபாஷிகப் பிரமாத்தன்மையோ ஸ்மிருதியிலில்லை. யதார்த்தத்தன்மை இருக்கின்றது. ஆதலால் முற்கூறிய பிரமாத்தன்மை யதார்த்தத்தன்மை வடிவமன்று; ஆனால் அதனின்வேறும். அதனின் அற்ப தேசத்திருப்பதா யிருத்தலின் யதார்த்தத்தன்மையின் வியாப்பியமாம். பிரவிருத்திக்கு உபயோகமுள்ள பிரமாத்தன்மை விசாரிக்கத்தக்கதாம். அது ஸ்மிருதி சாதாரணமாம். ஆதலால் யதார்த்தத்தன்மையினும் அற்ப தேசத்திருப்பதன்று. ஆனால் யதார்த்தத்தன்மை வடிவமே பிரமாத்தன்மையாக விசாரிக்கத் தக்கதாம். ஸ்மிருதி ஞானத்தில் பிரமை வியவகாரத்தினால் முற்றும் வித்துவேஷ முண்டாயின், பிரமாத்தன்மை ஞானத்தால் அசைவின்மிய பிரவிருத்தி உண்டாகின்றதென்னும் வாக்கியத்தினை விட்டு, யதார்த்தத்தன்மை ஞானத்தினால் அசைவின்மிய பிரவிருத்தி உண்டாகின்றதென்னும் வாக்கியத்தினைக் கூறுக. இவ்வாற்றால் இப்பிரசங்கத்தில் பிரமாத்தன்மைகளுக்கு ஒரே பொருளிருக்கின்றது. ஆதலால் இந்தப் பிரசங்கத்தில் யதார்த்தத்தன்மைத் தர்மத்திற்குப்பிரமாத்தன்மைச் சப்தத்தால் வியவகார மிருக்கின்றது.

ககௌ. நியாயவைசேஷிக மதத்தில் ஞானத்தை உண்டுபண்ணும் சாமக்கிரிக்குப் புறம்பாகிய சாமக்கிரியினால் பிரமாத்துவ அப்பிரமாத்துவங்கள் உற்பத்தியாதல் (பிறிதாற்பிராமாணிய வாதமும் பிறிதால் அப்பிராமாணிய வாதமும்).

நியாய சாஸ்திரத்தின் மதத்தில் ஞானத்தை உண்டுபண்ணும் சாமக்கிரியினால் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி உண்டாகிறதில்லை. ஞானத்தின் ஞாபகஞ்செய்யும் சாமக்கிரியினால் பிரமாத்தன்மையின் ஞானம் உண்டாகிறதில்லை. இதனைப் பிறிதாற்பிராமாணியவாதமென்பர். இப்பிரசங்கத்தில் பிரமாத்தன்மைக்குப் பிராமாணியமென்று பெயர். பிறிதின் அதாவது அந்நியத்தினின்றும் பிராமாணியத்தின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. அந்நியத்தினின்றே பிராமாணியத்தின் ஞான முண்டாகின்றது. ஞானத்தின் சாமக்கிரிக்கு

பிரகாசம்.] ககௌ. நியா-ஞான-சாம-பிர-அப்-உற்ப-சஉந

வேறுகிய சாமக்கிரி பிறிதென்னும் சொல்லுக்குப் பொருளாம். இதனால் இந்த நிச்சயம் உண்டாயிற்று:— ஞானத்தின் சாமக்கிரியினும் பிரமாத்தன்மையின் சாமக்கிரி வேறும். ஞானத்தினது உற்பத்தியின் சாமக்கிரியான இந்திரிய அதுமானாதிகளோ முன் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அதனால் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி உண்டாயின் சகல ஞானமும் பிரமையாதல் வேண்டும். அப்பிரமாஞானத்திற்கு லோபமுண்டாகும். ஆதலால் ஞானத்தின் உற்பத்தி சாமக்கிரியினும் அதிக சாமக்கிரியினால் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. யாண்டு அதிக சாமக்கிரி இல்லையோ, ஆண்டு ஞானத்தில் பிரமாத்தன்மைத் தர்ம முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பிரமாஞானத்திற்கு லோப மில்லை. அவ்வதிக சாமக்கிரி குணமாம். யாண்டுக் குணத்தோடுகூடிய இந்திரிய அதுமான முதலியவற்றால் ஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் பிரமை உண்டாகின்றது. குணமின்றிய இந்திரிய அதுமான முதலியவற்றாலும் ஞான முண்டாயின், அது பிரமையன்று. பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் உற்பத்தியில் விஷயத்தின் அதிகதேசத்தில் இந்திரியங்களின் சையோகம் குணமாம். சாத்தியத்தின் வியாப்பியமான ஏதுவின் சாத்திய முடைய பக்ஷத்தில் உண்டாகும் ஞானம் அதுமிதிப் பிரமையின் உற்பத்தியில் குணமாம். யாண்டு வியபிசாரி ஏதுவின் ஞானம் பக்ஷத்தில் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அதுமிதி ஞானத்தின் சாமக்கிரி பக்ஷத்தில் ஏதுவின் ஞானமோ இருக்கின்றது; ஆனால் வியாப்பிய ஏதுவின் ஞானவடிவ குணமில்லை. ஆதலால் அதுமிதிப்பிரமை உண்டாகிறதில்லை. இவ்வாற்றால் ஞானத்திலிருக்கும் பிரமாத்தன்மைத் தருமத்தின் உற்பத்தியில் ஞானத்தை உண்டிபண்ணும் சாமக்கிரியினும் வேறு குணத்தின் அபேகை இருத்தலால், பிறிதாற் பிராமாணியத்தின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது.

பிரமாத்தன்மையினைப்போல ஞானத்தின்கண் உள்ள அப் பிரமாத்தன்மைக்கும் பிறிதால் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. ஏனெனின் பிரமாஞானம் தோஷ ஜ்ஞரியமாடுமென்னும் வார்த்தை பிரசித்தமாம்; பிரமாஞானத்தில் தோஷம் ஏதுவன்று. ஆதலால் ஞானத்தின் சாமக்கிரியினும் தோஷம் புறத்ததாம். அந்தத் தோஷம் அநந்தவிதமாம். இவ்வாற்றால் ஞான சாமக்கிரியினும் தோஷம் பிறிதாம். பின்னத்தைப் பிறிதென்பர். அதனால் அப்பிரமையின் உற்பத்தி உண்டாகுதலால் பிறிதால் அப்பிராமாணியத்தின் உற்பத்தி

உண்டாகின்றது அப்பிரமாத்தன்மையை அப்பிரமாணியமென்பு, இவ்வாற்றால் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தியும் அப்பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தியும் பிறிதால் உண்டாகின்றன.

ககஅ. ஞான ஞானத்தன்மைகளின்
சாமக்கிரியின் வேறு காரணத்தினால்
பிரமாத்தன்மையின் ஞானத்தின் உற்பத்தி
(பிறிதாற் பிரமாணியங்கொள்ளும் வாதம்).

அங்ஙனமே ஞானத்தினது ஞானத்தின் சாமக்கிரியினால் பிரமாத்தன்மையின் ஞானம் உண்டாகிறதில்லை. ஆனால் ஞானம் ஞானத்தன்மை என்னுமியவற்றின் ஞான மெந்தச் சாமக்கிரியினால் உண்டாகின்றதோ, அதற்கு வேறுகிய காரணத்தினால் பிரமாத்தன்மையின் ஞான முண்டாகின்றது. அங்ஙனமே பிரத்தியக்ஷ முதலிய பிரமாணங்களால் கடமுதலியவற்றின் ஞான முண்டாகின்றது. அங்ஙனமே மனசையுத்த சமவாய சம்பந்தத்தால் கடாதி ஞானங்களின் ஞானமு முண்டாகின்றது. நேத்திர முதலிய பிரமாணத்தால் கடத்தின் ஞானமுண்டாகின்றது. அதற்கு “இதுகட” மென்பது வடிவமாம். மன வடிவப் பிரமாணத்தால் கடஞானத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. அதற்குக் “கடத்தை யான் அறிகின்றே” னென்பது வடிவம். “கடத்தை யான் அறிகின்றே” னென்னும் மானச ஞானத்திற்கு விஷயம் கடஞானமாம்; கடமும் விஷயமாம். ஏனெனின் ஞானத்தின் ஞானம் அநுவியவசாய மெனப்படுகின்றது. கட முதலியவற்றின் ஞானம் வியவசாய மெனப்படுகின்றது. அநுவியவசாய ஞானத்திற்கு இது சுபாவமாம்:— வியவசாயத்தின் விஷயத்தை விடுகிறதில்லை; ஆனால் விஷயத்தோடுகூடிய வியவசாயத்தினைப்* பிரகாசிக்கின்றது. இதனாற்றான் ஞானத்தின் ஞானத்திற்கு அநுவியவசாயமென்னும்பெயர் இருக்கின்றது. வியவசாயத்தை அநுசரித்ததனை அநுவியவசாய மென்பர். எங்ஙனம் வியவசாயத்திற்குக் கடமுதலியன விஷயமோ, அங்ஙனமே அநுவியவசாயத்திற்கும் கடமுதலியன விஷயமாம். ஆதலால் வியவசாயத்தை அநுசரித்தது அநுவியவசாயமாம். அநுவியவசாய ஞானத்திற்கு ஆத்மாவும் விஷயமாம். ஏனெனின் இது நியமமாம்:— ஞானம், இச்சை, தொ

* பிரகாசிக்கின்றது என்று வருமிடந்தோறும் அறிகின்றதெனப் பொருள்கொள்க.

ழில், சுகம், துக்கம், துவேஷமென்பன ஆத்மாவின் விசேஷகுணங்
களாம். இவற்றில் யாதேனும் ஓர் குணம் தோற்றுமாயின் ஆத்மா
வின் பிரதீதி உண்டாம். எதன் பிரதீதியும் உண்டாகாவிடின், ஆத்
மாவின் பிரதீதியும் உண்டாகாது. ஆதலால் சுகல விசேஷ குணங்
களையும் விட்டு ஆத்மாவின் பிரதீதி உண்டாகிறதில்லை. அங்ஙனமே
ஆத்மாவினைவிட்டுக் கேவலம் ஞான முதலியவற்றின் பிரதீதி உண்
டாகிறதில்லை. ஆதலால் கடத்தின் ஞானத்தின் ஞானமுண்டாயின்,
அப்போது ஆத்மாவின் ஞானமும் உண்டாகும். ஆதலால் வியவசாய
ஞானத்தினையும், அதன் விஷயமாகிய கடத்தையும், அங்ஙனமே
வியவசாயத்தின் ஆசிரயமான ஆத்மாவையும் “கடத்தை யான் அறி
கின்றேன்” என்னும் ஞானம் பிரகாசிக்கின்றது. இதனாற்றான் திரி
புடி கோசர ஞானத்தினை அநுவியவசாய மென்பர். அநுவியவசாய
ஞானத்திற்குக் கரணம் மனமாம். ஆதலால் சுகல விஷயங்களோ
டும் மனதிற்குச் சம்பந்தத்தைச் சொல்லுதல்வேண்டும். எங்ஙனம்:
கடம் ஞானம் ஆத்மா என்பன விஷயமாகின்றனவோ, அங்ஙனமே
கடத்தன்மை ஞானத்தன்மை ஆத்மத்தன்மைகளும் கடஞானத்தின்
ஞானத்திற்கு விஷயமாம். கட ஞானத்தினோடு மனதின் சுவசையு
க்த சமவாயசம்பந்தமிருக்கின்றது. ஞானத்தன்மையினோடு சுவசை
யுக்த சமவேத சமவாய சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆத்மாவோடு சுவ
சையோக சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆத்மத்தன்மையோடு சுவசையு
க்த சமவாய சம்பந்த மிருக்கின்றது. கடத்தினோடு மனதின் சம்பந்
தமோ பிரத்தியக்ஷத்திற்கு ஏதுவாகாது. ஏனெனின் பாகிய பதார்
த்தத்தின் ஞானம் சுதந்திர மனதினால் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால்
கடத்தினோடு மனதிற்கு அலௌகிக சம்பந்தத்தைச் சொல்லுதல்
வேண்டும். இலௌகிக சம்பந்தத்தினால் பாகிய பதார்த்தத்தின்
ஞானம் மனதினால் உண்டாகிறதில்லை. அலௌகிக சம்பந்தத்தினால்
பாகிய பதார்த்தத்தின் ஞானமும் மனதினால் உண்டாகின்றது.
அந்த அலௌகிக சம்பந்தமும் ஞானலக்ஷணமாம். அநுவியவசாய
ஞானத்தின் விஷயமாகிய வியவசாய ஞானம் எதுவோ, அதுவே
மனதிற்குக் கடத்தோடுள்ள சம்பந்தமாம். அதன் சொரூபம் இது
வாம்:— சுவசையுக்த சமவேத ஞானம் அல்லது சுவசையுக்த சம
வேத ஞான விஷயத்தன்மை கடத்தோடு மனதிற்குள்ள சம்பந்
தமாம். ஞானலக்ஷண வாக்கியத்தில் இலக்ஷண சப்தத்திற்குச்
சொரூப மென்பொருள் செய்யின், அப்போது முதற் சம்பந்த

மாம். இலக்ஷண சப்தத்திற்கு ஞாபகம் (அறிவிப்பது) எனப் பொருள்செய்யின், அப்போது இரண்டாவது சம்பந்தமாம். சுவ வெனும் சொல்லிற்குப் பொருள் மனமாம். அதனோடு சையுத்த ஆத்மத்தன்மையிற் சமவேதம் வியவசாய ஞானமாம். அது கடத்தி விருக்கின்றது. ஆதலால் முற்கூறிய ஞானமே கடத்தில் மன தின் சம்பந்தமா யிருத்தலின் கடத்தின் மானச ஞானமாகின்றது. இரண்டாவது பக்ஷத்தில் கூறிய ஞானத்தின் விஷயத்தன்மை வடிவ சம்பந்தம் கடத்தி விருக்கின்றது. வியவசாய ஞானத்தின் விஷயம் கடத்தன்மை (படத்தன்மை) இரண்டுமாம். ஆதலால் வியவசாய வடிவ சம்பந்தத்தால் அநுவியவசாய ஞானத்திற்கு இரண்டும் விஷயமாம். இவ்வாற்றால் கட ஞானமுதலியன அநுவியவ சாய ஞானத்திற்கு விஷயமாம். ஆதலால் ஞானத்தின் ஞானம் அநுவியவசாயமாம். அதன் சாமக்கிரி மனசையோக முதலிய வடிவினதாம். அதனால் ஞானத்தின் ஞானமும் ஞானத்தன்மையின் ஞானமு முண்டாகின்றன; பிரமாத்தன்மையின் ஞானமுண்டாகிற தில்லை. ஆனால் ஞானமுண்டாய்ப் புருஷனுக்கு ஸபலப்பிரவிரு த்தி உண்டாயின், அதற்குப் பிற்காலத்தில் பிரவிருத்தியை உண்டு பண்ணும் ஞானத்தில் பிரமாத்தன்மையின் அநுமிதி ஞானமு ண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: தடாகத்தில் ஜலத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தினால் ஜல விருப்புடையோனுக்குப் பிரவிருத்தி உண் டாய் ஜலத்தின் லாபமுண்டாகின்றது; அப்போது புருஷனுக்கு இவ்வாறு அதுமான முண்டாகின்றது: “இந்த ஜலஞானம் பிர மை; ஸபலப்பிரவிருத்தியை உண்டுபண்ணுவதாயிருத்தலின்; யாண்டு ஸபலப்பிரவிருத்தியை உண்டுபண்ணுந் தன்மையுளதோ, ஆண்டுப் பிரமாத்தன்மையுளது; நிச்சயிக்கப்பட்ட பிரமையைப்போல” ஈண் டு வர்த்தமான ஜலஞானம் பக்ஷம். அதுமான காலத்தில் ஜல ஞா னம் அதீதமாயினும், வர்த்தமானத்திற்குச் சமீபித்த இறப்பும் எதிர்வும் வர்த்தமானமென்றே சொல்லப்படுகின்றன. இதனால் வர்த்தமான ஜலஞானமே பக்ஷமாகச் சொல்லப்பட்டது; அதீதமா கச் சொல்லப்படவில்லை. பிரமாத்தன்மை சாத்தியமாம். மேல் ஏது திருஷ்டார்த்தங்கள் ஸ்பஷ்டமாம். வேதிரேகநிருஷ்டார்த்தம் சொல்லவே ண்டியதாயின், “யாண்டு யாண்டு ஸபலப்பிரவிருத்தியை உண்டுப ண்ணுந் தன்மையில்தேயோ, ஆண்டாண்டுப் பிரமாத்தன்மையில்தேயு; சுத்திரஜதத்தை அறிதலிற்போல” என்றித்தன்மைய வாக்கியத்தி

னைச் சொல்லுக. இவ்வநுமானத்தால் ஜல ஞானத்திற் பிரமாத்தன்மையின் நிச்சயமுண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் சகல ஞானங்களிலும் ஸபலப் பிரவிருத்தியினால் பிரமாத்தன்மையின் அநுமிதி உண்டாகின்றது. ஜலஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரி “ஜலத்தை யான் அறிகின்றே” எனென்னும் அநுவியவசாயத்தின் சாமக்கிரியாம். பிரமாத்தன்மையைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரி முற்கூறிய அநுமானமாம்; அது அநுவியவசாயத்தின் சாமக்கிரிக்கு வேறாயிருத்தலின் பிறிதாம். ஆதலால் பிறிதாற் பிரமாத்தன்மையைக் கொள்ளுதலாகின்றது. நியாயமதத்தில் அநுமிதியின் விஷயம் பக்ஷமுமாம். முற்கூறிய அநுமிதியில் ஜலஞானம் பக்ஷமாம். ஆதலால் பிரமாத்தன்மையின் அநுமானமும் ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரியாம். அங்ஙனமே அநுவியவசாயமும் இருவகை யாகின்றது:— ஒன்றோ “ஜலத்தை யான் அறிகின்றேன்” என்னும் அநுவியவசாயமுண்டாகின்றது. யாண்டுப் பிரமாத்தன்மை நிச்சயத்திற்குப்பின் அநுவியவசாயமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு “ஜலத்தை யான் அளக்க (பிரமாணத்தினால் அறி) கின்றேன்” என்னும் அநுவியவசாயமுண்டாகின்றது. ஆதலால் முற்கூறிய அநுமான வடிவ ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரியினால் பிரமாத்தன்மையின் நிச்சய முண்டாயிற்று. இரண்டாவது அநுவியவசாயத்தின் சாமக்கிரியும் ஞானத்தைக் கிரகிப்பதாம். அதனால் பிரமாத்தன்மையின் நிச்சய முண்டாயிற்று. இவ்வாற்றால் சித்தாந்த பக்ஷத்தில் தன்னைப்பிராமாணியத்தைக் கிரகித்தலின் அடைவுண்டாயிற்று. என்றாலும், யாது யாது ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரியோ, அது முழுவதும் பிரமாத்தன்மையைக் கிரகிப்பதாம் என்பது சித்தாந்த பக்ஷமாம். ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சகல சாமக்கிரியிலும் “ஜலத்தை யான் அறிகின்றே” எனென்னும் அநுவியவசாயத்தின் சாமக்கிரியும் அடங்கி இருக்கின்றது. அதனால் பிரமாத்தன்மையின் கிரகிப்பு உண்டாகுதில்லை. ஆதலால் சித்தாந்த பக்ஷத்தின் அங்கீகாரமில்லை.

இவ்வாற்றால் கட முதலியவற்றின் ஞானத்தால் கட முதலியவற்றின் பிரகாசமுண்டாகின்றது. கட முதலியவற்றின் பிரகாசமுண்டாகியும், கடாதிகளின் ஞானத்தின் பிரகாசமும் ஞானத்திற்காசிரயமாகிய ஆத்மாவின் பிரகாசமு முண்டாகுதில்லை. எந்தக் காலத்தில் அநுவியவசாய ஞானமுண்டாகின்றதோ, அப்போது கட முதலிய விஷயத்துடனும் ஆத்மவுடனும் கடாதி ஞானத்தின்

பிரகாசமுண்டாகின்றது. ஆனால் அதுவியவசாய ஞானத்தினால் வியவசாயத்தினது திரிபுடியின் பிரகாசமுண்டாகின்றது; அதுவியவசாயத்தின் பிரகாசமுண்டாகிறதில்லை. எப்போது அதுவியவசாயகோசர அதுவியவசாயமுண்டாகின்றதோ, அப்போது முதல் அதுவியவசாயத்தின் பிரகாசமுண்டாகின்றது; இரண்டாவது அதுவியவசாயம் பிரகாசமின்றியதாகவே இருக்கின்றது. முதல் அதுவியவசாயமோ வியவசாயத்தைக் கோசரிப்பதாயிருக்கின்றது. இரண்டாவது அதுவியவசாயமோ அதுவியவசாயத்தைக் கோசரிப்பதாயிருக்கின்றது. “கட ஞானத்தை யான் அறிகின்றே” னென்பது இரண்டாவது அதுவியவசாயத்தின் சொரூபமாம். இரண்டாவது அதுவியவசாயத்தின் வியவகாரம் இஷ்டமாயின், “கடஞானத்தின் ஞானத்தை யானறிகின்றேன்” என்று மூன்றாவது அதுவியவசாயமுண்டாகின்றது. ஆனால் நியாய மதத்தில் கட ஞானத்தினால் கடத்தின் பிரகாசமுண்டாய்க் கடத்தின் வியவகாரம் சித்திக்கின்றது. கடவியவகாரத்தில் கடஞானத்தினது பிரகாசத்தின் அபேகை இல்லை. கடஞானத்தின் வியவகாரம் இஷ்டமாயின், அப்போது அதுவியவசாயத்தினால் கடஞானத்தின் பிரகாசமுண்டாய்க் கடஞானத்தின் வியவகாரமுண்டாகின்றது. அதுவியவசாயத்தினது பிரகாசத்தின் அபேகை இல்லை. இவ்வாற்றால் எதன் வியவகாரம் இஷ்டமாகின்றதோ, அதன் ஞானத்தின் அபேகையுண்டு. விஷயத்தைப் பிரகாசிக்கும் ஞானம் எதுவோ, அது பிரகாசிக்கப்படுவதாகுக; அல்லது பிரகாசிக்கப்படாததாகுக; அதன்பிரகாசத்தினால் உபயோகமில்லை. பிரகாசிக்கப்படும் ஞானத்தினாலேயே விஷயத்தின் பிரகாசம் உண்டாகுமாயின், நியாயமதத்தில் அநவஸ்தாதோஷ முண்டாகும். ஏனெனின் எந்த ஞானத்தினால் விஷயம் பிரகாசமாகின்றதோ, அந்தஞானம் சுவப்பிரகாசமோ அன்று. அதனைப் பிரகாசிக்கும் வேறு ஞானமுண்டாயின், அப்போது ஞானத்தினால் விஷயத்தின் பிரகாசமுண்டாம். அந்த முதல் ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கும் வேறு ஞானத்திற்கு வேறு ஞானம் வேண்டும். மூன்றாவதைப் பிரகாசிப்பிக்கும் நான்காவது ஞானம் வேண்டும். இவ்வாறு அநவஸ்தாதோஷமுண்டாம். ஒன்றற்கொன் றபேகையுடைய பிரகாசத்தை அங்கீகரிக்கின், அந்நியோந்நியாகிரயம் சக்கிரிகை முதலிய தோஷமுண்டாம். ஆதலால் விஷயத்தின் பிரகாசத்தில் தனது பிரகாசத்தின் ஞானத்தை அபேகழிக்கிற தில்லை.

ஆனால் தனது வியவகாரத்தில் பிரகாசத்தின் அபேகையுண்டு. யாண்டுக் கடமுதலிய விஷயங்களின் வியவகாரம் இஷ்டமாகின் றதோ, ஆண்டுக் கடஞானத்தின் அபேகையைக் கடத்தினது பிரகா சத்தின் பொருட்டிண்டு. பிரகாசிக்கப்படுவதின்றிய ஞானத்தினு லேயே கடவியவகாரம் உண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: எப்போது கட த்தின் ஞானம் உண்டாக வில்லையோ, அக்காலத்திலும் ஜலத்தைத் தரித்தல் முதலிய பிரயோஜனத்தின் பெறுதியைக் கடம் செய்கி ன்றது. தனது காரியத்தில் பிரகாசத்தின் அபேகையைக் கடம் செய்கிறதில்லை. அங்ஙனமே ஞானத்தின் காரியம் விஷயத்தின் பிரகாசமாம். அந்த விஷயப்பிரகாசவடிவ காரியத்தில் தனது பிர காசத்தின் அபேகையை ஞானம் செய்கிறதில்லை. கடத்தினைப் போலத் தனது வியவகாரத்திற் பிரகாசத்தின் பொருட்டு ஞானத் தின் அபேகையை ஞானம் செய்கின்றது. எந்த ஞானத்தின் வியவகாரம் இஷ்டமாமோ, அந்த ஞானத்தின் ஞானம் உண்டாகி ன்றது. ஞான ஞானத்திற்குப் பிரகாசத்தின் அபேகையிலில்லை. இச்சையின் விஷயத்தை இஷ்டமென்பர். ஆதலால் நியாயமதத்தில் அநவஸ்தாதோஷம் கூறுகின்றனர். அது அவர்களது அவிவேகத் தைக் காரணமாகவுடைய பிரலாபமாம். இவ்வாற்றால் நியாயமதத் தில் எந்த ஞானமும் சொப்பிரகாசமன்று. ஆதலால் ஞானத்தினது ஞானத்தின் உற்பத்தி எதனால் உண்டாகின்றதோ, அது ஞானத் தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரீ எனப்படுகின்றது. அதுவியவசாய ஞான த்தின் சாமக்கிரி மனசையோக முதலியனவும், ஞானலக்ஷண அலௌகிக சம்பந்தமுமாம். அது அதுவியவசாய பேதத்தால் நானா வாம். அங்ஙனமே “ஜலஞானம் பிரமை” என்னும் அநுமிதியும் ஞானத்தின் ஞானமாம். அதனை உண்டுபண்ணுவது அநுமான மாம். அதுவும் ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரியாம். அதனால் ஜலஞானத்தினது பிரமாத்தன்மையின் ஞானம் உண்டாகிறதில்லை. “ஜலத்தை அளக்கின்றே” நென்னும் அதுவியவசாயத்தின் சாமக் கிரியும் ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரியாம். அதனால் ஜலஞா னத்தினது பிரமாத்தன்மையின் ஞானமுண்டாகின்றது. ஆனால் “ஜலத்தை யான் அறிகின்றே” நென்னும் அதுவியவசாயமும் ஜல ஞானத்தின் ஞானமாம். ஜலஞானத்தின் பிரமாத்தன்மையினைப் பிர காசிக்கிறதில்லை. ஆதலால் ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரியான கூறிய அதுவியவசாய சாமக்கிரியினால் ஜலஞானத்தினது பிரமாத்

தன்மையின் கிரகணமின்மை யிருத்தலின், ஜலஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சகல சாமக்கிரியினாலும் ஜலஞானத்தினது பிரமாத்தன்மையின் கிரகணம் உண்டாகாமையால், தன்னாற் பிரமாணியங் கொள்ளுதல் உண்டாகித்தலை. ஆனால் பிறிதாற் பிரமாணியங் கொள்ளுதல் உண்டாகின்றது. யாது யாது ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரியோ, அவ்வெல்லாவற்றாலும் பிரமாத்தன்மையைக் கிரகித்தல் உண்டாகின்றது. இதனைத் தன்னாற் பிரமாணியங்கொள்ளுதலென்பர். இப்பகுத்தில் பிரமாத்தன்மைத் தர்மத்தினை விட்டு எந்த ஞானத்தின் ஞானமு முண்டாகித்தலை. பிரமாத்தன்மை ஞானத்தன்மை யென்னும் இரண்டு தர்மவிசிஷ்ட ஞானத்தின் ஞானம் உண்டாகின்றது. கேவல ஞானத்தன்மைத்தர்ம விசிஷ்ட ஞானத்தின் ஞான முண்டாகித்தலை. பிறிதாற் பிரமாணியங் கொள்ளும் வாதத்தில் முதல் அநுவிவசாயத்தினால் பிரமாத்தன்மையை விட்டு ஞானத்தன்மைவிசிஷ்ட ஞானத்தின் ஞான முண்டாகின்றது. மீண்டும் வேறு அநுவிவசாயத்தினாலேனும் அல்லது முற்கூறிய அநுமானத்தினாலேனும் பிரமாத்தன்மையின் ஞானமுண்டாகின்றது.

ககுக. மீமாம்ஸக மதத்திலும்

சித்தாந்த மதத்திலும் கொண்டுள்ள

தன்னாற் பிரமாணியவாதத்தில் தோஷம்.

மீமாம்ஸக மதத்திலும் சித்தாந்த மதத்திலும் தன்னாற் பிரமாணியங்கொள்வது அங்கீகாரமாம். நியாய வைசேஷிகமதத்தில் பிறிதாற் பிரமாணியம் கொள்ளுதலின் அங்கீகார முண்டு. தன்னாற் பிரமாணியம் கொள்ளுதலில் இத்தோஷங் கூறப்பட்டிருக்கின்றது:—யாண்டு ஒருபதார்த்தத்திற்கு அநேகமுறை ஞானமுண்டாய்ப் பிரவிருத்தி உண்டாயிருந்திருக்குமோ, ஆண்டு ஞானத்தின் பிரமாத்தன்மையில் ஓரிடத்தும் சந்தேகமில்லை. ஏனெனின் அநேக முறை ஸபலப்பிரவிருத்தி உண்டாய்ப் பிரமாத்தன்மைநிச்சயம் உண்டாய் விடுகின்றது. அந்தப்பிரமாத்தன்மை நிச்சயம் பிரமாத்தன்மையின் சம்சயத்திற்கு விரோதியாம். ஆனால் எப்பதார்த்தத்தின் அபூர்வஞான முண்டாகின்றதோ, அதன் ஞானத்தில் பிரமாத்தன்மையின் சந்தேகமுண்டாகின்றது. அஃது உண்டாகலாகாது. ஏனெனின் அவ்வைத மதத்திலும் பிரபாகரது மதத்திலுமோ ஞானம்

காசமாம். ஆதலால் ஞானம் என்றும் கிரகிக்கப்படாத கிரகிக்கப்பட்டதேயாகின்றது. ஆதலால் பிரமாத்தன் டவே கிரகிக்கப்படுவதாயின், நிச்சயிக்கப்பட்ட பதார்த்தேகமுண்டாகாது. அதனால் பிரமாத்தன்மையின் சந் பவியாது. சித்தாந்தப்படித்திலோ பிரகாசவடிவ ஞான மது. பிரகாச பதார்த்தத்திற்கு ஞானபதார்த்தத்தோடு வ.

கௌ. பிரபாகரரது மதத்தில்

ஞானங்களினாலும் திரிபுடி பிரகாசித்தல்.

பிரகாரமதத்தில் ஞானத்தின் விஷயத்திற் பிரகாசமுண் ன. பிரகாசத்திற் கேது ஞானம். எங்ஙனம் கடத்தின் டாயின் அப்போது கடஞானத்தினால் கடத்தின் பிர டாகின்றதோ, அங்ஙனமே கடத்தின் ஞானம் தனது தின் பிரகாசஞ் செய்கின்றது. தனது ஆசிரயமாகிய ரதோ அதனையும் பிரகாசம் செய்கின்றது. சகல ஞானங் 7புடியைப் பிரகாசிப்பிக்கின்றன. ஞாதா ஞானேயங்க நாயம் திரிபுடி எனப்படுகின்றது. இவ்வாற்றால் பிரபாகர தில் தனது சொருபத்தினையும் ஞானம் விஷயஞ்செய்கின் டு பிரமாத்தன்மையையும் விஷயம் செய்கின்றது.

கௌ. முராரி மிசிரர் மதம்.

மிசிரர் மதத்தில் ஞானத்தின் பிரகாசம் அநுவிவசாய டண்டாகின்றது. அந்த ஞானத்தைப் பிரகாசிக்கும் ய பிரமாத்தன்மையின் பிரகாசமென்று கொள்ளப்பட் றது. இதனால் அநுவிவசாயத்திற்குப் பின் பிரமாத்த ன் சந்தேகமுண்டாகலாகாது.

கௌ. பட்டர் சித்தாந்தம்.

ஏனமே பட்டர் சித்தாந்தம் இதுவாம்:—கடமுதலியவற்றி றத்தின் ஞானம் பிரத்தியக்ஷ வடிவமாகாது. ஏனெனின் ரம் பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமன்று. ஆதலால் ஞானத்தின் புறுமிதிவடிவ மாகின்றது; மானஸப் பிரத்தியக்ஷ வடிவ வ்வுறுமிதி ஞானம் இவ்வாற்றால் உண்டாகின்றது. இந் .பங்களின் சையோகத்தால் பிரத்தியக்ஷ ஞானம் உண்டா

குக்; அல்லது அதுமிதிஞான முண்டாகுக. சகல ஞானங்களி லும் கடமுதலிய விஷயங்களில் ஞாதத்தன்மைபென்னும் தர்மம் உற்பத்தியாகின்றது. இதனற்றான் ஞானமுண்டாகிய பின் “அறி யப்பட்டது கடம்” என்னும் வியவகாரமுண்டாகின்றது. ஞானத் திற்கு முன் எந்தக் கட இந்திரியங்களின் சையோக முண்டாகின் றதோ, அதனால் “இது கட” மென்னும் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின் றது. அந்தப் பிரத்தியக்ஷ ஞானம் சமவாய சம்பந்தத்தால் ஞாதா விலிருக்கின்றது; விஷயத்தன்மைச் சம்பந்தத்தால் கடத்திலிருக் கின்றது. யாண்டு விஷயத்தன்மைச் சம்பந்தத்தினால் ஞானமுண் டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சமவாய சம்பந்தத்தினால் ஞாதத்தன்மை உற்பத்தியாகின்றது. இவ்வாற்றால் கடத்தின் ஞானத்தினால் கடத் தில் ஞாதத்தன்மை உற்பத்தியாகின்றது. அந்த ஞாதத்தன்மை க்கு உபாதான காரணம் கடமும், நிமித்தகாரணம் ஞானமுமாம்: அசமவாயிகாரணபரிபாஷை பட்டர் மதத்தில் இல்லை. உபாதான காரணத்திற்கு வேறுகியதை நிமித்தகாரணமென்றே கூறுவர். இவ் வாற்றால் ஞானஜந்ரிய ஞாதத்தன்மையின் தர்மம் கடத்தில் உண்டா கின்றது. முதலிலோ “இது கட” மென்பதாகக் கடத்தைப் பிர காசிக்கும் பிரத்தியக்ஷமுண்டா யிருக்கின்றது. அந்தப் பிரத்திய க்ஷத்தினால் கடத்தில் ஞாதத்தன்மைத் தர்மம் உண்டாயிற்று; அப் போது இந்திரிய சையோகத்தினால் அதே கடத்தின் பிரத்தியக்ஷம் “அறியப்பட்டது கட” மென்பதாக உண்டாகின்றது. இவ்வாற் றால் ஞான ஜந்ரிய ஞாதத்தன்மையின் பிரத்தியக்ஷம் புற இந்திரிய த்தினால் உண்டாகின்றது. புறப்பதார்த்தங்களினாலு ஞானத்தின் பிரத்தியக்ஷம் புற இந்திரியங்களினாலோ எம்மதத்திலும் உண்டா காததில்லை. நையாயிகர் முதலிபோர் மதத்தில் ஞானத்தின் மான ஸப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. பட்டர் மதத்தில் கடமுதலிய வற்றினது ஞானத்தின் மானஸப்பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகாததில்லை. ஆனால் கடமுதலிய ஞானத்தின் அதுமானஜந்ரிய அதுமிதிஞானம் உண்டாகின்றது. அதுமானந்திற்று இது வடிவமாம்:— “இக்கடம் விஷயத்தன்மைச் சம்பந்தத்தினால் ஞானமுடையதாம்; சமவாய த்தினால் ஞானத்தன்மை புடைமையால்; யாண்டு யாண்டுச் சமவா யத்தால் ஞானத்தன்மை ஆண்டு ஆண்டு விஷயத்தன்மைச் சம்பந் தத்தால் ஞானமென்று” அந்த ஸ்தானத்தில் முன்னிருப்பதாகிய ச்சம்பந்தத்தால் ஞானம் சாத்தியம்.

பிரகாசம்.] கௌ. நியாய-வைசே-மதநிச்சயம், சாநந

மேல் ஏது திருஷ்டாந்தங்க ளிருக்கின்றன. பிற நூல்களில் வேறு விதமாக அநுமானம் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அது கடினமாம். பட்டர் மதத்தில் அநுமானத்தினால் ஞானம் அறியப்படுகின்றது. இது சலபமான கிரமமாய்க் காட்டப்பட்டது. இவ்வாற்றால் ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரி பட்டர் மதத்தில் அநுமானமாம்.

கௌ. நியாய வைசேஷிகமத நிச்சயம்.

இவ்வநுமானத்தினாலேயே கடஞானத்தின் பிரமாத்தன்மையின் ஞானமு முண்டாகின்றது. ஆதலால் ஞானத்தின் அநுமிதி உண்டாகிய பின், பிரமாத்தன்மையின் சந்தேகம் பட்டர் மதத்தில் உண்டாகலாகாது. ஆதலால் ஞானத்தின் சகல ஞானங்களினாலும் பிரமாத்தன்மையின் நிச்சயம் உண்டாகிறதில்லை. ஆனால் ஸபலப் பிரவிருத்தி உண்டாகியபின், ஞானத்தினது பிரமாத்தன்மையின் நிச்சயம் உண்டாகின்றது. இது நியாய வைசேஷிகர் மதம். இதனைப் பிறிதாற் பிராமானியவாத மென்பர். ஞானத்தினது உற்பத்தியின் சாமக்கிரியினால் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி உண்டாகிறதில்லை. அதிக சாமக்கிரியினால் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. அங்ஙனமே அதிக சாமக்கிரியினால் பிரமாத்தன்மையின் ஞானம் உண்டாகின்றது. பிரமாத்தன்மையினைப்போல அப்பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி பிறிதான் உண்டாகின்றது. பிறிதான் ஞானமுண்டாய் ஞானத்தை உண்டுபண்ணும் சாமக்கிரியினால் ஞானத்தினது அப்பிரமாத்தன்மைத் தர்மத்தின் உற்பத்தி உண்டாயின், சகல ஞானங்களும் அப்பிரமையாதல்வேண்டும். ஆதலால் ஞானத்தை உண்டுபண்ணும் சாமக்கிரியினால் அப்பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி உண்டாகிறதில்லை. ஞானத்தை உண்டுபண்ணுவன இந்திரிய அநுமானாதிகளாம். அவற்றில் தோஷத்தின் சகாயமிருக்குமாயின், அப்பிரமாத்தன்மையோடு கூடிய ஞானத்தின் உற்பத்தி உண்டாகும். தோஷம் நாநாவிதமாம்.

பிரத்தியக்ஷப் பிரமம் உண்டாயின், ஆண்டோ நேத்திர முதலியவற்றின்கண் உள்ள பிரமாணதோஷத்தினைப்போல, விஷயத்தின்கண் உள்ள சாதிருசியதோஷமும் ஏதுவாம். சில விடத்துப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமத்தில் விஷயத்தின்கண் உள்ள சாதிருசியதோஷத்தின் வியபிசாரமு மிருக்கின்றது. ஆனால் சதிருசத் (சமான முடைய) தின்கண்ணே வெகு பிரமம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் அநேக இடங்களிலோ சாதிருசிய தோஷம்

திற்கு ஏதுவாம். யாண்டு வேற்றியல்புடையதின்கண் பிரமம் அதுபவசித்த மாகின்றதோ, ஆண்டுச் சாதிருசிய தோஷம் பிரமத்திற்குக் காரணமன்று. ஏகவடிவத்தால் தோஷம் ஏதுவன்று. ஆனால் ஏதுவிருக்க எந்தப்பிரமம் உண்டாகின்றதோ, அந்தத் தோஷம் அந்தப் பிரமத்திற்குக் காரணமாகின்றது. பரோக்ஷப் பிரமஞானத்தில் சாதிருசியத்தின் அபேக்ஷையில்லை. இது அதுபவசித்தமாம். ஆகலால் பரோக்ஷ ஞானத்தில் விஷயத்தின்கண் உள்ள தோஷம் ஏதுவன்று. ஆனால் அதுமிதிப்பிரமத்தில் அதுமானதோஷம் ஏதுவாம். வியாப்பியமாகிய ஏதுவின் ஞானம் அதுமானமாம். ஏதுவில் வியாபிசார முதலிய தோஷம் நியாயகிரந்தங்களிற் பிரசித்தமாம். சாத்தப்பிரம முண்டாயின், ஆண்டுச் சுரோதாவினிடத்து வாக்கிய தாற்பரியத்தின் அவதாரணமின்மை தோஷமாம். சொல்லுலோனிடத்து விப்பிரலம்பகத்தன்மை (வஞ்சகத்தன்மை) முதலியன தோஷமாம். சப்தத்தில் பிறிதோர்விதத்தால் போதிக்குந்தன்மை முதலியன தோஷமாம். இவ்வாறு அப்பிரமாத்தன்மைக்கு ஏதுவாகிய தோஷத்தை அதுபவானுசாரமாக அறிய வேண்டும்.

இப்பிரசங்கத்தில் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தியும், அப்பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தியும் சொல்லப்பட்டன. அது விருத்தமாகத் தோற்றுகின்றது. சென்றன, வருவன, இருப்பனவாகிய சகலப் பிரமைகளிலும் பிரமாத்தன்மைத் தர்மம் ஏகமாம். அங்ஙனமே சகல அப்பிரமையிலும் அப்பிரமாத்தன்மையும் ஏகமாம். அவற்றின் உற்பத்திசுறுதல் சம்பவியாது. என்னாலும் தனது காரணத்தினால் ஞானம் உற்பத்தியாயின், அப்போது சில ஞானம் பிரமையும், சில ஞானம் அப்பிரமையுமாகின்றன. பிரமாத்தன்மை விசிஷ்டம் பிரமையாம். அப்பிரமாத்தன்மை விசிஷ்டம் அப்பிரமையாம். இவ்வாற்றால் ஞானத்தில் பிரமாத்தன்மை அப்பிரமாத்தன்மைத் தர்மங்களின் விலக்ஷணத்தன்மை ஞானத்தை யுண்டுபண்ணும் சாமக்கிரியின் அதீனமாம். சிலவிடத்து ஞானத்தின் இத்தன்மைய சாமக்கிரி இருக்கின்றது அதாவது பிரமாத்தன்மை விசிஷ்டஞானத்தின் உற்பத்தி எதனால் உண்டாகின்றதோ அத்தன்மைய சாமக்கிரி இருக்கின்றது. சிலவிடத்து அப்பிரமாத்தன்மை விசிஷ்டஞானத்தின் உற்பத்தி எதனால் உண்டாகின்றதோ, அத்தன்மைய சாமக்கிரி இருக்கின்றது. இதனால் இவ்வாறு மதித்தல் வேண்டும்:—

1] கஎசு. நியாயவைசே-மதகண்டநம். சகரு

5ன்மைத் தர்மமோ ஒன்றும். சகலப் பிரமையிலும் அதன் இருக்கின்றது. ஆனால் பிரமாத்தன்மையின் சம்பந்தம் யின் அதீனமாம். இவ்வாற்றால் ஞானத்தில் பிரமாத்தன் பிரயோஜக (காரண) சாமக்கிரி இருத்தலால் பிரமாத்தன் உற்பத்தி சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அங்ஙனமே அப்பிரமையின் பிரயோஜகம் தோஷமாம். ஆதலால் தோஷ ஜந் பிரமாத்தன்மை எனப்படுகின்றது. தோஷ ஜந்ரியமென்று தற்கு தோஷப் * பிரயோஜ்ஜியத்தில் தாற்பரியமாம். அவானத்திற்கோ முக்கிய உற்பத்தி சம்பவிக்கின்றது.

நான்தத்தில் சாக்ஷிபாவியம் பிரமாத்தன்மையாம். ஆதமாத்தன்மையினது ஞானத்திற்கும் உற்பத்தி கூறின், உற்பத்தி சித்தமாகின்றது. அது பொருந்தாது. என்றத்தியில் ஆருடசாக்ஷி பிரமாத்தன்மை முதலியவற்றைப்புகின்றது. ஆதலால் விருத்தியும் ஞானமெனப்படுகின்றது உற்பத்தி சம்பவிக்கும். இவ்வார்த்தை முன் சொல்லுக்கின்றதெனினும், முன்கூறியபொருளையே கூறுதலால் நுக்கும் படிப்பவருக்கும் போதம் திடமாகின்றது. சாஸ்தத்ததின் மந்த சம்ஸ்காரமுடைய புருஷர்களுக்கு அடிக்லுதலால்பிரயாசையின் நிப்போதமுண்டாகின்றது. ஆதபிரகரணத்தில் அநேக அர்த்தங்களைப் பலமுறைகூறியிரும்; கூறியது கூறல் என்னும் சூற்றமில்லை. இவ்வாற்றால் ததில் பிறிதாற்பிராமாணிய வாதம் அங்கீகரிக்கப்பட்டிது. நன்னூற் பிராமாணியவாதத்தில் சம்சயத்தின் அதுபஷம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

கஎசு. நியாயவைசேஷிக மதகண்டநம்.

1 முழுவதும் அசங்கதமாம்:—பிரமாத்தன்மையின் ஞாயா பின் சொல்லுவோம். முதலிலோ அநுவிவசாயஞான ஞானத்தின் பிரகாசமுண்டாகின்றது என்றுகூறுதல் அசய. ஏனெனின் அப்பிரகாச சுபாவம் ஞானமாகுமாயின், ம்பந்தத்தால் கடமுதலியவற்றின் பிரகாசமுண்டாகாது. யவற்றின் பிரகாசத்தில் ஞானம் தனது பிரகாசத்தை கிறதில்லை. எங்ஙனம் கடமுதலியன அறியப்படாதன தம் காரியத்தைச் செய்கின்றனவோ, அங்ஙனமே ஞாயோஜகம்=காரணம். பிரயோஜ்ஜியம்=காரணத்தாலாகியது.

சுருக விருத்திபேத-கியாதி-நிருபணமும் [எழுவது

னமும் அறியப்படாததாய் விஷயத்தின் பிரகாச வடிவ தனது காரியத்தைச் செய்கின்றது என்று முன் கூறியது யாதோ அது சம்பவியாது. ஏனெனின் சகல பொளதிக ஜோதிகளும் தாம் பிரகாசவடிவினவாய் அந்ரியத்தைப் பிரகாசிக்கின்றன. பிரகாசமின்றிய ஜோதியினால் எதன் பிரகாசமும் காணப்படுகிறதில்லை. பிரகாசமின்றியதும் சபாவபலத்தால் தனது சம்பந்தமுடையதின் பிரகாசத்தைச் செய்யின், சுவர்ணத்தின்கணுள்ள ஜோதிபாகத்தினாலும் சுவர்ண சம்பந்தமுடைய கடமுதலியவற்றின் பிரகாசமுண்டாதல் வேண்டும். சொருபப் பிரகாசத்தினால் பிரகாசிக்கப்படும் பொளதிக ஜோதியினால் கடமுதலியவற்றின் பிரகாசத்தைக் கண்டிருக்கின்றோம். சொருபப் பிரகாசத்தினால் பிரகாசிக்கப்படாத சுவர்ணம் இரஜதம் முதலிய வடிவ ஜோதியினால் எதன் பிரகாசமும் காணப்படுகிறதில்லை. ஆதலால் சொருபப் பிரகாசத்தினால் பிரகாசிக்கப்படும் ஞானத்தின் சம்பந்தத்தினால் கடமுதலியவற்றின் பிரகாச முண்டாகின்றதென்று கொள்ளவேண்டும். ஆதலால் பிரகாச சபாவமும் ஞானமாம். கேவலம் திருஷ்டாந்த பலத்தினால் ஞானத்திற்குசொப்பிரகாசத்தன்மையை அங்கீகரிக்கவில்லை. ஆனால் அதுபவத்தினாலும் சொப்பிரகாசத்தன்மை சித்திக்கின்றது. யாண்டு அறிதற்கரிய அஞ்ஞாத பதார்த்தத்தின் ஞானம் புருஷனுக்குண்டாய் “அறியத்தக்கது அறியப்பட்டது, அறிவதற்கு ஒன்றும் மிகுந்ததில்லை” என்னும் வாக்கியத்தைச் சந்தேகத்தினால் சொல்லுகின்றோ, அவனைப்பார்த்து அந்ரிய புருஷன் “இவ்வஞ்ஞானம் அறிதற்கு எஞ்சி இருக்கின்றது” என்று சொல்ல இவ்வாக்கியத்தைக் கேட்டுச் சிரிக்கின்றான். ஆதலால் ஞானத்தின் பிரகாசத்தன்மையின் அதுபவம் சித்தமாம். ஞானத்தினது பிரகாசத்தின் எஞ்சுதற் றன்மையைக் கேட்டுச் சிரிக்கின்றான். கடஞானம் அறியப்பட்டதா? இல்லையா? வென்னும் வாக்கியத்தைக் கூறுகின்றவனைப் புத்தியில்லாதவனென்பார். ஆதலால் ஒருநாளும் ஞானத்தில் அஞ்ஞாதத்தன்மை யில்லை, அஞ்ஞானத்தன்மையின் அபாவத்தால் ஞானகோசர அதுவியவசாயமுண்டாகின்றது என்று கூறுதல் அசங்கதமாம். எந்தப் புருஷனுக்கும் “எனக்குக் கடஞானம் உண்டாயிற்று? இல்லையா?” வென்னும் சந்தேக முண்டாகிறதில்லை. கடஞானம் அறியப்படாததாயின் ஒருகால் சந்தேகமுண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் ஞானம் அஞ்ஞாதமாகிறதில்லை. ஞானத்தின் பிர

[சம்] களச. நியாயவைசே-மதகண்டநம். சங்ள

உ அறுவியவசாயமாமென்று கூறுதல் அசங்கதமாம். இவ்வாறு
 வாராயின்:—நூனகோசர நூனமுண்டாகாவிடின், “இது
 கடத்தை யானறிகின்றே” நென்பதாக நூனத்தில் வில
 தத்தன்மை தோற்றலாகாது. ஏனெனின் நியாயமதத்திலோ
 நூனத்திற்கு விஷயம் கடமும், இரண்டாவது நூனத்
 த் விஷயம் கடநூனமுமாம். ஆதலால் விஷயபேதத்தால் நூ
 னுக்கு விலக்ஷணத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது. சொப்பிரகாச
 வாதியின் மதத்தில் நூனத்திற்கு விஷயம் நூனமாகாது.
 நூன நூனங்களுக்கும் விஷயம் கடமாயிருத்தலின், விஷயபே
 னின்மையால் விலக்ஷணப் பிரதிதி உண்டாகலாகாது என்
 சங்கையும் சம்பவியாது. எங்ஙனம்: ஒரே கடத்திற்கு ஒரு
 த்தில் “இது கட” மென்னும் நூனம் உண்டாகின்றது; ஒரு
 த்தில் “அறித்தியம் கட” மென்னும் நூனமுண்டாகின்றது.
 தி விஷயத்தின் பேதமின்றி விலக்ஷணநூன முண்டாகின்
 ஆனால் முதல்நூனத்தில் கடத்தின் அறித்தியத்தன்மை தோ
 றுதில்லை. இரண்டாவது நூனத்தில் கடத்தின் அறித்தியத்
 த்ம தோற்றுகிறது. அங்ஙனமே “இது கட” மென்னும் நூ
 னில் கடத்தின் நூதத்தன்மை தோற்றுகிறதுதில்லை. “கடத்தை
 அறிகின்றே” நென்னும் நூனத்தில் கடத்தின் நூதத்
 த்ம தோற்றுகின்றது. நூன ஜந்நியப் பிரகடத்தன்மையை
 தன்மை யென்பார். இரண்டாவது நூனத்தின் விஷயம் கட
 ன்ள நூதத்தன்மையாம்; கடத்தின் நூனமன்று. இதனால்
 கடநூனத்திற்குப் பிற்காலத்தில் ஒரு காலத்தில் “கடத்தை
 அறிகின்றே” நென்னும் நூனம் உண்டாகின்றது. ஒரு
 த்தில் “அறியப்பட்டது கடம்” என்னும் பிரத்தியக்ஷ முண்
 ன்றது. “அறியப்பட்டது கட” மென்னும் பிரத்தியக்ஷத்தி
 விஷயம் கடத்தின் நூதத்தன்மையாம். இவ்வர்த்தம் பட்ட
 ச் சம்மதமும், அறுபவத்தை அறுசரித்ததுமாம். ஏனெனின்
 த்தியம் கட” மென்று சொல்லுதலால் அறித்திய பதார்த்த
 விசேஷணமாகிய அறித்தியத்தன்மையின் பிரதிதி கடத்தில்
 லாருக்கும் சம்மதமாம். அங்ஙனமே “அறியப்பட்டது கட”
 னு சொல்லுதலாலும் அறியப்பட்ட பதார்த்தத்தின் விசே
 கிய நூதத்தன்மையின் பிரதிதி கடத்தில் சர்வாநுபவ சித்
 . “அறியப்பட்டது கடம்” என்னும் நூனத்தின் அவசரத்

சுரு. விருத்திபேத-கியாதி-நிருபணமும் [ஏழாவது]

தில் “கடத்தை யான் அறிகின்றேன்” என்னும் ஞானமுண்டாகி
றது. ஆதலால் கடத்தை யான் அறிகின்றேனென்னும் ஞானமும்
கடத்தின் ஞானத்தன்மையை விஷயஞ் செய்கின்றது. இவ்வாற்
றால் ஞானகோசர ஞானத்தை அங்கீகரியாவிடினும், “இது கடம்”
“கடத்தை யான் அறிகின்றேன்” என்பதாக விலகூணாநானம்
சம்பவிக்கின்றது. ஆதலால் அநுவிவசாய ஞானத்திற்கு விஷயம்
ஞானமாடென்னும் நையாயிகமதம் அசங்கதமாம்.

கரு. முராரிமிசிரர் மதத்தின் கண்டநம்.

அங்நனமே முராரிமிசிரர் மதமும் இப்பிரசங்கத்தில் நையாயிக
மதத்திற்குச் சமமாம். ஆதலால் அசங்கதமாம். முராரிமிசிரர்
மதத்தில் ஞானத்தைப் பிரகாசிக்கும் அநுவிவசாயத்தினாலேயே
பிரமாத்தன்மையின் பிரகாச முண்டாகின்றது. நியாயமதத்தினும்
இத்துணை விசேஷமிருக்கின்றது. என்றலும் இவ்விசேஷம் நல
முடையதன்று. ஏனெனின் அப்பிரகாச சுபாவ ஞானத்தின் பிர
காசம் அநுவிவசாயத்தினால் உண்டாகின்றது என்னும் அம்சத்
தில் நியாயமதத்திற்குச் சமமாயிருத்தலின் அசங்கதமாம்.

கரு. பட்டமத கண்டநம்.

அங்நனமே பட்டர் மதத்தில் அநுமிதியினால் ஞானத்தின்
பரோகூப பிரகாசமுண்டாகின்றது என்பது நியாயத்தினும் அசங்
கதமாம். ஏனெனின், அவர்கள் மதத்திலும் ஞானத்தைப் பிரகா
சிக்கும் அநுமிதி யாதோ, அதனால் பிரமாத்தன்மையின் பிரகாசம்
உண்டாகின்றதென்னும் இத்துணை அம்சமோ நியாயத்தினும் வில
கூணமாம்; சித்தாந்தத்திற்கு அனுகூலமாம். என்றலும் கடமுந்
லிய விஷயங்களை அபரோகூபத்தன்மையாக்குவதாகிய பிரத்தியகூ
ஞானத்தின் அநுமிதி வடிவ பரோகூப பிரகாச முண்டாகின்றது
என்று கூறுதல் நகைப்பிற் கிடமாம்.

கரு. பிரபாகரர் மதத்தின் கண்டநம்.

அங்நனமே பிரபாகரர் மதத்திலும் கடஞான முதலியன
தனது பிரகாசத்தில் அநுவிவசாயத்தின் அபேகையைச் செய்
கிறதில்லை. இத்துணை அம்சத்தில் சித்தாந்தத்திற்கு அனுகூலமாம்.
பிரமாத்தன்மையைக் கிரகித்தலில் ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்
கிரியினும் பிறிதொன்றின் அபேகைசெய்கிறதில்லை என்னும் அம்

பிரகாசம்] கௌ. தன்-அங்-சித்-அநுப-பரிகா-சங்க

சத்திலும் சித்தார்த்தத்திற் கருகூல மிருக்கின்றது. அங்ஙனமாயினும் பிரபாகரர் மதமும் சிரத்தைக்குரியதன்று. ஏனெனின் சகல ஞானமும் சொப்பிரகாசமாம்; திரிபுடியை விஷயஞ் செய்வதாம். விஷயமாத்திரத்தைக் கோசரிப்பது ஓர் ஞானமு மாகாது. சகல ஞானமும் “கடத்தை யான் அறிகின்றே” நென்பதாகத் திரிபுடியைக் கோசரிப்பனவாகின்றன. “இதுகட” மென்பதாகக் கேவல விஷயகோசரஞானம் அப்பிரசித்தமாம். கடத்தோடு இந்திரியத்திற்குச் சம்பந்த முண்டாகக் கடத்தின் ஞானமுண்டாகின்றது. அது கடத்தையும், தனது சொரூபத்தையும், அங்ஙனமே தனது ஆசிரயமாகிய ஆத்மாவையும் விஷயஞ்செய்கின்றது. அங்ஙனமேகடத்தின் ஞானமே தனது தர்மமாகிய பிரமாத்தன்மையை விஷயஞ் செய்கின்றது. இவ்வாற்றால் கடத்தின் ஞானம் தனது பிரகாசத்தில் அந்நியத்தின் அபேகைச் செய்கிறதில்லை. இத்துணை அம்சமோ நலமுடையதாம். ஆனால் தனது பிரகாசத்தைத் தான் செய்கின்ற தென்பது விருத்தமாம். ஒரு கிரியைக்கு எது கர்த்தாவாகின்றதோ அது கர்மமாகாது. ஆதலால் பிரகாசத்திற்குத் தானே கர்த்தாவும் தானே கர்மமுமாமென்று கூறுதலும் விருத்தமாம். சித்தாந்நந்திலோ ஞானம் பிரகாச வடிவமாம். ஆதலால் முற்கூறிய விரோதமில்லை. இவ்வாற்றால் பிரகாசவடிவஞானத்தினை அங்கீகரிப்பாவிடின் அம்மநங்கள் யாவும் அசுந்நமாம். ஆதலால் ஞானத்தின் அநுவயவசாயத்தினால் பிரகாசமுண்டாகின்ற தென்னும் ரையாயிக வசனம் அசங்கதமாம்.

கௌ. தன்னாற் பிராமானிய வாதத்தின் அங்கீகாரமும், சித்தாந்தமதத்தில் முற்கூறிய சம்சயத்தின் அநுபபத்தி வடிவ தோஷத்தின் பரிகாரமும்.

ஞானத்தைக் கிரகிக்குங் காலத்தில் பிரமாத்தன்மையைக் கிரகித்தலுண்டாயின், சம்சயத்தின் அநுபபத்தி உண்டாகின்றது என்பதற்கு இது சமாதானமாம்:—ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரியினால் பிரமாத்தன்மையின் கிரகிப்புண்டாகின்றது. ஆனால் தோஷபாவத்தோடுகூடிய ஞானசாமக்கிரியினால் பிரமாத்தன்மையின் கிரகண முண்டாகின்றது. இதுணை மேற்கூறுவாம். யாண்டுச் சம்சயமுண்டாகின்றதோ ஆண்டுத் தோஷபாவமில்லை. தோஷமில்லை

யாயின் சம்சயம் சம்பவியாது. ஏனெனின் சம்சய ஞானமும் பிரமமாம். பிரமத்தின் உற்பத்தியில் தோஷம் ஏதுவாம். ஆதலால் சம்சயஸ்தலத்தில் தோஷாபாவம் சம்பவியாது. பிரமாத்தன்மை ஞானத்தில் தோஷாபாவம் ஏதுவாம். ஆதலால் யாண்டுச் சம்சயம் முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் பிரமாத்தன்மையின் ஞானம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலாற் சம்சயம் சம்பவிக்கின்றது. சித்தாந்தத்தில் விருத்தி வடிவ ஞானத்திற்கு சாகுதியினால் பிரகாசம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரி சாகுதியாம். அதனாலேயே விருத்தி ஞானத்தினது பிரமாத்தன்மையின் கிரகணமுண்டாகின்றது. ஆனால் சில இடங்களில் ஞானமோ பிரமையாகின்றது. எதனால் அநிர்வசநீயப் பிரமத்தின் உற்பத்தி உண்டாகிறதில்லையோ, அத்தன்மைய விலகூண தோஷ முளதாயின், அதனால் ஞானமோ பிரமையாய், சாகுதி அதனது பிரமாத்தன்மையின் பிரகாசத்தைச் செய்ய, அதனிடத்துப் பிரதிபந்தக முண்டாய் விடுகின்றது. அதனால் ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாகுதியோ இருந்தும், பிரமாத்தன்மையின் கிரகணமுண்டாகிறதில்லை. இக்காரணத்தால் முற்கூறிய லக்ஷணத்தின் அவ்வியாப்தி உண்டாகின்றது. ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சகல சாமக்கிரியினாலும் பிரமாத்தன்மையின் கிரகணத்தைத் தன்னாற் கிரகித்தல்(கொள்ளுதல்)என்பர். முற்கூறிய விடத்தில் ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரியினால் பிரமாத்தன்மையின் கிரகணம் உண்டாகவில்லை; ஆதலால் அவ்வியாப்தியாம். அங்ஙனமாயினும் தோஷாபாவத்தோடுகூடிய ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரியினால் பிரமாத்தன்மையின் கிரகிப்பு உண்டாகின்றது. அதனைத் தன்னாற் பிராமாணியம் கொள்ளுதல் என்பர். முற்கூறிய ஸ்தலத்தில் தோஷாபாவத்தோடுகூடிய சாமக்கிரி இல்லை. ஆனால் தோஷத்தோடுகூடிய சாமக்கிரி இருக்கின்றது. ஆதலால் முற்கூறிய ஸ்தலத்தில் இலகூதியமில்லை. இக்காரணத்தினால் அவ்வியாப்தியில்லை. இவ்வாற்றால் ஞானத்தினது பிரமாத்தன்மையைப் பிரகாசிப்பதோ தோஷாபாவத்தோடுகூடிய சாகுதியாம். அப்பிரமாத்தன்மையின் கிரகிப்போ சாகுதியினால் உண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின் பிரமத்தின் இலக்ஷணம் தோஷ ஜந்நியத்துவமாம்; அல்லது நிஷ்பலப் பிரவிருத்தியை உண்டுபண்ணுந் தன்மையாம்; அல்லது அதிஷ்டானத்தினும் விஷமசத்தை யுடையதின் அவபாசமாம். இவ்வாற்றால் தோஷத்தால் நிகழ்வதும், நிஷ்பலப் பிரவிருத்தியினால்

பிரகாசம்.] களகூ. நியாய-பிறி-பிராமா-வாத-தோ- சசக

நிகழ்வதும், விஷமசத்தையினால் நிகழ்வதும் பிரமத்தின் லக்ஷணமாம். அத்தோஷ முதலியன சாக்ஷியின் விஷயமன்று. ஆதலால் தோஷ முதலியவற்றால் நிகழும் அப்பிரமாத்தன்மையும் சாக்ஷிக்கு விஷயமன்று. ஆதலால் அப்பிரமாத்தன்மையின் ஞானமோ நையாயிகரைப்போல நிஷ்பலப்பிரவிருத்தியைக் கண்டு உண்டாகின்றது. அங்ஙனமே அப்பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தியும் ஞானத்தின் சாமாநிய சாமக்கிரியினால் உண்டாயின், சகல ஞானமும் அப்பிரமையாதல் வேண்டும். ஆதலால் தோஷத்தோடுகூடிய ஞானத்தை உண்டுபண்ணும் சாமக்கிரியினால் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது என்பதற்குப் பொருள் இதுவாம்:—தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரம் அறுமானமுதலியவற்றினால் அப்பிரமை ஞானத்தின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. அப்பிரமாத்தன்மை விசிஷ்டப்பிரமஞானத்தின் உற்பத்தியே இப்பிரகரணத்தில் அப்பிரமாத் தன்மையினை உற்பத்தி எனப்படுகின்றது. பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தியோ ஞானத்தின் சாமாநிய சாமக்கிரியினாலேயே உண்டாகின்றது.

களகூ. நியாயமதத்தில் (பிறிதாற்பிராமாணிய வாதத்தில்) தோஷம்.

பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தியில் குணம் காரணமெனப்பட்டது. அது சம்பவியாது. ஏனெனின் பிரத்தியக்ஷ ஸ்தலத்தில் அதிக அவயவங்களினால் இந்திரியத்தின் சையோக குணமானது சொல்லப்பட்டது. அது நிரவயவவடிவ முதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷத்திற் சம்பவிக்கிறதில்லை. அதுமிதியில் வியாப்பியமான ஏதுவிற்குப் பக்ஷத்தில் ஞான குணம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதுவும் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஏனெனின், யாண்டு வந்தியோடுகூடிய பர்வதத்தில் தூளிபடலத்தில் தூமத்தின் பிரமமுண்டாய் வந்தியின் ஞானமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு முற்கூறிய குணமோ இல்லை. வந்தியின் அதுமிதிப்பிரமை யுண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தியில் குணத்திற்கு உண்டுபண்ணுந்தன்மையைக் கூறுதல் சம்பவியாது. ஆனால் ஞானசாமாநியத்தின் சாமக்கிரியினால் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது.

ஞான சாமாநியத்தின் சாமக்கிரியினால் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தியை அங்கீகரிக்கின், பிரமஸ்தலத்திலும் ஞானசாமாநிய

சாமக்கிரி இருத்தலால் பிரமாஞானம் உண்டாதல் வேண்டும் என்று கூறுவாராயின், அதற்கு இது சமாதானமாம்: —தோஷமுளதாயின் ஆண்டுப் பிரமாஞான முண்டாகாது. ஆதலால் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தியில் தோஷம் பிரதிபந்தகமாம். சகல காரியங்களின் உற்பத்தியிலும் பிரதிபந்தக அபாவம் ஏதுவாம். ஆதலால் தோஷாபாவத்தோடுகூடிய ஞானத்தின் சாமக்கிரியினால் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. ஈண்டுப் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி கூறுதலால் பிரமாத்தன்மை விசிஷ்ட ஞானத்தின் உற்பத்தியில் தாற்பரியமாம். ஆதலால் பிரமாத்தன்மைத் தர்மத்தின் உற்பத்தி கூறுதல் அசங்கதமன்று. இவ்வாற்றால் தோஷாபாவத்தோடு கூடிய ஞானத்தை உண்டுபண்ணும் நேத்திரமுதலியவடிவ சாமக்கிரியாதோ, அதனால் பிரமாஞானத்தின் உற்பத்தி உண்டாகுதலால் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி தன்னால் உண்டாகின்றது.

ஞானசாமாநியத்தின் சாமக்கிரி இந்திரியம் அநுமான முதலியனவாம். சாமாநிய ஞானத்தின் காரணம் தோஷாபாவமன்று. பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தியில் தோஷாபாவமும் காரணமெனப்பட்டது. ஆதலால் சாமாநிய சாமக்கிரியினும் அதிக காரணத்தாற் றேன்றியதாயிருத்தலின் பிறிதாற் பிரமாணியத்தின் அங்கீகார முண்டாயிற்று. அங்ஙனமாயினும், ஞான சாமாநியத்தின் சாமக்கிரியினால் அதிகத்தன்மையின் அபேகை உண்டாகுமாயின் பிறிதாற் பிரமாணியமாகின்றது. அபாவ வடிவ தோஷாபாவத்தின் அபேகையினால் பிறிதாற் பிரமாணிய முண்டாகிறதில்லை. அங்ஙனமே ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரி சாக்ஷியாம். தோஷமின்மையோடுகூடிய சாக்ஷியினால் ஞானத்தினது பிரமாத்தன்மையின் ஞான முண்டாகின்றது. தோஷத்தோடுகூடிய இந்திரியம் அநுமானமுதலியவடிவ ஞானத்தை உண்டுபண்ணும் சாமக்கிரியினால் அப்பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. ஞான சாமாநியத்தின் சாமக்கிரி இந்திரியம் அநுமான முதலியனவாம். அவற்றினும் தோஷம் பிறிதாம். ஆதலால் அப்பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி பிறிதால் உண்டாகின்றது. பிரமமுண்டாய்ப் பிரவிருத்தியுண்டாகப் பலத்தின் இலாபமுண்டாகாவிடின், அப்போது அப்பிரமாத்தன்மையதுமிதிஞானம் உண்டாகின்றது. அது அநுமானத்தினால் உண்டாகின்றது. ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரி

பிரகாசம்.] கஅ௦. அக்கியாதி-வசன-பரிகாரம். சசந

யாகிய சாகுதியினும் அதுமானம் வேறும். ஆதலால் அப்பிரமாணியக் கிரகிப்பும் பிறிதால் உண்டாகின்றது. அதுமானத்தின் வடிவம் இது வாம்:— “இந்த ஜலஞானம் அப்பிரமை; நிஷ்பலப் பிரவிருத்தியை உண்டுபண்ணுவதா யிருத்தலின்; யாண்டு யாண்டு நிஷ்பலப் பிரவிருத்தியை உண்டுபண்ணுந்தன்மை யுனதோ, ஆண்டாண்டு அப்பிரமாத்தன்மை யுண்டு; வேறு பிரமத்தைப்போல்” என்றிவ்வாறு ஞானத்தின் உற்பத்தி காலத்திலேயே சாகுதியினால் ஞானத்தினது சொருபத்தின் பிரகாச முண்டாகின்றது. ஞானத்திலிருக்கும் பிரமாத்தன்மையின் பிரகாசமு முண்டாகின்றது.

கஅ௦. அக்கியாதிவாதியினது வசனத்தின் பரிகாரம்.

நிச்சய ஞானத்திற்குச் சம்சயஞானத்தோடு விரோத முண்டு. ஆதலால் பிரமாத்தன்மையின் நிச்சயமுண்டாகப் பிரமாத்தன்மையின் சந்தேக முண்டாகாது. இதனால் பிரமாத்தன்மைச் சந்தேகத்தினால் அசைவின்றிய பிரவிருத்தியின் அபாவ முண்டாகுமென்னும் அக்கியாதிவாதியின் வசனம் அசங்கதமாம். பிரமாந்தன்மைச் சம்சயத்திற்கு விரோதி பிரமாத்தன்மை நிச்சயமாம். பிரமத்தன்மைச் சம்சயத்திற்கு விரோதி பிரமாத்தன்மைநிச்சய மன்று. ஏனெனின் சமான விஷயத்தில் சம்சய நிச்சயங்கள் விரோதிகளாம். பிரமாத்தன்மை நிச்சயத்திற்கும் பிரமத்தன்மைச் சம்சயத்திற்கும் விஷயமாகிய பிரமாத்தன்மையும் பிரமத்தன்மையும் பின்னமாம். ஆதலால் அக்கியாதிவாதி கூறிய வசனம் பொருத்தமுடையதாம். என்றாலும் எந்த ஞானத்தில் பிரமாத்தன்மை நிச்சயமுண்டாகின்றதோ, அந்த ஞானத்தில் பிரமத்தன்மையின் நிச்சயமும் பிரமத்தன்மையின் சந்தேகமு முண்டாகிறதில்லை யென்பது அதுபவசித்தமாம்; ஆதலால் பிரமத்தன்மைச் சந்தேகத்திற்கும் விரோதியாம். விசாரிக்குமிடத்துப் பிரமாத்தன்மைச் சம்சயத்திற்கும் பிரமத்தன்மைச் சம்சயத்திற்கும் பேதமில்லை; ஒரே பதார்த்தமாம். ஏனெனின் “இவ்வஞ்ஞானம் பிரமையோ? அன்றோ?” என்பது பிரமாந்தன்மைச் சம்சயத்தின் ஆகாரமாம். இதில் விதிபகூதம் பிரமாத்தன்மையாம்; நிஷேதபகூதம் பிரமத்தன்மையாம். ஏனெனின் ஞானத்தில் பிரமாத்தன்மையை நிஷேதிக்கின் பிரமத்தன்மையே சேஷமிருக்கும். அங்ஙனமே இவ்வஞ்ஞானம் பிரமமோ? அன்றோ?” என்பது பிரமாந்தன்மைச் சம்சயத்தின் ஆகாரமாம். இஃ

சசச விருத்திபேத-கியாதி-நிருபணமும்

விதிபக்டம் பிரமத்தன்மையாம்; நீஷேதபக்டம் பிரமாத்தன்மையாம். ஞானத்தில் பிரமத்தன்மையை நீஷேதிக்கின் பிரமாத்தன்மையின் சேஷமே இருக்கும். இவ்வாற்றால் இரண்டு சம்சயங்ளிலும் பிரமத்தன்மை பிரமாத்தன்மைகளாகிய இரண்டு பஷ்டங்களும் சமானமாம். ஆதலால் பிரமாத்தன்மைச் சம்சயத்திற்கும் பிரமத்தன்மைச் சம்சயத்திற்கும் பேதமில்லை. என்றாலும் எதில் விதிபக்டம் பிரமாத்தன்மையோ அது பிரமாநீதன்மைச் சம்சயமெனப்படுகின்றது. எதில் விதிபக்டம் பிரமத்தன்மையோ அது பிரமநீதன்மைச் சம்சயமெனப்படுகின்றது. இவ்வாற்றால் பிரமாத்தன்மைச் சம்சயத்திற்கும் பிரமத்தன்மைச் சம்சயத்திற்கும் விஷயம் சமானமாயிருத்தலின், பிரமாத்தன்மையின் நிச்சயமுண்டாக, எங்ஙனம் பிரமாத்தன்மைச் சம்சயமுண்டாகிறதில்லையோ, அங்ஙனமே பிரமத்தன்மைச் சம்சயமுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் சித்தாந்த மதத்தில் பிரம ஞானத்தை அங்கீகரித்தும் அசைவன்றிய பிரவிருத்தி சம்பவிக்கின்றது. அநிர்வசநீயத்தின் நிச்சயம் பிரமநிச்சயமாம்.

கஅக. பிராந்தி ஞானத்தின் மூவகைத்தன்மையும் விருத்திபேதத்தின் பரிகாரமும்.

இவ்வாற்றால் சம்சய நிச்சயபேதத்தால் பிரமஞானம் இருவகையாம். தர்க்கஞானம் பிரம நிச்சயத்தில் அடங்கும். ஏனெனின் வியாப்பியத்தின் ஆரோபத்தால் வியாபகத்தின் ஆரோபம் நீக்கமாம். எங்ஙனம்: “வந்தி இராதாயின், அப்போது தூமமும் இராதாயின் அது தர்க்கமாம். ஆண்டு வந்தியின் அபாவம் வியாப்பியமாம். தூமத்தின் அபாவம் வியாபகமாம். வந்தி அபாவத்தின் ஆரோபத்தால் தூமாபாவத்தின் ஆரோபம் உண்டாகின்றது. வந்தி தூமங்களிருக்க, வந்தியபாவத்தின் ஞானமும் தூமாபாவத்தின் ஞானம் இருக்கின்றன; ஆதலால் பிரமமாம். பாதம் உண்டாகப் பிரம முண்டாயின் அதனை ஆரோப மென்பர். ஈண்டுத் தூமவந்திகளின் இருப்பிருக்கின்றது. ஆதலால் அவற்றின் அபாவத்திற்குப் பாதமிருக்கின்றது. அது இருக்கவும், புருஷனது இச்சையினால் வந்தியபாவ தூமாபாவங்களின் பிரமஞான முண்டாகின்றது; ஆதலால் ஆரோபமாம். இவ்வாற்றால் ஆரோப சொரூப தர்க்கமும் பிரமத்திலடங்கும்; வேறன்று. விருத்தியின் பிரகித்தபேதங்களைச் சொன்னோம்; அவாந்தரபேதங்கள் அநந்தமாம்.

ஏழாவது பிரகாசம்

விருத்திபேதக்கியாதி கண்டன தானே
பிரமாணமாநீதன்மை நிருபணம் முடிந்தது.

ஓம்.

தத்ஸத் பிரஹ்மணோநம:

எட்டாவது பிரகாசம்.

ஜீவேசுவரசொருப விருத்திப்பிரயோஜனத்தோடு
கற்பிதநிவிருத்திசொருப நிரூபணம்.

கஅஉ-கஅ௭. அஞ்ஞானத்தில் விசாரம்.

கஅஉ. விருத்தியின் பிரயோஜனத்தைக் கூறுதலின்
பிரதிஞ்ஞானம்.

ஏழாவது பிரகாசத்தில் விருத்தியின் சொருபமும் காரண
மும் சொல்லப்பட்டன. விருத்தியின் பிரயோஜனத்தைச் சொல்லு
தற்கு எட்டாவது பிரகாசம் ஆரம்பமாகின்றது. அஞ்ஞானத்தின்
நிவிருத்தி விருத்தியின் முக்கியப் பிரயோஜனமாம். கடமுதலிய அநா
தமாகார விருத்தியினால் கடாதி அவச்சின்ன சேதனத்தின்கண்
உள்ள அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. அகண்ட
பிரஹ்மாகார விருத்தியினால் நிரவச்சின்ன சேதனத்தின்கண்ணு
ள்ள அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது.

கஅ௩. அஞ்ஞானத்தின் ஆசிரயமும்
விஷயமும்.

வாசஸ்பதியின் மதத்தில் விருத்தியினால் நசிக்கத்தக்க அஞ்
ஞானத்திற்கு ஆசிரயம் சீவனும், விஷயம் பிரஹ்மமும். விவர
ணகாரர் முதலியோர் மதத்தில் அஞ்ஞானத்தின் ஆசிரயமும் விஷ
யமும் சுத்தசேதனமாம். எங்ஙனம் ஞானத்தினாலாகிய கடமுதலி
யவற்றின் பிரகாசம் ஞானத்தின் விஷயத்தின்மை எனப்படுகின்ற
தோ, அங்ஙனமே அஞ்ஞானத்தினாலாகிய சொருபத்தின் ஆச்சாத
னமே (மறைப்பே) அஞ்ஞானத்தின் விஷயத்தன்மையாம். ஜீவத்
தன்மை ஈசுவரத்தன்மைகள் அஞ்ஞானத்தின் அதிநமாம். ஆத
லால் அஞ்ஞானத்தினாலாகிய ஜீவன் அஞ்ஞானத்திற்கு ஆசிரயமா
தல் சம்பவியாது. இவ்வர்த்தத்தினது ஞானத்தில் உபயோகமு
ள்ள ஜீவேசுவரர்களது சொருபத்தை முதலில் நிரூபிப்பாம்.

சசக ஜீவேச-விருத்-பிரயோ-கற்-நிவி-நிநு [எட்டாவது

கஅச. அஞ்ஞானத்தின் நிரூபணம்.

அந்த ஜீவேசவரர்களது நிரூபணத்தில் உபயோகமுள்ளதாகிய அஞ்ஞானத்தின் நிரூபணத்தைச் செய்வாம். அஞ்ஞானம், அவித்தை, பிரகிருதி மாயை, சக்தி என்னும் பெயர்கள் ஒரே பதார்த்தத்திற்காம். மாயை அவித்தைகளின் பேதவாதம் ஏகதேசிகளாதாம். நையாயிகர் முதலியோர் ஞானபாவத்தினையே அஞ்ஞான மென்பர். சித்தாந்தமதத்தில் ஆவரண விசேஷப சக்திகளையுடைய அநாதிபாவரூபம் அஞ்ஞானபதார்த்தமாம். வித்தையினால் நசிக்கப்படுவதாயிருத்தலின் அவித்தை யென்பர். பிரபஞ்சத்திற்கு உபாதானமாயிருத்தலின் பிரகிருதி என்பர். நிகழ்தற்கரியதனையும் நிகழ்ச்செய்தலால் மாயை என்பர். சுதந்திரத்தன்மை இன்மையால் சக்தி என்பர்.

கஅநு. அஞ்ஞானத்தின் அநாதி பாவரூபத்தன்மையில் சங்கை.

அஞ்ஞானத்திற்கு அநாதிபாவரூபத்தன்மையைக்கூறுதல் சம்பவியாது. ஏனெனின் இது அத்தைவதநூலின் எழுத்தாம்:—சேதனத்திற்குப் பின்னமாகவேனும், அபின்னமாகவேனும் அஞ்ஞானமுளதென்னும் இரண்டு பக்தங்களும் சம்பவியா. ஏனெனின் 'நெஹ நாநாஸ்தி கிஞ்சந. ஈண்டு நானாவென்பது சிறிதும் இல்லை' என்றல் முதலிய சுருந்தவசனங்களால் சேதனத்திற்குப் பின்னமானது நிகேதிக்கப்படுகின்றது. ஜடசேதனங்களுக்கு அபேதம் சம்பவியாது. பின்னத்தன்மை அபின்னத்தன்மைகளுக்கு ஒன்றற்கொன்று விரோதமிருத்தலின், அஞ்ஞானம் சேதனத்தினும் பின்னப்பின்னமாம் என்று கூறுதலும் சம்பவியாது. அங்ஙனமே அத்தைவதத்தைப் பிரதிபாதிக்கும் சுருதிக்கு விரோதமாக அஞ்ஞானத்திற்கு சத்ஞரூபத்தன்மை சம்பவியாது. பிரபஞ்சகாரணத்தன்மைசம்பவியாமையால் துச்சத்தன்மைச்சஞரூபமான அசத்ஞரூபத்தன்மை சம்பவியாது. ஒன்றற்கொன்று விரோதமுள்ள தர்மம் ஒன்றனிடத்துச் சம்பவியாது; ஆதலால் சத்து அசத்தெனும் இருவடிவமாமென்று கூறுதல் சம்பவியாது. அங்ஙனமே அஞ்ஞானத்திற்கு ஸாவயவ மங்கீகரிக்கின், நியாயமதத்திலோ திரவியத்தை ஆரம்பிக்கும் உபாதானத்தை அவயவமென்பர். சாங்கியர் முதலியோர் மதத்தில் திரவியரூப பரிணாமமுடைய உபாதானத்தை அவயவமென்பர் உபாதானத்தினையே அவயவமெனின், சப்

ரகாசம்.] ககாநு. அஞ்-அநாதிபாவருப-சங்கை. சசுள

ஈத்திற்கு உபாதானமாகிய ஆகாயமும் சப்தத்தின் அவயவமாகும். அங்ஙனமே தமது குணக்கிரிபைகளுக்கு உபாதான காரணமாகிய டடாதிகளும், உருவமுதலிய குணங்கள் சலனவடிவக்கிரியை என் பவற்றின் அவயவங்களாகும். ஆதலால் திரவியத்தின் உபாதான காரணத்தை அவயவமென்பர். அந்ரியத்தின் உபாதானத்தினை அவ பவமென்பதில்லை. அவயவ ஜந்ரியத்தினை ஸாவயவமெ (அவயவ முடையதெ) ன்பர். அவித்தை திரவியமாகுமாயின், ஸாவயவத் தன்மை சம்பவிக்கும். அவித்தையில் திரவிய திரவியத்தன்மைகள் சம்பவிபா. ஏனெனின் நித்திய அநித்திய பேதத்தால் தீரவியம் இருவகைத்தாம். அவித்தையினை நித்தியத் திரவியமாக அங்கீகரிக்கின், ஸாவயவத்தன்மை கூறுதல் அசங்கதமாம். அங்ஙனமே ஞானத்தினால் அவித்தையின் நாசம் உண்டாகலாகாது. அநித்தியத் திரவிய வடிவமாக அங்கீகரிக்கின், அதன் அவயவமும் அத்மாவி னும் வேறாயிருத்தலின் அநித்தியமே யாகும். அவயவத்தின் அவ யவமும் அநித்தியமாகுதலால் அநவஸ்தை யுண்டாகும். அந்ரிய அவயவத்தினைப் பரமானுவினைப்போல நித்தியமென அங்கீகரிக்கின், அத்வைதத்தைப் பிரதிபாதிக்கும் சுருதி வசனத்திற்கு விரோதமுண்டாகும். நியாயமதத்தில் நித்தியமாகப் பரமானுவி னையும், சாங்கியமதத்தில் நித்தியமாகப் பிரதானத்தினையும் அங்கீ கரித்தல் சுருதி விருத்தமாம். இவ்வாற்றால் திரவியத்தன்மையின் அபாவத்தால் அஞ்ஞானத்தில் ஸாவயவத்தன்மை சம்பவிக்கிற தில்லை. அங்ஙனமே உபாதானத்தன்மையின் சம்பவமின்மையால் நிரவயவம் அஞ்ஞானமென்று கூறுதலும் சம்பவியாது. ஸாவய வமோ உபாதான காரணமாகின்றது; நியாயமதத்தில் சப்தத்தி ற்கு உபாதானகாரணமாகிய ஆகாயம் நிரவயவமெனக் கொள்ளப் பட்டிருக்கின்றது. அதுவும் “தஸாஹ வஸ்தஸாஹாஹந் சூகா ஸஸூஹதஃ—அந்த அல்லது இந்த ஆத்மாவினின்றும் ஆகாய முண்டாயிற்று” என்னும் சுருதிக்கு விருத்தமாம். அங்ஙனமே துவியனுக்கத்தின் உபாதானகாரணமாகிய பரமானு நிரவயவமெ னக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. அதனையும் நிரவயவமாகிய பர மானுவிற்சூசையோகம் சம்பவியாமைமுதலிய தோஷங்களால் சூத்திரகாரர் சாரீரக சாஸ்திரத்தின் இரண்டாவது அத்தியாயத்தி லுள்ள இரண்டாவது பாதத்தில் நிஷேதஞ் செய்திருக்கின்றனர். ஆதலால் பிரபஞ்சத்தின் உபாதானமாகிய அஞ்ஞானத்திற்கு நிர

உயர்வதன்மை சம்பவியாது. அஞ்ஞானத்திற்குப் பிரபஞ்சத்தின் உயர்வதன்மை “பிரபஞ்ச-வ்யூக-விபுல-மாயையினை உயர் பிரகிருதி என்றறிக” என்னும் சுருதியிற் பிரகித்தமாம். மாயை அஞ்ஞானங்களுக்குப் பேதமில்லை. இவ்வாற்றால் அஞ்ஞானத்தில் உயர்வதன்மை அல்லது நிறவயவத்தன்மைகள் சம்பவியாதவன்மை ஒன்றற்கொன்று விரோதமுள்ள இருவடிவத்தன்மை சம்பவிக்கிறதில்லை.

இவ்வாற்றால் எந்தத் தர்மத்தினாலும் அஞ்ஞானம் நிரூபிக்க முடியாது. அதற்குத்தலின், அதனை அநீர்வசநீய மென்பார். இவ்வாறு அநீர்வச மாதங்களில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் அநீர்வச நீய அஞ்ஞானத்திற்கு அநாதிபாவரூபத்தன்மை கூறுதல் சம்பந்தம். பாவரூபத்தன்மை கூறுதலால் சத்ரூபத்தன்மை சித்திக் கப்படுத்தி; சத்ரூபத்தன்மையே ந்வேதம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

கூ. முற்கூறிய சங்கைக்குச் சமாதானம்.

அங்குலமும், அஞ்ஞானம் எங்ஙனம் சத்துவிலக்ஷண
அங்குலமும் அசத்துவிலக்ஷணமுமாம். ஆதலால் பாதிக்கப்ப
பட்டவனதாகிப் சத்துவமோ அஞ்ஞானத்திலில்லை. ஆனால்
சத்துவம் அசத்திற்கு விலக்ஷணத்தன்மை வடிவ சத்துவத்தின்
அங்குலமும் அஞ்ஞானத்திலுண்டு. இதனன்றான் சத்தசத்திற்கு
விலக்ஷண அபிர்வசரீயம் அஞ்ஞானமாம். முற்றும் வசனத்திற்
கூறப்பட்டதனை அபிர்வசரீய மென்பதில்லை. ஆனால் பாரமார்த்திக
சத்தசரூப பிரபம்மத்தின் விலக்ஷணமும், முற்றும் சத்தாஸ்பூர்த்
தன்மை முபங்கோடு முதலியனவாகிய அசத்திற்கு விலக்ஷண
ரூப அபிர்வசரீய சப்தத்திற்குப் பாரிபாஷிகப்பொருளாம். ஆதலால்
அபாதிபாவரூபத்தன்மையைக் கூறுதல் சம்பவிக்கின்றது. நையா
விகா முதலியோரது மதத்தில் எங்ஙனம் நிஷேதமுக வுணர்ச்சி
குறியுபாதுபாவ வடிவம் அஞ்ஞானமோ, அங்ஙனமே அத்
வைத அல்கனிலும் அஞ்ஞான சப்தத்திற்குப் பொருளில்லை.
ஆனால் ஞானத்தினால் பாதிக்கப்படும் இரஜ்ஜுசர்ப்ப முதலியன
சத்துவ விதிமுக உணர்ச்சிக்கு விஷயமோ, அங்ஙனமே ஞான
சத்துவ விர்த்திக்கத்தக்க விதிமுக உணர்ச்சிக்குக் கோசமா
வது அஞ்ஞானமாம். அஞ்ஞான சப்தத்தில் அகாரத்திற்கு

பிரகாசம்.] கஅள. மாயை-அவி-ஜீவே-நான்-பகும் சசக

விரோத முடைமை பொருளாம் என்பது முன்னர் (ஆரூவது பிரகாசத்தில்) கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் அஞ்ஞானத்தில் பாவருபத்தன்மையைக் கூறுதல் சம்பவிக்கின்றது. பிராசீன ஆசாரியர்களாகிய விவரணகாரர் முதலியோர் பெருங்கூச்சலாகப் பிரகாசவிரோதியாகிய அந்தகாரத்திற்குப் பாவருபத்தன்மையைப் பிரதிபாதித்து, ஞான விரோதியாகிய அஞ்ஞானத்திற்குப் பாவருபத்தன்மையையே பிரதிபாதனம் செய்திருக்கின்றனர். ஆதலால் அஞ்ஞானத்திற்கு பாவருபத்தன்மையைச் சிரவணஞ்செய்யின் உத்கர்ஷ முண்டாகுமென்னு மவர்கள் சிறுகேள்வியாளராவர். இவ்வாற்றால் பாவருபம் அஞ்ஞானமாம், உற்பத்தியின்றியதாயிருத்தலின் அநாதியாம். கடத்தைப்போல அவயவத்தோடு கூடியதாகிய ஸாவயவமன்று. ஆயினும் அந்தகாரத்தைப்போல ஸாம்சம் (அம்சத்தோடு கூடியது) ஆம்.

கஅள - 20௩. ஜீவேசுவரர்களிடத்து விசாரம்.

கஅள. மாயை அவித்தை பூர்வகமாக ஜீவேசுவரர்களது வடிவத்தில் நான்குபகும்.

க. சுத்தசேதனத்தின் ஆசிரிதமான மூலப்பிரகிருதியில் சேதனத்தின்பிரதிபிம்பம் ஈசுவரனாம். * ஆவரணவிசேஷப சக்திவிசிஷ்ட மூலப் பிரகிருதியின் அம்சங்களை அவிந்நை யென்பர். அவித்தை வடிவமாகிய அநந்த அம்சங்களிலிருக்கும் சேதனத்தின் அநந்தப் பிரதிபிம்பத்தை ஜீவனென்பர். நந்தூவ விவேகநூலில் இவ்வாறு ஜீவேசுவரநிருபணமிருக்கின்றது:—2. ஜகத்திற்குக்காரணவடிவமாயுள்ள பிரகிருதிக்கு இரண்டு வடிவம் கற்பிதமாம். இதனற்றான் மூலப்பிரகிருதியின் பிரசங்கத்தில் “உபாயாவாபிஷ்டா உபயபெவ உவதி - மாயையும் அவித்தையும் தானேயாகின்றது” என்று சுருதி இருக்கின்றது. “தானே” என்பது ஜகத்தின் மூலப்பிரகிருதி தானே மாயை வடிவமும் அவித்தை வடிவமுமாகின்றது. சுத்தசத்துவப் பிரதானம் மாயையாம். மலின சத்துவமுடையது அவி

* “பிரஹ்மமில்லை, காணப்படவில்லை” என்று வியவகரித்தற் குரியதாய்ப் பிரஹ்ம சைன்னியத்தை மறைத்தற் கனுகூலமான சக்தி ஆவரணசக்தியாம். அந்தந்த ஜீவ அசாதாரண துக்க முதலிய விசேஷத்திற்கு அனுகூலமான சக்தி விசேஷசக்தியாம்.

தந்தாயம். இரஜோகுண தமோகுணங்களால் அமிழ்த்தப்பட்ட சத்துவத்தினை மலினசத்துவ மென்பர். எதனால் ரஜோகுணதமோகுணங்கள் அமிழ்த்தப்பட்டன வாகின்றனவோ அதனைச் சுத்த சத்துவ மென்பர். மறைக்கப்பட்டதனை அபிபூதம் (அமிழ்த்தப்பட்டது) என்பர். முற்கூறிய வடிவ மாயையில் பிரதிபிம்பம் ஈசுவரனும். அவித்தையில் பிரதிபிம்பம் ஜீவனும். ஈசுவரனது உபாதிபாசை மாயையின்சத்துவம் சுத்தமாயிருத்தலின் ஈசுவரன் சர்வஞ்ஞராவம். ஜீவனது உபாதிபாகிய அவித்தையின் சத்துவம் மலினமாய் இருக்கின்றதாகலின் ஜீவன் அநிபஞ்ஞராவன். சில நூலாசிரியர் இவ்வாறு கூறுகின்றனர் :— ஈ. முற்கூறிய சுருதியில் இரண்டு வடிவ முடைய பிரகருதி சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதில் இது ஏதுவாய் :—கீசுஷப சத்தியின் பிரதானத்தன்மையினால் மாயை என்பார். ஆவரண சத்தியின் பிரதானத்தன்மையினால் அவிநீதை என்பார். ஈசுவரனது உபாதிபாகிய மாயையில் ஆவரண சக்தி யில்லை. ஆதலால் மாயையிற் பிரதிபிம்பமாகிய ஈசுவரனுக்கு அறியாமை யில்லை. ஆவரண சத்தியுடைய அவித்தையிற் பிரதிபிம்ப ஜீவருக்கு அந்நினைவையிருக்கின்றது. சம்கேஷபசாரீரகத்தில் இது சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது :— ச. ஜீவனது உபாதி காரியமும், ஈசுவரனது உபாதி காரணமுமாமென்று சுருதி கூறியிருக்கின்றது. ஆதலால் அவித்தையிற் பிரதிபிம்பம் ஈசுவரனும், அந்தக்கரணத்தில்பிரதிபிம்பம் ஜீவனாமாவர். இப்பிரசங்கத்தில் பிரதிபிம்பத்தை ஜீவனென்பர்; அல்லது ஈசுவரனென்பர். ஆண்டுக் கேவலப் பிரதிபிம்பத்தில்து ஜீவத்தன்மை அல்லது ஈசுவரத்தன்மை இஷ்டமன்று. பிரதிபிம்ப விசேஷ சேனத்திற்கு ஜீவத்தன்மையும் ஈசுவரத்தன்மையுமாமென்று அறிதல் வேண்டும். ஏனெனின் கேவலப் பிரதிபிம்பத்திற்கு ஜீவத்தன்மை ஈசுவரத்தன்மை புளதாயின், ஜீவவாசகபத ஈசுவரவாசக பதங்களில் பாகத்தியாக லக்ஷணையின் அரம்பவமுண்டாகும். பரமார்த்தமோ இதுவாம். முற்கூறிய ஈசுவர பாகங்களிலும் பிம்பப்பிரதிபிம்பங்களுக்கு அபேதவாதமுண்டு. இந்தவாதத்தில் பிரதிபிம்பம் மித்தையன்று. ஆனால் கழுத்திருக்கும் முகத்திலேயே பிரதிபிம்பத்தன்மை தோற்றுவிக்கின்றது. அது பிரமவடிவப் பிரதிபிம்பமாகின்றது. ஆதலால் பிரதிபிம்பத்தன்மைத் தர்மமோ மித்தையாம்; சொரூபமாகப் பிரதிபிம்பம் மித்தையன்று. இவ்வர்த்தம் மேல் விளக்கமாகும்.

பிரகாசம்.] கக௦. சித்திர-வித்-சேதன-நான்-பேதம் சுருக

கஅஅ. முற்கூறிய நான்குபக்ஷங்களிலும்
முத்தஜீவர்களுக்குச் சுத்தப் பிரஹ்மத்தோடு
அபேதமுளதாதல்.

முற்கூறிய நான்குபக்ஷங்களிலும் ஜீவசுவரர் இருவர்களை யும் பிரதிபிம்பமெனக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஆதலால் முத்த ஜீவர்களால் அடையப்படுவது சுத்தப்பிரஹ்மமாம்; ஈசுவரனன்று. ஏனெனின் ஒரு உபாதி நசிக்கின், அப்போது அவ்வுபாதியின் பிரதி பிம்பத்திற்கு மற்றப் பிரதிபிம்பத்தோடு அபேதம் உண்டாகிற தில்லை; ஆனால் தனது பிம்பத்தோடு அபேத முண்டாகின்றது. ஈசுவரனும் பிரதிபிம்பமாம். ஆதலால் ஜீவரூபப் பிரதிபிம்பத்தின் உபாதி நாசமாகப் பிரதிபிம்ப வடிவ ஈசுவரனோடு அபேதம் சம்ப விக்கிறதில்லை; ஆனால் பிம்பவடிவ சுத்தப் பிரஹ்மத்தோடுதான் அபேதமுண்டாகின்றது.

கஅக. முற்கூறிய நான்குபக்ஷங்களிலும்
ஆறு அநாதி பதார்த்தங்களைக்கூறி,
மூவகைச் சேதனத்தை அங்கீகரித்தல்.

இவ்வாற்றால் முற்கூறியபக்ஷங்களில் ஜீவன், ஈசுவரன், சுத்தப் பிரஹ்மம் என்னும் பேதத்தினால் மூவகைச் சேதனம் அங்கீ காரமாம். இதனாற்றான் வார்த்திகத்தில் ஆறு பதார்த்தம் அநாதி யெனப்பட்டிருக்கின்றது. க. சுத்தசேதனம், உ. ஈசுவரசேதனம், ஈ. ஜீவசேதனம், ச. அவித்தை, டு. அவித்தைக்கும் சேதனத்திற் கும் ஒன்றற்கொன்றுள்ள சம்பந்தம், சு. இவ்வைந்திற்கும் ஒன்றற் கொன்றுள்ள பேதம் என்னும் இவ்வாறு பதார்த்தங்களும் உற் பத்தி சூரியமாயிருத்தலின் அநாதியாம். இவற்றில் சேதனத்திற்கு மூன்றே பேதம் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

கக௦. சித்திரதீபத்தில் வித்தியாரணிய சுவாமிகளாற்
சொல்லப்பட்ட சேதனத்தின் நான்குபேதம்.

சித்திரதீபத்தில் வித்தியாரணிய சுவாமியானவர் சேதனத்திற்கு நான்குபேதம் கூறியிருக்கின்றனர். (அங்நனமாயினும்) கடாகாசம், மகாகாசம், ஜலாகாசம், மேகாகாச மென்னும் பேதத்தால் ஆகாச தீபித நான்குபேதமுண்டு. கடாவச்சின்ன ஆகாசத்தினைக் கடாகாச

சுருஉஜீவேச-விருத்-பிரயோக-நிவி-நிபு- [எட்டாவது

மென்பர். நிரவச்சின்ன ஆகாசத்தினை மகாகாசமென்பர். கடஜலத்தில் ஆகாசத்தின் பிரதிபிம்பத்தை ஜலாகாசமென்பர். மேகத்தில் ஜலத்தின் சூக்ஷ்மத்துளிக ளிருக்கின்றன. அவற்றில் ஆகாசத்தின் பிரதிபிம்பத்தினை மேகாகாசமென்பர். அங்ஙனமே சேதனமும் க. கூடஸ்தன், உ. பிரஹ்மம், ஈ. ஜீவன், ச. ஈசுவரனென்னும் பேதத்தால் நான்குவகையாம். ஸ்தூல சூக்ஷ்ம சரீரங்களின் அதிஷ்டானசேதனத்தைக் கூடஸ்தனென்பர். நிரவச்சின்னசேதனத்தைப் பிரஹ்மமென்பர். சரீரவடிவ கடத்தில் புத்திசொருப ஜலத்திலுள்ள சேதனத்தின் பிரதிபிம்பம் யாதோ அதனை ஜீவனென்பர். மாயாவடிவ அந்தகாரத்திலுள்ள நீர்த்துளிக் குச்சு மமான புத்திவாசனைகள் எவையோ, அவற்றிலுள்ள பிரதிபிம்பத்தினை ஈசுவரனென்பர். சுழுத்தி அவஸ்தையிலுள்ள புத்தியின் சூக்ஷ்ம அவஸ்தை யாதோ அதனை வாசனை என்பர். கேவல புத்திவாசனையில் உள்ள பிரதிபிம்பத்தை ஈசுவரனெனின், புத்திவாசனைகள் அநந்தமாயிருத்தலால் ஈசுவரனும் அநந்தராதல் வேண்டும். ஆதலால் புத்திவாசனை விசிஷ்ட அஞ்ஞானத்தில் உள்ள பிரதிபிம்பத்தினை ஈசுவரனென்பர். இவ்வாற்றால் விஞ்ஞானமயகோசம் ஜீவனும். ஜாக்கிரதொப்பன அவஸ்தைகளிலுள்ள ஸ்தூல அந்தக்கரணத்தினை விஞ்ஞானமென்பர். அதிலுள்ள பிரதிபிம்பத்தை விஞ்ஞானமய மென்பர். “யான் கர்த்தா, போக்தா, ஸ்தூலன், தூர்ப்பலன், ஒற்றைக்கண்ணன், செவிடன்” என்றிவ்வாறு விசேஷ விஞ்ஞானமுடையவன் ஜீவன். சுழுத்தியவஸ்தையில் புத்திவாசனையோடுகூடிய அஞ்ஞானவடிவ ஆநந்தமயகோசன் ஈசுவரனாவன். ஆநந்தமயகோசத்திற்கு ஈசுவரத்தன்மை மாண்கேகிய உபரிஷத்தில் பிரசித்தம். இவ்வாறு சேதனத்தின் நான்குபேதங்களைச் சித்திரதீபத்தில் கூறியிருக்கின்றார்.

ககக. பிம்பப் பிரதிபிம்ப வாதத்தோடு

ஆபாசவாதத்திற்குள்ள பேதம்.

வித்தியாரணியசுவாமிகளமதத்தில் பிரதிபிம்பம் மித்தையாம். முற்கூறிய பக்ஷங்களில் பிம்பப்பிரதிபிம்பங்களுக்கு அபேத மிருத்தலின் பிரதிபிம்பம் சத்தியமாம். ஒரே பதார்த்தத்தில் உபாதிகளின் சந்திரதானத்தால் பிம்பத்தன்மைப் பிரதிபிம்பத்தன்மைப்

பிரகாசம்] ககந. கூட-பிரஹ்-அபேத-அபேத-சமா- சநுந

பிரமமுண்டாகின்றது. பிம்பத்தின் சொரூபமே பிரதிபிம்பமாம். வித்தியாரணியசுவாமிகள் மதத்தில் கண்ணாடி முதலியவற்றில் பிம்பத்தின் சந்திதானத்தினால் அநிர்வசநீயப் பிரதிபிம்பத்தின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. ஆதலால் ஜீவேசுவரர்களது சொரூபம் மித்தையாம்.

ககஉ. ஆபாச வாதத்தின்படி
ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் அபேத வாக்கியங்களில்
பாதசமாநாதிகரணமுளதெனல்.

ஜீவனுக்குப் பிரஹ்மத்தோடு அபேதத்தைப் பிரதிபாதிக்கும் வாக்கியங்களில் பாத * சமாநாதிகரண முண்டு; அபேத சமாநாதிகரணமில்லை. எங்ஙனம் புருஷனிடத்துத் தாணுப்பிரமமுண்டாய்ப் புருஷனது ஞானமுண்டாக, “இத்தாணு புருஷ” நென்பதாகப் புருஷனோடு தாணுவிற்கு அபேதம் கூறின், ஆண்டுத் தாணுவின் அபாவமுடையவன் புருஷன் அல்லது தாணுவின் அபாவம் புருஷன் என்றிவ்வாறு ஞானமுண்டாகின்றது. அதிகரணத்தினும் அபாவம் வேறுமென்னும் மதத்தில் தாணுவின் அபாவமுடையவன் புருடனமென்னும் போதமுண்டாகின்றது. கற்பிதத்தின் அபாவம் அதிஷ்டான வடிவமாமென்னும் மதத்தில் தாணுவின் அபாவம் புருஷனென்னும் போதமுண்டாகின்றது. இவ்வாறே யானென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாகிய “ஜீவன் பிரஹ்ம” மென்னும் வாக்கியத்திற்கு ஜீவனது அபாவமுடையது பிரஹ்மமா மென்பது பொருள்; அல்லது ஜீவனது அபாவம் பிரஹ்மமா மென்பது பொருள். அபாவத்தினைப் பாந்மென்பர். முற்கூறியபடி கற்பித பதார்த்தத்திற்குச் சத்திய அதிஷ்டானத்தோடு அபேதங்கூறின் ஆண்டுப் பாத சமாநாதிகரணமே சொல்லக் கருதியதாம்.

ககந. கூடஸ்தப் பிரஹ்மங்களின் அபேதஸ்தலத்தில்
அபேத (முக்கிய) சமாநாதிகரண முளதெனல்.

யாண்டுக் கூடஸ்தருக்குப் பிரஹ்மத்தோடு அபேதம் சொல்லப்படுகின்றதோ, ஆண்டு அபேதசமாநாதிகரண முண்டு. ஜலாகாச

* ஈண்டு மூலக்கிரந்தகாரரால் அப்பியாசிகள் சுலபமாய் உச்சரிக்கும் பொருட்டுச் சாமானுதிகரணியம் என்னும் பதம் சமாநாதிகரண மென்று பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

த்திற்கு மகாகாசத்தோடு அபேதம் கூறுமிடத்து, ஜலாகாசத்தி
ற்கு மகாகாசத்தோடு பாதசமாஸூதிகாணமுண்டு. கடாகாசத்திற்கு
மகாகாசத்தோடு அபேதம் கூறின், ஆண்டு அபேதசமாஸூதிகாண
முண்டு. இதனையே முக்கியசமாஸூதிகாண மென்பர். இவ்வாறு வித்
திபாரணிய சுவாமிகள் ஜீவனுக்குப் பிரஹ்மத்தோடு பாதசமானுதி
காணமே எழுதி இருக்கின்றனர்.

ககசு. முற்கூறிய பாதசமானுதிகரணத்தில்

விவரணகாரரது வசனத்தோடு வீரோதமின்மை.

விவரண கிரந்தத்தில் “யான் பிரஹ்மம்” என்னும் வாக்கி
யத்தில் யானென்னும் சொற்பொருளாகிய ஜீவனுக்குப் பிரஹ்மத்
தோடு முக்கியசமானுதிகரணம் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. மகா
வாக்கியத்தில் பாதசமானுதிகரணத்தின் கண்டநமும் எழுதப்பட்
பிருக்கின்றது. அதற்குச் சமாதானம் வித்தியாரணியசுவாமி இவ்
வாறு எழுதி இருக்கின்றனர்:— புத்தியிலுள்ள சிதாபாசனுக்கும்
கூடஸ்தனுக்கும் அந்நியோந்நியாத்தியாசமுண்டு. ஏனெனின் சிதா
பாசவிசிட்ட புத்திக்கு அதிஷ்டானம் கூடஸ்தனும், யானேனும்
உணர்ச்சிக்கு விஷயம் சிதாபாசவிசிட்ட புத்தியாம். தானேனும் உண
ர்ச்சிக்கு விஷயம் கூடஸ்தனும். “யான்ருனறிகின்றேன், நீதானறி
கின்றும், அவன்ருனறிகின்றான்” என்றிவ்வாறு சகல உணர்ச்சியி
லும் கலந்திருப்பது தானென்னும் சொல்லின்பொருளாம். யான்,
நீ முதலியசொற்களின் பொருள் வியபிசாரியாம் (பிறழ்ச்சியுள்ள
தாம்). தானேனும் சொல்லிற்குப் பொருளாகிய கூடஸ்தன்எல்லா
வற்றினும் கலந்திருத்தலால் அதிஷ்டானமாம். நான் நீ முதலிய
சொற்களுக்குப் பொருளாகிய சிதாபாசவிசிட்ட புத்திவடிவஜீவன்
வியபிசாரியா யிருத்தலின் அத்தியஸ்தமாம். கூடஸ்தரிடத்து ஜீவ
னது கோபநாத்தியாச மிருக்கின்றது. ஜீவனிடத்துக் கூடஸ்தரது
சம்பந்தநாத்தியாச மிருக்கின்றது. இதனைக் கூடஸ்தஜீவர்களுக்குஅந்
நியோந்நியாத்தியாச மிருத்தலின், ஒன்றற்கொன்றுவிவேகமுண்
டாகிறதில்லை. ஆதலால் பிரஹ்மத்தோடு கூடஸ்தனுக்குள்ள முக்
கிய சமானுதிகரணத்தின் வியவகாரம் ஜீவனிடத்துச் செய்திருக்
கின்றனர். ஜீவனிடத்துக் கூடஸ்த தர்மத்தின் ஆரோபமின்றி மித்
தையாகிய ஜீவனுக்குச் சத்தியமாகிய பிரஹ்மத்தோடு முக்கியசமா
னுதிகரணம் சம்பவியாது. ஆதலால் தனது ஆசிரயமான அந்தக்

பிரகாசம்.] ககரு.விவ-ஜீவ-பிர-மு-சமா-வி-ப்ரௌசருரு

கரணத்தின் அதிஷ்டானமாகிய கூடஸ்தன் யாதோ, அதன் தர்மத்தைச் சொல்லுங்கருத்தால் ஜீவனுக்குப் பிரஹ்மத்தோடு முக்கிய சமானாதிகரணம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்வாறு சித்திரதீபத்தில் வித்தியாரணிய சுவாமியானவர் விவரணகாரரது வசனத்தோடு விரோதமில்லாமையை எழுதியிருக்கின்றனர்.

ககரு. விவரணத்திற் கூறிய ஜீவனுக்குப் பிரஹ்மத்தோடு முக்கிய சமானாதிகரணமும், வித்தியாரணியரது வாக்கியத்தின் பிரௌடிவாதத்தன்மையும்.

விவரண கிரந்தத்தை முன்பின்னோக்கின், இத்தன்மை சம்பவிக்ரதில்லை. ஏனெனின் விவரணகிரந்தத்தில் பிம்பத்தின் சொரூபமே பிரதிபிம்பமெனக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் அவர்கள் மதத்தில் பிரதிபிம்பத்தன்மை வடிவ ஜீவத்தன்மையோ மித்தையாம். பிரதிபிம்பவடிவ ஜீவனது சொரூபம் மித்தையன்று. ஆனால் அதன் சொரூபம் சத்தியமாம். ஆதலால் ஜீவனுக்குப் பிரஹ்மத்தோடு முக்கிய சமானாதிகரணம் சம்பவிக்கின்றது. வித்தியாரணியசுவாமிகள் முற்கூறிய விவரணகிரந்தத்தின் அபிப்பிராயம் யாதோ, அது பிரௌடிவாதத்தினால் கூறப்பட்டதாம். எங்ஙனமெனின்: பிரதிபிம்பத்திற்கு மித்தியாத் தன்மை அங்கீகரிக்கினும், ஜீவனிடத்துக் கூடஸ்தத் தன்மையைக் கூறுங்கருத்தால் மகாவாக்கியங்களில் விவரணத்திற் கூறிய முக்கிய சமானாதிகரணம் சம்பவிக்கின்றது. ஆதலால் முக்கிய சமானாதிகரணத்தின் அநுபபத்தி (சம்பவமின்மை)பால் பிரதிபிம்பத்திற்குச் சத்தியத்தன்மை அங்கீகரிக்கத்தக்க தன்று என்னும் பிரௌடிவாதத்தால் வித்தியாரணிய சுவாமியானவர் விவரணத்திற்கு முற்கூறிய அபிப்பிராயத்தை எழுதி இருக்கின்றனர். விவரணகிரந்தத்திற்கு முற்கூறிய அபிப்பிராய மில்லை. மேன்மை (பிரௌடி)யாகச் சொல்லுதல் (வாதம்) பிரௌடிவாதமெனப்படும். பிரதிபிம்பத்திற்கு மித்தியாத் தன்மையை அங்கீகரித்து மகாவாக்கியங்களில் முக்கிய சமானாதிகரணமும் பிரதிபாதனம் செய்யக்கூடும் என்று இவ்வாறு தனது மேன்மையைப் போதித்திருக்கின்றனர்.

சருக ஜீவேசு-விருத்-பிரயோ-கம்-நிவி-நிரு-[எட்ட

ககக. வித்தியாரணியர்கூறிய சேதனத்தின்
நான்குபேதங்களது அநுவாதம்.

இவ்வாற்றால் அந்தக்கரணத்தில் ஆபாசன் ஜீவனாவன். அ
விஞ்ஞானமயகோச வடிவமாவன். புத்தி வாசன விசிஷ்ட
ஞானத்தில் ஆபாசன் ஈசுவரனாவன். அவன் ஆந்தமயகோச வ
மாவன். இருவரது சொரூபமும் மித்தையாம். கூடஸ்த ஜீவ
க்கு அந்நியோந்தியாத்தியாச முண்டு. பிரஹ்ம சேதனத்திற்
ஈசுவரனுக்கும் அந்நியோந்தியாத்தியாசமுண்டு. ஆதலால் ஜீவன
த்துக் கூடஸ்த தர்மங்களின் ஆரோபத்தால் சிலவிடத்துப்
மார்த்திகப் பிரஹ்மத்தன்மை சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அந்
னமே ஈசுவரனிடத்து அத்தியாசத்தானாகிய பிரஹ்மத் தன்மை
யைக் கூறும் கருத்தால் சிலவிடத்து வேதாந்தத்தால் அறிப
படுத்தன்மை முதலிய தர்மங்களைக் கூறியிருக்கின்றனர். ஆதலா
சேதனத்திற்கு நான்குபேத முண்டென்னும் பிரக்கிரியை சித்த
திபத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

ககக. வித்தியாரணிய சுவாமிகள் கூறிய
புத்திவாசனையிலுள்ள பிரதிபிம்பத்தினது
ஈசுவரத்தன்மையின் கண்டனம்.

ஆனால் புத்திவாசனையிலுள்ள பிரதிபிம்பத்திற்கு ஈசுவரத்த
ன்மை சம்பவியாது. அங்ஙனமே ஆந்தமயகோசத்திற்கு ஈசுவரத்
தன்மை கூறுதலும் சம்பவியாது. அது வருமாறு:—புத்திவாசனை
விசிஷ்ட அஞ்ஞானத்தி லுள்ள பிரதிபிம்பத்தை ஈசுவரனெனக்
கூறுவோரை, ஈசுவரத்தன்மையின் உபாதி கேவலம் அஞ்ஞான
மா? அல்லது வாசனையோடுகூடிய அஞ்ஞானமா? அல்லது கேவ
லம் வாசனையா? என்று கேட்கவேண்டும். முதற் பக்ஷத்தைக்
கூறின், புத்திவாசனை விசிஷ்ட அஞ்ஞானத்திலுள்ள பிரதிபிம்பத்
திற்கு ஈசுவரத்தன்மை கூறுதலோடு விரோதமுண்டாகும். இரண்
டாவது பக்ஷத்தைக் கூறின், கேவல அஞ்ஞானத்தினையே ஈசுவரத்
தன்மையின் உபாதியாகக் கொள்ளுதல் வேண்டும். புத்திவாசனை
விசிஷ்ட அஞ்ஞானத்தினை ஈசுவரனது உபாதியாகக் கூறுதல் பய
னின்றியதாகும். வித்தியாரணிய சுவாமிகளது பக்தர், கேவல அஞ்
ஞானத்தினை ஈசுவரனது உபாதியாகக்கொள்ளின், ஈசுவரனிடத்துச்

பிரகாசம்.] கருள். வித்தி-புத்தி-பிரதி-நசு-கண்ட- சூருள

சர்வஞ்ஞத்தன்மை சித்தியாதாகலின், சர்வஞ்ஞத்தன்மையைப் பெறுதற்பொருட்டுப் புத்திவாசனையையும் அஞ்ஞானத்திற்குவிசேஷணமாகக் கொண்டிருக்கின்றனர் என்றிவ்வாறு கூறுவாராயின், அதுவும் அசங்கதமாம். ஏனெனின் அஞ்ஞானத்தின்கண் உள்ள சத்துவ அம்சத்தின் எல்லாவற்றையும் கோசரிக்கும் விருத்தியினாலேயே சர்வஞ்ஞத்தன்மையின் இலாபமிருத்தலால் புத்திவாசனையை அஞ்ஞானத்திற்கு விசேஷணமாகக் கொள்ளுதல் நிஷ்பலமாம். அஞ்ஞானத்திலுள்ள சத்துவம்சத்தின் விருத்தியினாலேயே சர்வஞ்ஞத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது. புத்திவாசனையினால் சர்வஞ்ஞத்தன்மை சித்திக்கிறதில்லை. ஏனெனின் ஒவ்வொரு புத்திவாசனைக்குமோ சகல பதார்த்தங்களையும் கோசரிக்குந்தன்மை சம்பவியாது. சர்வஞ்ஞத்தன்மையை அடைதற்பொருட்டுச் சகலவாசனைகளையும் அஞ்ஞானத்திற்கு விசேஷணமாகக் கொள்ளுதல்வேண்டும். பிரளயகாலமின்றி ஏககாலத்திற் சர்வ வாசனைகளும் இருத்தல் சம்பவியாதாகலின், சர்வஞ்ஞத்தன்மையின் சித்திவாசனையினு லுண்டாகிறதில்லை. இவ்வாற்றால் புத்திவாசனையோடு கூடிய அஞ்ஞானம் ஈசுவரனது உபாதியாமென்னும் இரண்டாவது பகூழும் சம்பவியாது. கேவலவாசனை ஈசுவரனுக்கு உபாதியாமென்பது மூன்றாவது பகூழமாம். என்றாலும் இதனைக் கேட்க வேண்டும்:—ஒவ்வொரு வாசனைகளிலுமுள்ள பிரதிபிம்பம் ஈசுவரனா? அல்லது சகல வாசனைகளிலுமுள்ள ஒரு பிரதிபிம்பம் ஈசுவரனா? முதற்பகூழத்தைக் கூறின், ஜீவர்கள்தோறும் புத்தியின்வாசனை அநந்தமாயிருத்தலின், அவற்றிலுள்ள பிரதிபிம்ப ஈசுவரனும் அநந்தராவர். ஒவ்வொரு வாசனைக்கும் அற்பத்தைக் கோசரிக்குந்தன்மை யிருத்தலால் அவற்றிலுள்ள பிரதிபிம்ப வடிவ அநந்த ஈசுவரர்களும் அற்பஞ்ஞரேயாவர். சகல வாசனைகளிலும் ஒரு பிரதிபிம்ப முளதெனக் கொள்ளின், சகல வாசனைகளும் பிரளயமின்றி ஏககாலத் தொன்றாயிருப்ப தில்லை. அநேக உபாதியில் அநேக பிரதிபிம்பமே உண்டாகின்றன. ஆதலால் சர்வ வாசனைகளிலும் ஒரு பிரதிபிம்பம் சம்பவியாது. இவ்வாற்றால் கேவல அஞ்ஞானமே ஈசுவரனுக்கு உபாதியாம். வித்தியாரணிய சுவாமியானவர் சித்திரதிபத்தில் வாசனைக்கு நிஷ்பலம் அநுசரித்திருக்கின்றனர்.

சுருஅ ஜீவேச-விருத்-பிரயோ-கற்-நிவி-நிநு [எட்டாவது]

ககஅ. வித்தியாரணியசுவாமி கூறிய

ஆநந்தமயகோசத்தினது

ஈசுவரத்தன்மையின் கண்டநம்.

ஆநந்தமயகோசத்திற்கு ஈசுவரத்தன்மையைக் கூறுதலும் அசங்கதமாம். ஏனெனின் ஜாக்கிர சொப்பனங்களில் ஸ்தூலாவஸ்தைவிசிஷ்டப் பிரதிபிம்பத்தோடுகூடிய அந்தக்கரணத்தையிஞ்ஞானமயமென்பர். விஞ்ஞானமய ஜீவனே சமுத்திகாலத்தில் சூக்ஷ்ம வடிவமாகவும் ஒடுங்கி ஆநந்தமய நெனப்படுகின்றான். அவனை ஈசுவரனெனக் கொள்ளின் ஜாக்கிர சொப்பனங்களில் அந்தக்கரணத்தின் ஒடுக்க அவஸ்தையாகிய ஆநந்தமயனது அபாவத்தால் ஈசுவரனது அபாவம் உண்டாதல் வேண்டும். அநந்த புருஷர்களது சமுத்தியில் அநந்த ஈசுவரர்கள் உண்டாதல்வேண்டும். ஜீவனுக்குப் பஞ்சகோசத்தை எல்லா நூலாசிரியர்களும் கூறியிருக்கின்றனர். பஞ்சகோச விவேகத்தில் வித்தியாரணியசுவாமி தாமும் ஜீவனுக்குப் பஞ்சகோசத்தைக் கூறியிருக்கின்றனர். ஆநந்தமயனுக்கு ஈசுவரத்தன்மை அங்கீகரிக்கின், சகலவசனங்களும் அசங்கதமாகும். ஆதலால் ஆநந்தமயனுக்கு ஈசுவரத்தன்மை சம்பவியாது.

ககக. மாண்டேக்கிய உபநிஷத்தில் கூறிய

ஆநந்தமயனது சர்வஞ்ஞத்தன்மை முதலியவற்றின்

அபிப்பிராயம்.

மாண்டேக்கிய உபநிஷத்தில் ஆநந்தமயனுக்குச் சர்வஞ்ஞத்தன்மை சர்வேசுவரத்தன்மை கூறியிருக்கின்றது. அதனாலும் ஆநந்தமயனுக்கு ஈசுவரத்தன்மை சித்திக்கிறதில்லை. ஏனெனின் மாண்டேக்கியத்தில் இப் பொருளுளது:—விசுவ தைஜஸ பிராஞ்ஞபேதத்தால் ஜீவனுக்கு ழ்ழுச் சொருப முண்டு. விராட்டு, இரணியகருப்ப, அவ்வியாகிருத பேதத்தால் ஈசுவரனுக்கும் ழ்ழுச்சுபேத முண்டு. இரணியகருப்பனுக்கு ஜீவத்தன்மை சகல உபநிஷத்துக்களிலும் பிரசித்தமாம். இரணியகருப்ப வடிவத்தின் அடைவிற்கு ஏதுவாகிய உபாசனை உபநிஷதத்திற் பிரசித்தம். உபநிஷத உபாசனை செய்பவனாகிய ஜீவனே கற்பாந்தரத்தில் இரணியகருப்ப பதவியை அடைகின்றான். அங்ஙனமே விராட்டுத் தன்மையினது அடைவின் உபாசனையினால் கற்பாந்தரத்தில் ஜீவனுக்கே விராட்டு வடிவத்தின்

51காசம்] ககக. மாண்-கூறி-ஆநந்-சர்வ-அபிப்-சருக

அடைவு உண்டாகின்றது. இரணியகருப்பனது ஐசவரியத்தினும் விராட்டின் ஐசவரியம் குறைந்ததாம். ஈசவரனது ஐசவரியம் எல்லாவற்றினும் உயர்ந்ததாம். அதனிடத்துத் தாழ்ந்த ஐசவரியம் சம்பவியாது. அங்ஙனமே இரணியகருப்பனது புத்திரர் விராட்டாவர். அவருக்குப் பசிதாகங்களின் வாதை உண்டாகின்றதென்னும் கதை புராணங்களிற் பிரசித்தமாம். ஆதலால் இரணியகருப்பனுக்கும் விராட்டிற்கும் ஈசவரத்தன்மையைக் கூறுதல்சம்பவியாது. அங்ஙனமாயினும், சத்தியலோக வாசியாய்ச் சூக்ஷ்மசமஷ்டியின் அபிமானிசுப்போக்தாவாகிய இரணியகருப்பனே ஜீவனாவன். ஸ்தூலசமஷ்டியின் அபிமானி விராட்டுஜீவனாவன். சூக்ஷ்மப் பிரபஞ்சத்தைப் பிரேரிக்கும் அந்தரியாமியும் இரணியகருப்பனென்னும் சொல்லிந்தப் போருளாவர். அங்ஙனமே ஸ்தூலப் பிரபஞ்சத்தைப் பிரேரிக்கும் அந்தரியாமி விராட்டென்னுந் சொல்லிந்தப் போருளாவர். சேதனப் பிரதிபிம்ப கர்ப்ப அஞ்ஞானவடிவ அவ்வியாகிருதமே சூக்ஷ்மசிருஷ்டிகாலத்தில் அதனைப் பிரேரிப்பதாகும்போது இரணியகருப்பனென்னும் பெயருடையதாகின்றது. ஸ்தூல சிருஷ்டி காலத்தில் அதனைப் பிரேரிப்பதாகும்போது விராட்டென்னும் பெயருடையதாகின்றது. இவ்வாறு ஜீவனிடத்திலும் ஈசவரனிடத்திலும் இரணியகருப்பன் விராட்டென்னும் சொற்களின் பிரவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஆனால் ஸ்தூல சூக்ஷ்மங்களின் அபிமானிகளாகிய ஜீவரிடத்திலோ விராட்டு, இரணியகருப்பனென்னும் சொற்களின் சக்திவிருத்தி இருக்கின்றது. இருவகைப் பிரபஞ்சத்தையும் பிரேரிக்கும் ஈசவரனிடத்து அச்சப்தங்களின் கௌணிவிருத்தி யிருக்கின்றது. எங்ஙனம் ஜீவவடிவ இரணியகருப்பனுக்கும் விராட்டிற்கும் தனதெனத் தன்மைச் சம்பந்தம் ஸ்தூல சூக்ஷ்மப் பிரபஞ்சத்தோடு இருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே ஈசவரனுக்கும் சூக்ஷ்ம ஸ்தூலப் பிரபஞ்சத்தோடு பிரேரிக்கப்படுதன்மைச் சம்பந்தமிருக்கின்றது. ஆதலால் சூக்ஷ்மசிருட்டி சம்பந்தமுடைமை வடிவ இரணியகருப்பனிடத்துள்ள குணத்தின் யோகத்தால் ஈசவரனிடத்து இரணியகருப்ப சப்தத்திற்குக் கௌணிவிருத்தி இருக்கின்றது. அங்ஙனமே ஸ்தூலசிருஷ்டி சம்பந்தமுடைமை வடிவ விராட்டின்கண் உள்ள குணத்தின் யோகத்தால் ஈசவரனிடத்து விராட் சப்தத்திற்குக் கௌணிவிருத்தி இருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் இரணியகருப்ப விராட் சப்தங்களுக்கு

சுசு-0 ஜீவேசு-விருத்-பிரயோ-கற்-நிவி-நிநு [எட்டாவது]

ஜீவேசுவரர் இருவர்களும் பொருளாவர். எந்தப் பிரசங்கத்தில் எந்த அர்த்தம் சம்பவிக்கின்றதோ அதனைக் கொள்ளவேண்டும். குரு சம்பிரதாயமின்றி வேதாந்தநூலைப் பார்ப்பாராயின், அவர்களுக்கு முற்கூறிய வியவஸ்தையின் உணர்ச்சி உண்டாகாது. ஆதலால் இரணியகருப்ப விராட்டென்னும் சொற்களால் சிலவிடத்து ஜீவனும் சிலவிடத்து ஈசுவரனும் சம்பவித்தலைக் கண்டு மோகத்தை அடைகின்றார்கள். மாண்கேகிய உபநிஷதத்தில் மூவகைச் சிவர்களையும் மூவகை ஈசுவரனோடு அபேதமாகச் சிந்தித்தல் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. எந்த மந்தபுத்தியுள்ள புருஷனுக்கு மகாவாகிய விசாரத்தால் தத்துவசாக்ஷாத்கார முண்டாகவில்லையோ, அவனுக்குப் பிரணவ சிந்தனம் மாண்கேகியத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதன் கிரமம் விசாரசாகரத்தின் ஐந்தாவது தரங்கத்தில் விளக்கமா யிருக்கின்றது. ஆண்டு விசுவனுக்கும் விராட்டிற்கும், தைஜசனுக்கும் இரணியகருப்பனுக்கும், அங்ஙனமே பிராஞ்ஞனுக்கும் ஈசுவரனுக்கும் அபேத சிந்தனம் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் ஈசுவரனது தர்மமாகிய சர்வஞ்ஞத்தன்மை முதலியன பிராஞ்ஞவடிவ ஆநந்தமயனிடத்து அபேத சிந்தனத்தின் பொருட்டுச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஆநந்தமயனுக்கு ஈசுவரத்தன்மையின் அபிப்பிராயத்தாற் கூறியதன்று. அங்ஙனமே விசுவவிராட்டுகளின் அபேத சிந்தனத்தின்பொருட்டு வைசுவானரனுக்குப் பத்தொன்பது முகங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. பதினான்கு திரிபுடி ஐந்து பிராணன் என்னும் இப்பந்தேர்ப்பதும் விசுவனுக்குப் போகசாதனமா யிருத்தலின் விசுவனது முகங்களாம். வைசுவானரன் ஈசுவரனாவன். அவனுக்குப் போகமுண்டாகாது. ஆதலால் விசுவவிராட்டுகளின் அபேத சிந்தனத்தின் பொருட்டே விசுவனது போகசாதன பதார்த்தங்களை வைசுவானரனது போகசாதனமாகக் கூறியதாம். விராட்டை வைசுவானர னென்பர். மாண்கேகிய வசநத்திற்கு அபேத சிந்தனத்திற் தாற்பரியமாம். வஸ்துவின் சொரூபத்தை அநுசரித்தே சிந்தன முண்டாமென்னும் நியமமில்லை; வேறு வடிவத்தானும் சிந்தனமுண்டாம். இவ்வர்த்தமும் விசாரசாகரத்தில் விளக்கமாயுள்ளது. ஆதலால் மாண்கேகிய வசனத்தினால் ஆநந்தமயனுக்கு ஈசுவரத்தன்மை சித்திக் கிறதில்லை.

தன்மையில் வித்தியாரணிய சுவாமிகளுக்குத்
தாற்பரியமில்லாமை.

வித்தியாரணிய சுவாமிகளும் பிரஹ்மாநந்தமென்னும் கிரந்தத்தில் ஜீவனது அவஸ்தாவிசேஷம் ஆநந்தமயகோசமாம் என்று எழுதியிருக்கின்றனர். ஆண்டு இது பிரசங்கமாம்:—ஜாக்கிர சொப்பனங்களில் போகத்தைத் தரும் கர்மசமுதாயத்திற்கு நாசமுண்டாக, நித்திரை வடிவமாக ஒடுங்கிய அந்தக்கரணத்திற்குப் போகத்தைத் தரும் கர்மத்தின் வசத்தால் ஜாக்கிரத்தில் கனத்தன்மை உண்டாகின்றது. அதனை விஞ்ஞானமயமென்பர். அவ்விஞ்ஞானமயமே சமுத்தியில் ஒடுங்கிய அவஸ்தையுடைய அந்தக்கரணவடிவ உபாதியின் சம்பந்தத்தால் ஆநந்தமய மெனப்படுகின்றது. இவ்வாற்றால் விஞ்ஞானமயனது அவஸ்தாவிசேஷமே ஆநந்தமயமெனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் வித்தியாரணிய சுவாமிக்கும் ஆநந்தமய கோசத்தில் ஜீவத்தன்மையே இஷ்டமாம். விலக்ஷணமான எழுத்தைக் கண்டும், பரம்பரை வசனத்தில் பரம்பரையாகவும் “ஐந்து விவேகமும் ஐந்து தீபமும் வித்தியாரணியராத் செய்யப்பட்டதாம். ஐந்து ஆநந்தம் பாரதீகீர்த்தராத் செய்யப்பட்டதா” மென்றும் கூறுகின்றனர். என்றாலும் ஒரே கிரந்தத்தில் முன்னுக்குப் பின் விரோதம் சம்பவியாது. ஆதலால் பஞ்சதசி என்னும் நூலில் ஆநந்தமயனுக்கு ஈசுவரத்தன்மை சொல்வது சுருத்தன்று. சித்திரதீபத்தில் அவருக்கு ஈசுவரத்தன்மை கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அது மாண்டேக்கிய வசனத்தைப்போலச் சிந்திக்கத்தக்க ஈசுவர அபேதத்தில் தாற்பரியமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆநந்தமயனுக்கு ஈசுவரத்தன்மையில் வித்தியாரணிய சுவாமிக்குத் தாற்பரியமில்லை. இவ்வாற்றால் வித்தியாரணியசுவாமியானவர் சேதனத்திற்கு நான்குபேதம் சித்திரதீபத்திற் சொல்லியிருக்கின்றார்.

௨௦௧. சேதனத்தின் மூன்றுபேதங்களை
வித்தியாரணிய சுவாமியோடு எல்லோரும்
அங்கீகரித்தல்.

அங்ஙனமாயினும், திருக்குந்திருசியவிவேகமென்னும் நூலில் வித்தியாரணிய சுவாமியானவர் கூடஸ்தனுக்கு ஜீவனிடத்து அடக்கம் எழுதி இருக்கின்றனர். (என்றாலும்) பாரமார்த்திகம் வியா

சகூஉ ஜீவேசு-விருத்-பிரயோ-கற்-நிவி-நிரு [எட்டாவ

வகாரிகம்'. பிராதிபாவிகம் என்னும் பேதத்தால் ஜீவன் மூன், விதமாவன்; ஸ்தூல் சூக்ஷ்மபேத மிரண்டின் அவச்சின்ன கூடஸ், சேதனம் பாரமார்த்தீக ஜீவனாவன். அவனுக்குப் பிரஹ்மத்தோடு முக்கிய அபேதமுண்டு. மாயையினால் ஆவரிக்கப்பட்ட கூடஸ்த் னிடத்துக் கற்பித அந்தக்கரணத்தில் சிதாபாசன் இருக்கின்றான் அவன் தேகமிரண்டில் அபிமானத்தைச்செய்யும் வியாவகாரிக ஜீவனாவன். பிரஹ்ம ஞானத்திற்குமுன் அவனுக்குப் பாதமுண்டாகிற தில்லை; ஆகலின் வியாவகாரிகனாவன். நித்திரைவடிவ மாயையினால் ஆவரிக்கப்பட்ட வியாவகாரிக ஜீவவடிவ அதிஷ்டானத் திற் கற்பிதன் பிராதிபாவிக ஜீவனாவன். சொப்பனாவஸ்தையில் பிராதிபாவிகப் பிரபஞ்சத்தை யான் எனதென்று அபிமானிப் பவன் பிராதிபாவிக ஜீவனாவன். பிரஹ்மஞான மின்றியே ஜாக் கிரப் பிரபஞ்சத்தின் போதத்தினால் பிராதிபாவிகப் பிரபஞ்சத் தின் நிவிருத்திகாலத்தில், வியாவகாரிக ஜீவனானு போதத்தால் பிராதிபாவிக ஜீவனானு நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் கூடஸ்தனுக்கு ஜீவனிடத்து அந்தர்ப்பாவ(அடக்க)மிருக்கின்றது. ஆதலால் ஜீவன் ஈசுவரன் சுத்தசேதன மென்னும் பேதத்தால் மூவகைச் சேதனமுண்டு. இப்பகூடமே எல்லோருக்கும் சம்மத மாம்; வார்த்திக வசனத்திற்கும் அநுகூலமாம்.

உ௦௨. ஜீவனுக்கு மோகூதசையில் முற்கூறிய

பகூதங்களில் சுத்தப்பிரஹ்மத்தோடும்,

விவரணபகூதத்தில்ஈசுவரனோடும் அபேதமுண்டெனல்.

முற்கூறிய சகலபகூதங்களிலும் ஜீவனைப்போல ஈசுவரனும் பிரதிபிம்ப வடிவமாவன். ஆதலால் ஈசுவரனோடு மோகூதசையில் ஜீவனுக்கு அபேதம் இவர்கள் மதத்தில் உண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின் உபாதியின் நீக்கத்தால் ஒரு பிரதிபிம்பத்திற்கு வேறு பிரதி பிம்பத்தோடு அபேதம் அறுபவகோசர மன்று. ஆனால் பிம்பத் தோடு தான் அபேதமுண்டாகின்றது. அங்ஙனமே சுத்தசேதனத் தோடுதான் பிரதிபிம்பவடிவ ஜீவனுக்கு மோகூதத்தில் அபேதம் உண்டாகின்றது. விவரணகாரர் மதத்தில் பிம்பசேதனம் ஈசுவரனாவன். அவர் மதத்தில் ஈசுவரனோடுதான் ஜீவனுக்கு அபேதமுண்டாகின்றது.

சித்தாந்தத்தில் பிரக்கிரியையின் பேதம்.

20௩. விவரணகாரர் மதத்தில் அஞ்ஞானத்தில்

பிரதிபிம்ப ஜீவனையும் பிம்ப ஈசுவரனையும்

நிரூபித்தல்.

விவரணகாரர் மதத்தில் ஜீவேசுவரர்களது உபாதி அஞ்ஞானம் ஒன்றே. அஞ்ஞானத்தில் பிரதிபிம்பம் ஜீவனும், பிம்பம் ஈசுவரனுமாவர். யாண்டுக் கண்ணாடியில் முகத்தின் பிரதிபிம்பம் தோற்றுகின்றதோ, ஆண்டுக் கண்ணாடியில் முகத்தின் சாயையிலே. கண்ணாடியில் அநிர்வசரீயப் பிரதிபிம்பத்தின் உற்பத்தியிலே. அங்ஙனமே வியாவகாரிகப் பிரதிபிம்பத்தின் உற்பத்தியுமில்லை. ஆனால் கண்ணாடியைக் கோசரிக்கும் சாக்ஷுஷ்விருத்தி கண்ணாடியினால் தடுக்கப்பட்டதாய்க் கழுத்திலுள்ள முகத்தினையே விஷயஞ் செய்கின்றது. இவ்வாற்றால் கழுத்தின்பேரிலுள்ள முகத்திலேயே பிம்பப்பிரதிபிம்பத்தன்மை தோற்றுகின்றது. அந்தக் கழுத்திலுள்ள முகம் சத்தியமாம். ஆதலால் பிம்பப்பிரதிபிம்பங்களின் சொரூபமும் கழுத்திலுள்ள முகவடிவமாயிருத்தலின் சத்தியமாம். ஆனால் கழுத்திலுள்ள முகத்தில் பிம்பத்தன்மை பிரதிபிம்பத்தன்மைத் தர்மங்கள் மித்தையாம். அநிர்வசரீய மித்தையான பிம்பத்தன்மை பிரதிபிம்பத்தன்மைகளின் அதிஷ்டானம் முகமாம். இவ்வாற்றால் பிம்பத்தினைப்போலப் பிரதிபிம்பத்தின் சொரூபமும் சத்தியமாயிருத்தலின், தர்ப்பணஸ்தானத்திலுள்ள அஞ்ஞானத்தின் சந்திதானத்தால் சுத்தசேதனத்தில் பிம்பஸ்தானத்திலுள்ள ஈசுவரனைப்போல பிரதிபிம்பஸ்தானத்திலுள்ள ஜீவனது சொரூபமும் சத்தியமாம். ஆதலால் மகாவாக்கியங்களில் முக்கிய சமானாதிகரணம் சம்பவிக்கின்றது. ஆனால் பிம்பத்தன்மை வடிவ ஈசுவரத்தன்மையும், பிரதிபிம்பத்தன்மை வடிவ ஜீவத்தன்மையுமாகிய இரண்டு தர்மங்களும் மித்தையாம். அவற்றின் அதிஷ்டானம் சுத்தசேதனமாம். முற்கூறியபடி ஜீவேசுவரர்களது உபாதி அஞ்ஞானம் ஒன்றாமாகலின், இரண்டற்கும் அஞ்ஞாத்துவமேனும் சர்வஞ்ஞாத்துவமேனு முண்டாதல் வேண்டும். அங்ஙனமாயினும், கண்ணாடி முதலிய உபாதியின் இலகுத்தன்மை பீதத்தன்மை முதலிய தர்மங்களின் ஆரோபம் பிரதிபிம்பத்தில் உண்டாகின்றது; பிம்பத்திலில்லை. ஆதலால் ஆவரணசுபாவ அஞ்ஞானத்தாலாகிய அற்பஞ்ஞா

தன்மை ஜீவனிடத்தில் இருக்கின்றது. பிம்பவடிவ ஈசுவரனிட
துச் சொரூபப் பிரகாசத்தினால் சர்வஞ்ஞத்துவ மிருக்கின்ற.
பிம்பப் பிரதிபிம்பங்களுக்கு முற்கூறியபடி அபேதமிருக்கின்
தாகலின், பிம்பப் பிரதிபிம்பங்களின் தர்மங்களுக்குப் பேத
கூறுதல் சம்பவியாது. பிம்பப் பிரதிபிம்பங்களுக்குப் பேதமிருக்
மாயின் முற்கூறிய வியவஸ்தைசம்பவிக்கும். அங்ஙனமாயினும், க
ணடியிலிருத்தற்றன்மைவடிவ பிம்பப் பிரதிபிம்பத்தன்மைகளிக
பிரமம் கழுத்திலுள்ள முகத்திலுண்டாகின்றது. பிரமத்தார் சித்
தித்த பிரதிபிம்பத்தன்மையின் அபேகையால் பிம்பத்தன்மை
வியவகாரம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் ஒருமுகத்தில் பிம்பத்
தன்மை பிரதிபிம்பத்தன்மை என்னு மிரண்டும் ஆரோபிதமாய்
அங்ஙனமே ஒரேமுகத்தில் பிம்பத்தன்மை பிரதிபிம்பத்தன்மை
வடிவத்தால் தர்மியினது பேதத்தின் பிரமமுண்டாகின்றது. பிர
ந்தியினால் தோற்றும் பிம்பப் பிரதிபிம்பங்களின் பேதம் யாதோ
அதனால் முற்கூறிய வியவஸ்தை சம்பவிக்கின்றது. இவ்வாற்றா
விவரணகாரர் மதத்தில் அஞ்ஞானத்தில் பிரதிபிம்பம் ஜீவனும்,
பிம்பசேதனம் ஈசுவரனுமாவர். அஞ்ஞானம் அநிர்வசநீயமாம்.
ஆதலால் அஞ்ஞான மிருக்குங்காலத்தினும், அஞ்ஞானத்திற்குப்
பரமார்த்தமாக அபாவ மிருத்தலின், பிம்பப் பிரதிபிம்பவடிவ
சேதனமே பரமார்த்தமாகச் சுத்தசேதனமாம் ஆதலால் ஈசுவரத்
தன்மையின் அடைவும் சுத்தத்தின் அடைவேயாம்.

உ௦௪. அவச்சேதவாதியினால் ஆபாசவாதத்தின்
கண்டநமும் தனது மதத்தின் நிரூபணமும்.

ஓர் ஆசாரியர் இங்ஙனம் கூறுகின்றனர்:—அந்தக்கரண அவச்
சின்ன சேதனம் ஜீவனும், அந்தக்கரணத்தினால் அநவச்சின்ன
சேதனம் ஈசுவரனுமாவர். உருவமின்றிய சேதனத்திற்குப் பிரதி
பிம்பம் சம்பவியாது. கிணறு தடாகமுதலிய ஜலங்களிலுள்ள
ஆகாயத்தில் நீலத்தன்மை விசாலத்தன்மைகள் இல்லாதிருக்க
“நீல வாகாயம், விசால வாகாயம்” என்று தோற்றுகின்றது.
ஆதலால் விசாலத்தன்மை விசிஷ்டமும் ஆரோபித நீலத்தன்மை
விசிஷ்டமும் ஆகாயத்தின் பிரதிபிம்பமென்று கொள்ளுதல் வேண்
டும்; ஆகாயத்தில் உருவமில்லை. ஆதலால் உருவமின்றியதற்கும்
பிரதிபிம்பம் சம்பவிக்கின்றது. என்றாலும் ஆகாயத்திலும் பிரா

புந்தியினும் சித்தித்த ஆரோபித நீலவுருவ மிருக்கின்றது. சேதன
 துத்தில் ஆரோபித வருவத்திற்கும் அபாவமிருத்தலின் அதன் பிரதி
 பிம்பம் சம்பவியாது. எந்தப் பதார்த்தத்தில் ஆரோபித அல்லது
 அநாரோபித உருவம் உளதாகின்றதோ, அதன் பிரதிபிம்பம் உண்
 டாம். முற்றும் உருவமின்றியதின் பிரதிபிம்பம் உண்டாகாது.
 உபாதியின்றியதன் கண்ணோ முற்றும் பிரதிபிம்பம் சம்பவியாது.
 ஏனெனின் சொரூபமுடைய கண்ணடி முதலியவற்றிற்குள் பிரதி
 பிம்பத்தைக் கண்டிருக்கின்றோம். ஆதலால் உருவமின்றிய அந்தக்
 கரணத்திலேனும், உருவமின்றிய அவித்தையிலேனும் உருவமின்
 றியசேதனத்தின் பிரதிபிம்பம் சம்பவியாது. உருவமின்றிய சப்தத்
 திற்கு உருவமின்றிய ஆகாயத்தில் எங்ஙனம் பிரதித்தொனி வடி
 வப் பிரதிபிம்பத்தைக் கூறுகின்றனரோ அதுவும் அசங்கதமாம்.
 ஏனெனின் முற்கூறியபடி ஆகாயம் உருவமின்றிய தன்று. ஆகாய
 தத்தில் உண்டாகும் பிரதித்தொனி சப்தத்தின் பிரதிபிம்பமன்று.
 ஏனெனின் பிரதித்தொனியினைச் சப்தத்தின் பிரதிபிம்பமெனக்
 கொள்ளின், ஆகாயத்தின் கண்ணுள்ள சப்தத்திற்கு அபாவமுண்
 டாகும். பேரி, தண்டமுதலியவற்றின் சையோகத்தால் பார்த்திவ
 சப்த முண்டாகின்றது. அந்தப் பார்த்திவ சப்தத்தினால் அதன்
 எதிர்முகதேசத்தில் பாஷாணமுதலியவற்றால் லவச்சின்ன ஆகாயத்
 தில் பிரதித்தொனிவடிவ சப்த முண்டாகின்றது. அந்தப் பிரதித்
 தொனியாகியசப்தத்திற்குப் பார்த்திவ சப்தம் நிமித்தகாரணமாம்.
 ஆதலால் பார்த்திவத்தொனிக்குச் சமானமாகவே பிரதித்தொனி
 உண்டாகின்றது. பிரதித்தொனியினைச் சப்தத்தின் பிரதிபிம்பமா
 கக்கொள்ளின், பிரதிபிம்பத்தை அநிர்வசநீயமாகக் கொண்டிருக்
 கின்றனர்; விவரணகாரரை அநுசரித்தவர் பிம்ப சொரூபத்தையே
 பிரதிபிம்பமெனக் கொண்டிருக்கின்றனர்; இவ்விவரண்டு மதங்களி
 லும் ஆகாயத்தின் குணம் பிரதித்தொனியாகாது. ஏனெனின்
 வியாவகாரிக ஆகாயத்தின் குணம் பிரதிபாவிகமாகாது. ஆதலால்
 அநிர்வசநீயப் பிரதிபிம்ப வாதத்தில் பிரதித்தொனியைப் பார்த்
 திவசப்தத்தின் பிரதிபிம்பமெனக் கொண்டு ஆகாயத்தின் குண
 மெனக் கூறுதல் சம்பவியாது. பிம்பப் பிரதிபிம்பத்தின் அபேத
 வாதத்தில் பார்த்திவசப்தத்தின் பிரதிபிம்பவடிவப் பிரதித்தொனி
 க்குத் தனது பிம்பத்தோடு அபேத மிருத்தலால், பிருதிவியின்
 குணம் பிரதித்தொனியாகும். ஆதலால் பிரதித்தொனியைச் சப்த

த்தின் பிரதிபிம்பமெனக் கொள்ளின், எவ்வாற்றாலும் ஆதி
தின குணம் பிரதித்தொனியாமென்று கூறுதல் சம்பவியாது
தித் தொணிக்குப் பின்னமான சப்தம், பிரதிவி ஜல அக்
வாயுக்களுக் கிருக்கின்றது. ஆகாயத்தில் வேறுவிதமான
மில்லை. ஆதலால் சப்தமின்றியதே ஆகாசமாகும். சப்தமின்றி
ஆகாயமென்னும் மதம் அசாஸ்திரீயமாம். பூதவிவேகத்தில் எ
யாரணியசவாமி இங்ஙனம் கூறியிருக்கின்றனர்:—கடகட
னும் சப்தம் பிரதிவியினதாம்; சுளசுள என்னும் சப்தம் ஜலத்
தாம்; புகுபுகு என்னும் சப்தம் அக்கினியினதாம்; சீர்சீர்
னும் சப்தம் வாயுவினதாம்; பிரதித்தொனியாகிய சப்தம் ஆக
த்தினதாம். அங்ஙனமே அந்நிய நூலாசிரியர்களும் ஆகாயத்தி
குணமே பிரதித்தொனி என்று கூறியிருக்கின்றனர். ஆதலால் ச
த்தின் பிரதிபிம்பம் பிரதித்தொனி யன்று; ஆனால் ஆகாயத்தி
சுவதந்திர சப்தம் பிரதித்தொனியாம். அதன் உபாதானகாரணம்
ஆகாயமாம். பேரிமுதலியவற்றில் எந்தப் பார்த்திவத்தொனி உண்
டாகின்றதோ, அது பிரதித்தொனியின் நிமித்தகாரணமாம். ஆத
லால் உருவமின்றிய பிரதிபிம்பம் சம்பவியாது. பிரதிபிம்பவாத
யானவர், “கிணறு முதலியவற்றின் ஆகாயத்தில் விசாலமுடைய
யது ஆகாசம் என்னும் உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. கிணற்றிடத்
தில் ஆகாயத்தின் விசாலத்தன்மையிலே. ஆதலால் பாகிய தேசத்
திலுள்ள உருவமின்றிய விசால ஆகாயத்தின் பிரதிபிம்பம் கூப
ஜலத்தில் உண்டாகுதலின் உருவமின்றிய சேதனத்தின் பிரதிபிம்
பம் சம்பவிக்கு” மென்றிவ்வாறு கூறுவாராயின், அங்ஙனமாயி
னும் உருவமுடைய உபாதியிற்றான் பிரதிபிம்ப முண்டாகும்.
உருவமின்றிய உபாதியில் பிரதிபிம்பம் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆகா
யத்தினது பிரதிபிம்பத்தின் உபாதி கூபஜலமாம். அதனிடத்து
உருவமிருக்கின்றது. அவித்தை அந்தக்கரண முதலியன உருவ
மின்றியனவாம். அவற்றில் சேதனத்தின் பிரதிபிம்பம் சம்பவி
யாது. ஆதலால் அந்தக்கரணவச்சின்ன சேதனம் ஜீவனாவன்.
அந்தக்கரண அநவச்சின்ன சேதனம் ஈசுவானாவன்.

உரு. அவச்சேதவாதத்தின் கூற்று.

அல்லது அவித்தை அவச்சின்ன சேதனம் ஜீவனும், மாயை
அவச்சின்ன சேதனம் ஈசுவானாவர்.

-அவர்காசம்.] ௨௦௬. அந்தக்கரண அவச்சின்ன சுகள்

சேதனம் ஜீவன், அநவச்சின்னசேதனம் ஈசுவரன்
என்னும் பகஷத்தின் கண்டநம்.

அந்தக்கரண அவச்சின்னத்தினை ஜீவனென்றும் அநவச்
சேதனத்தினை ஈசுவரனென்றும் கொள்ளுமிடத்து, பிரமாண்டத்
தற்கு வெளியிடத்துள்ள சேதனத்தில் ஈசுவரத்தன்மை உண்டா
தும். ஏனெனின் பிரமாண்டத்தில் அநந்த ஜீவர்களது அநந்த அந்
தக்கரணங்கள் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆதலால் பிரமாண்
டைத்தின் மத்தியில் அநந்த அந்தக்கரணாவச்சின்ன சேதனத்தின்
ன்பெறுதி சம்பவியாது. பிரமாண்டத்திற்கு வெளியிடத்திலேயே ஈசு
வரனது இருப்பை அங்கீகரிக்கின், அந்தரியாமியைப் பிரதிபாதித்
தும் வசனத்திற்கு விரோத முண்டாகும். “யொவிஜாநெ அஷ்ட
விஜாந பைரொ யபியதி—எவர் விஞ்ஞானத்தி லிருப்பவராய்
விஞ்ஞானத்தை உள்ளே இயக்குகின்றாரோ” என்னும் வசனத்தில்
விஞ்ஞானபதத்தா லறிவிக்கப்படும் ஜீவதேசத்தில் ஈசுவரனது
இருப்புச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் அந்தக்கரணத்
தால் அநவச்சின்னம் ஈசுவரனன்று; மாயை அவச்சின்ன சேத
னமே ஈசுவரனாவன். அந்தக்கரண அநவச்சின்னத்திற்கு ஈசுவரத்
தன்மை அங்கீகரிக்கின், அந்தக்கரணத்தோடு சம்பந்தமின்மையே
ஈசுவரத்தன்மையின் உபாதி என்பது சித்தமாகின்றது. ஈசுவர
னிடத்துச் சர்வஞ்ஞத்தன்மை முதலியன உபாதியினாலாகியன
வாம். அபாவவடிவ உபாதியினால் சர்வஞ்ஞத்தன்மை முதலிய தர்
மங்கள் சித்திக்கிறதில்லை.

௨௦௭. திருப்தி தீபத்தில்

வித்தியாரணிய சுவாமிகள் கூறிய

அந்தக்கரணத்தின் சம்பந்தம்

அதன் அபாவம் என்பவற்றினது

உபாதித்தன்மையின் அபிப்பிராயம்.

வித்தியாரணியசுவாமிகள் திருப்திதீபத்தில் இது கூறியிருக்
கின்றனர்:—எங்ஙனம் அந்தக்கரணத்தின் சம்பந்தம் உபாதியோ,
அங்ஙனமே அந்தக் கரணத்தினது சம்பந்தத்தின் அபாவமும்
உபாதியாம். எங்ஙனம் இருப்புவிவிலங்கினால் சஞ்சாரத்தின் நிரோ
தம் (தடை) உண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே பொன்விலங்கினால்

சுக் அஜீவேசு-விருத்-பிரயோகம்-நிவி-நிநு- [எட்டாவது]

லும் சுஞ்சாரத்திற்குத் தடை உண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் அந் தக்கரணத்தின் சம்பந்தவடிவ பாவ உபாதியினால் ஜீவ சொரூபத் தின் போத முண்டாகின்றது. முற்கூறிய சம்பந்தத்தின் அபாவத் தால் பரமாத்ம சொரூபத்தின் போத முண்டாகின்றது. இவ்வாறு வித்தியாரணியசுவாமி அந்தக்கரணமின்றியதனையும் உபாதியெனக் கூறியிருக்கின்றனர். அதற்கு இது அபிப்பிராயமாம்:—எங்ஙனம் அந்தக்கரண சம்பந்தத்தால் ஜீவ சொரூபத்தின் போத முண்டா கின்றதோ, அங்ஙனமே அந்தக்கரண மின்றியதனாலும் பிரஹ்ம சொரூபத்தின் போத முண்டாகுதலால் பிரஹ்மத்தினது போதந் தின் உபயோகி அந்தக்கரண மின்றியதுமாம். ஆதலால் வித்தியா ரணிய சுவாமிகள் வசனத்தினாலும் அபாவவடிவ உபாதியினால் ஈச வரனிடத்துச் சர்வஞ்ஞத்தன்மை முதலியவற்றின் சித்தி தோற்று கிறதில்லை.

உ௦அ. அவச்சேதவாதத்தின் பேதபூர்வகமாக அரன் சமாப்தி.

ஆதலால் மாயாவச்சின்ன சேதனமே ஈசவரனாவன், ஈசவர னது உபாதியாகிய மாயை எல்லா விடங்களிலு மிருக்கிறது. ஆத லால் ஈசவரனிடத்து அந்தரியாமித்தன்மையும் சம்பவிக்கின்றது. அந்தக்கரண அவச்சின்னத்தினை ஜீவனெனக்கொள்ளின், கர்த்தா போக்தாவாகிய சேதனத்தின் பிரதேசம் பின்னமாகும். இதனால் செய்ததின் நாசமும் செய்பாததின் அடைவு முண்டாகும். ஆத லால் அவித்தை யவச்சின்ன சேதனமே ஜீவனாம். அந்தக்கரண அவச்சின்ன சேதனம் ஜீவனன்று. இவ்வாறு சில நூலாசிரியர் அவச்சேதவாதத்தினையே அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். பிரதிபிம்பத் தைப் பிரதிபாதிக்கும் சுருதி, ஸ்மிருதி வசனங்களுக்கு விரோத மும் பரிகாரமும் அவர்களது நூல்களில் ஸ்பஷ்டமாம்.

உ௦க. சித்தாந்தமுக்தாவலி முதலியவற்றிற் கூறிய ஏகஜீவ (திருஷ்டிசுருஷ்டி)வாதத்தின் நிரூபணம்.

சித்தாந்தமுக்தாவலிகாரர் முதலியோரது மதம் இதுவாம்:—
விருத்தம்.

“வெளிபடா மையினிற் சூந்தி சுதனெனக் கன்ன வேந்தன் இழிபடு ராஜை மைந்த னெனத்துய ருற்ற வாங்கு மினிர்சிதா நந்த ரூப மெய்க்கனப் பிரஹ்மம் தானே எளியதோர் ஜீவபாவ மெய்திய தென்பர் மேலோர்.”

பிரகாசம்.] ௨௦௯. சித்-முக-ஏகஜீவவாத-நீருப- சகசு

எப்போதும் அசங்கமும் நித்தியமுக்தமுமாகிய சிதாநந்தப் பிரஹ்மத்தில் கற்பித அவித்தை முதலியவற்றின் சம்பந்தத்தால் பிரதிபிம்பிக்குந் தன்மையும் அவச்சின்னத்தன்மையும் சம்பவியா. எங்ஙனம் கானற்சலத்தால் நிரப்பப்பட்டதும், மலடிமைந்தனாகிய குலாலனால் முயற்கோடாகிய தண்டத்தினால் ஆக்கப்பட்டது மாயுள்ள கடத்தின் சம்பந்தத்தால் ஆகாயத்தில் பிரதிபிம்பிக்குந் தன்மையல்லது அவச்சின்னத் தன்மை உண்டாகிறதில்லை. ஆனால் ஆகாயத்தின் சமானசத்தையுடைய ஜலம் நிரம்பிய கடம் தடாகமுதலியவற்றின் சம்பந்தத்தினாலேயே ஆகாயத்தில் பிரதிபிம்பிக்குந் தன்மையும் அவச்சின்னத்தன்மையும் உண்டாகின்றன. அவித்தையும் அதன் காரியமும் பிரஹ்மசேதனத்தின் சமானசத்தை யுடையன வன்று. ஆனால் சுவயமே சத்தாகுன்ய மாயிருக்கின்றன. பிரஹ்மத்தின் சத்தையினால் சத்தையுடையன அவித்தை முதலியனவாம். ஆதலால் முயற்கோடு முதலியவற்றைப்போல அத்தியந்தம் இல்லாதனவாகிய அவித்தைமுதலியவற்றோடு சேதனத்தின் சம்பந்தத்தைக் கூறுதலே சம்பவியாது. சம்பந்தமின்றியபோது பிரதிபிம்பிக்குந் தன்மை முதலியனவோ அத்தியந்தம் தூரமாம். ஆதலால் எப்போதும் ஏகரசம் பிரஹ்மமாம். அதனிடத்து அவச்சின்னத்தன்மை அல்லது பிரதிபிம்பத்தன்மை வடிவ ஜீவத்தன்மை சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆனால் கற்பித அஞ்ஞானத்தின் கற்பித சம்பந்தத்தால் பிரஹ்மத்தில் உண்டாகாமலே ஜீவத்தன்மை தோற்றுகின்றது. எங்ஙனம் அதிகாரியாகிய குந்திபுத்திரனிடத்து ராதாபுத்திரத்தன்மையின் பிரதிபிரம வடிவமாயுண்டாயிற்றோ, அங்ஙனமே பிரதிபிம்ப முதலிய விகாரமின்றியே பிரஹ்மத்தில் ஜீவத்தன்மைப்பிரமம் உண்டாகின்றது. பிரதிபிம்ப வடிவ அல்லது அவச்சேத வடிவ ஜீவத்தன்மையின் அடைவு உண்டாகிறதில்லை. தனது அவித்தையினால் ஜீவத்தன்மையை அடைந்த பிரஹ்மமே பிரபஞ்சத்தைக் கற்பிப்பதாயிருத்தலின் சர்வஞ்ஞத்தன்மை முதலிய தர்மங்களோடு கூடிய ஈசுவரனும் இந்தப் பஞ்சத்தில் ஜீவகற்பிதனாவர். எங்ஙனம் சொப்பன கற்பித இராஜாவின் சேவையினால் சொப்பனத்தில் பலப்பிராப்தி உண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே சொப்பன கற்பித ஈசுவர பஜனத்தினால் பலப்பிராப்தியும் சம்பவிக்கின்றது. இவ்வாறு அநாதி அவித்தையின் வலியால் தனது பிரஹ்மத்தன்மையின் ஆவரணத்தால் ஜீவத்

தன்மைப் பிரமம் உண்டாகின்றது. தத்துவமவமி முதலிய வாக்கிய ஜந்ரிய சாக்ஷாத்காரத்தால் ஜீவத்தன்மைப் பிரமத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. பிரமகாலத்திலும் ஜீவத்தன்மை யில்லை. ஆனால் நித்தியமுக்த சிதாநந்த சொரூபப் பிரஹ்மமே உளதெனும் பக்ஷத்தினையே பாஷியகார வார்த்திககாரர்கள் பிருகதாரணியத்தின் வியாக்கியானத்தில் கர்ணனது திருஷ்டாந்தத்தாம் கூறியிருக்கின்றனர். குந்தி புத்திரனாகிய கர்ணனுக்கு ஈனசாதியின் சம்பந்தத்தால் இழிந்ததன்மைப்பிரமம் உண்டாயிற்று. அநேகவித திரஸ்காரத்தாலுண்டாகிய துக்கத்தை அநுபவிக்கின்றவனாய்த் தானாகச் சித்தித்துள்ள குந்திபுத்திரத் தன்மை நிமித்தத்தாலுள்ள மேன்மையி னின்றும் நமூவினவனுனான்.

ஒருநாள் ஏகாந்தத்தில் சூரியபகவானுனவர் “நீ ராதா புத்திரனல்லன்; எனது சம்பந்தத்தால் குந்தியின் உதரத்தினின்றும் உண்டானாய்.” என்று கூறினர். இத்தன்மைய சூரியனது வாக்கியத்தினால் தன்னிடத்திருந்த ஈனஜாதியின் மயக்கத்தைவிட்டுஇயல்பாய்ச் சித்தித்துள்ள குந்திபுத்திரத்தன்மை நிமித்தத்தாலுள்ள மேன்மையை அறிந்தான். அங்ஙனமே சிதாநந்தப் பிரஹ்மமும் அநாதி அவித்தையின் சம்பந்தத்தால் ஜீவத்தன்மைப் பிரமத்தை அடைந்ததாய், சுயமாகச் சித்தித்துள்ள பிரஹ்மபாவத்தை மறந்து அநேகவித துக்கத்தை அநுபவிக்கின்றது.

ஒருகாலத்துத் தனது அஞ்ஞானத்தினால் கற்பிதசொப்பன கற்பிதஆசாரியருக்குச் சமானமான ஆசாரியர் வாயிலாக மகா வாக்கிய சிவவனத்தால் தன்னைக் கோசரிக்கும் வித்தையினால் அவித்தையின் நிவிருத்தி உண்டாக, நித்திய பரமாநந்தத்தைச் சொரூப சைதன்னியமாக அநுபவம் செய்கின்றான். இவ்வாறு பிருகதாரணியத்தின் வியாக்கியானத்தில் பாஷியகாரர் வார்த்திககாரர் எழுதியிருக்கின்றனர். எங்ஙனம் ஜீவனது அவித்தியா கற்பித ஆசாரியர் வேத உபதேசத்திற் கேதுவாவரோ, அங்ஙனமே ஈசுவரனும் சொப்பன கற்பித இராஜாவைப்போல ஜீவகற் பிதரேயாய்ப் பஜனத்தினால் பலத்திற் கேதுவாகின்றார். இம்மதத்தில் ஏகஜீவவாத முளது. ஆதலால் ஏகஜீவகற்பித ஈசுவரனும் ஏகமேயாவர். நானா (பல) ஈசுவரனது அடைவில்லை. சுகர், வாமதேவர் முதலியோரது முக்தியைப் பிரதிபாதிக்கும் சாஸ்திரத்தினாலும்

சொப்பன கற்பித நானா புருஷர்களைப்போல ஜீவாபாசர்களும் நானாவாகச் சித்திக்கின்றனர். நானா ஜீவவாதம் சித்திக்கிறதில்லை. எங்ஙனம்; சொப்பனத்தில் ஒரு திருஷ்டாவிற்கு நானா புருஷர்கள் தோற்றுக்கின்றார்கள். அவர்களுள் ஒருவன் பெரிய காட்டில் தப்பு வழியிற் செல்பவனாய்ப் புலி முதலியவற்றாலுண்டாகிய துக்கத்தை அனுபவிக்கின்றான். ஒருவன் இராஜமார்க்கத்திற் செல்லுகின்றவனாய்த் தனது நகரத்தை அடைகின்றான். ஆண்டு வனத்திற் மிரிதலும் தனது நகரத்தை அடைதலும் சொப்பனதிருஷ்டாவிற்கில்லை. ஆனால் ஆபாச புருஷர்களுக்கு உண்டாகின்றது. அங்ஙனமே அவித்தையோடு கூடிய பிரஹ்ம வடிவ ஜீவனுக்குப் பந்தமோகூத்தின் அடைவில்லை. ஆனால் ஆபாச வடிவ ஜீவர்களுக்குப் பந்தமோகூதம் தோற்றுக்கின்றது.

இப்பகூத்தில் யாருடைய ஞானத்தினால் அவித்தையின் நிவிருத்தி வடிவ மோகூ முண்டாகும் என்று வினாவின், அதற்கு உனது ஞானத்தினால் உண்டாகுமென்பது உத்தரமாம். அல்லது ஒருவருடைய ஞானத்தினாலும் மோகூ முண்டாகிறதில்லை யென்பது உத்தரமாம். ஏனெனின் இந்த மதத்தில் பந்தத்தின் அத்தியந்த அசத்துத்தன்மை ஆத்மாவிலிருக்கின்றது. நித்திய முக்தமாகிய ஆத்மாவிற்கு மோகூ முண்டாகும், அல்லது உண்டாயிருக்கின்றது என்று கூறுதல் சம்பவியாது. இவ்வபிப்பிராயத்தால் மோகூத்தைப் பிரதிபாதிக்கும் வாக்கியங்களை அர்த்தவாத மென்பர். பந்தமிருக்கின்றது; இற்றையவரை ஒருவரும் முக்தராக வில்லை; மேல் புருஷார்த்தத்தால் மோகூமுண்டாகும் என்னும் அபிப்பிராயத்தால் வாமதேவர் முதலியோர்களது முக்தியைப் பிரதிபாதிக்கும் வாக்கியங்களை அர்த்தவாதமென்று சொல்ல வில்லை. ஏனெனின் பந்தமிருக்க, வாமதேவாதிகளுக்கு மோகூதம் உண்டாகாதிருக்குமாயின், மேலும் மோகூத்தை விரும்புதல் பயனின்றியதா மென்னும் புத்தியினால் சிரவணத்தில் பிரவிருத்தியின் அபாவமே யுண்டாகும். ஆதலால் ஆத்மாவில் பந்தத்தின் அத்தியந்த அசத்பாவமிருக்கின்றது; நித்தியமுக்தப்பிரஹ்மவடிவம் ஆத்மாவாம்; அதற்கு மோகூதம் சம்பவியாதென்பது உத்தம பூமியீ லேறிய வித்துவானது நிச்சயமாம்.

சுஎஉ ஜீவேசு-விருத்-பிரயோ-கற்-நிவி-நிநு-[எட்டாவ

உக௦. உக௬. வேதாந்தசித்தாந்தத்தின்
நாநாப் பிரக்கிரியைகளின் தாற்பரியம்.

உக௦. சகல அத்தைவதக் கிரந்தங்களினது
தாற்பரியத்தின்விஷயம்.

நித்திய முக்த ஆத்மசொரூபத்தின் ஞானத்தினால் துக்கப்
கார சுகப்பிராப்தியின் பொருட்டு, அநேகவித கர்த்தவ்விய புத்தியி
றாற் றேன்றும் கிலேசத்தின் நிவிருத்தியே வேதாந்த சிவணத்தி
யினும். ஆத்ம சொரூபத்தில் பந்தத்தின் நாசவடிவ அல்லாத
பரமாநந்தத்தின் பிராப்தி வடிவ மோக்ஷம் வேதாந்த சிவணத்
தின் பயனன்று. வேதாந்த சிவணத்திற்கு முன்னும் ஆத்மாவி
னிடத்துப் பந்தம் அம்பழு மில்லை. அங்ஙனமாயினும் அத்தியந்த
அசத்தாகிய பந்தத்தின் பிரதீதி உண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரம
த்தினாலேயே வேதாந்த சிவணத்திற் பிரவிருத்தி உண்டாகின்
றது. எவனுக்குப் பந்தப்பிரம முண்டாகவில்லையோ, அவனுக்குப்
பிரவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. எல்லா அத்தைவத சாஸ்திரங்களுக்
கும் இந்தப் பக்ஷத்திற்குள் தாற்பரியம்.

உக௧ ஜீவேசுவரர்களிடத்துச்
சகல நூலாசிரியருடைய சம்மதியின்
ஒருமித்த நிச்சயம்.

இவ்வாற்றால் ஜீவேசுவரர்களது சொரூபநிரூபணம் நூலாசிரி
யர்கள் வெகு விஸ்தாரமாக எழுதியிருக்கின்றனர். ஆண்டு ஜீவ
னது சொரூபத்தில் ஏகத்தன்மை அநேகத்தன்மைகளின் விவாத
முண்டு. சகல மதங்களிலும் ஈசுவரன் ஒருவன்; சர்வஞ்ஞன்; நித்
திய முக்தன்; ஈசுவரனிடத்து ஆவரணத்தின் அங்கீகாரம் எந்த
அத்தைவதவாதத்தின் நூலிலும் இல்லை. ஈசுவரனிடத்து ஆவரணத்
தைக் கூறுவோர் வேதாந்த சம்பிரதாயத்தினின்றும் வெளிப்
பட்டவராவர். ஆனால் நானா அஞ்ஞான வாதத்தில் ஜீவனை ஆசிரயி
த்ததாய்ப் பிரஹ்மத்தை விஷயஞ் செய்வதாமஞ்ஞானம் என்பது
வாசஸ்பதியின் மதம். ஆண்டு ஜீவனது அஞ்ஞானத்தால் கற்பிக்க
ப்பட்ட ஈசுவரனும் பிரபஞ்சமும் நானா வெனக் கொண்டிருக்கின்
றனர். அங்ஙனமாயினும் ஜீவனது அஞ்ஞானத்தாற் கற்பிக்கப்
பட்ட ஈசுவரனும் சர்வஞ்ஞ னென்றே கொண்டிருக்கின்றனர்.
ஈசுவரனிடத்து ஆவரணத்தின் அங்கீகாரமில்லை.

பிரதிபிம்பத்தின் சொருபத்தை நிரூபித்தல்.

ஜீவேசுவரர்களது சொருபத்தை நிரூபித்தலில் பிரதிபிம்பத்தின் சொருபத்தை நிரூபிக்கின்றோம்:—விவரணகாரர் மதத்தில் கண்ணாடி முதலிய உபாதியினால் தடுக்கப்பட்ட நேத்திரத்தின் விருத்தி கண்டத்திலுள்ள முகத்தினை விஷயஞ் செய்கின்றது. யாண்டுத் திருஷ்டாவுக்குப் பின்னமான பதார்த்தத்தின் எதிர்முகத்தன்மைவடிவச் சம்பந்தமும் கண்ணாடியோடு உண்டாகின்றதோ, ஆண்டுக் கண்ணாடியோடு சம்பந்த முடையதாய்த் தடுக்கப்பட்ட நேத்திரத்திற்குத் திருஷ்டாவுக்குப் பின்னமான தர்ப்பணத்திற்கு எதிர்முக பதார்த்தங்களோடும் சம்பந்த முண்டாய்த் தனது இடத்திலேயே அதன் சாஷ்டாத்கார முண்டாகின்றது. யாண்டு அநேக பதார்த்தங்கள் கண்ணாடிக் கெதிர்முகமாகின்றனவோ, ஆண்டுத் தடுக்கப்பட்ட நேத்திரத்தினால் அநேக பதார்த்தங்களின் சாஷ்டாத்கார முண்டாகின்றது. தர்ப்பணத்திற்கு எதிர்முகமாய் உற்பூத உருவ முடையதா யிருப்பதெனவோ, அதனிடத்துத் தடுக்கப்பட்ட நேத்திரத்தாம் ரோன்றிய சாஷ்டாத்காரமும் யோக்கியதையாம். ஆதலால் தர்ப்பணத்திற் கெதிர்முகமான பதார்த்தத்திற்கு எதிரில் நேத்திரத்தின் விருத்தி (ஒளி) செல்லுகின்றது. தனது கோளகத்திலேயே நேத்திரத்தின் விருத்தி வருகின்றதென்னும் நியமமில்லை. இவ்வாற்றால் விவரணகாரர் மதத்தில் கண்டத்தின்கண் உள்ள முகத்தின் சாஷ்டாத்காரமே உண்டாகின்றது. ஆனால் முன்னோக்கி யிருக்கும் கழுத்திலுள்ள முகத்தில் எதிர்முகத்தன்மையும், கண்ணாடியி லிருத்தற்றன்மையும், தன்னின் வேறாயதன்மையுமாகிய பிரம முண்டாகின்றது. ஆதலால் கண்ணாடியில், எதிர்முகமான பிரதிபிம்ப மிருக்கின்றது, எனது முகத்தின் வேறாயிருக்கின்றது என்னும் விவகார முண்டாகின்றது.

இப்பகுப்பில் இது சங்கையாம்:—க. பிம்பவடிவ முகமுதலிய வற்றின் சாஷ்டாத்காரமே தடுக்கப்பட்ட நேத்திரத்தினால் உண்டாகுமாயின், சூரியனது பிரகாசத்தினால் நேத்திரத்திற்குத் தடை உண்டாகின்றது. ஆதலால் ஜலத்தினால் தடுக்கப்பட்ட நேத்திரத்தினாலும் சூரியனது சாஷ்டாத்காரம் சம்பவியாயமையால், ஜலதேசத்தில் சூரியனினும் வேறாகிய அதனது பிரதிபிம்பத்தின் உற்பத்தியை அங்கிகரித்தல்வேண்டும். உ. பிம்பத்தினது சாஷ்டாத்காரத்தின் பொருட்டு உபாதியோடு சம்பந்தமுடையதாய் நேத்திரத்தின் விருத்தி

சௌ ஜீவேசு-விருத்-பிரயோகம்-திவி-நிஞ [எட்டாவது

தடுக்கப்படுகின்றதென்று அங்கீகரிக்கின், ஜலத்தினுள்ளிருக்கும் மணலின் சாக்ஷாத்கார முண்டாகலாகாது. இவ்விதம் சங்கை க்ந்தம் இது சமாதானமாம் :— க. கேவல நேத்திரத்திற்கு ஆகாய த்திலிருக்கும் சூரியனது பிரகாசத்தினால் தடை உண்டாகின்றது. ஜல முதலிய உபாதியினால் தடுக்கப்பட்ட நேத்திரத்திற்குச் சூரியப் பிரகாசத்தினால் தடை உண்டாகிறதில்லை. உ. அங்நமே * ஓர் நேத்திரவிருத்தி ஜலத்திற் பிரவேசித்து அதனுள்ளிருக்கும் மணலை விஷயஞ்செய்கின்றது. அதே நேத்திரத்தின் வேறு விருத்தி (ஜல த்தினால்) தடுக்கப்பட்டதாய்ப் பிம்பத்தை விஷயஞ் செய்கின்றது. இது கண்டதை அநுசரித்த கற்பனையாம். ஆதலால் பிம்பத்திற் கந்நியமாகப் பிரதிபிம்பமில்லையென்பதே விவரணகாரர் மதமாம்.

உகங். வித்தியாரணியசுவாமி விவரணகாரர்களது மதங்களின் வேற்றுமை.

வித்தியாரணியசுவாமிமுதலியோர் பாரமார்த்திக வியாவகாரிக பிராதிபாவிசு பேதத்தால் மூவகைச் சீவன் கூறியிருக்கின்றனர். வியாவகாரிக அந்தக்கரணத்தினுள்ள பிரதிபிம்பத்தினை வியாவ காரிகஜீவ னென்பர். சொப்பனாவஸ்தையின் பிராதிபாவிசு அந் தக்கரணத்தினுள்ள பிரதிபிம்பத்தினைப் பிராதிபாஸிகஜீவ னென் பர். விவரணகாரர் கிரமப்படி பிம்பத்திற்கு வேறாகப் பிரதிபிம்ப மில்லாமையால் ஜீவனது மூன்று பேதம் சம்பவியாது. ஆதலால் மூவகை ஜீவவாதத்தை அநுசரித்தவர்கள் பிம்பப் பிரதிபிம்பங் களின் பேதத்தை அங்கீகரிக்கின்றனர். அவர்கள் மதத்தில் கண் ணுடி முதலிய உபாதியில் அநிர்வசநீயப் பிரதிபிம்பத்தின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. பிரதிபிம்பத்தின் அதிஷ்டானம் கண்ணுடிமுதலி யனவாம். பிம்பத்தின் சந்நிதானம் நிமித்தகாரணமாம். நிமித்தகா ரண மின்மையால் காரியத்தின் அபாவம் உண்டாகிறதில்லை; பிம்ப த்தின் நீக்கத்தினால் பிரதிபிம்பத்தின் அபாவ முண்டாகின்றது. அங்நமாயினும், நிமித்தகாரணத்திற் கிரண்டு பேத முண்டு. ஒன் றே காரியத்திற்கு மறைவின்றிய முற்காலத் திருப்பதாகிய நிமித்த காரணமாம். வேறு சில காரியகாலத்திருக்கும் நிமித்தகாரண

* மணலையும் பிம்பத்தையும் காணும் விருத்திகள் பலவாயினும் அவை விரைவிற்புழுவதலால் கொள்ளிவட்டம்போல் ஒரே விருத்தியாகக் காணப் படுகின்றன.

மாம். கடமுதலியவற்றிற்குத் தண்டம் குலாலன்முதலியன நிமித்த காரணமாம். அவை காரியத்திற்கு முற்காலத் திருப்பனவாதல் வேண்டும். கட முதலியவற்றின் சத்தை உளதாக அவற்றின் அபேக்ஷை இல்லை. அங்ஙனமே பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தில் சுவ (தனது) விஷயம் நிமித்தகாரணமாம். ஆண்டு விஷயத்தின்சத்தை ஞானகாலத்தில் அபேக்ஷிக்கப்படுவதாம். அழிவிற் கெடும்படிமுசமான கடத் தோடு நேத்திரத்தின் சையோகமுண்டாகியும், கடத்தின் சாக்ஷாத் கார முண்டாகிதில்லை. ஆதலால் ஞானகாலத்தில் வர்த்தமான கட முதலியனவே தமது சாக்ஷாத்காரத்திற்கு நிமித்தகாரணமாம். தூரத்துள்ள நானா பதார்த்தங்களில் ஒருமைப்பிரம முண்டாகின்றது. மந்தாந்தகாரத்துள்ள இரஜ்ஜுவில் சர்ப்பப்பிரம முண்டாகின்றது. ஆதலால் ஒருமைப்பிரமத்திற்கு நிமித்தகாரணம் தூரத் திருத்தற்றன்மைத் தோஷமாம். இரஜ்ஜுவின் சர்ப்பப்பிரமத்திற்கு நிமித்தகாரணம் மந்தாந்தகாரமாம். தூரத்திருத்தற்றன்மை மந்தாந்தகார மென்பவற்றின் அபாவ முண்டாக, ஒருமைப்பிரம சர்ப்பப்பிரமங்களின் அபாவம் உண்டாகுதலால், காரியகாலத்திருப்பனவாகிய தூரத்திருத்தற்றன்மை மந்தாந்தகாரமென்பன முற்கூறிய இரண்டுவித அத்தியாசங்களுக்கும் நிமித்தகாரணமாம். அவ்வாற்றால் பிம்பத்தின் சந்நிதானமும் காரிய காலத்திலிருப்பதே யாய்ப் பிரதிபிம்ப அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாதலால், பிம்பத்தின் நீக்கத்தால் பிரதிபிம்பத்தின் அபாவம் சம்பவிக்கின்றது. ஆதலால் சந்நிதிப்பட்ட பிம்பமோ பிரதிபிம்பத்திற்கு நிமித்தகாரணமாம். பிரமத்தின் அதிஷ்டான்மே உபாநான்காரண மெனப்படுகின்றது. ஆதலால் பிரதிபிம்பத்தின் உபாதானகாரணம் கண்ணாடி முதலியனவாம். விவரணகாரர்மதத்தில் பிரதிபிம்பத்தின் சொரூபமோ பிம்பத்தினும் வேறன்று. ஆனால் கண்ணாடியிலிருத்தற்றன்மை எதிர்முகத்தன்மை பிம்பத்தினும் வேறுகுந்தன்மைத்தர்மங்களின் உற்பத்தி கண்டத்திருக்குமுகத்தி லுண்டாகின்றது. அம்முன்று தர்மங்களும் அநிர்வசநீயமாம். அவற்றின் அதிஷ்டானவடிவ உபாதானகாரணம் கண்டத்திருக்கும் முகமாம். சந்நிதிப்பட்ட கண்ணாடி முதலியன நிமித்தகாரணமாம். இவ்வாற்றால் சேதனத்தின் பிரதிபிம்பவாதத்தில் இரண்டுமே ந முண்டு. விவரணகாரர் மதத்தில் பிரதிபிம்பத்திற்குப் பிம்பத்தோடு அபேதமிருத்தலால் பிரதிபிம்பத்தின் சொரூபம் சத்தியமாம். வித்தியாரணியக்வாமி முதலி

சுஎசு ஜீவேசு-விருத்-பிரயோ-கற்-நிவி-நிசு [எட்டாவது

யோர்களது மதத்தில் கண்ணாடிமுதலியவற்றில் அநிர்வசநீயமுகா
பாசத்தின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. இதனையே ஆபாசவாதம்
என்பர். விவரணத்திற்கூறிய பகூத்தினைப் பிரதீபிம்பவாதம் என்
பர். இரண்டிபகூதங்களின் பரஸ்பரகண்டமும் சுவபகூத்தின் மண்
டமும் பெருநூல்களில் விளக்கமாயிருக்கின்றன ; விரிவஞ்சி எழு
தப்படவில்லை.

உகசு. இருவர்பகூதங்களும் கொள்ளத்தக்கனவா
மெனல்.

பிரதிபிம்பவாதத்திலேனும் ஆபாசவாதத்திலேனும் ஆக்
கிரகமில்லை. சேதனத்தில் சம்சாரதர்மத்தின் சம்பவமில்லை; ஜீவே
சுவரர்களுக்குப் பரஸ்பரம் பேதமில்லை என்னும் அர்த்தத்தை அறி
வித்தற்பொருட்டு அநேகவிதம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. எந்
தப்பகூதநீதில் அசங்கப் பிரஹ்மாத்மபோத முண்டாதமோ அந்நப்
பகூதமே ஆநிரீகந்தநீகநாம்.

உகரு. பிம்பப்பிரதிபிம்பங்களின் அபேதபகூத்தின்
கிரமம் அபேதத்தை அறிவித்தலில்
எளிதாமெனல்.

அங்ஙனமாயினும், பிம்பப் பிரதிபிம்பங்களின் அபேதபகூத்
தின் கிரமத்தால் அசங்கப் பிரஹ்மாத்மபோதம் அநாயாசமாக
உண்டாகின்றது. ஏனெனின், கண்ணாடி முதலியவற்றில் முக முத
லியவற்றின் இலௌகிகப் பிரதிபிம்பம் உண்டாகின்றது. ஆண்டும்
பிம்பத்தின் சொரூபமோ என்றும் ஏகரசமாம். உபாதியின் சந்நி
தானத்தினால் பிம்பப்பிரதிபிம்பங்களின் அபேதப்பிரசம் முண்டா
கின்றது. அங்ஙனமே பிரஹ்மசேதனமோ என்றும் ஏகரசமாம்.
அஞ்ஞானமுதலிய உபாதிகளின் சம்பந்தத்தால் ஜீவத்தன்மை
ஈசுவரத்தன்மைகளின் பிரதீதிவடிவப் பிரம முண்டாகின்றது. இவ்
வாற்றால் அசங்கசேதனத்தில் ஜீவ ஈசுபேதங்களின் முற்றும்
அபாவமிருக்கின்றது. ஜீவத்தன்மை ஈசுவரத்தன்மைத் தர்மங்க
ளோ ஒன்றற்கொன்று பின்னமாய்க் கற்பிதமாம். ஒன்றற்கொ
ன்று பின்னமான தர்மிகள் கற்பிதமு மன்று. ஆகலால் பிம்பப்
பிரதிபிம்பங்களின் அபேதவாதம் அத்வைத மதத்திற்கு அத்தி
யந்த அதுகூலமாம்.

பிரகாசம்.] உகசு-உகௌ. பிரதிபிம்பத்தில் விசாரம். சௌ
உகசு. ஆபாசவாதம் பிரதிபிம்பவாதத்தினும்
சிறிது பேதமாமாறு.

ஆனால் ஆபாசவாதத்தில் எங்ஙனம் அநிர்வசநீயம் பிரதிபிம்ப
மோ, அதற்கதிஷ்டானம் கண்ணாடி முதலிய உபாதிகளோ, அங்
ஙனமே விவரணத்திற்கூறிய பிரதிபிம்ப வாதத்தினும் கண்ணாடியி
லிருத்தற்றன்மை எதிர்முகத்தன்மைமுதலிய தர்மங்கள் அநிர்வச
நீயமாம். அவற்றின் அதிஷ்டானம் முகமுதலிய பிம்பமாம். ஆதலால்
இரண்டுபக்கங்களினும் அநிர்வசநீயத்திற்குப் பரிணாமமுடைய
உபாதானம் அஞ்ஞானமென்று கூறுதல் வேண்டும்.

உகௌ. பிரதிபிம்பத்திற்கு நிழல்வடிவத்தன்மையை
நிஷேதித்தல்.

சில நூலாசிரியர் சாயையை (நிழலை) ப் பிரதிபிம்பமெனக்
கொண்டிருக்கின்றனர். அது சம்பவியாது. ஏனெனின் சரீரம்
விருத்த முதலியவற்றினால் எவ்வளவிடத்தில் பிரகாசத்தின் தடை
உண்டாகுமதோ, அவ்வளவிடத்தில் பிரகாச விரோதியான அந்த
காரமுண்டாகின்றது. அவ்வந்தகாரத்தினைச் சாயை யென்பர்.
அந்தகாரத்திற்கு நீலவுருவ மிருத்தலால் சாயைக்கும் நியமமாக
நீலவுருவ முண்டாகின்றது. ஸ்படிக முத்துக்களின் பிரதிபிம்பம்
வெண்மையாகின்றது. சொர்ணத்தின் பிரதிபிம்பம் பீத உருவ
முடையதாகின்றது. சிவப்பான மாணிக்கத்தின் பிரதிபிம்பத்தில்
சிவப்பு உருவமுண்டாகின்றது. பிரதிபிம்பத்தினைச் சாயை வடிவ
மாகக் கொள்ளின் சகலப் பிரதிபிம்பங்களுக்கும் நீல உருவம்
வேண்டும். இதனால் சாயை வடிவம் பிரதிபிம்ப மன்று.

உகஅ. பிரதிபிம்பம் பிம்பத்தினும் வேறுகிய
வியாவகாரிகத் திரவியவடிவமா மென்பதை
நிஷேதித்தல்.

சிலர் இங்ஙனம் கூறுகின்றனர் :—அந்தகார சொரூபமாகிய
சாயையினும் பிரதிபிம்பத்திற்குப் பேதமிருக்கினும், மீமாம்ஸ
கர்மத்தில் ஒளியின்மையை அந்தகாரமெனக் கொள்ளாது
ஆலோக்கவிரோதியாகிய பாவரூபம் அந்தகாரமாம்; அதனிடத்
திற் கிரியை யிருத்தலாலும் நீல உருவ மிருத்தலாலும் அந்தகாரம்
திரவியமாம்; கிரியையும் குணமும் திரவியத்திலேயே யிருக்குமாக

சுஎஅ ஜீவேச-விருத்-பிரயோ-கற்-திவி-நிநு [எட்டாவது

லின் பத்தாந்திரவியம் அந்தகாரமாமெனக் கொள்வதுபோல, பிரதிபிம்பமும் பிருதிவி ஜல முதலியவற்றினும் வேறுகிய திரவியமாம் என்று இவ்வாறு பிரதிபிம்பத்தினைச் சுவதந்திரத் திரவியமெனக்கொள்ளின், அவனை, அப்பிரதிபிம்பம் நித்தியத் திரவியமா? அல்லது அரித்தியத் திரவியமா? என்று கேட்கவேண்டும். நித்தியத்திரவியமாமாயின் ஆகாயமுதலியவற்றைப்போல உற்பத்தி நாசமில்லாததாகவே யிருத்தலின், பிரதிபிம்பத்திற்கு உற்பத்தி நாசம் தோற்றலாகாது. இதனால் பிரதிபிம்பத்தினை அரித்தியத் திரவிய மெனின், உபாதானத்தின் தேசத்தில் காரியத்திரவிய மிருக்கின்றது. ஆதலால் பிரதிபிம்பத்தின் உபாதானகாரணம் கண்ணாடி முதலியனவென்றே கொள்ளவேண்டியதாகும். கண்ணாடிமுதலியவற்றிற்குப் பிரதிபிம்பத்தின் உபாதானத்தன்மை சம்பவியாது. ஏனெனின், கண்ணாடி முதலிய உபாதானத்தில் பிரதிபிம்பவடிவத் திரவியத்தின் இருப்பை அங்கீகரிக்கின், அவனை இது கேட்கவேண்டும்:—பிரதிபிம்பத்திலுள்ள உருவம், குறுமை நெடுமைமுதலிய பரிமாண மென்னும் குணங்களும், அங்கனமே பிம்பத்தினும் விபரீத எதிர்முகத்தன்மை முதலிய தர்மங்களும், கைகால் முதலிய அவயவங்களும் பிரதிபிம்பத்தில் தோற்றுகின்றன. அவை பிரதிபிம்பத்தில் வியாவகாரிகமா? அன்றா? மித்தையாகத் தோற்றுகின்றனவா? உருவம் பரிமாண முதலியவற்றிற்குப் பிரதிபிம்பத்தில் வியாவகாரிக அபாவம் அங்கீகரித்து, (பிரதிபிம்பத்தின் உருவமுதலியவற்றிற்குப்) பிரதிபாவிகம் அங்கீகரிக்கின், வியாவகாரிகத் திரவியசொருபப் பிரதிபிம்பத்தின் அங்கீகாரம் நிஷ்பலமாம். பிரதிபிம்பத்தின் உருவம் பரிமாண முதலியவற்றை வியாவகாரிகமெனக் கொள்ளின், அற்ப பரிமாணமுடைய கண்ணாடியில் மகா பரிமாணமுடைய அநேக பிரதிபிம்பங்களின் உற்பத்தி சம்பவியாது. பிரதிபிம்ப மித்தியாத் தன்மையிலோ சரீரத்தின் மத்தியில் சுருங்கிய இடத்தில் சொப்பனத்தின் மித்தையாகிய யானை முதலியவற்றின் உற்பத்தி உண்டாகுதலால் முற்கூறிய தோஷம் சம்பவியாது. அங்கனமே பிரதிபிம்பத்தினை வியாவகாரிகத் திரவியமெனக் கூறின, ஒருவித உருவமுடைய கண்ணாடியின் சமான உருவமுடைய பிரதிபிம்பத்தின் உற்பத்தியே உண்டாதல் வேண்டும். அநேகவித உருவமுடைய அநேக பிரதிபிம்பங்களின் உற்பத்தி ஒரு கண்ணாடியில் உண்டாகின்றது. ஒரு

பிரகாசம்] ௨௨௦. மூலா-தூலா-பிர-அத-தர்-உபா-சங்ஸுக

உருவமுடைய உபாதானத்தினால் அநேகவித உருவமுடைய அநேக உபாதே(காரி)யங்களின் உற்பத்தி உண்டாகிறதில்லை. தர்ப்பணத்தின் இடையில் அல்லது தர்ப்பணத்திற்கு அதிசமீபத்திலுள்ள மற்றைய பதார்த்தங்கள் ஒன்றுந் தோற்றுக்கிறதில்லை. எதனால் அநேகவித உருவமுடைய பிரதிபிம்பங்களின் உற்பத்தி சம்பவிக்கின்றதோ, அதனால் பிரதிபிம்பத்திற்கு வியாவகாரிகத் திரவியவடிவம் கூறுதல் சம்பவியாது. ஆனால் தர்ப்பணத்தின் அதிசமீபத்தில் உள்ள வேறெ னுவுமோ பிரதிபிம்பத்திற்கு உபாதானமாகக்காணப்படுகிறதில்லை. கண்ணாடியே உபாதானமெனக் கொள்ளவேண்டியதாகும். அது சம்பவியாது. ஏனெனின், கனமுள்ளதாய் அவயவத்தோடு கூடிய தாய் முன்போல விகாரமின்றியதாய்த் தோற்றிக்கொண்டிருக்க, கண்ணாடியில் குழிவு உயர்வு தாடை மூக்குமுதலிய அநேகவித அவ யவமுதலிய வேறு திரவியமாகிய பிரதிபிம்பத்தின் உற்பத்தி கூறுதல் முற்றும் யுத்தியீனமாம். ஆதலால் பிம்பத்திற்கு வேறாய் வியாவகாரிகத் திரவியவடிவப் பிரதிபிம்ப மிருக்கின்றதென்னும் பகூழும், சாயாவாத்ததைப்போல அசங்கதமாம்.

உகக. ஆபாசவாதப் பிரதிபிம்ப வாதங்களின்
யுக்தியோடு கூடிய தன்மையைக் கூறி,
இரண்டு பகூஷங்களிலும் அஞ்ஞானம்
உபாதானமாதலைக் கூறுகின்றார்.

இவ்வாற்றால் சந்நிதிப்பட்ட கண்ணாடி முதலியவற்றினின் றும் முகமுதலிய அதிஷ்டானத்தில் பிரதிபிம்பத்தன்மைமுத லிய அநிர்வசரீய தர்மங்கள் உற்பத்தியாகின்றன. அல்லது சந்நிதிப் பட்ட முகமுதலியவற்றினின்றும் கண்ணாடிமுதலிய அதிஷ டானத்தில் அநிர்வசரீயப் பிரதிபிம்பம் உற்பத்தியாகின்றது என் னும் இரண்டு பகூழும் யுக்தியோடு கூடியனவாம். ஆதலால் அநிர் வசரீய தர்மத்திற்கு அல்லது அநிர்வசரீயப் பிரதிபிம்பத்திற்கு உபாதானகாரணம் கூறுதல் வேண்டும்.

௨௨௦. மூலாஞ்ஞானத்திற்கு அல்லது
தூலாஞ்ஞானத்திற்குப் பிரதிபிம்பத்தின் அல்லது
அதன் தர்மங்களின் உபாதானத்தன்மை
சம்பவியாமைமின் சங்கை.

ஆண்டு ஜகத்தின் சாதாரண காரணமாகிய மூலாஞ்ஞானமே பிரதிபிம்பத்தன்மை முதலிய தர்மங்களுக்காவது அல்லது தர்

சஅக ஐவே-விருத்-பிரயோ-கம்-திவி-நிநு- [எட்டாவது]

ஆதலால் மூலஞ்ஞானமே பிரதிபிம்பாந்தியாசத்திந்து உபாதான மாமென்னும் பகூதமே நலமுடையதாம்.

உஉஅ மூலாஞ்ஞானம் உபாதானமாம் என்னும் பகூத்திற் சங்கை.

ஆனால் இப்பகூத்தில் இது சங்கையாம்:—பிரஹ்மசேதனத் துள்ள மூலாஞ்ஞானத்திற்குப் பிரதிபிம்பாந்தியாசத்தின் உபாதா னத்தன்மையை அங்கீகரிக்கின், பிரஹ்மஞானமின்றிப் பிரதிபிம் பப் பிரமத்தின் நிவிருத்தி உண்டாதல் வேண்டும். ஏனெனின் அதி ஷ்டானத்தின் பதார்த்த ஞானத்தினால் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி வாயிலாகப் பிரமத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. பிரதிபிம்பாத் தியாசத்தின் அதிஷ்டானம் முற்கூறிய பகூத்தில் பிரஹ்ம சேதன மாம். கண்ணடி யவச்சின்ன சேதனம் அல்லது முகாவச்சின்ன சேதனம் அதிஷ்டானமன்று. முகம் கண்ணடி முதலியவற்றின் ஞானத்தால் மூலாஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியை அங்கீகரிக்கின், உபாதானத்தின் நாசத்தால் முகம் கண்ணடி முதலிய வியாவகா ரிக பதார்த்தங்களின் அபாவ முண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் மூலாஞ்ஞானத்திற்கு உபாதானத்தன்மையை அங்கீகரிக்கின், முக முதலியவற்றால் பிம்ப உபாதியின் வியோக காலத்திலும் பிரதிபிம் பாத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி சம்பவியாது.

உஉக. இச்சங்கைக்குச் சமாதானம்.

இச்சங்கைக்கு இது சமாதானமாம்:—ஆவரணசத்தி விசேஷ பசத்தியென்னும் பேதத்தால் இரண்டிம்சங்களையுடையது அஞ்ஞான மாம். பிரதிபந்தகமின்றிய அதிஷ்டான ஞானத்தினால் எல்லா அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியும் உண்டாகின்றது. பிராரப்த கர்ம மாகிய பிரதிபந்தக மிருக்கின், பிரஹ்மவெவ அதிஷ்டான ஞான முண்டாகியும், விசேஷ ஏதுவாகிய அஞ்ஞானம்சத்தின் நிவிரு த்தி உண்டாகுமதில்லை. கடமுதலிய அநாத்ம பதார்த்தகோசர ஞானமுண்டாயின், அவற்றால் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியோ உண்டாகுமதில்லை. ஆனால் எவ்வளவுகாலம் கடாதிகளின் ஸ்புரண மிருக்கின்றதோ, அவ்வளவுகாலம் அந்தகாரத்தினால் ஆவரி(மறை) க்கப்பட்ட வீட்டின் ஏகதேசத்தில் பிரபையின் பிரகாசத்தினால் அந்தகாரம் சுருங்குவதுபோல, அஞ்ஞான ஜந்ரிய ஆவரணத்தின் சுருங்குதல் உண்டாகின்றது. அங்ஙனமே முகம் கண்ணடி முதலி

சா.சு.பா.சம்.] உரு. ஏக-கிரம-பாத-இலக்ஷணம். ச.அ.எ

பாதம் பற்றின் சாக்கூதாக்காரத்தால் பிரஹ்மத்தை மறைக்கும் மூலாஞ்
 பாதம் பற்றின் நிவிருத்தியானது உண்டாகாவிடினும், அஞ்ஞானத்
 தாத்தம் கண்ணாடி முதலியவற்றின் ஞானத்தினால் உபாதானத்தில்
 பாதம் பற்றுகுதல்வடிவ சங்கோசம் உண்டாகின்றது. உபாதானத்தில்
 பாதம் பற்றாமாதலையே காரியத்தின் சூக்ஷ்ம அவஸ்தை யென்பர். இவ்வாற்
 பற்றில் அதிஷ்டான ஞானத்தின் அபாவத்தால் அஞ்ஞானத்தின்
 நிவிருத்தியின்றிப் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் பாதவடிவ நிவிரு
 த்தின் சம்பவியாதாயினும், முகம் கண்ணாடி முதலியவற்றின் ஞான
 த்தால் பிரதிபந்தகாபாவ முண்டாக, காரியத்திற்கு உபாதானத்
 த்தில் விலயவடிவ நிவிருத்தி உண்டாகின்றது.

உரு. ஏகதேசியின் கிரமமாகப் பாதத்தின்
 இலக்ஷணம்.

இவ்வாற்றால் சம்சாரதசையில், பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின்
 பாதம் உண்டாகித்தலை என்று ஓர் ஏகதேசி அங்கீகரித்திருக்கின்
 றனர். இம்மதத்தில் அபாவ நிச்சயத்தைப் பாதமென்று கூறுவ
 தில்லை. ஏனெனின் “முகத்தில் கண்ணாடியிலிருத்தற்றன்மை
 யில்லை, கண்ணாடியில் முகமில்லை” என்று விவரணகாரர் வித்
 தியாரணிய சுவாமிகளின் மத பேதத்தால் இருவகை அத்தியாசத்
 தின் அபாவ நிச்சயம் சகல அஞ்ஞானிகளுக்கும் அநுபவ சித்த
 மாம். அதன் அபாவத்தைச் சம்சாரதசையிற் கூறுதல் சம்பவி
 யாது. ஆதலால் பிரஹ்மஞானமின்றிப் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின்
 பாதமில்லை எனக்கொள்ளின், அவர் மதத்தில் கேவலம் அதிஷ்
 டான சேஷத்தினைப் பாத மென்பர். பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின்
 அபாவ நிச்சயம் முற்கூறியபடி உண்டாகியும், சம்சாரதசையில்
 அஞ்ஞானத்தின் சத்தையிருத்தலால், கேவல அதிஷ்டானம் சேஷ
 மன்று; ஆனால் அஞ்ஞான விசிஷ்ட அதிஷ்டான மிருக்கின்றது.
 இவ்வாற்றால் பிரதிபந்தகமின்றிய முகம் கண்ணாடி முதலியவற்றின்
 சாக்கூதாக்காரத்தினால் அதிஷ்டான ஞானமின்றிப் பாதவடிவ அஞ்
 ஞான நிவிருத்தியின் அபாவமுண்டாகியும், தனது உபாதானத்தில்
 காரியத்தின் விலயவடிவ சங்கோச முண்டாகின்றது. உபாதான
 வடிவமாகக் காரியம் நிலைத்தலையே சூக்ஷ்மாவஸ்தை யென்பர்.

சுஅஅ ஜீவே-விருத்-பிரயோ-கம்-நிவி-நிஞ- [எட்டாவது

உநக. அநேக நூலாசிரியர்கள் மதப்படி பாதத்தில்
இலக்ஷணமும், பிரஹ்மஞானமின்றிப் பிரதி
பிம்பாத்தியாசத்தினது பாதத்தின் சித்தியும்

அநேக நூலாசிரியர் மதத்தில் பிரஹ்மஞானமின்றி மூலாஞ்ஞானத்தின் நாசமின்றியும் மூலாஞ்ஞான ஜந்நியப் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் பாத முண்டாகின்றது. அவர்கள் அபிப்பிராயம் இதுவாம்:—மித்தியாத்துவ நிச்சயம் அல்லது அபாவநிச்சயம் பாநமெனப்படுகின்ற தென்பது சர்வ கிரந்தங்களின் நிச்சயமாம். அநேக இடங்களில் மித்தியாத்துவ நிச்சயமும் அபாவநிச்சயபதார்த்தமாகின்றது. இங்கு அதிஷ்டானமாத்திரம் சேஷ மிருக்கின்றது. அஞ்ஞானம் சேஷித் திருக்கவில்லை. இவ்வபிப்பிராயத்தால் சில நூலாசிரியர் அதிஷ்டானமாத்திரத்தின் சேஷமே பாதத்தின் சொரூபமெனக் கூறியிருக்கின்றனர். அதிஷ்டானமாத்திரத்தின் சேஷம் பாதத்தின் லக்ஷணமன்று. பாதத்திற்கு இதுவே லக்ஷணமாயின், ஸ்படிகத்தில் செம்மைப் பிரமமுதலிய லோபாதிக (உபாதியோடுகூடிய) அத்தியாச முண்டாகின்றது. அங்கு அதிஷ்டான ஞானத்திற்குப் பிந்தியகாலத்திலும் செம்பரத்தம் பூவிற்கும் ஸ்படிகத்திற்கும் பரஸ்பர சம்பந்தவடிவப் பிரதிபந்தகமிருக்கச் செம்மை அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. அங்நவமே வித்துவானுக்குப் பிராரப்தகர்மப் பிரதிபந்தகமிருக்கச் சரீரமுதலியவற்றின் நிவிருத்தியுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் அஞ்ஞானகாரிய விசிஷ்ட அதிஷ்டானம் இரண்டிடங்களிலுமிருத்தலின், கேவல் அதிஷ்டான சேஷத்தின் அபாவத்தால் பாத வியவகாரமில்லை. அது உண்டாதல்வேண்டும். சுவேத(வெண்மை) ஸ்படிகத்தின் சாக்ஷாத்காரத்தால் செம்மை அத்தியாசத்தின் பாத முண்டாகின்றது. பிரஹ்ம சாக்ஷாத்காரத்தால் ஜீவன்முக்த வித்துவானுக்குச் சம்சாரத்தின் பாதமுண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் விசேஷபத்தோடுகூடிய அதிஷ்டானத்தில் பாத வியவகாரத்தைச் சகல நூலாசிரியர்களும் எழுதியிருக்கின்றனர். ஆண்டு அத்தியஸ்த பதார்த்தத்தில் மித்தியாத்நன்மை நிச்சயம் அல்லது அபாவநிச்சயமே பாதத்தின் சொரூபமெனச் சம்பவிக்கின்றது. பிரதிபந்தகமின்றிய முகம் கண்ணடி முதலியவற்றின் ஞானத்தால் முகத்திற் பிரதிபிம்பத்தன்மை முதலிய தர்மங்களின், அங்நவமே கண்ணடியில்

ரகாசம்.] உநந. முகம்-மூலா-நிவி-கெடுக்குந்த-ச அக

பிரதிபிம்ப முதலிய தர்மிகளின் மித்தியாத்தன்மை நிச்சய முண்
டாகின்றது. அங்ஙனமே அபாவ நிச்சய முண்டாகின்றது. ஆத
லால் பிரஹ்ம ஞானமின்றிப் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் பாத
முண்டாகிறதில்லை என்று கூறுதல் பொருத்தமுடையதன்று.

உநஉ. முகம் கண்ணாடி-முதலிய அதிஷ்டானத்தின்
ஞானம் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் நிவிருத்திக்கு
ஏதுவாதல்.

அதிஷ்டான ஞானத்தினால் அத்தியாசத்தின் பாதரூப நிவிரு
த்தி யுண்டாதல்போல முகம் கண்ணாடி முதலியவற்றின் அபரோ
கக்ஞானத்தினாலும் பிரதிபந்தகமின்றிய காலத்தில் பிரதிபிம்பாத்
தியாசத்தின் நிவிருத்தி அறுபவசுத்தமாம். ஆதலால் பிரதிபந்தகா
பாவத்தோடுகூடிய முகம் கண்ணாடி முதலியவற்றின் ஞானமும்
அதிஷ்டானத்தினைப்போல அத்தியாச நிவிருத்திக்கு ஏதுவா
மென்று மதிக்கத்தக்கதாம். முகம் கண்ணாடி முதலியவற்றின்
ஞானத்திற்குப் பிரதிபிம்பாத்தியாச நிவிருத்தியின் காரணத்த
ன்மை சம்பவிக்கவும் செய்கின்றது. ஏனெனின் சமான விஷயமு
டைய ஞானத்தோடு அஞ்ஞானத்திற்கு விரோதமுண்டு. பின்ன
விஷயமுடைய ஞானத்தோடு அஞ்ஞானத்திற்கு விரோதமின்று.
ஆதலால் முகம் கண்ணாடி-முதலிய ஞானத்திற்கு முகம் கண்ணாடி
யாதி அவச்சின்ன சேதனத்துள்ள அவஸ்தாஞ்ஞானத்தோடுதான்
விரோதமிருக்கின்றது. பிரஹ்மத்தைஆச்சாதி(மறை)க்கும்மூலாஞ்
ஞானத்தோடு பிரஹ்மஞானமொழிந்த மற்றைய ஞானங்களுக்கு
விரோதமில்லை. ஆதலால் பிரஹ்மஞான விரோதியாகிய மூலாஞ்
ஞானத்தோடு கண்ணாடி-முதலிய ஞானத்திற்கு விரோதமின்மை
யால், பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் உபாதானமாகிய மூலாஞ்ஞான
த்தின் நிவிருத்தியானது இல்லை யாயினும், அஞ்ஞான நிவிருத்தி
யின்றியும் விரோதிஞானத்தால்பூர்வஞானம் நிவிருத்தியாதல் அது
பவசுத்தமாம்.

உநந. முகம் கண்ணாடி முதலியவற்றின் ஞானத்
திற்கு மூலாஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியின்றிப் பிரதி
பிம்பாத்தியாசத்தைக் கெடுக்குந்தன்மை.

எங்கு இரஜ்ஜுவின் அஞ்ஞானத்தினால் சர்ப்பப் பிரமத்திற்
குப்பின் தண்டப்பிரம முண்டாகின்றதோ, அங்குத் தண்டஞான

த்தினால் சர்ப்பத்தின் உபாதானமாகிய அவஸ்தாஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியோ உண்டாகித்தலை. ஏனெனின் அதிஷ்டானத்தின் தத்துவஞானத்தினாலேயே அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஆதலால் இரஜ்ஜு ஞானமின்றி இரஜ்ஜு சேதனத்திருக்கும் அஞ்ஞானத்திற்கு நிவிருத்தி சம்பவிக்கிறதில்லை. தண்டப் பிரமத்தினாலே இரஜ்ஜு சேதனத்திருக்கும் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகுமாயின், உபாதானத்தின் அபாவத்தால் தண்டாத்தியாசத்தின் சொருபமே சித்தியாது. ஆதலால் தண்ட ஞானத்தினால் அஞ்ஞான நிவிருத்தியின்றி எங்ஙனம் சர்ப்பாத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி யுண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே “முகத்திற் பிரதிபிம்பத்தன்மையிலை, கண்ணாடியில் முகமில்லை” என்றிவ்வாறு முகம் கண்ணாடிகளின் ஞானம் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்திற்கு விரோதியாயிருத்தலின், அதனாலும் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் உபாதானமாகிய மூலாஞ்ஞானத்திற்கு முற்கூறிய ஞானத்தினால் நிவிருத்தி சம்பவிக்கிறதில்லை. முற்கூறிய ஞானத்தினால் மூலாஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியைக் கூறின், மூலாஞ்ஞானத்தின் காரியமாகிய முகம் கண்ணாடி முதலிய வியாவகாரிக பதார்த்தங்களும் நஷ்டமாதல்வேண்டும். ஆதலால் முகம் கண்ணாடி முதலியவற்றின் ஞானத்திற்கு விரோதியான விஷயத்தையுடையதாயிருத்தலின், அஞ்ஞான நிவிருத்தியின்றியும் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தைக் கெடுக்குந்தன்மையிருக்கின்றது, பாவாபாவங்களுக்குப் பரஸ்பர விரோதமுண்டு. ஆதலால் அவற்றின் ஞானமும் ஒன்றற்கொன்று விரோதியாம். யாண்டு ஸ்தாணுவில் ஸ்தாணுத்தன்மை ஞானத்திற்குப்பின் புருஷத்தன்மைப் பிரம முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு “ஸ்தாணுத்தன்மையிலை” யென்னும் விரோதியாகிய பிரமஞானத்தினால் முன் பிரமாஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. கடமுதலிய பூதலத்தில் கடாபாவத்தின் பிரமஞானத்திற்குப்பின் கடத்தோடு இந்திரியத்தின் சையோக முண்டாகக் “கடமுதையது பூதலம்” என்னும் விரோதியாகிய பிரமாஞானத்தினால் பூர்வப்பிரமஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. யாண்டு இரஜ்ஜுவில் சர்ப்பப் பிரமத்திற்குப்பின் தண்டப் பிரமத்தினால் சர்ப்பப் பிரமத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றதோ, ஆண்டுத் தண்டப்பிரமத்தினால் சர்ப்பப்பிரமத்தின் நிவிருத்தி யுண்டாகின்றது. இவ்வாற்றிற் சிலவிடத்துப் பிரமஞானத்தினால் பிரமா

பிரகாசம்.] ௨௩௩. முகம்-மூலா-நிவி-கெடுக்குந்த- சுகசு

ஞானத்தின் நிவிருத்தியும், சிலவிடத்துப் பிரமாஞானத்தினால் பிரமஞானத்தின் நிவிருத்தியும் சிலவிடத்துப் பிரமஞானத்தினால் பிரமஞானத்தின் நிவிருத்தியும் உண்டாகின்றன. யாண்டுப் பிரமத்தினால் பிரமையின் நிவிருத்தியும் பிரமத்தினால் பிரமத்தின் நிவிருத்தியும் உண்டாகின்றனவோ, ஆண்டுப் பிரமத்தின் உபாதானமாகிய அஞ்ஞானத்தின் இருப்பிலேயே பூர்வஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. யாண்டுப் பிரமாஞானத்தினால் பிரமத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அதிஷ்டானத்தின் யதார்த்தஞானம் பிரமையாயிருத்தலின், அஞ்ஞானத்தோடு பிரமத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் அதிஷ்டானஞானமின்றி மூலாஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியுமின்றி முகம் கண்ணாடி முதலியவற்றின் ஞானத்தால் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி சம்பவிக்கின்றது.

விரோதிஞானத்தினால் பூர்வஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றதென்பது நியமம். அதிஷ்டானத்தின் யதார்த்த ஞானத்தினாலேயே பூர்வப் பிரமத்தின் நிவிருத்தி புண்டாமென்னும் நியமமில்லை. ஆனால் அதிஷ்டானத்தின் யதார்த்த ஞானமின்றி அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி புண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி கேவல அதிஷ்டானத்தின் விசேஷப் பிரமையினாலுண்டாகின்றது என்பது நியமமாம். விவரணகாரர் மதத்தில் முகத்தில் பிரதிபிம்பத்தன்மை கண்ணாடியிலிருத்தற்றன்மை எதிர் முகத்தன்மை என்னும் அத்தியாசம் உண்டாகின்றது. அதற்கு விரோதி “முகத்தில் பிரதிபிம்பத்தன்மை முதலியன இல்லை” என்னும் ஞானமாம். வித்தியாரணியசுவாமிகளின் மதத்தில் “கண்ணாடியில் முக” மென்னும் அத்தியாச முண்டாகின்றது. “கண்ணாடியில் முகமில்லை” என்னும் ஞானம் அதற்கு விரோதியாம். நையாயிகமதத்திலும் பாவாபாவங்களுக்கு ஒன்றற்கொன்று விரோதம் அங்குகரித்து, அவற்றின் ஞானங்களுக்கும் விஷய விரோதத்தால் விரோதம் அங்குகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் மூலாஞ்ஞானத்திற்குப் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் உபாதானத்தன்மையை அங்குகரிக்கின், பிம்ப உபாதியின் சந்நிதானவடிவப் பிரதிபந்தகமின்றிய காலத்தில் முகம் கண்ணாடி முதலியவற்றின் ஞானத்தால் அஞ்ஞான நிவிருத்தியின்றியும் முற்கூறிய அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி சம்பவிக்கின்றது.

சுகு உ ஜீவேசு-விருத்-பிரயோ-கற்-நிவி-நிநு-எட்டாவது

உகசு முற்கூறிய பக்ஷத்தில் பத்மபாதாசாரியராற்
செய்யப்பட்ட பஞ்சபாதிகையின்படி
தூலாஞ்ஞானத்திற்கு அத்தியாசத்தின்

ஏதுத்தன்மையைக் கூறும் வாதியின் சங்கை.

ஆனால் இப்பக்ஷத்தில் இது சங்கையாம்:—சாரீரகபாஷியத்
திற்குப் பஞ்சபாதிகை என்னும் உரை பத்மபாதாசாரியராற் செய்ய
ப்பட்டிருக்கின்றது. அதற்குப் பாஷியகாரரது வசனத்தினால் சர்வ
ஞ்ஞத்தன்மை உண்டாயிருக்கின்றது. அந்தச் சர்வஞ்ஞ வசன
மாகிய பஞ்சபாதிகையில் இது எழுதப்பட்டிருக்கின்றது:—
யாண்டுச் சர்ப்பம் இரஜதமுதலிய பிரமமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு
இரஜ்ஜு சுத்திகளின் ஞானத்தினால் சர்ப்ப மிரஜத முதலியவற்
றின் உபாதானமாகிய அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்
றது. அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியினால் சர்ப்ப மிரஜதமுதலிய
அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. இரஜ்ஜு சுத்தி
முதலியவற்றின் ஞானத்தினைச் சர்ப்ப மிரஜத முதலியவற்றின்
நிவிருத்தியில் சாக்ஷாத் காரணமெனக் கொள்ளின், உபாதானத்
தின் நாசத்தால் பாவகாரியத்தின் நாசமுண்டாகும் என்னும் நிய
மத்திற்குக் கேடுண்டாகும். அதிஷ்டான ஞானத்தினால் அஞ்ஞா
னத்திற்கு நாசமுண்டாகின்றது. அஞ்ஞானத்தின் நாசத்தால் அத்தி
யாசத்திற்கு நாசமுண்டாகின்றது என்று இவ்வாறு அங்கீகரிக்க
கின், முற்கூறிய நியமத்திற்கு வியபிசாரமுண்டாகிறதில்லை. அந்த
காரத்தினைப்போல அஞ்ஞானமும் பாவரூபமாயினும், அஞ்ஞா
னம் அநாதியாயிருத்தலின் காரியமன்று. ஆதலால் அஞ்ஞானத்
தின் நிவிருத்தியோ அதிஷ்டான ஞானத்தினாலும் சம்பவிக்கின்
றது. ஆனால் பாவகாரியமாகிய சர்ப்பமுதலிய அத்தியாசத்தின்
நிவிருத்தி உபாதானத்தின் நாசமின்றி உண்டாகிறதில்லை. கடத்
துவம்சத்தின் நிவிருத்தியும் வேதாந்தமதத்திலுண்டாகின்றது.
அபாவ பதார்த்தங்களுக்கு உபாதானகாரண மிருப்பதில்லை. ஆத
லால் உபாதானத்தின் நாசமின்றியும் கடத்துவம்சவடிவ காரியத்
தின் நாசமுண்டாம். ஆனால் கடத்துவம்சம் பாவமன்று. ஆதலால்
உபாதான நாசத்திற்குப் பாவகாரியத்தின் நாசத்தில் நியதமாக
ஏதுவாகுந் தன்மையைப் பாதுகாத்தற்குப் பஞ்சபாதிகையில்
அஞ்ஞான நிவிருத்தி வாயிலாக அதிஷ்டான ஞானம் அத்தியாச

பிரகாரம்] உந்ரு. முற்சங்கை-பொருந்தாமை. சுகூந்

நிவிருத்திக் கேதுவாதல் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அஞ்ஞான நிவிருத்தியை விட்டு அதிஷ்டானஞானம் அத்தியாச நிவிருத்திக்குச் சாக்ஷாத் ஏதுவாதல் நிஷேதஞ் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. மூலாஞ்ஞானத்திற்குப் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் உபாதானத்தின் மேன்மையை அங்கீகரிக்கின், முற்கூறியபடி அஞ்ஞான நிவிருத்தியின் மீயே பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி அங்கீகரிக்க வேண்டியதாகின்றது. ஆதலால் பஞ்சபாதிகை வசனத்திற்கு விரோத முண்டாகும். அவஸ்தாஞ்ஞானத்தினை முற்கூறிய அத்தியாசத்திற்கு உபாதானமாகக்கொள்ளின் விரோதமில்லை. ஏனெனின் அவஸ்தாஞ்ஞானத்தினை முற்கூறிய அத்தியாசத்திற்கு உபாதானமாகக் கூறின், அவர்கள் மதத்தில் விவரணகாரர் மதப்படி முகாவச்சின்னசேதனத்திருக்கும் அஞ்ஞானம் தர்மாத்தியாசத்திற்கு உபாதானமெனச் சித்திக்கின்றது. வித்தியாரணிய சுவாமிகளின் மதப்படி கண்ணாடி அவச்சின்ன சேதனத்திருக்கும் அஞ்ஞானம் தர்மி அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவெனச் சித்திக்கின்றது. பிரதிபந்தகமின்றிய காலத்தில் முகஞானத்தினால் அல்லது கண்ணாடிஞானத்தினால் அவ்வஞ்ஞானங்களுக்குக் கிரமமாக நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. அஞ்ஞான நிவிருத்திவாயிலாகப் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஆதலால் அவஸ்தாஞ்ஞானத்திற்குப் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் உபாதானத் தன்மையை அங்கீகரித்தல் பஞ்சபாதிகை வசனத்திற்கு அனுகூலமாம். மூலாஞ்ஞானத்திற்கு முற்கூறிய அத்தியாசத்தின் உபாதானத்தன்மையைக் கூறுதல் பஞ்சபாதிகை வசனத்திற்கு விருத்தமாம். இவ்வாற்றால் முற்கூறிய அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாதலை அவஸ்தாஞ்ஞானத்திற்கு அங்கீகரிக்கின், அதற்கு இது பூர்வபக்ஷமாம்.)

உந்ரு. முற்கூறிய சங்கை பொருந்தாமை.

ஆனால் அவஸ்தாஞ்ஞானத்திற்கு ஏதுத்தன்மையை அங்கீகரிக்கினும், பஞ்சபாதிகை வசனத்தோடுள்ள விரோதம் பரிகாரமாகாது. அது வருமாறு:—யாண்டுத் தர்ப்பண சம்பந்தமின்றிய தேவத்தனது முகத்தின் அல்லது தேவதத்தமுகம் பிரிந்த கண்ணாடியின்சாக்ஷாத்காரம் யஞ்ஞாதத்தனுக்குண்டாய், அடுத்தகணத்தில் தேவதத்தனது முகத்திற்குத் தர்ப்பணத்தோடு சம்பந்த முண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் பிரதிபிம்பாத்தியாசம் உண்டாகின்றது.

சுக்ஷ ஜீவேச-விருத்-பிரயோகம்-நிவி-நிரு- [எட்டாவது]

மூலாஞ்ஞானத்திற்கு உபாதானத்தன்மையை அங்கீகரிக்கின், முகம் கண்ணடிமுதலிய சாக்ஷாத்காரத்தினால் அதன் நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. முகஞானத்தால் முகாவச்சின்ன சேதனத்துள்ள அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியும், அங்ஙனமே கண்ணடிஞானத்தினால் கண்ணடி யவச்சின்ன சேதனத்துள்ள அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியும் அவசிய முண்டாகின்றன. முக கண்ணடிகளின் சாக்ஷாத்காரத்திற்குப் பிந்தியகாலத்திலும் முக கண்ணடிகளின் சந்திதானத்தால் பிரதிபிம்பாத்தியாச முண்டாகின்றது. ஆதலால் முக கண்ணடிகளின் சாக்ஷாத்காரத்தால் அவஸ்தாஞ்ஞானத்தின் ஆவரண சத்தி விசிஷ்ட அஞ்ஞானம்சத்தின் நாசம் உண்டாகாமையால், விசேஷ வடிவத்தால் அறியப்படாத அதிஷ்டானத்திலும் அத்தியாசம் சம்பவிக்கின்றது. ஆண்டுக் கண்ணடிக்கும் முகத்திற்கும் பரஸ்பரவியோகமுண்டாக, பிரதிபந்தகாபாவத்தோடுகூடிய அதிஷ்டான ஞானத்தினால் அஞ்ஞான நிவிருத்திவாயிலாக அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி கூறுதல் அவஸ்தாஞ்ஞானவாதிக்கும் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆனால் ஞானத்தினால் சாக்ஷாத் அத்தியாசத்தின் நிவிருத்திகூறுதலே சம்பவிக்கின்றது. ஏனெனின் இரஜ்ஜுஞானத்தினால் சத்தியின் அஞ்ஞானத்தினது நாசம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் ஞானத்தினால் அஞ்ஞானமாத்திரத்தின் நாசமுண்டாகிறதில்லை. ஆனால் சமானவிஷயமுள்ள அஞ்ஞானத்திற்கு ஞானத்தினால் நாசமுண்டாகின்றது. ஞானத்தினால் எதன் பிரகாசமுண்டாகின்றதோ, அது ஞானத்தின் விஷய மெனப்படுகின்றது. அஞ்ஞானத்தினால் ஆவரிக்கப்படுவது யாதோ, அது அஞ்ஞானத்தின் விஷய மெனப்படுகின்றது. யஞ்ஞாதத்தனுக்கு அத்தியாசத்திற்கு முற்காலத்தில் உண்டாகிய முக கண்ணடிகளின் சாக்ஷாத்காரம்யாதோ, அதனால் ஆவரணத்தின் நாசம் உண்டாகுதலால் அஞ்ஞானத்தினாலாகிய ஆவரண வடிவ அஞ்ஞானத்தினது விஷயத்தின் அபாவம் முக கண்ணடிகளின் லிருக்கின்றது. ஆதலால் ஞான அஞ்ஞானங்களின் விரோதத்தைச் சம்பாதிக்கும் சமானவிஷயத்தன்மையின் பங்கத்தால், முற்கூறியவிடத்து அஞ்ஞான நிவிருத்தியின்றி அத்தியாசமாத்திரத்தின் நிவிருத்தி அவஸ்தாஞ்ஞானவாதிக்கும் அங்கீகரிக்க வேண்டியதாகின்றது. இவ்வாற்றால் அவஸ்தாஞ்ஞானத்திற்கு முற்கூறிய அத்தியாசத்

பிரகாசம்] உருசு. தூலா-மூலா-அவி-உளதாதல். சகரு

தின் உபாதானத்தன்மையை அங்கீகரிக்கினும் பஞ்சபாதிகை வசனத்தோடுள்ள விரோதம் பரிகாரமாகிறதில்லை.

உருசு. மூலாஞ்ஞானத்திற்கு முற்கூறிய அத்தியாசத்தினது ஏதுத்தன்மையை யங்கீகரிக்கின் பஞ்சபாதிகையின் வசனத்தோடு விரோதமும், மூலாஞ்ஞானத்திற்கு ஏதுவாதன்மையை அங்கீகரிக்கின் அவி ரோதமும் உளதாதல்.

அன்றியும் சூக்ஷ்மமாக விசாரிக்கின், அவஸ்தாஞ்ஞானத்திற்கு முற்கூறிய அத்தியாசத்தின் ஏதுத்தன்மையை அங்கீகரித்தலே பஞ்சபாதிகை வசனத்திற்கு விரோதமாம். மூலாஞ்ஞானத்திற்கு ஏதுத்தன்மையை அங்கீகரித்தல் விரோதமன்று. அது வருமாறு:—ஞானத்தால் கேவல அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி யுண்டாகின்றது. அஞ்ஞான வடிவ உபாதானத்தின் நிவிருத்தியினால் அஞ்ஞான காரியத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. இவ்வாறு பஞ்சபாதிகைவசன மிருக்கின்றது. அதற்கு இது அபிப்பிராயமன்று. பாவகாரியத்தின் நாசத்தில் உபாதானத்தின் நாசம் நியத ஏதுவாயிருத்தலின், ஞானத்தினால் அத்தியாச நிவிருத்தி சம்பவிக்கிறதில்லை. ஏனெனின் உபாதானத்தின் நாசமின்றிப் பாவகாரியத்தின் நாசமுண்டாகிற தில்லையெனின், பாவகாரியத்தின் நாசத்தில் உபாதானத்தின் நாசம் நியத ஏதுவாம். பாவகாரியம் துவியணுகமாம். அதன் உபாதானம் பரமாணுகங்களாம். அவற்றிற்கு நித்தியத்தன்மையிருத்தலால் நாசம் சம்பவியாது. ஆதலால் பரமாணு சையோகத்தின் நாசத்தால் துவியணுகத்தின் நாசமுண்டாகின்றது. ஆண்டுப் பாவகாரியத்தின் நாசத்தில் உபாதான நாசத்தின் ஏதுத்தன்மைக்கு விபிசாரமிருக்கின்றது. ஆதலால் பாவகாரியத்தின் நாசத்தில் உபாதானநாசம் ஏதுவாதலாகிய நியமத்தைப் பாதுகாக்கும் அபிப்பிராயத்தினால் பஞ்சபாதிகை கூறியதன்று. கேவல ஆக்கிரகத்தினால் பஞ்சபாதிகையின் வசனத்திற்கு முற்கூறிய நியமத்தைப் பாதுகாத்தலில் அபிப்பிராயமெனக்கூறின், தண்டப் பிரமத்தினால் சர்ப்பாத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகாது. நையாயிகமதத்திலும் துவியணுகத்திற்கு வேறுகிய திரவியத்தின் நாசத்தில் உபாதானத்தின் நாசத்தினை ஏதுவெனக் கொண்டிருக்க

கின்றனர். சகல் பாவகாரியங்களின் நாசத்தில் உபாதான நாசத்
தை ஏதுவாகக்கூறின், பரமாமூலம் மனமும் நித்தியமாம்; அவற்
றிற்குநாசம் சம்பவியாமையால், அவற்றின் கிரியைக்கும் நாசமுண்
டாகாது. அங்ஙனமே நித்தியமான ஆத்மாவின் ஞான முதலிய
குணங்களுக்கும் நித்தியமாகிய ஆகாயத்தின் சப்த முதலிய குணங்
களுக்கும் நாசமுண்டாகாது. ஆதலால் பாவகாரியங்களின் நாசத்
தில் உபாதானத்தின் நாசம் நியத ஏதுவாமென்று கூறுதல் அசங்
கதமாம். ஆனால் சிலவிடங்களில் ஆசிரயத்தின் நாசமுண்டாகக்
காரியத்தின் ஸ்திதியிருக்கிறதில்லை. ஆண்டு உபாதானத்தின் நாச
மும் காரிய நாசத்திற்கேதுவாம். அங்ஙனமாயினும் காரிய நாசத்
தில் உபாதானத்தின் நாசம் நியத ஏதுவன்று. உபாதானத்தின் இரு
ப்பில் அந்நிய காரணத்தினாலும் காரியத்தின் நாசமுண்டாகின்
றது. இவ்வாற்றால் முற்கூறிய நியமசம்ரகூணையின் அபிப்பிராயத்
தால் பஞ்சபாதிகை கூறியதன்று. ஆனால் அதிஷ்டான ஞானத்தி
னால் அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகுமிடத்து, அதிஷ்டான
ஞானத்திற்கு அத்தியாச நிவிருத்தியில் காரணத்தன்மையிலலை.
அதிஷ்டான ஞானமோ அஞ்ஞான நிவிருத்திக்குக் காரணமாம்.
அஞ்ஞான நிவிருத்தி அத்தியாச நிவிருத்திக்குக் காரணமாம்.
எங்ஙனம் குலாலன்பிதா கடத்தில் பிறிதோராற்றும் பெறப்பட்ட
வனையிருத்தலின் காரணமாகானோ, அங்ஙனமே அத்தியாச நிவிரு
த்தியில் அதிஷ்டானத்தின் ஞானம் பிறிதோராற்றும் பெறப்படுவ
தாயிருத்தலின் காரணமன்று. இவ்வாற்றால் அதிஷ்டான ஞானத்
தினால் அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகுமிடத்து, ஞானத்தி
னால் அஞ்ஞான மாத்திரத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. அத்தி
யாசத்தின் நிவிருத்தி உபாதானமாகிய அஞ்ஞானத்தின் நாசத்
தால் உண்டாகின்றது. இது பஞ்சபாதிகை வசனத்தின் அபிப்பி
ராயமாம். எங்கும் அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தியில் அஞ்ஞான நிவி
ருத்திக்கு ஏதுத்தன்மையிருக்கின்றது என்னும் அபிப்பிராயத்
தால் பஞ்சபாதிகை கூறியுள்ளதேல், தண்டப்பிரமத்தினால் அஞ்ஞா
ன நிவிருத்தியின்மையால் சர்ப்பப்பிரமத்தின் நிவிருத்தி உண்டாக
லாகாது. ஆதலால் அதிஷ்டானத்தின் பதார்த்த ஞானத்தினால்
அத்தியாச நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஆண்டு அஞ்ஞானத்தின்
நிவிருத்தியே அத்தியாச நிவிருத்திக்கு ஏதுவாமென்னும் நியமம் பஞ்
சபாதிகை நூலிற் கருதப்பட்டதாம். அவஸ்தாஞ்ஞானத்திற்குப்

[சுருக்கம்.] உருகா. தூலா-மூலா-அவி-உளதாதல். சுகுள

பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் ஏதுத்தன்மையை அங்கீகரிக்கின், அவர்
 தத்தில் முகம் கண்ணடி முதலியவற்றின் ஞானமே அதிஷ்டா
 தத்தின் ஞானமாம். அதனால் அஞ்ஞான நிவிருத்தி வாயிலாக
 அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தியை அங்கீகரித்தல். பஞ்சபாதிகையின்
 அதுசாரமாம். யஞ்ஞதத்தனுக்குப் பூர்வஞானத்தால் ஆவரண நா
 ஸ்தலத்தில் தேவதத்தனது முகத்தின் உபாதி சந்நிதிப்பட பிர
 திபிம்பாத்தியாச முண்டாகின்றது. உபாதி பிரிந்தகாலத்தில் அதி
 ஷ்டான ஞானத்தினால் அத்தியாசம் நிவிருத்தியாகின்றது. ஆண்டு
 அஞ்ஞான நிவிருத்தி வாயிலாக அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி சம்
 பவிக்கிறதில்லை. ஆனால் அதிஷ்டான ஞானத்தினால் சாக்ஷாத் அத்
 தியாசத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. இதனால் பஞ்சபாதிகை
 யோடு விருத்தமாம். மூலாஞ்ஞானத்திற்குப் பிரதிபிம்பாத்தியாச
 த்தின் உபாதானத்தன்மையை அங்கீகரிக்கின், முகம் கண்ணடி
 முதலிய ஞானத்தால் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி உண்
 டாகும். ஆண்டு முகம் கண்ணடி முதலியவற்றிற்கு இப்பகஷத்தில்
 அதிஷ்டானத்தன்மை யின்மையால், அதிஷ்டான ஞான ஜந்நிய
 அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தியில்லை. ஆனால் விரோதி விஷயத்தின்
 ஞானத்திற்கு விரோதியாயிருத்தலின் முகம் கண்ணடி முதலியவ
 ற்றின் ஞானத்திற்கு அத்தியாசத்தைவிவர்த்திக்குந்தன்மையுண்டு.
 பஞ்சபாதிகையில் அதிஷ்டான ஜந்நிய அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி
 யே அஞ்ஞான நிவிருத்தி வாயிலாகக் கருதப்பட்டதாம். அதிஷ்
 டான ஞானமின்றி வேறுவகைபால் அத்தியாசம் நிவிருத்தியாத
 லில் அஞ்ஞான நிவிருத்திக்கு வாயிற்றன்மை கருதப்படவில்லை.
 இவ்வாற்றால் மூலாஞ்ஞானத்திற்குப் பிரதிபிம்பாத் தியாசத்தின்
 உபாதானத்தன்மையை அங்கீகரிக்கின், முகம் கண்ணடி முதலிய
 வற்றின் ஞான ஜந்நிய அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி அதிஷ்டான
 ஞான ஜந்நியமன்று. அவஸ்தாஞ்ஞானத்தை முற்கூறிய அத்தி
 யாசத்திற்கு உபாதானமெனக் கொள்ளின், முகம் கண்ணடி முத
 லியவற்றின் ஞான ஜந்நிய அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி அதிஷ்டான
 ஞான ஜந்நியமாம். அதிஷ்டானத்தினால் அத்தியாசத்தின் நிவிரு
 த்தி உண்டாயின், அது அஞ்ஞான நிவிருத்தி வாயிலாகவே பஞ்ச
 பாதிகையிற் கருதப்பட்டதாம். முன் அறியப்பட்ட அதிஷ்டானத்
 தில் அத்தியாசமுண்டாய் நிவிருத்தி உண்டாயின், ஆண்டு முற்கூ
 றியபடி அஞ்ஞான நிவிருத்தி வாயிலாக அத்தியாசத்தின் நிவிரு

சகௌ ஜீவே-விருத்-பிரயோ-கத்-நிவி-நிஞ- [எட்டாவது

த்தி சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆதலால் அவஸ்தாஞ்ஞானத்திற்குப் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் உபாதானத்தன்மையை அங்கீகரித்தலே பஞ்சபாதிகை வசனத்திற்கு விரோதமாம்; மூலாஞ்ஞானத்திற்கு முற்கூறிய அத்தியாசத்தின் உபாதானத்தன்மையை அங்கீகரித்தல் விரோதமில்லை.

உ௩௭. பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் வியாவகாரிகத் தன்மை பிராதிபாவிகத்தன்மைகளின் விசார பூர்வகமான சொப்பனத்தியாசத்தினது உபாதான விசாரத்தின் பிரதிஞ்ஞை.

இவ்வாற்றால் ஆகாயமுதலிய பிரபஞ்சத்தைப்போல மூலாஞ்ஞான ஜந்ரியமாம் பிரதிபிம்பாத்தியாசம். ஆனால் ஏகதேசியின் கிரமப்படி பிரஹ்ம ஞானமின்றி அதன் பாதவடிவ நிவிருத்தி உண்டாகா திருத்தலின், பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தில் வியாவகாரிகத்தன்மைச் சங்கை உண்டாகின்றது. அங்ஙனமாயினும் பிம்ப உபாதியின் சம்பந்த வடிவ * ஆகந்துக தோஷ ஜந்ரியமாம்; ஆதலால் பிராதிபாவிகமாம். ஆகாயமுதலிய பிரபஞ்சத்திற்கு அத்தியாசமுள்ளது. அவை அவித்தைமாத்திரத்தாம் றேன் றியனவாம்; ஆதலால் வியாவகாரிகமாம். பின்னர் முற்கூறியபடியோ அதிஷ்டான ஞானமின்றி விரோதிஞ்ஞானத்தினால் பாதவடிவ நிவிருத்தியின் சம்பவ மிருத்தலின், சம்சாரதசையில் பாதிக்கப்பட்டுத் தன்மை வடிவ பிராதிபாவிகத்தன்மையும் சம்பவிக்கின்றது. எங்ஙனம் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தில் மதபேதத்தால் அவஸ்தாஞ்ஞானமும் மூலாஞ்ஞானமும் உபாதானமென்று கூறப்பட்டனவோ, அங்ஙனமே சொப்பனத்தியாசமும் சிலர் மதத்தில் அவஸ்தாஞ்ஞான ஜந்ரியமும் வேறுமதத்தில் மூலாஞ்ஞான ஜந்ரியமுமாம்.

உ௩௮-உ௩௯. சொப்பனத்தில் விசாரம்.

உ௩௮. தூலாஞ்ஞானம் சொப்பனத்திற்கு உபாதானமாதலின் கிரமம்.

அவஸ்தாஞ்ஞானத்திற்குச் சொப்பனத்தின் உபாதானத்தன்மையை இவ்வாறு கூறுகின்றார்:—அஞ்ஞானத்தின் அவஸ்தாவிசே

* ஆகந்துகம்—செயற்கை, போக்குவரத்துடையது, ஒன்றன் தருமம் மற்றொன்றிலேறுதல்.

ஷம் நித்திரையாம். ஏனெனின் ஆவரண விசேஷப சத்தியோடு கூடியதன்மை அஞ்ஞானத்தின் இலக்ஷணமாம். சொப்பனகாலத்தில் ஜாக்கிர திருஷ்டாதிருசியங்களின் ஆவரணம் அறுபவ சித்தமாம். தேவதத்தனென்னும் பெயருள்ள பிராஹ்மணஜாதியான் ஜாக்கிர காலத்தில்பிதாபாட்டன் முதலியோரதுமரணத்திற்குப்பின்,தாகம் கிரார்த்த முதலியவற்றைச்செய்து பொருள் புத்திரர்முதலிய சம் பத்தோடுங் கூடித் தூங்குகின்றவனும், தன்னை யஞ்ஞதத்தனென் னும் பெயர், கூத்திரியஜாதி, பாலியாவஸ்தை என்பவற்றோடு கூடி யவனும் அன்னவஸ்திரங்கள் கிட்டாமையால் பசியினாலும் குளிரினாலும் பிடிக்கப்பட்டு, தனதுபிதாபாட்டன்மார்களதமடியில் அழுது கொண்டிருக்க அறுபவிக்கின்றான். ஆண்டுஜாக்கிரகாலத்தின் வியா வகாரிகதிருஷ்டாதிருசியங்களுஞ்ஞமூலாஞ்ஞானத்தினால் ஆவரண த்தைக்கூறின், ஜாக்கிரகாலத்திலும் அவற்றின் ஆவரணமுண்டா தல் வேண்டும். வேறெதுவும் ஆவரணத்தைச் செய்வதாகக் காண ப்படுகிறதில்லை. ஆதலால் சொப்பன காலத்தில் நித்திரையே ஆவ ரணம் செய்கின்றது. சொப்பனத்தின் பதார்த்த வடிவ பரிணாம மும் நித்திரையினதேயாகின்றது. இவ்வாற்றால் ஆவரண விசேஷப சத்தி விசிஷ்டம் நித்திரையாம். ஆதலால் அஞ்ஞான லக்ஷணம் நித்திரையிலிருத்தலால் அஞ்ஞானத்தின் அவஸ்தாவிசேஷம் நித் திரையாம். ஆனால் அவஸ்தாஞ்ஞானம் ஸாதியாம். ஏனெனின் மூலாஞ்ஞானமே ஆகந்துக வடிவ விசிஷ்டமாய்ச் சொற்ப உபாதி அவச்சின்ன சேதனத்தை ஆவரணம் செய்கின்றது. அதனை அவல் நாஞ்ஞான மென்றும், தூலாஞ்ஞான மென்றும் கூறுவர். இவ்வாற் றால் ஆகந்துக வடிவ விசிஷ்டமாயிருத்தலின் அவஸ்தாஞ்ஞானம் ஸாதியாம். அதன் உற்பத்தியில் நிமித்தகாரணம் ஜாக்கிர போகத் திற்கு ஏதுவான கர்மங்களின் உபராமமாம். மூலாஞ்ஞானத்தின் ஆகார விசேஷமாகவே யிருத்தலின் மூலாஞ்ஞானம் உபாதான காரணமாம். நித்திரை வடிவ அவஸ்தாஞ்ஞானத்தினால் ஆவரிக்க ப்பட்ட வியாவகாரிக திருஷ்டாவினிடத்துப் பிராதிபாவிக திரு ஷ்டா அத்தியஸ்தமாம். அந்த நித்திரையினால் ஆவரிக்கப்பட்ட வியாவகாரிக திருசியத்தில் பிராதிபாவிக திருசியம் அத்தியஸ்த மாம். ஆதலால் பிராதிபாவிக திருஷ்டாவின் அதிஷ்டானம் வியா வகாரிக திருஷ்டாவாம். பிராதிபாவிக திருசியத்தின் அதிஷ்டா னம் வியாவகாரிக திருசியமாம். கர்மம் போகத்திற்கெதிராமுகமா

யின் அப்போது ஜாக்கிரமுண்டாகின்றது. அக்காலத்தில் பிரஹ்ம ஞான மின்றிய புருஷர்களுக்கும் வியாவகாரிக திருஷ்டா திருசியங்களின் ஞானமே அதிஷ்டானத்தின் ஞானமாம். அதனால் அவ ஸ்தாஞ்ஞான வடிவ உபாதானத்தின் நிவிருத்திவாயிலாகப் பிராதிபாவிக திருஷ்டா திருசியங்களின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. வியாவகாரிக திருஷ்டாவின் ஞானத்தினால் பிராதிபாவிக திருஷ்டாவின் நிவிருத்தியும் வியாவகாரிக திருசியத்தின் ஞானத்தினால் பிராதிபாவிக திருசியத்தின் நிவிருத்தியும் உண்டாகின்றன.

உரு. முற்கூறிய பகஷத்திற் சங்கை.

இப்பகஷத்தில் இது சங்கையாம்:—முற்கூறியபடி ஜாக்கிர திருஷ்டாவுக்கும் சொப்பன திருஷ்டாவுக்கும் பேதமுண்டு. அந்நிய திருஷ்டாவினது அநுபவிக்கப்பட்டதின் ஸ்மிருதி அந்நியனுக்கு ண்டாகுமாயின், தேவதத்தனது அநுபவிக்கப்பட்டதின் ஸ்மிருதியஞ்ஞதத்தனுக் குண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் சொப்பனத்தின் அநுபவிக்கப்பட்டதின் ஸ்மிருதி ஜாக்கிரகாலத்தி லுண்டாகின்றது. திருஷ்டாவின் பேதம் அங்கீகரிக்கின் ஸ்மிருதி சம்பவியாது.

உசா. முற்கூறிய சங்கைக்குச் சமாதானம்.

அதற்கு இது சமாதானமாம்:—அந்நியனது அநுபவிக்கப்பட்டதின் ஸ்மிருதி அந்நியனுக்குண்டாகாதாயினும், தன்னால் அநுபவிக்கப்பட்டதின் ஸ்மிருதி தனக்குண்டாகும். அங்ஙனமே தனது தாதாத்மிய முடையவனது அநுபவிக்கப்பட்டதின் ஸ்மிருதியும் தனக்குண்டாம். ஆதலால் தேவதத்த யஞ்ஞதத்தர்களுக்குப் பரஸ்பரம் தாதாத்மியமில்லை. ஜாக்கிரத்தின் திருஷ்டாவில் சொப்பன திருஷ்டாவிற்கு அத்தியஸ்தத்தன்மை யிருத்தலால், அவனிடத்து அவனது தாதாத்மிய முண்டு. அத்தியஸ்த பதார்த்தத்திற்கு அதிஷ்டானத்தில் தாதாத்மிய முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் ஜாக்கிர திருஷ்டாவின் தாதாத்மிய முடையவன் சொப்பன திருஷ்டாவின் குண்டாகின்றது. யஞ்ஞதத்தனிடத்துத் தேவதத்தனது தாதாத்மிய மின்மையால் தேவதத்தனது அநுபவிக்கப்பட்டதின் ஸ்மிருதியினது அடைவு யஞ்ஞதத்தனுக்கில்லை. இவ்வாற்றால் சொப்பனத்தியாசத்தின் உபாதானம் நித்திரைவடிவ அவஸ்தாஞ்ஞானமாம்.

பிரகாசம்.] உசுக. வியாவகாரிக ஜீவனும் ஜகத்தும் ௫௦௧

சொப்பனத்தின் பிராதிபாலிக ஜீவனுக்கும்

ஜகத்திற்கும் அதிஷ்டானமாதல்.

சொப்பனகாலத்தில் திருசியமாத்திரத்தின் அஞ்ஞானத்தால் உற்பத்தி அங்கீகரித்து, வியாவகாரிக ஜாக்ரிகாலத்தின் ஜீவனைத் திருஷ்டாலாகக் கொள்ளின் சம்பவியாது. ஏனெனின், வியாவகாரிக ஜீவனது சொரூபம் நித்திரைவடிவ அஞ்ஞானத்தால் ஆவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அஞ்ஞானத்தினால் ஆவரிக்கப்பட்ட ஜீவனது சம்பந்தத்தினால் விஷயத்தின் அபரோகூமுண்டாகின்றது. இதனால் சொப்பனப் பிரபஞ்சத்தின் அபரோகூ ஞானத்தின் அசம்பவமுண்டாகும். ஆதலால் திருசியத்தைப்போல திருஷ்டாவும் வியாவகாரிக ஜீவனிடத்து அத்தியஸ்தமாம். அது ஆவரிக்கப்படாததாம். அதன் சம்பந்தத்தினால் பிராதிபாலிகத் திருசியத்தின் அபரோகூஞானம் சம்பவிக்கின்றது. இவ்வாற்றால் பாரமார்த்திக வியாவகாரிக பிராதிபாலிக பேதத்தால் ழுவகைச்சீவவாதிகளாகிய நூலாசிரியர் சொப்பனத்திற்கு அதிஷ்டானம் வியாவகாரிக ஜீவனும் ஜகத்தும் என்று கூறியிருக்கின்றனர்.

உசுஉ. முற்கூறிய பகஷத்தின் பொருத்தமின்மை

யோபி சேதனத்திற்குச் சொப்பனத்தின்

அதிஷ்டானத்தன்மை.

ஆனால் இம்மதம் பொருத்தமில்லாததாம். ஏனெனின் வியாவகாரிகத் திருஷ்டாவும் திருசியத்தைப்போல அநாத்மாவாக இருத்தலின் ஜடமாம். ஆனால் சத்தாஸ்பூர்த்தியைத் தருதல் வடிவ அதிஷ்டானத்தன்மை வியாவகாரிகத் திருஷ்டா திருசியங்களில் சம்பவியாது. ஆனால் சேதனத்திற்குச் சொப்பனப் பிரபஞ்சத்தின் அதிஷ்டானத்தன்மை கூறுதல் உசிதமாம். இதனாற்றான் இரஜ்ஜு சத்திகள் சர்ப்ப இரஜதங்களுக்கு அதிஷ்டானமாமென்னும் வசனத்திற்கு இரஜ்ஜு அவச்சின்னசேதன அதிஷ்டானத்தில் தாற்பரியம் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அநேக நூல்களிலும் சேதனமே சொப்பனப் பிரபஞ்சத்திற்கு அதிஷ்டானமெனச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் அகங்காராவச்சின்னசேதனம் சொப்பனத்திற்கு அதிஷ்டானமாம். இவ்விரண்டு மதங்களும் நலமுடையனவாம்.

௨௪௩. அகங்காராவச்சின்ன சேதனத்தைச்
சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானமாகக்கொண்டு,
தூலாஞ்ஞானம் அதற்கு உபாதானமாதலும்,
ஜாக்கிரத்தின் ஞானத்தால் அதன் நிவிருத்தியும்.

அவற்றில் அகங்காராவச்சின்ன சேதனத்தைச் சொப்பனத்
தின் அதிஷ்டானமாகக் கொள்ளின், மூலாஞ்ஞானத்தால் அதன்
ஆவரணம் சம்பவியாது. ஆதலால் அகங்காராவச்சின்னத்தை
ஆச்சாதிக்கும் அவஸ்தாஞ்ஞானமே சொப்பனத்தின் உபாதான
மெனச் சம்பவிக்கின்றது. ஜாக்கிரத்தின் போதத்தால் பிரஹ்ம
ஞானமின்றி அதன் நிவிருத்தியும் சம்பவிக்கின்றது.

௨௪௪. அகங்கார அநவச்சின்னசேதனத்தைச்
சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானமாகக்கொண்டு
மூலாஞ்ஞானத்திற்கு அதன் உபாதானத்தன்மையும்,
உபாதானத்தில் விலயவடிவமான
அதன் நிவிருத்தியும்.

அவித்தையில் பிரதிபிம்பசேதனம் அல்லது பிம்பவடிவ ஈசு-
வரசேதனம் அகங்கார அநவச்சின்ன சேதனமாம். அதற்கதிஷ்ட-
ானத்தன்மையிலோ அதனை ஆச்சாதி (மறை)க்கும் மூலாஞ்ஞா-
னமே சொப்பனத்தின் உபாதானமாகக் கொள்ளவேண்டியதா-
கின்றது. ஜாக்கிரத்தின் போதத்தினால் அதன் பாதவடிவ நிவிரு-
த்தி உண்டாகிறதில்லை. ஆனால் உபாதானத்தில் விலயவடிவச்
சொப்பனத்தின் நிவிருத்தி ஜாக்கிரத்தில் உண்டாகின்றது.

௨௪௫. அகங்கார அநவச்சின்ன சேதனத்தினையே
அதிஷ்டானமெனக்கொண்டு விரோதிஞானத்தி-
னால் அஞ்ஞானத்தின் விக்ஷேப ஏதுவானசத்தி
ஒன்றனது நாசத்தின் அங்கீகாரம்.

அல்லது பிரதிபிம்பாத்தியாச நிரூபணத்தில் முற்கூறியபடி
ஜாக்கிரபோதம் விரோதிஞானமா யிருத்தலின் சொப்பனத்தியா-
சத்தின் நிவிருத்தியைக் கூறுவாம். ஆனால் விரோதிஞானத்தினால்
ஆவரண ஏதுவாகிய அஞ்ஞான அம்சத்தின் நிவிருத்தி உண்டா-
கிறதில்லை; விக்ஷேப ஏதுவாகிய அம்சத்தின் நிவிருத்தி உண்டா

பிரகாசம்.] உசகா. முற்சேத-சொப்-அதி-சரீ-சம்- ௫௦௩

கின்றது. விரோதிஞானத்தினால் சகல அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியைக் கூறின், தண்டப்பிரமத்தினால் சர்ப்பப்பிரமத்தின் நிவிருத்தி ஸ்தலத்தில் உபாதான ஏதுவின்மையால் தண்டப்பிரமத்தின் அசம்பவமே உண்டாகும். விசேஷப அம்சமும் யாவும் நிவிருத்தியாயின், தண்டமும் விசேஷபவடிவமாம்; அதன் உபலம்பம் உண்டாகலாகாது. ஆதலால் இவ்வாறு அங்கீகரித்தல் உசிதமாம்:—ஒரு அஞ்ஞானத்தில் அநந்த விசேஷபங்களுக்கு ஏதுவாகிய அநந்த சக்தி களிருக்கின்றன. விரோதிஞானத்தினால் ஒரு விசேஷபத்திற்கேதுவான சக்தியின் நாச முண்டாகின்றது. வேறு விசேஷபத்திற்கேதுவாகிய சக்தி இருக்கின்றது. ஆதலால் காலாந்தரத்தில் அதே அதிஷ்டானத்தில் மீண்டும் அத்தியாச முண்டாகின்றது. இதனால் அநந்தசொப்பனத்திற்கு ஜாக்ரீபோதத்தினால் பாதமுண்டாகியும், ஆகாமி (இனிவரும்) சொப்பனவடிவ விசேஷபத்திற்கேதுவாகிய சக்தி அவசேஷமாயிருத்தலால், வேறுதினத்தில் சொப்பனத்தியாச முண்டாகின்றது. ஆதலால் அகங்கார அநவச்சின்ன சேதனத்திற்குச் சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானத்தன்மையும் சம்பவிக்கின்றது.

உசகா. முற்கூறிய சேதனத்திற்குச் சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானவாதத்திலும் சரீரத்தின் உள்ளிடத்திருக்கும் சேதனத்திற்கே அதிஷ்டானத்தன்மை சம்பவித்தல்.

ஆனால் முற்கூறிய சேதனத்திற்குச் சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானத்தன்மை வாதத்திலும் சரீரத்தின் உள்ளிடத்திருக்கும் சேதனமே அதிஷ்டானமாகச் சம்பவிக்கின்றது. பாகியதேசத்திருப்பதனை அதிஷ்டானமெனக் கொள்ளின், கட முதலியவற்றினைப் போல ஒவ்வொரு சொப்பனத்தின் பிரதீதி எல்லோருக்கும் உண்டாதல்வேண்டும். கடமுதலியவற்றின் அபரோகூத்தன்மையிலும் சர்ப்பம் ரஜதமுதலியவற்றின் அபரோகூத்தன்மையிலும் எங்ஙனம் இந்திரிய வியாபாரத்தின் அபேகை இருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே சொப்பனத்தின் அபரோகூத்தன்மையிலும் இந்திரிய வியாபாரத்தின் அபேகையுடும் வேண்டும். சரீரத்தின் உள்ளிடத்திருக்கும் சேதனத்தில் சொப்பனத்தின் அத்தியாசத்தை அங்கீகரிக்கின், பிரமாதாவோசெம்பந்தியாயிருத்தலின் சகமுதலியவற்றினைப்

௫௦௪ ஜீவே-விருத்-பிரயோ-கத்-நிவி-நிரு- [எட்டாவது]

போல இந்திரிய வியாபாரமின்றியே அபரோகதந்தன்மை சம்ப
விக்கின்றது. இவ்வாற்றால் அகங்காரவச்சின்ன அல்லது அகங்
கார அரவச்சின்ன சேதனமே சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானமாம்.
இவ்விரண்டு மதங்களும் பிரமாண முடையனவாம்.

உசள. சரீரத்தின் உள்ளிடத்திருக்கும் அகங்கார
அரவச்சின்ன சேதனத்திற்குச் சொப்பனத்தின்
அதிஷ்டானத்தன்மையின் போக்கியதை.

அகங்கார அரவச்சின்னத்தைக் கூறின் அதனிடத்தும் இர
ண்டு பேதமுண்டு. அவித்தையிற் பிரதிபிம்ப ஜீவசேதனம் அல்
லது அவித்தையிற் பிம்ப ஈசுவரசேதனம் என்னும் இரண்டும் அக
ங்கார அரவச்சின்னமாம். இரண்டும் வியாபகமாயிருத்தலின் சரீர
த்தின் உள்ளிருப்பனவாம். ஏனெனின் சேதனத்தில் பிம்பப் பிரதி
பிம்பபேதம் சுவபாவிகமாயின், விருத்ததர்மாசிரயத்தன்மை உள்
ளிருப்பதாகியஒருசேதனத்தில் சம்பவியாது. அந்தப்பிம்பப் பிரதி
பிம்பத்தன்மை வடிவ ஈசுவர ஜீவத்தன்மைகள் உபாதியானாகியன
வாம். ஒரேசேதனத்தில் அஞ்ஞானசம்பந்தத்தால் பிம்பத்தன்மை
பிரதிபிம்பத்தன்மைகள் கற்பிதமாம். ஆதலால் சரீரத்திருக்கும்
ஒரு சேதனத்திலேயே இருவகை வியவகாரம் உண்டாகின்றது.
அங்ஙனமே உள்ளிடத்திருக்கும் சேதனத்திலேயே சொப்பனத்
தியாசத்தின் அதிஷ்டானத்தன்மையினது அவச்சேதகமாக அந்
தக்கரணத்தை அங்கீகரிக்கின், அகங்காரவச்சின்னத்திற்கு அதி
ஷ்டானத்தன்மை சித்திக்கின்றது. அந்தச் சேதனத்திலேயே
சொப்பனத்தினது அதிஷ்டானத் தன்மையின் அவச்சேதகம்
அந்தக்கரணமெனக் கொள்ளாவிடின், அகங்கார அரவச்சின்னத்
திற்கு அதிஷ்டானத்தன்மை சித்திக்கின்றது. ஒரேதேவதத்தனிட
த்துப் புத்திரதிருஷ்டியினால் சொல்லக்கருதின் பிதாவென்பர்.
தேவதத்தனது ஜனகன்திருஷ்டியாற் சொல்லக்கருதின் புத்திர
னென்பர். கருத்தின்பேதத்தால் ஒரு தேவதத்தனிடத்தில் பிதாத்
தன்மை புத்திரத்தன்மை வடிவ விருத்ததர்மங்களின் வியவகாரத்
தைப்போல, சரீரத்துள்ளிருக்கும் ஒருசேதனத்தில் அவச்சின்ன
த்தன்மை அரவச்சின்னத்தன்மை பிம்பத்தன்மைப் பிரதிபிம்பத்
தன்மை வடிவ விருத்ததர்மங்களின் வியவகாரம் சம்பவியாமை
யில்லை. இவ்வாற்றால் அவித்தையிற் பிரதிபிம்பவடிவ ஜீவசேதனத்

திலேனும் பிம்பவடிவ ஈசுவரசேதனத்திலேனும் சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானத்தன்மையை அங்கீகரித்து, அகங்கார அநவச்சின்னத்தில் சொப்பனத்தியாசம் அங்கீகரிக்கினும், சரீரதேசத்திருக்கும் ஆந்தரசேதனமாகிய இடத்திலேயே சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானத்தன்மை உசிதமாம்.

உசஅ. வெளியும் உள்ளும் சாதாரணமான தேசத்திருக்கும் சேதனத்தில் சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானத்தன்மையைக் கூறுதலில் கௌடபாதர் பாஷியகாரர் முதலியோரது வசனத்திற்கு விரோதமுளதாதல்.

வெளியும் உள்ளும் சாதாரணமான தேசத்திருப்பதில் சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானத்தன்மையைக் கூறின், கௌடபாதாசாரியர் பாஷியகாரர் முதலியோரது வசனத்திற்கு விரோதமுண்டாகும். ஏனெனின் மாணுக்கியகாரிகையின் வைதந்தியப் பிரகரணத்தில் கௌடபாதாசாரியர் இது கூறியிருக்கின்றனர்:— சொப்பனத்தின் யானை மலை முதலியவற்றின் உற்பத்திக்குரிய தேசகாலங்களில்லாதிருத்தலின் சொப்பனத்தின் பதார்த்தம் மித்தையாம். இவ்வாறு கௌடபாதாசாரியரது வாக்கியத்தின் வியாக்கியானத்தில் பாஷியகாரர் முதலியோர் இது கூறியிருக்கின்றனர். கூடணம் கடினாக முதலியகாலத்திலும் சூக்ஷ்ம நாடியாகிய தேசத்திலும் வியாவகாரிக யானை முதலியவற்றின் உற்பத்தி சம்பவியாது. ஆதலால் சொப்பனபதார்த்தம் மித்தையாம். இவ்வாற்றால் சரீரத்தின் உள்ளிடத்தில் சொப்பனத்தின் உற்பத்தி சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. சாதாரண சேதனத்தில் அதிஷ்டானத்தன்மையை அங்கீகரிக்கின், சூக்ஷ்மதேசத்தில் உற்பத்தி கூறுதல் அசங்கதமாகும். ஆதலால் சரீரத்தின் உள்ளிடத்திருக்கும் அகங்கார அநவச்சின்ன சேதனத்தில் சொப்பனத்தியாச மிருக்கின்றது.

உசகூ. அகங்கார அநவச்சின்ன சேதனம் அவித்தையில் பிரதிபிம்பமும் பிம்பமுமாகிய இரண்டுமாம். அவற்றில் பிரதிபிம்பவடிவ ஜீவசேதனத்திற்கு அதிஷ்டானத்தன்மையின் சம்பவம்.

அகங்கார அநவச்சின்ன சேதனம் அவித்தியாப் பிரதிபிம்பமும் பிம்பமுமாகிய இரண்டுமாம். மதபேதத்தால் இரண்டற்கும்

சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானத்தன்மை யிருக்கின்றது. அங்ஙன
மாயினும் அவித்தையில் பிரதிபிம்பவடிவ ஜீவசேதனத்திற்கு அதி
ஷ்டானத்தன்மையைக் கூறுதலே நலமுடையதாம். ஏனெனின்
அபரோகூ அதிஷ்டானத்தில் அபரோகூ அத்தியாச முண்டாகின்
றது. சத்தப் பிரபுமத்தினைப்போல ஈசுவர சேதனத்தின் ஞானம்
கேவலம் சாஸ்திரத்தினால் உண்டாகின்றது. ஈசுவரசேதனத்தைச்
சொப்பனத்தியாசத்தின் அதிஷ்டானமெனக் கொள்ளின், சாஸ்திர
வடிவப்பிரமாணமின்மையால் அதிஷ்டானத்தின் அபரோகூத்தன்
மையின் நி, அத்தியாசத்தினது அபரோகூத்தன்மையின் அசம்பவ
முண்டாகும். அவித்தையில் பிரதிபிம்ப ஜீவசேதனமாகிய அகங்கா
ராவதிக்கினமோ அகமெனும் வடிவ விருத்திக்குக் கோசரமாகின்
றது. அகங்கா அவசகின்ன அவித்தையில் பிரதிபிம்பவடிவ ஜீவ
சேதனமும் அகமென்னும்வடிவ விருத்திக்குக்கோசரமோ அன்று.
ஆனால் ஜீவசேதனம் ஆவரிக்கப்பட்டதன்று. ஆதலால் தானே அப
ரோகூமாதலில் அபரோகூ அத்தியாசம் சம்பவிக்கின்றது.

உரு. முற்கூறியபடித்தில் சம்கேபசாரீரகத்திற்
கூறிய அத்தியாசத்தின் அபரோகூத்தன்மையின்
பொருட்டு அதிஷ்டானத்தின் மூலித
அபரோகூத்தன்மை.

சம்கேபசாரீரகத்தில் அத்தியாசத்தின் அபரோகூத்தன்
மையின்பொருட்டு, அதிஷ்டானத்தின் அபரோகூத்தன்மை மூன்றுவித
மாக சொக்கப்பட்டிருக்கின்றது. சர்ப்பம் இரஜத முதலியவற்
தன் அபரோகூத்தன்மையின் உபயோகியான இரஜஜ்ஞ சத்திமுத
லியவற்றின் அபரோகூத்தன்மை இந்திரியத்தா லுண்டாகின்றது.
ஆகாயத்தில் இருமை முதலிய அத்தியாசத்தின் அபரோகூத்தன்
மையின் உபயோகியான ஆகாயத்தின் அபரோகூத்தன்மை மன
தினு ணுண்டாகின்றது. சொப்பனத்தின் அபரோகூத்தன்மையின்
உபயோகியான அதிஷ்டானத்தின் அபரோகூத்தன்மை சுபாவ
சத்தமாக. இவ்வாற்றால் சம்கேப சாரீரகத்தில் சர்வஞ்ஞாதம்
மூலியானவர்களை அபரோகூமாதலில் சொப்பனத்தியாசத்தைக்
கறிவிருக்கின்றனர். ஆதலால் ஜீவசேதனமே சொப்பனத்தின்
அதிஷ்டானமாகும்.

பிரகாசம்.] உருக. முற்கூறிய பக்ஷத்தில் சங்கை ௫௦௭

சமாதான பூர்வகமான ஜீவசேதன வடிவ
அதிஷ்டானத்தின் சொரூபப் பிரகாசத்தினால்
சொப்பனத்தின்பிரகாசம்.

ஜீவசேதனத்திற்கு ஆவரிக்கப்பட்டதாயிருத்தலின் தானாகப் பிரகாசிக்கும் சுபாவத்தை அங்கீகரிக்கின், அவித்தை வியாபகமாயிருத்தலின் அதனிடத்துப் பிரதிபிம்ப வடிவ ஜீவசேதனமும் வியாபகமாம். அதற்குக் கடமுதலியவற்றோடு எப்போதும் சம்பந்தமிருக்கின்றது. ஆதலால் நேத்திர முதலியவற்றாற் றேன்றிய விருத்தியின் அபேகையினையே கடமுதலியவற்றின் அபரோகூதத்தன்மையுண்டாதல் வேண்டும். ஜீவசேதனத்தோடு சம்பந்தமுடையதின் அபரோகூதத் தன்மையினும் விருத்தியின் அபேகையை அங்கீகரிக்கின், தானே அபரோகூதமாகும் ஜீவசேதனத்தினால் சொப்பனத்தியாசத்தின் அபரோகூதத்தன்மையைக் கூறியது அசங்கதமாகும். அங்ஙனமாயினும் சொப்பனத்தியாசத்திற்கு ஜீவசேதனம் அதிஷ்டானமாம். கடமுதலியவற்றிற்கு அதிஷ்டானம் ஜீவசேதனமன்று; ஆனால் பிரஹ்மசேதனமாம். ஆதலால் சொப்பன பதார்த்தங்களுக்கோ தம் அதிஷ்டானமாகிய ஜீவசேதனத்தில் தாதாத்மிய சம்பந்தமிருக்கின்றது. கடமுதலியவற்றின் அதிஷ்டானம் பிரஹ்மசேதனமாயிருத்தலின், அவற்றின் தாதாத்மிய சம்பந்தம் பிரஹ்மசேதனத்தோ டிருக்கின்றது; ஜீவசேதனத்தோ டில்லை. நேத்திர முதலியவற்றாற் றேன்றிய விருத்திவாயிலாக ஜீவசேதனத்திற்குக் கடமுதலியவற்றோடு சம்பந்தமுண்டாகின்றது. விருத்திக்கு முந்தியகாலத்தில் உள்ள கடாதிகளின் சம்பந்தம் யாதோ, அது அபரோகூதத்தன்மையினைச் சம்பாதிப்பதன்று. ஆதலால் கடமுதலியவற்றோடு ஜீவசேதனத்தின் விலகூண சம்பந்தத்திற் கேதுவாகிய விருத்தியின் அபேகையினால் அபரோகூதத்தன்மை உண்டாகின்றது. சொப்பனத்தியாசத்தில் அதிஷ்டானத்தன்மையுடைய சம்பந்தத்தால் ஜீவசேதனத்தினது என்றும் சம்பந்தமுள்ளனவாகிய பதார்த்தங்களின் பிரகாசம் விருத்தியினையே உண்டாகின்றது. இவ்வாறு பிரகாசாத்ம பூரிசரணரென்னும் ஆசாரியர் கூறியிருக்கின்றனர். மதபேதத்தால் விருத்தியின் பிரயோஜனத்தை மேற்கூறுவாம். இவ்வாற்றால் அவித்தையிற் பிரதிபிம்ப ஜீவசேதனம் சொப்பனத்திற்கு அதிஷ்டானமாம். அதனது

௧௦௮ ஜீவேசு-விருத்-பிரயோ-கற்-நிவி-நிரு- [எட்டாவது
சொருபப் பிரகாசத்தினால் சொப்பனத்தின் பிரகாசமுண்டாகின்
றது.

உருஉ. அவ்வைத தீபிகையில் நிருசிம்ஹாசிரம
ஆசாரியர் கூறிய ஆகாசகோசர சாக்ஷாஷ்
விருத்தியை நிருபித்தலோடு சம்க்ஷேப
சாரீரகத்திற்கூறிய ஆகாசகோசர
மானசவிருத்தியின் அபிப்பிராயம்.

ஆனால் இப்பிரசங்கத்தில் ஆகாசகோசர மானசவிருத்தி சொ
ல்லப்பட்டது. ஆண்டுநிருசிம்ஹாசிரமசாரியர் அவ்வைததீபிகையில்
இது கூறியிருக்கின்றனர்:—உருவமின்றிய ஆகாசகோசர சாக்ஷா
ஷ்விருத்தி சம்பவியாதாயினும், ஆகாயத்திற் பரவிய பிரகாசவடிவ
முடையதாயிருத்தலின், பிரகாசவடிவ சாக்ஷாஷ்விருத்தி உண்டா
கின்றது. ஆலோகாவச்சின்ன சேதனத்திற்கு எங்ஙனம் விருத்தி
வாயினாகப் பிரமாநாவோடு அபேதமுண்டாகின்றதோ, அங்ங
னமே ஆலோகதேசத்திருக்கும் ஆகாசாவச்சின்ன சேதனத்திற்
கும் அபேதமுண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் ஆலோகவடிவ சா
க்ஷாஷ்விருத்திக்கு விஷயமாயிருத்தலின், ஆகாயத்தின் அபரோ
கூத்தன்மையும் தேத்திர ஜங்கியமாகவே சொல்லப்பட்டிருக்கின்
றது. சம்க்ஷேபசாரீரகத்தில் மானஸ அபரோகூத்தன்மை சொ
ல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதன் அபிப்பிராயம் இதுவாம்:—ஆகா
யமோ உருவமின்றியதாம். ஆதலால் ஆகாயவடிவ விருத்தியோ
சம்பவியாது. அர்வீயவடிவ விருத்தியினால் சமானதேசத்திருக்கும்
அர்வீயத்தின் பிரத்திபக்ஷ மங்கேரீக்கின், கடத்தின் உருவ வடிவ
விருத்தியினால் கடத்தின் ரேகை குறுமையப் பரிமாணங்களின்
பிரத்திபக்ஷ முண்டாதல் வேண்டும். ஆலோக வடிவ விருத்தியி
னால் ஆலோக தேசத்திருக்கும் வாயுவின் சாக்ஷாஷ்ப் பிரத்திய
க்ஷமுண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் ஆலோகவடிவ சாக்ஷாஷ்
விருத்தியினால் ஆகாயத்தின் அபரோகூத்தன்மை சம்பவியாமை
பல மானஸ அபரோகூத்தன்மையே சம்பவிக்கின்றது.

அங்கீகரித்தலோடு அத்தைவததீபிகையிற் கூறிய தன்மை நலமுடையதெனல்.

சூக்ஷ்மமாக விசாரிக்கின் அத்தைவததீபிகையின்படி அந்நிய வடிவ விருத்தியினால் அந்நியத்தின் அபரோகூத்தன்மை அப்பிரசித்தமாம். அதன் அங்கீகாரம் தோஷமாம். அங்ஙனமாயினும், பிரயோஜன வலியால் சிலவிடத்து அந்நியாகார விருத்தியினால் அந்நியத்தின் அபரோகூத்தன்மை அங்கீகரிக்கின், முற்கூறிய தோஷத்தின் பரிகாரமுண்டாகின்றது. சம்க்ஷேபசாரீரகத்தின்படி பாகிய பதார்த்தத்தில் அந்தக்கரண கோசரத்தன்மை அப்பிரசித்தமாம். அதனை அங்கீகரித்தல் தோஷமாம். பிரயோஜன வலியால் அந்நியாகார நேத்திரத்தினது விருத்தியுடன் கூடிய அந்தக்கரண விருத்தியின் கோசரத்தன்மை பாகியபதார்த்தங்களில் அங்கீகரிக்கின், கேவல அந்தக்கரணத்திற்குப் பாகியபதார்த்தத்தைக் கோசரிக்குந் தன்மையிலை யென்னும் நியமத்தின் பங்கவடிவ தோஷமில்லை. இவ்வாற்றால் இருவகை எழுத்தும் சம்பவிக்கின்றது. அங்ஙனமாயினும் அத்தைவததீபிகையின் கிரமமே நலமுடையதாம். ஏனெனின் ஆலோகவடிவ விருத்திக்கு சககாரித்தன்மை வடிவ காரணத்தன்மையை அங்கீகரித்து, அந்தக்கரணத்தில் பாகியபதார்த்த கோசர சாக்ஷாத்காரத்தின் கரணத்தன்மை அதிகமாயங்கீகரிக்கவேண்டியதாகின்றது. அத்தைவததீபிகையின்படி அந்தக்கரணத்திற்குப் பாகிய சாக்ஷாத்காரத்தின் கரணத்தன்மை அங்கீகரிக்க வேண்டியதில்லை. ஆதலால் இலாகவமாம். நேத்திரத்திற்குச் சககாரித்தன்மை அங்கீகரியாது. கேவல அந்தக்கரணத்தினை ஆகாயப் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேதுவாகக் கொள்ளின், மூடிய கண்களுக்கும் ஆகாயத்தில் மானஸப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாதல்வேண்டும். அந்தக்கரணத்திற்கு ஞானத்தின் உபாதானத்தன்மை யிருத்தலால் காரணத்தன்மை கூறுதல் முற்றும் அயுத்தமாம். ஆதலால் சம்க்ஷேபசாரீரகத்தில் ஆகாயத்தின் பிரத்தியக்ஷத்திற்கு மானஸத்தன்மையைக் கூறுதல் பிரௌடிகவாதமாம். இவ்வாற்றால் அத்தியாசத்தின் அபரோகூத்தன்மைக்கு ஏதுவாகிய அதிஷ்டானத்தின் அபரோகூத்தன்மை இந்திரியத்தினால் அல்லது சொரூபப்பிரகாசத்தினால் உண்டாகின்றதென்றிவ்வளவே கூறுதல் உசிதமாம். இவ்வாற்றால் மதபேதத்தினால் சொப்பனத்

௧௧௦ ஜிவேச-விருத்-பிரயோக-நிவி-நிழ- [எட்டாவது

தின் உபாதானம் அவஸ்தாஞ்ஞானம் அல்லது மூலாஞ்ஞான
மாம்.

உருச. இரஜ்ஜு சர்ப்பமுதலியவற்றிற்கு எல்லா
மதங்களிலும் தூலாஞ்ஞானமே
உபாதானமாதல்.

இரஜ்ஜு சர்ப்ப முதலியவற்றிற்கோ சகலமதங்களிலும் அவ
ஸ்தாஞ்ஞானமே உபாதானகாரணமாம். இரஜ்ஜு முதலியவற்
றின் ஞானத்தால் அவற்றின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. இரஜ்
ஜுவின் ஞானத்தினால் அஞ்ஞான நிவிருத்தி வாயிலாகச் சர்ப்பத்
தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஆதலால் ஒருமுறை யறியப்ப
ட்ட இரஜ்ஜுவில் காலாந்தரத்தில் உபாதானத்தின் அபாவத்தால்
சர்ப்பப்பிரமம் உண்டாகலாகாது என்னும் சங்கைக்குச் சமா
தானத்தை விருத்தியின் பிரயோஜன நிரூபணத்திற் கூறுவாம்.

உருரு. சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானமாகிய ஆத்
மாவின் சுயம்பிரகாசத்தன்மையில் பிரமாண
வடிவமாயுள்ள பிரகதாரணிய சுருதியின்
அபிப்பிராயம்.

சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானத்திற்குத் தானே அபரோகூத
மாதற்றன்மையினால் சொப்பனத்தின் அபரோகூதத்தன்மை முன்
சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. சுயஞ்சோதிப் பிராஹ்மண வாக்கியத்
திலும் “சுதூயம் வாஸுஷ்டிம் ஜெஷாதிஷ்டவதி இங்கு இப்
புருஷன் சுயஞ்சோதியாகின்றான்” என்பதாகச் சொப்பனத்தின்
பிரசங்கத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதன் அபிப்பிராயம்
இதுவாம்:—மூன்றவஸ்தைகளிலும் ஆத்மா சுயம்பிரகாசமாயிருக்
கினும், தனது பிரகாசத்தில் அந்நியப்பிரகாசத்தின் அபேகையி
ன்றியதாய் எல்லாவற்றையும் பிரகாசிப்பது யாதோ அதனைச் சுய
ம்பிரகாசமென்பர். ஜாக்கிராவஸ்தையில் சூரியன் முதலியவற்றை
யும் நேத்திர முதலியவற்றையும் பிரகாசிப்பிப்பதாய், அந்நியப்பிர
காசத்தின் அபேகையின்றியதன்மை அவ்வாத்மாவினிடத்து நிச்
சயிக்கப்படுகிறதில்லை. ஸ்தூல தரிசிக்குச் சுழுத்தியில் ஒரு ஞான
மும் தோற்றுகிறதில்லை. இதனற்றான் சுழுத்தியில் ஞான சாமாநி
யத்தின் அபாவத்தை ரையாயிகர் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். ஆத்

பிரகாசம்] உடுசு. சொப்-தானே-அப-கூறுதல். நுகக

லால் ஆத்மப்பிரகாசத்தின் நிச்சயம் சுழுத்தியில் உண்டாகிறதில்லை. இவ்வப்பிராயத்தினால் சுருதியானது சொப்பனாவஸ்தையில் ஆத்மாவைச் சுவயம்பிரகாசமென்று கூறியிருக்கின்றது.

உடுசு. சொப்பனத்தில் இந்திரிய அந்தக்கரணங்
கள் ஞானசாதனமாகாமையைக்கூறி, தானே
அபரோகஷமாம் ஆத்மாவினால் சொப்
பனத்தின் அபரோகஷத்தன்மை
யைக் கூறுதல்.

சொப்பனாவஸ்தையிலும் நேத்திர முதலிய இந்திரியங்களின் சஞ்சாரமுண்டாயின், சொப்பனத்திலும் ஆத்மாவுக்கு வேறு பிரகாசத்தை அபேகூழியாமையின்மையால் சுவயம்பிரகாசத் தன்மையின் நிச்சயம் கூடாததாகும். இவ்வாற்றால் இந்திரிய வியாபாரமின்றிச் சொப்பனத்தில் ஆத்மப்பிரகாசம் இருக்கின்றது. சொப்பனத்தில் கையில் தண்டத்தைக் கொண்டு ஒட்டை எருமை முதலியவற்றினை அடிக்கின்றவனும் நேத்திரத்தினால் மா முதலியவற்றினைப் பார்த்துக்கொண்டு திரிகிறான். கை கண்கால் முதலியவற்றின் கோளகங்கள் அசைவின்றியனவாகக் காணப்படுகின்றன. ஆதலால் சொப்பனத்தில் வியாவகாரிக இந்திரியங்களின் வியாபாரமில்லை. பிராதிபாவிக இந்திரியத்தின் அங்கீகாரமில்லை. சொப்பனத்தில் பிராதிபாவிக இந்திரியம் உளதாயின், சொப்பனத்தில் வேறு பிரகாசமின்மையால் சுவயம்பிரகாசத்தன்மை சுருதியிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது; அதற்குப் பாதமுண்டாகும். விசாரசாகரத்தில் சொப்பனத்தில் இந்திரியத்தைப்பிராதிபாவிகமென்றுகூறியிருக்கின்றோம். அது பிரௌடிக வாதமாம். சொப்பனத்தில் பிராதிபாவிக இந்திரியத்தை அங்கீகரித்தும் ஞானத்தின் சமகாலத்தில் அவற்றின் உற்பத்திண்டாகுதலால் ஞானத்திற்குச்சாதனமாந்தன்மை அவற்றிற்குச் சம்பவிவாது. இவ்வாற்றால் தனது மேன்மையைப் போதித்தற்குப் பூர்வவாதியின் வார்த்தையை அங்கீகரித்துச் சமாதானமுள்ளது. ஆதலால் சொப்பனத்தில் ஞானத்தின் சாதனம் இந்திரியமன்று. இந்திரிய வியாபாரமின்றிக் கேவல அந்தக்கரணத்திற்கு ஞானசாதனத்தன்மையின்மையாலும், தத்துவதிபிகையின் மதத்தால் அந்தக்கரணத்திற்குச் சொப்பனத்தில் யானே முதலிய வடிவப் பரிணாமமுண்டாகுதலால் ஞான கருமத்திற்கு ஞான சாத

னத்தன்மை சம்பவியாமையாலும் அந்தக்கரண வியாபாரமின்றி ஆத்மப்பிரகாச மிருக்கின்றது. ஆதலால் சுயம் அபரோகூதமான ஆத்மாவினால் சொப்பனத்தின் அபரோகூதத்தன்மை உண்டாகின்றது. சொப்பனாவஸ்தையில் யானை முதலியவற்றில் சாகூஷத் தன்மை தோற்றுகின்றது. அதுவும் யானைமுதலியவற்றைப்போல அத்தியஸ்தமாம். ஜாக்கிரத்திற் கட முதலியவற்றின் சாகூஷத் தன்மை வியாவகாரிகமாம்; இரஜ்ஜு சர்ப்ப முதலியவற்றின் சாகூஷத்தன்மை அத்தியஸ்தமாகுதலால் பிராதிபாவிகமாம்.

௨௫௭—௨௫௯. திருஷ்டி சிருஷ்டி, சிருஷ்டி திருஷ்டி வாதங்களின் பேதம்.

௨௫௭. திருஷ்டி சிருஷ்டி வாதத்தில் சகல அநாத் மாக்களின் ஞாதசத்தை (சாகூழ்பாவியத்தன்மை) யைக்கூறி திருஷ்டி சிருஷ்டி பதத்திற்கு இரண்டுபொருள் கூறுதல்.

திருஷ்டிசிருஷ்டி வாதத்திலோ எந்த அநாத்ம பதார்த்தத் திற்கும் அஞ்ஞாதசத்தையில்லை. ஆனால் ஞாதசத்தையுண்டு. ஆதலால் இரஜ்ஜு சர்ப்பத்தைப்போலச் சகல அநாத்ம வஸ்துக்களும் சாகூழ்பாவியமாம். அவற்றில் இந்திரிய ஜந்ரிய ஞானத்தின் விஷயத்தன்மை தோற்றுகின்றது. அது அத்தியஸ்தமாம். திருஷ்டிசிருஷ்டிவாதத்தில் இரண்டுபேதமுண்டு. சித்தாந்தமுத்தாவலிமுதலிய கிரந்தங்களில் இது சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது:—திருஷ்டி அதாவது ஞானசொருபமே சிருஷ்டியாம்; ஞானத்திற்கு வேறாகச்சிருஷ்டியில்லை. * ஆகரநூல்களில் இது சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது:— திருஷ்டி சிருஷ்டியாவது ஞான சமயத்தில் அநாத்ம பதார்த்தத்தின் சிருஷ்டியுளது; ஞானத்திற்குமுன் அநாத்ம பதார்த்த மிருப்பதில்லை என்பதாம். ஆதலால் சகல திருசியங்களுக்கும் ஞாதசத்தையிருக்கின்றது; அஞ்ஞாதசத்தையில்லை. இவ்வாறு இருவகைத் திருஷ்டி சிருஷ்டிவாதமுண்டு. சகல அத்வைதசாஸ்திரங்களுக்கும் இதுவே அபிப்பிராயமாம்.

* உபரிஷத்பாவிய தோபாவிய சூத்திரபாவியங்களும், அவற்றின் வியாக்கியானங்களும் பிரமேயகிரந்தமென்றும், பரமதகண்டநமும் ஸ்வமதஸ்தாபனமும் செய்யும் கண்டநம், சித்தகி, அத்வைதசித்தி, கௌடப் பிரஹ்மநாதீய முதலியன ஆகாகிரந்தமென்றும் சொல்லப்படுகின்றன.

பிரகாசம்.] ௨௫௮. சிருஷ்டி திருஷ்டிவாத நுகந
(வியாவகாரிக பக்ஷ) த்தைக் கூறுதல்.

சில நூலாசிரியர் ஸ்தூலப்பார்வையுடைய புருஷர்களை அதுசரித்துச் சிருஷ்டிக்ருஷ்டி வாதத்தை அங்கீகரித் திருக்கின்றனர். முதலில் சிருஷ்டி உண்டாகின்றது. பிந்தியகாலத்திற் பிரமாணத்தின் சம்பந்தத்தினால் திருஷ்டி உண்டாகின்றது. சிருஷ்டிக்குப் பின் திருஷ்டி உண்டாகின்ற தென்பது சிருஷ்டி-திருஷ்டி என்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாம். இந்தப்பக்ஷத்தில் அநாத்ம பதார்த்தத்திற்கும் அஞ்ஞாதசத்தை யுண்டு. அநாத்ம கட முதலியவற்றிற்கு இரஜ்ஜு சர்ப்ப முதலியவற்றின் விலக்ஷண வியாவகாரிக சத்தையுண்டு. திருஷ்டி-சிருஷ்டிவாதத்தில் எந்த அநாத்மவஸ்துவும் பிரமாணத்திற்கு விஷயமன்று. ஆனால் பிரஹ்மமே வேதாந்தவடிவ சப்தப்பிரமாணத்திற்கு விஷயமாம். அசேதன பதார்த்தங்கள் முழுவதும் சாக்ஷிபாவியமாம். அவற்றில் சாக்ஷுஷத்தன்மைமுதலிய உணர்ச்சி பிரமவடிவமாம். பிரமாணப் பிரமேயவிபாகமும் சொப்பனத்தைப்போல அத்தியஸ்தமாம். சிருஷ்டி-திருஷ்டிவாதத்தில் அநாத்மபதார்த்தமாகிய கட முதலியன பிரமாணத்திற்கு விஷயமாம். அங்ஙனமே குருசாஸ்திரமுதலியனவும் வியாவகாரிகமாம்; சுத்தி ரஜத முதலியவற்றின் விலக்ஷணமாம். வியாவகாரிக ரஜத முதலிய பதார்த்தங்களால் கடக முதலிய வடிவப் பிரயோஜனசித்தி உண்டாகின்றது. பிராதிபாவிகத்தினால் பிரயோஜனசித்தி உண்டாகிறதில்லை. அங்ஙனமாயினும் அதிஷ்டான ஞானத்தினால் நிவிருத்தி இரண்டற்கும் சமானமா யுண்டாகின்றது. சத்தசத்து விலக்ஷணத்தன்மை வடிவ அநிர்வசரீயத்தன்மையும் இரண்டிடத்தும் சமானமாம். அங்ஙனமே சுவ அதிகரணத்தில் முக்காலத்தைய அபாவமும் இரண்டற்கும் சமானமாம். ஆதலால் பிராதிபாவிகத்தினைப்போல வியாவகாரிக பதார்த்தமும் மித்தையாம். ஆதலால் சிருஷ்டி-திருஷ்டி வாதத்திலும் அத்வைதத்திற்கு ஆனியில்லை.

௨௫௯-௨௬௦. மித்தியாப் பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாத் தன்மையின் சங்கை சமாதானம்.

௨௫௯. முற்கூறிய இரண்டு பக்ஷங்களிலும் மித்தியா பதார்த்தங்களின் மித்தியாத் தன்மைத் தர்மத்தில் துவைதவாதிகளின் ஆக்ஷேபம்.

இப்பிரசங்கத்தில் இதுசங்கையாம். திருஷ்டி சிருஷ்டிவாதத்திலும், அங்ஙனமே சிருஷ்டி-திருஷ்டிவாதத்திலும் சகல அநாத்

மாக்களும் மித்தையாமென்பதில் விவாதமில்லை. ஆனால் மித்தியா பதார்த்தங்களில் மித்தியாத்தன்மைத் தர்மமிருக்கின்றது. அதில் துவைதவாதி இவ்வாசேபம் செய்கின்றார்:—பிரபஞ்சத்தில் மித்தியாத்தன்மைத் தர்மம் சத்தியமா? அல்லது மித்தையா? சத்தியமெனின் சேதனத்துக்கு வேறான அநாத்ம தர்மங்களுக்குச் சத்தியத்தன்மை உண்டாகுதலால் அத்வைதத்திற்கு ஹானியுண்டாகும். மித்தியாத்தன்மையை மித்தையெனக் கூறினும், அத்வைதத்திற்கு ஹானியுண்டாகும். அது வருமாறு:—மித்தியா பதார்த்தத்திற்குத் தனது விரோதியாகிய பதார்த்தங்களின் பிரதிசேபகத் (கிரஸ்கரிக்குந்) தன்மை யிருத்தலால் பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாவடிவ மித்தியாத்தன்மையோடு அதன்சத்தியத்தன்மைக்குப் பிரதிசேபம் (மறுப்பு) உண்டாகாது. எங்ஙனம்: ஒரே பிரஹ்மத்தில் சப்பிரபஞ்சத்தன்மை நிஷ்பிரபஞ்சத்தன்மைத் தர்மங்களிருக்கின்றன. மித்தியாவடிவ சப்பிரபஞ்சத்தன்மைத் தர்மத்தோடு நிஷ்பிரபஞ்சத்தன்மைக்குப் பிரதிசேப (விரோத) முண்டாகிறதில்லை. ஆனால் சப்பிரபஞ்சத்தன்மை நிஷ்பிரபஞ்சத்தன்மையென்னும் இரண்டு தர்மமுடையது பிரஹ்மமாம். கற்பிதம் சப்பிரபஞ்சத்தன்மை; பாரமார்த்திகம் நிஷ்பிரபஞ்சத்தன்மையாம். அங்ஙனமே பிரபஞ்சத்திற் கற்பிதம் மித்தியாத்தன்மையும் பாரமார்த்திகம் சத்தியத்தன்மையுமாம். இவ்வாற்றால் பிரபஞ்சத்தின் பாரமார்த்திக சத்தியத்தன்மைத் தர்மத்தின் சத்பாவத்தினால் அத்வைதத்திற்கு ஹானியுண்டாகும்.

உசு௦. முற்கூறிய ஆசேபத்திற்கு அத்வைத தீபிகையிற்கூறிய சமாதானம்.

இவ்வாசேபத்திற்கு அத்வைததீபிகையில் இச்சமாதானம் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது:—“இருக்கின்றது குடம்” என்பதாகக் குட முதலியவற்றில் சத்தியத்தன்மை தோற்றுகின்றது. அதிஷ்டானத்துள்ள சத்தியத்தன்மையின் விளக்கம் கட முதலியவற்றிலுண்டாகின்றது. அல்லது அதிஷ்டானத்திலுள்ள சத்தியத் தன்மையின் அநிர்வசநீய சம்பந்தம் கடமுதலியவற்றில் உற்பத்தியாகின்றது. கடமுதலியவற்றில் சதசத்விலக்ஷணத்தன்மை வடிவ மித்தியாத்தன்மைத் தர்மம் சுருதி சித்தமாம். சத்விலக்ஷணத்தில் மித்தியாத்தன்மை யிருத்தலால் மித்தியாத் தன்மைக்குச்

பிரகாசம்] ௨௬௦. முந்=ஆகேஷ-அத்-சமாதானம். ௫௧௫

சத்தியத்தன்மையோடு விரோதமுண்டு. ஆனால் கட முதலிய வற்றில் தனது சத்தியத்தன்மையில்லை. அதற்கு மித்தியாத் தன்மையோடு பிரதி கேஷபம் உண்டாகின்றது. துவைத வாதியான வர், மித்தியாத்துவ தர்மத்திற்குச் சத்தியத்தன்மையை அங்கீகரித்த லின்றி மித்தியாவடிவ மித்தியாத் தன்மையோடு பிரபஞ்சத்தின் சத்தியத்தன்மைக்குப் பிரதி கேஷபம் சம்பவிக்கிறதில்லை, மித்தியா வடிவ தர்மத்தினோடும் தனது விரோதியாகிய தர்மத்திற்குப் பிரதி கேஷபத்தைக் கூறின், மித்தியாவடிவ சப்பிரபஞ்சத்தன்மையோடு பிரஹ்மத்தின் நிஷ்பிரபஞ்சத் தன்மைக்கும் பிரதி கேஷப முண்டா தல் வேண்டும் என்று கூறுகின்றார். அது பொருந்தாது. ஏனெ னின் இது நியமமாம்:—பிரமாண சித்த ஒரு தர்மத்தோடு சுவச மான சத்தையுடைய தர்மியின் சுவவிரோதியாகிய தர்மத்திற்குப் பிரதி கேஷப முண்டாகின்றது. யாண்டுத் தர்மியின் விஷமசத்தை யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அதன் விரோதி தர்மத்திற்குப் பிரதி கேஷப முண்டாகிறதில்லை. பிரஹ்மத்தின் சப்பிரபஞ்சத்தன்மை வியாவகாரிகமாம்; பிரஹ்மம் பாரமார்த்திகமாம். ஆதலால் சப் பிரபஞ்சத்தன்மையின் சமான சத்தையுடைய தர்மி பிரஹ்மம ன்று. அதன் நிஷ்பிரபஞ்சத்தன்மைக்குச் சப்பிரபஞ்சத்தன்மை யோடு பிரதி கேஷப முண்டாகிறதில்லை. வியாவகாரிகப் பிரபஞ்சத் தில் மித்தியாத் தன்மையும் வியாவகாரிகமாம். ஏனெனின் ஆகந் துக தோஷமின்றிய கேவல அவித்தியாஜந்நியம் பிரபஞ்சமும் மித்தியாத் தன்மையுமாம். ஆதலால் இரண்டும் வியாவகாரிகமா யிருத்தலின் மித்தியாத் தன்மையின் சமானசத்தையுடையது பிரப ஞ்சமாம். அதன் சத்தியத் தன்மைக்கு மித்தியாத் தன்மையோடு பிரதி கேஷப முண்டாகின்றது. சத்திய தர்மத்தினாலேயே விரோதி தர்மத்திற்குப் பிரதி கேஷபம் அங்கீகரிக்கின், “இரஜதமிருக்கின்ற” தென்பதாகச் சத்திரஜதத்தில் சத்தியத்தன்மையின் பிரதீதி உண் டாகியதற்கு இரஜதத்தின் மித்தியாத் தன்மையோடு பிரதி கேஷ பம் உண்டாகலாகாது. ஏனெனின் கற்பித இரஜதத்தில் மித்தியாத் தன்மைத் தர்மமும் கற்பிதம்; சத்தியமன்று. ஆதலால் விரோதி தர்மத்தின் பிரதி கேஷபத்தில் பிரதி கேஷபக தர்மத்தின் சத்தியத் தன்மை அபேக்ஷிக்கப்பட்டதன்று; ஆனால் எந்தத் தர்மியின் தர் மம் விரோதி யாகின்றதோ, அந்தத் தர்மி பிரதி கேஷபக தர்மத் தின் சமான சத்தையுடைய தாதல்வேண்டும். ஆதலால் பிரஹ்மத்

ருகக் ஸ்வே-விருத்-பிரயோ-கற்-நிவி-நிரு-எட்டாவது

தின் சப்பிரபஞ்சத்தன்மையோடு நிஷ்பிரபஞ்சத்தன்மையினது பிரதிசேஷத்தின் ஆபத்தியில்லை. பிரபஞ்சத்தின் வியாவகாரிக மித்தியாத்தன்மையினால் சத்தியத்தன்மைக்குப் பிரதிசேஷம் சம்பவிக்கின்றது.

உசு. மித்தியாப் பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாத்தன்மைத் தர்மத்தில் வேறுவகையால் துவைதவாதிகளின் ஆசேஷம்.

துவைதவாதி வேறுவகையாக ஆசேஷம் செய்கின்றார். அது வருமாறு:—பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாத்தன்மைத்தர்மத்தினை மித்தையெனக் கொள்ளினும் பிரபஞ்சத்தின் பாரமார்த்திக சத்தியத்தன்மையின் பிரதிசேஷம் உண்டாகித்தலை. ஏனெனின் சமான சத்தையுடைய தர்மங்களுக்கு விரோத முண்டாகின்றது. விஷமசத்தையுடைய பதார்த்தங்களுக்கு விரோத முண்டாகித்தலை. விஷமசத்தையுடைய பதார்த்தங்களுக்கு விரோத முண்டாகியின், சத்தியிற் பிராதிபாவிக ரஜத தாதான்மியத்தினால் வியாவகாரிக ரஜதபேதத்திற்குப் பிரதிசேஷம் உண்டாதல்வேண்டும். இவ்வாற்றால் பிரபஞ்சத்தின் வியாவகாரிக மித்தியாத்தன்மையினால் பாரமார்த்திக சத்தியத்தன்மையின் பிரதிசேஷம் சம்பவியாமையால் பிரபஞ்சம் சத்தியமாம். இதனால் அத்வைதத்தின் அசம்பவ மிருக்கின்றது.

உசுஉ. முற்கூறிய ஆசேஷத்திற்கு முற்கூறிய சமாதானமே பொருந்துமாறு.

இச்சங்கைக்கும் முற்கூறியதே சமாதானமாம். ஏனெனின் முற்கூறியபடி சர்ப்பம் இரஜத முதலியவற்றின் மித்தியாத்தன்மையினால் அவற்றின் சத்தியத்தன்மைக்குப் பிரதிசேஷ முண்டாகலாகாது. ஆதலால் பிரமாணத்தினால் நிச்சயிக்கப்பட்ட தர்மத்தினால் விரோதி தர்மத்தின் பிரதிசேஷகத்தன்மையில் பிரமாணத்தினால் நிச்சயிக்கப்படுதன்மைப் பிரயோஜகமுண்டு. இரஜதத்தின் மித்தியாத்தன்மை பிரமாணத்தால் நிச்சயிக்கப்பட்டதாம். அதற்கு விரோதியான சத்தியத்தன்மையைப் பிரதிசேஷ மென்பர். அங்ஙனமே பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாத்தன்மையும் சுருதி முதலிய பிரமாணங்களால் நிச்சயிக்கப்பட்டதாம். அதனால் பிரபஞ்ச சத்தியத்

தன்மையின் பிரதிசேஷமுண்டாகின்றது. சுத்தியில் இரஜதத்தின் தாதாத்மியம் பிரமசித்தமாம்; பிரமாணத்தால் நிச்சயிக்கப்பட்ட தன்னு. அதனால் இரஜத பேதத்தின் பிரதிசேஷ முண்டாகிறதில்லை. மாறாகிய சுத்தியில் இரஜத பேதமே பிரமாணத்தால் நிச்சயிக்கப்பட்டதாம். அதனால் இரஜத தாதாத்மியத்தின் பிரதிசேஷ முண்டாகின்றது. பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாத் தன்மையின் மித்தியாத் தன்மையை விவாகாரிகமாகக்கொண்டு, அதன் தர்மியாகிய பிரபஞ்சத்தைச் சுத்தியமெனக் கூறுதல் முற்றும் விருத்தமாம். ஏனெனின் வியாவகாரிக தர்மத்தின் ஆசிரயம் வியாவகாரிகமே யாகின்றது. ஆதலால் துவைதவாதியின் இரண்டாவது ஆகேஷ பமும் அசங்கதமாம்.

௨௬௩. அவ்வைத தீபிகையிற் கூறிய சமாதானம்
சத்தையின் பேதத்தை அங்கீகரிக்கற் சம்ப
வித்தலும், ஒரு சத்தையை அங்கீகரிக்கின்
சம்பவியாமையும்.

இவ்வாற்றால் அவ்வைததீபிகையின்படி பிரதிசேஷக தர்மத்தின் சமான சத்தையுடையது தர்மியாமாயின், அதன் விரோதியாகிய தர்மத்திற்குப் பிரதிசேஷ முண்டாமென்னும் நியமத்தை அங்கீகரிக்கின், பிரபஞ்சத்தின் மித்தியா வடிவ மித்தியாத் தன்மையினால் பிரபஞ்சத்தினது சுத்தியத்தன்மையின் பிரதிசேஷம் சம்பவிக்கின்றது. பிரஹ்மத்தின் சப்பிரபஞ்சத் தன்மையினால் நிஷ் பிரபஞ்சத் தன்மையின் பிரதிசேஷ முண்டாகிறதில்லை. ஆனால் சத்தாபேத மங்கீகரிக்கின், அவ்வைத தீபிகையிற் கூறிய சமாதானம் சம்பவிக்கின்றது. பிரஹ்ம வடிவ சத்தையின் விளக்கமே கடமுதலியவற்றி லுண்டாகின்றது. வியாவகாரிகப் பிரதிபாஸிக பதார்த்தங்களில் பின்னசத்தை யில்லையென்னும் இப்பகூத்தில் ஒருசத்தையை அங்கீகரிக்கின் முற்கூறியசமாதானம் சம்பவியாது.

௨௬௪. முற்கூறிய ஆகேஷத்திற்கு நூலாசிரியர்
நிச்சலதாசர் கூறிய சமாதானம்.

ஆனால் எமது பாவனையினால் இது சமாதானமாம்:—பிரமாணத்தால் நிச்சயிக்கப்பட்ட தர்மத்தோடு தனது விரோதியாகிய தர்மத்திற்குப் பிரதிசேஷ முண்டாகின்றது. இரண்டு தர்மங்க

னும் பிரமாணத்தால் நிச்சயிக்கப்பட்டன வாசுமிடத்துப் பிறதர்மத்திற்குப் பிரதிசூஷப முண்டாகிறதில்லை. பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாத் தன்மை சுருதிமுதலிய பிரமாணங்களால் நிச்சயிக்கப்பட்டதாம். பிரபஞ்சத்தின் சத்தியத்தன்மையில் ஒரு சுருதி வாக்கியமும் பிரமாணமாவதில்லை. மாறான சுருதிவாக்கியங்களால் சத்தியத்தன்மையின் அபாவம் தோற்றுகின்றது. ஆதலால் பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாத் தன்மையினால் சத்தியத்தன்மையின் பாத முண்டாகின்றது. “கட மிருக்கின்ற” தென்பதாகப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணத்தினால் பிரபஞ்சத்தில் சத்தியத்தன்மை தோற்றிய போதிலும், அபௌருஷேய சுருதி வசனங்களினும் புருஷப்பிரத்தியக்ஷம் வலியின்றியதாம். ஆதலால் பிரபஞ்சத்தின் சத்தியத்தன்மை பிரமாண சித்தமன்று. பிரஹ்மத்தின் சப்பிரபஞ்சத்தன்மை நிஷ்பிரபஞ்சத்தன்மையிரண்டும் பிரமாண சித்தமாம். ஆதலால் ஒரு தர்மத்தினால் மற்றொன்றின் பாத முண்டாகிறதில்லை. ஆனால் நிஷ்பிரபஞ்சத்தன்மை ஞானத்தினால் பரம புருஷார்த்தத்தின் பிராப்தி உண்டாகின்றது. ஆதலால் நிஷ்பிரபஞ்சத் தன்மையைப் பிரதிபாதித்தலில் சுருதிக்குத் தாற்பரியமாம். அத்வைத நிஷ்பிரபஞ்சப் பிரஹ்மத்தினது போதத்திற்கு உபயோகி, சப்பிரபஞ்சத்தின் நிரூபணமாம். ஆதலால் சப்பிரபஞ்சத்தன்மை நிரூபணத்தில் சுருதிக்குத் தாற்பரிய மின்மையால் சப்பிரபஞ்சத்தன்மை பாரமார்த்திகமன்று; கற்பிதமாம். ஆனால் தோஷ முதலியவைகளின்றிய கேவல அவித்தியா ஜந்ரியமா யிருத்தலால் பிராதிபாஸிகமன்று; வியாவகாரிகமாம். இவ்வாற்றால் நிஷ்பிரபஞ்சத் தன்மையினால் சப்பிரபஞ்சத்தன்மையின் பாதம் சித்திக்கின்றது. ஏனெனின் சப்பிரபஞ்சத் தன்மையைக் கூறும் வாக்கியத்திற்கு வியாவகாரிக சப்பிரபஞ்சத் தன்மையில் தாற்பரியங் கூறுதலால் சப்பிரபஞ்சத்தன்மையின் சங்கோச முண்டாகின்றது. பிரஹ்மத்தின் சப்பிரபஞ்சத்தன்மை எப்போது மில்லை. ஆனால் வித்தைக்குமுன் அவித்தியாகாலத்தி லிருக்கின்றது. ஆதலால் நிஷ்பிரபஞ்சத்தன்மைத் தர்மத்தால் பாதிக்கப்படுவது பிரபஞ்சத்தன்மையாம். அதனால் நிஷ்பிரபஞ்சத்தன்மையின் பிரதிசூஷபம் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆதலால் துவைத வாதியின் ஆசூஷபம் அசங்கதமாம்.

பிரகாசம்.] உசுரு. முற்கூறிய ஆகேஷபத்திற்கு ௫௧௯

வேறு நூலாசிரியர் கூறிய சமாதானம்.

அன்றியும் நிருசிம்ஹாசிரமாசாரியருக்கந்தியமான நூலாசிரியர் முற்கூறிய ஆகேஷபத்திற்கு இச்சமாதானங் கூறியிருக்கின்றனர்:—சுவாசிரயகோசர தத்துவ சாக்ஷாத்காரத்தினால் எந்தத் தர்மத்திற்குப் பாத முண்டாகிறதில்லையோ, அந்தத் தர்மத்தினால் விரோதிதர்மத்தின் பிரதிகேஷபம் உண்டாகின்றது. சுவாசிரயகோசர தத்துவ சாக்ஷாத்காரத்தினால் எந்தத் தர்மத்தின் பாதம் உண்டாகின்றதோ, அதனால் சுவ விரோதிதர்மத்தின் பிரதிகேஷப முண்டாகிறதில்லை. மித்தியாதத்துவத்தின் ஆசிரயமாகிய பிரபஞ்சம் யாதோ அதனைவிஷ்டானமாகிய பிரஹ்மத்தைக் கோசரிக்கும் தத்துவ சாக்ஷாத்காரத்தினால் பிரபஞ்சத்தினது மித்தியாத்தன்மையின் பாத முண்டாகிறதில்லை. மாறானபிரஹ்ம சாக்ஷாத்காரத்தினால் பிரபஞ்சத்தில் மிகத்திடமான மித்தியாதத்துவ புத்தி உண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாத்தன்மையினால் அதற்கு விரோதியான சத்தியத்தன்மையின் பிரதிகேஷப முண்டாகின்றது. சப்பிரபஞ்சத்தன்மையின் ஆசிரயம் பிரஹ்மம். அதன் சாக்ஷாத்காரத்தால் சப்பிரபஞ்சத்தன்மையின் பாதமுண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரஹ்மத்தின் நிஷ்பிரபஞ்சத்தன்மையினால் சப்பிரபஞ்சத்தன்மையின் பாதமுண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: சத்தியில் சுவதாதாத்மிய மிருக்கின்றது; கற்பிதத்திற்கும் தனது அதிஷ்டானத்தில், தாதாத்மிய மிருத்தலால் இரஜத தாதாத்மிய மிருக்கின்றது. ஆண்டுச் சத்தி சாக்ஷாத்காரத்தினால் சத்தி தாதாத்மியத்தின் பாத முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் சத்தி தாதாத்மியத்தினால் சுவவிரோதி சத்தி பேதத்தின் பிரதிகேஷப முண்டாகின்றது. சத்தி சாக்ஷாத்காரத்தினால் இரஜத தாதாத்மியத்தின் பாதமுண்டாகின்றது. ஆதலால் இரஜத தாதாத்மியத்தினால் சுவவிரோதி இரஜதபேதத்தின் பிரதிகேஷப முண்டாகிறதில்லை. அங்ஙனமே பிரபஞ்சத்தின் மித்தியா வடிவ மித்தியாத்தன்மையால் சத்தியத்தன்மையின் பிரதிகேஷப முண்டாகின்றது. பிரஹ்மத்தின் சப்பிரபஞ்சத் தன்மையினால் நிஷ்பிரபஞ்சத் தன்மையின் பிரதிகேஷப முண்டாகிறதில்லை. இவ்வாறு நுவைதவாதியின் ஆகேஷபத்திற்கு அநேக சமாதான முண்டு. அவர்கள் வசனங்களினின்றும் ஜிஞ்ஞாஸுக்களைப் புற முகமாக்குதல் தகுதியாம்.

௫௨௦ ஜீவே-விருத்-பிரயோ-கம்-நிவி-நிரு- [எட்டாவது]

௨௬௬-௨௭௬. மத்பேதத்தால் ஐந்துவகைப்

பிரபஞ்சத்தின் சத்தியத்தன்மையினது

பிரதிக்ஷேபம் (திரஸ்காரம்).

௨௬௬. தத்துவ சத்திகாரர் கிரமப்படி பிரபஞ்சத்தின்

சத்தியத்தன்மையினது பிரதிக்ஷேபம்.

பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாத் தன்மையினால் அதன் சத்தியத் தன்மையினது பிரதிக்ஷேபம் உண்டாகுமென்று சொல்லப்பட்டது. ஆண்டுச் சத்தியத்தன்மையின் பிரதிக்ஷேபம் மத்பேதத்தால் ஐந்துவகையாம். தத்துவசத்திகாரர் மதத்தில் “கடமிருக்கின்றது” என்றல் முதலிய பிரத்தியக்ஷஞானத்தின் விஷயம் கடமுதலியவற்றின் அதிஷ்டானமாகிய சத்துவடிவ சேதனமாம். சத்ருபசேதனத்தில் அதிபஸ்த கடமுதலியன தன்னது அதிஷ்டானத்திற்கு அபிந்நமாய்ப் பிரமவிருத்திக்கு விஷயமாகின்றன. எங்ஙனம் சத்தி ரஜ்ஜுமுதலியவற்றை விஷயஞ்செய்வதாகிய இதுவெனும் வடிவ சாக்ஷுஷ் விருத்தி உண்டாகின்றதோ, இரஜத சர்ப்பமுதலியன சாக்ஷுஷ் விருத்திக்கு விஷயமாகாது, பிரமவிருத்திக்கு விஷயமாகின்றனவோ, அங்ஙனமே நேத்திரமுதலிய பிரமாண ஜந்நிய சகல ஞானங்களுக்கும் விஷயம் அதிஷ்டான சத்தையாம். கடமுதலியவற்றைக் கோசரிப்பது பிரமாணஜந்நியவிருத்தியாகாது. வனெனின் அஞ்ஞாதகோசரம் பிரமாணமாகின்றது. ஜடபதார்த்தத்திற்கு அஞ்ஞானத்தாலாகிய ஆவரணம் சம்பவியாமையின் அஞ்ஞாதத்தன்மையின் அபாவத்தால் பிரமாண கோசரத்தன்மை சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆதலால் இரஜதம் சர்ப்ப முதலியவற்றினிப்போலப் பிரமத்தின் விஷயம் கடாதிகளாம். அவற்றின் அதிஷ்டானம் சத்துவடிவமாம். அதுவே நேத்திராதிப் பிரமாண ஜந்நிய விருத்திக்கு விஷயமாம். இவ்வாற்றால் சகல பிரமாணங்களுக்கும் விஷயம் சத்ருபசேதனமாம். சத்ருபசேதனத்தில் தாதா த்மியத்தினால் அநேக பேதவிசிஷ்ட கட முதலியவற்றின் பிரதிதி பிரமவடிவமாம். ஆதலால் கட முதலியவற்றிலுள்ள சத்தை எப்பிரமாணத்திற்கும் விஷயமன்று. இதனாற்றான் கடமுதலியவற்றின் மித்தியாத்துவத்தை அநேக சுருதி ஸ்மிருதிகள் அதுவாதம் செய்கின்றன. தத்துவசத்திகாரர் இவ்வாறு நேத்திர முதலிய பிரமாணத்திற்குக் கோசரமாவது அதிஷ்டான சத்தை யென்று கூறியிருக்கின்றனர். கடமுதலியவற்றின் சத்தை நேத்திர மு

பிரகாசம்.] உசுஎ. பிற-பிர-சத்-பிரதிகேஷபம். ருஉக

லிய பிரமாணத்தின் கோசரமன்று. ஆதலால் பிரபஞ்சத்தின் சத் தியத்தன்மைக்கும் பிரதிகேஷபம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

உசுஎ. பிறநூலாசிரியர் கிரமப்படி பிரபஞ்சத்தின் சத்தியத்தன்மையினது பிரதிகேஷபம்.

அன்றியும் ஓர் நூலாசிரியர் இவ்வாறு கூறுகின்றனர்:—“கடமிருக்கின்றது” என்றல் முதலிய உணர்ச்சிக்குக் கோசரமாவது கடமுதலியவற்றின் சத்துவமாம். சுருதியுக்கி ஞானிகளது அதுபவம் என்பவற்றால் கடமுதலியவற்றில் மித்தியாத்துவமிருக்கின்றது. ஆண்டுப்பாதிக்கப்படாத தத்துவவடிவ சத்துவத்திற்கு மித்தியாத்தன்மையோடு விரோதமிருத்தலின் கடமுதலியவற்றில் ஜாதிவடிவ சத்துவமிருக்கின்றது. எங்ஙனம் சகலகடங்களிலும் கலந்திருக்கும் தர்மம் கடத்துவமோ, அங்ஙனமே “கடமிருக்கின்றது” “படமிருக்கின்ற” தென்று ஒருவடிவமான உணர்ச்சிக்குக் கோசரமாவது சகல பதார்த்தங்களிலும் கலந்திருக்கும் தர்மமாகிப் ஜாதிவடிவ சத்துவமாம். அல்லது தேசகாலங்களின் சம்பந்தமின்றியோ கடமுதலியவற்றின் பிரதீதி உண்டாகிறதில்லை. தேசகாலங்களின் சம்பந்த விசிஷ்ட கடமுதலியவற்றின் பிரதீதி உண்டாகின்றது. “ஈண்டுக் கடமிருக்கிறது” “இப்போது கடமிருக்கிற” தென்பதாகத் தேச சம்பந்தத்தினையும் காலசம்பந்தத்தினையும் கடமுதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் பிரதீதி விஷயஞ் செய்கின்றது. அத்தேசசம்பந்த வடிவமே அல்லது காலசம்பந்த வடிவமே கடமுதலியவற்றின் சத்துவமாம். அல்லது கடமுதலியவற்றின் சொரூபமே “கடமிருக்கின்ற” தென்னும் உணர்ச்சிக்கு விஷயமாம். கடமுதலியவற்றின் வேறாகிய சத்துவத்தை முற்கூறிய பிரதீதி விஷயஞ் செய்கிறதில்லை. ஏனெனின், ந என்னும் சொல்லின்மீய வாக்கியத்தினால் எதன் பிரதீதி உண்டாகின்றதோ, அதன் நிகேஷதம் ந (இல்லை) என்னும் சொல்லோடுகூடிய வாக்கியத்தினால் உண்டாகின்றது. “கடமில்லை” யென்னும் வாக்கியத்தினால் கடத்தினது சொரூபத்தின் நிகேஷ முண்டாகின்றது. இது எல்லோருக்கும் சம்மதமாம். ஆதலால் “கடமிருக்கின்ற” தென்னும் ந என்னும் சொல்லின்மீய வாக்கியத்தினால் கடத்தினது சொரூபமாந்திரத்தின் பொருத்தினையே அங்குகரித்தல் உசிதமாம். இவ்வாற்றால் “கடமிருக்கின்ற” தென்னும் பிரதீதியின்கோசரம் கடத்தின்

ருஉஉ ஜீவே-விருத்-பிரயோ-கற்-நிவி-நிரு- [எட்டாவது

சொருபமாம். ஆதலால் சொருபத்திற்கு அதிகக்கிரமித்த கடமுதலியவற்றில் சத்துவத்தின் அபாவத்தால் அதன் பிரதிக்ஷேபத்தைக் கூறியிருக்கின்றனர்.

உசுஅ. நியாயசுதாகாரர் கிரமப்படி பிரபஞ்சத்தினது சத்தியத்தன்மையின் பிரதிக்ஷேபம்.

அன்றியும் நியாயசுதாகாரர் மதத்தில் அதிஷ்டானத்தின்கண் ணுள்ள சத்தையின் சம்பந்தம் கடமுதலியவற்றில் முற்கூறிய பிர தீதியின் கோசரமாம். தத்துவசுத்திகாரர் மதத்திலோ கடமுத லிய அநாத்மகோசரப் பிரதீதி பிரமாணஜந்நியமன்று. கேவல அதி ஷ்டான சத்தையைக் கோசரிப்பது பிரமாணமாம். இம்மதத்தில் அதிஷ்டானசத்தையின் சம்பந்த விசிஷ்டகடாதிதிகள் பிரமாணத் தின் விஷயமாம். இத்துணைப் பேதமுளது. இவ்வாற்றால் கடமுத லியவற்றில் அதிஷ்டான சத்தையின் சம்பந்தமிருத்தலின், கட முதலியவற்றில் சத்துவம் தோற்றுக்கின்றது. கடமுதலியவற்றின் சத்துவத்தின் அபாவத்தால் அதன் பிரதிக்ஷேபம் சொல்லப்படு கின்றது. அதிஷ்டானசத்தையின் பிரதீதி கடமுதலியவற்றில் அங் கீகரிக்கின், அந்நியதாக்கியாதியின் அங்கீகார முண்டாகின்றது. ஆதலால் அதிஷ்டான சத்தையின் அந்நியசநீப சம்பந்தம் கடமுத லியவற்றோடு உற்பத்தியாகின்றது என்று கூறுதலே உசிதமாம்.

உசுசு: வேறு ஆசிரியர் கிரமப்படி பிரபஞ்சத்தினது சத்தியத்தன்மையின் பிரதிக்ஷேபம்.

அன்றியும் ஓர் ஆசிரியர் இவ்வாறு சத்துவத்தின் பிரதிக்ஷே பத்தைக் கூறுகின்றனர். சுருதியில் இது சொல்லப்பட்டிருக்கின் றது:—“பூணாவெவஸத்யு தெஷாவேஷஸத்யு-பிராணன் சத்தியமாம். அவற்றினும் இது சத்தியமாம்” என்பதாம். பிரா ணன் என்னும் சொல்லிற்குப் பொருள் இரணியகர்ப்பம்; இரணி யகர்ப்பம் சத்தியமாம்; அதனை அபேகரித்துப் பரமாத்மா மேலான சத்தியமாம் என்பது சுருதியின் அர்த்தம். ‘ஸத்யஸு ஸத்யு- சத்தியத்திற்குச் சத்தியம்’ என்பதாக வேறு சுருதி யிருக்கின் றது. அநாத்ம சத்தியத்தன்மையினும் ஆத்ம சத்தியத்தன்மை மே லானதாம் என்பது சுருதியின் அர்த்தம். எங்ஙனம் அந்நியராஜனை அபேகரித்து மேலான ராஜனை இராஜ இராஜனென்று சொல்லுகி

ன்றனரோ, அங்ஙனமே மேலான சத்தியத்தைச் சத்தியத்தின் சத்தியமென்று சொல்லியிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் சுருதிவாக்கியங்களில் சத்தியத்திற்கு உயர்வுதாழ்வு கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆண்டு வேறுவித உயர்வு தாழ்வு சம்பவியாது. எப்போதும் பாதிக்கப்படுந்தன்மையின்மையும் சிறிதுகாலம் பாதிக்கப்படுந் தன்மையின்மையுமாகிய வடிவமே சத்தியத்தன்மையில் உயர்வுதாழ்வுகளாம். அநாத்மபதார்த்தங்களில் ஞானத்திற்கு முற்காலத்தில் பாதிக்கப்படுந் தன்மையின்மை வடிவ சத்தியத்துவமிருக்கின்றது. பரமாத்மவஸ்துவில் எப்போதும் பாதிக்கப்படுந்தன்மை யின்மை வடிவ சத்தியத்துவமிருக்கின்றது. ஆதலால் இரணியகருப்பனோ தாழ்ந்த சத்தியமாம்; பரமாத்மா மேலான சத்தியமாம். இவ்வாற்றால் இருவகைச் சத்தியத்துவமும் சுருதிசம்மதமாம். அவற்றில் சிறிதுகாலம் பாதிக்கப்படுந்தன்மையின்மை வடிவ சத்தியத்தன்மைக்கு மித்தியாத்தன்மையோடு விரோதமில்லை. ஆனால் எப்போதும் பாதிக்கப்படுந்தன்மை யின்மை வடிவ சத்தியத்தன்மைக்கு மித்தியாத்தன்மையோடு விரோதமிருத்தலின், அதற்குப் பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாத்தன்மையோடு பிரதிசேஷ முண்டாகின்றது.

உள௦. சம்க்ஷேபசாரீரகத்தின்படி பிரபஞ்சத்தினது சத்தியத்தன்மையின் பிரதிசேஷம்.

சம்க்ஷேப சாரீரகத்தில் இது சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது:— பிரத்தியக்ஷமுதலிய பிரமாணங்களால் கடமுதலியவற்றில் சத்தியத்தன்மை தோற்றுகின்றது. அங்ஙனமாயினும், பிரஹ்மத்தைப் போதிக்கும் வாக்கியங்களிலேயே பிரமாணத்தன்மை யிருக்கின்றது. அநாத்மாவைக் கிரகிக்கும் பிரத்தியக்ஷமுதலியன பிரமாணபாஷங்களாம்; பிரமாணங்களன்று. ஏனெனின் அறியப்படாத அர்த்தத்தின் போதத்தை யுண்டுபண்ணுவது பிரமாணமாம். அஞ்ஞானத்தினாலாகிய ஆவரணத்திற்கு ஜடபதார்த்தங்களில் சம்பவமின்மையால், சேதனத்திற்கு வேறுகியவற்றில் அஞ்ஞாதத்தன்மையின் அபாவத்தால் அவற்றை அறிவிக்கும் பிரத்தியக்ஷ முதலியவற்றிற்குப் பிரமாணத்தன்மை சம்பவியாது. இவ்வாற்றால் பிரமாணபாசத்தினால் கடமுதலியவற்றில் சத்தியத்தன்மையின் சித்தி உண்டாகின்றது. சுருதிவடிவப் பிரமாணத்தினால் கடமுதலியவற்றில் மித்தியாத்தன்மையின் சித்தி உண்டாகின்றது. முக்கி

௫௨௪ ஜீவேசு-விருத்-பிரயோ-கம்-நிவி-நிரு- [எட்டாவது

யப் பிரமாணத்தினால் பிரமாணபாசத்தின் பாதவாயிலாகச் சந்தியத் தன்மையின் பிரதிசேஷம் முண்டாகின்றது. இவ்வாறு பிரபஞ்சத்தில் அத்தியந்தம் பாதிக்கப்படுதன்மை மின்மை வடிவ சந்தியத்தன்மையின் பிரதிசேஷம் ஐந்துவிதமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் பிரபஞ்சம் மித்தையாம்.

உளக—உஅ௦. கர்மம் ஞானசாதனமாதலில் விசாரம்.

உளக. மித்தையாகிய பிரபஞ்சத்தின் நிவிருத்தியில் கர்மத்தின் உபயோகமின்மையை அநுவதித்தலோடு சித்தாந்தத்தின் இருவகைச் சமூச்சயத்தை நிச்சயித்தல்.

மித்தையின் நிவிருத்தியில் கர்மத்தின் உபயோகமில்லை. ஆதலால் கேவல கர்மத்தால் அல்லது கர்மசமூச்சித (கலப்புள்ள) ஞானத்தினால் அநர்த்த நிவிருத்தி சம்பவியாது. கேவல ஞானத்தினால் அநர்த்த நிவிருத்தி உண்டாகுமென்னும் பொருள் அந்வைத வாதத்தின் நூல்களில் மிகப் பிரசித்தமாம். பாஷையிலும் விசாரசாகரத்தின் ஆரூவது தரங்கத்தில் ஸ்பஷ்டமாம்; ஆதலால் இங்கு எழுதப்படவில்லை. இந்த ஸ்தானத்தில் இது சித்தாந்தமாம். அநேக சுருதிஸ்மிருதிகளில் கர்ம சமூச்சித (கலப்புள்ள) ஞானத்தினால் மோக்ஷப்பிராப்தி சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. பாஷியகாரரால் அநேக இடங்களில் சமூச்சயவாதத்தின் நிஷேதம் பிரதிபாதனம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. ஆண்டு இது நிச்சயமாம்:—சமசமூச்சயம் கிரமசமூச்சய மென்னும் பேதத்தால் சமூச்சயம்நுவகையாம். ஞானம் கர்ம மிரண்டும் ஒன்றற்கொன்று சேர்ந்து மோக்ஷத்திற்குச் சாதனமா மென்றறிந்து ஒரேகாலத்தில் இரண்டையும் அநுஷ்டித்தல் சமசமூச்சயம் எனப்படுகின்றது. ஒரே அதிகாரிக்கு முன் கர்மத்தை அநுஷ்டித்தலும் பிற்காலத்தில் சகல கர்மங்களையும்விட்டு ஞானத்திற் கேதுவாகிய சிரவணத்தினை அநுஷ்டித்தலும் கிரமசமூச்சய மெனப்படுகின்றது. அவற்றில் சமசமூச்சயத்திற்கோ நிஷேதமுண்டு. சுருதிஸ்மிருதிகளில் ஞானகர்மங்களுக்கு யாண்டுச் சமூச்சய மெழுதப்பட்டிருக்கின்றதோ, அதற்கு முற்கூறிய கிரமசமூச்சயத்தில் தாற்பரியமாம்.

சாதனத்தன்மை.

பாஷியகாரர் சித்தார்தம் இதுவாம்:—மோக்ஷத்திற்கு நேர் சாதனம் கர்மமன்று. மோக்ஷத்திற்கு நேர் சாதனம் ஞானமாம். ஞானத்திற்குச் சாதனம் கர்மமாம்.

உளங். வாசஸ்பதிமிசிரர் ஞானவிருப்பத்திற்குச் சாதனமாமெனல்.

ஆனால்பாமதிநிபந்தனமென்னும்நூலில் வாசஸ்பதிமிசிரர் இது கூறியிருக்கின்றனர்:—ஞானத்திற்குச் சாக்ஷாத்சாதனம் கர்மமன்று. ஜிஞ்ஞாஸைக் (ஞானவிருப்பிற்)குச் சாதனம் கர்மமாம். ஏனெனின் கைவல்யசாகையில் சகல ஆசிரம தர்மங்களும் விவிதிஷைக்குச் சாதனமாமென்று ஸ்பஷ்டமாகக் கூறியிருக்கின்றது. ஞானவிருப்பத்தினை விவிதிஷையென்பர். மூன்றாவது அத்தியாயத்தில் சர்வகர்மங்களுக்கும் ஞானத்தில்அபேக்ஷையைச் சூத்திரகாரர்கூறியிருக்கின்றனர். ஆண்டுச் சூத்திரவியாக்கியானங்களில்பாஷியகாரர் இது கூறியிருக்கின்றனர்:—சமதமாதிரி சாதனங்களோ ஞானத்திற்குச் சாதனமாமாகவின், ஞானத்திற்குச் சமீபமாம். ஜிஞ்ஞாஸைக்குச் சாதனம் கர்மமாம்; ஆதலால் சமம் தம முதலியவற்றின் அபேக்ஷையால் ஞானத்திற்குத் தூரமாம். இவ்வாற்றால் சுருதி வசனத்தினாலும் பாஷிய வசனத்தினாலும் ஜிஞ்ஞாஸைக்கு நேர் சாதனம் கர்மமாம்; ஜிஞ்ஞாஸை வாயிலாக ஞானத்திற்கும் சாதனமாம். ஞானத்திற்குச் சாக்ஷாத்சாதனமே கர்மமெனின், ஞானமுதிக்கும்வரையில் கர்மாநுஷ்டானத்தின் அடைவுண்டாகுதலால் ஞானத்தோடு கர்மத்தியாகவடிவ சந்நியாசத்திற்கு லோபமுண்டாகும். ஆதலால் ஜிஞ்ஞாஸைக்குச் சாதனம் கர்மமாமென்பது வாசஸ்பதியின் மதம்.

உளசு. விவரணகாரர்கூறிய கர்மம் ஞானத்திற்குச் சாதனமாந்தன்மை.

விவரணகாரர் மதம் இதுவாம்:—“வெடிநூவலெநந விவி ஷிஷணி - வேதவாக்கியத்தால் அறிய விரும்புகின்றனர்” என்பதாகச் சுருதியில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆண்டு அக்ஷரமரியாதையோடு வேதாத்தியயனமுதலிய தர்மங்களுக்கு விவிதிஷையின் சாதனத்தன்மை தோற்றுகின்றது. அங்ஙனமாயினும் இச்

சைக்கு விஷயமாகிய ஞானத்தின் சாதனத்தன்மையிலேயே சுருதிக்குத் தாற்பரியமாம். கர்மத்திற்கு இச்சையின் சாதனத்தன்மையில் சுருதிக்குத் தாற்பரியமில்லை. எங்ஙனம்: குதிரையினுற் போக விரும்புகின்றான் என்னும் வாக்கியத்தினால் அகூதர மரியாதையினால் போகுதலைக் கோசரிக்கும் இச்சைக்குச் சாதனமாதல் அசுவத்திற்குத் தோற்றுவின்றது. சஸ்திரத்தால் கொல்லவிரும்புகிற நென்னும் வாக்கியத்தினால் கொல்லுதலைக் கோசரிக்கும் இச்சையின் சாதனத்தன்மை சஸ்திரத்திற்குத் தோற்றுவின்றது. ஆண்டு இச்சைக்குக் கோசரமாகும் போகுதல் யாதோ அதன் சாதனத்தன்மை குதிரையிற் கருதப்பட்டதாம். இச்சைக்கு விஷயமாகிய கொல்லுதலின் சாதனத்தன்மை சஸ்திரத்தில் கருதப்பட்டதாம். அங்ஙனமே இச்சைக்கு விஷயமான ஞானத்தின் சாதனத்தன்மை கருமங்களுக்குக் கருதப்பட்டது. இன்னும் இப்பக்கத்தில், கருமங்களுக்கு ஞானத்தின் சாதனத்தன்மையை அங்கீகரிக்கின், ஞானோதய பரியந்தம் கர்மாநுஷ்டானத்தின் ஆபத்தியிருத்தலால் சந்தியாசத்திற்கு லோபமுண்டாகும் என்று தோஷஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதற்கு இது சமாதானமாம்:—எங்ஙனம் விதை விதைத்தற்குமுன் பூமியின் * கர்ஷணம் (பிளப்பு) உண்டாகின்றதோ, விதை விதைத்தபின் பூமியின் (மண்ணின்) ஆகர்ஷணம் (குவிதல்) உண்டாய் நெல் முதலியவற்றின் சித்தி பூமியின் ஒதுங்குதல் சேருதல்களால் உண்டாகின்றதோ, அவ்விதமே கர்மத்தினாலும் கர்மசந்தியாசத்தினாலும் ஞானத்தின் சித்தி உண்டாகின்றது. அந்தக்கரணத்தின் சுத்திவாயிலாகப் பிரத்திபத்தத்துவத்தின் தீவிர விஞ்ஞாலை வைராக்கியத்தோடு உண்டாகின்றது. அதுபரியந்தம் கர்மம் செய்யவேண்டியதாம். வைராக்கியத்தோடு தீவிர விஞ்ஞாலை உண்டாகியபின், சாதனத்தோடு கர்மங்களை விடுதலாகிய சந்தியாசம் செய்யவேண்டியதாம். இவ்வாற்றால் ஞானத்திற்குச் சாதனம் கர்மமாம். அங்ஙனமாயினும் தீவிரவிஞ்ஞாலைக்கு முன்னரே செய்யவேண்டியதாம். தீவிர விஞ்ஞாலைக்குப் பிற்காலத்தில் சந்தியாசத்தின் அங்கமான சமமுதலிபனவே செய்யவேண்டியனவாம்; கர்மமன்று. ஆதலால் கர்மத்தின் அபேகைநயால் சமமுதலியவற்றிற்கு அந்தரங்கத்தன்மையைப் பிரதிபாதிக்கும் முன்றாமத்தியாயத்திலுள்ள

* கர்ஷணம் = உழுதல்.

பிரகாசம்.] ௨௭௫. வாச-விவ-மத-வில-சங்கை. ௫௨௭

பாஷியவசனங்களுக்கு விரோதமில்லை. இவ்வாற்றால் விவரணகாரமதத்தில் கர்மம் ஞானத்திற்குச் சாதனமும், வாசஸ்பதியின் மதத்தில் விவிதிஷைக்குச் சாதனமுமாம்.

இரண்டு மதங்களிலும் விவிதிஷைக்கு முந்திய காலத்தில் கர்மத்தின் அநுஷ்டானமும், பிந்தியகாலத்தில் சம முதலியவற்றோடு சந்தியாச பூர்வகமான சிவன முதலியவற்றின் அநுஷ்டானமும் உண்டு. விவிதிஷைக்குப் பிந்திய காலத்தில் எவருடைய மதத்திலும் கர்மம் கர்த்தவ்விய மன்று.

௨௭௫. வாசஸ்பதி விவரணகாரர்களது மதத்தின் விலக்ஷணத்தன்மையிற் சங்கை.

இந்த ஸ்தானத்தில் இச்சங்கை யுண்டாகின்றது:—இரண்டு மதங்களிலும் விவிதிஷைக்கு முந்தியகாலத்திலேயே கர்மம் செய்யவேண்டியதாயின், மதபேத நிரூபணம் நிஷ்பலமாகும். ஏனெனின் வாசஸ்பதியின் மதத்தில் கர்மத்தின் பலம் விவிதிஷையும, விவரணகாரர் மதத்தில் கர்மத்திற்குப் பலன் ஞானமுமாம். பலம் சித்தியாயின் சாதனத்தின் தியாக முண்டாகும். ஆதலால் வாசஸ்பதியின் மதத்தில் விவிதிஷை சித்திக்கும்வரையில் கர்மானுஷ்டானத்தை அங்கீகரித்து, விவரணகாரர் மதத்தில் விவிதிஷைக்குப் பிந்திய காலத்திலும் ஞானம் சித்திக்கும் வரையில் கர்மானுஷ்டானத்தை அங்கீகரிக்கின், இரண்டு மதங்களிலும் விலக்ஷணத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது. வாசஸ்பதியின் மதத்தை யநுசரித்த ஜிஞ்ஞாச கர்மத்தைவிட்டு, விவரணகாரர் மதத்தை யநுசரித்த ஞானத்திற்கு முந்திய ஜிஞ்ஞாச கர்மானுஷ்டானத்தைச் செய்யின் மதபேத நிரூபணம் ஸ்பலமாகும். முற்கூறியபடி இரண்டு மதங்களிலும் விவிதிஷையின் சித்தியினால் கர்மத்தியாக மங்கீகரிக்கின் பரஸ்பர விலக்ஷணத்தன்மை தோற்றுகிறதில்லை. ஆதலால் மதபேத நிரூபணம் நிஷ்பலமாகும்.

௨௭௬. முற்கூறிய சங்கைக்குச் சமாதானம்.

அதற்கு இது சமாதானமாம்:—இரண்டு மதங்களிலும் விவிதிஷை பரியந்தமே கர்மத்தின் அநுஷ்டானமாம். அங்ஙனமாயினும் மதபேதத்தால் கர்மத்தின் பலத்தில் விலக்ஷணத்தன்மையிருக்கின்றது. அது வருமானு:—வாசஸ்பதியின் மதத்தில் கர்மத்தின்

டு௨௮ ஜிவேசு-விருத்-பிரயோ-கற்-நிவி-நிநு-[ஈட்டாவது

பலம் விவிதிஷையாம். விவிதிஷையின் உற்பத்தி யுண்டாகக் கர்ம ஜந்ய அபூர்வத்திற்கு நாச முண்டாகின்றது. விவிதிஷை உண்டாகியும் உத்தம குரு லாபமுதலிய சாமக்கிரி உண்டாயின் ஞானமுண்டாகும். எந்தச் சாதனத்தின்குறைவாவது இருக்குமாயின் ஞானமுண்டாகாது. கர்மத்தின் வியாபாரம் விவிதிஷையின் உற்பத்தியிலுள்ளது. தத்துவஞானம் கர்மத்தின் பயனன்று. ஆதலால் ஞானத்தின் உற்பத்தியில் கர்மத்தின் வியாபார மில்லை. இவ்வாற்றால் வாசஸ்பதியின் மதத்தில் விவிதிஷைக்கு ஏதுவான கர்மாநுஷ்டானம் செய்தும், ஞானத்தின் சித்தி நியமமாக உண்டாகிற தில்லை. ஆனால் உத்தம பாக்கியத்தினால் சகல சாமக்கிரிகளும் சித்திக்கின் ஞானமுண்டாம். ஆதலால் ஞானத்தின் பிராப்தி நியத மன்று. விவரணகாரர் மதத்தில் விவிதிஷைக்கு முற்காலத்தில் அநுஷ்டிக்கப்பட்ட கர்மத்திற்கும் ஞானம் பலமாம். ஆதலால் பலத்தின் உற்பத்தியின்றி கர்ம ஜந்ய அபூர்வத்திற்கு நாசம் உண்டாகரமையால், ஞானத்தின் உற்பத்தி பரியந்தம் கர்ம ஜந்ய அபூர்வ மிருக்கின்றது. எவ்வளவு சாமக்கிரியின்றிக் கர்மத்தின் பலமாகிய ஞானமுண்டாகிறதில்லையோ, அவ்வளவு சாமக்கிரியைக் கர்மம் சம்பாதிக்கின்றது. இவ்வாற்றால் இப்பகூத்தில் ஞான ஏதுவாகிய கர்மத்தை அநுஷ்டானஞ் செய்யின் நிகழும் சரீரத்திலேனும், இனி வரும் சரீரத்திலேனும் அவசியம் ஞானமுண்டாகின்றது. ஆதலால் ஞானத்தின் உற்பத்தி நியதமாம். இவ்வாற்றால் வாசஸ்பதியின் மதத்தில் சுப கர்மத்தினால் விவிதிஷை நியமமாக உண்டாகின்றது. ஞானத்தின் சித்தி நியதமன்று. விவரணகாரர் மதத்தில் அதே கர்மத்தினால் ஞானத்தின் உற்பத்தி நியமமாக உண்டாகின்றது. ஆதலால் இரண்டு மதங்களுக்கும் பரஸ்பர பேத முண்டு; கலப்பில்லை. விவிதிஷைக்கு ஏது கர்மமாம்; அல்லது ஞானத்திற்கு ஏதுவாம். இரண்டுமதப்படி வேதாத்தியயனம், யாகம், தானம், கிருச்சிரசாந்திராயண முதலிய ஆசிரம கர்மங்களுக்கே வித்தையில் உபயோகமிருக்கின்றது.

உஎள. ஓர் ஆசிரியர் மதப்படி வர்ணமாத்திரத்தின்

தர்மங்கள் வித்தையில் உபயோகமாமெனல்.

வர்ண மாத்திரத்தின் தர்மங்கள் வித்தையில் உபயோகமா மென்று ஒரு ஆசிரியர் கூறுகின்றனர்.

சகலம்.] உளவு. கல்பதருகாரர் மதப்படி சகல நுகை
நித்திய கருமங்களும் வித்தையில்

உபயோகமாகமெனல்.

கல்பதருகாரர் மதம் இதுவாம்:—சகல நித்திய கர்மங்களுக்
கும் வித்தையில் உபயோகமுண்டு. ஏனெனின் சூத்திரகாரரும்
புறப்பதார்த்தமும் ஆசிரமமயின்றுபுருஷர்களுக்கும் வித்தைக்கு ஏது
பாகிய கர்மத்திலும், அங்ஙனமே சிவவண முதலியவற்றிலும் அதி
சாரம் சொல்லியிருக்கின்றனர். அங்ஙனமே ரைக்வர் வாசக்நவி
தலிய ஆசிரமமயின்றுபுருஷர்களுக்கும் பிரஹ்மவித்தை சுருதியிற்
தரப்பட்டிருக்கின்றது. வாசக்நவி புத்திரி கார்க்கியினை வாசக்நவி
யன்பர். ஆசிரம தர்மங்களுக்கே வித்தையில் உபயோக முளதா
ன், ஆசிரமமயின்றுபுருஷர்களிடத்தில் ஞானத்தை யுண்டிபண்
றும் கர்ம மின்மையால் ஞானமுண்டாகலாகாது. ஆதலால்,
பம், கங்காஸ்நானம், தேவதாத்தியான முதலியவற்றோடு கூடிய
சகல சுபகர்மங்களுக்கும் வித்தையில் உபயோக முண்டு. இது
ல்பதருகாரர் மதம். ஆனால் கல்பதருகாரர் மதத்திலும் காமிய கர்
மத்திற்கு வித்தையில் உபயோக மில்லை. ஆனால் நித்திய கர்மத்திற்
க வித்தையில் உபயோகமுண்டு. ஏனெனின் வேறுவிதமாகவோ
கையில் கர்மத்தின் உபயோகம் சம்பவிக்கிறதில்லை. வித்தை
ன் பிரதிபந்தகமான பாவத்தின் நிவிருத்தி வாயிலாகவே வித்
தையில் கர்மத்தின் உபயோக முண்டாகின்றது. காமிய கர்மத்தி
ல் சுவர்க்கம், புத்திரன் முதலியவற்றின் அடைவாகிய பயனுண்
கின்றது. அதனால் பாவத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. நித்
ய கர்மத்தினாலேயே பாவத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஆத
ல் சகல நித்திய கர்மங்களுக்கும் வித்தையில் உபயோகமுண்டு.

உளவு. சம்க்ஷேபசாரீரக கர்த்தாவின் மதப்படி
மியமும் நித்தியமுமாகிய சகல சுபகர்மங்களுக்கும்
வித்தையில் உபயோக முண்டெனல்.

சம்க்ஷேபசாரீரக கர்த்தா இது கூறியிருக்கின்றனர்:—காமிய
ம் நித்தியமுமாகிய சகல சுபகர்மங்களுக்கும் வித்தையில் உப
யோக மிருக்கின்றது. ஏனெனின் “யஜுநவிவிஷ்ணு-யாகத்தி
ல் அறிய விரும்புகின்றனர்.” என்றிவ்வாறு கைவல்ய சாகை
சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆண்டு நித்திய காமியங்களின்
காரணமாம் யஞ்ஞமென்னும் சொல். “யஜு-ணவாவேஷ

நகல் இவேச-விருத்-பிரயோகம்-நிவி-நிநு- [எட்டாவது]

நகல்-தீ-தம்மத்தினால் பாவம் கெடுகின்றது.” என்றல் முதலிய உத்தியங்களால் சகல சுபகர்மத்திற்கும் பாவத்தைக் கெட்டுருந் தன்மை தோற்றுகின்றது. ஆதலால் ஞானத்தின் பிரதிபந்தகமான பாவத்தை நிவர்த்திக்கும் வாயிலாக நித்திய கர்மத்தைப் போல, காமிய கர்மத்திற்கும் வித்தையில் உபயோகமுண்டு. இது பஞ்சேபசாரிக கர்த்தாவாகிய சர்வஞ்ஞாதம்முநியின் மதம்.

உஅ௦—உஅ௩. சந்நியாசம் ஞானத்திற்குச்

சாதனமா மென்பதில் விசாரம்.

உஅ௦. பாவநிவிருத்தி வாயிலாக ஞானத்திற்கு

ஏதுவாதலால் கிரமமாகக் கர்மமும் சந்நி

யாசமுமாகிய இரண்டும் கர்த்தவ்வியமாமெனல்.

ஆதலால் தீவிர ஜிஞ்ஞாலை பரியந்தம் சகல சுபகர்மங்களும் செய்பத்தக்கனவாம். மிகத்திட வைராக்கியத்தோடுகூடிய தீவிர ஜிஞ்ஞாலை உண்டாயின், சாதனத்தோடு கர்மத்தை விடுதலாகிய சந்நியாசம் கர்த்தவ்வியமாம் (செய்யத்தக்கதாம்). எங்ஙனம் சுபகர்மத்தினால் பாவத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே சந்நியாசத்தினாலும் ஞானத்திற்குப் பிரதிபந்தகமான பாவத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஞானத்திற்குப் பிரதிபந்தகமான பாவம் அநேகவிதமாம். அவற்றிற் சில பாவம் கர்மத்தினாலும், சில சந்நியாசத்தினாலும் நிவிருத்தி யாகின்றன. ஆதலால் ஞானத்திற்குப் பிரதிபந்தகமான பாவத்தின் நிவிருத்தி வாயிலாகக் கர்மமும் சந்நியாசமுமாகிய இரண்டும் ஞானத்திற்கு ஏதுவாயிருத்தலின் கிரமமாகக் கர்த்தவ்வியமாம்.

உஅ௩. ஓர் ஆசாரியர்மதத்தில் சந்நியாசத்திற்குப்

பிரதிபந்தகமாகிய பாவத்தின் நிவிருத்தியும்,

புண்ணியத்தின் உற்பத்திவாயிலாகச் சிரவணத்தின் சாதனத்தன்மையும்.

ஓர் ஆசிரியர் மதம் இதுவாம்:—கேவல பாவ நிவிருத்திவாயிலாகவே சந்நியாசத்திற்கு ஞானத்திற்குச் சாதனமாந்நன்மையில்லை. ஆனால் சந்நியாச ஜந்நிய அபூர்வத்தோடுகூடிய புருஷனாகக் கிரவண முதலியவற்றினால் ஞான முண்டாகின்றது. ஆக

பிரகாசம்] ௨௮௨. விவ-ஞான-விக்ஷே-திரு-ஏது- ௫௩௧

லால் சிரவணத்தின் அங்கம் சந்நியாசமா யிருத்தலின், முற்றும் பாவமின்றியவனுக்கும் சந்நியாசம் கர்த்தவ்யமாம்.*

௨௮௨. விவரணகாரர் மதத்தில் சந்நியாசம்
ஞானப்பிரதிபந்தக விக்ஷேபத்தின் நிவிருத்தி வடிவ
திருஷ்டபலத்திற்கு ஏதுவாதல்.

விவரணகாரர் மதம் இதுவாம்:—சந்நியாசமின்றி விக்ஷேபத் தின் அபாவமுண்டாகாது. ஆதலால் ஞானப்பிரதிபந்தக விக்ஷே பத்தின் நிவிருத்தி வடிவ திருஷ்ட பலமே சந்நியாசத்திற்காம். ஆதலால் ஞானப்பிரதிபந்தக பாபத்தின் நிவிருத்தி அல்லது ஞான த்திற் கேதுவாகிய தர்மத்தின் உற்பத்தி வடிவ அதிருஷ்ட பலத் திற்கு ஏது சந்நியாசமாமென்று கூறுதல் அபோக்கியமாம். யாண் டித் திருஷ்டபலம் சம்பவிக்கிறதில்லையோ, ஆண்டு அதிருஷ்ட பலத்தின் கற்பனை யுண்டாகின்றது. விக்ஷேப நிவிருத்தி வடிவ திருஷ்டபலம் சந்நியாசத்திற்குச் சம்பவிக்கின்றது. அதற்கு அதிரு ஷ்டபலம் கூறுதல் சம்பவியாது. சில பிரதான புருஷர்களுக்குப் பிற ஆசிரமங்களிலும் காமக் குரோதவடிவ விக்ஷேபத்தின் அபா வமுண்டாயின், கர்மங்களின் இடையில் வேதாந்தத்தின் விசாரம் சம்பவிக்கின், முற்கூறியபடி சந்நியாசம் வியர்த்தமாம். அங்ஙன மாயினும் “சூஸு-பூராஜீ-தேஃகாலம் நயெபெஷாநவிக்ஷேபா- சுமுத்திபரியந்தமும் மரணபரியந்தமுமாகிய காலத்தை வேதாந்த சிந்தனையாற் கழிக்கவேண்டும்.” என்னும் கௌடபாதியத்தின் வசனத்தினாலும், “தக்ஷிணம் தக்ஷயநிநேந்ரோந்ரோ தக்ஷ ஷ், ஸ்வாயநம்—அதனைச் சிந்தித்தலும் அதனைக் கூறுதலும் ஒரு வருக்கொருவர் அதனை யறிவித்தலும்” என்னும் பகவானது வா க்கியத்தினாலும், “ஸ்வ ஹஸம்ஸூரா ஂஜீதக்ஷுரேதி - பிரஹ்மநிஷ் டையிணையுடையவன் அமிர்தத்தன்மையை யடைகிறான்.” என்னும் சுருதிவசனத்தினாலும் நிரந்தரம் செய்யப்படுகின்ற பிரஹ்மத்தின் சிரவண முகவியவற்றால் ஞானமுண்டாகின்றது. எவனுக்குப் பிர ஹ்மத்தின் நிலை அதாவது அநந்நிய வியாபாரத்தன்மையால், நிலைத் திருத்தல் உண்டாகின்றதோ, அந்தப் புருஷன் ஞானவாயிலாக அமுர்தத்தன்மையை யடைகின்றனென்பது சுருதியின் அர்த்த மாம். கர்மத்தின் இடைக்காலத்தில் ஒருகாலத்துச் செய்யப்படும்

௫௩௨ ஜீவேசு-விருத்-பிரயோகம்-நிவி-நிர்- [எட்டாவது]

சிரவண முதலியவற்றால் ஞானமுண்டாகிறதில்லை. நிரந்தரம் சிரவண முதலியவற்றின் அப்பியாசத்திற்கு ஏது சந்நியாசமாம். ஆதலால் அதிருஷ்டமின்றியே திருஷ்டபலத்திற் கேது சந்நியாசமாம்; என்றாலும் வியர்த்தமன்று.

௨௮௩—௨௯௧. கூத்திரிய வைசியர்களுக்குச்
சந்நியாசத்திலும் சிரவணத்திலும்
அதிகாரத்தை விசாரித்தல்.

௨௮௩. கூத்திரிய வைசியர்களுக்குச்
சந்நியாசத்திலும் சிரவணத்திலும் உள்ள
அதிகார விசாரத்தின் பிரதிஞ்ஞை.

இப்பிரசங்கத்தில் கூத்திரிய வைசியர்களுக்குச் சந்நியாசத்திலும் சிரவணத்திலும் அதிகாரமுண்டு அல்லது இல்லையென்னும் இவ்விசாரத்தை மதபேதமாக எழுதுவாம்:—

௨௮௪. ஓர் நூலாசிரியரின் மதப்படி சந்நியாசத்திலும்
அங்ஙனமே பிரஹ்ம சிரவணத்திலும்
பிராமணனுக்கே அதிகாரமுண்டு;
கூத்திரிய வைசியர்களுக்கு அதிகார
மில்லையெனல்.

ஒரு நூலாசிரியர் இவ்வாறு கூறுகின்றனர்:—சந்நியாசத்தை விதிக்கும் அநேக வாக்கியங்களில் பிராஹ்மணனென்னும் பதமிருத்தலால் பிராஹ்மணன் மாத்திரத்திற்குச் சந்நியாசத்தில் அதிகாரமுண்டு. சந்நியாசமின்றிய கிரகஸ்தர் முதலியோர்களுக்குப் பிரஹ்ம விசாரத்திற்கு அவகாசமில்லை. ஆதலால் சந்நியாசத்திலும் அங்ஙனமே பிரஹ்ம சிரவணத்திலும் கூத்திரிய வைசியர்களுக்கு அதிகாரமில்லை.

௨௮௫. வேறு நூலாசிரியர் மதப்படி சந்நியாசத்தில்
கேவலம் பிராஹ்மணனுக் கதிகாரமுண்டு;
கூத்திரிய வைசியர்களுக்குச் சந்நியாசத்தை
விட்டுக் கேவல பிரஹ்ம சிரவணத்தில்
அதிகாரமுண்டெனல்.

வேறு நூலாசிரியர் இவ்வாறு கூறுகின்றனர்:—சந்நியாசத்தில் கேவலம் பிராஹ்மணனுக்கே அதிகாரமுண்டெனினும், பிரஹ்ம சிரவணத்தில் கூத்திரிய வைசியர்களுக்கும் அதிகாரமுண்டு.

அ. வார்-விவி-கூத்-வைசி-அதி- ௫௩௩

நந்திர சம்ஸ்காரத்தினால் எந்த உத்தம புருஷனுக்கு தினத்தன்மை (பற்றுடைமை) முதலிய தோஷங்க அப்படிப்பட்ட சுத்தபுத்தியுடையவனுக்குச் சந்திரானமுண்டாகின்றது. இதனற்றான் கிரகஸ்த ஆசிரம புருஷ ராஜரிஷிகள் பிரஹ்மவித்துக்களாகச் சொல்லார்.

புலர்களினும் வேறு நூலாசிரியர் மதப்படித்திரிய வைசியர்களுக்குப் பிரஹ்மத்திற்போல வித்வத்ஸந்நியாசத்திலும் அதிகாரமுண்டெனல்.

நினும் வேறு நூலாசிரியர் இவ்வாறு கூறுகின்றனம் பிரஹ்ம சிவவணதிகளில் கூத்திரிய வைசியர்காரமுண்டோ, அங்ஙனமே சந்தியாசத்திலும் கூத்திகளுக்கு நிஷேதமில்லை. ஞான உதயத்தினால் கர்த்திராக்திருத்துவ புத்தியின் அபாவமும், அங்ஙனமே அபிமானங்களின் அபாவமு முண்டாகின்றன. கர்போக்திருத்துவ புத்தியின்றியும், ஜாதி ஆசிரமங்களின்றியும் கர்மாதிகாரம் சம்பவியாமையால், சர்வ கர்ம பூர்வக அக்கிரிய அசங்க ஆத்ம வடிவமாக நிலைத்த பதஸந்நியாசத்திலும் கூத்திரிய வைசியர்களுக்கு அதிகேவல விவிதிஷாஸந்நியாசத்தில் அவர்களுக்கு அதி

எ. வார்த்திககாரர் மதத்தில் விவிதிஷாநியாசத்திலும் கூத்திரிய வைசியர்களுக்கதிகாரமுண்டெனல்.

க்திககாரர் மதம் இதுவாம்:—விவிதிஷாஸந்நியாசத்திரிய வைசியர்களுக்கு அதிகாரமுண்டு. அநேக சுருதிகளில் பிரஹ்மணர்களுக்குச் சந்தியாசம் கூறியிருக்கியாசத்தை விதிக்கும் ஜாபால சுருதியில் பிரஹ்மணபதமில்லை. கேவலம் வைராக்கிய சம்பத்தியினால் சந்திரால்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் அநேக சுருதிவாக்கிதுவிஜன்(இருபிறப்பாளன்)என்பதின் உபலக்ஷணமாகப்

ருஈச ஐவேச-விருத்-பிரயோ-கத்-நிவி-நிரு- [எட்டாவது

பிராஹ்மண பதமிருக்கின்றது. ஸ்மிருதியில் இது கூறப்பட்டிருக்கி
ன்றது:—“ப்ராஹ்மணஃ க்ஷத்ரியெவாவாவி வெவஸூராவா ப்ர
புஜெஜ்ஜுஹாஸு த்ருபாணாம் வணடாநாம் வெஷயீத்ருவக்யார
சூஸாஃ-பிராஹ்மணனாயினும் க்ஷத்திரியனாயினும் வைசியனாயி
னும் கிரகத்தினின்றும் போகக்கடவன்; மூன்று வர்ணங்களுக்கும்
வேதத்தை ஒதி நான்கு ஆசிரமங்கள்” என்பதாக ஸ்மிருதி வச
னத்திலும் க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்குச் சந்நியாசத்தில்திகாரமிரு
க்கின்றது. இது வார்த்திக்காரராகிய சுரேசுவராசாரியர் மதம்.

உஅஅ. வேரோர் நூலாசிரியர் மதப்படி
பிராஹ்மணர்களுக்கு ஞானத்தில் சந்நியாசத்தின்
அபேகையும், க்ஷத்திரிய வைசிரியர்களுக்குச்
சந்நியாசத்தில் அதிகாரமின்மையும்
ஞானத்திற்கு உபயோகமுள்ள கர்மத்திலும்
வேதாந்த சிரவணத்திலும் அதிகார
முண்மையும்.

வேறு ஒரு நூலாசிரியர் இவ்வாறு கூறுகின்றனர்:—சந்நியா
சத்தை விதிக்கும் சுருதி வாக்கியங்களில் பிராஹ்மணபத மிரு
க்கின்றது. அது துவிஜமாத்திரத்திற்கு உபலக்ஷணமாமென்று
கூறுதலிற் பிரமானமில்லை. ஜாபால சுருதியில் பிராஹ்மணபத
மில்லையாயினும், அநேக சுருதிகளை அநுசரித்து ஆண்டும் பிராஹ்
மண கர்த்தாவின் அத்தியாகார முண்டு. ஆதலால் க்ஷத்திரிய
வைசியர்களுக்குச் சந்நியாசத்தில் அதிகாரமில்லை. ஆனால் அநேக
ஸ்தானங்களில் “கிரகஸ்தனாகிய ராஜா ஞானமுடையவன்” என்று
கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இதனால் இது கொள்ளவேண்டியதாம்:—
பிராஹ்மணனுக்குப் பிரஹ்ம விசாரத்தின் அங்கம் சந்நியாசமாம்.
சந்நியாச மின்றிக் கிரகஸ்த முதலிய ஆசிரமத்துள்ள பிராஹ்ம
ணனுக்குப் பிரஹ்ம விசாரத்தில் அதிகார மில்லை. சந்நியாசியா
கிய பிராஹ்மணனுக்கே பிரஹ்ம விசாரத்தில் அதிகார முண்டு.
க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்குச் சந்நியாசமின்றியே பிரஹ்ம விசாரத்
தில் அதிகாரமுண்டு. ஏனெனின் சந்நியாசத்தை விதிக்கும் வசன
ங்களில் பிராஹ்மணபத மிருத்தலால் க்ஷத்திரிய வைசிரியர்களுக்
குச் சந்நியாசத்தின் விதியில்லை. ஆதம்காமனுக்கு ஆத்மசிரவணத்

பிரகாசம்.] ௨௮௮.வேளூர்-கூத்த-அதி-முண்மையும். ௫௩௫

தின் அபாவத்தைக் கூறுதல் சம்பவியாது. ஆதலால் கூத்திரிய வைசியர்களுக்கு ஞானத்திற் குபயோகமுள்ள அதிருஷ்டம் கேவலம் கர்மத்தினாலேயே உண்டாகின்றது. சந்நியாசஜந்நிய அதிருஷ்டத்தின் அபேகை கூத்திரியவைசியர்களுக்கு ஞானத்திலில்லை. இதனற்றான் கீதையில் “கூடுவெணவஹிஸுவிஜி ரோஷிதா ஜநகாடியஃ- கர்மத்தினாலேயே ஜனகர் முதலியோர்கள் நற்சித்தியைப் பெற்றார்கள்” என்பதாகப் பரமேசுவரன் கூறியிருக்கின்றார். இவ்வாக்கியத்தில் அந்தக்கரணத்தின் சுத்தி அல்லது ஞானம் நற்சித்தி என்னும் சொல்லிற்குப் பொருளா மென்று பாஷ்யகாரர் எழுதியிருக்கின்றனர். சந்நியாசமின்றிய கேவல கர்மத்தினால் அந்தக்கரணத்தின் சுத்தியை ஜநகர் முதலியோர் அடைந்தனர்; அல்லது சந்நியாசமின்றிய கேவல கர்மத்தினால் ஞானப் பிரதிபந்தகம் நீங்குதல் வாயிலாகச் சிரவணத்தினால் ஞானத்தை அடைந்தார்கள் என்பது கீதாவாக்கியத்தின் பொருளாம். இரண்டு கிரமத்தினாலும் கூத்திரியவைசியர்களுக்குச் சந்நியாச அபேகையின்றிய கேவல கர்மமே ஞானத்தைப் பிரதிபந்திக்கும் பாவத்தின் நிவிருத்திக்கு ஏதுவாம். பிராஹ்மணனுக்குச் சந்நியாசத்தோடு கூடிய கர்மத்தினால் ஞானத்திற்குப் பிரதிபந்தகமான பாவத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. சிரவணத்தின் அங்கம் சந்நியாசமாமென்னும் பகூத்திலும் சந்நியாசம் பிராஹ்மணனது சிரவணத்திற்கு அங்கமாம்; கூத்திரியவைசியர்களது சிரவணத்திற்கு அங்கமன்று. ஆனால் பலத்தின் அபிலாஷையின்றியதும், குரோதமுதலிய தோஷங்களின்றியதுமான ஈசுவரார்ப்பண புத்தியினால் தனது வருணசிரம தர்மங்களின் அதுஷ்டானத்தோடு கூடிய கர்மத்தின் அவகாசகாலத்தில் சிரவணத்தினாலேயே கூத்திரியவைசியர்களுக்கு ஞானமுண்டாகின்றது. எவ்வாற்றாலும் ஞானத்திற்கு உபயோகியான கர்மத்திலும் சிரவணத்திலும் கூத்திரியவைசியர்களுக்கும் அதிகாரமுண்டு. பிராஹ்மணனைப்போல கூத்திரியவைசியர்களுக்கும் ஞானவிருப்புடைமை சமமாம். பிரயோஜன விருப்புடையோனுக்குச் சாதனத்தில் அதிகாரமுண்டாகின்றது. ஆதலால் ஆத்மகாமராகிய கூத்திரியவைசியர்களுக்கு வேதாந்தசிரவணத்தி லதிகாரமுண்டு.

௫௩௬ ஜிவேசு-விருத்-பிரயோ-கற்-நிவி-நிரு- [எட்டாவது

உஅசு. ஓர் நூலாசிரியர் மதத்தில் சூத்திரனுக்குச்
சிரவணத்தி லதிகாரமுண்டெனல்.

மனிதர் மாத்திரத்திற்கு ஆன்மவிருப்பின் சம்பவ மிருத்த
லால் கூத்திரிய வைசியர்களைப்போல ஞான விருப்புடைமையின்
இருப்பால் சூத்திரனுக்கும் முற்கூறியபடி வேதாந்தசிரவணத்தின்
அதிகார முண்டாதல்வேண்டும். அங்ஙனமாயினும் “நஸூஉ ஞாய
பிஹிஃ”-சூத்திரனுக்கு மதியைத்தரலாகாது” என்றல் முதலிய
வசனத்தினால் சூத்திரனுக்கு உபதேசத்தின் நிஷேதமுண்டு. முற்
றும் உபதேசமின்றிய புருஷனுக்கு விவேக முதலியவற்றின் அச
ம்பவ மிருத்தலால் ஞானவிருப்புடைமை சம்பவியாது. அங்ஙன
மே சூத்திரனுக்கு யாகமுதலிய கர்மங்களின் நிஷேதமு மிருத்த
லின், வித்தைக்கு உபயோகமுள்ள கர்மத்தின் அபாவத்தால் அவ
னுக்கு ஞானத்திற்கேதுவாகிய சிரவணத்தி லதிகாரமில்லை. இது
ஓர் நூலாசிரியர் மதமாம்.

உ௬௦. வேறு நூலாசிரியர் மதப்படி சூத்திரனுக்கும்
வேதத்திற் கந்நியமான புராண இதிகாசமுதலிய
வடிவ அத்தியாத்ம நூல்களின் சிரவண முதலிய
வற்றி லதிகாரமுண்டெனல்.

வேறு நூலாசிரியர் மதம் இதுவாம்:—உபநயன பூர்வகமாக
வேதத்தின் அத்தியயனம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. சூத்திரனு
க்கு உபநயனம் சொல்லப்படவில்லை. ஆதலால் வேத சிரவணத்தி
லோ சூத்திரனுக்கு அதிகாரமில்லை. அங்ஙனமாயினும், “ஸூாவயெசு
உத-ரொவண-பாநு-நான்கு வருணத்தவர்களையும் கேட்பிக்க”
என்றல் முதலிய வசனத்தால் இதிகாச புராண முதலியவற்றின்
சிரவணத்தில் சூத்திரனுக்கு அதிகார மிருக்கின்றது. முற்கூறிய
வசனத்திற் சூத்திரனுக்கு உபதேசத்தில் நிஷேதம் சொல்லப்பட
டிருக்கின்றது. அதன் அபிப்பிராயம் இதுவாம்:— வைதிக மந்தி
ரத்தோடுகூடிய யாகமுதலிய கர்மங்களி னுபதேசம் சூத்திரனுக்
குச் செய்யலாகாது. அங்ஙனமே வேதத்திற்கூறிய பிராணன் முத
லிய சகுண உபாசனையின் உபதேசம் சூத்திரனுக்குச் செய்யலா
காது; உபதேசமாத்திரத்தின் நிஷேதமில்லை. உபதேசமாத்திரத்
தின் நிஷேதமுளதாயின், தர்மசாஸ்திரத்தில் சூத்திர ஜாதியினது

தர்மத்தின் நிரூபணம் நிஷ்பலமாகும். வித்தைக்கு உபயோகமுள்ள கர்மத்தின் அபாவத்தால் வித்தையில் அநதிகாரம் கூறியிருப்பது யாதோ அதற்குச் சமாநானம் இதுவாம்:—சாதாரண அசாதாரணமான சகலசுகர்த்மங்களுக்கும் வித்தையில் உபயோகமுண்டு. சத்தியம், அஸ்தேயம் (திருடாமை), க்ஷமை, செளசம், தானம், விஷயத்தினின்றும் திரும்புதல், பகவந்நாம உச்சாரணம், தீர்த்தஸ்தானம், பஞ்சாக்ஷரமந்திரராஜ முதலியவற்றின் ஜெபம் என்றல் முதலிய சகல வர்ணங்களின் சாதாரண தர்மங்களிலும் அங்ஙனமே சூத்திர கமலாகரத்திற் கூறிய நான்குவர்ணங்களின் அசாதாரண தர்மங்களிலும் சூத்திரனுக்கதிகாரமுண்டு. அக்கருமங்களின் அறுஷ்டானத்தால் அந்தக்கரணத்தின் சுத்திவாயிலாக ஞானத்தின் பிராப்தி சம்பவிக்கின்றது. ஆதலால் இதிகாசபுராண முதலியவற்றின் சிரவணத்தால் விவேகமுதலியன சம்பவித்தலின், சூத்திரனுக்கும் ஞான விருப்புடைமையிருத்தலின், வேதத்திற் கந்நியமான அத்தியாத்ம கிரந்தங்களின் சிரவணமுதலியவற்றில் சூத்திரனுக்கும் அதிகாரமுண்டு. பாஷியகாரரும் முதலத்தியாயத்தின் மூன்றாவது பாதத்தில் இது கூறியிருக்கின்றனர்:—உபநயன பூர்வகமாக வேதத்தின் அத்தியயனம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. சூத்திரனுக்கு உபநயனமின்மையால் வேதத்திலதிகாரமில்லையாயினும், புராணமுதலியவற்றின் சிரவணத்தால் சூத்திரனுக்கும் ஞானமுண்டாய் விடுமாயின், ஞானமகாலத்திலேயே சூத்திரனுக்கும் பிரதிபந்தமின்றிய மோக்ஷ முண்டாகும். இவ்வாறு பாஷியகாரர் வசனத்தினாலும் வேதத்திற் கந்நியமான ஞானத்திற் கேதுவான அத்தியாத்ம கிரந்தங்களின் சிரவணத்தில் சூத்திரனுக்கதிகாரமுண்டு.

உகக—உகக. மனிதர்மாத்திரத்திற்குப் பக்தி ஞானங்களின் அதிகாரமுண்டெனல்.

உகக. அந்தியஜர்முதலிய மனுஷர்களுக்கு தத்துவஞானத்தி னதிகாரம்.

ஜன்மாந்திர சம்ஸ்காரத்தினால் அந்தியஜர் (கடைச்சாதியர்) கலியோருக்கும் ஞானவிருப்புண்டாய் விடுமாயின், பெளருஷ வசனத்தினால் அவர்களுக்கும் ஞானமுண்டாய்க் காரியதாராடி அவித்தையின் நிவிருத்தி வடிவ மோக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆலால் தேவர் அசுரர்களைப்போல சகல மனுஷர்களுக்கும் தத்

௫௩௮ ஜீவே-விருத்-பிரயோ-கந்-நிவி-நிநு - [எட்டாவது

துவஞானத்தின் அதிகாரமுண்டு. ஆத்மசொருபத்தின் யதார்த்த ஞானத்தினைத் தந்துவஞான மென்பர். ஆத்மாவின்மீய ஓர் சரீரமுள தாயின் ஞானத்தின் அதிகாரமின்மையுளதாம். ஆதலால் ஆத்ம ஞானத்தின் சாமர்த்தியம் மனுஷமாத்திரத்தி லுண்டு.

௨௯௨. தத்துவஞானத்தில் தெய்வசம்பத்தை அபேக்ஷித்தலோடு மனுஷமாத்திரத்திற்குப் பகவத்பக்தி தத்துவ ஞானங்களின் அதிகாரத்தினது நிச்சயம்

ஆனால் எவன் சரீரத்தில் தெய்வசம்பத்துளதோ, "அவனுக்குத் தத்துவஞான முண்டாம். அசுரசம்பத்தில் தத்துவஞான முண்டாகாது. சர்வபூதங்களிடத்திலும் தயை, க்ஷமை, சத்தியம், ஆர்ஜவம் (நேர்மை), சந்தோஷமுதலிய தெய்வசம்பத்தின் சம்பவம் பிராஹ்மணனிடத்திருக்கின்றது. க்ஷத்திரியனுக்குப் பிரஜைகளைப் பாலித்தற்பொருட்டுப் பிரவிருத்தி தர்மமிருந்தலால் பிராஹ்மணனினும் சிறிது குறைந்த தெய்வசம்பத்து சம்பவிக் கின்றது. தர்மபுத்தியாகப் பிரஜைகளைச் சம்ரக்ஷித்தற்பொருட்டு துஷ்டஜீவர்களை இம்சித்தலும் அஹிம்சையாம். ஆதலால் தெய்வ சம்பத்தின் அசம்பவமில்லை. அங்ஙனமே வைசியனுக்கும் கிருஷி வாணிபமுதலியசரீரவியாபாரம் க்ஷத்திரியரினும் அதிகமாயிருத்த லால், ஆத்மவிசாரத்தில் அவகாசத்தின் அசம்பவமிருந்தலின், அவ னுக்குச்சாமர்த்தியம்சம்பவிக்கிறதில்லை. அங்ஙனமாயினும் பாக்கிய சாலிகளாகிய சில வைசியர்களுக்குச் சரீரவியாபாரமின்றியே சுகல வியவகாரத்தின் நிர்வாகமுண்டாகின்றது. அவர்களுக்குத் தெய்வ சம்பத்தைப் பெறுதலாகிய சாமர்த்தியம் சம்பவிக்கின்றது. எந்த ஆசாரியர்களது மதத்தில் க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்குச் சந்நியா சத்தினதிகார மிருக்கின்றதோ, அவர்கள் மதத்திலோ அநாயாச மாகவேதெய்வசம்பத்துச்சம்பவிக்கின்றது. நான்காவது வருணத் திலும் அங்ஙனமே அந்தியஜர் முதலியோரிடத்தும் தெய்வசம் பத்துத் துர்லபமாயினும், கர்மத்தின் பலன் அநந்தவிதமாம். சில ருக்கு ஜந்மாந்திரத்தின் கர்மத்தால் தெய்வ சம்பத்தின் பேறு உண்டாய்விடின், புராண முதலியவற்றின் விசாரத்தால் நான் காவது வருணத்திற்கும் சம்ஸ்கிருதமல்லாத பாஷாப்பிரபந்த முத லியவற்றின் சிரவணத்தால் அந்தியஜர் முதலியோர்களுக்கும் பக

வத்பக்தி தத்துவ ஞானங்களின் இலாபவாயிலாக மோகூதத்தின் இலாபம் நிர்விக்கினமாக உண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் பகவத்பக்தி தத்துவஞானங்களின் அதிகாரம் சகல மனுஷிகளுக்கு மிருக்கின்றது. இது சாஸ்திரத்தின் நிச்சயமாம்.

உகூ௩—உகூ௫. தத்துவஞானத்தினால்
சுவ (தனது) ஏதுவான அஞ்ஞானத்தின்
நிவிருத்தியில் சங்கை சமாதானம்.

. உகூ௬. அஞ்ஞானத்தின் காரியமான
அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி வடிவ தத்துவ
ஞானத்தினால் அதற்குக் காரணமான
அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியிற்சங்கை.

தத்துவ ஞானத்தினால் காரியத்தோடு அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது என்பது அந்நிவாத நூல்களின் சித்தாந்தம். ஜீவப் பிரஹ்மங்களின் அபேதத்தைக் கோசரிக்கும் அந்தக்கரணத்தின் விருத்தியைத் தத்துவ ஞானமென்பார். அந்தக்கரணத்திற்கு அஞ்ஞானத்தின் காரியத்தன்மை யிருத்தலால் விருத்தி வடிவ தத்துவஞானமும் அஞ்ஞானத்தின் காரியமாம். காரியகாரணங்களுக்கு ஒன்றற்கொன்று அவிரோதமே உலகத்திற் பிரசித்தமாம். ஆதலால் தத்துவஞானத்தினால் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி கூறுதல் சம்பவியாது.

உகூச. முற்கூறிய சங்கைக்குச் சமாதானம்.

இச்சங்கைக்கு இது சமாநாணமாம்:— காரிய காரணங்களுக்கு ஒன்றற்கொன்று விரோதமின்மை யுண்டென்னும் நியமம் சாமாநியமாம். சமானவிஷயமுடைய ஞானஞ்ஞானங்களுக்குப் பரஸ்பரம்விரோத முண்டென்பது விசேஷநியமமாம். ஆதலால் விசேஷ நியமத்தால் சாமாநிய நியமத்திற்குப் பாதமுண்டாகின்றது. பட அக்கினிகளின் சையோகத்தால் படத்திற்கு நாச முண்டாகின்றது. ஆண்டுச் சையோகத்திற்கு உபாதானகாரண மிரண்டாகின்றது. ஆதலால் படமும் உபாதானகாரணமாம். அங்ஙனமாயினும் அக்கினி சையோகத்திற்கும் படத்திற்கும் ஒன்றற்கொன்று நசிக் கப்படுவது நாசஞ்செய்வதெனுந்தன்மை வடிவ விரோதம் இருக்கின்றது ; அவிரோதமில்லை. ஆதலால் காரியகாரணங்களுக்கு ஒன்றற்கொன்று அவிரோத முண்டென்னும் நியமம் சம்பவியாது.

வைசேஷிக சாஸ்திரத்தின்படி அக்கினி சையோகத்தினுற் படத் தினது நாச முண்டாகிற்றில்லை. ஏனெனின் அக்கினி சையோகத் தினால் படாரம்பக தந்துவில் கிரியை யுண்டாகின்றது. கிரியையி னால் தந்துவிபாகத்தால் (நூலின் பிரிவால்) படத்தின் அசமவாயி காரண தந்து சையோகத்தின் நாச முண்டாகின்றது. தந்து சை யோகத்தின் நாசத்தால் படத்தின் நாச முண்டாகின்றது. இவ் வாற்றால் வைசேஷிக மதத்தில் அசமவாயிகாரணத்தின் நாசத்தி னால் திரவியத்தின் நாச முண்டாகின்றது. ஆதலால் படத்தின் நாசத்தில் தந்து சையோகத்தின் நாசத்திற்கு ஏதுத்தன்மை யுண்டு. பட அக்கினி சையோகங்களுக்குப் பட நாசத்தில் ஏதுத் தன்மையில்லை. அங்ஙனமாயினும் முற்கூறிய கிரமத்தால் படத் திற்கு நாச முளதாயின் அக்கினி சையோகத்தினால் ஐந்தாவது கூணத்தில் படத்தின் நாசம் சம்பவிக்கின்றது. அக்கினி சையோ கத்திற்குமறைப்பின்றியபிற்காலத்தில் படத்தின் நாசம் தோற்று கின்றது. ஆதலால் வைசேஷிக மதம் அசங்கதமாம். அக்கினி சையோகத்தினால் பஸ்மமாகிய படத்தின் அவயவம் கூடியதாகவே தோற்றுகின்றது. அங்ஙனமே தண்டத்தினால் பொடியாகிய கடத் தின் கபாலம் விபாகத்தாற் றோன்றிய சையோக நாசமின்றியே நாசமாகின்றது. ஆதலால், அவயவ சையோகத்தின் நாசத்திற்கு அவயவியின் நாசத்தில் காரணத்தன்மையின் சம்பவமின்மை யால், தந்து சையோகத்தின் நாசத்திற்குப் படநாசத்திற் காரணத் தன்மையில்லை. ஆனால் பட அக்கினிகளின் சையோகமே படத் தின் நாசத்திற் காரணமாம். பட அக்கினிகளின் சையோகத் திற்கு அக்கினியோடு படம் உபாதானகாரணமாம். ஆதலால் காரிய காரணங்களுக்கும் நசுக்கப்படுவது நாசம் செய்வதெனும் தன்மை விசேடம் பிரசித்தமா யிருத்தலின், அவற்றிற்குப் பரஸ் பரம் அவிசேத முண்டென்னும் நியமம் சம்பவியாது. இவ்வாற் றால் அவித்தியாஜந்ரிய விருத்திஞானத்தினால் காரியத்தோடு கூடிய அவித்தையின் நாச முண்டாகின்றது.

உகூரு-ஈ௦௩. அவித்தியாலேச சம்பந்தியின் விசாரம்.

உகூரு. தத்துவஞானத்தினால் அவித்தை வடிவ

உபாதானத்திற்கு நாச முண்டானபின்

ஜீவன் முக்தியுடைய வித்வானது

தேகஸ்திதியின் சங்கை.

ஆனால் சகல அவித்தைக்கும் தத்துவஞானத்தினால் நாச முண்டாயின், ஜீவன் முக்தனாகிய வித்வானது தேகத்திற்குத் தத்

பிரகாசம்] ௨௯௮. அவித்தியாலேசத்தின் மூவகை. நசுக

துவ ஞானகாலத்தில் அபாவமுண்டாதல்வேண்டும். ஏனெனின் உபாதான காரணமாகிய அவித்தைக்கு நாச முண்டாகிய பின் காரியத்தின் ஸ்திதி சம்பவியாது.

௨௯௯. முற்கூறிய சங்கைக்கு
ஒர் ஆசாரியரின் கிரமப்படி சமாதானம்.

ஒருவர் இச்சமாதானங் கூறுகின்றனர்:—எங்ஙனம் வில்லழிந்தாலும் விடப்பட்ட அம்பின்வேகம் நிலைத்திருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே காரணத்திற்கு நாச முண்டாகியும் வித்வானது சரீரத்தின் ஸ்திதி சம்பவிக்கின்றது.

௩௦௦. முற்கூறிய சமாதானத்தின் அசம்பவம்.

இச்சமாதானமும் சம்பவியாது. ஏனெனின் நிமித்தகாரணத்திற்கு நாசமுண்டாயின் காரியத்தின் ஸ்திதி யிருக்கும். உபாதான மழிந்தபின் காரியத்தின் ஸ்திதி சம்பவியாது. பாணத்தின் வேகத்தினது உபாதானகாரணம் பாணமாம். அதன் நிமித்தகாரணம் வில்லாம். அதன் நாசத்தால் பாணத்தினது வேகத்தின் ஸ்திதி சம்பவிக்கின்றது. ஆதலால் அவித்தை வடிவ உபாதானத்திற்கு நாசமுண்டாகியும், வித்துவானது சரீரத்தின் ஸ்திதியினது அசம்பவ மிருத்தலால், தத்துவஞான முண்டாகியும் அவித்தையின் லேச மிருக்குமென்று நூலாசிரியர்கள் எழுதியிருக்கின்றனர்.

௩௦௧. அவித்தியாலேசத்தின் மூவகை.

ஆண்டு மதபேதத்தால் அவித்தியாலேசத்தின் சொரூபம் மூன்று வகையாம். எங்ஙனம் கமுவப்பட்ட வெள்ளைப்பூண்டுப் பாத்திரத்தில் கந்தமிருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே அவித்தையின் சம்ஸ்காரத்தை அவித்தியாலேச மென்பர். அல்லது அக்கினியினால் தகிக்கப்பட்ட படத்தைப்போல, தனது காரியத்தில் சாமார்த்தியமின்றியதாய் ஞானத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட அவித்தையினை அவித்தியாலேச மென்பர். அல்லது ஆவரணசக்தி விக்ஷேபசக்தி வடிவ அம்சங்க ளிரண்டினையுடையது அவித்தையாம். தத்துவ ஞானத்தினால் ஆவரணசக்தி விக்ஷேப அவித்தை அம்சத்திற்கு நாசமுண்டாகித் தற்று வடிவப் பிரதிபந்தமிருக்க, விக்ஷேபசக்தி விக்ஷேப அவித்தை அம்சத்தின் நாசமுண்டாகிநிலை தத்துவஞானத்திற்குப் பிரந்திய காலத்திலும் தேகமுதலிய விக்ஷேபத்திற்கு உபாதானமாகிய அவித்தை அம்சத்தின் சேஷ மிருக்கின்றது. அத

னால் சொருபத்தின் ஆவரண முண்டாகிறதில்லை. அதனையே அவித்தியாலேச மென்பர்.

உகூக. இவ்வர்த்தத்தில் சர்வஞ்ஞாத்மமுனிவர் மதம்.

சர்வஞ்ஞாத்ம முனிவர் மதமோ இதுவாம்:—தத்துவஞானத்திற்குப் பிற்காலத்திலும் சரீரமுதலிய தோற்றம் உண்டாகாது. ஜீவன்முத்தியைப் பிரதிபாதிக்கும் சுருதி வசனத்திற்குச்சுவார்த்தத்தில் தாற்பரியமில்லை. ஏனெனின் சிரவண விதியின் அர்த்தவாதவடிவ ஜீவன் முத்தியைப் பிரதிபாதிக்கும் வசனமாம். எந்தச் சிரவணத்தின் பிரதாபத்தால் ஜீவித்திருக்கும் புருஷனுக்கு முக்தி உண்டாகின்றதோ, அத்தன்மைய உத்தமமானது ஆத்மசிரவணமாம். இவ்வாற்றால் ஆத்ம சிரவணத்தின் ஸ்தூதியில் தாற்பரியமிருத்தலின் ஜீவன்முத்தியைப் பிரதிபாதிக்கும் வசனத்தில் ஞானிக்குத் தேக முதலியவற்றின் தோற்றங் கூறுதல் சம்பவியாது. இவ்வாற்றால் தத்துவ ஞானத்திற்கு மறைவின்றிய அடுத்த (பிற்) காலத்திலேயே விதேக மோகூத முண்டாகின்ற தென்னும் மதத்தில் ஞானத்திற்குப் பின் அவித்தையின் லேச மிருப்பதில்லை.

௩௦௦. முற்கூறிய மதத்திற்கு ஞானியின் அநுபவத்திலுள்ள விரோதம்.

ஆனால் இம்மதம் ஞானியின் அநுபவத்திற்கு விருத்தமாம். எந்தத் தத்துவ ஞானத்தினால் காரியத்தோடு அவித்தையின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றதோ, அந்தத் தத்துவஞானத்தின் நிவிருத்திக் கிரமத்தைக் கூறுவாம்:—

தத்துவஞானத்தால் அவித்தையின் நிவிருத்தி யுண்டாகத் தத்துவஞானத்தின் நிவிருத்தி உத்தரகாலத்தி லுண்டாகின்றது என்னும் கிரமத்தால் தத்துவஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின், தத்துவஞானத்தினால் அந்நிய அநாத்ம வஸ்துக்களின் சேஷமோ இருக்கிறதில்லை. கேவல சேதனத்திற்கு அசங்கத்தன்மை யிருத்தலால் நாசஞ்செய்யுந் தன்மை சம்பவிக்கிறதில்லை. தத்துவஞானத்திற்குத் தன்னைக் கெடுக்குந் தன்மையும் சம்பவியாது. இதனால் தத்துவஞானத்திற்கு நாசமுண்டாகாது.

௩௦௧. அவித்தையின் நிவிருத்திகாலத்தில் தத்துவஞானத்தின் நிவிருத்திக்கிரமம்.

இவ்வாற்றால் அவித்பா நிவிருத்திக்குப் பிற்கிய காலத்தில் தத்துவஞானத்தின் நிவிருத்தி சம்பவியாமையால், அவித்தையின்

பிரகாசம்.] ௩௦௩, உத்-மத்-தத்துவ-இர-சாதன- ௩௪௩

நிவிருத்தி காலத்திலேயே தத்துவ ஞானத்தின் நிவிருத்தி இவ்வாறு உண்டாகின்றது:— ஜலத்திற் போடப்பட்ட தேற்றும் பொடியினால் ஜலத்தின்கண்ணுள்ள சேற்றின் பிரிவு உண்டாகின்றது. அதன் கூடவே தேற்றும் பொடியும் பிரிந்துபோகின்றது. தேற்றும் பொடியின் பிரிவில் வேறு சாதனங்களின் அபேகையில்லை. புற்கற்றையில் நெருப்பைப் போடுவதினால் புற்கற்றை பஸ்மமாகின்றது. அதன்கூடவே நெருப்பும் பஸ்மமாகின்றது. அங்ஙனமே காரியத்தோடு அவித்தையின் நிவிருத்தி உண்டாக அதன் கூடவே தத்துவஞானத்தின் நிவிருத்தியும் உண்டாகின்றது. ஆதலால் தத்துவஞானத்தின் நிவிருத்தியில் வேறு சாதனத்தின் அபேகையில்லை.

௩௦௨. பிரகிருத அர்த்தத்தில்
பஞ்சபாதிகைக்காரர் மதம்.

பஞ்சபாதிகைக்காரராகிய பத்மபாதாசாரியர் மதம் இதுவாம்:—ஞானத்திற்கு அஞ்ஞானமாத்திரத்தோடு விரோதமுண்டு. அஞ்ஞானத்தின் காரியத்தோடு ஞானத்திற்கு விரோத மில்லாதிருந்தகலின், தத்துவ ஞானத்தால் கேவல அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்திக்குப் பிற்காலத்தில் உபாதான மின்மையால் காரியத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஆனால் தேகமுதலிய காரியங்களின் நிவிருத்தியில் பிராரப்த கர்மம் பிரதிபந்தகமாம். இதனால் முற்கூறியபடி அவித்தியாலேசமிருக்கின்றது. சில ஜீவன்முக்தர்களுக்குத் தேக முதலியவற்றின் பிரதீதியும் சம்பவிக்கின்றது. பிராரப்த வடிவப் பிரதிபந்தகத்தின் அபாவமுண்டாக, தேகாதிகளின் நிவிருத்தியும் தத்துவ ஞானத்தின் நிவிருத்தியும் உண்டாகின்றன. இம்மதத்தில் பிராரப்தத்தின் அபாவத்தோடு அவித்தையின் நிவிருத்தியே தத்துவ ஞானத்தின் நிவிருத்திக்கு ஏதுவாம்.

௩௦௩-௩௦௪. தத்துவஞானத்தின் கரணமும்

சககாரியமாகிய சாதனத்தில் விசாரம்.

௩௦௩. உத்தமமத்திம அதிகாரிகளின் பேதத்தால்
தத்துவஞானத்தின் இரண்டு சாதனங்களைக்கூறுதல்.

எந்தத் தத்துவஞானத்தினால் அவித்தையின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றதோ, அந்தத் தத்துவஞானத்திற்கு இரண்டு சாதன முண்டு.

உத்தம அதிகாரிக்கோ சிரவண முதலியன சாதனங்களாம். மத்திம அதிகாரிக்கு நிர்க்குணப் பிரஹ்மத்தின் அகங்கரக (யானென்பதைக் கொள்ளும்) உபாசனையே தத்துவஞானத்தின் சாதனமாம். இது சகல அத்தைவத சாஸ்திரத்தின் சித்தாந்தமாம்.

௩௦௪. முற்கூறிய இரண்டு பக்ஷங்களிலும் பிரசங்கியானத்தைத் தத்துவ ஞானத்திற்குக் கரணமாகிய பிரமாணமெனல்.

ஆனால் இரண்டு பக்ஷங்களிலும் தத்துவஞானத்திற்குக் கரணமாகிய பிரமாணம் பிரசங்கியானமென்பது சில நூலாசிரியர் மதமாம். விருத்தியின் பிரவாகத்தைப் பிரசங்கியான மென்பர். எப்படி மத்திம அதிகாரிக்கு நிர்க்குணப் பிரஹ்மாகார நிரந்தர விருத்தி வடிவ உபாசனை கர்த்தவ்வியமும் அதுவே பிரசங்கியானமுமாமோ, அங்ஙனமே உத்தமாதிகாரிக்கும் மனனத்திற்குப் பின் நிதித்தியாசன வடிவப் பிரசங்கியானமே பிரஹ்ம சாக்ஷாத்காரத்திற்குக்கரணமாம். அறுவகைப் பிரமாணங்களிலும் பிரசங்கியானமில்லாமையால், அதற்குப் பிரமையின் கரணத்தன்மை சம்பவியாதாயினும் சகுணப் பிரஹ்மத்தின் தியானத்திற்குச் சகுணப் பிரஹ்மத்தினது சாக்ஷாத்காரத்தின் கரணத்தன்மையும், நிர்க்குணப்பிரஹ்மத்தின் தியானத்திற்கு நிர்க்குணப் பிரஹ்மத்தினது சாக்ஷாத்காரத்தின் கரணத்தன்மையும் சகலசுருதி ஸ்மிருதிகளிலும் பிரசித்தமாம். அங்ஙனமே வியவகிதகாமினி(ஸ்திரீ)யின் பிரசங்கியானத்திற்குக்காமினியினதுசாக்ஷாத்காரத்தின் கரணத்தன்மை உலகத்திற்பிரசித்தமாம். ஆதலால் நிதித்தியாசன வடிவப் பிரசங்கியானமும் பிரஹ்ம சாக்ஷாத்காரத்தின் கரணமெனச் சம்பவிக்கின்றது. பிரசங்கியானஜந்ரிய பிரஹ்மஞானத்திற்குப் பிரமாணஜந்ரியத்தன்மையின்மையால் பிரமாத்தன்மையின் சம்பவமில்லையாயினும், சம்பவாதிப்பிரமத்தைப்போல விஷயத்தின் பாதமில்லாமையால் பிரமாத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது. நிதித்தியாசனவடிவப் பிரசங்கியானத்திற்கு மூலம் சப்தப் பிரமாணமாம். இதனாலும் பிரஹ்ம ஞானத்திற்குப் பிரமாத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது.

மதத்தில் பிரசங்கியானத்திற்கு மனதின்
சககாரியாதலும் மனம் பிரஹ்மஞானத்திற்குக்
கரணமாதலும்.

பாமதீகாரவாசஸ்பதியின் மதம் இதுவாம்:—மனதின் சக
? பிரசங்கியானமாம். பிரஹ்ம ஞானத்தின் கரணம் மனமாம்.
ஈங்கியானத்திற்கு ஞானத்தின் கரணத்தன்மை அப்பிரசித்த
௨- சகுண நிரக்குணப் பிரஹ்மத்தின் தியானமும் மனதின் சக
'யாம். அவற்றின் சாக்ஷாத்காரத்தினது கரணம் தியான
னு; மனமே கரணமாம். அங்ஙனமே வியவகிதகாமினியின்
னமும்காமினியின் சாக்ஷாத்காரத்திற்குக் கரணமன்று. ஆனால்
னியின் சிந்தனத்தோடுகூடிய மனமே அச் சாக்ஷாத்காரத்தி
5 கரணமாம். இவ்வாற்றால் மனமே பிரஹ்மஞானத்திற்குக்
ரமாம்.

௩௦௬. அத்வைதக்கிரந்தங்களின் முக்கியமதம்.

-க்கிரத்தன்மையோடுகூடிய மனம் சககாரியாதலும்வேதாந்த
க்கிய வடிவ சப்தம் பிரஹ்மஞானத்திற்குக் கரணமாதலும்)

அத்வைதக்கிரந்தங்களின் முக்கியமதம் இதுவாம்:—வாக்கிய ஜந்
நானத்திற்குப்பின் பிரசங்கியானத்தின் அபேகையில்தலைமகா
கியத்தினாலேயே அத்வைதப் பிரஹ்மத்தின் சாக்ஷாத்கார
டாகின்றது. சகல ஞானங்களிலும் சககாரி மனமாம். ஆத
நிதித்தியாசன ஜந்நிய ஏகாக்கிரத்தன்மையோடு கூடிய மனம்
ரியாம். வேதாந்த வாக்கிய வடிவ சப்தமே பிரஹ்ம ஞானத்
;க் கரணமாம்; மனமன்று. ஏனெனின் விருத்தி வடிவ ஞான
சூ உபாதானமா யிருத்தலின் ஆசிரயம் அந்தக்கரணமாம்.
ரால் ஞானத்திற்குக் கர்த்தா மனம். அதற்கு ஞானத்தின்
த்தன்மை சம்பவியாது. வேறு ஞானங்களின் மனத்திற்குக்
த்தன்மை அங்கேகரிக்கினும் பிரஹ்மஞானத்தின் கரணத்
ம முற்றும் விருத்தமாம். ஏனெனின் “யஜ்நஸூரிந-தெ-
(பிரஹ்மத்தை) மனதினாலே உலகம் அறிகிறதில்லையோ”
ல் முதலிய சருதிகளில் பிரஹ்மம் மானதஞானத்திற்கு
மாதல் நிஷேதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. பிரஹ்மத்திற்கு
ஷேதத் (உபரிஷேதத்தினால் அறியப்படுந்) தன்மை சொல்
டிருக்கின்றது. ஆதலால் உபரிஷேத்துவடிவ சப்தமே பிரஹ்ம

நிசகா ஜீவே-விருத்-பிரயோ-கற்-நிவி-நிரு- [எட்டாவது]

ஞானத்திற்குக் கரணமாம். கைவல்யசாகையில் யாண்டு மனதிற்குப் பிரஹ்மஞானத்தின் கரணத்தன்மை நிஷேதிக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ, அதே ஸ்தானத்தில் வாக்கிற்கும் பிரஹ்மஞானத்தின் கரணத்தன்மை நிஷேதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் சப்தத்திற்கும் பிரஹ்மஞானத்தின் கரணத்தன்மை சுருதி விருத்தமாம். அங்ஙனமாயினும், சப்தத்திற்குப் பிரஹ்மஞானத்தின் கரணத்தன்மையில்லை என்னும் அர்த்தத்தில் சுருதிக்குத் தாற்பரிய முளையின், பிரஹ்மத்திற்கு உபநிஷத்தினால் அறியப்படுந் தன்மைவடிவ ஓளபநிஷதத்தன்மையைக் கூறுதல் அசங்கதமாகும். ஆதலால் சப்தத்தின் இலக்ஷண விருத்தியினால் பிரஹ்ம கோசர ஞானமுண்டாகின்றது. சக்தி விருத்தியினால் பிரஹ்மத்தின் ஞானம் சப்தத்தால் உண்டாகுதில்லை. இவ்வாறு சுருதிக்குத் தாற்பரிய மிருக்கின்றது. ஆதலால் சக்திவிருத்தியினால் சப்தத்திற்குப் பிரஹ்மஞானத்தின் கரணத்தன்மை நிஷேதிக்கப்படுகின்றது. இலக்ஷண விருத்தியினால் சப்தத்திற்குப் பிரஹ்மஞானத்தின் கரணத்தன்மையிருத்தலால் பிரஹ்மத்திற்கு ஓளபநிஷதத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது. பிரஹ்ம சாக்ஷாத் காரத்தினை மானதமாகக் கொண்டுள்ளவர் மதத்திலும் பிரஹ்மத்தின் பரோக்ஷஞானம் சப்தத்தினாலேயே அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் பிரஹ்ம ஞானத்தில் சப்தத்திற்குக் கரணத்தன்மை இரண்டு மதங்களிலும் ஆவசியமா யிருத்தலின் பிரஹ்ம சாக்ஷாத் காரத்திற்குக் கரணம் சப்தமாம்; மனமன்று. இவ்வாற்றால் பிரஹ்ம சாக்ஷாத் காரத்தின் கரணம் சப்தமாம்.

௩௦௭. சப்தத்தினால் அபரோக்ஷ ஞானத்தின்

உற்பத்தியில் சங்கை சமாதானம்.

சப்தத்தில் பரோக்ஷ ஞானத்தை உண்டு பண்ணும் சாமர்த்தியமுண்டு. சப்தத்தினால் அபரோக்ஷ ஞானத்தின் உற்பத்தி சம்பவியாது. அங்ஙனமாயினும், சாஸ்திரத்திற் கூறிய சிரவண மனன பூர்வக அந்தப் பிரஹ்ம கோசர பரோக்ஷ ஞானத்தின் சம்ஸ்கார விசிஷ்ட ஏகாக்ஷிர சித்தத்தோடு கூடிய சப்தத்தினால் அபரோக்ஷஞானம் உண்டாகின்றது. பிரதிபிம்ப பிம்பங்களின் அபேதவாதத்தில் ஜலமாத்திரத்தோடும் கண்ணாடி முதலியவற்றோடும் கூடிய நேத்திரத்தினால் சூரியன் முதலியவற்றின் சாக்ஷாத் காரமுண்டாகின்றது. ஆண்டுக் கேவல நேத்திரத்திற்குச் சூரியன் முத

பிரகாசம்.] ௩௦௮. வேறு-சப்-அப-யுண்-தன்மை. ருசன

லியவற்றின் சாக்ஷாத்காரத்தில் சாமர்த்தியமில்லை. சஞ்சலமான அல்லது மலினமான உபாதியின் சந்நிதானத்தினாலும் சாமர்த்தியமில்லை. நிச்சலமும் நிர்மலமுமான உபாதியோடு கூடிய நேத்திரத்தில் சூரியன் முதலியவற்றினது சாக்ஷாத்காரத்தின் சாமர்த்தியமுண்டு. அங்ஙனமே சம்ஸ்கார விசிஷ்ட நிர்மல நிச்சல சித்தவடிவ கண்ணாடியின் சகாயத்தால் சப்தத்தினாலும் பிரஹ்மத்தின் அபரோகூருநாம் சம்பவிக்கின்றது. வேறு திருஷ்டாந்தம்:—எங்ஙனம் இலௌகிக அக்கினியில் ஒமித்தலால் சுவர்க்க ஏதுவான அபூர்வத்தின் உற்பத்தி உண்டாகிறதில்லை. வைதிக சம்ஸ்காரத்தோடு கூடிய அக்கினியில் ஒமித்தலால் சுவர்க்கத்தை யுண்டு பண்ணும் அபூர்வத்தின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. ஒமத்திற்குச் சுவர்க்க சாதனத்தன்மை சுருதியிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இரண்டாவது கூணத்தில் அழிவதாகிய ஒமத்திற்குக் காலாந்தரத்தில் உண்டாவதாகிய சுவர்க்கத்தின் சாதனத்தன்மை சம்பவியாது. ஆதலால் சுவர்க்க சாதனத்தன்மையின் அநுபபத்தியாகிய அர்த்தாபத்திப் பிரமாணத்தினால் எங்ஙனம் அபூர்வத்தின் சித்தி உண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே பிரஹ்ம ஞானத்தினால் அத்தியாசவடிவ சகல துக்கங்களின் நிவிருத்தி சுருதியிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. கர்த்துருத்துவ முதலிய அத்தியாசம் அபரோகூருநாம். அவ்வபரோகூ அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி பரோகூ ஞானத்தினால் சம்பவிக்கிறதில்லை. அபரோகூ ஞானத்தினாலேயே அபரோகூ அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரஹ்ம ஞானத்திற்கு அபரோகூ அத்தியாச நிவிருத்தியின் அநுபபத்தியினால் வேறு பிரமாணத்திற்குக் கோசர மாகாத பிரஹ்மத்தின் அபரோகூ ஞானம் சத்தத்தினால் சித்திக்கின்றது. எங்ஙனம் கேள்வியர்த்தாபத்தியினால் அபூர்வத்தின் சித்தி உண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே சப்த ஜந்ரிய பிரஹ்மத்தினது அபரோகூ ஞானத்தின் சித்தியும் கேள்வியர்த்தாபத்தியினால் உண்டாகின்றது.

௩௦௮. வேறு நூலின்படி சப்தத்திற்கு அபரோகூ ஞானத்தை யுண்டுபண்ணுந்தன்மை.

வேறு நூல்களில் சப்தத்திற்கு அபரோகூ ஞானத்தை உண்டு பண்ணுந்தன்மை இத்திருஷ்டாந்தத்தினால் கூறப்பட்டிருக்கின்றது:—எங்ஙனம் பாகிய பதார்த்தத்தின் சாக்ஷாத்காரத்தில்

செய் ஜீவேசு-விருத்-பிரயோகம்-நிவி-நிநு-எட்டாவது.

மனம் சாமர்த்திய மின்றிய தாயினும், பாவனையோடு கூடிய மன தினல் நஷ்ட வனிதையின் சாக்ஷாத்கார முண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே கேவல சப்தமோ அபரோகூ ஞானத்திற் சாமர்த்திய மின்றியதாம். ஆனால் முற்கூறிய மனதோடு கூடிய சப்தத்தினல் பிர ஹ்மத்தின் அபரோகூ ஞான முண்டாகின்றது.

௩௦௯—௩௧௦. விஷய ஞானங்களின் அபரோகூத் தன்மையில் விசாரம்.

௩௦௯. வேறு நூலாசிரியர் மதப்படி ஞானமும் விஷயமுமாகிய இரண்டிலும் அபரோகூத் தன்மை வியவகாரத்தைக் கூறுதல்.

வேறு நூலாசிரியர் இவ்வாறு கூறுகின்றனர்:—ஞானமும் விஷயமுமாகிய இரண்டிலும் அபரோகூத்தன்மை விவகாரமுண்டாகின்றது. ஏனெனின் நேத்திர முதலிய இந்திரியங்களால் அறியப்பட்ட கட முளதாயின், ஆண்டுக் கடத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞான மிருக்கின்றது; கடமும் பிரத்தியக்ஷமாம். இவ்வாறு இருவகை விஷய வகாரம் அநுபவசித்தமாம். ஆண்டு ஞானத்தில் அபரோகூத் தன்மை சுரணத்தின் அதீனமன்று. ஏனெனின் இந்திரிய ஜந்ரிய ஞானம் அபரோகூதமாம். அநுமானாதி ஜந்ரிய ஞானம் பரோகூதமாம். ஆகவே ஞானத்தில் பரோகூத்தன்மை அபரோகூத்தன்மைகள் சுரணத்தின் அதீனமாம். அவ்விந்திரியஜந்ரிய ஞானத்தின் அபரோகூத்தன்மையை நூலாசிரியர்கள் கண்டனம் செய்திருக்கின்றனர். ஆதலால் அபரோகூத் அர்த்தத்தைக் கோசரிக்கும் ஞானம் அபரோகூதமெனப்படுகின்றது. இவ்வாற்றால் ஞானத்தில் அபரோகூத்தன்மை விஷயத்தின் அதீனமாம். ஆதலால் அபரோகூத் விஷயத்தின் ஞானம் அபரோகூதமேயாகும். இந்திரியத்தால் தோன்றியதாகாக; அல்லது வேறு பிரமாணங்களால் றேன்றியதாகாக; இதில் அபிரிதி வேச (ஆக்கிரக) மில்லை. இதனற்றான் சுக முதலியவற்றின் ஞானமும், ஈசுவர ஞானமும், சொப்பனத்தின் ஞானமும் இந்திரிய ஜந்ரியமன்று; அங்ஙனமாயினும் பிரத்தியக்ஷமாம். ஆதலால் ஞானத்தில் இந்திரிய ஜந்ரியத்தன்மை வடிவ அபரோகூத ஞானமே யுளது. ஆனால் அபரோகூத் அர்த்த கோசர ஞான முளதாயின் அது அபரோகூத ஞான மெனப்படுகின்றது.

சங்கைசமாதானம்.

அபரோகூத ஞானத்தின் விஷயத்தினை அபரோகூத மென்பர். ஆதலால் அபரோகூத அர்த்தத்தைக் கோசரிக்கும் ஞானத்திற்கு அபரோகூதத்தன்மையைக் கூறுதலில் அந்நியோந்நியாசிரய தோஷ முண்டாகின்றது. ஏனெனின் ஞானத்தின்கண் உள்ள அபரோகூதத்தன்மையை நிரூபித்தலில் விஷயத்தின்கண் உள்ள அபரோகூதத்தன்மையின் ஞானம் ஏதுவாம். விஷயத்தின்கண் உள்ள அபரோகூதத்தன்மையை நிரூபித்தலில் ஞானத்தின்கண் உள்ள அபரோகூதத்தன்மையின் ஞானம் ஏதுவாம். அங்ஙனமாயினும் விஷயத்தில் அபரோகூதத்தன்மையை அபரோகூத ஞானத்தின் விஷயத்தன்மை வடிவமாகக் கொள்ளின், அந்நியோந்நியாசிரய தோஷமுண்டாகும். ஆதலால் விஷயத்தின் அபரோகூதத்தன்மை முற்கூறிய சொரூப மன்று. ஆனால் பிரமாத்திரு சேதனத்தோடு அபேதமே விஷயத்தின் அபரோகூதத்தன்மையாம். ஆதலால் ஞானத்தின் அபரோகூதத்தன்மையை நிரூபித்தலில் விஷயத்தின் அபரோகூதத்தன்மை ஞானத்தின் அபேகை யுண்டாகியும், விஷயத்தின் அபரோகூதத்தன்மையை நிரூபித்தலில் ஞானத்தின்கண் உள்ள அபரோகூதத்தன்மையினது ஞானத்தின் உபயோக மின்மையால் அந்நியோந்நியாசிரய தோஷமில்லை.

௩௯௧. விஷயத்தில் பரோகூதத்தன்மை அபரோகூதத்தன்மைகளைச் சம்பாதிக்கும் பிரமாத்திருசேதனத்தின் பேத அபேதத்தோடு விஷயத்தின்கண் உள்ள பரோகூதத்தன்மை அபரோகூதத்தன்மைகளின் அதீனமே ஞானத்தின் பரோகூதத்தன்மை அபரோகூதத்தன்மைகளா மென்பதின் நிரூபணம்.

சுக முதலிய அந்தக்கரணத்தின் தர்மம் சாக்ஷி சேதனத்தில் அத்தியஸ்தமாம். அதிஷ்டானத்தின் வேறு சத்தை அத்தியஸ்தத்திற் கில்லை யாகலின், சுக முதலியவற்றிற்குப் பிரமாத்திரு சேதனத்தோடு என்றும் அபேத மிருத்தலால், அவற்றில் என்றும் அபரோகூதத்தன்மை யிருக்கின்றது. அபரோகூத சுக முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் ஞானமும் அபரோகூதமே யாகின்றது. பாகிய கட முதலியன பாகிய சேதனத்தில் அத்தியஸ்தமா யிருத்த

லின், பிரமாத்திரு சேதனத்தோடு அவற்றிற்கு என்றும் அபேத மில்லையாயினும், விருத்தி வாயிலாகப் பாகிய சேதனத்திற்குப் பிரமாத்திரு சேதனத்தோடு அபேதம் உண்டாகின்றது. அக்காலத்தில் பிரமாத்திருசேதனமே கட முதலியவற்றின் அதிஷ்டானமாகின்றது. ஆதலால் இந்திரிய ஜந்ரிய கடாதி கோசரவிருத்தி உண்டாயின், அக்காலத்திலேயே கட முதலியவற்றில் அபரோகூதத்தன்மைத் தர்மமுண்டாகின்றது. அபரோகூதத்தன்மை விசிஷ்ட கட முதலியவற்றின் ஞானமும் அபரோகூத மெனப்படுகின்றது. கட முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் அதுமிதி முதலிய விருத்தி உண்டாயின், அக்காலத்தில் பிரமாத்திரு சேதனத்தோடு கட முதலியவற்றின் அபேதம் இல்லாதிருத்தலின், அவற்றில் அபரோகூதத்தன்மைத் தர்மம் உண்டாகாது. ஆதலால் கட முதலியவற்றின் அதுமிதி முதலிய ஞானத்தினை அபரோகூதம் என்று கூறுவதில்லை; ஆனால் பரோகூதமென்பர். பிரஹ்மசேதனத்திற்குப் பிரமாத்திருசேதனத்தோடு என்றும் அபேதமிருத்தலின், பிரஹ்மசேதனம் என்றும் அபரோகூதமாம். ஆதலால் மகாவாக்கிய வடிவ சப்தப்பிரமாண ஜந்ரிய பிரஹ்மத்தின் ஞானமும் அபரோகூதமென்றே சொல்லப்படுகின்றது. இவ்வாற்றால் ஞானத்தின் பரோகூதத்தன்மை அபரோகூதத்தன்மைகள் பிரமாணத்தின் மன்று. ஆனால் விஷயத்தின்கண் உள்ள பரோகூதத்தன்மை அபரோகூதத்தன்மைகளின் அதினமாகவே ஞானத்தின் பரோகூதத்தன்மை அபரோகூதத்தன்மைகளுள். விஷயத்தில் பரோகூதத்தன்மை அபரோகூதத்தன்மைகளைச் சம்பாதிப்பன பிரமாத்திரு சேதனத்தின் பேதமும் அபேதமுமாம். ஆதலால் சப்த ஜந்ரிய பிரஹ்மத்தின் ஞானமும் அபரோகூதமாமென்று கூறுதல் சம்பவிக்கின்றது.

௩௬௨. முற்கூறிய மதத்தில் அவாந்தரவாக்கிய ஜந்ரிய பிரஹ்ம ஞானத்தினது அபரோகூதத்தன்மையின் பிராப்திவடிவ தோஷம்.

ஆனால் இம்மதத்தில் அவாந்தரவாக்கிய ஜந்ரிய பிரஹ்ம ஞானமும் அபரோகூதமாதல் வேண்டும். ஏனெனின் முற்கூறிய படி பிரமாத்திருசேதன சொரூபமா யிருத்தலால் பிரஹ்மம் என்றும் அபரோகூதமாம். அபரோகூத வஸ்துவைக் கோசரிக்கும் ஞானம் அபரோகூதமேயாம். ஆதலால் நித்திய அபரோகூத சபாவ

[காசம்.] ஈகூ. முற்-தோஷ-அப-வேறு-இல. ௫௫௧

டைய பிரஹ்மத்திற்குப் பரோகூடானம் சம்பவியாது. அவா
ரவாக்கியத்தினால் எல்லா நூலாசிரியர்களும் பிரஹ்மத்தின்
ரோகூடானத்தை அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். அங்ஙனமே “பத்
மவ” னிருக்கின்றனென்னும் வாக்கியத்தினால் பத்தாமவனது
ரோகூடானமே உண்டாகின்றது. பஞ்சதசிமுதலிய நூல்களி
ம்முற்கூறிய வாக்கியத்தினால் பத்தாமவனது பரோகூடானமே
எல்லப்பட்டிருக்கின்றது. பிரமாத்திருசேதனத்திற்கு அபின்ன
ய்ப் பத்தாமவனிருக்கின்றான். ஆதலால் தசமனாகிய விஷயத்தி
து அபரோகூத்தன்மை யிருத்தலின் அவனது ஞானமும் அப
ராகூமாதல் வேண்டும்.

ஈகூ. முற்கூறிய தோஷத்தினால் அபரோகூத்
தன்மைக்கு வேறு இலக்கணம்.

ஆதலால் இவ்வாறு அங்கீகரித்தல்வேண்டும்:—எங்ஙனம் சுக
தலியன பிரமாத்திருசேதனத்தில் அத்தியஸ்தமாகின்றனவோ,
ங்ஙனமே தர்ம அதர்மங்களும் பிரமாத்திருசேதனத்தில் அத்தி
யதமாம். ஆதலால் சுக முதலியவற்றைப்போல, தர்ம முதலியன
ம் பிரமாத்திரு சேதனத்தோடு அபின்னமா யிருத்தலின் அப
ராகூமாதல் வேண்டும். அங்ஙனமாயினும் யோக்கிய விஷயத்
ற்குப் பிரமாத்திரு சேதனத்தோடுள்ள அபேதமே விஷயத்தின்
ன் உள்ள அபரோகூத்தன்மையைச் சம்பாதிப்பதாம்; தர்ம
தலியன யோக்கிய மன்று. ஆதலால் அவற்றிற்குப் பிரமாத்
ருசேதனத்தோடு அபேதமிருக்கினும் அவற்றில் அபரோகூத்
ரமையிலலை. எங்ஙனம் விஷயத்தின்கண் உள்ள யோக்கியதை
டியத்தின்கண் உள்ள அபரோகூத்தன்மையில் அபேகழிக்கப்
கின்றதோ, அங்ஙனமே பிரமாணத்தின்கண் உள்ள யோக்
தை ஞானத்தின் அபரோகூத்தன்மையில் அபேகழிக்கப்படு
தாம். அவார்தரவாக்கியத்திலும் “பத்தாமவ னிருக்கின்ற”
ரன்னு வாக்கியத்திலும் அபரோகூடானம் உண்டாவதற்கு
ராக்கியதை யில்லை. ஆனால் மகாவாக்கியத்திலும் “நீபத்தாமவ”
ரன்னும் வாக்கியத்திலும் அபரோகூடானம் பிறத்தற்கு யோ
யதை யிருக்கின்றது. எங்ஙனம்: விஷயத்தின் யோக்கியதை
தலியன பிரத்தியகூமுதலிய வியவகாரத்தால் அறியப்படுகின்
ர. எந்தவிஷயத்திற்குப் பிரமாதாவோடு அபேதமுளதாகப் பிர

த்தியக்ஷ விவகாரமுண்டாகின்றதோ, அவ்விஷயம் யோக்கியமெனப்படுகின்றது. எவ்விஷயத்திற்குப் பிரமாதாவோடு அபேதமுண்டாகியும் பிரத்தியக்ஷ விவகாரமுண்டாகிறதில்லையோ, அவ்விஷயம் அயோக்கிய மெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: தர்மாதர்ம சம்ஸ்காரம் அயோக்கியமாம். விஷயத்தைப்போல பிரமாணத்திலும் யோக்கியத்தன்மை முதலியன அநுபவாநுசாரமாக அறியவேண்டியனவாம். பாகிய இந்திரியங்களில் பிரத்தியக்ஷஞானம் உண்டாதற்கு யோக்கியதை யிருக்கின்றது. அநுமான முதலியவற்றில் பரோக்ஷஞானத்தை உண்டுபண்ணுவதில் யோக்கியதையிருக்கின்றது. அநுபலப்தியிலும் சப்தத்திலும் இருவகை ஞானத்தை யுண்டுபண்ணும் யோக்கியதை இருக்கின்றது.

௩௧௪. அபரோக்ஷஞானத்தில் சர்வஞ்ஞாதம்

முனிவரது மதத்தின் அநுவாதம்.

ஆனால் இத்துணை விசேஷமுண்டு:—பிரமாதாவோடு சம்பந்தமின்றிய பதார்த்தத்திற்குச் சப்தத்தினால் கேவலம் பரோக்ஷஞானம் உண்டாகின்றது. எப்பதார்த்தத்திற்குப் பிரமாதாவோடு தாதாத்மிய சம்பந்தமுண்டாகின்றதோ, அதனிடத்துயோக்கியதை உண்டாகியும், பிரமாதாவோடு அபேதத்தைப் போதிக்கும் சப்தமுண்டாகாவிடின், சப்தத்தினால் பரோக்ஷஞானமே உண்டாகும்; அபரோக்ஷஞானம் உண்டாகாது. எங்ஙனம் “பத்தாமவ னிருக்கின்றான்” என்றல் முதலிய வாக்கியங்களில் பிரமாதாவோடு அபேதத்தைப் போதிக்கும் சப்தமின்மையால் முற்கூறிய வாக்கியங்களைக் கேட்போனுக்குத் தனக் கன்னியமின்றிய பத்தாமவன் பிரஹ்மமென்பவற்றின் பரோக்ஷஞானமே உண்டாகின்றது; அபரோக்ஷஞானம் உண்டாகிறதில்லை. எந்தவாக்கியத்தில் பிரமாதாவோடு அபின்னமான யோக்கிய விஷயத்திற்குப் பிரமாதாவோடு அபேதத்தைப் போதிக்கும் சப்தமுண்டாகின்றதோ, அந்தவாக்கியத்தினால் பரோக்ஷஞான முண்டாகிறதில்லை; அபரோக்ஷஞானமே உண்டாகின்றதென்னும் மதம் சர்வஞ்ஞாதம் முனிவரதாம். இம் மதத்தில் கேவல சப்தமே அபரோக்ஷஞானத்திற்கு ஏதுவாம். பரோக்ஷஞானத்தின் சம்ஸ்கார விசிஷ்ட ஏகாக்கிர சித்தந்தோடு கூடிய சப்தத்தினால் அபரோக்ஷஞான முண்டாகின்றது. இம் மதம் முதலிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

பிரகாசம்.] ஈகரு. சமீபத்திலேயே தூஷிக்கப் பட்ட விஷயத்தின்கண் உள்ள அபரோகூத் தன்மையின் அதீனமாம் ஞானத்தின்கண் உள்ள அபரோகூத்தன்மை என்னும் மதத்தின் அநுவாதம்.

அபரோகூ அர்த்தத்தைக் கோசரிக்கும் ஞானத்திற்கு அபரோகூத்தன்மையை அங்கீகரித்துப் பிரஹ்மஞானத்திற்கு அபரோகூத்தன்மை சம்பவிக்கின்றதென்று இடையில் மூன்றாவது மதம் சொல்லப்பட்டது. இம்மதத்தில் நித்தியாபரோகூதப் பிரஹ்ம கோசர அவாந்தரவாக்கிய ஜந்திய பிரஹ்மஞானமும் அபரோகூத மாதல் வேண்டுமென்று தூஷணம் சொல்லப்பட்டது.

ஈகசு. அத்வைத வித்தியாசாரியர் மதப்படி விஷயத்தின்கண் உள்ள துமான அபரோகூத் தன்மையை வேறுவிதமாகச் சொல்லுதலும், தூஷிக்கப்பட்ட முற்கூறிய மதத்தில் வேறு தூஷணத்தைச் சொல்லுதலும்.

அத்வைத வித்தியாசாரியர் விஷயத்தின்கண் உள்ள அபரோகூத்தன்மையையும் ஞானத்தின்கண் உள்ள அபரோகூத்தன்மையையும் வேறு வகையாற் கூறியிருக்கின்றனர். தூஷிக்கப்பட்ட முற்கூறிய மதத்தால் வேறுதூஷணத்தையும் கூறியிருக்கின்றனர். அதுவருமாறு:—பிரமாதாவோடு அபின்னமான அர்த்தத்தை அபரோகூதசொருபமெனக்கொண்டு, அபரோகூத அர்த்தத்தைக் கோசரிக்கும் ஞானத்திற்கு அபரோகூத்துவத்தைக் கூறின், சொப்பிரகாச ஆத்மசகருப ஞானத்தில் அபரோகூத ஞானத்தினது இலகூணத்தின் அவ்வியாப்தி உண்டாகும். ஏனெனின் அபரோகூத அர்த்தம் எதற்குக் கோசர (விஷய) மாகின்றதோ, அந்த ஞானத்தினை அபரோகூத மெனின், ஞானத்திற்கும் விஷயத்திற்கும் ஒன்றற்கொன்று பேதத்தை அபேகிக்கும் விஷய விஷயித்தன்மைச் சம்பந்தமிருக்கின்றது. அதே ஸ்தானத்தில் ஞானத்தின்கண் உள்ள அபரோகூதலகூண முண்டாகும். சொப்பிரகாச சகத்திற்கு ஞானத்தோடு அபேத மிருத்தலின் விஷய விஷயித்தன்மைச் சம்பவமின்மையால், அதனிடத்து முற்கூறிய இலகூணம் சம்பவியாது. பிரபாகரர்மதத்தில் ஞானத்தைச் சொப்பிரகாசமென்பர், தனது சொ

௧௫௪ ஜீவே-விருத்-பிரயோகம்-நிவி-நிர்- [எட்டாவது

ரூபத்தையும், அங்ஙனமே ஞாதாவையும், அங்ஙனமே ஞேயமாகிய கட முதலியவற்றினையும் ஞானம் விஷயஞ் செய்கின்றது. ஆதலால் சுகல ஞானமும் திரிபுடி கோசரமா மென்பது பிரபாகர் மதம். அம்மதத்தில் அபேத முளதாயினும், விஷய விஷயித்தன்மைகளின் அங்கீகாரமுண்டு. ஆதலால் சுவப்பிரகாச ஞானவடிவ சுகத்தில் விஷய விஷயித்தன்மை அசங்கதமன்று. சுவ, அதாவது தனது சொரூபம் எதற்குப் பிரகாசம் (விஷயி) ஆகின்றதோ, அது சுவப்பிரகாச மெனப்படுகின்றது. இவ்வாற்றால் சுவப்பிரகாச மென்னும் சொல்லின் அர்த்தத்தினாலும் அபேதத்தில் விஷய விஷயித்தன்மை சம்பவிக்கின்றது. அங்ஙனமாயினும் பிரகாசிக்கப்படுவது பிரகாசிப்பது என்பவற்றின் பேதம் அதுபவ சித்தமாயிருத்தலின், பேதமின்றிப் பிரபாகர் விஷய விஷயித்தன்மைகளைக் கூறுதல் அசங்கதமாம். ஆதலால் சுவப்பிரகாச மென்னும் சொல்லிற்கு முற்கூறியது பொருளன்று. ஆனால் சுவ (தனது) சத்தையினால் பிரகாசித்தலே (சம்சய முதலியன இல்லாமையே) சுவப்பிரகாசமென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளென்று அத்வைத நூல்களிற்கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

௩௧௭. அபரோகூத்திற்கு முற்கூறிய இலக்ஷணம் சம்பவியாதென்பதை அநுவதித்தல்.

இவ்வாற்றால் சுவப்பிரகாச ஞானத்திற்கு அபின்னமான சொரூப சுகத்தில் விஷய விஷயித்தன்மைகள் சம்பவியாமையின், அபரோகூத்திற்கு முற்கூறிய இலக்ஷணம் அதில் சம்பவியாது.

௩௧௮. முற்கூறிய தோஷமின்றிய அபரோகூத்தின் இலக்ஷணம்.

அபரோகூத்தின் இலக்ஷணம் இதுவாம்:—தனது வியவகாரத்திற்கு அதுகூலமான சைதன்னியத்தோடு அபேதம் அபரோகூத விஷயத்தின் இலக்ஷணமாம். அந்தக்கரணமும் சுக முதலியனவும் சாகுதி சேதனத்தில் அத்தியஸ்தமா யிருத்தலின், தர்மத்துடன் அந்தக்கரணத்திற்குச் சாகுதி சேதனத்தோடு அபேத மிருக்கின்றது. சாகுதிசேதனத்தால் அவற்றின் பிரகாச மிருத்தலின், அவற்றின் வியவகாரத்திற்கு அதுகூலம் சாகுதி சேதனமாம். ஆதலால் சுவ அதாவது அந்தக்கரண சுகமுதலியவற்றின் வியவகாரத்திற்கு அதுகூலமான சாகுதி சேதனம் எதுவோ, அதனோடு அபேதவடிவ அப

பிரகாசம்.] டகக. விரு-பிர-முற்-இல-அவ்வியா- ௩௩௩

ரோகூத்தின் இலகூணம் சக முதலியவற்றோடு கூடிய அந்தக்கரணத்திற் சம்பவிக்கின்றது. தர்ம முதலியவற்றிற்குச் சாக்ஷிசேதனத்தோடு அபேதமோ உளது. ஆனால் அவற்றில் யோக்கியத்தன்மையின்மையால் அவற்றின் வியவகாரத்திற்கு அநுகூலம் சாக்ஷி சேதனமன்று. ஆதலால் தனது வியவகாரானுகூல சேதனத்தோடு தர்ம முதலியவற்றிற்கு அபேதமில்லா திருத்தலின் அவற்றில் அபரோகூத்தன்மையிலலை. அங்ஙனமே கட முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் விருத்திகாலத்தில் கட முதலியவற்றின் அதிஷ்டான சேதனத்திற்கு விருத்தி யுபகித சேதனத்தோடு அபேத முண்டாகின்றது. ஆதலால் கட முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும். விருத்தி காலத்தில் கட முதலிய சேதனம் கட முதலிய வியவகாரத்திற்கு அநுகூலமாம். அதற் கபின்னமான கட முதலியன அபரோகூத மெனப்படுகின்றன. கட முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் விருத்தியின் அபாவ காலத்திலும் தனது அதிஷ்டான சேதனத்தோடு கட முதலியன அபின்னமாம். ஆனால் அக்காலத்தில் அவற்றின் வியவகாரத்திற்கு அநுகூலமான அதிஷ்டான சேதன மில்லை. ஏனெனின் விருத்தி உபகிதத்தோடு அபின்னமாய் வியவகாரத்திற் கநுகூலமாகின்றது. ஆதலால் கட முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் விருத்தியின் அபாவகாலத்திற் கட முதலியன அபரோகூதமன்று. அங்ஙனமே பிரஹ்மத்தைக் கோசரிக்கும் விருத்தி யுபகித சாக்ஷி சேதனமே பிரஹ்மத்தின் வியவகாரத்திற்கு அநுகூலமாம். அதனோடு அபின்னமாகிய பிரஹ்மத்திற்கு அபரோகூத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது. எங்ஙனம் வியவகாரத்திற் கநுகூலமான சைதன்யத்தோடு விஷயத்திற்குள்ள அபேதம் விஷயத்தின்கண் உள்ள பிரத்தியகூத்தன்மையின் பிரயோஜகமோ, அங்ஙனமே கடமுதலிய விஷயத்தோடு கட முதலிய வியவகாரத்திற் கநுகூலமாகிய சைதன்னியத்திற்குள்ள அபேதம் ஞானத்தின்கண் உள்ள பிரத்தியகூதத் தன்மையின் பிரயோஜகமாம்.

டகக. விருத்திவடிவப் பிரத்தியகூத ஞானத்தில்

முற்கூறிய அபரோகூத்தின்

இலகூணத்தினது அவ்வியாப்தி.

சேதனத்தில் கட முதலியன அத்தியஸ்தமாம். விஷய வடிவ விருத்தி காலத்தில் விருத்திசேதனத்தோடு விஷயசேதனத்திற்கு

ஏகத்துவ மிருத்தலின், தனது அதிஷ்டானமாகிய விஷய சேதனத் தோடு அபின்னமான கட முதலியவற்றிற்கு விருத்தி சேதனத் தோடு அபேத முண்டாகியும், விருத்தியோடு அபேதம் கடமுதலியவற்றிற்குச் சம்பவியாது. எங்ஙனம் இரஜ்ஜுவீற் கற்பிதமான சர்ப்ப தண்ட மாலைகளுக்கு இரஜ்ஜுவோடு அபேதம் உண்டாகியும், சர்ப்ப தண்ட மாலைகளுக்குப் பரஸ்பரம் பேதமே உண்டாகின்றது; அபேத முண்டாகிறதில்லை. பிரஹ்மத்திற் கற்பிதமான சகல துவைதங்களுக்கும் பிரஹ்மத்தோடு அபேத முண்டாகியும், ஒன்றற்கொன்று அபேத முண்டாகிறதில்லை. அங்ஙனமே விருத்தி சேதனத்தோடு விருத்திக்கும் கட முதலியவற்றிற்கும் அபேதம் சம்பவிக்கின்றது; ஆனால் விருத்திக்கும் கட முதலிய விஷயங்களுக்கும் பரஸ்பரம் அபேதம் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆதலால் விருத்தி வடிவப் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தில் முற்கூறிய இலக்ஷணத்திற்கு அவ்வியாப்தி இருக்கின்றது.

௩௨௦. முற்கூறிய அவ்வியாப்திக்கு அத்வைத வித்தியாசாரியர் முறைப்படி பரிகாரம்.

அங்ஙனமாயினும், அத்வைத வித்தியாசாரியர் முறைப்படி அபரோக்ஷத்தன்மைத் தர்மம் சேதனத்திற்காம்; விருத்திக்கன்று. எங்ஙனம் அநுமிதித்தன்மை இச்சைத்தன்மை முதலியன அந்தக் கரண விருத்தியின் தர்மமோ, அங்ஙனமே அபரோக்ஷத்தன்மைத் தர்மம் விருத்தியிலில்லை. ஆனால் விஷயாகார விருத்தி உபகித சேதனத்திற்கு அபரோக்ஷத்தன்மைத் தர்ம மிருத்தலின், சேதனத்தின் அபரோக்ஷத் தன்மைக்கு உபாதி விருத்தியாம். ஆதலால் விருத்தியில் அபரோக்ஷத்தன்மையை ஆரோபித்தலால் விருத்திஞானம் அபரோக்ஷமா மென்று வியவகரிக்கின்றனர். இவ்வாற்றால் விருத்தி ஞானம் இலகியமன்று. ஆதலால் அவ்வியாப்தியில்லை. விருத்திஞானத்தில் அபரோக்ஷத் தன்மைத் தர்மம் இஷ்டமாம். அபரோக்ஷத்தின் இலக்கணம் செல்லாதாயின் அவ்வியாப்தி யுண்டாம். விருத்தி ஞானம் இலகியமன்று; விருத்தி உபகித சேதனமே இலகியமாம். ஆதலால் அவ்வியாப்திச் சங்கையிலில்லை. சேதனத்தின் தர்மமாகிய அபரோக்ஷத் தன்மையை அங்கீகரித்தலினாலேயே சுக முதலியவற்றின் ஞானத்தில் அபரோக்ஷத் தன்மை சம்பவிக்கின்றது. விருத்தியின் தர்மமாகிய அபரோக்ஷத் தன்மை

மையை அங்கீகரிக்கின், சுக முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் விருத்தியின் அங்கீகார மின்மைப் ப்ஷத்தில் சாக்ஷி வடிவ சுக முதலியவற்றின் ஞானத்தில் அபரோக்ஷத்தன்மை வியவகாரம் உண்டாகலாகாது. ஆதலால் அபரோக்ஷத்தன்மைத் தர்மம் சேதனத்திற்காம்; விருத்திக்கன்று.

௩௨௪. முற்கூறியபகஷத்திற் சங்கை.

இப்பகஷத்தில் இது சங்கையாம்:—சம்சார தசையிலும் ஜீவனுக்குப் பிரஹ்மத்தோடு அபேதமிருத்தலின், சுகல புருஷர்களுக்கும் பிரஹ்மம் அபரோக்ஷமாமைன்னும் வியவகார முண்டாதல் வேண்டும். அவாந்தரவாக்கிய ஜந்ரிய பிரஹ்மத்தின் ஞானமும் அபரோக்ஷமாதல் வேண்டும். ஏனெனின் அவாந்தரவாக்கிய ஜந்ரிய விருத்தி உபகித சாக்ஷி சேதனத்திற்குப் பிரஹ்ம வடிவ விஷயத்தோடு அபேதமிருக்கின்றது.

௩௨௨. முற்கூறிய சங்கைக்குச் சமாதானம்.

அங்ஙனமாயினும் இது சமாதானமாம்:—தனது வியவகாரத்திற்கு அநுகூலமான சேதனத்தோடு ஆவரிக்கப்படாத விஷயத்திற்கு உள்ள அபேதமோ அபரோக்ஷ விஷயத்தின் இலக்ஷணமாம். ஆவரிக்கப்படாத விஷயத்தினோடு தனது வியவகாரத்திற் கநுகூலமான சேதனத்தின் அபேதம் அபரோக்ஷ ஞானத்தின் லக்ஷணமாம். சம்சார தசையில் ஆவரிக்கப்பட்ட பிரஹ்மத்திற்குத் தனது வியவகாரத்திற் கநுகூலமான சேதனத்தோடு அபேத முண்டாகியும், ஆவரிக்கப்படாத விஷயத்தின் அபேதமிருத்தலின், பிரஹ்மத்தில் அபரோக்ஷத்தன்மையிலலை. அங்ஙனமே அவாந்தர வாக்கிய ஜந்ரிய ஞானத்திற்கும் ஆவரிக்கப்பட்ட விஷயத்தோடு அபேதமிருத்தலின், அந்த ஞானத்திற்கு அபரோக்ஷத்துவ மிலலை. ஆதலால் முற்கூறிய சங்கை சம்பவியாது.

௩௨௩. முற்கூறிய பகஷத்தில் வேறு சங்கை.

வேறு சங்கை:—முற்கூறியபடி ஆவரிக்கப்படாத விஷயத்தின் அபேதத்தினால் அபரோக்ஷத்தன்மை அங்கீகரிக்கின், அந்ரியோர்நியாகிரய தோஷ முண்டாகும். சமான கோசர ஞானமாத் திரத்தினை ஆவரணத்தை நிவர்த்திப்பதாகக்கொள்ளின், பரோக்ஷ ஞானத்தினாலும் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாதல் வேண்டும்.

௩௩ அஜீவேச-விருத்-பிரயோகம்-நிவி-நிரு-எட்டாவது

சித்தாந்தத்தில் அசத்துவாபாதக அஞ்ஞான சக்தி அல்லது திரோதானம் பரோகூஷ ஞானத்தினால் நாசமாகின்றது. அபானுபாதக சக்திவிசிஷ்ட அஞ்ஞானத்தின் நாசம் பரோகூஷ ஞானத்தினால் உண்டாகிமதில்லே. அபரோகூஷ ஞானத்தினாலேயே அஞ்ஞானத்தின் நாச முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் அஞ்ஞானநிவிருத்தி ஞானத்தினது அபரோகூஷத்தன்மையினது சித்தியின் அதீனமாயிருக்கின்றது. ஆவரிக்கப்படாத விஷயத்தோடு தனது வியவகாரத்திற்கு கருகூலமான சேதனத்திற்கு அபேதம் உளதாக, ஞானத்தின் அபரோகூஷத்தன்மை லக்ஷணத்தைக் கூறுதலால், அஞ்ஞான நிவிருத்தியின் அதீனமான ஞானத்தின் அபரோகூஷத்தன்மையினது சித்திசொல்லப்பட்டது. இதனால் அந்நியோந்நியாசிரயதோஷமாம்.

௩௨௪. முற்கூறிய சங்கைக்குச் சமாதானம்.

அதன் சமாதானம் இதுவாம்:—முற்கூறியபடி அஞ்ஞான நிவிருத்திக்கு ஞானத்தின் அபரோகூஷத்தன்மையில் அபேகை உளநாயினும், அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியில் அபரோகூஷத்தன்மையினது அபேகையுமில்லை. ஏனெனின் ஞானமாத்திரத்தினால் அஞ்ஞானத்தினது நிவிருத்தியை அங்கீகரிக்கின், பரோகூஷ ஞானத்தினாலும் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாதல்வேண்டும். இத்தோஷத்தின் பரிகாரத்தின் பொருட்டு அபரோகூஷ ஞானத்தினால் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதனிடத்து அந்நியோந்நியாசிரய தோஷ முண்டாகின்றது. ஆதலால் ஞான மாத்திரத்தால் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி யென்றும், அபரோகூஷ ஞானத்தினால் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி யென்றும் கூறவில்லை. ஆனால் பிரமாணத்தின் மகிமையினால் யாண்டு விஷயத்தோடு ஞானத்தின் தாதாத்மிய சம்பந்தமுண்டாகின்றதோ, அந்த ஞானத்தினால் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. பிரமாண மகிமையினால் பாகியேந்திரிய ஜந்நிய கடமுதலியவற்றின் ஞானம் விஷயத்தோடு தாதாத்மிய சம்பந்தமுடையதாகின்றது. சப்தஜந்நிய பிரஹ்ம ஞானமும் மகாவாக்கிய வடிவப் பிரமாணத்தின் மகிமையினால் விஷயத்தோடு தாதாத்மிய சம்பந்தமுடையதாகின்றது. ஆதலால் முற்கூறிய இரண்டு ஞானங்களாலும் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. எல்லாவற்றிற்கும் உபாதானம் பிரஹ்மமாயிருத்தலால் பிரஹ்மகோசர சகல ஞானங்களுக்கும்

பிரகாசம்.] ௩௨௫. சப்த-அப-உற்-முதல்-நல- ௫௫௬

தாதான்மியசம்பந்த முண்டு. ஆதலால் அதுமிதி வடிவப் பிரஹ்ம ஞானத்தினாலும் அவாந்தர வாக்கிய ஜந்ரிய பிரஹ்மத்தின் பரோக்ஷ ஞானத்தினாலும் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாதல் வேண்டும். அங்ஙனமாயினும், முற்கூறிய ஞானத்திற்கு விஷயத் தோடு தாதாத்மிய சம்பந்த மிருக்கின்றது. அது விஷயத்தின் மகிமையினாலாம்; பிரமாணத்தின் மகிமையினால் லன்று. ஏனெனின் மகாவாக்கியத்தினால் ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் அபேதத்தைக் கோச ரிக்கும் ஞானமுண்டாகின்றது. அதற்கு விஷயத்தோடு தாதான் மிய சம்பந்தமோ பிரமாணத்தின் மகிமையினால் கூறப்படுகின்றது. வேறு ஞானத்திற்குப் பிரஹ்மத்தோடு தாதாத்மியசம்பந்த மிருக்கின்றது. அது பிரஹ்மத்திற்கு வியாபகத்தன்மை யிருத்தலாலும் எல்லாவற்றின் உபாதானத்தன்மை யிருத்தலாலும் விஷயத்தின் மகிமையினால் கூறப்படுகின்றது. இவ்வாற்றால் விலக்ஷணப்பிரமாண ஜந்ரிய விஷய சம்பந்தியாகிய ஞானத்தினால் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றதென்று கூறுதலில் ஞான மாத்திரத்தால் அஞ்ஞான நிவிருத்தியின் ஆபத்தியில்லை. ஞானத்தின் அபரோக்ஷத் தன்மையின் அபேகை அஞ்ஞானநிவிருத்தியில் இல்லாமையால் அந்நியோந்நியாகிய தோஷமு மில்லை. இவ்வாற்றால் தனது வியவ காரத்திற் கதுகூலமான ஆவரிக்கப்படாத சைதன்யத்தோடு விஷ யத்தின் அபேதம் அபரோக்ஷ விஷயத்தின் லக்ஷணமாம். முற் கூறிய சைதன்னியத்திற்கு விஷயத்தோடுள்ள அபேதம் அபரோக்ஷ ஞானத்தின் இலக்ஷணமாம். ஆதலால் சப்தஜந்ரிய பிரஹ்ம ஞானத்திலும் அபரோக்ஷத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது.

௩௨௫. சப்தத்தினால் அபரோக்ஷ ஞானத்தின் உற்பத்தியில் சொல்லப்பட்ட மூன்று மதங்களில் முதல் மதத்தின் நலமுடைமை.

இவ்வாறு சப்தத்தினால் அபரோக்ஷ ஞானத்தின் உற்பத்தியில் மூன்றுமதங்கள் சொல்லப்பட்டன. அவற்றுள், முதல்மதமே நல்முடையதாம். ஏனெனின் ஞானத்தின்கண் உள்ள பரோக்ஷத் தன்மை அபரோக்ஷத்தன்மைகள் பிரமாணாதீனமாம். சககாரி சாதன விசிஷ்ட சப்தத்திலும் அபரோக்ஷ ஞானத்தைப் பயத்த லின் யோக்கியதை யுண்டென்பது முதல் மதம். விஷயத்தின் அதீனமாகவே ஞானத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மை முதலிய தர்ம

௩௬௦ ஜீவேசு-விருத்-பிரயோ-கற்-நிவி-நிநு- [எட்டாவது

ங்களிருக்கின்றன, பிரமாணத்தின் அதனை மன்று என்னும் அபிப் பிராயத்தினால் இரண்டாவது மதமும் அத்வைத வித்தியாசாரியரது மூன்றாவது மதமு மிருக்கின்றன. அவ்விரண்டு மதங்களிலும் கேவல விஷயத்தின் அதனைமாகவே அபரோகூஷ்த்துவ முதலிய வற்றை அங்கீகரிக்கின், அவாந்தர வாக்கியத்தினாலும் பிரஹ்மத் தின் அபரோகூஷ்ஞான முண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் ஞானத் தின் அபரோகூஷ்த்தன்மையில் பிரமாணத்தின் அதனைத்தன்மை அவசியமாகவே வேண்டும். ஆதலால் முதல் மதமே நல்முடைய தாம்.

௩௬௧-௩௬௨. விருத்தியின் பிரயோஜனத்தைக் கூறுதல்.

௩௬௧. கிரந்தத்தின் ஆரம்பத்தில் கூறிய
மூன்று வினாக்களையும் அவற்றிற் சொல்லப்பட்ட
இரண்டின் விடையையும் அநுவதித்தல்.

கிரந்தத்தின் ஆரம்பத்தில் விருத்தியின் சொரூபம் காரணம் பயன் என்னும் மூன்றின் வினாவுளது. அவற்றுள் அந்தக்கரண வித்தைகளின் பிரகாச வடிவ பரிணாமம் விருத்தியெனப்படுகின் றது என்று கூறுதலால் விருத்தியின் சாமானிய வடிவம் சொல்ல ப்பட்டது. அதன்பின் யதார்த்தத்தன்மை அயதார்த்தத்தன்மை முதலிய பேதத்தைக் கூறுதலால் விருத்தியின் விசேஷ வடிவம் சொல்லப்பட்டது. பிரமாண நிருபணத்தால் விருத்தியினது கார ணத்தின் சொரூபம் சொல்லப்பட்டது.

௩௬௨. விருத்தியின் பிரயோஜன சம்பந்தியாகிய
மூன்றாவது வினாவினது விடையின் ஆரம்பம்.

விருத்தியின் பிரயோஜனம் வினாவப்பட்டது. அவ்விருத்தியின் பிரயோஜனம் இதுவாம்:—ஜீவனுக்கு அவஸ்தை மூன்றின் சம்பந் தம் விருத்தியினால் உண்டாகின்றது. புருஷார்த்தப் பிராப்தியும் விருத்தியினால் உண்டாகின்றது. ஆதலால் சம்சாரப் பிராப்தி க்கு ஏது விருத்தியாம். மோகூப்பிராப்திக்கும் ஏது விருத்தியாம். ஏனெனின் அவஸ்தாத்திரயத்தின் சம்பந்தத்தால் ஜீவனுக்குச் சம் சார மிருக்கின்றது.

னத்தைக் கூறும் அவசரத்தில்
ஜாக்கிரத்தின் இலக்ஷணம்.

ஆண்டு இந்திரியஜந்திய ஞானத்தின் அவஸ்தையினை ஜாக்கிராவஸ்தை யென்பர். அவஸ்தையென்னும் சொல் காலத்தின் வாசகமாம். சுகமுதலியவற்றின் ஞான காலமும் உதாசீன காலமும் ஜாக்கிராவஸ்தை யெனப்படுகின்றது. சுக முதலியவற்றின் ஞானம் இந்திரிய ஜந்திய மன்று; அங்ஙனமே சுக முதலியவற்றின் ஞான காலத்தில் அந்தியவிஷயத்தின் ஞானமும் இந்திரியஜந்தியமாகாது. அங்ஙனமே உதாசீன காலத்திலும் இந்திரிய ஜந்திய ஞான மில்லை. அங்ஙனமாயினும், சொல்லப்படும் சொப்பனாவஸ்தை சுழுத்தியவஸ்தைகளுக்கு வேறாய் இந்திரிய ஜந்திய ஞானத்தின் ஆதாரகாலம் எதுவோ, அது ஜாக்கிராவஸ்தை யெனப்படுகின்றது. சுக முதலியவற்றின் ஞானகாலத்திலும் உதாசீன காலத்திலும் இந்திரிய ஜந்திய ஞான மில்லையாயினும், அதன் சம்ஸ்கார மிருக்கின்றது. இந்திரிய ஜந்திய ஞானத்தின் சம்ஸ்காரம் சொப்பனாவஸ்தையிலும் சுழுத்தி அவஸ்தையிலும் இருக்கின்றது. ஆதலால் சொப்பனாவஸ்தை சுழுத்தி அவஸ்தைகளுக்கு வேறான காலம் சொல்லப்படாது. இவ்வாற்றால் ஜாக்கிராவஸ்தை என்னும் வியவகாரம் இந்திரிய ஜந்திய ஞானத்தின் அதீனமாம். அவ்விந்திரிய ஜந்திய ஞானம் அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி வடிவமாம். அந்தக்கரணத்தின் விருத்திக்கு மதபேதத்தால் இவை பிரயோஜனமாம்.

௩௨௯. சில நூலாசிரியர் மதப்படி ஆவரணத்தின் அபிபவம் விருத்தியின் பிரயோஜனமாமெனல்.

சிலரோ ஆவரணத்தின் அபிபவ(நாச)த்தை விருத்தியின் பிரயோஜன மென்பர். ஆவரணபிபவத்திலும் நானா மத முண்டு. எங்ஙனம் மின்மினியின் பிரகாசத்தால் மகாந்தகாரத்தினது ஏகதேசத்தின் நாச முண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே அஞ்ஞானத்தினது ஏகதேசத்தின் நாசம் ஆவரணபிபவம் என்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாமென்பது சாம்பிரதாயிக மதம்.

௩௩௦. சமஷ்டி அஞ்ஞானம் ஜீவனது

உபாதியாகும் பக்ஷத்தில் பிரஹ்ம அல்லது

நசுவர அல்லது ஜீவசேதனங்களின் சம்பந்தத்தால்

ஆவரணத்தினது அபிபவம் சம்பவியாமை.

சமஷ்டி அஞ்ஞானம் ஜீவனது உபாதியாம் என்னும் பக்ஷத்தில் கட முதலிய விஷயங்களோடு சேதனத்திற்கு எப்போதும்

சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆதலால் சேதன சம்பந்தத்தினாலோ ஆவரணத்தின் அபிபவம் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஏனெனின் பிரஹ்ம சேதனமோ ஆவரணத்தின் சாதகமாம்; விரோதியன்று. ஈசுவர சேதனத்தினால் ஆவரணத்தின் அபிபவ முண்டாயின், “அது என்னால் அறிப்பப்பட்டது” என்னும் வியவகாரம் ஜீவர்களுக்கு உண்டாகலாகாது; ஈசுவரனால் அறியப்பட்டது என்னும் வியவகாரம் உண்டாதல் வேண்டும். ஏனெனின் ஈசுவரனுக்கும் ஜீவனுக்கும் வியாவகாரிக பேத முண்டு. ஆதலால் ஈசுவரனால் அறியப்பட்டவன்று ஜீவனுக்கறியப்படுவதாகாது. ஆதலால் ஜீவ சேதனத்தின் சம்பந்தத்தால் ஆவரணத்தின் அபிபவம் கூறின் இப்பகூஷத்தில் ஜீவசேதனங்களுக்குக் கடமுதலியவற்றோடு சதாசம்பந்தமுளதாம். ஏனெனின் ஜீவசேதனத்தின் உபாதி மூலாஞ்ஞானமாம். அந்நிடத்து ஆரோபிக்கப்பட்ட பிரதிபிம்பத்தன்மை விசிஷ்ட சேதனத்தை ஜீவனென்பர். மூலாஞ்ஞானத்திற்குக் கடமுதலியவற்றோடு எப்போதும் சம்பந்த மிருத்தலின், ஜீவசேதனத்திற்கு எப்போதும் சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆதலால் கட முதலியவற்றினது ஆவரணத்தின் அபிபவம் எப்போதும் வேண்டும். இதனால் விருத்தியினால் ஆவரணத்தின் அபிபவத்தைக் கூறின், பரோகூஷ விருத்தியினாலும் ஆவரணத்தின் அபிபவம் உண்டாதல் வேண்டும்.

௩௩௧. இப்பகூஷத்தில் அபரோகூஷ விருத்தியினால் அல்லது அபரோகூஷ விருத்தி விசிஷ்ட சேதனத்தினால் ஆவரணத்தினது அபிபவத்தின் சம்பவம்.

ஆதலால் அபரோகூஷ விருத்தியினால் ஆவரணத்தின் அபிபவ முண்டாகின்றது. அல்லது அபரோகூஷ விருத்தி விசிஷ்ட சேதனத்தினால் ஆவரணத்தின் அபிபவ முண்டாகின்றது. எங்ஙனம் மின்மினியின் பிரகாசத்தினால் பேரிருளின் ஏகதேசம் நாசமாகின்றதோ, மின்மினியின் அபாவகாலத்தில் மகாந்தகாரம் (பேரிருள்) மீண்டும் விரிகின்றதோ, அங்ஙனமே அபரோகூஷ விருத்தி சம்பந்தத்தினால் அல்லது அபரோகூஷ விருத்தி விசிஷ்ட சேதனத்தின் சம்பந்தத்தினால் மூலாஞ்ஞானத்தினது அம்சத்தின் நாச முண்டாகின்றது. விருத்தியின் அபாவதையில் அஞ்ஞானம் விரிகின்றது. இது சம்பிரதாயத்தை அநுசரித்த மதமாம்.

ஆவரணநாசமாகிய விருத்தியின் பிரயோ

ஜனத்தைக் கூறுதல்.

அதனால் அஞ்ஞானத்தினது அம்சத்தின் நாசம் அபரோகூஷ விருத்தியின் பிரயோஜனமாம். அசத்துவாபாதக அஞ்ஞானம்சத்தின் நாசம் பரோகூஷா பரோகூஷ விருத்திகளின் பிரயோஜனமாம். இவ்வாறு ஆவரண நாசம் விருத்திக்குப் பிரயோஜனமா மென்னும் பகூஷம் சொல்லப்பட்டது.

௩௩௩. இரண்டாவது பகஷத்தின்படி
ஜீவசேதனத்தோடு விஷயத்தின் சம்பந்தமாகிய
விருத்தியின் பிரயோஜனத்தைக் கூறுதல்.

ஜீவசேதனத்தோடு விஷயத்தின் சம்பந்தம் விருத்தியின் பிரயோஜனமாமென்னும் இரண்டாவதுபகஷத்தினைக் கூறுகின்றார்:—
சமஷ்டி அஞ்ஞானத்தோடு பிரதிபிம்பம் ஜீவனென்னும் பகூஷத்தில் ஜீவசேதனத்திற்குக் கட முதலியவற்றோடு எப்போதும் சம்பந்தமிருக்கின்றது. ஆனால் ஜீவனது சாமானிய சம்பந்தத்தால் விஷயத்தின் பிரகாச முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் விஷயத்தின் பிரகாசத்திற் கேதுவான ஜீவனோடுள்ள விஜாதீய சம்பந்தம் விருத்தியின் பிரயோஜனமாம். ஜீவசேதனத்திற்கு விஷயத்தோடு சம்பந்தம் எப்போது மிருக்கின்றது. ஆனால் அந்தச் சம்பந்தம் விஷயப் பிரகாசத்திற்கு ஏதுவன்று. விருத்தி விசிஷ்ட ஜீவனுக்கு விஷயத்தோடு சம்பந்த முண்டாயின் விஷயத்தின் பிரகாசம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரகாசத்திற் கேதுவான சம்பந்தம் விருத்தியின் அநீனமாம். அந்தப் பிரகாசத்திற் கேதுவான ஜீவனுக்கு விஷயத்தோடுள்ள சம்பந்தம் அபிவியஞ்சக அபிவியங்கியத் தன்மையாம். விஷயத்தில் அபிவியஞ்சகத் தன்மையும் ஜீவசேதனத்தின் அபிவியங்கியத்தன்மையு மிருக்கின்றன. எதனிடத்தில் பிரதிபிம்ப முண்டாகின்றதோ அதனை அபிவியஞ்சகம் (வெளிப்படுத்துவது) என்பர். எதன் பிரதிபிம்ப முண்டாகின்றதோ அது அபிவியங்கியம் (வெளிப்படுத்தப்படுவது) எனப்படுகின்றது. எங்ஙனம் கண்ணாடியில் முகத்தின் பிரதிபிம்ப முண்டாகு மிடத்துக் கண்ணாடி அபிவியஞ்சகமும் முகம் அபிவியங்கியமுமாகின்றனவோ, அங்ஙனமே கட முதலிய விஷயங்களில் சேதனத்தின் பிரதிபிம்ப முண்டாகின்ற தாகலின், கட முதலியன அபிவியஞ்சக

மும் சேதனம் அபிவியங்கியமுமாம். இவ்வாற்றால் பிரதிபிம்பத் தைக் கிரகித்தலாகிய வியஞ்சகத்தன்மை கட முதலிய விஷயங்களி லிருக்கின்றது. பிரதிபிம்பத்தைச் (சுமர்ப்பித்தலாகிய வியங்கியத் தன்மை சேதனத்தி லிருக்கின்றது. கட முதலியவற்றில் சுபாவ மாகப் பிரதிபிம்பத்தைக் கிரகித்தலின் சாமர்த்திய மில்லை. ஆனால் தனது வடிவ விருத்தி சம்பந்தத்தினால் சேதனப் பிரதிபிம்பத்தின் கிரகணம் தகுதியாகின்றது. எங்ஙனம்; கண்ணாடி சம்பந்த மின் றிச் சுவரில் சூரியனது பிரதிபிம்பம் உண்டாகாது, கண்ணாடி சம் பந்தத்தினால் உண்டாகின்ற தாதலின் சூரியப் பிரதிபிம்பத்தைக் கொள்ளுதலின் யோக்கியதை சூட்டியத்தில் (சுவரில்) கண்ணாடி சம்பந்தத்தால் உண்டாகின்றதோ, எங்ஙனம் திருஷ்டாரந்தத்தில் சூரியப்பிரபைக்குக் குட்டியத்தோடு சாமானிய சம்பந்தம் உள தாய், அபிவியஞ்சக அபிவியங்கியத்தன்மைச் சம்பந்தம் கண்ணாடி அநீனமா யிருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே ஜீவசேதனத்திற்கு விஷ யத்தோடு எப்போதும் சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆனால் விருத்தி சம்பந்தத்தால் கட முதலியவற்றில் ஜீவசேதனத்தின் பிரதிபிம்ப த்தைக் கிரகித்தற்றகுதி யுண்டாகின்றது. ஆதலால் ஜீவசேதனத் திற்குக் கட முதலியவற்றோடுள்ள அபிவியஞ்சக அபிவியங்கியத் தன்மைச் சம்பந்தம் விருத்தியின் அநீனமாம். இவ்வாற்றால் ஜீவ சேதனத்தோடு கட முதலியவற்றின் விலக்ஷண சம்பந்தத்திற்கு ஏது விருத்தியாம். ஆதலால் விஷய சம்பந்தத்தின்பொருட்டு விரு த்தி யிருக்கின்றது. அச்சம்பந்தத்தால் விஷயத்தின் பிரகாச முண் டாகின்றது. ஜீவசேதனம் விபுவாம். இப்பக்ஷத்தில் விலக்ஷண சம் பந்தத்தை உண்டுபண்ணுவது விருத்தியாம்.

உ௬௪. அந்தக்கரண விசிஷ்ட சேதனம் ஜீவனா
மென்னும் பக்ஷத்தில் விஷய சம்பந்தத்தின்
பொருட்டு விருத்தியின் அபேகை உண்டெனல்.

அந்தக்கரண விசிஷ்ட சேதனம் ஜீவனாமென்னும் பக்ஷத்தி லோ விருத்தியின்றி ஜீவசேதனத்தோடு கட முதலியவற்றிற்கு முற்றும் சம்பந்த மில்லை. இந்திரிய விஷயங்களின் சம்பந்தத்தால் அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி கட முதலிய தேசத்திற் செல்லுமா யின், அப்போது ஜீவசேதனத்திற்குக் கட முதலியவற்றோடு சம் பந்த முண்டாகின்றது. விருத்தியின் வெளிச்செல்லுதலின்றி உள்

பிரகாசம்.] ௩௩௬. மத-சம்-வில-அச-மெனல்- ௩௬௩

ஜீவனுக்கு வெளிக்குட முதலியவற்றோடு சம்பந்த முண்டாகிற தில்லை. இவ்வாற்றால் அந்தக்கரணவச்சின்ன பரிச்சின்னன் ஜீவ னான். இப்பகூஷத்தில் விருத்தி விஷய சம்பந்தத்தின் பொருட்டாம் என்னும் பொருள் வெளிப்படையேயாம்.

௩௩௩. முற்கூறிய இரண்டு பகூஷங்களின்
விலகூஷணத் தன்மை.

இவ்வாற்றால் அஞ்ஞான உபாதி யுடையவன் ஜீவனென்னும் பகூஷத்தில் ஜீவசேதனத்திற்கு விஷயத்தோடு சம்பந்தமோ என்று மிருக்கின்றது. அபிவிபஞ்சக அபிவிபங்கியத்தன்மைச் சம்பந்தம் எப்போது மிருப்பதில்லை. அதன் பொருட்டு விருத்தி யிருக்கின் றது. அந்தக்கரணவச்சின்னம் ஜீவன் என்னும் பகூஷத்தில் ஜீவ னுக்கு விஷயத்தோடு முற்றும் சம்பந்த மில்லை. அதன்பொருட்டு விருத்தி யிருக்கின்றது. இவ்வாறு விருத்தியின் பல சம்பந்தத்தில் விலகூஷணத்தன்மையை நூலாசிரியர்கள் கூறியிருக்கின்றனர்.

௩௩௬. மதபேதத்தால் சம்பந்தத்தில் விலகூஷணத்
தன்மையைக் கூறுதல் அசங்கதமாமெனல்.

ஆனால் மதபேதத்தால் சம்பந்தத்தில் விலகூஷணத்தன்மையைக் கூறுதல் அசங்கதமாம். ஏனெனின் அந்தக்கரணம் ஜீவனது உபாதி யா மென்னும் பகூஷத்திலும் அஞ்ஞானமோ ஜீவத்தன்மைக்கு உபாதியாகவுவசியம் விரும்பப்படுகின்றது. இல்லையாயின் பிராஞ்ஞ வடிவ ஜீவனது அபாவ முண்டாகின்றது. ஆதலால் ஜீவத்தன்மை யின் உபாதி சகல மதங்களிலும் அஞ்ஞானமாம். கர்த்திருத்தன் மை முதலிய அபிமானம் அந்தக்கரண விசிஷ்டத்தி லுண்டாகின் றது. ஆதலால் அந்தக்கரணவச்சின்னத்தினை ஜீவனென்பர். அஞ் ஞானத்தில் பிரதிபிம்பம் ஜீவனாமென்னும் பகூஷத்திலும் அஞ்ஞான விசிஷ்டம் பிரமாதாவன்று; அந்தக்கரண விசிஷ்டமே பிரமா தாவாம். ஜீவசேதனத்திற்கோ விஷயத்தோடு எப்போதும் சம்ப ந்த மிருக்கின்றது. ஆனால் பிரமாத்திரு சேதனத்திற்கு விஷயத் தோடு சம்பந்த மில்லை. பிரமாத்திரு சேதனத்தின் சம்பந்தத்தின லேயே விஷயத்தின் பிரகாச முண்டாகின்றது. ஜீவசேதனத்தின் சம்பந்தத்தினால் விஷயத்தின் பிரகாச முண்டாகிற தில்லை. எங்ங னம் பிரஹ்ம சேதனமும் ஈசுவர சேதனமும் அஞ்ஞானத்திற்குச் சாதகமோ, அங்ஙனமே அவித்தையை உபாதியாகவுடைய ஜீவசே

௩௬௬ ஜீவே-விருத்-பிரயோ-கற்-நிவி-நிரு- [எட்டாவது

தனமுமாம். அதன் சம்பந்தத்தால் விஷயத்தில் ஞாதத்தன்மை முதலிய வியவகாரம் உண்டாகிறதில்லை. ஜீவசேதனத்திற்கு ஞாதத்தன்மை முதலியவற்றின் அபிமானமு முண்டாகிறதில்லை. பிரமாதாவின் சம்பந்தத்தினாலேயே விஷயத்தில் ஞாதத்தன்மை முதலிய வியவகார முண்டாகின்றது. வியவகாரத்தின் அபிமானமும் பிரமாதாவிற்கு உண்டாகின்றது. அந்தப்பிரமாதா விஷயத்திற்கு வேறான விடத்திலிருக்கின்றான். ஆதலால் பிரமாதாவிற்கு விஷயத்தோடு சம்பந்தம் எப்போது மிருப்பதில்லை. பிரமாதாவோடு விஷயத்திற்குள்ள சம்பந்தம் விருத்தியின் அநீனமாம். இவ்வாற்றால் ஜீவனது உபாதிக்கு வியாபக மங்கீகரிக்கின் அல்லது பரிச்சின்ன மங்கீகரிக்கின் இரண்டு பகூங்களி லும் பிரமாதாவோடு விஷயத்திற்குண்டாம் சம்பந்தம் விருத்தியின் அநீனமாதல் சமாதானமாம். அதனிடத்து விலகணத் தன்மையைக் கூறுதல் கேவலம் புத்தி சாமர்த்தியத்தைக் காட்டுதற் பொருட்டாம்; சாமர்த்திய மின்மைக்குச் சாதகமாம். பிரமாதாவுக்கு விஷயத்தோடு சம்பந்த மில்லை.

௩௬௭. நான்கு சேதனங்களைக் கூறுதலோடு
முற்கூறிய பொருளின் சித்தி.

இதனாற்றான் பிரமாத்திரு சேதனம், பிரமாண சேதனம், விஷயசேதனம், பலசேதனமென்னும் பேதத்தால் நான்குவகைச் சேதனம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. பிரமாதாவிற்கு விஷயத்தோடு சம்பந்தமுளதாயின், பிரமாத்திரு சேதனத்தோடு விஷயசேதனத்திற்கு விபாகத்தைக் கூறுதல் அசங்கதமாகும். அந்தக் கரண விசிஷ்டசேதனம் பிரமாத்திருசேதனமாம். விருத்தி யவச்சின்னசேதனம் பிரமாணசேதனமாம். கடமுதலியவற்றின் அவச்சின்னசேதனம் விஷயசேதனமாம். விருத்தி சம்பந்தத்தினால் கடமுதலியவற்றில் சேதனத்தின் பிரதிபிம்பமுண்டாயின், அதனைப் பலசேதனமென்பர். சிலர் இவ்வாறு கூறுவர்:—கடாவச்சின்னசேதனமே அறியப்படாததாயின், அப்போது விஷயசேதனமெனப்படுகின்றது. அறியப்பட்டதாயின், அப்போது கடாவச்சின்னசேதனத்தினையே பலசேதனமென்பர். அதனையே பிரமேயசேதனமென்பர். ஆனால் வித்தியார்ணிய சுவாமியும் வார்த்திககாரரும் பிரமாண விருத்திக்குப் பிந்தியகாலத்தில் குடமுதலியவற்றிலுண்டாகும் சேதனத்தின் ஆபாசம் யாதோ, அதுவே பலசேதன

மெனக் கூறியிருக்கின்றனர். இவ்வாற்றால் பிரமாத்திருசேதனம் பரிச்சின்னமாம். அதன் சம்பந்தத்தினாலேயே விஷயத்தின் பிரகாசமுண்டாகின்றது. ஜீவசேதனத்தை விபுவெனக் கொள்ளினும் பிரமாதாவோடு விஷயத்தின் சம்பந்தம் விருத்தியினாலாகியதாம். ஆதலால் இரண்டு மதங்களிலும் விஷயசம்பந்தத்தில் விலக்ஷணத்தன்மை யில்லை.

௩௩௮. ஜாக்கிரத்தில் உண்டாவதாகிய விருத்தியின் அநுவாதத்தோடு சொப்பனாவஸ்தையின் இலக்ஷணம்.

முற்கூறிய பிரயோஜனமுடைய இந்திரிய ஜந்ரிய அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி ஜாக்கிராவஸ்தையி லுண்டாகின்றது. இந்திரியத்தினால் ஜந்ரியமாகாத விஷய கோசர அந்தக்கரணத்தின் அபரோகூஷ்விருத்தி யாதோ, அதன் அவஸ்தையினைச் சொப்பனாவஸ்தையென்பர். சொப்பனத்தில் ஞேயமும் ஞானமும் அந்தக்கரணத்தின் பரிணாமமாம்.

௩௩௯. சுழுத்தியவஸ்தையின் இலக்ஷணம்.

சுககோசரமும் அவித்தியாகோசரமுமான அஞ்ஞானத்தின் சாக்ஷாத்பரிணாம வடிவ விருத்தியின் அவஸ்தையினைச் சுழந்தியவஸ்தை யென்பர். சுழுத்தியில் அவித்தையின் விருத்தி சுககோசரமும் அஞ்ஞானகோசரமுமாகின்றது. அவித்தியாகோசர விருத்தி ஜாக்கிரத்திலும் “நான் அறியே” நென்பதாக உண்டாகின்றதெனினும் அவ்விருத்தி அந்தக்கரணத்தினதாம்; அவித்தையினதன்று. ஆதலால் சுழுத்தி இலக்ஷணத்திற்கு ஜாக்கிரத்தில் அதிவியாப்தியில்லை. அங்ஙனமே பிராதிபாலிக ரஜதவடிவவிருத்தி ஜாக்கிரத்தில் அவித்தையின் பரிணாமமாம். அது அவித்தியாகோசரமன்று. அங்ஙனமே சுகவடிவ விருத்தி ஜாக்கிரத்திலிருக்கின்றது. அது அவித்தையின்பரிணாம மன்று. இவ்வாற்றால் சுககோசரமும் அவித்தியாகோசரமுமாகிய அவித்தியா விருத்தியின் அவஸ்தையினைச் சுழந்தியவஸ்தை யென்பர்.

௩௪௦. சுழுத்திசம்பந்தமுள்ள பொருளினக் கூறுதல்.

சுழுத்தியில் அவித்தையின் விருத்தியில் ஆரூடசாக்ஷி அவித்தையினைப் பிரகாசிக்கின்றது. சொரூபசுகத்தையும் பிரகாசிக்கின்

௧௬௮ ஜீவோ-விருத்-பிரயோகம்-நிவி-நித-பாடாவது

ரது. கழுத்தியவஸ்தையில் கவலையுடைய அஸ்திவஸ்தையுடைய பரிணாமம் எந்த அஞ்ஞான அம்சத்தினதாய் உண்டாயிருக்கின்றதோ, அவ் வஞ்ஞானம்சத்தில் அந்தப் புருஷனது அந்தக்கரணமும் ஒடுங்கு கின்றது. ஜாக்கிரதாலத்தில் அந்த அஞ்ஞானமும்சத்தின் பரிணாமம் அந்தக்கரணமாகின்றது. ஆதலால் அஞ்ஞானத்தின் விருத்தியி னால் அதுபவிக்கப்பட்ட சுகத்தின் நிமித்தம் ஜாக்கிரதத்தில் உண்டா கின்றது. உபாதானத்திற்கும் காரியத்திற்கும் பேதையில்லாதிருத் தலின், அதுபவ ஸ்மரணங்கட்கு வியதிகரணத்தன்மை (வேற்று நிலைக்களத் திருத்தம்நன்மை) யில்லை. இவ்வாறு முன்மவஸ்தைக ளுண்டு. மரணத்தினையும் மூர்ச்சையினையும் சிலர் கழுத்தியி லட க்கிக் கூறுவர்; சிலர் வேருகக் கூறுவர்.

௩௪௧. முற்கூறிய அவஸ்தையின் பேதம்
விருத்தியின் அதினைமாமெனல்.

இவ்வவஸ்தையின் பேதம் விருத்தியின் அதினைமாம். ஜாக் கிர சொப்பனங்களிலோ அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி யிருக்கின் ரது; ஜாக்கிரத்தில் இந்திய ஜந்நியமாம்; சொப்பனத்தில் இந்தி யிய அஜந்நியமாம்; கழுத்தியில் அஞ்ஞானத்தின் விருத்தியாம்.

௩௪௨. விருத்தியின் பிரயோஜனத்தைக் கூறுதல்.

அவஸ்தையின் அபிமானமே பந்தமாம். அபிமானமென்றும் பிரமஞானத்தினைக்கூறுவர். அதுவும் விருத்திவிசேஷமாம். ஆதலால் விருத்தியினாலாகிய பந்தமே சம்சாரமாம். வேதாந்த வாக்கியத்தி னால் “நான் பிரஹ்மம்” மென்னும் அந்தக்கரணவிருத்தி உண்டா கின்றது. அதனால் பிரபஞ்சத்தோடு அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. அதுவே மோக்ஷமாம். ஆதலால் விருத்திக்குச் சம்சாரதசையிலோ வியவகாரசித்தி பிரயோஜனமாம்; பரமப்பிர யோஜனம் மோக்ஷமாம்.

௩௪௩-௩௪௪. கற்பிதத்தின் நிவிருத்தியில் விசாரம்.

௩௪௩. கற்பிதத்தினது நிவிருத்தியின்

அதிஷ்டான வடிவத்தன்மை பூர்வகமாக

மோக்ஷத்தில் துவைதாபத்தி (துவைதம் நேர்தல்)

தோஷத்தைக் கூறுதலின் அயுக்தத்தன்மை.

கற்பிதத்தின் நிவிருத்தி அதிஷ்டானவடிவமாகின்றது. ஆத லால் சம்சாரவிருத்தி மோக்ஷமாமென்று கூறுதலால் பிரஹ்ம

பிரகாசம்.] ௩௪௪. நியா-அதி-கற்-நிவி-தூஷணம். ௩௬௬

வடிவம் மோக்ஷமாமென்பது சித்திக்கின்றது. இதனால் கற்பித்தின் நிவிருத்தியைக் கற்பித்ததின் துவம்சமெனக் கொண்டு மோக்ஷத்தில் துவைதாபத்தி தோஷத்தினைக் கூறுதல் அஞ்ஞானத்தாற் பிரயோகிக்கப்பட்டதாம்.

௩௪௪. நியாயமகரந்தகாரர் கூறிய அதிஷ்டானவடிவ கற்பித்ததின் நிவிருத்திபிஷ்டத்தில் தூஷணம்.

நியாயமகரந்தகாரர் கற்பித்ததின் நிவிருத்தி அதிஷ்டானவடிவமென்று கொள்ளவில்லை. துவைதாபத்திக்கும் சமாதானத்தைக் கூறியிருக்கின்றார். ஆனால் அவர் எழுத்து அதுபவாநுசாரமன்று. ஏனெனின் இது அவருடைய எழுத்தாம்:—கற்பித்ததின் நிவிருத்தி அதிஷ்டானத்தினும்வேறும். அதிஷ்டானவடிவமெனக் கூறின், அதிஷ்டானமும் கற்பிதநிவிருத்தியும் ஒரே பதார்த்தமாம்; இரண்டு பதார்த்த மன்றென்பது சித்திக்கின்றது. ஆண்டு இது கேட்பாம்:—அதிஷ்டானத்தில் அடக்கமாகக்கொண்டு கற்பித நிவிருத்தியின் லோபம் விரும்பப்படுகின்றதா? அல்லது கற்பித நிவிருத்தியில் அடக்கமெனக் கொண்டு வேறுகிய அதிஷ்டானத்தின் லோபம் விரும்பப்படுகின்றதா? வேறு வகையோ சம்பவியாது. ஒன்றில் மற்றொன்றின் அடக்கமே சொல்லுதலாகும். முதற்பிஷ்டத்தைக் கூறுவோமாயின் சம்பவியாது. ஏனெனின் சம்சாரத்தின் அதிஷ்டானம் பிரஹ்மமாம். சம்சாரத்தின் நிவிருத்தி பிரஹ்மத்தின் வேறன்றாமெனின், சம்சார நிவிருத்தியின் சாதனத்தில் பிரவிருத்தி உண்டாகலாகாது. ஏனெனின் சம்சார நிவிருத்தி பிரஹ்மத்தின் வேறுகவோ யில்லை. பிரஹ்மம் சித்தமாம். வியாபார சாத்தியத்தின்பொருட்டுப் பிரவிருத்தி உண்டாகின்றது. சுபாவசித்தப் பிரஹ்மத்தின் பொருட்டு ஞானசாதனமான சிவண முதலியவற்றில் பிரவிருத்தி சம்பவியாது. ஆதலால் சம்சாரநிவிருத்திக்கு நித்தியசித்தப் பிரஹ்மத்தில் அடக்கம் சம்பவியாது. அன்றியும் நிவிருத்தியில் பிரஹ்மத்தின் அடக்கத்தைக் கூறுவோமாயின், சம்சாரப் பிரமத்தின் அசம்பவ மிருத்தலின், அதன் நிவிருத்தியை உண்டுபண்ணும் ஞானத்தின் சாதனமாகிய சிவணமுதலியவற்றில் பிரவிருத்தி உண்டாகலாகாது. ஏனெனின் சம்சாரத்தின் நிவிருத்தியோ ஞானத்திற்குப் பிந்திய காலத்தில் உண்டாகின்றது. ஞானத்திற்கு

௫௭0 ஐவே-விருத்-பிரயோ-கற்-நிவி-நிரு- [எட்டாவது

முன் கற்பித்ததின் நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லையென்பது அது பவசித்தமாம். சம்சார நிவிருத்திக்கு வேறுகப் பிரஹ்மமில்லை யாகலின் ஞானத்திற்குமுன் பிரஹ்மவடிவ அதிஷ்டான மின்மை யால் சம்சாரப் பிரயம் சம்பவியாது. ஆதலால் அதுபவசித்த சம் சாரத்தின் அபாவமோ சொல்லப்படுகிறதில்லை; சத்தியமென்று சொல்வென்பதற்காகும். அதற்கு ஞானத்தினால் நிவிருத்தி சம் பவியாது. ஆதலால் சம்சார நிவிருத்தியில் பிரஹ்மத்தின் அடக் கம் சம்பவியாது. சம்சாரநிவிருத்தி ஞானத்திற்கு முந்தியதால் அதி ஷ்டானம்; ஞானத்திற்குப் பிந்தியதால் நிவிருத்தலின் ஸாதியாம் (ஆதிபுடையதாம்). பிரஹ்மம் அநாதியாம். ஸாதிபதார்த்தத்தில் அநாதி பதார்த்தத்தின் அடக்கம் கூறுதல் அயுத்தமாம். இவ்வா ற்கும் இரண்டற்கும் ஒன்றற்கொன்று அடக்கம் சம்பவியாது. ஆதலால் கற்பித் நிவிருத்தி அதிஷ்டான வடிவமாமென்னும் பஹம் சம்பவியாது. ஒன்றற்கொன்று அடக்கம் எதற்கும் கூற வில்லை என்று கூறுவாரியினும், “கற்பித்ததின் நிவிருத்தி அதிஷ்டானத்தினம்பேறன்று; அதிஷ்டானத்தின் அவஸ்தாவிசே ஷம் கற்பித் நிவிருத்தியாம். அறியப்படாததும் அறியப்பட்டது யாவிய இரண்டவஸ்தைகள் அதிஷ்டானத்திற் குண்டாகின்றன. ஞானத்திற்குமுன் அஞ்ஞாத அவஸ்தை யிருக்கின்றது. ஞானத் திற்குப்பிந்தியதால் அதிஷ்டானம் (அறியப்பட்ட) அவஸ்தையிருக்கின் றது. அறியப்பட்ட அதிஷ்டான வடிவம் கற்பித்ததின் நிவிருத்தி யாம். அறியப்பட்ட அதிஷ்டானம் ஸாதியாம். ஆதலால் ஞான எதனையாவிய சிவனமுதலியன நிஷ்பலமன்று. சம்சார நிவிருத்தி நிஷ்பலமாம்” என்று. இவ்வாற்றால் அறியப்பட்ட அதிஷ்ட ன வடிவம் கற்பித்ததின் நிவிருத்தியாம்” மென்று கூறுதலும் உபவியாது. ஏனெனின் ஞானத்தின் விஷயத்தை ஞாதமென் னா. அஞ்ஞானத்தின் விஷயத்தை அஞ்ஞாத மென்பர். அஞ்ஞான தினைவிய அவஸ்தை அஞ்ஞானத்தின் விஷயத்தன்மை யென்ப றெனாத உபபாது ஞானத்தினால் அஞ்ஞானத்தின் அபாவமு ண்ணாதமென, அப்போது அஞ்ஞாத வியவகார முண்டாகிற தால் அவஸ்தை விதகதகையில் தேகமுதலியன இல்லாமை யால் ஞானத்தின் அபாவ மிருத்தலின், ஞாதத்தன்மையின் அபாவ முண்டாகின்றது. ஆதலால் விதேகதகையில் அஞ்ஞாத அபாவத்தின்போது ஞாத அவஸ்தையு மில்லா திருத்தலின்,

பிரகாசம்.] ௩௨௪௬. நியாய-கற்ப-அநே-எழுதுதல். ௫௭௧

ஞாத அதிஷ்டானமாகிய கற்பித நிவிருத்தியின் அபாவம் மோகூதத்தில் உண்டாருதல் வேண்டும். மோகூதத்தில் அபாவத்தை அங்கீகரிக்கின், கற்பித நிவிருத்திக்கு அநந்தத்தன்மையின்மையால் ஓளஷ்ட ஜந்திய ரோக நிவிருத்தியினைப்போலப் பரம புருஷார்த்தத்தன்மையின் அபாவமுண்டாகும்.

௩௨௪௭. நியாய மகரந்தகாரர் முறைப்படி
அதிஷ்டானத்திற்கு வேறுகிய கற்பிதத்தினது
நிவிருத்தியின் நிரூபணம்.

ஆதலால் கற்பிதநிவிருத்தி அதிஷ்டானவடிவ மன்று; அதனினும் வேறும். அதிஷ்டானத்திற்குப் பின்னமாயினும் கற்பிதத்தின் நிவிருத்தி துவைதத்தைச் சம்பாதிப்பதன்று. ஏனெனின் அதிஷ்டானத்திற்கு வேறுகச் சத்தியமுளதாயின் துவைதமுண்டாம். சத்தியத்தின் விலகூண பதார்த்தம் துவைதத்திற்கு ஏதுவாமாயின், சித்தாந்தத்தில் எப்போதும் அத்வைத முளதென்னும் அர்த்தத்திற்குப் பாதமுண்டாகும். ஆதலால் சத்தியபதார்த்தத்தின்பேதமே துவைதத்தின் சாதகமாம். கற்பித நிவிருத்தி அதிஷ்டானத்தினும் வேறும்; சத்தியமன்று. ஆதலால் துவைதம் சித்திக்கிறதில்லை.

௩௨௪௮. நியாய மகரந்தகாரர் கிரமப்படி கற்பித
நிவிருத்தியினது சொரூப நிச்சயத்தின்
பொருட்டு அநேகவிகற்பங்களை எழுதுதல்.

கற்பித நிவிருத்தியின் சொரூப நிச்சயத்தின்பொருட்டு, இவ்வாறு விகற்பம் எழுதப்படுகின்றது:—அதிஷ்டானத்திற்கு வேறுகிய கற்பிதத்தின் நிவிருத்தி சத்து வடிவமா? அல்லது அசத்து வடிவமா? அல்லது சத்த சத்து வடிவமா? அல்லது சத்த சத்து விலகூணமா? சத்து வடிவமெனக்கூறின், வியாவகாரிக சத்தா? அல்லது பாரமார்த்திக சத்தா? வியாவகாரிக சத்தெனின் பிரஹ்மஞானத்திற்குப்பின் வியாவகாரிக சத்தின் சம்பவம் இல்லாதிருந்தலின், பிரஹ்மஞானத்திற்குப்பின் சம்சார நிவிருத்தியின் அபாவம் வேண்டும். ஏனெனின் பிரஹ்மஞானத்திற்கு முன் எதற்குப் பாத முண்டாகிறதில்லையோ, பிரஹ்மஞானத்திற்குப் பின் எதற்குச் சத்தாஸ்பூர்த்தி உண்டாகிறதில்லையோ, அது வியாவகாரிக சத்தெனப் படுகின்றது. ஆதலால் கற்பித நிவிருத்தியை வியாவகா

௨௪. நியா-முற்-வில-ஐந்-சொருபம். ௫௪௩

விலகூணமென்று கூறுதலால் துவைத மில்லை, அச
னமென்று கூறுதலால் புருஷார்த்தத்தன்மையின்
அங்ஙனமாயினும் சம்பவியாது. ஏனெனின் சத்தசத்து
அநிர்வசரீய மாகின்றது. ஆதலால் கற்பிதத்தின் நிவி
சரீயமா மென்பது சித்தமாகும். மாயை அல்லது
அநிர்வசரீயமாம். ஆதலால் அஞ்ஞானத்தோடு
கத்தின் நிவிருத்தியும் அநிர்வசரீயமாயின், மாயாவடிவம்
மையின் காரிய வடிவம் அஞ்ஞானத்தோடு கூடிய பிர
விவிருத்தி என்று அங்கீகரிக்கவேண்டியதாகும். மாயா
லது மாயையின் காரிய வடிவம் முற்கூறிய நிவிருத்தி
7ன், கடவடிவம் கடத்தின் நிவிருத்தியாம் என்று கூறு
முற்கூறியது சிரிப்பிற் கிடமாகும். பிரஹ்ம ஞானத்தி
ானத்தோடு பிரபஞ்சத்தின் நிவிருத்தி உண்டாயின்,
ன் புருஷார்த்தத்திற்குச் சாதனமான சாமக்கிரி ஒன்று
து சித்தநீதம். பிரஹ்ம ஞானத்தின் பயனாகிய கற்
விருத்தி மாயா வடிவம் அல்லது மாயையின் காரிய
அதனை சிவர்த்திப்பது ஒன்றுமீராது. ஆதலால் மோகூ
மாயையின் அல்லது அதன் காரியத்தின் நித்திய
ருத்தலின் நிர்விசேஷப் பிரஹ்மத்தின் பிராப்தி வடிவ
ரின் அபாவமுண்டாகும். இதனால் நான்காவது பகூழும்
து. இவ்வாற்றால் அஞ்ஞான தற்காரியங்களின் நிவிரு
மத்தினும் வேறும். சத்து வடிவ மன்றாகலின் துவைத
சத்தன்றாகலின் புருஷார்த்தத்தன்மையின்மையில்கூ
வ வடிவமன்றாகலின் இருபகூத்தின் தோஷமுமில்லை.
பமன்றாகலின் மோகூதசையில் அஞ்ஞானதற்காரிய
'சஷமில்லை. ஆதலால் முற்கூறிய நான்குவகைக் கிராம
'வறாகிய அஞ்ஞானதற்காரியங்களின் நிவிருத்தி பிரஹ்ம
வறாயிருக்கின்றது.

௩௪௪. நியாயமகார்த்தகாரி கிரமப்படி
ரிய நான்கு விதத்தினும் விலகூணமானதும்
பிரஹ்மத்திற்கு வேருனதுமான
காவது வகையாகிய கற்பித நிவிருத்தியின்
சொருபம்.

காவது விதமென அதனைக் கூறுவர்:—எங்கனம் சத்த
லகூண பதார்த்தத்திற்கு அந்வைத மதத்தில் அநிர்

௫௭௪ ஜீவேசு-விருத்-பிரயோ-கற்-நிவி-நிரு- [எட்டாவது

வசநீய பரிபாஷை யிருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே க. சத்துவடிவம், உ. அசத்துவடிவம், ஈ. சத்தசத்துவடிவம், ச. சத்தசத்து விலக்ஷண அநிர்வசநீயம் என்னும் நான்கு வகையினும் விலக்ஷணமான வகையினை யுடையதாம் அஞ்ஞான தற்காரியங்களின் நிவிருத்தி. நான்குவித வகையினும் விலக்ஷணமான வகைக்கு ஐந்தாவது வகையென்று பெயர். ஆதலால் அஞ்ஞானதற்காரியங்களின் நிவிருத்தி பிரஹ்மத்திற்கு வேறாம். அந்நிவிருத்தியில் ஐந்தாவது வகையுண்டு. இது நியாயமகரந்தத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

௩௪௮. நியாயமகரந்தகாரர் மதத்தின் நலமின்மை.

அது நலமுடையதன்று. ஏனெனின் வியாவகாரிகசத்பதார்த்தமோ உலகத்திற் பிரசித்தமாம். அநிர்வசநீய பதார்த்தமும் இந்நிர ஜாலத்தினுலாகிய உலகத்திற் பிரசித்தமாம். அங்ஙனமே பாரமார்த்திக சத்பதார்த்தம் பிரஹ்மமென்பது சாஸ்திரத்திற் பிரசித்தம். வித்வான்களுக்கு அநுபவசித்தமானது பிரஹ்மாத்மாவாம். இவ்வெல்லாவற்றினும் விலக்ஷணமான ஓர் வஸ்து உலகத்திலேனும் சாஸ்திரத்திலேனும் பிரசித்தமன்று. அத்தியந்த அப்பிரசித்தமாகிய அஞ்ஞானத்தோடு சம்சாரத்தின் நிவிருத்தியை அங்கீகரிக்கின் புருஷார்த்தத் தன்மையின் அபாவ முண்டாகும். ஏனெனின் புருஷனது அபிலாஷைக்கு விஷயம் புருஷார்ந்தமெனப்படுகின்றது. அத்தியந்த அப்பிரசித்தத்தில் புருஷனது அபிலாஷை உண்டாகாது. ஆனால் பிரசித்தத்தில் அபிலாஷை உண்டாகும். ஆதலால் பிரசித்த பதார்த்தங்களுக்கு விலக்ஷணமான கற்பித நிவிருத்தியானது இல்லை. கற்பித நிவிருத்தியை அதிஷ்டான வடிவமெனக் கொள்ளினும், சம்சாரத்தின் அதிஷ்டானம் பிரஹ்மமென்பது பிரசித்தமன்று. அங்ஙனமாயினும், முன் அநுபவிக்கப்பட்டதில் அபிலாஷை உண்டாகின்றதென்னும் நியமமில்லை. ஆனால் அநுபவிக்கப்பட்டதின் ஸஜாதீயத்தில் அபிலாஷை உண்டாகின்றது. எங்ஙனம் பய வடிவ அநர்த்தத்திற்கு ஏதுவாகிய சர்ப்பத்தின் நிவிருத்தி அதிஷ்டான இரஜ்ஜுவாடிவமோ, அங்ஙனமே ஜனனமாணநி வடிவ அநர்த்தத்திற்கு ஏதுவாகிய சர்ப்பத்தின் நிவிருத்தி அதிஷ்டானப் பிரஹ்ம வடிவமாம். இவ்வாறானால் அதிஷ்டானத்தன்மைத் தர்மத்தினால் பிரஹ்மவடிவ சம்சார

பிரகாசம்.] ஈசக. நியா-ஞாத-நிவி-பிர-லக்ஷண. ௭௭௫

த்தின் நிவிருத்தி அதுபவிக்கப்பட்டதின் சஜாதியா மீதத்தில் புருஷனது அபிலாஷை சம்பவிக்கின்றது. ஐந்தாவதுவகையாகிய யின் மதத்தில் அதுபவிக்கப்பட்டதின் சஜாதிய மீதமாகிய பிரவிருத்தி சம்பவியாது. அதிஷ்டானத்திற்கு வேறெனக்கொள்ளின் பாஷ்யகாரரது வசனத்திற்கு விரோதமாகும். பாஷ்யகார கற்பித நிவிருத்தியை அதிஷ்டான வடிவமாகவே கூறி யிருக்கின்றனர்.

• ஈசக நியாயமகரந்தகார ஞாத
அதிஷ்டான வடிவ கற்பிதத்தின்
நிவிருத்திபகூத்தில் கூறிய தோஷத்தின் பரிசாரமும
பிரசங்கத்தால் விசேஷண உபாதி
உபலக்ஷணங்களின் லக்ஷணமும்.

ஞாத அதிஷ்டான வடிவ கற்பிதத்தின் நிவிருத்தியை அங்கி கரித்தலில், மோக்ஷதசையில் ஞாதத்தன்மை பின்வராமல் கற்பித நிவிருத்தியின் அபாவ மிருத்தலின், கற்பிதத்தின் லக்ஷண முண்டாகும் என்று தோஷம் சொல்லப்பட்டது. அதற்கு சபா தானம் இதுவாம்:—ஞாதத்தன்மை விசேஷமும் ஞாதத்தன்மை உபகிதமுமாகிய பிரஹ்மமோ மோக்ஷகாலத்தின்கீழ், ஏனெனின் ஞாதத்தன்மை விசேஷண முடையதனை ஞாதத்தன்மை வரம்பு மென்பர். ஞாதத்தன்மை உபாதி முடையதனை ஞாதத்தன்மை வரம்பு கிதமென்பர். காரியத்திற் சம்பந்தியாய் வந்தபொழுது பிரதிபலிப்பது வியாவர்த்தகம் யாதோ அது விசேஷண மென்பதற்கு வரம்பு வனம்:—நீல வடிவமுடைய கடம் உற்பத்தியாகின்றது எனது மிடத்தில் நீல வடிவம் விசேஷணமாம். ஏனெனின் உபாதி வடிவகாரியத்தோடு சம்பந்த முடையதா யிருக்கின்றது. உபாதி விருப்பதாய்ப் பீதகடத்தினின்றும் வியாவர்த்தகமாய் (வெத லிருப்பதாய்ப் பீதகடத்தினின்றும் வியாவர்த்தகமாய்) இருக்கின்றது. காரியத்திற் சம்பந்தமின்றிய பிரித்தறிவிப்பதாய்) இருக்கின்றது. காரியத்திற் சம்பந்தமின்றிய தான வர்த்தமான வியாவர்த்தகம் உபாதி பெண்படுகின்றது எனவனம்: பேரி யுபகித ஆகாசத்தில் சந்தமிருக்கின்றது. நீல ஸ்தானத்தில் பேரி உபாதியாம். ஏனெனின் சந்தத்தின் அங்க ணத்தன்மையில் பேரியின் சம்பந்தம்கீழ், வாததமான பேரிய வாகாயத்தினும் வியாவர்த்தகமா யிருக்கின்றது. காரியத்திற் சம்பந்தமின் றியதாய் வியாவர்த்தகமாவது யாதோ அது உபலக்ஷண

௫௭௬ ஜீவேச-விருத்-பிரயோ-கம்-நிவி-நிஸு- [எட்டாவது

மெனப்படுகின்றது. உபலக்ஷணத்தில் வர்த்தமானத் தன்மையின் அபேக்ஷையில்லை. அதீதமும் (சென்றதும்) உபலக்ஷணமாகும். உபாதிபயோ விசேஷியத்தின் எல்லாவிடத்து மிருக்கும்; உபலக்ஷணம் ஏகதேசத்திருக்கும். எங்ஙனம்: “காகமுடைய வீட்டிற்குப் போ” வென்று கூற, எந்த வீட்டில் காகத்தின் சையோகத்தைக் கண்டானோ, அந்த வீட்டினின்றும் காகம் போய்விடுமாயினும், இவன் போகின்றான். ஈண்டு வீட்டிற்குக் காகம் உபலக்ஷணமாம். ஏனெனின் அது போதலாகிய காரியத்தில் சம்பந்தமில்லாததாயிருக்கின்றது; கிரகத்தின் ஏகதேசத்தி லிருக்கின்றது. அங்ஙனமே வர்த்தமானமும் அதீதமுமாகிய காகம் மற்ற வீடுகளினின்றும் வியாவர்த்தகமாம். இவ்வாற்றால் விசேஷணமும் உபாதியுமோ வர்த்தமான மாகின்றது; ஆதலால் விசேஷியத்தின் சகலதேசத்திலும் சர்வகாலத்திலும் இருக்கும். விசேஷியத்தின் எந்தத்தேசத்தில் எந்தக் காலத்தில் இருப்பதில்லையோ, அந்தத் தேசத்திலும் அந்தக்காலத்திலும் விசிஷ்டவியவகார முண்டாகிறதில்லை; உபகித வியவகாரமும் உண்டாகிறதில்லை.

ஆனால் எவ்வளவு காலத்தில் எவ்வளவு தேசத்தில் வியாவர்த்தகமாகின்றதோ, அவ்வளவு தேசத்திலும் காலத்திலும் விசிஷ்ட வியவகாரமும் உபகித வியவகாரமுமுண்டாகின்றன. அந்த மோக்ஷ தசையில் ஞாதத்தன்மையின் சம்பந்தமில்லை. ஆனால் முன் ஞாதத் தன்மை உண்டா யிருக்கின்றது. ஆதலால் ஞாதத்தன்மை விசிஷ்டமும் ஞாதத்தன்மை யுபகிதமுமோ அநிஷ்டானமன்று. வியாவர்த்தகமாத்திரத்தினை உபலக்ஷண மென்பர். வர்த்தமானத்தில் ஆக்கிரகமில்லை. ஆதலால் விசேஷியத்தின் ஏகதேசத்தில் சம்பந்த முண்டாகியும் ஏககாலத்தில் சம்பந்த முண்டாகியும் வியாவர்த்தக மாவதனை உபலக்ஷணமென்பர். பிறபதார்த்தத்தினும் பேத ஞானத்தினை (வேறு பிரித்தறிதலை) வியாவிருத்தி யென்பர். விசேஷணம், உபாதி, உபலக்ஷணம் என்னும் மூன்றும் பிறவற்றினின்றும் வியாவிருத்தி செய்கின்றன. அவற்றுள் விசேஷணமோ எவ்வளவு தேசகாலங்களில் தான் இருக்கின்றதோ, அவ்வளவு தேசகாலத் துள்ள தனது விசிஷ்ட விசேஷியத்தின் வியாவிருத்தியைச் செய்கின்றது. எதன் வியாவிருத்தி விசேஷணத்தினு லுண்டாகின்றதோ, அது விசிஷ்ட மெனப்படுகின்றது. எந்தத் தேசகாலத்தில் வியாவர்த்தக முண்டாகின்றதோ, அந்தத் தேசகாலத்துள்ள வியா

பிரகாசம்.] ௩௩௦. அநி-நிவி-ஐந்-வாதி-சங்கை. ௩௪௪

வர்த்தமாகத்தக்கதனை வியாவிருத்தி செய்து, தான் வெளியிலே யே யிருப்பது எனுவோ அது உபாதி யெனப்படுகின்றது. எதன் வியாவிருத்தி உபாதியின லுண்டாகின்றதோ அது உபகிதமெனப் படுகின்றது. என வியாவர்த்தகமாகத்தக்கதின் ஏகதேசத்தில் ஒரு காலத்திருந்து வியாவிருத்தி செய்வதாய், உபாதியினைப்போலத் தான் புறம்பாகவே யிருக்கின்றதோ அது உபலக்ஷண மெனப்படு கின்றது. எதன் வியாவிருத்தி உபலக்ஷணத்தின லுண்டாகின்ற தோ அது உபலக்ஷித மெனப்படுகின்றது. இதனால் இது நிச்சய மாயிற்று:—வியாவர்த்தகம் வியாவர்த்தகமாகத்தக்க தென்னு மிர ண்டிலும் விசிஷ்ட வியவகார முண்டாகின்றது. எவ்வளவு தேசத் தில் வியாவர்த்தக முண்டாகின்றதோ, அவ்வளவு தேசத்திலுள்ள வியாவர்த்தகமாகத்தக்கது மாத்திரத்தில் உபகித வியவகார முண் டாகின்றது. ஆனால் வியாவர்த்தகத்தின் இருப்புக்காலத்தில் வியா வர்த்தகத்தினைவிட்டு உபகித வியவகார முண்டாகின்றது. வியா வர்த்தகமாகத்தக்கதின் ஏகதேசத்தில் ஒருகாலத்து வியாவர்த் தக மிருக்கின், ஆண்டு வியாவர்த்தகம் செய்யப்படுவது மாத்திரத் தில் உபலக்ஷித வியவகாரம் உண்டாகின்றது. ஈண்டு வியாவர்த்த கத்தினது இருப்பின் அபேக்ஷையில்லை. இவ்வாற்றால் விசேஷண முதலியவற்றின் பேதத்தால் அந்தக்கரணவிசிஷ்டம் பிரமாநாவாம். அந்தக்கரண உபகிதம் ஜீவசாஷிபாம். அந்தக்கரண உபலக்ஷிதம் ஈகவரசாஷிபாம். ஈண்டு இது பிரசங்கமாம்:—மோக்ஷ தசையில் ஞாதத்தன்மை யின்மையால் ஞாதத்தன்மை விசிஷ்டமும் ஞாதத் தன்மை உபகிதமுமோ அதிஷ்டானமாதல் சம்பவியாது. அங்ஙன மாயினும் ஞாதத்தன்மை உபலக்ஷிதம் அதிஷ்டானமாதல் மோக்ஷ தசையிலுமாம்.

௩௩௦. அநிஷ்டான வடிவ நிவிருத்தியின் பகஷித்தில் ஐந்தாவது வகை வாதியின் சங்கை.

ஐந்தாவது வகைவாதி இச்சங்கை செய்கின்றார்:—எதனிட த்து ஒருகால் ஞாதத்துவ முண்டாகின்றதோ, அதனிடத்து ஞாத த்தன்மையின் அபாவ காலத்திலும் ஞாதத்தன்மை உபலக்ஷித த்தை அங்கீகரிக்கின், ஞாதத்தன்மைக்கு முந்திய காலத்திலும் இனிவரும் ஞாதத்தன்மையினை அங்கீகரித்து, ஞாதத்தன்மை உப லக்ஷிதத்தைக் கூறுதல் வேண்டும். முற்காலத்தில் ஞாதத்தன்மை

௧௭௮ ஜீவே-விருத்-பிரயோக-நிவி-நிரு- [எட்டாவது]

உபலக்ஷிதத்தைக் அங்கீகரிக்கின், சம்சாரகாலத்திலும் ஞாதத் தன்மை உபலக்ஷித அதிஷ்டான வடிவ சம்சார நிவிருத்தி யிருத்த லால் அநாயாசமாகப் புருஷார்த்தப் பிராப்தி யுண்டாகும். ஆத லால் ஞாதத்தன்மையின் அபாவகாலத்திலும் ஞாதத்தன்மை உபலக்ஷித அதிஷ்டான வடிவ கற்பித நிவிருத்தியைக் கூறுதல் தகுதியன்று.

௩௧௩. முற்கூறிய சங்கையின் சமாதானம்.

அதற்கு இது சமாதானமாம்:—வியாவர்த்தக சம்பந்தத்திற் குப் பிந்திய காலத்தில் உபலக்ஷித வியவகார முண்டாகின்றது; பூர்வகாலத்தி லுண்டாகிறதில்லை. எங்ஙனம் காக்கையின் சம்பந் தத்திற்குப் பிந்தியகாலத்தில் காக்கை யுபலக்ஷித வியவகார முண் டாகின்றதோ, அங்ஙனமே ஞாதத்தன்மையின் உற்பத்திக்கு முந் திய சம்சார தசையில் ஞாதத்தன்மை யுபலக்ஷிதம் அதிஷ்டான மன்று. பிந்திய காலத்தில் ஞாதத்தன்மை யில்லாத காலத்திலும் ஞாதத்தன்மை உபலக்ஷிதம் அதிஷ்டானமாம்; அதன் சொரூபமே சம்சார நிவிருத்தியாம்.

௩௧௪. நியாயமகரந்தத்தினும் வேறுவகையாக

அதிஷ்டானத்திற்கு வேருன

கற்பித நிவிருத்தியின் சொரூபம்.

கற்பிதத்தின் நிவிருத்தி அதிஷ்டானத்தினும் வேருமென் னும் பக்ஷத்தில் ஆக்கிரக முண்டாயினும், நியாயமகரந்தநூலில் கூறியபடி அத்தியந்த அப்பிரசித்தமான ஐந்தாவது வகையை அங் கீகரித்தல் நிஷ்பலமாம். ஏனெனின் அநிர்வசநீயத்தின் நிவிருத்தி அநிர்வசநீயமாம். நிவிருத்தி யென்பது துவம்ஸத்திற்காம். அந் தத் துவம்ஸத்தினை அநந்த அபாவவடிவமாகக் கொண்டு, அதிஷ் டானத்தினும் வேருகக் கொள்ளின், மோக்ஷ தசையில் துவைத முண்டாம். அந்தத்துவம்ஸம் அநந்த அபாவவடிவமன்று; கூணிக பாவ விகாரமாம். யாஸ்கரென்னும் முனிவர் வேதத்தின் அங்க மாகிய நிருத்தத்தைச் செய்நிருக்கின்றனர். அதில் ஜம்மம் (பிற ப்பு), சத்தை (இருப்பு), விருத்தி (வளர்ச்சி), பரிணாமம் (விகா ரம்-திரிபு), அபக்ஷயம் (குறைவு), விராசம் (அழிவு) என ஷட் பாவவிகாரத்தைக் கூறியிருக்கின்றனர். பாவமென்பது அநிர்வசநீய வஸ்து. அதன் விகாரமென்பது அவஸ்தா விசேஷமாம். அநிர்வச

பிரகாசம்.] ௩௫௧. நியா-அதி-கற்-நிவி-சொருபம். ௫௭௯

நீயத்தின் அவஸ்தா விசேஷமா யிருத்தலின் ஜன்மமுதல் நாசபரி
யந்தம் அநிர்வசநீயமாம். எங்ஙனம்: ஜன்மம் கூணிகமாம். ஏனெ
னின் முதற்கண் சம்பந்தத்தை ஜன்மமென்பார். முதற்கணத்திற்
“பிறக்கின்ற” தென்னும் வியவகாரமுண்டாகின்றது. இரண்டாவது
கணத்தில் “பிறந்த” தென்னும் வியவகார முண்டாகின்றது;
“பிறக்கின்ற” தென்னும் வியவகார முண்டாகிறதில்லை. அங்
ஙனமே தண்ட முதலியவற்றார் கடத்திற்குச் சூரணமுதலிய தன்
மையுண்டாகின்றது. அப்போது ஒரு கூணத்தில் “கடம் நசிக்
கின்ற” தென்னும் வியவகார முண்டாகின்றது. இரண்டாவது
முதலிய கூணங்களில் “நசித்தது குட” மென்னும் வியவகார
முண்டாகின்றது; “நசிக்கின்றது குட” மென்னும் வியவகார முண்
டாகிறதில்லை. ஆதலால் ஜன்மநாசங்கள் கூணிகமாம். வர்த்தமான
ஜன்மம் கடத்திற் குளதென்பது “பிறக்கின்றது கடம்” என்னும்
வாக்கியத்தினால் தோற்றுகின்றது. அதே ஜன்மம் கடத்திற்கா
மென்பது “பிறந்தது கடம்” என்னும் வாக்கியத்தாற் றேற்றுகி
ன்றது. எங்ஙனம்: கடத்திற்கு வர்த்தமான நாச மிருக்கின்ற
தென்பது “நசிக்கின்றது குட” மென்னும் வாக்கியத்தினால் தோற்
றுகின்றது. “நசித்தது குட” மென்னும் வாக்கியத்தினால் கடத்தின்
அதேநாசம்தோற்றுகின்றது. துவம்ஸவடிவநாசம் அநந்தமா (நரில்
ததா)யின், நாசத்தில் அதேதத்தன்மை வியவகார முண்டாகலா
காது. ஆதலால் நாசம் அநந்தமன்று; கூணிகமாம். பாவவிகாரமா
யிருத்தலின் அபாவ வடிவமன்று. அதுபலப்தி நிரூபணத்தில்
அநந்த அபாவத் துவம்ஸம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அது
நியாயக் கிரமமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. வேதாந்த மதத்
தில் அத்தியந்தாபாவ மொன்றே அபாவ பதார்த்தமாம். இவ்வாற்
றால் கற்பித்ததின் நிவிருத்தி கூணிகமாம். எங்ஙனம் வித்வானது
அநிர்வசநீய சரீர முதலியன ஞானத்திற்குப் பின்னும் பிராரத்த
பலத்தினால் சிறிதுகால மிருக்கின்றனவோ, துவைதத்திற்குச்
சாதக மன்றே, அங்ஙனமே ஞானத்திற்குப் பிந்தியகாலம் கற்பித்
த்ததின் நிவிருத்தி ஒருகூண மிருக்கின்றது. ஆதலால் துவைத
த்தின் சாதனமில்லை. ஒரு கூணத்திற்குப் பின் கற்பித நிவிருத்தி
யின் அத்தியந்தாபாவ மிருக்கின்றது. அது பிரஷம் வடிவமாம்.

௫௮௦ ஜீவே-விருத்-பிரயோ-கற்-நிவி-நிருபணம்.

௩௫௩. முற்கூறிய மதத்தில் புருஷார்த்தத்தின்
சொருபம் (துக்காபாவம் அல்லது கேவல சுகம்).

இம்மதத்தில் துக்க நிவிருத்தி கூணிகபாவமா யிருத்தலின்
புருஷார்த்தமன்று; துக்காபாவம் புருஷார்த்தமாம். அல்லது
துக்காபாவமும் புருஷார்த்தமன்று; கேவலம் சுகமே புருஷார்த்த
மாம். ஏனெனின் அநந்த துக்கத்தோடு கூடிய கிராமிய தர்ம
முதலியவற்றின் சுகமிருக்கின்றது. அதில் சபாவமாகச் சுகல ஜீவர்
களுக்கும் பிரவிருத்தி உண்டாகின்றது. துக்காபாவமும் புருஷ
னது அபிலாஷைக்கு விஷயமாயின், முற்றும் துக்கத்தினால் விழுங்
கப்பட்ட சுகத்தில் புருஷனது அபிலாஷை உண்டாகலாகாது.
யாண்டுத் துக்காபாவத்தில் அபிலாஷை உண்டாகின்றதோ, ஆண்
டும் சொருப சுகாநுபவத்தின் பிரதிபந்தகம் துக்கமாம். அதன்
அபாவகாலத்தில் சொருப சுகத்தின் வெளிப்படுதல் உண்டாகின்
றது. ஆதலால் துக்காபாவத்தில் புருஷனது அபிலாஷை சொருப
சுகத்தின் பொருட்டாம். இவ்வாற்றால் முக்கிய புருஷார்த்தம்
சுகமாம்; துக்காபாவ மன்று. ஆதலால் துக்கத்தின் அத்தியந்தா
பாவத்தினையும் பிரஹ்ம வடிவமாகக் கொள்ளாது, அநிர்வசநீய
மாகக் கொள்ளின், அதற்கும் பாதம் சம்பவிக்கின்றது. ஆனால்
அநிர்வசநீயத்தின் பாதவடிவ அபாவமோ அதிஷ்டான வடிவ
மென்பது அதுபவகித்தமாம். ஆதலால் அஞ்ஞானத்தோடு பாவா
பாவ வடிவப் பிரபஞ்சமும் அதன் நிவிருத்தியுமாகிய சுகமும்
அநிர்வசநீயமாம். அவ்வெல்லாவற்றிற்கும் அதிஷ்டானவடிவ பாத
முண்டாகத் துவைதமின்றிய சொருபமான பரமாநந்தவடிவ பரம
புருஷார்த்தம் மோகூதமாம்.

எட்டாவது பிரகாசம்

ஜீவேசுவாசொருப விருத்திப்பிரயோஜனத்தோடு

கற்பிதநிவிருத்திசொருப நிருபணம்.

முடிந்தது.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்ப்பணமஸ்து.

ஸ்ரீ விருத்திப்பிரபாகர்த்தின் பிழைதிருத்தம்.

இந்தால் ஓர் காரணத்தால் விரைவில் அச்சிட நேர்ந்தமையால் பிழை பட்டது. அரிய பொருளடங்கிய இதனைப் படிக்க முயலுவோரை முன்னர் தூலில் இத்திருத்தங்களைக் குறித்துக்கொண்டு படிக்குமாறு பிரார்த்திக் கின்றனம்:—

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
உ	௩௩	பிரமா	பிரமாதா
உ	௩௩	மென்னும்	மென்பவற்றின்
க ௦	௩௩	சம்பந்தமாயி	சம்பந்தத்தானி
க அ	௩	கடமுதலியவற்றின்	கடமுதலியவற்றிற்
உ ச	௩ ௦	ஞானமுதலிய	ஞானத்தன்மைமுதலிய
௩ க	௦	என்றாலும்	என்றாலும் ஓர்காலத்துக்
ச க	௩	மாகின்றன	மாகும்
௩௩	௩௩	சம்காரம்	சம்ஸ்காரம்
௩ ச	௩௩	நிர்வர்த்தி	நிவர்த்தி
௩௩	௩௩	வேராய்	பின்
௩௩	௩௩	நிவர்த்திக்கப்பட்டுத் தன்மை யுடைமையால்	நிவர்த்திக்கப்பட்டுத்தன்மையால்
௩௩	௩	சங்கையிலை,	சங்கையில்
௩ ச	௩ ச	பதம்	கோ
௩ ச	௩ ச	வாச்சியமாம்.	அவாச்சியமாம்.
௩௩	௩௩	எழுதப்பட்டிருக்கின்றதாம்.	எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.
௩௩	௩௩	இது நீலக்குடம்	நீலக்குடம்
௩ ௦	௩௩	சம்பந்தமுள்ள	சம்பந்தமின்றிய
௩ க	௩	ஞானம்	சம்பந்தத்தின்ஞானம்
௩௩	௩	வண்டினது	பிரமரபத்தினது
௩௩	௩௩	வண்டோடு சம்பந்தமில்லை.	வண்டோடு சம்பந்தமில்லை.
௩௩	௩௩	ஆனால் சக்கியசம்பந்தி பி	ஆனால் சக்கியசம்பந்தி பி
௩௩	௩௩	ரமரபதமாம். அதன் சம்	ரமரபதமாம். அதன் சம்
௩௩	௩௩	பந்திவண்டாம். ஆதலால்	பந்திவண்டாம். ஆதலால்
௩௩	௩௩	துவிரேபதத்தின் சக்கி	துவிரேபதத்தின் சக்கி
௩௩	௩௩	யமாகிய துவிரேபங்க	யமாகிய துவிரேபங்க
௩௩	௩௩	ளுக்குப் பிரமரபதவாயி	ளுக்குப் பிரமரபதவாயி
௩௩	௩௩	லாக வண்டோடு சம்ப	லாக வண்டோடு சம்ப
௩௩	௩௩	ந்தமிருக்கின்றது. அங்	ந்தமிருக்கின்றது. அங்
௩௩	௩௩	வனமே	வனமே
௩௩	௩	சகநான்காவது வியஞ்சனா	ச ௦ கௌணி விருத்தியைக்
௩௩	௩	விருத்தியைக் கூறுதல்	கூறுதல்
௩௩	௩௩	யன்	சூரியன்
௩௩	௩	கேவலக்ஷணை	கேவல லக்ஷணை

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
அச	கக	கரையில்	கரையின் உணர்ச்சியில்
கக	உ௦	வாச்சியத்	வாக்கியத்
க௦௦	உஉ	விக்கிரம	விக்கிரகம
க௧௭	கஉ	வாயுவின்	வாயுவின்
க௧௦	உ௧	காரண	கரண
க௧௦	௧௦	அதிவியா	அவ்வியா
க௧௧	௧௧	கரணவடிவி	கரணத்தன்மைவடிவி.
க௧௪	உ௪	ஆனால்	ஆதலால்
க௧௫	க௪	வியாப்பியத்	வியாபகத்
க௧௭	க௧	பிரமாணத்தால்	பிரமாணத்தினும்
க௧௮	௧௩	உபாத்தியம்	உபபாத்தியம்
க௪௨	அ	அபிகிதாநுபத்தி	அபிகிதாநுபத்தி
க௪௧	௧௪	மிருக்கின்றன. ஆனால்	மிருக்கின்றன. ஆதலால் சமநியதமா யிருத்தலின் ஒன்றற்கொன்று பின்ன மன்று. ஆனால்
க௫௮	க௧	கடத்தின்	கபாலத்தில் கடத்தின்
க௫௯	௧௧	பூதலம	பூதலமும்
க௪௦	க௪	ரூபபதம்	கடபதம்
க௪௪	௫	ஜாதியின் சமவாயம்	ஜாதியின் சமவாயம் வியக் தியிலிருக்கும். கிரியையி யின் சமவாயம்
க௪௪	க௧	பூதலத்தினும்	பூதலத்தன்மையினும்
க௪௪	உ௮	கொள்ளப்பட்ட அத்தியந் தாபாவமே	கொள்ளப்பட்ட சாமயிகா பாவமுளதாகின்றது. யா ண்டு எக்காலத்தில் எச் சம்பந்தத்தால் பிரதி யோகியிருப்பதில் லை யோ, ஆண்டு அச்சம்பந் தாவச்சின்ன அத்தியந்தா பாவமே
க௭௧	உ௧	கபாலசமவாயத்தில்	கபாலத்திற் சமவாயத்தால்
க௭௧	உ௧	நஷ்டமாகவில்லை	நஷ்டமாயிற்று
க௭௧	௧௧	ஆண்டுஅச்	ஆண்டுகடத்தின் அச்
க௭௧	௧௨	கடமுள	கடமில்
க௮௦	௧	அத்தியந்தாபாவமோ	கட அத்தியந்தாபாவமோ
க௮௧	௧	பிரதியோகிக்	பிரதியோகிகட்கு
க௮௧	௧௧	பிரதியோகிக்கு	பிரதியோகிகட்கு
க௮௨	உஉ	பூதலா திகரணத்தின்	பூதலா திகரணகாலத்தின்
க௮௨	உ௪	ஷை	ஷை
க௮௧	௧௧	பிராகபாவ	அந்நியோந்நியாபாவ
க௮௫	௧௧	பிராகபாவத்தின்	பிராகபாவமாகிய
க௮௬	௫	பிரதியோகி	பிரதியோகியின் பிரதியோகி
க௮௭	௭	பிராகபாவத்திற்கும்	பிராகபாவமும்

ஸ்ரீ விருத்திப்பிரபாகரத்தின் பிழைதிருத்தம்.

௩௩

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௧௮௭	௮	பிராகபாவத்திற்கும்	பிராகபாவத்தின்
௧௮௭	௮	துவம்ஸம்	துவம்ஸமும் /
௧௯௮	௩௧	தோஷம்	தோஷமும்
௨௦௦	௨௬	அபாவத்துவங்களின்	அபாவத்துவங்களான்
௨௦௧	௧௯	படாந்நியோந்நியாவ	படாந்நியோந்நியாபாவ
௨௦௨	௩	பிரஹ்ம	பிரம
௨௦௩	௩௩	செம்மையோடு	சர்ப்பத்தன்
௨௦௩	௧௭	இந்நிரியத்தின்	சர்ப்பத்தன்மை
௨௦௩	௨௧	நேத்திரத்தின்	இந்நிரியத்திற்கு
௨௦௭	௮	இந்நிரியத்தின்	நேத்திரத்திற்குச்
௨௦௭	௧௬	இந்நிரியம் கரணமாம்.	இந்நிரியத்திற்குச்
௨௦௭	௧௭	அநுபலம்பம் சககாரியன்று.	இந்நிரியமாகிய கரணமிருக் கின்றது.
௨௦௮	௧௦	மனதின் சுகாபாவத்தானும் துக்காபாவத்தானும்	அநுபலம்பமாகிய சககாரி யின்று.
௨௧௦	௧௯	ஸ்தம்பத்தில்	மனத்திற்குச் சுகாபாவத்தோ டும் துக்காபாவத்தோடும்
௨௧௧	௨௧	அயோக்கியா	அதனிடத்துப் பிரதியோகி யின் அநுபலம்பம் யே
௨௧௨	௨௧	வேற்றுத்	ண்டும். ஸ்தம்பத்தில்
௨௨௩	௧௦	அபரோகூ	யோக்கியா
௨௨௩	௧௯	சம்பந்தமும்	வேற்றுமைத்
௨௨௩	௨௨	மதத்திற்	பரோகூ
௨௨௩	௨௨	வேண்டும். ஆதலால்	{ சம்பந்தமும் சுத்த விசேஷ ணத்தன்மைச்சம்பந்தமும் மதத்திற்குள்
௨௨௬	௩	தோற்றுகின்றன.	{ வேண்டும். கேவல இந்நிரிய ஜந்நியத்துவமே அதுவி யவசாயத்தில் விளங்கு கின்றது. ஆதலால்
௨௨௮	௩௩	சாவதானமுடைய	தோற்றுகின்றது.
௨௩௦	௨	அபேகைக்கூயில்லை.	சாவதானமனமுடைய
௨௩௧	௩௨	ஞானமும்	அபேகைக்கூயிருக்கிறது.
௨௩௨	௬	கரண	ஞானம்
௨௩௩	௨௭	உபயதர	காரண
௨௩௪	௨௧	ஆதிரயமும்	உபய
௨௩௫	௩	காரியகாரியா	ஆதிரயம்
௨௪௦	௧௯	காரியவாதி	காரியாகாரிய
௨௪௧	௮	அசமவாயி	காரணவாதி
௨௪௨	௩	ஆதலால்	சமவாயி
௨௪௩	௩௦	காரணமாம்.	ஆதலால் விருத்தியில்
௨௪௪	௨௬	தசமனிடத்து	கரணமாம்.
௨௪௫	௨௬	மையை	{ தசமனிடத்து ஆத்மத்தன் மையிருக்கினும்,
௨௪௬	௨௬	சுரோதாவுக்கு	சுரோதாவுக்கு

ஸ்ரீ விருத்திப்பிரபாகரத்தின் பிழைத்திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை,	திருத்தம்.
உஎஎ	உரு	பிரமாணத்தாலுண்டாகும்	பிரமாண அஜந்ரிய
உஅரு	க	அஜந்ரிய	பிரமநிச்சயமாம்,
உஅக	கக	நிச்சயமாம்,	தாதான்மிய
உக௦	சு	தான்மிய	ஆரோப்பியத்தின்
உகக	கச	ஆரோபத்தின்	தாகவின்.
உகக	கச	தாகவின்	இருப்பதில்லையோ,
உகக	உரு	உண்டாகிறதில்லையோ,	இதுவென்பதின் அவச்சி
க௦க	க	இதுவெனும் விருத்தி அவச்	இரஜ்ஜு சுத்திமுதலிய
		சின்ன	இல்லையென்னும்
க௦எ	உசு	இரஜ்ஜு முதலிய	சுத்தியிரஜத
க௦க	அ	இல்லை. இம்	சர்ப்பமுதலிய
க௦க	உக	சர்ப்ப இரஜத	முன்னிட்டு உபாதானத்தி
ககஉ	கஎ	இரஜ்ஜு முதலிய	முற்கூறிய
ககக	க	முன்னிட்டு உபாதானத்தி	தானத்திற்கும்
		ற்கும்	ஆகுமாயின்
ககக	உஅ	ஆகுமாயினும்	சம்பந்தம் கற்பித்ததில்
ககச	க	சம்பந்தம் இதுவென்னுந் த	விஷயமாகுமென்பது
		ன்மையின் கற்பித்ததில்	பிரமம்
ககச	உக	விஷயமாகுவென்பது	காரணமாதலைக்
ககஎ	கக	பிரமை	பிரக்கிரியை இதுவாம்:—
ககஅ	உக	காரணத்தன்மை	நீலநிறமன்று
கஉக	க	பிரக்கிரியை	வெள்ளி
கஉக	கஉ	நீலநிறம்	அடைவிற்
கஉச	உசு	உருவ	ஜலத்தில்
கஉச	உஎ	அடைர்வி	ஏகதேச
கஉரு	ரு	ஜலத்தால்	அவெளிககமாம்.
கசக	உரு	ஏகதேச	பிரமா
கஅச	உக	இவெளிககமாம்,	சாமானிய ஞானமும்
ச௦உ	உக	பிரமாண	ஸ்மிருதிபுள். இவ்விரண்டு
சகஉ	க	சாமானிய ஞானம்	பகூத்தில் வியாப்பியமாகிய
சகஉ	உ	ஸ்மிருதி என்னும் இரண்டு	சாதனத்தன்மையின் நியுதில்
சகரு	உக	வியாப்பியமாகிய	உண்டுபண் ணுவன
சகச	கக	சாதனமின்றியதில்	அவிகாரி
சகக	கஉ	உண்டுபண்வன	முற்காலத்தில்
சகக	உஉ	அதிகாரி	தூலாஞ்ஞான்
சஅச	கச	காலத்தில்	தமது
சகரு	க	மூலாஞ்ஞான	தர்மமாகிய
ருஉ௦	கஉ	தனது	குட்டியத்தோடு எட்டே
ருருசு	கக	கர்மமாகிய	தும் சாமானிய
ருசுசு	கஉ	குட்டியத்தோடு சாமானிய	

ஸ்ரீ விருத்திப்பிரபாகரத்தின் பிழைதிருத்தம் முற்றிற்று,

